

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A DREAM TEAM NOVEL

DREAM CHASER

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR
KRISTEN ASHLEY

Illustration by Kristin Ashley for Dreamy Bird

D reom
Chaser

R IST N
ASH EY

Bir Rüya Takım Romanı

FOREVER
NEW YORK BOSTON

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar kurgu ürünüdür. yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir.

Telif Hakkı © 2020 Kristen Ashley

Kapak tasarımı Daniela Medina tarafından yapılmıştır. Kapak fotoğrafları

© Shutterstock. Kapak telif hakkı © 2020 Hachette Book Group, Inc. tarafından alınmıştır.

Hachette Book Group özgür ifade hakkını ve telif hakkının değerini desteklemektedir. Telif hakkının amacı, yazarları ve sanatçıları kültürümüzü zenginleştiren yaratıcı eserler üretmeye teşvik etmektir.

Bu kitabın izinsiz olarak taranması, yüklenmesi ve dağıtılması yazarın fikri mülkiyetinin çalınmasıdır. Kitaptan materyal kullanmak için izin almak istiyorsanız (inceleme amacı dışında), lütfen permissions@hbgusa.com adresiyle iletişime geçin. Yazarın haklarına verdiğiniz destek için teşekkür ederiz.

Sonsuza dek

Hachette Kitap Grubu

1290 Avenue of the Americas, New York, NY 10104

read-forever.com

twitter.com/readforeverpub İlk

Baskı: Aralık 2020

Forever, Grand Central Publishing'in bir baskısıdır. Forever adı ve logosu

Hachette Book Group, Inc. şirketinin ticari markalarıdır.

Yayıncı, yayıncıya ait olmayan web sitelerinden (veya içeriklerinden) sorumlu değildir.

ISBN'ler: 978-1-5387-3390-5 (e-

kitap) E3-20201007-DA-NF-ORI

İçindekiler

[Kapak](#)

[Başlık](#)

[Sayfası](#)

[Telif](#)

[Hakkı](#)

[İthafı](#)

[Birinci Bölüm: Az ve Öz Sen](#)

[İkinci Bölüm: Bahçe Partisi](#)

[Üçüncü Bölüm Sonra](#)

[Görüşürüz Dördüncü Bölüm](#)

[Türünün Tek Örneği Beşinci](#)

[Bölüm Bir Mil Kadar Bölüm](#)

[Altı: All over That Yedinci](#)

[Bölüm Flashback Bölüm Sekiz:](#)

[Sadece Doğru Bölüm Dokuz:](#)

[Anlaşma](#)

[Onuncu Bölüm: Tehdit Etkisiz Hale](#)

[Getirildi On Birinci Bölüm: Mamá](#)

[Nana On İkinci Bölüm Yani, Ben](#)

[Yokum On Üçüncü Bölüm Bir](#)

[Kemik Kadar Kuru](#)

[Bölüm On Dört: Cehennemine Diline](#)

[Kadar Evet On Beşinci Bölüm Bir](#)

[Şövalyenin Yemini Bölüm 16: Ve](#)

[Şimdi... Bu Bölüm On Yedi: Haydi](#)

[Dans Edelim On Sekizinci Bölüm](#)

[Kötü Öğretmen On Dokuzuncu](#)

[Bölüm Ebeveynlerle Tanışın Yirminci](#)

[Bölüm Hayatımda Hiç Bölüm Yirmi](#)

[Bir: Sonsuzluğum](#)

[Bölüm Yirmi İki: Dul Kadın ve Fare Bölüm](#)

[Yirmi Üç: Gerçekten Sevimli](#)

[Epilog: "Benim](#)

[Kahramanım" Daha](#)

[Fazlasını Keşfedin](#)

[Kristen Ashley'den Gelecek Kitaplar](#)

Yazar Hakkında
Kristen Ashley için Övgüler

Diğer Yazar: Kristen Ashley

Dışarıdaki tüm sevgi dolu teyzeler için

Kitap çekilişlerini, ön gösterimleri, fırsatları ve daha fazlasını keşfedin.

[Daha fazlasını öğrenmek için buraya dokunun.](#)

Birinci Bölüm

Daha Az ve Daha Az Sen

Ryn

Silinmişim.

Yine de, sadece dört saat önce Smithie'nin kulübünde dans ettikten sonra oradan ayrılmış olsam da, sabah saat yedide kardeşimin eski sevgilisinin evine doğru yürüyordum.

Bunun nedeni Angelica'nın beni arayıp başka bir migreni olduğunu ve çocukları okula götürmek için yardımına ihtiyacı olduğunu söylemesiydi.

Kardeşimin çocukları.

Yeğenlerim.

Ve Angelica kardeşim Brian'ı aramadı çünkü onun muhtemelen çok sarhoş olduğunu biliyordu, eğer mucizeler yaratıp onu uyandırabilseydi, buraya gelirdi ve hala sarhoş olurdu.

O da beni çağırdı.

Kapıya gittim, çaldım ama ne yapacağımı biliyordum. Açık olacaktı.

Kapıyı çalmak sadece bir formaliteydi.

İçeri girdim ve Angelica'nın, çocukları almak için oraya gittiğimden bu yana geçen iki gün içinde davranışlarını değiştirmediğini hemen gördüm.

Çünkü sırtı kasılıyordu.

Ev pis olmasa da düzenli de değildi.

Her yerde ocuk eşyaları vardı. Oyuncaklar, kalemler ve benzeri şeyler. Kanepenin üzerinde temiz olup katlanıp kaldırılması gereken mi yoksa kirli olup yıkanması gereken mi olduğunu anlayamadığım bir sepet çamaşır duruyordu. Kendisi ya da çocukları için beslenmenin öncelik listesinde st sıralarda yer almadığı düşünüldüğünde, Angelica ya da çocuklardan biri tarafından sehpanın üzerine bırakılıp bırakılmadığı belli olmayan boşa gitmiş bir cips poşeti. Aynı şekilde bir kutu kola da.

Ve...doğru.

Kirli olmasa bile halının cidden süpürülmesi gerekiyordu.

"Rynnie Teyze!" Küçük bir çocuğun bağırdığını duydum.

Gözlerimi mutfağın girişine çevirdim ve altı yaşındaki siyah saçlı, mavi gözlü yeğenim Jethro'nun orada durduğunu gördüm.

Ciddiyim.

Doğduğundan beri bu ocuk çok *güzeldi*.

Ve onu her şeyimle sevdim. Ya da yarısıyla.

Diğer yarısıyla olan kız kardeşini sevdim.

Parmağımı dudaklarıma götürüp "şşş" diye fısıldarken bile ona gülümsedim.

Tüm yüzü titriyordu, coşku yüzünden akıp gidiyordu ve bunu görünce kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Yumurta kabukları.

İki bebeğimin hayatı hep yumurta kabuklarının üzerinde yürümekle geçti.

Babam ve akşamdan kalmalarıyla, eğer onunla vakit geçirirlerse, ki bu nadirdi, ama öyle bile olsa, içmeyi bırakmazdı.

Annem ve migreni, kötü sırtı, sakat dizi, gıcırdayan kalçaları yüzünden, eğer onunla vakit geçirirlerse, ki bu çok nadir değildi, Ryn Teyze'nin evine ya da bykannelerinden birine gidiyorlardı ve bu sık sık oluyordu, çünkü annemin huzura, sessizliğe ve dinlenmeye ihtiyaı vardı.

Elbette, bu bir köyü gerektirir.

Jethro ve ablası Portia için o köyün bir parçası olmak beni *ok mutlu etti*.

Ama sonuç olarak, bir çocuğun ebeveynlerine güvenebilmesi gerekirdi. En azından *birine*.

Ona doğru ilerledim ve sessizce "Banyo yaptın mı bebeğim?" diye sordum. "Dün gece," diye fısıldadı.

Elimi gür saçlarına koydum, kalkık alnını öpmek için eğildim ve doğrulduğumda sola baktım.

Kıvrıcık sarı saçlı, mavi gözlü Portia'm masada kocaman bir kâse Cap'n Crunch yiyordu.

Cap'n Crunch'ı severdim.

Cap'n Crunch'ın hayatın anlamının önemli bir bileşeni olduğuna dair oldukça ikna edici bir argüman ortaya koyabilirim.

Sevmediğim şey ise yedi yaşındaki yeğenimin hiçbir besin değeri olmayan kocaman bir kase şekerli gevreği mideye indirmesi, yaklaşık on beş dakika içinde yakması ve sonra da yere yığılmasıydı.

Portia'nınkinin yanında bir başka tahrip olmuş kâse duruyordu; masanın üzerindeki kâsenin etrafında mısır gevreği parçaları ve süt lekeleri vardı.

Jethro'nun kahvaltısı.

Tek kelime etmedim çünkü Portia'nın o kaseleri kardeşi ve kendisi için doldurduğunu biliyordum. Yedi yaşındaki gibi kahvaltı "yaptı" ve elinden gelenin en iyisini yaptı.

"Hey, tatlım," diye seslendim.

Başını kaldırıp bana baktığında çenesinde süt vardı ve "Hey, Ryn Teyze" diye cevap verdi.

Ona gülümsedim ve sonra Jethro'ya baktım.

"Pekâlâ, yüzünü temizlemeni istiyorum, evlat. Bugün okula götürmen gereken bir şey var mı?"

Okula bir şey götürmesi gerekip gerekmediğini hatırlamak için konsantre olmuş gibi görünüyordu.

Yine de bunu takip etmek onun işi değildi. Henüz değil.

"Kafamı içeri sokup annene soracağım," dedim ona.

"Sessizliğe ihtiyacı var." Bu gerçek benim tarafımdan hatırlatılmış olmasına rağmen hâlâ fısıldamaya devam ediyordu.

Ama onun sözleri üzerine Portia homurdanmaya benzer bir ses çıkardı. İğrenmiş bir ses.

Kafamın içinde çıkardığım sese çok benziyordu.

Portia'nın annesi hakkında böyle bir tepki vermesini istemesem de, yeğenimin kendisinden yaklaşık yirmi yaş büyük sabırsızlık belirtileri gösterdiğini ve bunu bir süredir yaptığını kabul etmek zorundaydım.

Onu görmezden geldim ve Jethro'ya dedim ki, "Ona sorduğumda gerçekten sessiz olacağım. Şimdi git yüzünü yıka. Ve ellerini."

Başını salladı ve kaçtı, ben de Portia'ya baktım.

"İşin bittikten sonra tatlım, sen de bulaşıkları yıka. Okula götürmen gereken bir şey var mı?"

Başını salladı. "Evet. Ama kitap çantam hazır."

Şimdi sormam gereken şeyi sormaktan nefret ediyordum çünkü yedi yaşındayken kardeşime böyle bir abla olmuşum.

Onu takip ediyorum.

Beni takip ediyorum.

"Kardeşin hakkında bir şey biliyor musun?"

Ağzına daha fazla mısır gevreği attı ve çiğnemedi önce hala çözebildiğim bozuk bir şekilde, "Bugün göster ve anlat günü. Çantasına bir şey koydum. Bir yolunu bulacaktır."

"Çiğne ve yut Portia," diye dikkatle tembihledim, annesi değildim ama annelik yapmam gerekiyordu, bu da beni sinirlendiriyordu çünkü Fuddy Duddy Kathryn Teyze değil, Fun Auntie Rynnie olmak istiyordum. "Ağzın doluyken konuşma."

Kasesine baktı ve yanakları pembeleşti. Kahretsin.

Fuddy Duddy Kathryn Teyze *berbattı*.

Masaya geçtim ve Jethro'nun kahvaltısını temizlemeye başladım. "Bunu anneme yaptırmalısın, biliyorsun," dedi

Portia.

"Bu baş ağrısını yendiğinde ona biraz mola vereceğiz," diye cevap verdim.

"Evet, bir tane daha," diye mırıldandı, kaşığını hâlâ yarısı dolu olan kâsesine bıraktı ve dizlerinin üzerinde oturduğu sandalyeden atladı.

Kaseyi lavaboya götürdü ve içine boşalttı.

"Bunu bitireceğim. Toparlanıp gitmemiz gerekiyor," dedim ona.

"Tamam," diye mırıldandı ve yanımdan geçerken bana bakmadı.

Geri çekilmesini durdurdum ve "Annen öğle yemeklerini hazırladı mı?" diye sordum.

Döndü, gözlerimin içine baktı ve "Şaka yapıyorsun, değil mi?" diye sordu.

Oh, evet.

Sabırsızlık.

Ve hayal kırıklığına uğramış bir olgunluk sergileyerek gelişmeye zorlanmasından pek hoşlanmadım.

"Birazdan ögle yemeği hazırlayacağız," dedim.

Buna hiç cevap vermedi. Sadece çekip gitti.

Kaseleri duruladım, bulaşık makinesine koydum, masayı sildim, mısır gevreğini ve sütü kaldırdım ve sonra kitap çantalarını bulup kontrol etmek için dışarı çıktım.

Her şey ayarlanmış gibi görüldüğünde, Portia'nın çantasının fermuarını çekerek teftişimi bitirdim ve çocukların banyoda alçak sesle ve sessizce konuştuklarını duyarak koridorda ilerledim.

Angelica'nın kapısını usulca çaldım, sonra kafamı içeri sokmak için açtım, tamamen karanlık ve yatakta yorganın altında bir yumru gördüm.

"Hey, buradayım, çocukları aldım," diye seslendim.

Yumru hareket etti. "Duydum. Bir saniye gelebilir misin?"

İçeri girdim ve kapıyı arkamdan kapattım.

Angelica ışığı yakmadı ama gölgelerin içinde dirseğine kadar ittiğini gördüm.

"Dinle, Jethro'nun gideceği bir yıl sonu gezisi var ve elli dolara ihtiyaçları var, artı ögle yemeği için ne kadar para gerekiyorsa, ki on beş ila yirmi dolar tutacağını söylüyorlar."

Birinci sınıf öğrencisinin ögle yemeği için 15-20 dolar mı?

Bu sözler ağzımdan çıkmadan Angelica devam etti: "Brian destek için beni yine kazıkladı ve bu ay işler çok sıkışık. Şimdiden annemden kablo ve elektrik parasını ödemesini isteyeceğim. Ama Jethro'ya gidemeyeceğini söylemek zorunda kalmak istemiyorum."

Artık tereddüt bile etmiyordu. İşin içine girmedim.

Artık "Bunu söylemekten nefret ediyorum" ya da "Bu berbat bir şey, sormak zorundayım" demiyordum. Sadece, "Jethro'ya gidemeyeceğini söylemek zorunda kalmak istemiyorum."

Eğer bir iş bulursan ve belki de kablolu yayınındaki premium paketi kesersen, kardeşim beleşçi olsa bile, faturalarının bir kısmını karşılayabilir ve çocuklarına bakabilirsin, demedim.

Söylediğim şey, "Masada biraz para bırakacağım" idi.

Bunu çok söyledim.

Mayıs ayının sonuna yaklaşıyorduk ve ben ona bu ay üç yüz yetmiş beş dolar vermişim bile.

Geçen ay beş yüzün üzerindeydi.

Ve gelecek ay, çocuklar büyüdükçe, yaz Denver'ı çoktan vurmuşken, yeni kıyafetlere ihtiyaçları olacaktı. Ve Angelica onların

Eğer iyi malları yoksa dalga geçilecek ya da zorbalığa maruz kalacaklardı, bu yüzden onları alışverişe götürmeyi içeren bir "Ryn Teyze ile Gün" geçirme ricasını planlayabilirdim. Ekstra isteklerle birlikte muhtemelen en az bin doları gözden çıkarmış olurum.

"Teşekkürler," diye mırıldandı, yataktaki yumru yerinden oynadı ve hepsi bu kadar.

Bir saniye orada durup ona baktım, sonra dönüp çıktım ve kapıyı arkamdan tıklatarak kapattım.

Benim hatam.

Şartlandırma.

Onu şartlandırmıştım.

Kardeşıme yaptığım gibi.

Onun iğrenç bir şekilde sarhoş olmadığı bir buluşmamız olmadığında endişelenmeye başladığımda, bir şeyler söylemeliydim.

Ve sonra buluşmalar bile değildi, onu ne zaman görsem içiyordu, o hale gelmeden önce açıkça iğrenç bir şekilde sarhoş olma yolunda ilerliyordu. Komik olduğunu düşünürdü. Ya da sevimli. Ya da hepimizi dehasıyla büyülediğini sandığı bir konuda şiirsel bir şekilde ağdalı konuşurdu.

O zaman da bir şeyler söylemeliydim.

"Hey, Brian, sakın ol." demeliydim.

Ya da, "Hey, Brian, ne oluyor lan? Tanrı aşkına, her *zaman* berbat olmak zorunda mısın?"

Bunu ben yapmadım.

Angelica'ya söylemediğim gibi, belki de hayatımın geri kalanında striptizci olmak istemiyordum. Belki de onun ya da Brian'ın ay sonunu getiremediğinde çocuklarına bakmalarına yardımcı olmak için elimde nakit para olmasını istemiyordum. Kendi çocuklarına bakmalarına yardımcı olabilmek için zamanıma dikkat etmem gerektiğini hissetmek istemiyordum.

Ev çevirmek istiyordum.

Başından sonuna kadar bu işin içinde olmak istedim.

Harika bir yer bulmaktan, kemikleri görmekten, ne yapabileceğimi hayal etmekten, harika bir anlaşma yapmaktan, sonra demodan tasarıma dalmaktan ve sonra başka bir anlaşma yapmaktan.

Benim istediğim de

buydu. Bir evim

vardı.

Bir yıl önce, sahibinden satılık mükemmel bir evin yanından geçmiştim. Denver'in OTT emlak piyasasında bile bu fırsatın kaçmasına izin veremezdim. Kendi evim için para biriktiriyordum, bu yüzden peşine düştüm ve evin o haliyle kelepir bir fiyata aldım.

İçeriden demoya başladım.

Ve şimdi on aydır el değmeden duruyordu çünkü param yoktu -çünkü benimkini sürekli dağıtıyordum- ya da zamanım yoktu -çünkü Angelica'nın bana ihtiyacı olduğunda ona evet demeye devam ediyordum.

Ve gururum (evet, kabul ediyorum) yardım istememe izin vermiyordu.

Ve benim cesaretim (evet, bunu da kabul ediyorum) ona ve Brian'a kendilerine çeki düzen vermelerini söylemek için yeterli değildi.

Şimdi orada öylece duran, çürüyen bir evin ipoteğini ödüyordum.

Hâlâ kirada oturuyor, kardeşimin ipoteğini ödemesine ve eski ortağının da *eski* ipoteğini ödemesine yardım ediyordum.

Benim hatamdı. Hepsi benim hatamdı.

Ama koridordan mutfağa doğru yürüdüğümde Portia'nın Jethro'ya öğle yemeği için PB&J yapmasına yardım ettiğini gördüğümde, tüm o bukleler, koyu (Angelica gibi) ve açık (Brian gibi), yanlış seçim yaptığımı tartışmak zordu.

Baktım ve PB&J'lere eşlik etmesi için ağzına kadar patates cipsiyle doldurulmuş ince, küçük poşetleri gördüm ve yüzümü buruşturdum çünkü önce arkadaşım Evie ile yunusları boğduğu, ozon tabakasını yok ettiği ya da ne olduğu gerçekten umurumda olmayan bir boktan dolayı poşetlerin yasaklanması gerektiği konusunda hemfikirdim, hiçbirisi iyi değildi. Ve yeğenlerimin iyi bir dünyayı miras almalarını istiyordum (eğer iyi bir adamla karşılaşırsam belki bir gün sahip olacağım çocuklardan bahsetmiyorum bile). İkincisi, o öğle yemeğinde değerli olan tek şey fıstık ezmesiydi.

"Yanına biraz havuçlu çubuk almaya ne dersiniz?" Ben önerdim.

"Euw!" Jethro itiraz etti.

"Gerçekten mi?" Portia onun üzerinden alaycı bir şekilde sordu. "Havuç çubuklarımız yok. Hiçbir şeyimiz yok. Bu son ekmek ve patates kızartması."

Jethro, "Annem bugün bize cips alacak, dışarıda olduğumuzu görüyor," dedi.

Yargıç yoktu (tamam, uyarıyorum, bir yargıç olmak üzereydi), ama bunun gerçek olduğunu biliyordum.

Angelica, Portia'yla birlikte yirmi kilo almıştı ve ben onun yeni anne kıvrımlarıyla sevimli göründüğünü düşünüyordum.

Jethro bir sürpriz oldu ve Portia'nın hemen arkasından geldi, Angelica isteseydi bebeklik kilolarını verecek zamanı kesinlikle bulamazdı. Ama Jethro'yla birlikte yirmi kilo daha aldı.

Şimdi bir elli daha eklemiştir diye tahmin ediyorum.

İnsanlara hayatlarında ne yapacaklarını, ağızlarına ne koyacaklarını, bedenlerine nasıl davranacaklarını söylemek bana göre değildi.

Kıvrımlı ve küstah ol, eğer bu senin tekneni yüzdürdüyse.

Çocuklarınıza televizyon karşısında takılmanın zaman geçirmenin en önemli yolu olduğunu ve evde cips bulundurmanın onları düzgün bir şekilde besleyip okula göndermekten daha önemli olduğunu öğretmek...

Hayır.

İşte oradaydım.

Üç saat uyku, havuçlu çubuklardan bahsetmek ve çocukları okula bıraktığından emin olmak, çünkü birinin onlara hayatlarında umursayan insanlar olduğunu anlamalarını sağlaması gerekiyordu.

Öğle yemeklerini çantalarına yerleştirdik, aceleyle arabama bindik ve yola koyulduk.

Aracımda oturup, onları dışarı çıkarıp okullarına kadar yürümelerini izleyemeyecek kadar çok gerçek suç programı izledim.

Mümkün değil.

Yırtıcılar kurnazdı.

Ben şu dışarı çıkarma, çocuğu içeri sokma, bir yetişkinle göz teması kurma, sonra gitmelerine izin vermeden önce onları zorla öpme türünden bir okul bırakıcısıydım.

Ve göz göze geldiğim öğretmen bana gülümsedi, muhtemelen beni, annemi ya da Angelica'nın annesini Angelica'yı gördüğünden daha fazla gördüğü için.

Yine de buralarda takılmadım.

O gece yine dans ediyordum, bu yüzden eve gidip yatmam gerekiyordu, çünkü striptiz yapmak büyük para kazanmanın bir yoluydu. Ama gözlerinin altında gölgeler olan ve iyi hareketler yapamayacak kadar yorgun olan striptizciler sadece üzücüydü.

Başka bir deyişle, eve gitmem gerekiyordu.

Telefonumu çıkarıp Angelica'ya çocukların okulda güvende olduğuna dair mesaj attım,

Arabamda otururken yaptığım bir şeydi çünkü yürüyen ve mesajlaşan insanlar beni çıldırtıyordu, aynı zamanda yürüyen-çocuklu bir anne olan bir annenin neredeyse bir sütuna çarptığını fark ettiğimde.

Mesaj atmıyordu.

Başını çevirmişti.

Onun baktığı yere baktım.

Ve Boone Sadler'ı gördüm. Arkadaşım Lottie'nin oğlu, onun adamı Mo'nun ahabası ve benim de rahatsız bir tanıdığım.

Pırıl pırıl parlayan siyah Charger'ının yolcu tarafına yaslanmış, kollarını geniş göğsünde kavuşturmuş, uzun, sağlam bacaklarını bileklerinden çaprazlamıştı.

Ne oluyor be?

Güneş gözlüğü takmıştı, güneş koyu sarı saçlarında parlıyordu, teni bronzlaşmıştı, pazuları şişmişti ve benim kafamda ve yorgunluğumda, zayıflık neredeyse yenilmezdi.

Dizlerimin üzerine çökmek ve beni istediği gibi elde etmesi için ona yalvarmak istedim.

İşte anlaşma:

Benim babam da beleşçiydi.

Ve ben Portia'ydım, artı 22 yıl.

(Portia'nın durumundan farklı olarak) annemin çocuklarına bakmak için kışını yırttığını gören abla. Böylece akşam yemeğine ve bulaşıklara yardım ettiğim bir noktaya geldim. Sonra yemek *yaptım ve bulaşıkları yıkadım*. Sekiz yaşımdan itibaren kendi çamaşırlarımı ve kardeşimin çamaşırlarını da yıkadım.

Toz alma.

Vakumlama

.

Toparlanma

k.

Alışveriş listesi yapmak.

Araba kullanabildiğim zamanlarda da dışarı çıkıp market alışverişi yapardım. Annem bunu yapmamdan nefret ederdi ama yardıma ihtiyacı vardı.

Şikâyet etmedim, çünkü onu seviyordum ve buna ihtiyacı olduğunu biliyordum.

Ama altı yaşımdan beri topun üzerindeydim ya da nasıl olunacağını öğreniyordum.

Şimdi, belki bilmek istemediğimden, belki de gerçekten önemli

olmadığından bu konuyu araştırmadım.

Ama bana sorsaydınız, eğer bu şekilde doğmamış olsaydım, bu *şekilde* işimi halledecek bir erkeğe ihtiyacım olduğunu düşünürdüm, çünkü hayatımın her yönünü kontrol etmekten bıkmıştım.

Kardeşimin, şimdi de Angelica'nın ve çocuklarinkini bırakmam gerekiyordu.

Bunu özetlemek gerekirse, ben bir itaatkârdım, yani BDSM türünde bir itaatkârdım.

Boone Sadler da aynı türden bir Dom, yani Dominant'tı.

Ayrıca arkadaşım Lottie'nin aylar önce bana ayarlamaya çalıştığı adamdı.

Lottie kendini toparlamıştı. Lottie hayatı yaşamıştı ve insanları nasıl okuyacağını biliyordu.

Örnek olarak, nişanlısı Mo ile tanıştığında, onun doğru kişi olduğunu anlamadan önce birbirlerini belki birkaç saat tanıyorlardı.

İkinci örnek, Evie'ye Mo'nun arkadaşı Mag'i ayarladı. Tanıştıktan birkaç gün sonra birlikte yaşamaya başladılar (tamam, Evie'nin dairesi yıkıldığı için Mag'in yanına taşınmak zorunda kalmıştı ama bu ne hikayenin başlangıcı ne de sonuydu). Ama artık resmen birlikte yaşamaya başlamışlardı, Evie Smithie's'de dans etmeyi bırakabilmişti, bilgisayar teknisyeni olarak tercih ettiği işte tam zamanlı çalışmaya başlamıştı ve nihayet üniversiteyi bitirmek ve mühendislik diploması almak amacıyla üniversiteye geri dönüyordu.

Neden Boone ile oraya gidemediğimi bilmiyordum.

Çok ateşliydi, sanki annem onu görünce sütuna girmiş gibi ateşliydi.

Beni üç kez yemeğe davet ederek ve tanık olduğu bir kucak dansından sonra bokuma kalkarak ilgilendiğini paylaşmıştı çünkü o bir erkekti, bana çıkma teklif eden bir erkekti, benden hoşlanan bir erkekti, işi (şaka değil) komando olmak olan bir erkekti.

Ve son olarak, Dom olan bir adamdı.

Bana gelince, ondan hoşlanıyordum. Onunla ilgili o kadar çok fantezim vardı ki - dizlerimin üzerine çöküp sikini yalamamı emretmesinden, uzun bir günün ardından onunla televizyonun karşısına geçmeme kadar - bu fantezilerin aldığı baş döndürücü çeşitlerin sayısını unutmuştum.

Ama oraya gidemedim.

Belki de babamın beleşçi olmasıydı, ama aynı zamanda zihinsel olarak istismarcı, kadınların kalbini seri bir şekilde kıran, ruh onu harekete geçirdiğinde (ki bu nadirdi) babalık haklarını talep eden (beleşçi olmasına rağmen, zihinsel istismara ve kadınların kalbini kırmaya geri dönen) ve genel olarak sadece bir pislik gibi başka şeyler de vardı.

Kardeşim de alkolik bir beleşçiydi.

inkâr ya da her ikisi.

Ve iki yarı uzun süreli erkek arkadaşım oldu, her ikisi de paylaştıktan sonra "sapkınlığımı" "anlamadı" ve benim itaatkar olmak yerine istismar edilmek isteyen, teslim olması ve birinin benimle ilgilenmesine izin vermesi gereken bir ezik olduğumu düşündü (ya da denemek için emek harcadı ve ödülleri aldı, ben bir tür velettim).

Son olarak, işleri çok ileri götüren ve bir keresinde güvenli kelimemi söylememi tamamen görmezden gelen gerçekten boktan bir Dom'um vardı (bu eğlenceli değildi, aslında, beni bağladıktan sonra o atkıyı ağzıma soktuğunda korkunçtu, bu yüzden tamamen çaresizdim ve iyi bir şekilde değil - söz konusu Kötü Dom'u hayatımdan çıkar).

Yani evet.

Ben: silah
utangaç.

Ve Boone pes etmişti, nokta. Bunu biliyordum çünkü haftalardır başka bir kadınla görüşüyordu.

Onu suçlamadım. Bir
parçam suçlasa da.

Çünkü dürüst olmak gerekirse, o kadar da zorlamadı.

Ve üzgünüm, üzgün değilim, ben kazanılmak isteyen bir
kızdım. Dediğim gibi, çaba göster.

Ödülünü al.

Berbattı ve bazı nedenlerden dolayı acı veriyordu (çok, çok fazla, özellikle de mantıken, adam üzerinde hiçbir hakkım olmadığını bildiğim halde).

Ama o hayatına
devam etmişti. O
zaman neden
oradaydı?

O anda kollarını kavuşturmuş, gözleri bana kilitlenmiş, elini kaldırmış ve parmağını bana doğru uzatmış haliyle bir şeyi biliyordum.

Hayır, iki şey var.

Birincisi, bir ilkokulun kaldırımında dururken son derece uygunsuz bir orgazm tehlikesiyle karşı karşıyaydım.

İkincisi, orada zengin bir çocuğun korumalığını yapmıyordu ya da yeni kadınının bırakmayı teklif ettiği çocukları olduğu için orada değildi.

Benim için oradaydı.

İlginç.

Ona doğru ilerledim ve bunu yaparken bir dizi ağgözlü gözün beni takip

ettiğini hissettim. Ben yaklaştığımda, arabasından uzaklaştı ve doğruldu.

ve bana bakmak için çenesini aşağı doğru eğdi. "Hey, sen ne-?"
diye başladım.

"Senin yerin," diye hırladı. "Şimdi."

Ve sonra kendimi orada durmuş, arabasının kaputundan sürücü tarafına doğru ilerlerken ona göz kırparken buldum.

Kapıyı açtı ama içeri girmedi çünkü ben hâlâ orada duruyordum.

"Şimdi," diye emretti.

Ancak o zaman aç yaptı.

Tamam, zaten eve gidiyordum. Ama...

Yine... Bu da

ne? Ve daha

fazlası.

Nerede yaşadığımı biliyor muydu?

Görünüşe göre öyle yaptı, çünkü motorunu kükreterek (ve yine, benim ve muhtemelen bir düzine başka annenin orgazmını yaklaştırarak) kıcımlı evime götürmem gerektiğini belirtti.

Arabama doğru yürüdüm ve içeri girdikten sonra dikiz aynasındaki yansıma hızla baktım.

Saçlarımı fırçayla taradım çünkü çocukları okula götürürken yarı uyuşmuş, tiftiklenmiş striptizci saçlarına sahip olmak istemedim.

Ama yine de çoğunlukla bal sarısı kıvrımlar ve buklelerden oluşan bir kütleydi.

Makyaj yok ve ciddi, o kadar makyaj delisiydim ki, harika odalar yaratmak için duvarları yıkma ve fayans döşeme hayalimi yaşıyor olsam bile makyaj yapardım.

Her zaman makyajlıydım.

Gri büyük boy tişört. Dizleri yırtık siyah skinny jean. Pudra rengi Valentino Rockstud kaydıraklar.

O anda, (eğer kendim söylediysem, ki söyledim) Kendall Jenner'ı sokak kıyafetlerini bir araya getirme konusunda acemi gibi gösteren normal sinirli Ryn Jansen değildim.

Bu yüzden kendimi savunmasız hissettim.

Ama beni çoktan görmüştü.

Ve bir görevdeydi.

Bu yüzden kendimi savunmasız hissediyor olabilirim ama başka seçeneğim de yoktu.

Colfax'ın birkaç blok güneyinde, Pearl'de, Capitol Hill olarak adlandırılabilir bir yerde, dört daireye bölünmüş büyük bir evin alt çeyreği olan evime girdim.

Arka tarafta park yerleri vardı, ancak hiç zahmet etmedim, çünkü her zaman diğer kiracılar tarafından alınıyordu.

Sokakta park yeri bulmak her zaman zor olsa da Boone evimin nerede olduğunu bilmekle kalmıyor, benden önce bir yer buluyordu ve bunu biliyordum çünkü ön kapımda bekliyordu.

"Bana bunun ne hakkında olduğunu söylemek ister misin?" Ona doğru yürüdükten sonra sordum.

"İçeride," diye
homurdandı. Oh,
kahretsin.

Sabahım ve Boone'un aniden ve beklenmedik bir şekilde işgal ettiği her şeyle birlikte düşünmedim bile.

"Her şey yolunda mı?" diye
sordum. "İçeride," diye
tekrarladı.

"Evie iyi mi?"

"İçeride."

"Lottie?"

"Ryn, kışını içeri sok."

İşte anlaşmanın ikinci kısmı:

Eğer beni orgazm etmek için çalışmıyorsan.

Ve sen bir patrondun.

Ve sen bana patronluk tasladın.

İlk tepkim, dişlerinizi boğazınıza geçirme dürtüsüyle savaşmak olurdu.

Yorgun, Boone'la aramızdakinin ne olduğu konusunda endişeli ve olumsuz bir kafa yapısına sahip olsam da, Boone'un dişlerini boğazına geçirme dürtüsüyle başarılı bir şekilde savaştım (bunu başarabileceğimden değil, yine, adam bir komandoydu, muhtemelen beni ninja gibi hareket ettirirdi ve bu aşağılanmayla sonuçlanırdı).

Bizi içeri aldım.

Yani, pedimin bir karakteri vardı.

Ve hepsi iyi türden değildi.

Aslında, çoğu değildi.

Mutfağın yaklaşık yirmi yıl önce güncellenmesi gerekiyordu. Küçüktü,

Sıkıştktı, az tezgah alanı vardı, ince tüylü bir halı vardı, çok fazla dökölme ve koku vardı ve çok fazla buhar ve yağ emilmişti, ince bir canlı güveç gibiydi (bu yüzden görmezden geldim), ama geri kalanı... şey, buna alışmıştım.

Küçük antreye/çamur odasına girdik ve onu oturma odasına götürdüm.

Antreden aşağıya doğru dar bir koridor vardı; solda önce küçük bir yatak odası, onun altında küçük bir banyo ve arkada da benim yatak odam vardı.

Oturma odamın dışında bir yemek odası vardı (yemek odası masası ya da başka bir şey olmadan, küçük evimde sadece bir halı bulduğum ve sonra ev çevireceğim için uğraşmayı bıraktığım, ancak başkasının çocuklarına bakmaya başladığım büyük bir alandı) ve bu da yukarıda bahsettiğim korkutucu mutfağıma giriyordu.

Hem oturma odasında hem de yemek odasında şömine vardı. Harikaydılar.

Açıkçası, param ve zamanım olsaydı, bu evi ev sahibimden satın alır ve eski ihtişamına kavuştururdum. Şömineler, fayanslar, ahşap zeminler, yüksek tavanlar, kornişler, tavan gülleri.

Yüce.

Bahsettiğim gibi, ne zamanım ne de param vardı.

Boone doğrudan yemek odamın sonundaki gömme dolaba doğru yürüdü ve durdu.

Bu her neyse, sabrımı ciddi şekilde kaybetmeye başladığımda, o n u takip ettim.

Ve durdu.

"Boone, ne oluyor?"

Kafam yerinde olduğu için yanında bir dosya olduğunu fark etmedim.

Çantayı açtı ve 8×10 boyutlarında, renkli bir kuşe kâğıdı kulübenin tezgâhına fırlattı.

Ona baktım.

Angelica'nın bir resmiydi, oldukça iyi görünüyordu, saçında dağınık bir topuz, vücuda oturan şirin bir elbise...

Ayağında Valentino Rockstud jöleli tanga.

Gözlerimi diktim.

Boone resme dokundu ve ben de dikkatimi giydiğı 350 dolarlık parmak arası terliklerden, çıkmakta olduğu yerin üzerindeki tabelaya yönelttim.

Lanet olası bir *günlük spaydı*.

Başka bir fotoğrafı yere fırlattığında kafam sarsıldı.

Angelica bir arkadaşıyla *açık havada* öğle yemeğinin tadını çıkarıyor. Bir başka sevimli kıyafet. Önünde köpüklü bir kadeh roze şarap.

Nefes alışım tuhaflaştı. Bir fotoğraf daha geldi.

Angelica, Bath & Body Works'e benzeyen bir mağazaya göz atarken, kolunun kıvrımından Kate Spade marka bir alışveriş çantası sarkıyordu.

"O kucak danslarına değer mi, bebeğim?" Boone'un derin, hırıltılı, iğneleyici sesi şok ve öfkeyle felç olmuş beynime girdi.

Hayır, *yapmadı*.

Daralan bakışlarım ona yöneldi.

"Tamamen seninle oynuyorum," dedi. "Eminim bugün ona para yatırmışsındır, yüz bakımı için rezervasyon yaptırmış."

Aman Tanrım. Bu olamaz.

Bu...

Bu...

Bu olamaz.

"Yeğenlerimin annesini mi takip ediyorsun?" diye sordum.

Çenesi yana kaydı.

"Ryn-"

"Neye?" Bir kolumu rafın üzerindeki resimlere doğru uzattım. "Bir şey anlatmak için mi?"

"Evet," diye cevap verdi. "Demek istediğim, bu kaltak iki ayda bir masaj yaptırabilirsin diye memelerini azgın heriflerin suratına sokuyorsun."

İki ayda bir mi?

Uzun zamandır masaj yaptırmamıştım.

En son ne zaman masaj yaptırdığımı hatırlamıyorum. Angelica ayda iki kez mi yaptırıyordu?

Sırtımdan

mi?

Hayır, bekle.

Çocuklarının *havuçları* yoktu ve Cap'n *Crunch* yiyorlardı. masaj mı yaptırıyordu?

"Çocuk parası alıyor," diye devam etti Boone. "Annesini dolandırıp

Bu ay en az birkaç yüz. Annen birkaç yüz daha verdi. Ve sana ne söylediğini bilmiyorum ama ağabeyin paraya kıydı ve o hemen hemen her zaman paraya kıyar ve eğer kıymazsa, bu biraz eksik olduğu içindir. O zaman boşluğu sen doldurursun. Öyle bile olsa, gidip onun kışını tekmeledi ve bir hafta önce on beş yüzlük bir çek verdikten sonra, birkaç gün önce beş yüzlük bir çek daha verdi, her ikisi de eline geçtiğinde doğrudan *nakit paraya gitti ve paralar çekildi.*"

Bu... Bu...

"Yani o seni sıkıştırıyor," diye devam etti Boone, "ve kardeşin de kendi kışını kurtarmak için seni sıkıştırıyor, ve onunki de, her ne kadar kazançlı bir işte çalışıyor olsa da, iyi pasta yapıyor, gerçi kazandığı ya da senden istediği paranın ona gitmeyen kısmı doğrudan Argonaut Liquor'a gittiği için nasıl işinde kalmayı başardığına dair hiçbir fikrim yok. Ve sen de çocukları okula götürmek için onun evine koşuyorsun ki o da uyuyabilsin. Çünkü o kadının başının ağrımadığını garanti edebilirim."

Olamaz.

O yapmadı.

"Migreni için aradığını nereden biliyorsun?" Sessizce sordum.

"Ryn," sabırsızca ismini ısırdı. "Sana göz kulak oluyorum." "Telefonumu hackledin. Beni de takip ediyorsun."

O kadar çok nefes aldı ki göğsü de onunla birlikte genişledi.

Normalde göğsü oldukça heybetli olduğu için görülmesi gereken bir manzaraydı. Ama ben de ısırabilirdim.

Ve yaptım.

"Biliyorsun, Boone, ben senin aletini emerken, sen benim mahremiyetimi ihlal edebilirsin."

Yeşil gözleri büyüdü (ve itiraf etmeliyim ki, o saçlar, o bronzluk, o kemik yapısı, o yosunlu yeşil gözlerle aslında onun sikini yalamıyordum).

"Aklını mı kaçırdın sen?" diye sordu.

"Böyle bir şey olmayacağına göre, özellikle de şimdi, siktir olup gidebilirsin," dedim ona doğru eğilerek, "*dışarı.*"

"Kathryn," diye homurdandı, köşeli çenesi sertleşmişti. Hayır.

Tabii ki hayır.

Bu lanet ayrıcalığı hak etmeden beni domine edemezdi. "Sen *bile yapma*," diye tısladım.

"*Bana...* kızdığına inanamıyorum," diyerek kolunu uzattı, "kardeşinin eski sevgilisi seni becerirken..." ve sonra *bana* doğru eğildi, "*kocaman*."

"Senin takip edebileceğin bir kız arkadaşın yok mu, Boone?" Küstahça sordum. "Sadece söylüyorum, şu anda onunla ilgilenmiyorum çünkü ciddi bir şaplak, tatlım."

Nefesim dişlerimin arasında ıslık çalıyordu, o kadar hızlı emmiştim ki.

Çünkü Boone'a kızgındım, Angelica'ya öfkeliydim ve onun sözleri meme uçlarımla sertleşmesine ve bacaklarımla arasının ıslanmasına neden olduğu için öfkeliydim.

Ve sonra olanlara ihtiyacım yoktu.

Boone, Lottie'nin onu benim için seçtiğini öğrendiğim ilk andan beri saatlerce merak ettiğim şeyi kanıtlıyordu.

Sezgileri güçlü bir usta olduğunu.

Tepkimi kaçırmadığında bunu anlamıştım.

En azından amacına hizmet eden kısmını.

Bu da yaklaştığı anlamına geliyordu, çok yakın değildi ama tıraş kreminin kalıntılarının kokusunu alabileceğim kadar yakındı.

Aman *Tanrım*.

Evet, sezgileri kuvvetli

bir usta. Ve yetenekli

biri.

"Küçükten başlamalıyım, bana ağzını açmanı söylemeliyim," diye fısıldadı. "Parmaklarımı içine sokup kime ait olduğunu tattırmalıyım."

Kıpırdamadan durdum ve neredeyse tüm yeşilini kaybetmiş gözlere baktım, o kadar büyü **m ü ş l e r d i k i**.

Tahrik olmuştu. Sikik sikik *sikik* sikik.

"Ama şu anda seni dizlerinin üzerinde görmeyi tercih ederim,"

diye bitirdi. "Defol" dediğimde kelimeler titriyordu.

Beni görmezden geldi. "Gerçi sen benimkinin karşısında olmayı tercih ederdin." Ne yazık ki *çok* haklıydı.

Bir ürpertiyle savaştım.

Yüzünü benimkine

daldırdı. Ve beni parçalara

ayırdı.

"Kardeşinin lanet bir programa ihtiyacı var. Eski sevgilisinin de ağzının burnunun kırılması lazım. Ama sen onların işlev bozukluğuna o kadar bağımlısın ki, bunu kolaylaştıran kişi olmaya hazırsın, hiçbir şey yapmayacaksın. Ne onları kendileri için sağlıklı bir yola yönlendirmeye yardım ediyorsun, ne de kendini senin için sağlıklı olmayan bir durumdan kurtarıyorsun. Sen kaostan hoşlanan piliçlerdensin. Drama. "İhtiyaç duyduğun şeyi nasıl elde edeceğin berbat olsa bile buna ihtiyacın var."

Sözleri tavanımdan düşen buzlu su gibi geldi, beni sıırıslıklam etti, iliklerime kadar ürpertti.

"Onlar için neyin iyi olduğunu biliyorsunuz," diye devam etti, "ama bu konuda bir şey yapmıyorsunuz. Kendin için neyin iyi olduğunu biliyorsun ama elini uzatıp *onu yakalamıyorsun*."

"Git kendini becer, Boone."

"Sanırım seni becermeyi tercih edeceğimi açıkça belirttim." "Bu *on iki* ömür boyunca olmayacak."

"Evet, çünkü saçmalıklardan zevk almaya o kadar heveslisiniz ki, sizin için iyi olana tutunmuyorsunuz."

"Pisliğinin kokmadığını düşünen, beni takip eden ve yatağında başka bir kadın varken benimle birlikte olan maço bir pislik mi?"

"Biz özel değiliz."

Ciddi misin?

"Peki, tüm bunlarla bir kaleci olduğunu kanıtlamıyor musun?"

Bakışları yüzümde gezindi, vücuduma indi ve tekrar yukarı çıktı. "Tanrım, bunu o kadar çok istiyorsun ki kendini parçalıyorsun."

Bir bakıma haksız da sayılmazdı.

Kendimi o kadar hareketsiz tutuyordum ki, bir santim kıpırdarsam vücudum paramparça olacakmış gibi hissediyordum.

"Ne istediğim hakkında hiçbir fikrin yok Boone."

"Bildiğim bir şey var, ne zaman senin alanında vakit geçirsem, istediğim şey giderek daha az *sen oluyor*."

Bu son derece başarılı geri dönüşle, dairemden sinsice çıktı.

O sahnede bile, onun varlığını kaybetmenin fiziksel bir darbe gibi hissettirdiği, ilk tanıştığımız andan beri hissettiğim rahatsız edici duyguyu görmezden geldim.

Bunu düşünmek yerine, kafesin üzerindeki fotoğraflara baktım. Hareket etmek için kendime güvenebildiğimde, onları ayırdım ve hepsini aldım.

görüntülenir.

Soyunmak umurumda değildi. Cinselliğimi uzun zaman önce benimsemiştim. Smithie's'de çok para kazandığımdan bahsetmiyorum bile, ilk başta bunu emlakçılık hayalim için bir araç olarak yapmış olsam bile.

Babamın bana öğrettiği bir şey vardı, insanların senin hakkında ne düşündüğünü umursamak kuşlar içindi. Onun sevgisini istemiştim, ilgisini istemiştim ve bunların ikisini de istemenin aptalca olduğunu, çünkü ikisinin de bir boka yaramadığını erkenden öğrenmiştim.

Bununla birlikte, arzu ettiğim yaşam yörüngem hiçbir zaman azgın pislikler için yansıtıcı bir sahnede G-string'den başka bir şey giymeden yağlanmış bir şekilde kaymayı içermiyordu.

O gün Angelica'ya yüz dolar bırakmışım, çocuklarla ilgilenmek için evine koşmuştum ve o da yüz bakımı yaptıırıyordu.

Başlangıçta anladım. Brian'ın inişi dramatikti. İyi Zamanlar Brian, Sarhoş Soytarı Brian'a o kadar hızlı dönüştü ki, dehşet vericiydi.

O da kışına tekme basmış.

Portia iki, Jethro bir yaşındaydı, Brian ve Angelica erken başlamış, liseden hemen sonra birbirlerinin yanına taşınmış ve Angelica göz açıp kapayıncaya kadar hamile kalmıştı.

Yani her ikisi de gençti ve kadın bir anda sevdiği, altı yılını birlikte geçirdiği, dört yıl birlikte yaşadığı, onunla bir ev satın aldığı, onunla bebekler yaptığı adamla bekar bir anne oldu... gitti.

Yani

evet.

Ben

halleder

im.

Tüm bunları kaybeden bir kadının yaralarını sarması gerekirdi.

Beş yıl boyunca aynı zamanda onu ve çocuklarını koruyup kollayan biriyle mi uğraşacak?

Hayır.

Uzaktan bir motor sesi duydum ve bunun Boone'un Charger'ı olduğunu anladım.

Evin ön tarafındaki pencereye baktım ve elimi boğazıma götürdüm.

Bildiğim bir şey var, ne zaman sizin alanınızda zaman geçirsem, istediğim şey giderek daha az size dönüşüyor.

Bu hemen hemen her şeyi

anlatıyordu. Ve çok acıttı.

Ama ağlamayacaktım.

En son birkaç ay önce ağlamıştım. Bir kaçırılma olayı (benimki) sırasında bir alışveriş merkezinin otoparkında çatışmanın ortasında kaldıktan sonra. Ama gözyaşlarımın sebebi, tanıdığım ve sevdiğim bir adamın söz konusu çatışmada vurulduğunu düşünmemdi.

Yani bunlar biraz stresli gözyaşlarıydı ve sayılmadıklarını düşündüm. Onlar kalp kırıklığı gözyaşları değildi.

Ondan önce en son ne zaman ağlamıştım?

On beş yaşındaydım ve üzerimde köpüklü, çay boyu bir elbise vardı, annemin kanepesinde babamın beni hangi kulübe üyeyse o kulüpteki baba-kız dansına götürmek için gelmesini bekliyordum.

Lions

Kulübü mü?

Masonlar

mı?

Her neyse.

Gelmedi.

Babamla bir randevu için süslenip püslenip o kanepeye oturmuştum, annem ise birini seve seve öldürecekmiş gibi bakıyordu. Annem beni o elbiseden çıkarıp dondurmaya getirene kadar saat on buçuğa kadar orada oturdum ve yatağında oturdum, sümüklü ve ağlamaklı ama yine de o donmuş iyiliği ağzıma tıktırdım.

Bu bir erkek için ağladığım son ve tek zamandı.

Yani şimdi.

Siktir et.

Ağlamayacaktım çünkü Boone lezzetli bir Dom olacağına dair güçlü işaretler gösterdi.

Ağlamayacaktım çünkü her ne kadar berbat bir durum olsa da Angelica'yla ilgili o boku bulmak, zamanını ve kaynaklarını söylediği şeyi yapmak, beni kollamak için harcadığı bir şeydi.

Ayrıca ağlamayacaktım çünkü Lottie'nin Mo'su vardı ve onu seven iyi bir adam bulduğu için duyduğu huzur ve memnuniyet, gittiği her yerde etrafında sedefli bulutlar gibi süzülüyordu.

Evie'nin de Mag'i vardı ve birbirlerine duydukları hayranlık, biri diğerine her yaklaştığında parıltı gibi parlıyordu.

Ve kimsem yoktu.

Ve birini istedim, özel birini, bana göz kulak olacak birini, hayatı yönlendirmek için *benimle* ortak olacak birini, *benim* olan birini.

Hayır, bu sebeplerin hiçbirini için ağlamayacaktım.
Hiç ağlamayacaktım.
Bu yüzden ağlamadım.
Fotoğrafları topladım, döndüm ve arka kapıdan çıktım.

İkinci Bölüm

Bahçe Partisi

Ryn

Sabah duşundan sonra banyodan çıktığında Angelica'nın yatağında oturuyordum.

"Lanet olsun, Ryn!" diye bağırarak cüppesinin yakalarını kapattı.

"Bugün yüz bakımı yaptıracağın yer bir Aveda salonu mu?" Sohbet eder gibi sordum. "Aveda'ya düşün olduğunu biliyorum, çünkü birkaç ay önce en sevdiğin saç bakım ürünlerini stoklamak için oraya uğramıştım çünkü onlara paran yetmediğini söylediğinde kendimi kötü hissetmiştim."

Yüzünün rengi soldu.

"Umarım sakıncası yoktur, cüzdanınıza koyduğunuz paramın iadesi için kendime yardım ettim," dedim.

Bana doğru bir adım attı. "Ryn, eski-"

Ayağa kalkıp yanımdaki yatağın üzerinde duran fotoğrafları elime aldığımda durdu ve fotoğrafları ona doğru çevirip birbiri ardına karıştırarak her birini ona gösterirken konuştum.

"Şimdi, yapacağın şey şu. Yüz bakımını iptal edeceksin. Markete gidip yumurta, domuz pastırması, tam tahıllı ekmek, havuç ve çocuklar için iyi olan diğer şeyleri alacaksın. Sonra, bunu yaptıktan sonra

Çamaşırları yıkayacak, eşyaları kaldıracak ve yerleri süpüreceksin, özgeçmişinin tozunu alacaksın çünkü yarın dışarı çıkıp iş arayacaksın."

"Beni takip eden biri mi vardı?" diye sordu, bakışları resimlere takılmıştı.

"Hayır," diye cevap verdim. "Gerçi benim için endişelenen biri seni takip etmiş. Bunu ben istemedim ve o bana bunları verene kadar da bilmiyordum."

Fotoğrafları salladım.

Bir elini kaldırdı ve havada salladı. "Tamam, kabul ediyorum, yaptığım çok saçma bir şeydi."

Yapılacak saçma
bir şey mi? Cidden
mi?

"Ben sadece..." diye devam etti. "Kardeşinle birlikte her şey çok hızlı değişti. Bu çocuklar için de *benim* için de büyük bir darbe oldu. Biraz zamana ihtiyacım vardı-"

"Beş yıl mı, Ang?"

"Bilmiyorsun," dedi perişan bir şekilde ve en ufak bir suçlama imasıyla. "Lisedeyken ağabeyine aşık oldum. Benim için ondan başka kimse olmadı. I-"

"Hayır, bilmiyorum. Umurumda da değil. İki ayda bir masaj, Angelica? Kızlarınla öğle yemeği? Benden ne kadar para aldığını *düşünmek* bile istemiyorum, çünkü Tanrı şahidim olsun ki *düşünsem* saçını başını yolardım. *Striptizden* kazandığım para."

Bir adım geri çekildi ve "Yapma Ryn. Smithie'nin yeri çok popüler bir yer. Orada çok iyi para kazandığını biliyorum."

"Evet," diye ısırdım ve fotoğrafları göğsüme yapıştırdım. "Dans ediyorum. Para için dans ediyorum. Bir elli dolar ve bahşiş için ürkütücü pisliklerin kucağına *oturuyorum*. Bunların *sana* gitmesi gerektiğini nasıl kafana *soktun*?"

"Kardeşin beni mahvetti," diye tükürdü.

"Bu ay sana iki bin dolar vermesine böyle mi diyorsun? Seni sikip atmak mı?"

"Ohmigod!" diye bağırdı. "Bunu nereden *biliyorsun ki*?"

"Kimin umurunda!" Ben de bağırdım. "Acıma partisi sona erdi, Angelica. Acılarını etrafındaki herkesten çıkarma devri *bitti*. Ve eğer kafanı kışından çıkarmazsan, annem bunları görecektir." Fotoğrafları tekrar ona doğru salladım. "Ve *Brenda* da bunları görür," diyerek onu annesiyle de tehdit ettim.

"Yapma," diye fısıldadı.

Oh, evet.

Brenda belli ki kızını çok şımartmış.

Ama Brenda iyi bir insandı.

Aynı zamanda emeklilik için de para biriktiriyordu, Arizona'da olgun insanların yaşadığı bir sitede küçük bir ev. Yerini bile seçmişti ve orada bir iş bulmaktan, buradaki evini satıp erkenden gitmekten, kardan çok sıkıldığından ve belki de kızının ellili yaşlarında büyütmesi için ona verdiği ikinci bir aileye sahip olmaktan bahsediyordu.

Yani Brenda bile Angelica'nın düpedüz dolandırıcı olmasına karşı çıkabilir.

"Kendini topla. Bir iş bul," dedim. "Bu evi topla. Süpür. *Çocuklarıyla* ilgilen. İnan bana, yoksun bir ebeveyn rolünü üstlenmek için çok hızlı büyümek zorunda kalmanın ne kadar berbat olduğunu biliyorum. Portia bununla karşı karşıya, hem de *iki* kez. Ve ebeveynlerinden biri kanepede kamp kurmuş durumda. Cidden Ang, kendine *çeki düzen ver*."

"Tanrım, biliyor musun, zengin, lanet bir *striptizcisin* ve evimde durup benden daha iyiymişsin gibi davranabileceğini mi sanıyorsun?" diye alay etti.

"Rol yapmama gerek yok, Ang. Ben geldim. Çocuklarını okula ben götürdüm. Onlar benim bile değil ve sen uyuklarken öğle yemeklerini hazırlamalarına yardım ettim, kahvaltı tabaklarını temizledim ve onları okula götürdüm. Yani evet, senden daha iyi olduğumu hissetmekte zorlanmıyorum."

"Migrenim tuttu."

"Sen lanet olası bir yalancısın."

"Sanırım işimiz bitti." dediğinde omurgası dikleşti ve sesi soğuktu.

"Sence?" diye sordum ve oradan çıkmak için bir hamle yaptım.

"Ryn," diye seslendi.

Kapıda durdum.

Yüzündeki sinsî bakışa karşı kendimi hazırladım. "Çocuklarımı bir daha görmeyi unut," dedi.

Midem bulandı. "Ang-"

"Hayatını striptiz yaparak k a z a n a n bir teyzenin etrafında dolaşmalarının uygun olduğunu düşünmüyorum."

İki tanesi belden aşağı vurabilir.

"Biliyorsun," dedim sessizce, "bir gizem çözülüyor. Birdenbire, bu

Yeni, bana gösterdiğin bu harika şeyle, kardeşimin bir şişenin dibinde vakit geçirmeyi tercih ettiğine inanmakta o kadar da zorlanmıyorum."

"Siktir git, Ryn," diye tersledi.

"Beni zaten siktin, Angelica. Beş yıldır devam ediyor. Ama o çocukları görmeme izin vermezsen, benim için ne ifade ettiklerini, benim onlar için ne ifade ettiğimi bilersen, onlar için, *senin için* yaptığım onca şeyden sonra, beni öldürmüş olacaksın. Dahası, eğer önemsiyorsan, *onlardan çok* önemli bir şey almış olacaksın. Bunu bir düşün, eğer kendinden başka bir şey düşünmekten kendini alıkoyabilirsen."

Görünüşe göre, harika bir veda vuruşu yapabilen tek kişi Boone değilmiş.

Çünkü o anda döndüm ve dışarı çıktım.

* * *

"Hey, Rinz, iyi misin?"

Yan tarafa, benimkinden üç makyaj masası aşağıda oturan arkadaşım ve striptizci dostum Hattie'ye baktım.

Dikkati benim üzerimde.

Neden sorduğunu biliyordum.

Birincisi, ruh halini saklayan bir kız değildim.

Şirret ya da kaba değildim, sadece içime kapanıktım.

Ama seni hissetmediğimde ya da bu iki şey üzerindeki kilidim pencereden dışarı çıktığında yüzüme çıkma.

İki, kırmızı ruju çıkarmak yerine kalın bir kat sürüyordum. Ve Hattie fark etti.

Smithie's'deki vardiyamız bitmişti. Son çağrı yapıldı ve gitti ve fedailer mekanı temizlerken kızlar soyunma odamızdaydı, duş alıyorlardı ya da eve gitmek için üzerlerini silip değiştiriyorlardı.

Genelde duş alırdım. Sivil kıyafetlerime yağ bulaşmasını sevmezdim.

Ayrıca, mesai bitiminde nemlendirmeye birlikte makyajımı tamamen temizlemeye çalıştım, çünkü çılgın bir güzel değildim, ama bakması zor biri de değildim ve cildimin bana iyi hizmet etmesini istiyordum... ve uzun süre.

Ama eve gidip yatmaya hazırlanmıyordum.

Dışarı çıkıp sevişmeye hazırlanıyordum.

Sadece en yakın arkadaşım ve striptizci dostum Pepper'a

daha ilginç yaşam arayışlarım. Ekibimin geri kalanı, Hattie ve Evie bilmiyordu (sanmıyordum). Lottie tahmin etse de ben biliyordum, çünkü Boone'u benim için o seçmişti.

Ve neyse ki Pepper orada değildi, çünkü ruh halim hakkında yüzüme vuran bir hatundu.

Kadını sevdim ama bu sinir bozucuydu.

Hattie yumuşak konuşurdu, genellikle sessizdi ve erkeklere karşı (en azından ilgi duyduğu erkeklere karşı) utangaçtı.

Onun bu buzları kırması alışılmadık bir şeydi.

"İyiyim," dedim ve aynaya dönüp bir kat daha yakut kırmızısı sürdükten sonra dudaklarımı birbirine sürterek bir *şaplakla* işimi bitirdim.

Hattie, "Herhangi bir konuda konuşmak istersen iyi bir dinleyiciyimdir," dedi.

Ona tekrar baktım, endişesinin derinliğinin onu koruyucu kabuğundan çıkarıp bir şans vermeye ve benimle bir şeyler konuşmaya iten şey olduğunu anladım, ayağa kalktım ve ona doğru yürüdüm.

Sonra eğilip alnımı onunkine bastırdım ve geri çekilerek yalan söyledim, "Gerçekten iyiyim. Gerçekten iyiyim. Sadece aklımda bazı şeyler var. Ama kendiliğinden düzelecektir."

Yeğenlerimin annesine, onlarla vakit geçirmeme izin vermesi için şantaj yaparsam, o fotoğrafları başının üzerinde tutarak, eklemedim.

Bizimle birlikte olan diğer kızların, Dominique ve Champagne'ın gözlerinden kaçarak yerime geri döndüm, Lottie'nin seti bir süre önce bittiği ve eve gittiği için şükrettim, bu yüzden beni sorgulamak için etrafta değildi. Çünkü o yüzüne karşı konuşan kız kardeş arkadaşlardan biri değildi. Ama o kovanımızın kraliçesiydi ve hiçbir şeyi uzun süre görmezden gelmezdi.

Yola çıkarken herkese sahte bir veda ettim.

Smithie'nin her zaman koridorun sonunda bizi arabalarımıza kadar götürmek için bekleyen bir fedaisi olurdu.

O gece arayan Dorian'dı ve arabamın kapısını açtıktan sonra "Her şey yolunda mı?" diye sorduğunda kendimi pek de sıkı tutmadığımı fark ettim.

Yakışıklı moka rengi yüzündeki kahverengi gözlerine baktım ve "Her zaman" diye yalan söyledim.

Dorian cevabımdan hoşlanmamıştı ama bir süredir Smithie'nin yanındaydı ve aslında aileden biriydi (Smithie'nin yeğeniydi), bu yüzden zorlamaması gerektiğini biliyordu.

En azından benimle.

Ben içeri girdikten sonra kapımı kapattı, elini tavana vurdu ve park yerinde durup yüzünde dikiz aynamda görebileceğim kadar düşünceli bir ifadeyle uzaklaşmamı izleyerek bana bakma girişimini boşa çıkarmamdan pek de heyecan duymadığını paylaştı.

Kulüpten uzaklaşır uzaklaşmaz kenara çektim ve GPS'ime uzandım.

Birkaç BDSM grubuna dahil olmuşum. Çok sık olmamakla birlikte düzenli olarak partiler oluyordu ve bu partilerin haberlerini grup mesajlarıyla alıyorduk.

Sahnelerdeki gibi partiler. Bir oyun partneri bulabileceğiniz ve güvende olduğunuz, birbirine sıkı sıkıya bağlı, denetlenmiş oyuncuların bir araya geldiği toplantılar.

Acıya biraz fazla düşkün olan ve oyunu kurallarına göre oynamayan Dom'un benimle işi bittikten sonra (ya da benim onunla işim bittikten sonra) bu grupları araştırdım ve çemberlerinden atladım.

Çok sık gitmezdim ama bir kızın inmesi gerekiyordu ve inebiliyorsa da bunu istediği şekilde yapması gerekiyordu.

Pepper bu anlaşmayı biliyordu ve bundan hoşlanmadı. Tehlikeli olduğunu düşünüyordu.

Kötü Dom'u da biliyordu ve o hayatın içinde değildi, bu yüzden tehlikeli olduğunu düşünüyordu.

Değildi.

En azından bu insanlar değildi.

Gerçeği söylemek gerekirse, sadece yirmi dokuz yaşındaydım, tam olarak yaşlı sayılmazdım, ama yine de sahneyi bırakmış sayılırdım.

Kendime ait bir erkek istiyordum.

Ve bu sıfatla, bunu benim için yapan birine ait olmak istedim.

Çeşitliliğin hayatın tadı tuzu olmadığını fark ediyordum.

Ama zor bir gün geçirmiştım ve beni zorlayabilecek birini bulmak, bu konuda harika olmasa bile, dorukta bittiği sürece...

Buna ihtiyacım vardı.

Bırakmam gerekiyordu.

Teslim olmam gerekiyordu.

Başka birinin bunu içimden söküp atmasına izin vermeliydim.

Bu geceki parti Corinne'deydi. Küçük, samimi ama yeni bir denizaltı ve iki yeni Dom olacaktı.

Dostum, o Dom'lardan birinin umut vaat ettiğini ve benimle ilgilendiğini umuyordum, çünkü vibratörümle usta bir eldim ve o bebek çok kullanıldı, ama son zamanlarda yaşılanıyordu.

Ayrıca, resmi olarak yarın olmasına rağmen, boktan günümün iyi bir şekilde sona ermesini umuyordum.

Corinne'in evine sadece birkaç kez gitmiştim, bu yüzden GPS'te adresini bulmam gerekiyordu.

Englewood'da altı bin metrekarelik devasa bir evde yaşıyordu. Evliydi, o ve kocası eş değiştiriyorlardı, diğer şeylerin yanı sıra diğer insanların eşlerine gitmelerini izlemekten hoşlanıyorlardı ve bir Domme olmasına rağmen (bu yüzden çitimin diğer tarafına bindi), anlaştık ve ondan hoşlandım.

Pek çok ortak noktamız vardı. O altı bin metrekarelik evde oturmalarına sadece kocası jumbo krediler konusunda uzmanlaşmış bir mortgage şirketine sahip olduğu için değil, daha çok mahkeme salonunda kış tekmeleme konusunda uzmanlaşmış bir avukat olduğu için hayranlık duyuyordum.

GPS'imde adresini buldum, rota rehberini GO olarak ayarladım ve caddeye geri çıktım.

Geç olmuştu ama kapıların kapalı olduğu mesajını almamıştım. Bu gibi işlevler, gece yarısı veya daha sonrasında kadar gerçekten başlamadı, bu yüzden partinin bitmediğini düşündüm.

Ama oraya vardığımda, devasa arabalarında sadece beş araba vardı.

İnsanlar birbirlerine bağlandılar ve işlerini başka bir yerde yapmak üzere ayrıldılar.

Corinne'in birden fazla kişinin oynamasına izin verdiği bir oyun odası vardı, bu yüzden insanlar bodrum katında bağlantı kuruyor ve işleri bittiğinde bir şeyler içmek için ortak alanlara geri dönüyorlardı.

Ayrıca özel oyunlara izin verdiği bir misafir odası vardı ve aynı şekilde yiyecek ve içecekleri de vardı.

Evinde katıldığım önceki partiler, Corinne'in ben de dahil olmak üzere birkaç kişi için geniş bir kahvaltı hazırlamasıyla sona ermişti ve ben neredeyse sabah saat 10: 00'a kadar ayrılmamıştım.

Doğru, saat sabahın üç buçuğuydu ama tüm ışıklar yanıyordu.

Arabamda otururken ön kapının açık olduğunu gördüm, Corinne arkasındaki evden gelen ışıktaki silüet halindeydi ve bana

çağırın bir jest.

Tama

m.

Tuhaf.

Arkadaş canlısı biriydi ve onu bir Domme olarak görmemiştim (çoklu oyuncu işini yapmadım), ancak o gün daha önce RSVP yapmış olmama rağmen, beni beklemesi garip geldi.

Ev sahibi ve katılımcı olarak, sadece birkaç konuk kalmışken bile, neden beni kolladığını anlayamadım.

Belki de yeni Dom'ları araştırdığı ve onlardan birinin bana uyacağını düşündüğü içindi.

Bu düşünceyle birden arabayı geri vitese takıp gitmek istedim. Bu doğru değildi.

Çünkü Boone değildi.

Ve bu düşünce aptalcaydı. O benim değildi.

O asla benim olmayacaktı.

Ve o sabahtan sonra, ondan hoşlandığımdan bile emin değildim. O da benden hoşlandığından giderek daha az emin oldu (buh).

Yine de bildiğim şey, artık sevişmek istemediğimdi.

Ben de sosyalleşmek istemiyordum, bir şeyler içmek için içeri giriyordum, bana bakıyorlardı.

Bu kötü bir fikirdi.

Ne düşündüğümü bile bilmiyordum.

Ama artık bundan kaçış yoktu. Davetiyemi vermiştim, Corinne beni gördü ve el sallıyordu.

Bir şeyler içmek için içeri girmemek kabalık olur.

Bunu yapardım, sonra eve vibratörümün yanına giderdim ve daha sonra kışımı bir kickboks kursuna götürür ve geri kalanını sistemimden çıkarırdım.

Dışarı çıktım ve dolambaçlı kaldırım taşı yürüyüş yolunda yürüdüm.

"Merhaba, sanırım mesaj atmıştım ama kulüpte vardiyam vardı, o yüzden geciktim," diye selam verdim yaklaştığımda.

Corinne kapıyı daha da açtı ve seçtiği kişiyle işini bitirip bitirmediğini merak ettim çünkü üzerinde normal, şık, vücuda oturan elbisesi ve topuklu ayakkabıları yoktu. Üzerinde salon pantolonu, atlet ve modaya uygun, fermuarlı spor bir kapüşon vardı ve ayakları çıplaktı.

Ayak parmaklarına bakarak, "Sorun değil," diye mırıldandı.

Yine tuhaf.

Domlar ve Dommlar göz teması kurarlardı.

Talimatlarına bağlı olarak Dom'larının gözlerinin içine bakmasına genellikle izin verilmeyen bir denizaltıydı.

Yine de Corinne'in ortak alanının boş alan olması gibi bir kuralı vardı. Seni tanıma alanı. Sadece onun oyun alanına girdiğinizde kendi sahnenize kayardınız.

Devasa avizeli antresinde durdum, parlak ışıklı, devasa ama boş büyük odasına baktım ve kapıyı kapatıp kilitlediğinde şaşkınlıkla döndüm.

Gözlerimi yakaladığında tüylerim diken diken oldu ve fısıldadı, "Özür dilerim. O hayır diyemeyeceğin bir müşteri."

"Ne?" Ben de fısıldadım.

İşte o anda şakağımda soğuk bir çelik baskı hissettim.

Gözbebeklerim sola kaydı ve silahı gördüm.

İlk eğilimim donmaktı, ki öyle de yaptım.

İkincisi kaçmaktı ama *kaçmadım*.

Ne oluyordu?

Silahı tutan adam, "O burada ve bekliyor," dedi. "O... kim?" Zorla söyledim.

(Neyse ki) silahı derimden aldı ve bir yönü işaret etmek için kullandı.

O yöne baktım.

Corinne parti verdiğiğinde her zaman kapalı olan çift kapılar vardı.

Şimdi açıktı.

"Gidelim, uzun zamandır bekliyor," dedi adam.

Ona baktım, Corinne'e kendini dağıtmasını umduğum bir şekilde baktım, Pepper'ın bu hayat hakkında haklı olup olmadığını merak ettim, her türlü ezikle doluydu ve onunla işim bitmeliydi.

Sonra ayağa kalkarak çift kapıya doğru ilerledim, ötesinde ne olduğunu bilmiyordum ya da bilmek istemiyordum.

Demek istediğim, bu pislikler tarafından gözden çıkarılmış olsaydım ve şimdi köle olarak satılacak, kaybolacak, çocukları, annemi, kardeşimi, ekibimi, Smithie'yi bir daha asla göremeyecek olsaydım...

Boone mu?

Bir tür uyuşturucu kuryesi olmaya mı zorlanacaktım?

Demek istediğim, olasılıklar sonsuzdu ve Corinne'in görkemli fuayesinde yürüdüğüm o anlarda aklımdan geçenler hiç de eğlenceli değildi.

Ta ki çift kapıdan girip, kesinlikle lüks bir ev ofisi olan yarı dairesel bir oyuktaki iki aksanlı sandalyeden birinde oturan Cisco adında bir adam görene kadar.

Ayağa kalktı ve sanki sokakta karşılaşmış eski arkadaşlarımsız gibi bana gülümsedi.

Olduğumuz şey yerine.

Birkaç ay önce beni, Evie'yi, Pepper'ı ve Hattie'yi kaçırmıştı. Ondan bir süre önce de bir polisi öldürmüştü.

Yani arkadaş değildik.

Hiçbir şeydik.

Hem de hiç.

"Yine karşılaştık," dedi geniş bir ifadeyle.

"Nedir bu?" diye sordum.

"İçeri gel ve otur." Sanki kendi seçmiş gibi Corinne'in karşıındaki aksanlı koltuğu işaret etti.

"Ben-"

"Kathryn, gel otur. Geç oldu. Yoruldum. Ve burada ne kadar uzun süre kalırsam, ki şu ana kadar çok uzun bir süre oldu, kendimi o kadar açıkta hissediyorum ve bu hiç hoşuma gitmiyor."

Polis katili, adam kaçıran, kötü adam Cisco bir şeyden hoşlanmıyordu, bilmiyordum, kaçaklarla ilgili çok fazla deneyimim yoktu, ama bunun kötü bir şey olduğunu düşündüm.

Kıçımda ya da başka bir yerde bir kapak patlatacağına dair acil bir tehlike görünmüyordu, bu yüzden içeri girdim.

Yanındaki uşağı arkamdaki çift kapıyı kapattığında durdum ve iki büklüm oldum.

"Kathryn, dans ediyorsun. Yorulmuş olmalısın. Gel. Otur," diye davet etti.

Ona dönüp baktım, sonra temkinli bir şekilde ona doğru yürüdüm ve oturdum. O da oturdu.

"İyi görünüyorsun," dedi Cisco.

"Uh...teşekkürler," diye cevap verdim.

Ona iyi göründüğünü söylemedim.

Kötü ve kavgacı görünen birini çekici bulacak çok sayıda kadın olduğunu hayal ettim. Ve iyi bir vücudu vardı. Uzun boylu olduğundan bahsetmiyorum bile.

Ben o kadınlardan biri değildim.

"Rujunu beğendim," dedi.

Ugh.

"Tekrar teşekkürler," diye mırıldandım.

"Saklanıyordum," diye paylaştı.

"Evet, hayal ettim," diye mırıldandım, polislerin elinde parmak izleri olan, başka bir polisi öldürmek için kullandığı silahı olduğunu düşündüm.

Bu kadar iğrenç bir şey yapsaydım ve polislerin elinde dumanı tüten bir silah olsaydı ben de saklanırdım.

"Evan nasıl?" diye sordu.

Oh lanet olsun.

Evie'ye aşık olduğunu

unutmuşum. Konu bu muydu?

"Uh...iyi. Mutluyum. Hepsi taşındı ve Mag'i sevdiler. Birkaç hafta içinde okula başlayacak. Diplomasını alacak. Yani o *gerçekten* iyi. Her zamankinden daha iyi."

Koyu renk başını yana eğdi. "Onun için bu Mag denen adamı beğendin mi?"

"Evet." Başımı salladım. "Kesinlikle. Harika bir adam. Onu çok seviyor. Gösteriyor. Koruyucu. Ona iyi bakıyor."

"Mm," diye mırıldandı, sandalyesinde arkasına yaslandı, dirseklerini kollarına koydu, parmaklarını önünde birleştirdi, aşırı büyümüş, somurtan bir çocuk gibi göründü.

"Ben... Evie'nin hatırını sormak için mi buradayım?"

Odağı azalmıştı ama sorum dikkatinin bana odaklanmasını sağladı.

"Evet," dedi. "Ve ona selamımı söylemeni istedim." Orada hareketsizce oturdum ve adama baktım.

Corinne bir şekilde benim aptalca davet edildiğim bir BDSM partisi ayarlamıştı. Buradaydım. Saat sabahın dördüne yaklaşıyordu. En azından son beş yıllık (belki de on) hayatımın en kötü gününü geçirmiştım. Ve adaletten kaçan bir suç lordu tüm bunları sırf kız arkadaşıma selam verdiğini söylemek için beni kullanabilmek için mi ayarlamıştı?

"Biliyorsun, bu özellikle Evie için büyük bir iyilik olur ve umarım alınmazsın," diye başladım. "Umarım bunu kız kardeşini kollayan bir ablanın söylediğini anlamışsındır ama o mutlu. Boktan bir hayatı oldu. Ve şimdi mutlu. Dürüst olmak gerekirse, her gün mutlu. O yüzden bu mutluluğu bozmadan yaşamasına izin verirsen çok iyi olur."

Evie'nin mutlu olmasıyla ilgili konuşmam Cisco'yu mutlu etmedi. Ama o bu konuda yorum yapmadı.

"Burada olmanızın bir başka nedeni de bu. Seninle paylaşmak istedim, böylece sen de başkalarıyla paylaşırsın, senin... ve onun... yaptığımı düşündüğü şeyi yapmadım."

Buna bir şey demedim.

"Aslında burada olmanızın tek nedeni Evan değil. Sana iletmem gereken başka bir mesaj var."

Tamam, ben nasıl bu adamın kurye kızı oldum?

Yani, ciddi.

Zaten kötü bir gün geçirdiğimi sanıyordum.

Ama tüm bu sahne *kötü bir günün yeni bir tanımıydı*. "Dinle, Cisco-

"

"Lütfen bana Brett de," diye izin verdi. Ona hiçbir şey demek istemedim.

Koltuğumda kıpırdandım, bu oyunu nasıl oynayacağımı bilemiyordum. Görünüşte yumuşak başlıydı.

Silahlı uşak çift kapının arkasındaydı.

Ama bu durumu bozmak istemedim çünkü o, bir kadının kafasına silah dayayarak onu bir odaya sokmasını emredebilecek bir adamdı ve kabilemizde bunu yaşayan tek kişi ben değildim. Kaçırılmamız sırasında Pepper'a bunu bir yordakçısına yaptırmıştı.

Tek istediğim buradan çıkmak, bunu nefes alarak yapmak ve eve gidip kendimi içeri kilitlemek, şok tabancamı çıkarmak ve yaşadığım günden sonra, elimde şok tabancası, uyumadan önce Maine'e taşınmayı düşünmekti.

Cisco, "Bir şey söyleyecektin," diye söze girdi. "Kötü bir gün geçirdim."

Kafasının tik taklarını izledim ve nedenini anladım.

Sesim daha önce hiç duymadığım bir şekilde aniden tuhaflaştı. Küçüktü. Yenildi.

"Çok kötü bir gün geçirdim," dedim.

"Kathryn-"

"Ryn," diye fısıldadım.

Deliriyor muydum, yoksa gözleri ısındı mı?

İnkâr edemediğim bir şey vardı, gözleri ısınmıştı, beni saçmalamaya itti.

"Kardeşim öfkeli, kontrolsüz bir alkolik. İki çocuğu var. Taptığım iki çocuk. Ve bugün öğrendim ki eski eşi yıllardır beni dolandıran, çocuklarına Cap'n Crunch yediren, yiyecekleri bitince onları kıyafet alışverişine götürmemi isteyen ve bu arada ona verdiğim parayı masaj yaptırmak için kullanan bir dolandırıcı."

"Tanrım," dedi, sesi kızgın olduğu kadar şaşkındı da.

"Biliyorum, değil mi?" Ben de cevap verdim. "Ve onu *severdim*. O sadece yeğenlerimin annesi değildi. O bir arkadaşı. Onu yıllardır tanıyorum. Kız kardeşim gibi olduğunu söyleyemem, çünkü bir süredir acıma partisi veriyor ve bu da sinir bozucu olmaya başladı. Ama onu önemsiyorum. Şimdi de beni dolandırma meselesini yüzüne vurduğum için, çocukları bir daha görmeme izin vermemekle tehdit ediyor."

Sandalyemde öne doğru eğildim, elimi göğsüme koydum ve gevezeliğe devam ettim, adamlarından birine kafama silah dayatan bu cani herifin üzerine her şeyi yıktım.

Ama sanırım onu çıkarmanız gerektiğinde, kime çıkardığının bir önemi yoktu.

"Ve onlar benim *bebeklerim*." Göğsüme vurdum. "Ang bu kadar kontrol altındayken onlara *anne* gibi davrandım." Arkama yaslandım. "Üç anneden biri, benim annem ve Ang'in annesi yardım etti. Ama *yine de*."

"Bunu bugün mü öğrendin?" diye sordu.

"Evet, tüm bunları öğrendim çünkü hoşlandığım bir adam bunu araştırıyordu çünkü o bir çeşit arkadaş, oysa ben onun bir arkadaştan *daha fazlası* olmasını istiyorum ve bunu *büyük bir* şekilde istiyorum. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

Başını salladı. "Mm-hmm. Biliyorum."

"Ama aptallık ettim ve bana çıkma teklif ettiğinde hayır dedim, o da yoluna devam etti ve kendine başka bir kadın buldu, ama bugün benimle birlikte oldu ve kardeşimin eski sevgilisini araştırdığı için bana kızdı. Ama gerçekten kızmamıştım. Angelica'ya şok oldum ve incindim ve bilirsiniz, bu kadar kolay pes edip başka birini bulmasına kızdım. Her şeyi aldım

Bu yüzden konuştuk ve bana artık benden hoşlanmadığını söyledi."

"Yavaş ol kızım, ama seni isteseydi, sadece bir kez çıkma teklif ettikten sonra vazgeçmezdi."

"Aslında bunu üç kez yaptı."

Cisco/Brett'in kaşları havaya kalktı. "Ve sen onu üç kez mi vurdun?" Suratımı *ekşittim*.

"Bunun akıllıca olmadığını bildiğini varsayıyorum," diye mırıldandı.

"Biliyorsun," diye ellerimi açtım, "ne yapmam gerekiyor? O *mükemmel biri*. Yakışıklı, iyi bir işi var ve benim sallanmadığım şekilde sallanıyor, Corinne'i tanıyorsan ne demek istediğimi anlamışsındır."

Bir baş sallama. "Ne demek istediğini anlıyorum."

"Evie ve Lottie'ye karşı çok tatlı ve ben bununla ne yapacağım, ha?"

"Bu noktada vajinam değil, sikim olduğunu hatırlatmak isterim, bu yüzden cevabım yanlış olabilir ama ben olsam onunla çıkmanı istediğinde evet demekle başladım."

Aklını mı kaçırmıştı?

"Anlamıyorsun," diye homurdandım, gözlerimi kaçırdım, kollarımı göğsümde kavuşturdum ve sandalyemde kamburlaştım.

"Haklısın. Bilmiyorum."

İçimi çektim.

"Bütün bunlar bugün mü oldu?" diye tekrar sordu.

Ona baktım. "Evet, ama henüz striptiz vardiyamı yapmam gereken kısma gelmemiştim ve sonra yarı çocuk hırsızlığı için kandırıldım."

"Kaçırılmadın," dedi açıkça. "Kafama bir silah dayandı."

"Çocuklara siz kızlara böyle şeyler yapmayı bırakmalarını söylemem gerek," diye mırıldandı.

"Brett!" Tersledim. "Ciddi misin?"

"Aşırı hevesli oluyorlar. Sanırım çok fazla film izlemişler."

"Gitmekte özgür müyüm?" diye sordum.

Omuz silkti. "Elbette, ama konuşacak daha çok şeyimiz olduğu için yapmamayı tercih ederim."

"Ama gidersem kimse beni vurmaz."

"Hayatta olmaz" derken bıkkın bir nefes verdi.

"O zaman evet, çocuklarla bir eğitim seansının zamanı geldi çünkü silahlar size aksesuar gibi görünebilir ama hayatın içinde olmayan bizler için çok korkutucudurlar."

Başını eğdi. "Anlaşıldı."

"Ve biraz yorgunum ve buraya geldiğimde gelmemem gerektiğini fark ettim çünkü bu adamdan hoşlanıyorum ve daha öpüşmedik bile ve beni hala diğer tüm erkekler için mahvetti, bu yüzden sadece eve gidip kafama bir silah dayandığında çıldırmak ve sonra uyumak istiyorum. Başka bir deyişle, benim paylaşım zamanım bitti. Sıra sende."

"Tony Crowley'i ben öldürmedim." Vay canına.

Kıpırdamadan oturdum ve sessizce, "Çok fazla kelime yok ama çok fazla paylaşım var, Brett," dedim.

"Bunun anlaşılması önemli."

"Tony Crowley kim?"

"Denver Polisi'ndeki pislikleri araştıran polis, birisine yaklaştığı için vuruldu ve onu vuran kişi bunu yapmak için benim silahımı çaldı. Doğal olarak benim olduğu için üzerinde parmak izlerimin olduğu bir silah. Bana komplo kuruldu."

Şey...

Cehennem.

"Herkesin öldürdüğünü düşündüğü o polis memurunu sen öldürmedin, değil mi?" "Öldürmedim."

"Sana komplo kuruldu."

"Suçlandım."

"Ve Crowley denen adamı öldürenin başka bir polis, kirli bir polis olduğunu söylüyorsunuz."

"Öyleyim."

"Vay anasını, Brett," diye fısıldadım. "Evet," diye onayladı.

"Biliyorsun, sana kesinlikle inanmayacaklar," diye paylaştım.

"Bunu biliyorum. Bu yüzden bu bilgiyi Hawk Delgado'ya iletmelisin ki o da bu işi araştırsın ve beni saklandığım yerden çıkarsın. Yeraltına itildiğim için oturamadığım bir ofisim yok ama duman altında olmak para kazanmamı engelliyor ve ben bunu kabul etmiyorum."

"Bunu biliyor musun bilmiyorum ama anladığım kadarıyla Delgado'nun en iyi iki kankası polis. Adamlar aram hiç iyi değil ama sen onun adamlarından birinin kız arkadaşını kaçırdın. Etrafında çok bulunmadım ama adamlarını seviyor gibi görünüyor. Henüz paylaşmadı ama Hawk'ın senin en büyük hayranın olmadığını tahmin ediyorum."

Brett, "Onun işleri benim işlerime istediğimden daha sık karışıyor, bu yüzden ben de onun en büyük hayranı değilim," diye karşılık verdi. "Ama DPD'de çimenlerin arasında bir yılan var. Ve böyle olduğunda herkes kışından ısırılır."

Bu noktada bana doğru eğildi, dirseklerini dizlerine dayadı ve gözlerime temas edebilmek için başını geriye eğdi.

"Ve Ryn, sevgilim, ona hatırlatmak isterim ki, polis olan en iyi iki arkadaşı o bahçe partisinin tam ortasında yer aldı."

Şey...

Sikeyim.

Üçüncü Bölüm

Sonra görüşürüz

Ryn

Sabahın erken saatlerinde elimde şok tabancasıyla yatağıma oturdum ve Corinne'den cevap vermediğim beşinci "Özür dilerim" mesajını aldıktan sonra onu engelledim.

Sonra başucumdaki saate, telefonumun saatine baktım ve bunu elli milyonuncu kez yaptım.

Saat altıyı vurduğunda (önce başucu saati) ve sonunda yapacağım şeyi yapmak için sadece yarı kabalık olduğunda, rehbera gittim, Danny Magnusson'a kaydardım ve GO'ya bastım.

Derin sesi uykuluydu ve Mag cevap verdiğinde aynı zamanda her türlü seksi olduğu gerçeğine kıskançlık hissettim, "Ryn, hey. Her şey yolunda mı?"

"Cisco dün gece beni yine yarı çocuklaştırdı," diye ağızımdan kaçırdım.

Alçak sesle, "Konuş benimle," dediğinde hiç uykulu değildi ama çok daha seksiydi.

"Şey, bakın..."

Sözümü kestim çünkü lanet olsun.

Ona bir seks partisine gittiğimi söyleyemezdim. Lanet olsun.

Tekrar denedim.

"Tamam, dün gece işten sonra arkadaşlarımı görmeye gidiyordum ve görünüşe göre arkadaşlarımdan biri Brett'in hukuk danışmanı, o yüzden sohbet etmek istediğini söyleyince beni ayarladı."

"Tanrım, iyi misin?" "Evet."

"Bu neredeydi?"

"Englewood'da bir ev. Ama dinle Mag, o çoktan gitmiştir. Eve birkaç saat önce geldim."

Tam bir sessizlik, ancak bir süre sonra arka planda Evie'nin "Ryn iyi mi?" diye sorduğunu duydum.

"Evet bebeğim, bize bir dakika ver," diye cevap verdiğini duydum Mag'in. Bana dönmeden önce onun yataktan çıktığını ve Evie'den uzaklaştığını hayal etmem birkaç saniye daha sürdü. "Bakalım doğru anlamış mıyım, Cisco seni yine kaçırdıktan sonra beni aramak için iki saat mi bekledin?"

"Daha erken aramanın kabalık olacağını düşündüm." Mag hiçbir şey söylemedi.

"Hem zaten o tür bir kaçırma değildi," dedim ona. "Ne tür bir kaçırmaydı?"

Kötü adamın, belki de kötü olmayan adamın dinlediği, terapistçilik oynadığı, gerçekleri paylaştığı ve genel olarak oldukça iyi bir adam olduğu türden, kafaya silah dayama kısmını saymazsak, ki bu onun hatası değildi.

"Dost canlısı olan mı?" Cevap olarak sordum. "Ryn-"

"Mag, bana Tony Crowley'i öldürmediğini söyledi," diye açıkladım. "Kendisine komplo kurulduğunu söyledi."

"Tabii ki öyle dedi, Ryn."

"Bana deli diyebilirsiniz ama dürüst olmak gerekirse ona inandım."

Mag yine hiçbir şey söylemedi ve ben onun Evie ile paylaştığı dairede durup bana deli dememek için gerçekten çok çalıştığını hayal ettim.

"Bu işin arkasında kirli polislerin olduğunu söylüyor." diye paylaştığımda biri beni duyabilirmiş gibi sesimi alçalttım.

"*Lanet olsun*," diye ısırdı Mag.

Ohmigod.

"Kirli polisler var mı?" Tereddütte sordum. "Sen biliyor musun?"

"Hayır, bilmiyorum, ama bu bok karanlık ve sıfır nokta bir olsa bile

yüzde ihtimalle doğru, bu iyi değil."

"Ben de aynı şeyi düşünmüştüm," diye onayladım. Sonra devam ettim: "Öldürülen polis Crowley'nin bir şeye yaklaştığını söyledi. Crowley'nin kötü polisleri araştırdığını söyledi. Brett kesinlikle onu öldürenin bir polis olduğunu söyledi ama hangisi olduğunu söylemedi. Ayrıca Hawk'ın tüm bunları bildiğinden emin olmamı istedi. Sizin araştırmamanızı istiyor. Ama şimdi bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum."

"Hawk suçlulara iyilik yapmak gibi bir alışkanlığa sahip değil." "Evet," diye mırıldandım.

"Peki, neden bu işte arabuluculuk yapıyorsun?" diye sordu.

"Şey, çünkü ortak bir tanıdığımız var, sanırım. Ben..." Bir nefes verdim. "Tamam, ilk başta çok korkmuştum. Ama aslında çok havalıydı ve her şey bittiğinde bana bir..."

Bir sonraki cümlemi söyleyeceğime inanamıyordum, tıpkı bunun gerçekleştiğine inanmadığım gibi.

Ama oldu.

Ve bu gerçekleştiğinde, Brett bu işte iyi olduğunu kanıtladı. "*Sarıl*."

"Tanrım," diye kırıptı Mag.

"Çok garipti ama aynı zamanda güzeldi çünkü gerçekten kötü bir gün geçirmiştin," diye paylaştım.

"Danny," diye duydum arka planda Evie'nin sesini. "Neler oluyor? Ryn'le her şey yolunda mı?"

Mag, Evie'ye, "O iyi tatlım, ondan ihtiyacım olanı alayım ve sana bilgi vereyim," dedi. Sonra bana, "Bunu ayarlayan kişinin onun avukatı olduğunu mu söylemiştin?"

"Evet."

"Ayrıcalık," diye mırıldandı.

"Onun peşinden gitmek istiyorsun," diye çıkarsadım.

"Ryn, seni iki kez, Evie ve diğerlerini de bir kez kaçırdı." Evie ile ilgiliydi.

Brett Evie'yi kaçırmıştı ve bu Mag'i neredeyse uçurumun kenarına getirmişti.

Brett'in bu (özel) suçtan masum olması (belki de) umurunda değildi.

Onun yakalanmasını istiyordu.

"Şey, adı Corinne Morton ve size adresini gönderebilirim," diye teklif ettim.

"Bulabilirim," dedi. "Hepsi bu mu?"

Kız arkadaşına ondan selam söylememi istedi.

"Evet."

Durakladı ve sordu, "İyi olduğuna emin misin? Yanına gelmemizi ister misin?"

Çok iyi bir adam.

"Evie'yi sonra ararım, biraz kız kıza vakit geçiririz. Onu bir süredir görmedim.

Onu hayata bağlayın. Ama bunun dışında her şey yolunda." "Emin misin?"

Hayır.

Ama Mag'in durumu böyle değildi. "Evet," diye yalan söyledim.

"Kötü bir gün geçirdiğini söylemiştin." Ve işte oldu. Daha fazla kıskançlık.

Yani, hangi adam bunu duydu ve hatırlayıp sordu? Mag sordu.

Boone yapar mı diye merak ettim. Asla

öğrenemeyecektim.

Ama şu anda, arkadaşımın böyle bir erkeğe sahip olduğunu bilerek dinlenmek zorundaydım.

Ben de öyle yaptım.

"O dündü, bugün bugün. Tekrar kaçırılma ihtimalim çok düşük, bu yüzden her şey daha iyi olacak."

"Şimdi Evie ile bir şeyler ayarlamak ister misin?" diye sordu.

"Sonra bebeğim," dedim. "Yorgunum. Dün gece dans ettim. Sonra bir de yarı çocuk kaçırma olayı oldu. Uykuya ihtiyacım var."

"Tamam, ona arayacağını söyleyeceğim. Bazı takip soruları olabilir, Ryn. Ama gelirlerse, iletişime geçmek için daha sonrasını bekleyeceğim." "Çok memnun olurum."

"Görüşürüz, Ryn."

"Görüşürüz Mag. Evie'ye selamımı söyle ve ona benden bir kucak ver." "Tamamdır."

Telefonu kapattık ve komodinin üzerindeki şarj ünitesine koymadan önce bir süre telefonumu inceledim.

Sonra geceliğimi değiştirmek için kalktığımda şok tabancamı yanıma aldım.

Şok tabancamı da banyoya fırçalamaya gittiğimde yanıma aldım.

Dişler.

Yatak odama döndüğümde, tüm panjurları çektiğimde, kapıyı kapattığımda, vantilatörümü açtığımda (uyumak için beyaz gürültüm olmalı), yorganın altına girdiğimde ve çeneme kadar çektiğimde şok tabancam hala yanımdaydı.

Uykunun kolay gelmeyeceğini biliyordum, bu yüzden çok fazla dönüp durdum (hepsi de parmaklarım şok tabancasının etrafındayken).

Ama hayal edebileceğimden çok daha kısa bir süre sonra uykunun beni ele geçirdiğini hissettim. Tam bu sırada ön kapımda büyük bir gürültü koptu.

Sarsılarak uyandım, derimin üzerinde karıncalanmalar oluşuyordu, Brett'in anlatacak daha çok şeyi olduğu ya da kirli polislerin bir şeyler bildiğini düşünüp peşime düşeceği düşünceleri kafamdan geçiyordu ki, "Kathryn! Aç şu lanet kapıyı!"

Vay
anasını.
Boone.

Yorganı arkaya attım ve odamdan çıkıp koridora doğru koşarken dalgınlıkla şok tabancasını yanıma aldım.

Bu sırada Boone kapıyı açmam için bağırıp duruyordu. Bu ancak sürgünün çalıştığını duyunca durdu.

Kapıyı açtım.

"Tanrım, Boone, komşum var-"

Boone beni sıkıştırdığı için daha fazla çıkamadım.

Şok tabancasını düşürdüm, geri çekilirken ayağım takıldı, neredeyse kırımın üstüne düşüyordum ve ben kendimi düzeltirken o döndü, kapımı çarptı ve kilitleti...

Ve sonra koşuşturmaya ve geri çekilmeye geri dönüldü.

Bu kez, oturma odamdaki halının kenarına takıldım ama yere düşmedim çünkü Boone'un kolu belime dolandı ve beni vücuduna doğru çekti, ben de bir gümbürtüyle ona çarptım.

Boone'un uzun, sert vücudunun benimkine ne kadar iyi yapıştığını düşünmeye fırsatım olmadı.

Yüzü yüzümdeydi. Ve
çok *kızgındı*.

"Kaçırırsan, Kathryn,... lanet... serbest kalır *kalmaz*... lanet... *beni ara*," diye homurdandı.

"Aslında numaran bende yok," diye fısıldadım.

"*Siktir!*" diye bağırdı suratıma.

Elinde titreyerek durdum, oturma odanın perdelerinden gelen şafak ışığında ona baktım ve yirmi dört saatten kısa bir süre içinde hayatımın nasıl tamamen delirdiğini merak ettim.

Hiçbir şey söylemeyip bana ters ters bakınca, "Ben iyiyim Boone," dedim.

"Kardeşinizden Cherry Creek Alışveriş Merkezi'nin otoparkında bir çatışma çıktığını, yatağınızda olmasını istediğiniz kadının ateş hattında olduğunu, geri çekilmek zorunda kaldığını ve onu aldıklarını söyleyen bir telefon almak nasıl bir şeydir bilir misiniz?"

Oh adamım.

Bu, Cisco tarafından son kaçırılmamdan önce otoparkta olan bendim.

"Hayır," diye cevap verdim.

"Değil..." yüzü daha da yakınlaştı, "iyi."

Bunu tahmin edebilirdim, ancak itiraf etmeliyim ki bunu düşünmemiştim. Ta ki şimdiye kadar.

"Ve şimdi yine sana mı ulaştı?" diye sordu.

"İletmesi gereken bir mesaj vardı."

"Elinde ne olduğu umurumda değil," diye ısırdı. "E-posta. Telefon.

Gökyüzü yazısı.

Lanet olası posta güvercini. O seni köşeye

sıkıştırmaz." "Bitti Boone ve ben iyiyim. O kadar

da kötü değildi." "*Kötü* olmayan tek bir kaçırma

olayı bile yoktur." Dün, bu ifadeye katılırdım.

Şimdi, bunu tartışabilirim çünkü aslında Brett'i sevmekle savaşıyordum.

Oldukça havalı görünüyordu.

Bu düşüncelerimi Boone ile paylaşmadım.

"Burada neler olduğunu anlıyor musun?" diye

sordu. "Şey, onu öldürmediğini söyledi-"

Boştaki eli yukarı kalkıp saçımın arkasına doğru ilerledikten sonra onu kavradığında konuşmayı aniden kestim.

Daha önce tüm dikkatimin onda olduğunu sanıyordum.

Ama saçlarımı tutuşu, bacaklarımın arasındaki ekstra konsantrasyonla birlikte köklerimden ayak parmaklarıma kadar elektrik yayılmasına neden oldu ve gözlerimin kanamaya başlayacağını tahmin ediyordum, dikkatimi o kadar çok çekmişti ki.

"Demek istediğim bu değil, Ryn," diye

belirtti. "Ne demek istiyorsun, Boone?"

Fısıldadım.

"Anlıyor musun..." Yüzü daha da *yaklaştı*. O kadar yakındı ki, burnunun

kenari

yanımdan aşağı kayd1 ve nefesini dudaklarımda hissedebildim. "...nedir

Burada neler

oluyor?"

Tamam.

Gerçekten mi?

Oldukça sert bir kızdım.

Ama...

Veriyorum.

Daha fazla dayanamadım.

Yani, bu gün daha ne kadar berbat olabilir ki?

Ya da, olduğu gibi, yeni bir gün bu kadar

berbat *başlayabilir*?

"Son yirmi dört saat içinde bana zaten kötü davrandın, Boone," dedim ona zayıf bir sesle. "Çok şey kırabilirim, ama-" şaşırtıcı olmayan bir şekilde, bu zayıf ses kırıldı, ama kendimi toparladım, "Daha fazlasını kaldıramam."

İzledim ve gözlerini kapattığında kirpiklerinin aşağıya indiğini hissettiğime yemin edebilirim.

"Çocukları kaybettim."

Gözleri açıldı ve baş1 biraz geriye gitti. "Ne?" diye sordu.

"Angelica'yla yüzleştım. Artık çocukları görmeme izin vermeyeceğini söyledi. Bu sabah beni kullanmasını sağladım. Hemen ardından sen de benim pisliğime bulaştın. Ondan sonra çocukları benden aldı. İş. Cisco. Şimdi yine bana kızgınsın. Yapamam. Yorgunum. Ve çıldırmış durumdayım. Ve *yapamam*. Bugün olmaz. Senden değil. Özellikle de senden. Artık olmaz."

Yumruğu saçlarımda gevşedi ama bırakmadı, bu yüzden saçlarımla ve parmak eklemlerinin çenem boyunca kaydığını hissettim.

Harika

hissettirdi.

Tanrım!

Beni duymadı mı?

Daha fazla dayanamadım.

"Gitmelisin," dedim.

"Ryn, burada olup bitenleri anlamadığını görüyorum."

"Bana yine kızgınsın. Ve bunu belirtmek zorunda *olduğuma* inanamıyorum.

beni kaçırmadı."

"Mag'i ne zaman aradın?" diye sordu.

"Bilmiyorum. Belki yarım saat önce." "Peki
şu anda neredeyim?"

Gözlerimi kırptım, tekrar
tekrar, hızlıca. Oh.

"İçime işliyor," dedi usulca.

"Daha yirmi dört saat önce benden hoşlanmadığını söylemiştin."

"Daha yirmi dört saat önce sana kızgındım," diye karşılık verdi. "Seni yemeğe çıkarmak istiyorum. Seni yatağıma götürmek istiyorum. Ve sonunda, seni ona bağlamak istiyorum. Ve ben istediğimi almaya alışığım."

Ayak
parmaklarım
kırıldı.

Zihnim isyan etti.

"Bir kadının var."

"Biriyle görüşüyorum ve dediğim gibi, özel bir ilişki değil. Başka erkeklerle görüşüyor. Muhtemelen başka erkekleri beceriyordur. Bu beni ilgilendirmez çünkü yine *özel bir ilişkimiz yok*. Ve benim ne yaptığım da onu ilgilendirmez."

Ciddi misin?

Daha fazla dayanamayacağımı anlamıyordu.

"Yani... ne? Diğer kadın olmamı mı istiyorsun?" diye sordum. Başını salladı.

"Teşekkürler, Boone. Bu benim hakkımda ne hissettiğin konusunu açıklığa kavuşturdu. Artık her şey daha iyi."

"Demek istediğim bu değildi," dediğinde tekrar alçak sesle konuşmaya başlamıştı. "Sen de anlamıyorsun," diye paylaştım.

"Neyi anlamıyorum?"

"Senin için öyle olmak istemiyorum."

Bunun üzerine, nedense, güzel biçimli dudakları seğirdi (dudaklarını *sık sık* fark etmediğimi sanma), başını tekrar eğdi, eskisi kadar yakın değildi ama yakındı ve "Ryn, tatlım, ikimiz de bunun bir yalan olduğunu biliyoruz" dedi.

"Hayır, demek istediğim, diğer kadın olmak istemiyorum. Senin yedek kışın olmak istemiyorum. Sonunda kazanacağıma dair belirsiz bir umutla dikkatini çekmek için başka bir hatunla yarışmak istemiyorum. Ağzın benimkinden en son ne zaman onunkinde olduğunu merak etmek istemiyorum. Ya da içimdeyken aletin onunkinde olduğu zamanı."

"Ryn-"

"Birinin *benim* olmasını istiyorum," diye vurguladım. "Gerçekten istiyorum. Ama ondan önce, beni kazanmak için çalışacak kadar umursamalarını istiyorum. Geçici bir teşebbüste bulunup sonra da bana

boyun eğmesini beklemek değil. Bence sen

"Biliyorsun, ben bir denizaltıyım Boone. Ama paspas değilim."

Buna söyleyecek bir şeyi yoktu, sadece bana baktı.

"Ve paylaşıırken," diye devam ettim, tam olarak paylaşmasa da, en azından benim paylaşacağım kadar derin olmasa da, bunu bitirmek ve belki biraz huzur bulmak için paylaşacaktım. "Hayatımda uzun süre iki erkek oldu ve ikisi de bana bok gibi davrandı çünkü kendimi onlara açtım ve iştahımı anlattım. Bunun eziklik, hastalık ya da her ne olduğunu düşündüler. Düşündüklerini açıkça belirttikleri şey, bunun onlara bana pislikmişim gibi davranma yetkisi verdiğiydi. Ve güvenli sözümü görmezden gelen ve işleri çok ileri götüren boktan bir Dom'a bağlandım ve-

"Dur," diye kırıptı.

"Bunun, her ne ise, bitmesini istiyorum Boone. Bırak da söyleyeceğimi söyleyeyim."

"Bir Dom güvenli kelimeni görmezden mi geldi?" Tamam.

Vay canına.

O kadar heyecanlıydım ki, ona dikkat etmeyi unuttum.

Onun ve *benim içimde* hissettiğim duyguyla, bunu bir daha asla yapmamayı not ettim.

"Gördüğünüz gibi, ben iyiyim," diye temin ettim. "İsim," diye homurdandı.

"Ne?"

"*Lanet olası adı ne, Ryn!*" diye aniden gürlediğinde sıçradım.

Hayatımda ilk kez ona dokundum.

Parmaklarımı boynunun kenarına dolayarak sessizce, "Sakin ol, Boone. Ben iyiyim."

"Bana onun adını ver Kathryn, çünkü vermezsen onu yine de bulacağım ve daha da kötü bir ruh haline bürüneceğim."

"Laszlo," diye mırıldandım. "Soyadı."

"Boone-"

"Soyadım Kathryn," diye kestirip attı.

"Kovack."

"Doğru," diye mırıldandı.

Merakım bu işkenceye son verme isteğime galip geldi ve "Ona ne yapacaksın?" diye sordum.

"Belli ki bu sahne için uygun eğitimi almamış. O yüzden bunu almasını sağlayacağım."

İlk söylediğinde yanılmamıştı.

Ancak.

"Bu fazla ayrıntı değil."

"Bu benim bilmek istemediğini ve bilmeyeceğini söyleme şeklim, Ryn."

Ses tonunu duydum, yüzünü gördüm ve böylece "Yakaladım" diye mırıldandım.

Dürüst olmak gerekirse, Laszlo'nun Boone'un kötü ruh halini yakalaması konusunda kendimi çok kötü hissetmedim. Dom ve köle arasında güven çok önemliydi. Benim güvenli sözümü görmezden gelerek *bir kuralı* çiğnememişti. Kuralı *çiğnedi*.

Ve muhtemelen bunu benim gibi diğer masum kızlara da yapmaya devam ediyordu. Gerçi Boone'un onunla işi bittikten sonra yapmayacağını tahmin ediyordum.

"Artık bitirebilir miyiz?" Rica ettim.

"Hayır. Bu gece dans ediyor musun?"

"Evet."

"Yarın gece dans edecek misin?"

"Hayır."

"Yarın akşam yemeğe çıkıyoruz."

Bu açıklama üzerine Brett'in sözleri aklıma geldi: *Onunla çıkmanı istediğinde evet demekle başladım.*

Ama yapamadım.

"Gelemem," dedim

ona. "Planın var mı?"

"Hayır, ama-"

"O zaman yemeğe çıkıyoruz."

"Çıkmıyoruz, Boone."

"Bu dans bitti, Kathryn." Demek istediğini anlatmak için elini saçlarımdan çekip parmaklarını boynumda dolaştırdı. "Bunu görmüyor musun?"

Elimi kurtarmaya çalıştım.

Boone izin vermedi.

"Bırak gideyim, Boone."

"Ryn, bebeğim-"

"Bunu yapamam,"

dedim. "Yemekte
konuşuruz."

"Hayır, yemeyeceğiz çünkü akşam yemeği
yemiyoruz." "Kathryn-"

"Bunu yapamam."

Ağzını o kadar hızlı kapattı ki dişlerinin takırdadığını duyduğumu
sandım. Nedenini biliyordum.

Ses tonumu duydum.

Brett'in dikkatini çektiğim zamanki gibiydi.

Küçük.

Yenildi.

Ama daha

kötüsü.

Çok daha

kötüsü.

Çünkü beni dinlemesini istediğim kişi Brett değildi.

Boone'du.

"O adamları sevdim," diye fısıldadım. "Sevmeseydim onlara hayatımın
parçalarını vermezdim. Ama sonunda bana çöpmüşüm gibi davrandılar."

Parmakları hâlâ benimkileri sıkıyordu.

"Kendi babam beni Kiwanis kulübünün baba-kız dansı için ekti."

Yüzü yumuşadı.

Adamım.

Cidden.

Bu surat

mı?

Tamamen bitmiştim.

"Tatlım," diye mırıldandı.

"Ya da hangi kulüp olursa olsun, bilmiyorum bile çünkü babamı
gerçekten tanıımıyordum çünkü tanımak için yeterince sık ortalıkta
değildi ve bu onun seçimiydi."

"Ryn."

"Kötü Dom bana istediği her şeyi yapabileceğini sanıyordu."

"Ryn."

"Kardeşim bir alkolik. Onu yıllar önce kaybettim. Karısını, çocuklarını
bıraktı. Beni bıraktı, Boone. Öylece çekip gitmedi. Bizi bıraktı."

"Tanrım, bebeğim," diye fısıldadı.

"Seninle yapamam," diye fısıldadım. "Sadece seninle yapamam. Çünkü sen çok güzelsin."

Sustu.

"Çok güzelsin, bazen sana bakıyorum ve gözlerime inanamıyorum."

Kendi gözlerini kapatarak başını yana çevirdi, elimi kaldırdı ve dudaklarını avucumda hissedebilmem için ağzına bastırdı.

Daha fazla dayanamayacağımı *gerçekten* anlamadı. Ve *anlaması* gerekiyordu.

"İstenmeye ihtiyacım var," dedim ona. "Sevilmeye ihtiyacım var. *Kazanılmaya* ihtiyacım var. Senin başka bir kadının var. Ben zaten ikinciyim. Senin gibi bir adam... senin gibi bir adamla yapamam, Boone. Senin gibi bir adama hem sahip olup hem de olamam. Bu beni paramparça eder. Senin gibi bir adama sahip olup, belki kazanıp, belki kaybedemem. Bu beni mahveder. O yüzden yapamam."

Parmakları benimkilerin etrafında sıkıca kenetlendi ve elimi boğazının dibine koyarak bana doğru döndü ve *Tanrım*.

Sonsuza kadar onun gözlerinin yeşilinde yaşayabilirdim. Ama yaşayamadım.

Çünkü ben yapmazdım.

Bu işe onunla başlasaydım, benim bile olmazdı.

Ama başlayamazdım, çünkü sonunu getiremezdim.

Boone'un yakışıklı ama kalın kafasına aramızda bir şey olmayacağını anlatmaktan çok daha zevkli bir şey olan kafamı tıraş edebilmek ya da tırnaklarıma iğne batırabilmek için onun gitmesine yol açmasını umduğum bitişe doğru ilerliyordum.

Ben de dedim ki, "Elimdekiyle yetinirim. Her şeyi kaybetme riskini almaktansa hiçbir şeyim olmamasını tercih ederim."

"Pekala, Kathryn." Ve işte oldu.

Sadece pes ediyordu.

Ve ben anladım.

Buna değmezdim.

Babam bunu bana uzun zaman önce öğretmişti. Ve babamdan beri, vuruşlar gelmeye devam etti.

Yani sadece ben olacaktım.

Hiç sahip olmadığı çürüyen bir evi olan boktan apartmandaki striptizci

Tamir etme zamanı.

Ama zaman bulacaktım.

Kendim için bir şeyler yapacaktım. Sadece kendim için.

"Bebeğim?"

Kendim için üzülmeyi bıraktım ve Boone'a odaklandım.

Beş dakika önce Boone'a olan odağımı kaybetmemek için not almıştım. Ve işte yine yapıyordum.

Unutmamalıydım.

Ağzı benimkine geldi.

Bunun garip, arkadaş gibi, arkadaş gibi olmayan, sevgili olması gereken ama olmayan, asla gerçekleşmeyecek bir veda öpücüğü olduğunu düşündüm.

Dilini çıkarıp ucuyla dudaklarımın kıvrımında gezdirdiğinde öyle olmadığını anladım.

Açtılar.

Gerçekten, onları kapalı tutmamın hiçbir yolu yoktu.

Sadece tadına baktım.

Kendime sadece bir tat verirdim. Boone'un tadına bakardım.

Tadı hiç olmamış gibi olsa bile.

Dilini içeri kaydırды ve tadı hiç olmadığı gibiydi.

Zengin, çökmüş, baş döndürücü, ateşli ve *erkek* tadındaydı. Ve Boone gibi öptü.

Erkek ve alfa ve güç ve koruyucu ve *Dom*.

Karşı koymadan, hiç düşünmeden diline, ağzına, öpücüğüne ve *ona* teslim oldum.

Ona tutunmuş, yağmaya boyun eğmişim, bacaklarım titriyor, göğüslerim şişiyor, meme uçlarım karıncalanıyor, seksim sıırılsıklam oluyordu ki ağzını benimkinden ayırdı.

Gözleri yeşilden başka bir şey görmezken şöyle dediğini duydum: "Benden sonra kapıyı kilitle tatlım. Biraz uyu. Seni sonra yakalarım."

Ve böylece beni bıraktı, oturma odamda sallanmaya bıraktı.... Ve gitti.

Dördüncü Bölüm

Türünün Tek Örneği

Ryn

Yerleşmemin sonsuza kadar sürdüğünü düşünürsek, telefonum çalmadan önce ne kadar uyuduğuma dair hiçbir fikrim yoktu.

Gözlerimi açıp başucumdaki alarmı gördüğümde bildiğim tek şey saatin on olduğuydu (yani tahminimce iki saat uyumuştum).

Telefonumun yanan ekranına baktım ve BRIAN yazıyordu. Kardeşim için havamda değildim.

Ama dinleyin.

Bu, sevdikleri insanlar alkol bağımlısı olan kişilerle ilgili bir şeydi.

Her düşüncenize musallat olan korku faktörleri vardı.

Benimki, Brian'la ilgili olarak, çocukları olduğunda ve çocuklar istemeden başlarını belaya soktuklarında ya da yaralandıklarında, babaları bunu yapamazken kendilerine bakmak zorunda kalmasını içeriyordu.

Ayrıca, yalnızken kendine zarar vermesi, örneğin düşüp kafasını kırması ve bilincini kaybetmesi ve yanında kimse olmadan asla uyanmaması.

Sırt üstü uyurken boğulma tehlikesi geçirirse ve

uykusunda kusmuş.

Sonuncusu ve en büyüğü, sarhoş araba kullanması.

Mesele yakalanmak değildi. Bu Brian için berbat olurdu ve muhtemelen büyük bir uyanış çağrısı olurdu (belki).

Kaza yapıp kendine zarar vermesi bile değildi. Bunu istemezdim. Ve eğer kötü bir şey olsaydı, bundan nefret ederdim. Ama bu senaryodaki en kötü düşünce bu değildi.

Başkasına zarar veriyordu.

Belki çocukları da yanında götürüp onları incitmiştir.

Belki tamamen yabancı biri.

Fark etmezdi.

Bununla asla yaşayamazdı.

Etrafındaki kimsenin de bunu yapacağından emin değildim. Ben de dahil.

Ve eğer çocukları yanındaysa ve böyle aptalca bir şey yaptıysa, *özellikle* Ben.

Kardeşimle konuşmak istemesem de, sadece son zamanlarda yaşadığım olaylardan sonra değil, genellikle (bu günlerde) hiç konuşmak istemesem de, alkollü araç kullanmaktan tutuklanmıştı ve kefaletini ödeyecek birine ihtiyacı vardır diye telefonu açtım.

"Hey, Bri," diye ihtiyatla selam verdim.

"Ne oluyor, Ryn?" diye kulağıma fısıldadı.

Yatağımda ön kolumun üzerinde, hareketsiz kaldım.

"Dışarıdasın," diye ilan etti. "Üzgün müsün?" diye sordum.

"Biliyorsun, zor zamanlar geçirdi. Çok erken hamile kaldık ve ilişkimiz yürümedi" dedi.

Vay anasını.

Angelica hakkında konuşuyordu.

Angelica'yı *savunuyordu*.

"Kendini toparlamak için biraz zamana ihtiyacı varsa, buna ihtiyacı var ve senin ve sık kafalı arkadaşlarından birinin onun hayatına burnunu sokup yargılamasına ihtiyacı yok," diye devam etti.

"Benim zamanım mı?" Ben sordum.

"On dokuzunda hamileydi. Neredeyse içki içmesi yasal olmadan önce iki çocuğu olmuştu. Bir işte hiç çalışmamıştı.

Wendy bizim son senemiz. Çok şeyle uğraşıyor. Tanrım, bir özel dedektif arkadaşına onu takip ettirip fotoğraflarını mı çektirdin? Neyin var senin?"

Gerçek olamazdı. "Kes şunu," diye tısladım.

"Hayır, *sen* kes şunu," diye karşılık verdi. "Sen yoksun. Ona yaptığın o muazzam şeyi atlatmak için biraz zamanımız olduğunda çocukları tekrar görmene izin vereceğiz."

Ben mi ona böyle muazzam *bir* şey yapıyorum?

Kıçıma kadar ittim ve kafamın patlamasına izin vermemek için çok çalıştım.

"Tamam o zaman, benim dışarıda olmam artık ona para vermeyeceğim anlamına geliyor." "O konuda endişelenme, ben hallederim."

Doğru.

"Ve benim dışarıda olmam demek, baş ağrısı numarası yaptığında ya da 'kendime zaman ayırmak' için ne tür bir oyun oynamaya karar verirse versin, çocuklara bakmak, onları okula götürmek ya da başka bir şey için çağrılmayacağım anlamına geliyor."

"Yine söylüyorum, ben hallederim."

"Öyle mi, Bri? Bir gece önce Jack'i bırakacak mısın, böylece ertesi sabah hala aklının başında olmadığından emin olabilirsin, böylece onları güvenli bir şekilde okula götürebilirsin?"

Bunun ardından gelen sessizlik, Denver'ın üzerinde benim evimle Brian'ın evi arasında uzanan devasa bir gök gürültüsü bulutu oluştuğunu düşündüğüm bir şekilde ağırlaştı.

Bundan hiç
bahsetmemiştim. Bir
kere bile.

Yapmalıydım ama direksiyon başına geçemeyecek kadar kendinden geçtiği zamanlarda onu Uber'e teşvik etmek ya da annemin veya benim kanepemde uyumasını önermek (şiddetle) dışında bu konuyu açmaya yaklaşmamıştım.

Ve biri tartışabilir (ve hatta bunu söyledikten sonra, çok kızginken tartışabilirim), çok kızginken bu konuyu açmamalıydım.

Ama...cidden
mi?

Benim
zamanım mı?

Onda mıydı?

Ne oluyor lan?

Sonunda konuştu.

Ama bunu yaptığında, keşke yapmasaydı dedim. "Siktir git Ryn," dedi usulca.

"Konuşmamız gerek," dedim usulca.

"Hayır, kesinlikle yok."

"Kardeşimi özlüyorum," diye fısıldadım. "Sen harika bir adamsın Brian. Komiksin. Akıllı. Sadık. Gelmiş geçmiş en iyi kardeşsin ve bunu söylediğim için üzgünüm ama bu doğru, içmediğin zamanlar. Ve seni özlüyorum."

"Bunu ne kadar az sikime taktığımı sana anlatamam."

Sözlerindeki acımasızlık karşısında nefesimi tuttum.

"Dışarıdasın, Ryn," diye ilan etti. "Daha önce olduğundan çok daha fazla."

"Ang büyüyüp sorumlulukla yüzleşemediği için o çocukları benden alırsanız. Zaten her şeyini kaybetmişken bir sorunun olduğunu inkâr ediyorsun, sadece etrafındaki herkes seni bu gerçekten korumak için elinden geleni yapıyor çünkü seni seviyoruz ama bunu yapma şeklimiz sana olanak sağlamak. Bunu yaparsanız zaten kırık olan kalbinizi daha da paramparça edersiniz."

"Ve bunu da ne kadar az sikime taktığımı anlatamam." Ondan sonra, bağlantının kesildiğini gösteren bip sesini duydum.

Dizlerimi göğsüme kadar kaldırdım ve alnımı onlara yasladım.

"Benim zamanım," diye fısıldadım, usulca gülmeye başladım, bu tam da acı vücudumu sarstığında hıçkırıklarımı tutmamdan önceydi.

Bir saniye sürdü ama duygularımı kontrol altına aldım. Hayatımı kontrol altında tutamıyor gibiydim.

Ama duygularımı kontrol altında tutmakta zorlanıyordum. Bu çabamda başarılı olduğumda, başımı kaldırdım.

Çok az uyumuştum.

Ama bir kickboks sınıfı bulmanın zamanı gelmişti.

* * *

O sabah Brian'ın aramasıyla o gece Smithie'nin yerinde gösteri yapmam arasında daha fazla dramadan kaçınmayı başarmıştım.

Bu yüzden Dorian'ın dansçıların soyunma odasının dışında durduğunu ve gözlerini bana diktiğini görmek beni o kadar da heyecanlandırmadı.

Yani, gerçekten. Biri beni kurtarsın.

Dorian'da şu Michael B. Johnson olayı vardı.

şair değildim ama onun boynu hakkında koca bir sone yazabileceğimi hayal ediyordum.

O ağızla unut gitsin. O dudakları. O güçlü, düz, beyaz dişler. Bu bir Shakespeare soliloquy olurdu.

Ama onun derin bakışlı gözleri. Hem keskin zekalı hem de sıcak ve nazik. Yeesh.

Gamzelerine girmeyeceğim bile.

Etrafım ateşli kızlarla çevriliydi.

Ve hiçbirini benim değildi.

Kendimi beğenmiş bir rahatlıkla "Yo" diye seslendim, yaklaştığımda durdum.

"Görüyorum ki hâlâ 'her şey yolunda' saçmalığına devam ediyorsun," dedi. Bu Dorian'ın keskin zekâlı yanı olabilirdi.

"Ne saçmalığı? Hayat benim için özgür ve esintili, Ian."

"Evet. Gözlerinin altındaki mavi gölgeler de bana tam olarak bunu söylüyor."

Ona ters ters baktım.

Bakışlarım ondan saptı, sahne arkası koridoruna çarptı ve kışçımdan.

Bakışlarımın başarılı bir şekilde yoldan çıktığını hissettiğinde, "Smithie konuşmak istiyor," diye paylaştı.

Harika.

"Okul dışında masallar mı anlatıyorsun?" diye sordum.

"Beni dava et, umurumda bile değil," diye cevap verdi. "Ama hayır. Amcama kafanı kurcalayan ya da hayatını mahveden bir şey olduğunu söylemezsem, bunu bana söyleme ihtimalin var diye düşündüm, böylece ya sen çıkarırken dinleyebilirim ya da bu konuda bir şeyler yapmana yardım edebilirim."

Beni azarladılar.

Ama yine de.

"Ben sert olmaya çalışırken nazik olmayı bırak," diye karşılık verdim.

"Arkadaşların arasındayken sert davranmayı bırak ve bu boku yapmak zorunda değilsin," diye karşılık verdi.

Göz göze geldik. şaşırtıcı olmayan bir şekilde, ben kaybettim.

Ve teslimiyetim "Smithie ofisinde mi?" dememi de içeriyordu.

"Evet."

Başımı salladım, etrafından dolanmaya çalıştım ama yanıma düştü. O tarafa ve yukarı baktım.

"Bir eskorta ihtiyacım var mı?" Ben sordum.

"Ben de bu konuşmanın içindeyim,"

diye cevap verdi. Olamaz.

Smithie ve/veya Dorian dün gece yarı-kaçırıldığımı duydular mı?

"Ben gerçekten iyiyim," dedim ona, arka salondan kulübe açılan kapıya vardığımızda. "Ya da olacağım. Sadece zor bir dönemden geçiyorum."

Engabeli, pürüzlü, inişli çıkışlı, dönemeçli ve sonunda neredeyse garanti bir uçurum var.

Kendimi Thelma ve Louise gibi hissettim ve alçak, çürümüş bir tecavüzcüyü vurmanın ya da Brad Pitt ile yatmanın eğlencesini alamadım.

"Amcam kulübün gidişatı hakkında düşünüyor ve bu konuda seninle konuşmak istiyor."

Bu kesinlikle bana *hmm* dedirten bir şeydi.

Smithie'nin yaşlı olmadığı, ama genç de olmadığı ve birkaç yıldır oyunda olduğu düşünüldüğünde, Dorian'ın ortaya çıktığı andan itibaren Smithie'nin onu yönetimi devralması için yetiştirdiği düşünülüyordu.

Dorian ortaya çıktığından beri, fedai unvanı çoğunlukla ürkütücü bir müşterinin en ufak bir saçmalığına bile katlanamamasını ve onları kulüpten sessizce ama kolaylıkla ve gerekirse zor kullanarak çıkarma süper gücünü yansıtıyordu.

Ayrıca, Dorian ortaya çıktığından beri kucak dansları o ve Smithie tarafından, sadece o ve Smithie tarafından inceleniyordu. Kızlar artık pistte dolaşmıyor ya da çağırıldıklarında gelmiyorlardı.

Bu danslar pistte gerçekleşmedi.

Smithie'nin daha önce ücretli özel danslara izin verdiği ya da bazen poker oyunları ya da benzerleri için kiraladığı iki özel odadan birinde oluyordu ve her zaman odada bir fedai izliyordu.

Ödeme, dansın hemen ardından dansçıya veren söz konusu fedaiye önceden yapılmıştır. Müşteri ve striptizci arasında el değiştiren tek para bahşişlerdi.

Kucak dansı iğrenç bir şeydi.

Onlarda iyiydim ama iğrençlerdi.

Daha önce hiç yapmamış biri bunu bilemezdi ama bir adamın kucağına oturup ona güzel şeyler sunmak ve yüzlerce seyircinin bedava şov yapmasını sağlamak ile bunu özel olarak, tam orada bir muhafızla yapmak arasındaki fark çok büyüktü.

Başka bir deyişle, Dorian etrafımdayken, Smithie'nin kulübün gidişatı için ne düşündüğünü duymayı dört gözle bekliyordum.

Masaların arasından ve sahnenin etrafından dolanarak merdivenlere çıktık ve Dorian başımın üzerinden uzanıp Smithie'nin ofisinin kapısını çaldığında "Evet!" sesini duyduktan sonra içeri girdik.

Patronumu dağınık masasının arkasında gördüm.

Dorian'dan daha esmerdi, daha şişmandı, gamzeleri yoktu, ama ağızları ve boyları aynıydı ve Smithie'de keskin bir sertlik ve sıcak bir yumuşaklık vardı, gerçi onunki bir sanata dönüşmüştü.

Striptiz yapmayı seçtim çünkü iyi bir vücudum vardı, hareket edebiliyordum, bana çok para kazandıracağını biliyordum, özellikle de Smithie's gibi kaliteli bir yerde dans edersem, lise eğitimim ve bir hayalim vardı ve bunu başlatmak için paraya ihtiyacım vardı.

Smithie'nin yeri gibi sigortamızın bir devlet memurununkinden daha iyi olduğu, 401(k) planı olan ve neredeyse tamamı yirmili yaşlarındaki çekici insanlardan oluşan bir personele katlanmak için sonsuz bir sabra sahip olan bir yere girdim.

Masasından başını kaldırdığında "Hey," diye seslendim. Gözleri kısıldı.

Ve işte keskin bir zekâ. "Neler oluyor?" diye sordu.

"Yok bir şey," dedim hızla, masasının önündeki sandalyelerden birine yaklaşp oturdum.

Arkasına yaslandı ve bana baktı.

"Son zamanlarda hayat biraz çalkantılı," diye itiraf ettim (bir nevi). "Kardeşim, eski sevgilisi ve onların çocuklarıyla ilgili aile meseleleri. Her şey yoluna girecek."

Yanıma oturmuş olan Dorian'a baktı. Dorian'ın sessizce aktardığı şey karşısında ağzı bir karış açık kaldı. Tekrar bana baktı, sonra akıllıca, bıraktı (biliyordum, sadece şimdilik).

"Sana bir teklifim var, alıp üzerinde düşünmeni istiyorum," dedi.

ilan edildi.

"Pekâlâ," dedim.

"Kulübü revüye çevirmek
istiyorum." Bunun ne anlama
geldiği hakkında hiçbir fikrim
yoktu.

"Pardon?" diye sordum.

"Sen, Hattie, Pepper, Dominique ve belki Champagne, Lottie ile birlikte
kendi danslarınız için sahne alacaksınız. Sizin müziğiniz. Koreografiniz.
Hepsini çıkarabilirsiniz. Üzerinizde bir şeyler kalabilir. Umurumda değil.
Yeter ki seksi, eğlenceli olsun ve kapımın önünde kadife bir ip olsun."

Kendimi tuhaf nefes alırken buldum.

"Siz kendi işinizi yaparken ben de başka kızları işe alacağım ve birlikte
rutin gösteriler yapacaklar," diye devam etti. "Burlesk tarzı. Dolgu maddesi
genel striptiz olacak, ancak başrol oyuncular bu süre zarfında sahnede
olmayacak, böylece müşteriler içki satın almak için programda bolca nefes
alacak ve müdavimler hala bir striptiz barına geldiklerini düşünecekler.
Belki bir komedyen de sunucu olarak katılır."

Vay anasını.

Bu çok havalıydı.

"Lottie gibi senin için de bahşiş toplanacak," diye devam etti. "Giriş
ücretini artıracam, dolayısıyla kendi rutinlerini ve gardırobunu bulman
gerekeceği için sana temel maaş olarak daha fazla ödeme yapacağım.
Ama bu sonuncusuna başlaman için sana bir burs vereceğim. Maaş için
yapman gereken tek şey altı ay boyunca işi bırakmayacağına dair bir
sözleşme imzalamak. Bunu yapmazsan ve sahnede zaman geçirmek
istersen, kendi malını kendin sağlamalısın. Sahneye çıkmak istemiyorsan,
burleskte dans edebilirsin. Bunların hiçbirinin bir parçası olmak
istemiyorsan ve ben bu şekilde gidersem, başka bir konuşma yapmamız
gerekecek. Masalara servis yapabilirsin, garsonlar dansçı parası kazanmaz
ama kötü de yapmazlar. Ya da barda çalışabilirsin."

Bu teklif masadayken bara bakmıyordum.

"İlgileniyorum," dedim heyecanla parıldayan bir sesle, zihnim fikirlerle,
müzik seçimleriyle, kostümlerle çalkalanıyordu.

Başını salladı, yüzünde fark etmediğim bir gerginlik vardı.

Beni kaybetmek, korkutmak ya da istemediğim bir şeyi yapmam için
üzerimde istemediğim bir baskı oluşturmak istemiyordu.

Patronumu çok sevdiğimi söylemeyi unutmuş olabilirim.

"Bu şekilde gidersek, daha yaratıcı olmanızı sağlayacak birkaç şeye yatırım yapacağız," diye devam etti. "Dorian ve Lottie bana ışıklar, lazerler, setler, dekorlar ve diğer şeyler için fikirler getirdiler. İhtiyacınız olan herhangi bir şey varsa, maliyetine bağlı olarak, bunu değerlendireceğim."

"Bu anneye *Flashdance* yapabilir miyim?" Ben sordum.

"Kızım, üzerine bir kova su dök ve ıslak bir oyuncakla etrafta tekmele, sana bir bonus vereceğim" diye cevap verdi.

Nihayet!

Hayatım iyiye gidiyordu.

"Kesinlikle varım," dedim.

Smithie bana gülümsedi.

"Pepper ya da Hattie'ye sordun mu?" Sorguladım.

"Pepper, dün gece. İçeride. Hattie buraya geldiğinde uyanık olacak."

"Smithie, bence bu harika bir fikir," dedim.

Dorian'a baktı. Mesaj

açıktı. Dorian'a

döndüm.

"Ian, bence bu harika bir fikir," dedim ona.

Çenesini yukarı kaldırdı, çok soğukkanlıydı ama gamzelerinin patladığını gördüm. Ona gülümsedim.

Ve ertesi gün dışarı çıkıp harika bir kırmızı ayıcık bulmayı aklına not etti.

* * *

Ertesi sabah telefonum çaldı ve beni uyandırdı.

Alarmımın saat on biri gösterdiğini gördüm. Bu da yedi saatlik sağlam bir uyku anlamına geliyordu. Her şey yolunda gidiyordu.

Telefonumun ekranına baktım. Anne yazıyordu.

Tamam, eğer Brian ve/veya Angelica onu ele geçirdiyse, bu işlerin tekrar kötüye gittiği anlamına gelebilirdi.

Ya da sadece kızıyla Cumartesi öğle yemeği yemek istediği anlamına da gelebilir.

Elimi uzattım, telefonumu aldım ve aramaya başladım.

"Selam anne," diye selam verdim.

"Neler oluyor böyle?" diye sordu. Evet.

Benim şansım.

İşler tersine dönüyordu. "Anne-"

"Brenda beni aradı ve Angie'yi sakinleştirmek için çok uğraştığını, iş bulma konusunda onunla yüzleştiğini ve ona iyi bir anne olmadığını söylediğini için kendini kaybettiğini, ağladığını ve devam ettiğini söyledi."

Ohmigod!

O kadın *en kötüsüydü!*

Neredeyse on yıl boyunca bu nasıl gözümünden kaçmıştı?

"Ve Angie o kadar kötü durumdaydı ki, Brenda hafta sonu için çocukları almak zorunda kaldı ve bu hafta sonu iptal etmek zorunda kaldığı planları vardı, bu yüzden düşüncelerini kızıyla paylaşmak için bu zamanı seçtiğini için gerçekten heyecanlanmadı," diye devam etti annem.

Ağzımı açtım.

Ama annemin işi bitmemişti.

"Aramızda kalsın ama," dedi, "Angie'nin kendine çeki düzen vermesi ve o bebekleri ayağa kaldırması gerektiğini sadece son zamanlarda değil, bir süredir düşünüyorum. Ama sence sen, ben, belki Brenda ve Brian oturup bu konu hakkında konuşabilir miyiz ve Angie'nin yardım etmek için dans etmek zorunda kaldığı bir sabah seni araması ve senin de ona sataşman konusunda sinirlenmeden bu konuya nasıl yaklaşabileceğimizi konuşabilir miyiz?"

Anlıyor musun?

Boone haklıydı.

Son derece berbattı.

Ama o haklıydı.

Bu boku ben sağlıyordum.

Kendimi kurtarmayarak ya da olduğu gibi anlatmayarak sorunun bir parçası oldum.

Artık yok.

Angelica'yı kendi eylemleri yüzünden başına gelecek her türlü beladan korumak için hiçbir nedenim yoktu.

Hem de hiç.

"Angie iki ayda bir masaj yaptırıyor. Migreni için beni aramıştı, yani çocuklarla ilgili yardımına ihtiyacı vardı ama aslında sadece uyumak istiyordu. O gün yüz bakımı yaptırıyor. Kız arkadaşlarıyla öğle yemeğine çıkar, yemek yer, şarap içer, iyi vakit geçirir. Ve bunu bizden sakladığı üç yüz dolardan fazla tutan tasarım parmak arası terliklerle yapıyor çünkü onları görürsek ona masajları, öğle yemekleri, yüz bakımları ve tasarım ayakkabıları için para vermeyiz."

Annem tek kelime etmedi.

Ses bile çıkarmadı. Ben de devam ettim.

"O sabah eve geldiğimde Portia onun ve Jethro için kahvaltı hazırlamıştı. Mısır gevreği. Jethro'nun öğle yemeğini hazırlamasına da yardım etti. Ve kitap çantasını doldurdu. Ang ise yatmıştı. Ev darmadağındı. Mutfakta çok az yiyecek vardı. Ama bir yüz bakımı planlamıştı."

Annem sessiz kaldı.

"Onu ziyaret ettiğimde, Jethro'nun okul gezisi için benden para istedi, bu ay sen ona birkaç yüz, Brenda birkaç yüz, ben birkaç yüzden *fazla* ve Brian da *iki bin dolar verdiği*ne göre, zaten ödemiş olduğunu varsayıyorum."

Bu bir soluk getirdi.

Devam ettim.

"Ya da uydurdu ve o para yüz bakımı içindi. Hiç fark etmez. Tüm bunları öğrenip bir saat geçmeden geri döndüğümde ayaktaydı, duştaydı, paramı çoktan cüzdanına koymuştu ama kanepenin üzerindeki çamaşırlar toplanmamıştı."

Annem sonunda konuştu. "Bu doğru olamaz."

"Öyle," diye onayladım. "Elimde resimler var. Yani evet. Oraya gittim ve benden, senden, Brenda'dan *binlerce* dolar dolandırdığı için onunla yüzleştim ve çocuklarına bakması ve bir iş bulması konusunda ona bök attım. Angelica ve Brian'ın çocuklarla ilişkimi kesmiş olmaları dışında pişman değilim."

"Brian?"

"Ona da asılmış. Başına gelenlerden sonra 'kendine zaman ayırmaya' ihtiyacı olduğunu söylüyor. Ama kimse Brian'la çıkması için kafasına silah dayamadı.

onunla birlikte olmak, ondan hamile kalmak, ondan *tekrar hamile kalmak* ve sonra kendini şişede boğmaya başladığında bu konuda bir bok yapmamak. Bu onun suçu değil. Bu Brian'ın suçu. Ama geri kalanı onun suçu. Bunu kabullenmeli. Yirmi iki yaşında aniden iki çocuklu, erkeksiz ve az iş tecrübesi olan bir hayatla yüzleşmenin çok korkutucu olacağını görebiliyorum. Yanılıyor olabilirim anne, ama iki çocuğun olduğunda, kendini toparlamak için yıllarını harcama lüksüne sahip değilsin. Yaralarını sarar ve yola devam edersin. Yanıldığımı düşüneneğinden de şüpheliyim, çünkü senin başına geldiğinde o kadar genç olmayabilirsin, ama yaralarını sardın ve yoluna devam ettin."

Annemin tekrar konuşması bir saniye sürdü. "Bütün bunları nasıl öğrendin?"

"Lottie'nin arkadaşları, komandolar. İçlerinden biri neden merak etti bilmiyorum," bu kesinlikle bir yalandı, ama annemin bunu bilmesine gerek yoktu, çünkü annemin Boone hakkında bir şey bilmesine hiç gerek yoktu, "ama o öğrendi. Bunu öğrendi ve benimle paylaştı."

"Bu biraz... istilacı, şekerparem."

Annemin bana "şekerparem" demesine bayılırdım.

Brian'a "honeycrunch" dedi ve ben de buna bayıldım. Çok tatlıydı.

Bu durumda, onun dikkatli uyarısının bir "şekerleme" ile yumuşatılmasını kabul edecek değildim.

"Haklısın. Öyleydi. Ama Ang'in yıllardır hepimizle oynadığı gerçeği bunu boşa çıkarıyor. Anne, o *üç yüz elli dolarlık parmak arası terlik* giyiyor ve çocuklar kahvaltıda Cap'n Crunch yiyor."

Annemden yine ses çıkmadı.

Söyleyeceğimi söylemiştim, o yüzden bekledim.

Tekrar konuştuğunda sesi çok daha farklı geliyordu. "O resimler hala sende mi?"

Um...

Cehen

nem.

Bu sesi biliyordum.

Annem yine sinirlenmişti.

Hayır, ahlaki olarak öfkeliydi.

Hayır, bu doğru değildi.

Büyükanne gibi öfkeliydi.

Kahretsin, Ang bunun içindeydi.

"Anne, bunu sana onun tarafından daha fazla kandırılmaman ve bana kızmaman için söyledim. Bence Ang, Brian ve Brenda'ya bırakalım da, eğer o pamuklaşmazsa, bundan sonrasını onlar nasıl hallederse halletsinler."

"Bence Brenda, yirmi yedi yaşındaki kızı öfke nöbeti geçirdiği için Estes Park'ta geçireceği bir hafta sonunu iptal etmek zorunda kaldığını bilmeli," dedi annem kararlı bir şekilde.

Burnuma uzun bir nefes çektim ama hiçbir şey söylemedim. "O resimleri alabilir miyim?" diye sordu.

"Anne-"

"Kathryn," diye tersledi.

"O resimleri alabilirsin," diye mırıldandım.

"Ne? Açıkça konuş, Kathryn Rose Jansen." "Evet, anne. O resimleri alabilirsin."

"Bir saat içinde orada olacağım. Brenda ile sohbet ederken seni davet etmeyeceğim. Yeterince drama yaşadın. Ama ben bu keyifli göreve başlamadan önce annenle öğle yemeği yemek ister misin?"

Gülmemek için kendimi zor tuttum ama beni göremediği için gülümsememe engel olamadım.

Annemi çok severdim.

Sertliğimi ondan aldım.

Alaycılığımı da ondan aldım.

Ve son zamanlarda bunu sadece yeğenlerim benden aldı, ama ben de duygusallığımı ondan **a l d ı m** .

"Çok isterim."

"Bu gece dans edecek misin?" diye sordu. "Hayır," diye cevapladım.

Sesi şaşırmış gibiydi. "Cumartesi tatil mi?"

"Smithie'den onlardan bir rotasyon istedim. Bahşişler hafta sonları en iyisi, ama bazen normalmişim gibi davranmak ve hafta sonu gecesini boş geçirmek istiyorum."

"Normal, şekerparem, korkarım sana aşulamakta başarısız oldum, hedeflemen gereken şey bu değil. Sen türünün tek örneğisin, Kathryn. Hayatımda gurur duyduğum çok az şey var ama bununla gurur duyuyorum."

Tamam, tekrar söylüyorum, annemi çok severdim.

"Duygusal davranmayı bırak," dedim. "Her neyse," dedi. "Bir saat sonra görüşürüz."

Telefonu kapattık ve duştan çıkıyordum ki telefonumun bir mesajla çaldığını duydum.

Kurulandım, bir havluya sarındım, koridorda ilerledim ve ekrana bakmak için telefonumu kaptım.

Bilinmeyen birinden,

Artık numaram sende var.

Bir an için bunun ne olduğunu anlayamadım. Sonra geldi,

Programla.

**Ve bir dahaki sefere kaçırıldığında
bunu kullan.**

Ohmigod.

Boone!

Neden bana mesaj atıyordu?

Neden numarasını almamı istedi?

Tamam, geçen geceki öpücük bir veda öpücüğü gibi *görünmüyordu*.

Ama aramızda asla bir şey olmayacağını söyleyerek beni kabul etmişti.

Ve bana o olağanüstü öpücüğü kondurduktan sonra çekip gitti.

Belki de bu, "Hiçbir yere gitmiyoruz, tamam, ama bunu kaçıracaksın" diyen bir ayrılık öpücüğüydü.

Ki bu hiç hoş değildi.

Yine de hayatım boyunca o öpücüğü hiç yaşamamış olsaydım, bu tamamen berbat olurdu.

Ve sonunda, hala tanıdık. Ortak arkadaşlarımız vardı.

Birbirimizden kaçamayacağımız zamanlar olacaktı. Lottie ve Mo'nun yaklaşan düğünü bunlardan biriydi. Mag ve Evie'nin düzenleyeceği Anma Günü barbeküsü, bir diğeri.

Belki de bu bir tür belalı zeytin dalıydı.

Aramızda bir şeyler yaşadık, ayrıldık, yolumuza devam ediyoruz ama birbirimizden tamamen kaçamayacağımıza göre iyi geçinmeye çalışmalıyız. Bunu aklımda tutarak onu programladım ve geri mesaj attım.

**Anlaşıldı.
Sen programlandın ve benim ilk
çağrım
bir sonraki kaçırılmamdan sonra.**

Banyoya geri döndüğümde (ve evet, geri mesaj atarsa diye telefonumu aldım, çünkü yolumuza devam ediyorduk, ama Boone'a karşı hissettiklerimi öylece kapatamazdım, bu zaman alırdı) geri mesaj attı.

Toner sürmeyi tamamen bırakıp telefonumu elime aldığımda ve okumaya başladığımda tonerin ortasıdaydım,

Hiç komik değil.

Yanılıyordu.

Çünkü onun mesajını okurken, Boone'la bu olası "arkadaşlık" olayına bir şans vermek zorunda kalmak biraz acı veriyordu.

Ama yine de güldüm.

Beşinci Bölüm

Bir Mil Kadar

Ryn

O gece kanepemin köşesinde kıvrılmış oturuyordum, üzerimde lisede sahip olduğum bir kot pantolondan uyarladığım bir çift kısa şort vardı (bu yüzden çok soluk, çok yumuşak ve çok havalıydılar). Üstümde siyah-beyaz çizgili, uzun kollu, aşırı büyük boy bir tişört vardı; omuzları dirseğime kadar iniyordu (ama kollar buna izin verecek şekilde daha kısa tasarlanmıştı, yine de avuç içlerimi sarıyordu).

Perdeleri indirdim ve ID kanalını açtım (o gece izleyeceğim tüm lezzetli, ürkütücü gerçek suç olaylarıyla kendimi korkutmak için daha iyi).

Başka bir deyişle, harika bir akşam için yerleşmiştim.

Acıkmıştım, bu yüzden yemek hakkında düşünmeliydim.

Ama gözlerim televizyonda değildi.

Ayrıca DoorDash'i açıp yemek siparişi de vermedim.

Dizlerimi göğsüme çekmiştim, ayaklarım minderdeydi, telefonum yüzümdeydi ve yaptığım şey Boone ile bir günde biriktirdiğim tuhaf uzunluktaki mesaj dizisini kaydırmak ve yeniden okumaktı.

Artık numaram sende var.
Programla.
Ve bir dahaki sefere kaçırıldığında
bunu kullan.

Anlaşıldı.
Sen programlandın ve benim ilk
çağrım
bir sonraki kaçırılmamdan sonra.

Hiç komik değil.

Biraz komik.

Hawk bir kez kaçırıldı.
Karısı Gwen'e onun asılı fotoğrafı kendisine
gönderildiğinde ne hissettiğini sorabilirsiniz.
Bir kanca.

Eek!

Evet.

Tama
m. Pes
ediyoru
m.

Adam kaçırmalar hiç komik değil.

Mantıklı olabilir.

Olmamaya çalışıyorum. Hiç eğlenceli değil.
makul olmakta.

Harika.

Önce bu konuda şaka yaptığınızı belirtmek isterim.

Ciddiydim.

Eek! X2.

Ne yapıyorsun?

**Ne
oldu?
Şimdi
mi?**

**Hayır, 2038'de yapay zekalı cyborglar dünyayı
ele geçirdiğinde.
Evet, şimdi.**

Alaycı olabiliyor.

**Bu gözlem benim soruma bir cevap
değildir.**

**Annemle öğle yemeği yiyorum ve
bana mesaj attığım için kötü kötü
bakıyor.**

Üzgünüm, gitmene izin veriyorum.

**Teşekkürler. Sonra görüşürüz.
Boone mu?**

Öyle mi?

Annemle öğle yemeğini bitirdim.

**Dur tahmin edeyim. Yengen
konuşmanın ana konusuydu.**

**Hiç evlenmediler. Sadece günah içinde
yaşadılar. Ama evet. Angelica tartışmayı**

domine etti.

Annene ondan bahsettin mi?

Evet.

Ve?

Kızgım.

Uygun yanıt.

Bu en kötüsü.

Eminim öyledir.

**Brian dün sabah aradı. Ang'in
benimle ilişkisini kesme oyununu
destekliyor.
Çocuklardan.**

Siktir, Ryn.

**Evet. O telefon konuşması gerçekten
eğlenceli değil.**

**Özür dilerim. Berbat bir durum. Ama
düşünürseniz, beklenmedik bir şey değil.**

**Bunu duydum. Sanırım alkol bağımlısı
ve bencil bir kaltak olabilirsin.**

Disfonksiyondan kurtulmak zordur.

Bu benim canımı sıkıyor.

**Bitti, ancak bunu anlayacaklar, Ryn.
Seni kaybetmek kolay olmayacak.**

Teşekkürler, Boone.

Çok şirinler.

Ne?

**Yeğeniniz ve yeğeniniz. Seni onlarla
okulda yürürken gördüm. Çok tatlılar.**

Onlar en iyisi.

İsimler?

Portia ve Jethro.

Jethro mu?

Kapa çeneni. Geri dönüş yapıyor.

Dedi şefkatli teyze.

Tabii ki.

Gitmem lazım. Dükkanda.

Tamam. Sonra görüşürüz.

Ve hepsi bu kadar.

Yine de ilişkiyi kestiğinde, artık onunla nişanlı **o l m a d ı ğ ı m**
i ç i n ne kadar hayal kırıklığına uğradığımı derinlere gömdüm.

Ona bağlı.

Mesajlar hızlı ve öfkeli gelmiyordu. O mesajlaşma saatler sürdü.

Ama sonuncusu kesinlikle bir kapanış oldu.

Acaba diğer hatunla planları vardı da beni istemedi mi?

onunla birlikteyken mesajlaşıyordu. Diyelim ki adam marketteydi ve ona yemek yapmak için gerekli malzemeleri alıyordu ya da kadın ona yemek yapması için bir liste göndermişti.

Evet, o gece beni dışarı çıkaracağını söylemişti.

Ama onu tekrar vurmuştum, bu yüzden alternatif planlar yapması beni şaşırtmazdı.

Belli ki bu arkadaş olayına tamamen katılmıştı. Ve ben değildim.

Ama kendimi ona cevap vermekten alıkoymak için hiç iradem yoktu.

Ve tam o anda, inkar edilemezdi, telefonumda geziniyordum, paylaşımımızı yeniden yaşıyordum, aynı zamanda başka bir mesaj gelmesini umuyordum.

Kapım çalındığı için çok kötü zıpladığımda neredeyse telefonumu düşürüyordum.

Kanepemin koluna doğru uzanarak kapı aralığından ön kapıya baktım; kapının içinde oval bir cam, üzerinde de filmli bir perde vardı ve Boone'un uzun bedeni perdenin arkasından görülebiliyordu.

"Ne oluyor be?" Fısıldadım, kalbim göğsümde sert bir dövme gibi çarpmaya başlamıştı, avuçlarım tuhaflaşmıştı, tenim ürpermişti.

Kıvrıldım, ayaklarımı yere koydum ve kapıya doğru ilerledim.

Kilidi açtım ve Boone'un filmli bir perdeden arınmış görüntüsü ve kızarmış tavuk kokusundan oluşan bir-iki lezzetli yumrukla saldırıya uğradım.

"Sen ne-?"

"Yemek yiyeceğimizi söyledim," diye sözümü kesti. "O yüzden yemek getirdim."

Ve sonra geri çekildim çünkü o sinsice içeri giriyordu.

Bir elim kapıda durmuş, onun kaybolduğu oturma odamın kapısına bakıyordum.

"Kilitle," diye emretti sesi, tahminimce mutfağımın yakınından. Kapıyı kapattım, kilitledim ve mutfığa doğru koştum.

Boşluğun içinden, onun gerçekten de mutfakta olduğunu, yemek odasına bakan, dışarıya doğru çıkıntı yapan tezgâhta durduğunu gördüm.

Diğer tarafta durdum. "Uh... Boone-"

"Kızarmış tavuk, makarna salatası, patates salatası, ambrosia salatası ve

Bana bu konuda bir bok ver, ben bu şeyi seviyorum. Ve mutlu yıllar kurabiyesi çünkü kocaman bir kurabiye'nin üzerine krema koyma fikrini kim bulduysa o bir azizdir."

Tüm bunları King Soopers poşetlerinden çıkarıyordu.

Ben de sıfır vücutlu Boone'un ambrosia salatası ve üzerinde krema olan kocaman kıçlı kurabiyeler yediği gerçeğini (ve bu bilgiyi edinirken bana yaşattığı en büyük orgazmı yaşama tehlikesini) işliyordum.

Her zamanki gibi bu tepkimi kontrol etmeyi başardım, bakışlarımı tezgâhımın üzerine yaydığı iyilik smorgasbordundan kaydurdum ve ona baktım.

"Boone, ben-" Sessizce başladım.

Başını kaldırdı ve gözleri gözlerimi yakaladığında tüm o yeşille yüzleşmek ağzımı kapattı, ama onunki konuşmak için açıldı.

"Dün onunla ilişki
bitirdim." İki elimi de tezgâha
koydum. "Hepsi senin
yüzünden," diye bitirdi.

Hepsi
bendim.

Ohmigod.

Ohmigod!

"Boone," diye fısıldadım.

"Bebeğim, seni istiyorum," diye fısıldadı. "Ve eğer mutlu yıllar kurabiyesi seni kazanmazsa, yapacak bir şey bulacağım. Bu yüzden duvarları yık Ryn, içeri girmek istiyorum, içeri giriyorum ve bunun nereye gittiğini göreceğiz."

"Ondan hoşlanıyor muydun?" Ben sordum.

Yüzü biraz sertleşti. "Faktörü yok."

"Sonunda vazgeçmek istemediğiniz bir şeyden vazgeçtiğinizi hissederseniz, vazgeçer."

"Bebeğim, eğer o benim için bir şey olsaydı, özel olurduk. Bu sana sert gelebilir ama değil. Beni tanıımıyorsun, o yüzden bir kadının duygularını 'skoru biliyordu' gibi saçmalıklarla geçiştirecek bir adam olmadığımı paylaşacağım. İkimiz de biliyorduk. İkinci buluşmamızda ciddi bir şey aramadığını söyledi. Sadece kötü bir mola vermişti. Kendini toparlamaya çalışıyordu. Ve benimle ilişkisinin bir yere gittiğine dair hiçbir belirti vermedi, buna onunla ilişki bitirdiğim zaman da dahil. Sadece yanağıma bir öpücük kondurdu ve eğer bir seks çağrısı istersem numarasının bende olduğunu söyledi."

Yüzümün sertleştiğinden ya da başka bir şeyden şüphelendim, çünkü devam etti. "Böyle bir şey olmayacak, Ryn. Bu onun beni sevdiğini söyleme şekliydi.

Ama şimdi beni tekrar elde edemediğine göre, kırgın değilim." "Boone, bunu seninle paylaşmaktan çekiniyorum ama sanırım bir aynan var, Ya da hayatınız boyunca bir tanesinin yanından geçtiyseniz, gözünüze zor gelmediğini bilmelisiniz."

Bu yorum gözlerini parlattı. Bu adam.

Onunla ilgili her şey çok ateşliydi.

Gözleri bile parlıyordu.

Bunu görmezden geldim (ya da görmezden gelmeye çalıştım, sadece güç verdim diyelim) ve devam ettim.

"Gerçi sen bir kadın değilsin, o yüzden bir kadının senin gibi bir adamdan ayrıldığında ne hissettiğini seninle paylaşmama izin ver. Ya A," elimi kaldırdım ve serçe parmağımı tuttum, "şu anda bu evin dışında çünkü seni takip ediyor ve sen gittikten sonra içeri girip beni öldürmeye çalışacak, ya da B," yüzük parmağımı tuttum, "her ısırtığı gözyaşlarıyla ıslanmış dördüncü kocaman doğum günü kurabiyesini yemeye çalışıyor."

Boone kıkırdamaya başladı.

Ona sabit bir şekilde baktım ve kaşlarımı kaldırdım.

Kıkırdamayı kesti ama paylaştığında hala sırıtıyordu, "Ryn, dürüst olmak gerekirse, o iyi. Ve yine, sert olmak istemem, ama eğer değilse ve ciddi bir şey istemediği konusunda yalan söylediye ya da büyüyen duyguları benden sakladıysa, o zaman bunun benim sorunum olduğundan emin değilim. Ama öyle bile olsa, insanların nabzını tutabildiğimi ve onun benden hoşlanmadığını düşünmeyi seviyorum, ki ben de senden hoşlandığıma göre, bu benim işime yaradı."

"Oldukça sıra dışı bir kadına benziyor."

"Birlikte vakit geçirecekleri ve kendilerine orgazm yaşatacak birini bulmak için duygularından kopabilenler sadece erkekler değildir."

Bu doğrudu.

"Sen onun Dom'u muydun?"

Yüz ifadesi yumuşadı, gözleri şefkat ve azarlamamanın büyüleyici bir karışımına dönüştü ve nazıkçe, "Böyle şeyler sorma," dedi.

Yani öyleydi.

Ellerime baktım.

"Sen bakire değilsin, ben bakire değilim," dedi ve başım geri geldi

yukarı. "Sen de oynadın, ben de oynadım. Benim oynadığım gibi oynamadığını garanti edebilirim, ama sana sahip olan hiç kimse hakkında soru sormayacağım, tabii hoşuna gitmeyen ve kaçınmam gereken bir şey yapmadıkları sürece."

Merak, her zaman olduğu gibi, benden daha iyi oldu. "Senin oynadığın gibi oynamadım mı?" diye sordum.

Başını iki yana salladı. "İlk olarak, oraya gittiğimizde ve birbirimizi daha iyi tanıdıktan sonra bizi oraya götüreceğim, tatlım, daha erken değil, ama başlangıçta vanilyayız. Elimizdekileri geliştirmek ve oraya gitmeden önce birbirimizin vücutlarını tanımak için bunu yapmamızı istiyorum. Şunu da söyleyeyim, yaratıcı olduğu sürece vanilyaya bayılırım, yani bu her zaman masada. Ama bunu başlangıçta yapacağız çünkü zamanı geldiğinde faydalanabilmem için senin sıcak noktalarını da keşfetmem gerekecek."

Konuşma tarzından dolayı belli bir nokta sıcaktı.

"Bunun dışında," diyerek dolapları açıp kapatmaya başladı, "sahipliğimi giydiğini görmek istediğimde seni yakalayabilirim, ama sahnenin derin ucunu kazmıyorum."

Birisi bunun tuhaf olduğunu düşünebilir, bu noktada cinsel paylaşımın bu kadar derin olması.

Ama bu doğaldı. Bu olağan bir şeydi.

Bu birbirini hissetme, Dom ve Sub.

Ne bekleyeceğinize dair ayrıntılar değil, bu işin eğlencesini kaçıırır.

Ancak daha kapsamlı bir şey ortaya çıkmadan önce uygulamaların paylaşılması, neyin içeride, neyin dışarıda olduğu, nelerden kaçınılması gerektiği, nelerin keşfedilebileceği ve katı sınırlar konusunda bir anlayışın pekiştirilmesi gerekliydi.

Bununla birlikte, sıcak noktalardan yararlanmaktan ve beni yakalamaktan bahsederken takip etmekte zorlanıyordum.

"Sahnenin derin ucu olarak neyi görüyorsunuz?" diye sordum.

Elinde tabaklarla bir dolaptan çıktı, tabakları yere koydu ve çekmeceleri açıp kapatmaya başladı.

"Rol yapma oyunu. Koz oyunu. Esaret olacak ve şaplak olacak, bunu hak ediyorsun. Ama kırbaç ya da onun gibi şeyler yok. Acı çektirmeyi sevmem. Oyuncaklar karşılıklı olarak kararlaştırılacak, sen benim istediğimi alana kadar, ben de senin istediğini alacağım ve sonra bazı sürprizler olabilir."

Çatal bıçak takımını tabakların üzerine koydu ve doğrudan bana baktı.

"Çoğunlukla, Kathryn, sana ne yapacağını söylerim ve yaparsın, ya da

seni bağlarım ve

Boşalmana izin vermeye hazır olana kadar seninle oynarım. Bundan daha derine ihtiyacın varsa, senden hoşlanıyorum. Seni istiyorum. Hala bunun nereye gidebileceğini görmek istiyorum. Ama sana şimdiden söyleyebilirim ki, bu beni boşaltmayacak. O yüzden bu konuda iyice düşünmen gerekecek, tatlım."

"I..." Yutkundum, "bundan daha derine ihtiyacım yok."

Tezgâhımın üzerindeki ellerine doğru eğildi ve nazikçe, "Bu boku saklamaman gerektiğini biliyorsun, değil mi?" dedi.

Başımı salladım.

"Sadece kendimi bırakmam gerek Boone. Bildiğin gibi ne yapacağını söylemek bana düşmez ama acı çekmekten ya da aşağılanmaktan hoşlanmıyorum ve sadece bir kez Kötü Dom tarafından kırbaçlandım ve bunun zor bir sınır olduğunu paylaşmıştım."

"Kovack," diye homurdandı, bizim gibi olmayan insanlar için muhtemelen çılgınca ve müstehcen olduğunu düşünecekleri şeyleri sıralamak için artık gerçekçi görünmüyordu.

Ama bizim gibi insanlar için bu çok önemliydi.

"Hayatta tanıdığım pek çok arkadaşına ondan bahsettim. Oyun partnerleri buluyor mu bilmiyorum ama bir ünü var ve bilirsiniz ki biz kendimizinkini kollarız."

"Bu onu kesmiyor çünkü oyun partnerleri buluyor ve onlar hayatın içinde olmayabilir, bu yüzden ona neyin çarpmak üzere olduğu hakkında hiçbir fikri olmayan vanilya bir piliç bulabilir ve bu, bunun neden iyi olmadığı konusunda *gerçekten bir* derse ihtiyacı olduğu anlamına gelir. Ve bunu sana yaptığında cidden hiç iyi değildi."

Buna itiraz edemezdim, o yüzden etmedim.

Boone yemeyeceğimi anlayınca, "Yemek yiyecek miyiz?" diye sordu. Başımı salladım.

Yüz ifadesi tekrar değişti, araştırmaya başladı ve... Tanrım.

Güzelmiş.

"Bunu yapacak mıyız?" diye sordu nazikçe.

"Pek iyi anlaşıyor gibi görünmüyoruz," dedim endişeyle. "Çok fazla denemedik," diye işaret etti.

Ben bir şey söylemeyince Boone bir soru sordu. "Korkuyor musun?"

Dehşete düştüm.

"Patronluk taslamadığınız, istilacı olmadığınız ve burnunuzu

seni ilgilendirmeyen şeyler, sen oldukça harika görünüyorsun." Klitorisimde hissettiğim küçük bir gülümsemeyle beni düzeltti. "*Henüz* beni ilgilendirmeyen ama ilgilendirecek olan şeyler." "Mm," diye mırıldandım. "Ryn, beni içeri al," diye ısrar etti.

Plastik kabındaki mutlu yıllar kurabiyesine baktım.

Büyük parlak krema balonları ve kalın bir bordür vardı, aynı kalın bordür kelimeleri heceliyordu ve tüm krema şeker konfetilerle süslenmişti.

"Ryn, gözlerini bana çevir."

Bakışlarımı ona doğru kaldırdım.

"Ben senin baban değilim, kardeşin de değilim. Sana bok gibi davranan o adamlar da değilim. Kesinlikle güvenine ihanet eden Dom değilim. Ama ben de mükemmel değilim ve benim de hayaletlerim var. Geleceği söyleyemem ama sana burada söz verebilirim, büyük bir kurabiyenin üzerinde kutsal bir anlaşma, seni incitmemek için elimden gelen her şeyi yapacağım. İstemedenden olmayacak. İhmalkârlık olmayacak. İletişim kuracağız ve birbirimizin nabzını tutacağız. Daha başlamadan son hakkında konuşmanın akıllıca olduğunu sanmıyorum ama buna ihtiyacın olduğunu hissediyorum. O yüzden sana vereceğim. Eğer başarısız olursak, bebeğim, acı olsa bile olması gerektiği gibi olacak. Sadece ben sana göre değilim ya da sen bana göre değilsin olacak. Ama bu da sürpriz olmayacak. Beni hissediyor musun?"

"Büyük bir kurabiye için kutsal bir anlaşma yapmak büyük bir olaydır, Boone," diye şaka yaptım, ama kelimelerin sarsılmasıyla cüretkârlığının bir kısmını kaybetti.

Ama Boone dalga geçecek gibi hissetmiyordu.

"Evet, Ryn, öyle" dediğinde bunu anladım.

Tamam, bu konuda ciddiye.

Ve tamam, ondan cidden etkilenmişim ve onu iyi tanımasam bile ondan cidden hoşlandığımı biliyordum.

Otoriter, istilacı kısımları bile, çünkü Angelica'nın masajları için para ödemiyor olsaydım o evi tamir etmek için biraz para harcayabilirdim.

Ve bunu bana o verdi.

"Ağırdan alabilir miyiz?" Ben sordum.

"Başka türlüünü kabul etmezdim."

Titreyen bir nefes aldım.

Sonra dedim ki, "Ben beyaz et severim."

Gülümsemesi...

Gülümsemesi...

Tanrım.

Buzla süslenmiş büyük bir kurabiyeden çok *çok* daha iyi. "Bebeğim, her şey uylukta biter."

Hayatımda hiç yapmadığım bir şeyi yaparsam, bizim için bir tavuk kızartırsam (bir tane satın alabilsem de), beyaz et için savaşmak zorunda kalmayacağımı anlamış olmama rağmen yüzümü buruşturdum.

Bu zaten çalışıyordu. Bu beni daha da korkuttu.

Tavuk torbasını yırtıp açtı ve "Kazın" dedi. İkimiz de içine daldık.

Biram olmadığı için bana bok attı.

İçecek zevkleri ya da gerçek suç gecemi işgal etme planları hakkında kâhin olmadığım konusunda ona bok attım ve ayrıca kokteyllerde cin, diğer zamanlarda şarap, caj hissettiğimde elma şarabı (gündelik gibi ve bu kelimeyi kullandığımda Boone kıkırdadı) ve sert istediğimde tekila içtiğimi paylaştım.

"Bira içiyorum... ve bira." diye paylaştı.

Gülmeye başladım ve sonra tabağımı dengelemek için daha çok çalışmak zorunda kaldım çünkü kolu karnıma asılmıştı, yanım onun önüne bastırılmıştı ve dudakları kulağıma gitmeden önce şakağımdaydı ve "Gördün mü, bu zaten harika çalışıyor" dedi.

Başımı çevirdim, bakışlarını yakaladım ve onu öpmeyi o kadar çok istedim ki her yerim kaşındı.

Tek söyleyebildiğim "Evet." oldu.

Bana gülümsedi, sıcak gözler, tatlı bir ifade, sonra beni sıktı ve gitmeme izin verdi.

Oturma odamdaydık, televizyonun önündeydik, Boone kanepenin diğer köşesindeydi, bacaklarını önünde uzatmış, bileklerinden çaprazlamıştı. Ben köşemdeydim, dizlerim yukarıda, tabak kalçalarımın göğsüm arasında sıkışmıştı, kulağıma söylediği "bira... ve bira," tatlı sözleri ve sıkması etkisini yitirmişti ve ben *çıldırıyordum*.

Erkeklerin yanında hiçbir zaman çok gergin olmamıştım.

Bunu bana babam öğretmişti ama iyi anlamda değil.

Harika bir kadın olan annemi, kardeşimi ve beni terk etti.

Bu ve onun yaptığı diğer şeyler yüzünden yıllarca duygusal olarak hırpalandıktan sonra, hayatıma giren herkesin beni geldiğim gibi alabileceği ya da babam gibi gidebileceği sonucuna vardım.

Bu öyle bir şey değildi.

Daha iyi tanımak istediğim biriydi. Benden

hoşlanmasını istediğim biriydi.

Bu üzerinde çalışmak istediğim bir şeydi.

"Bu da ne böyle?" Boone sordu ve ben de tavuk göğsümün çıtır derisini yırtmaktan ona baktım.

"Pardon?"

"Televizyonda."

Televizyona döndüm. "Cumartesi gecesi televizyon karşısında nirvana. *"The Case That Haunts Me"* maratonu."

Televizyona baktı.

Profilinin hangi kısmına odaklanacağımı bilemeden profiline baktım, çenesine mi yoksa elmacık kemiğine mi?

Bana baktı. "Tatlım, TV nirvanası Cumartesi gecesi Rockies maçıdır."

"Beyzbola geçebiliriz," diye teklif ettim. "Eğer on dakika içinde katatonik olmamı istiyorsan."

Bana gülümsedi ve "Demek gerçek suçlarla ilgileniyorsun?"

diye sordu. "Evet," dedim çıtır çıtır deriyi ağzıma atarken.

Boone bunu yapmamı izledi ve bu onu tekrar gülümsetti, ardından hırpalanmış sehpa uzandı, kumandamı aldı, televizyona doğrulttu ve televizyon durakladı.

Kumandayı aramızdaki koltuğa fırlattı ve bana doğru döndü.

"Bu oda daha karanlık olabilirdi" diye dalga geçmeden önce bir çatal dolusu makarna salatası aldı.

Tamam o zaman.

Daha iyi tanışma zamanıydı.

Muhteşemdi.

Çünkü aniden, bilmenin ilginç olduğunu umduğum o eşsiz ve o kadar da eğlenceli olmayan hissi yaşadım.

Oturma odamın benim hakkımda ne söylediğini düşündüm.

Kanepem koyu mordu. Koltuğum kiremit kırmızısıydı. Duvarlar koyu turuncu-kırmızıydı. Yerdeki halı sahte İran halısıydı.

mavi arka plan ve kırmızı, turuncu, pembe ve şeftali desenleri.

Koyu renk ahşap panjurlarım da kapalıydı.

"Karanlığı severim," diye mırıldandım.

"Mm," diye mırıldandı ve ağzına salatanın gerçek anlamından o kadar uzak bir salata tıktırdı ki, bu biraz komikti.

Yutkunduktan sonra, "Kaç tane bitkiniz olduğunu biliyor musunuz? Yoksa üç bin numaradan sonra izini mi kaybettin?"

"Evie Amazon'u yok ettiklerini ve bu yıkımın dünyanın oksijenini tükettiğini söylüyor, ben de Denver'a oksijen sağlamak için üzerime düşeni yapıyorum" derken gülümsemeye karşı koyuyordum.

"Zahmet etme bebeğim, şimdiden daha rahat nefes alıyorum," diye mırıldandı ve ağzına biraz daha makarna attı.

"Yemeğimiz mayonez, yağ ve şekerlemelere bulanmışken nasıl negatif vücut yağına sahip olduğunuzu bana anlatır mısınız?"

Çiğnedi, yutkundu ve cevap verdi: "Çok çalışıyorum. Sıkı çalışıyorum. Ve sıkı sevişirim. Kalori benim için sorun değil."

Gözlerimi kısarak ona baktım ve "Biliyor musun, eğer bu işi yavaştan alacaksak, bu kadar ateşli olmaman gerekecek" dedim.

Kahkahalar içinde erime tehlikesiyle karşı karşıya görünüyordu ki bu ona çok yakışıyordu (hepsine yakışıyordu, gah!). "Bunu nasıl yapacağım?"

"Sert sikişmekten bahsetmemek bir başlangıç olabilir."

"Rynnie, bebeğim, gecikmiş hazzın en iyisi olduğunu bilmelisin."

Ciddi misin?

Tavuk göğsümü kanepenin üzerinden ona doğrulttum. "Şunu! Şunu yapmayı kes!"

Kıkırdamaya başladı.

Gözlerimi devirdim ve yemeğe odaklandım.

"Kardeşin hakkında konuşmak ister misin?" diye sordu. Dostum, bu çok hoştu.

Hala.

"Hayır, bugün korkunç bir şey olmadı, ama sonu şaşırtıcı derecede umut verici, bu yüzden mahvetmek istemiyorum."

"Pekâlâ tatlım," diye mırıldandı. "Bir erkek kardeşin var mı?" diye sordum.

"Evet. İki."

"Bir kız kardeş mi?"

Başını iki yana salladı.

"En yaşlı sen misin? En genç?" Devam ettim. "Ortanca."

"Orta çocuk sendromu mu?"

"Hayır." Başını salladı. "Babam bana Bobby derdi."

Bunu anlamamıştım.

"Sana Bobby mi dedi?"

"Evet."

"Neden?"

"Bobby Kennedy olduğumu, daha önce ya da sonra gelenler kadar iyi ya da onlardan daha iyi olduğumu söylediler."

Vay

canın

a.

Cesu

rca.

Ve belki de hiç hoş değil.

"Eminim kardeşlerin buna bayılmıştır," diye mırıldandım.

"Babam rekabetçiydi. Kendimizi daha iyi hale getirmek için birbirimizi yenmemizi sağlamak için sürekli böyle şeyler yapardı."

Bunun sağlıklı olduğundan emin değildim ama Boone'u bu konuda konuşurken izlediğimde gergin görünmüyordu.

"Ben bir beyindim," diye devam etti. "Geç çiçek açtım. Büyüme atağım lise ikinci sınıftayken geldi, ki bu berbat bir şeydi. Ve sonra tamamen çirkinleştim. Sporda her zaman berbatım. Cassidy de Larson da küçük yaşlardan itibaren güçlü, sert, uzun boyluydular ve daha da uzadılar. Sporda iyidiler. Zekiydiler de, ama bu tür şeylerle ilgilenmedikleri için kendilerini bu işe vermiyorlardı. Ama iyi oldukları şeyler diğer çocukların havalı olduğunu düşündüğü şeylerdi, bu yüzden babam beni daha az ezik hissettirmeye çalışıyor, bana Bobby demek gibi şeyler yapıyordu. Cass ve Lars'ın buna ihtiyacı yoktu. Herkes onların harika olduğunu düşünüyordu."

Yine vay canına.

Bu bir bakıma çok güzeldi.

"Peki bugün olduğun hale nasıl geldin?" Sessizce sordum.

"Büyümeye başladığımda Cass beni kanatları altına aldı, bana nasıl çalışacağımı, ağırlık kaldıracağımı, ağırlık makinelerini kullanacağımı öğretti, dolmama yardımcı oldu. Lars ve ben çok basketbol oynadık."

"Demek sıkı bir aileniz var."

"Idaho'da yaşayan Lars dışında hepsi hâlâ Pennsylvania'da."

Ama evet. Otuz üç yaşımdayım ve Noel ile Şükran Günü hâlâ kutsal. İkisi için de kışımı kaldırıp eve dönmezsem annem beni evlatlıktan reddeder."

"Kulağa hoş geliyor," dedim.

Gözlerimin içine baktı. "Öyle."

Yemeğime geri döndüm, bunu aldığı için mutluydum, nasıl hissedeceğini merak ediyordum.

"Herkes Ozzie ve Harriet'e sahip olamaz," dedi nazikçe.

Dikkatimi ona geri verdim. "Sen yaşamışsın gibi görünüyor."

"Ben yaptım. Annemle babam zaman zaman kavga ederlerdi, onları duyardık. Ama üstesinden geldiler, bazen biraz zaman alıyordu ama üstesinden geldiler. Cılız Sadler kardeş olmak pek iyi değildi. Ama annem ve babam, hatta Cass ve Lars evde benim güçlü yanlarımla oynadılar, böylece düşmem mümkün olmayan sağlam bir temele sahip oldum. Şanslı olduğumu biliyorum, şanslıyım. Bir şeyler duydum. Bok görüyorum. Evde hiç sahip olmadığım ya da ailemin beni koruduğu şeyleri. Bu nimetleri sayıyorum, Ryn. Ama tüm bunlara sahip olmayan birini daha az şanslı yapmaz."

"Sanırım biraz kıskandım."

"Çirkin bir şey tarafından gafil avlandınız. Bu ham. Eminim iyi şeyler de olmuştur."

Bunu gafil avlanmak için de söyleyebilirsin. Bu altı yaşımdan beri defalarca oldu. Biraz patates salatası aldım.

Çiğniyordum ki Boone anlamadığım alçak bir tınıya sahip garip bir sesle "İyi bir şey yok muydu?" diye sordu.

Ona baktım ve bu tınıyı anında anladım.

O kablo koparsa çok sinirlenecekmiş gibi görünüyordu.

Salatayı mideye indirdim ve ona şöyle dedim: "Annem *inanılmaz* biri. Komiktir, güçlüdür ve koruyucudur. Bence onu gerçekten seversin."

"Yani o da senin gibi."

Bu birinin bana söyleyebileceği en güzel şeydi.

"Umarım öyledir."

Çatalını tabağına koydu, öne doğru eğildi, bir elini uzattı ve bileğime doladı.

Sonra bacağımı düz çekti, topuğumu kalçasına koydu, diğer ayağıyla tekrarladı ve bu sayede tabağımı kucağıma düşmemesi için kurtardım.

Ancak o zaman ayaklarım kucağındayken arkasına yaslandı ve yemeğine geri döndü. Ama bunu şöyle yaptı: "Ağırlaşmayacaktık. İzlemek ister misin?"

TELEVİZYON MU?"

"Bir film izleyebiliriz." "Bir davanın peşine düşmeye hazırım." Ona sııttım.

Gözleri bana parladı, sonra kumandayı almak için baldırımın altını kazdı ve televizyona doğrulttu.

Eskiden çıkmayı severdim. Beklentiyi. Kendimi s ü s l e m e y i . Eğlenceli bir yere gitmek ya da iyi bir yemek için dışarı çıkmak.

İki kez fena halde yandıktan sonra, bunu sıkıcı bulmaya başlamıştım. Sadece yatmak istiyordu.

Randevunun yarısında eve gitmek istedim.

Boone hakkındaki tüm hayallerimde, onunla ilk buluşmanın nasıl olacağını düşünmemiştim.

Ama bizim için iyi olmayan, kanepemde ayaklarım onun kucağında ID kanalını izlerken yenen gerçekten lezzetli yiyecekler radarımda olmazdı.

Şimdiye kadar yaşadığım en iyi randevuydu. Bir mil farkla.

Altıncı Bölüm

Hepsi bu kadar

Boone

Boone, yüzü Ryn'in saçlarında, vücudu onunkine doğru kıvrılmış, kıcı kasıklarında, kolu onu belinden sarmış ve aleti taş gibi sertleşmiş halde uyandı.

Sikey

im.

Ryn.

Sonunda, kollarında Ryn vardı.

Dün gece yemek yediler. Televizyon izlediler. Temizlediler ve yiyecekleri kaldırdılar. Kurabiyeleri oturma odasına götürdüler, parçalara ayırdılar ve daha fazla televizyon izlerken atıştırdılar.

Biraz zaman tanıdıktan sonra onları tekrar kanepeye yatırdı.

Onu daha önce koruyucu topundan başarıyla çekip çıkardıktan sonra, olabildiğince uzağa sürükledi, böylece minderlere yaslandı, ayakları sehpanın üzerindeydi ve başı göğsünde olacak şekilde yanına sokulmuştu.

Sonunda, sarmaya başladı.

Onu ayağa kaldıracak ve kapıya kadar götürüp öpecek kadar uyandırdı.

Ağzını aldığı anda, ilk seferinde yaptığı gibi her şeyi bıraktı ve

çok iyiydi, bu yüzden bir sonraki adımda ne yapmaması gerektiğini biliyordu.

Ama başardı.

Adam öpüşmeyi kestiğinde "Gitme," diye fısıldadı ve adamın gitmek üzere olduğunu anladı.

"Bebeğim, bu ağırdan almak değil."

"Hiçbir şey yapmayacağız. Sadece benimle kal. Geceyi benimle geçir. Sana kahvaltı hazırlarım. Gerçi seni uyarayım, iyi bir aşçıyım. Alternatif olarak, brunch için dışarı çıkabiliriz."

Bulunduğu yerde olmak için çok uzun zamandır bekliyordu, ağzında onun tadı vardı, hala kollarındaydı, büyük kurabiyelerinden payına düşeni yiyordu ve bundan hoşlandığını saklamıyordu, bu yüzden onunla yatmanın ve onunla uyanmanın çok kötü bir fikir olduğunu biliyordu.

Çünkü ikisi de bunu istiyordu, daha sonra başlarına gelecekleri istiyorlardı ve bunu çok fazla istiyorlardı.

Bunu bildiği halde, "Pekala, Rynnie" dedi.

Ona bunun kötü bir fikir olduğu konusunda yanıldığını düşündüren bir gülümseme attı, bu da onu daha da kötü bir fikir haline getirdi.

Daha sonra elektrikli fırçasıyla kullanması için yeni bir diş fırçası başlığı çıkardı, kurabiyei kaldırdı ve yatmaya hazırlandılar.

Alt ve üst kısmı dantelli, sade, küçük mavi, pamuklu örgü bir gecelik giyen Ryn'le birlikte boxer külotuyla içine tırmandı, ama sırtında sadece kürek kemiklerinin altında dantelden bir bant ve onun altında neredeyse kıkına kadar uzanan açık bir dip vardı.

Bu da, tahmin ettiği gibi, şu anda olduğu gibi olduğu anlamına geliyordu. Azgın bir ereksiyonla ona doğru kıvrılmıştı.

Küçük odaları, çentikli zeminleri ve yokmuş gibi davranmak zorunda olduğu bir halısı olan minicik mutfakıyla berbat dairesinde, ona yakın, ona yaslanmış, her yerde onun kokusunu hissederek harika bir uyku çekmişti, o kadar iğrençti.

Ama tüm bunlara rağmen, havalı olmayı başarmıştı. Tamamen havalı.

Total Ryn.

Oturma odasının mağarası çok güzeldi. Karanlık ve sıcaktı, mobilyalar güzel görünüyordu ama son derece rahatı.

Ve yatak odası.

O kadar küçüktü ki, kraliçe yatak duvara yaslanmıştı.

Ama eğimli bir şekilde bir araya getirilmiş farklı ahşap türlerinden yapılmış harika bir yatak başlığı vardı ve üzerine Noel ışıkları asılmıştı. Her yerde onun bitkilerinden vardı. Açık renk duvarlar, çıplak zemin, yatağın yanında bir koyun postu dışında, sabahları ayaklarınızı koymak için harika olacağını biliyordu, çünkü gece yatağa girmeden önce üzerinde durmak harikaydı. Dar gri-beyaz çizgili, özensiz yatak örtüleri, bir sürü yastık ama sadece birkaç tane fırlatılabilir yastık. Komodini de kalın bir tahta kütüğüydü, lekeli ve kaplamaydı.

Her zamanki gibi, pedi onun bir yansımasıydı. Kız gibi değildi.

Hayır.

Kathryn Jansen tamamen kadındı.

Belirli bir tarzı olan bir kadındı, bunu gösteriyordu, kendine güveniyordu ve kimsenin bu konuda ne düşündüğünü umursamıyordu.

Ve vantilatör açık uyurdu.

Uykuda sıcak koştı ve aynısını yaptı.

Mükemmel.

Bu düşüncelerle, adamın kolu istemsiz ve sahiplenici bir şekilde kadının karnına daha sıkı sarıldı ve kadın buna karşılık olarak kıpırdandı.

Biraz gerildi, bu da kışını adamın kasıklarına daha sıkı soktu.

Ve sonra durdu.

Gülümsedi.

Evet, şimdi bunun neden kötü bir fikir olduğunu anlıyordu. "Uyanık mısın, bebeğim?" diye mırıldandı.

"Bluh," diye cevap verdi.

Gülümsemesi daha da büyüdü ve yüzünü kızın saçlarına daha da gömdü. Kalın. Yumuşak.

Sikeyim.

"Sabah insanı değil misin?" diye

sordu. "Uyumayı severim."

"O zaman geri dön."

"Gidecek misin?"

Başını bir santim geriye kaydırды.

Yeni başlıyorlardı; onu o kadar iyi tanımıyordu.

Ama aylardır ona dikkat ediyordu, bir süredir onu doğrudan takip ediyordu ve onunla ilgili her şey onun birlikte bir insan olduğunu söylüyordu.

Pek bir şey onu etkilemedi.

Başka bir deyişle, dün gece kalma talebini ve az önce söylediklerini aniden farklı bir ışık altında görüyordu.

"Hayır, gitmeyeceğim," diye cevap verdi, sonra bir elini karnına koydu, vücuduna yer açacak kadar hareket ettirdi, sonra onu sırtına bastırdı, ön koluna kadar gelip ona baktı. "Brunch yapacağız."

Onun gözlerine bakmıyordu. "Pekâlâ." "Ryn," diye seslendi.

Bakışları onunkilere kaydı.

"İyi misin?" diye sordu.

"Evet," diye cevap verdi.

"Geçen gece kaçırılmıştın," diye dikkatle not etti. "O kadar da kötü değildi."

"Ryn-"

"Ben o kadın olmak istemiyorum," diye ağzından kaçırdı.

"Hangi kadın?" diye sormadan önce bir süre hiçbir şey söylemedi. "Muhtaç, yapışkan olan."

"Ne istiyorsun?" "Bu aptalca." "Hiçbir şey aptalca değildir."

"Her türlü şişman şakası aptalcadır."

Ağzının titrediğini hissetti. "Tamam. Hakkını vereyim." "Araba kullanırken mesajlaşmak aptalca."

"Onu da sana vereceğim."

"Bir torba otlarla yakalanan siyahları yasaların elverdiği en geniş ölçüde hapsederken, beyaz cinsel saldırganları bir tokatla salıvermek aptallığın ta kendisidir."

"Benden sosyal bir haçlı seferine çıkmamı mı isteyeceksin?" Yüzü değişti.

İri, mavi, uykulu gözleri temkinli bakarken, "Son birkaç gün çok berbat geçti," diye fısıldadı.

"Bebeğim," diye mırıldandı.

"Ve tamam, bunu kimseye söylemedim, çünkü Evie için bir sürü şey oluyordu ve kimseyi endişelendirmek istemedim... ama Cherry Creek otoparkında bir çatışmanın içinde yakalanmak hiç *eğlenceli değildi*."

Kahretsin.

Onu göğsüne çekebilmek için bir kolunu ona dolayarak sırt ü s t ü düştü.

Onu istediği yere getirdiğinde, "Cisco'yu tekrar görmek tetikleyici oldu" sonucuna vardı.

"Sohbetimiz o kadar da kötü değildi. Ve her şeyi açığa vurduğum için, dürüst olmak gerekirse, kulağa ne kadar saçma gelse de, iyi bir adama benziyor."

"Onun hakkında bildiklerimi göz önünde bulundurursak, bunun oldukça saçma *olduğunu* söylemeliyim bebeğim. Çünkü o iyi bir adam *değil*."

"Demek istediğim, bana asla zarar vermeyeceğine dair söz v e r d i ğ i gerçeğini göz önünde bulundurursak, kendimi... savunmasız hissetmem aptalca."

"Bunun gerçekten hiç de aptalca olmadığını biliyorsun," dedi inatla.

"Ama, Boone-"

Onu sıktı. "Sessiz ol ve beni dinle, Kathryn." Çenesini kapattı.

"Bir aile üyesi tarafından ihanete uğradınız. Küçük bir şekilde değil, büyük bir şekilde. Hiç kuşkunuz olmasın, sizden zaman ve para çaldı, hem de çok fazla çaldı ve bunu yıllarca yaptı. Ve sen bunu ona söylediğinde, senden tüm bunlardan daha önemli bir şey aldı. Kardeşin bu konuda seninle uğraşıyor. Bunu annenle paylaşmak zorunda kaldın, bu da yaraya tuz biber ekti çünkü annenin tepkisiyle uğraşmak zorunda kaldın. Ve bunların hiçbiri küçük şeyler değil, tatlım. Uğraşacak çok şey var."

Ağzı çalışıyordu ama bir şey söylemedi.

Boone da devam etti.

"Ve evet, size zarar verme niyeti olduğunu gösteren insanlar tarafından tutuluyordunuz ve bir çatışmanın ortasında kaldınız. İlk çatışmaya girdiğimde nasıl tepki verdiğimi biliyor musun?"

O büyük mavi gözler daha da büyüdü. "*İlk* mi?"

Onu bir kez daha sıktı. "Ryn, odaklan." "Tamam, ne yaptın?"

"Dondu."

Yanıt vermedi.

"Bir görev sırasında oldu. Etrafımda bana rolümü oynamam için güvenen bir ekip vardı ve ben donup kaldım. İlk atışı yapamadım. Komutanım sonrasında bana çok kızdı ve ekibimdeki herkes bana bir pislikmişim gibi davrandı. Ama kendimi bundan daha küçük hissediyordum. Buna rağmen, sonuç olarak, çok fazla gürültü ve kaos vardı, mermiler

kurşunlar insanları öldürüyordu ve ben ölmek istemiyordum. Eğitim almıştım ve daha iyi tepki vermem gerektiği tartışılabilir, ama sonunda bir dostum gizlice yaklaştı ve bana ilk seferinde aynı şeyi yaptığını söyledi. Kendimi hala bir pislik gibi hissediyordum ama o bana bunu söylediğinde kendimi daha az pislik gibi hissettim. Bir daha asla olmadı ama insan doğası böyle."

Uzandı, saçlarını boynunun etrafından çekerek bir tarafa dökülmesini sağladı, sonra parmaklarını saçlarına doladı.

"Eğitim almadın, Ryn," dedi ona nazikçe. "Bir saniye önce kızlarınla alışverişteydin ve bir saniye sonra kurşun yağmuruna tutuldun. Kendini buna tepki vermeye bırak. Ve eğer vereceğin tepki bir süre daha yakınımda kalmamı istemeyi içeriyorsa, bunun yapışkan ya da muhtaç olduğunu düşünmeyeceğim. Bunu hiç sorun etmeyeceğim. Çünkü doğal olduğu için bunu anlıyorum."

"Pekâlâ, sabah ilk iş üzerimize ağır bir iniş, mesele şu ki Boone, senden hoşlanıyorum ve senin de benden hoşlanmanı istiyorum. İlk randevumuzun benim kanepemde olması ve *harika geçmesi*, sonra da hayatım darmadağın olduğu için sana bir sürü saçmalık yapmam, ki bu da benim darmadağın *olduğumu* düşünmene neden olabilir."

İsa.

Kanepeye uzanıp kızarmış tavuk, büyük kurabiye parçaları yemenin, sarılıp televizyon izlemenin harika bir randevu olduğunu düşünüyordu.

O haklıydı.

O da adamın kendisinden hoşlandığı kadar hoşlanıyordu. Ve bu *muhteşemdi*.

"Ve ben dağınık değilim," diye devam etti. "Annem bana kendi kendime yetmeyi öğretti ve-"

Onları öyle bir döndürdü ki, kadın sırt üstü yattı, adam kadının yan tarafına bastırdı ve yüzü kadınıninkinin içindeydi.

"Kanepe randevumuzun harika olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu sessizce. Dudaklarını dişlerinin arasına aldı.

Ona sırtıttı ve yüzünü daha da yaklaştırdı. "Doğru düşünmüşsün, tatlım. Harika bir taneydi."

"Boone," diye fısıldadı.

Yüzü bu kadar yakın, ağzı bu kadar yakın, yumuşak vücudu onun altında, yatağında, dudakları onun adını oluştururken, *kahretsin*.

Onu yatak başlığına bağlamanın bir yolu olmadığı için daha çok vanilya usulü sevişmeye karar vermişti.

Ciddi oyunlarını onun yatağında yaparlardı.

Buraya ilk geldiğinde, ağırdan alırdı.

İlk seferinde onu bağlar ve boşalmak için yalvarana kadar onu yer, sonra da boşalmadan duramayana kadar sikerdi.

"Boone," diye tekrar fısıldadı, bir nüans değişikliği vardı, çünkü onun düşünceleriyle ve tam orada onunla, tekrar sertleşiyordu ve horozu kalçasına bastırılmışken, bunu kaçırmadı.

"Şu kadarını söyleyeyim, senin yapışkan, muhtaç bir pislik olduğunu düşünmüyorum," diye mırıldandı.

Elleri onun vücuduna geldi, hafifçe sürüklendi, bu harika ve tehlikeliydi.

"Birdenbire bu işi ağırdan alma kararımın vazgeçtim," dedi, bakışları adamın ağzındaydı.

Kahretsin, onu tutmak ve ıslak kokusunu alana kadar öpmek istiyordu.

Daha da yaklaştı. "Günaydın öpücüğü ve hepsi bu. Sonra da brunch." "Boone-"

Ağzını onunkine dayadı. "Tüm alacağın bu, bebeğim."

Dudaklarının kıpırdadığını hissetti, gözlerini kaçırdığını gördü ve aleti daha da sertleşti çünkü işte oradaydı.

O bir veletti.

Aynen öyle.

Tam ağzını almak için başını eğmişti ki kapı ç a l ı n d ı .

Vücudu şaşkınlıkla biraz kıpırdandı. Başını kaldırdı ve kapıya doğru baktı. Sağ tarafa.

Hayır.

Bunun ne olduğunu biliyordu.

Arkadaşı Axl'a Ryn'lere gideceğini söylemişti ve bir şey vardı. Rock Chicks'ten miras aldıkları bir şey. Lottie'nin kız kardeşinin ekibi tamamen bir grup çılgın kadından oluşuyordu, aralarındaki tek fark her birinin çılgınlık seviyesiydi.

Bu çılgınlığın kanıtı, Sikik Havuz. Mag ve

Evie'ye bunu yaptıklarında o da oradaydı.

Ama o ve Ryn'in ne zaman aşağı inecekleri konusunda bir havuz başlatmak

İş dünyası ve ekibinin üyeleri, Ryn'in çetesi ya da Rock Chick ekibi, kaçınılmaz olanı geciktirmek için onlarla uğraşmayacaktı, böylece havuzda para yatırdıkları gün vurabilirdi.

Kimse onları durdurmak için lanet olası kapıya vurmadan ne zaman yapacaklarsa o zaman yapacaklardı.

"Bunu ben hallederim," diye mırıldandı.

"Ne?" diye sordu kadın.

Ona baktı. "Fuck Pool."

"Ah," diye mırıldandı ve gülecekmiş gibi görüldüğünde bunu bildiğini anladı.

Kapı bir kez daha çalındı ve adamlarından biri olduğunu tahmin ediyordu, çünkü yüksek sesle, inkar edilemeyecek bir polis kapısıydı.

Hiçbiri polis değildi.

Hepsi de artık Hawk Delgado için yerel sivil sözleşmelerde çalışan eski askerlerdi.

Yani hepsinin bu vuruşu kullanma fırsatı olmuştu.

"Bu hiç komik değil," diyerek ondan uzaklaştı. "Biraz komik."

Ayaklarını koyun postundan halının üzerine koyarken ona bir bakış attı. Haklıydı.

Sabah yatağına girmeden önceki kadar iyi hissettiriyordu. Kot pantolonunu yukarı çekerken bir kapı daha çaldı.

Gömleğini kaptığı gibi kapıya yöneldi ve "Kesin şunu! Geliyorum!"

Kapısının penceresi görüldüğünde hâlâ gömleğini çekiyordu ve perdenin arkasından dışarıya açılan girişte iki ceset gördü.

Bu cesetler onun ekibine, onun ekibine, Nightingale ekibine (hepsi Rock Chicks'e bağlıydı) ya da hatta aykırı kişilere ait değildi. Kaos Motosiklet Kulübü üyeleri gibi (müttefiklerdi ve Boone'un durumunda, Joker ve Snapper ile yakın olduğu için, dostlardı).

Kapının kilidini açmış ve kapıyı açmış. Polis kapıyı çaldı çünkü onlar polisti. Sivil polisler.

Ama üzerlerindeki kokuyu alabiliyordu.

Yine de kokuda bir gariplik vardı.

"Burası Kathryn Jansen'in evi mi?" diye sordu öndeki. "Kim soruyor?" diye karşılık verdi.

İkisi de rozetlerini çıkardılar.

Onları yakından inceledi ve rozet numaralarını ezberlemeyi bitirmeden önce onları yerleştirmek için hareket ettiklerinde bir "hup" sesi çıkardı.

Bu konuda sabırsız görünüyorlardı ama Boone yapması gerekeni yaptı ve aralarına bakıp "Ryn ile ne işiniz var?" diye sordu.

Öndeki konuşmacıydı. "Evde mi?"

"Tekrar ediyorum, Ryn ile ne işiniz var?" dedi. Bu kez arkadaki konuştu.

"Corinne Morton dün gece ölü bulundu. Cinayet." Corinne Morton.

Cisco'nun avukatı.

Ve Ryn'i adamla sohbet etmesi için ayarlayan kişi.

Siktir, siktir, *siktir*.

"Kathryn Jansen'in bir tanıdıkları olduğu ve iki gece önce evlerine geldiği kocası tarafından bildirildi. Olay bununla ilgili," dedi arkadaki adam.

Hayır, konu kocası Ryn'in iki gece önce Corinne Morton'un evinde Cisco'yla sohbet etmesiydi, Cisco'nun Morton'dan ayarlamasını istediği bir şeydi bu.

"İsimler," diye homurdandı Boone.

"Dedektif Mueller," dedi öndeki adam.

"Bogart," dedi arkadaki adam.

"Doğruca oturma odasına gidin," diye talimat verdi. "Ben onu alırım."

Kapıyı biraz daha açtı ama diğer tarafa doğru adım attı, böylece kapısı en sonda olan yatak odasına giden koridoru kapatmış oldu.

Bunu yapması, iki adamın da içeri girerken onu görmeye çalışmasını engellemedi.

İşlerini bitirdiklerinde kapıyı kapatıp kilitledi, oturma odasında durup durmadıklarını kontrol etti ve koridordan aşağı inmek için döndü.

Kapıda duruyordu, geceliği gitmişti ve şükürler olsun ki o cidden tatlı ama aynı zamanda cidden seksi kısa pantolonları giymemişti. Üzerinde baldırlarının hemen altında biten ve kamuflajlı bir çift jogger vardı.

Kamuflajı bronz, bej ve pembeydi. Altına sütyen giydiği dar pembe bir atlet giymişti.

Ayrıca yüzünde korktuğunu açıkça belli eden bir ifade vardı. Arkadaşına olanları duymuştu.

Ona ulaştı, bir elini karnına koydu ve onu odaya geri itti, onu durdurdu ve yüzünü onunkine daldırdı.

"Dişlerini fırçala. Kendini tanıtmaya gel. Kahve yapmak için izin isteyin. Tüm bunlar bana onları tanımam için zaman kazandıracak ve ben de hikayeyi öğreneceğim," diye emretti.

"Corinne," diye dehşet içinde nefes aldı.

İki eliyle çenesini kavradı. "Dişlerini fırçala, Kathryn. Acele etme. Kendini toparla. Ben onları oyalarım."

Başını salladı.

Bu işin peşini bırakmalı.

Ama artık bu işin peşini bırakamayacağı çok açıktı. "Cisco kötü bir adam," dedi nazikçe.

Tekrar başını salladı.

Burnunun ucunu kızın burnuna değdirdi ve kızın bunu saklamaması hoşuna gitti, ellerini kızıdan çekmeden önce döndü ve hızla oturma odasına doğru yürüdü.

Bir dizi noktayı açıklığa kavuşturmak amacıyla odaya girdi.

Bunu yapmakta gecikmedi.

"Hâlâ yataktaydık. Ryn dişlerini fırçalayacak ve kahve yapacak.

O zaman konuşur."

Madde 1: O benim.

Nokta 2: Bu benim bölgemde olduğun anlamına geliyor.

Madde 3: Bu iş istediğim gibi gidecek, gitmezse duracağım

o.

Bu son nokta ima edilmişti, ancak o bunun kaydedildiğini gördü ve ekşi İçinden bir his, hoşlanmadıklarını saklamadıklarını söylüyordu.

Onunla konuşmak istediklerini anlayabiliyordu.

Cisco'nun onunla neden konuştuğunu bilmek isteyeceklerini anlayabilirdi.

Ancak bir cinayetle ilgili güvenilir bir ipucuna sahip olabilecek olası bir tanığı olan herhangi bir polis, bir Pazar sabahı bir kadının evine girip, erkeğin kadınının evinde polisler olduğu gerçeğinden açıkça koruyucu olmasından hoşlanmayacaktır.

Pazar sabahı kapının önünde.

Mag, Cisco'nun Ryn'e tuzığa düşürüldüğünü söylediğini ekiple paylaşmıştı. Kirli polisler tarafından.

Bir tanesi bile bu hikayeye inanmadı.

Ancak Boone, Ryn'in karanlık mağarasındaki oturma odasında durduğu hissinden kurtulamıyordu.

İki kirli polisle.

"Öyle mi?" Mueller sordu.

"Boone Sadler," diye cevap verdi.

"Kathryn'i ne zamandır tanıyorsun?" Bogart sordu.

"Bunun buradaki işinizle nasıl bir ilgisi var?" Boone karşılık verdi.

"Sadece sohbet ediyor," diye mırıldandı Mueller.

"Hayır, değildi," diye karşılık verdi Boone.

Boone'un sıradan bir koruyucu erkek arkadaş olmadığını anlayan Mueller, onu daha yakından incelemeye başladı.

Başka bir noktaya değinme zamanı.

"Mitch Lawson ve Brock Lucas'ı tanıyor musun?" diye sordu. Şimdi her iki adam da ona daha yakından odaklanmıştı.

"Farklı bir dükkan. Biz Englewood Polisi'yiz. Ama evet, onları tanıyoruz" dedi Mueller.

"Evet, patronumla araları iyidir."

Mueller kımıldadı.

Bogart'ın Boone'u incelemesi daha da yoğunlaştı. Evet.

Hawk'ı da tanıyorlardı.

Madde 4: Ben Hawk Delgado için çalışıyorum. Mitch Lawson ve Brock Lucas polis teşkilatında madalyalı polisler, onun en yakın dostları ve bu yüzden bu sabah Ryn'in oturma odasında büyük polis aletlerinizi göstermeye çalışırken hiçbir bok yenmeyecek.

Ryn içeri girerken iki adamın da gözlerinin kapıya yöneldiğini görmeden önce onu hissetti.

Doğruca Mueller'e gitti, elini kaldırdı. "Kusura bakmayın. Geç bir gece ve tembel bir sabah geçirdik. Ben Kathryn."

Mueller onun elini tuttu, çenesini aşağı eğdi. "Dedektif Lance Mueller."

Kadın başını salladı, elini onunkinden çekti ve Bogart'a uzattı.

"Dedektif Kevin Bogart," dedi onu aldığı anda ve Boone

Göt herifin gözleri memelerine kayıyordu.

Ryn bunu kaçırmadı.

Ondan çok daha az arkadaşça çekildi ve Boone'a gitti.

Boone bir kolunu onun beline doladı.

"Hemen kahve yapacağım. Siz ikiniz kahve ister misiniz?" diye sordu Mueller ve Bogart'a.

Boone, "O kadar uzun süre kalmayacaklar," dedi.

Ona baktı ve sonra adamlara baktı. "Tamam, uzun sürmez. Lütfen oturun."

Adam onu sıktı ve kadın tekrar ona baktı. "Bebeğim, o kadar uzun kalmayacaklar," diye tekrarladı.

"Tamam," diye fısıldadı, bakışlarını polislerin üzerinde gezdirdi ve "Hemen döneceğim," diye mırıldandı.

Kaçtı.

Boone kollarını göğsünde kavuşturdu.

Mueller, "Bir dizi sorumuz var," diye uyardı.

Boone, "Belki, ama yine de Ryn'in onlara cevap vermesi uzun sürmez," diye yanıtladı.

"Peki bunu nereden biliyorsun?" Bogart sordu ve Boone onun alaycı tonunu ya da sorusunu Boone'un daha önce sorduğu bir soruya benzer şekilde ifade ettiğini fark etmedi.

Adamı görmezden geldi ve iyi polis olan Mueller'e baktı. Ya da öyle davranıyordu.

"Bu kadın ne zaman öldürüldü?" diye sordu.

Bogart, "Soruları soran biz olma eğilimindeyiz," diye yanıtladı.

Boone dönüp ona baktı. Boone, "*Post'u* internetten bulup öğrenebilirim, o yüzden neden bana söylemediğini anlamıyorum," dedi.

"Dün gece. Adli tıp raporuna göre ölüm saati dokuz ile on bir arasında," diye cevap verdi Mueller.

"Nerede?" Boone ona bakmaya devam etti.

"Ana banyosu," diye paylaştı Mueller.

"Nasıl?" Boone sordu.

"Kafatasının arkası. Dizlerinin üzerindeydi."

"İnfaz," diye mırıldandı Boone.

Mueller başıyla kısa bir selam verdi.

"Kocasından çıktı mı?" Boone sordu. Bogart konuştu.

"Bunlar sapık," diye alay etti. "Muhtemelen bir yerlerde deri giysili ve askılı bir orospu tarafından götten sikiliyordu."

"Kev," diye mırıldandı Mueller, sonra Boone'a döndü. "Morton'ların açık bir evliliği var. Biriyle çıkmış. Bayan Morton'un bunu bildiğini ve onayladığını paylaşıyor."

Bu, bir sivile aktarmak için çok fazla ayrıntıydı; bunun bir kısmı Mueller'in Bogart'ın hıyarlığını örtbas etmesiyle, bir kısmı da gideceklerini bilmesiyle ilgiliydi ve Boone onlar daha ön girişten çıkmadan Hawk, Mitch ya da Brock'la telefonda konuşuyor olacaktı, yani nasıl olsa öğrenecekti.

Boone, "Yani mazereti var," dedi.

Mueller, "Onu buldu ve ihbar etti," diye paylaştı. "Bu olay saat bir civarında oldu. Olay yerini sikip attı. Açık evlilik ya da değil, çözüldü. Kafasının yarısı olmayan bir kadına suni teneffüs yapmaya çalıştı."

"Tanrım," diye ısırdı Boone.

Mueller'in çenesi aniden yukarı kalktı, bakışları Boone'un ötesine geçti ve Boone yemek odasından gelen Ryn'i görmek için döndü.

Önü ona dönüktü ve bir elinin parmaklarını kot pantolonunun arkasına soktu, diğer elini karnına koydu ve bir kolunu omuzlarına doladı.

"Kahve hazır," dedi ona. "Doğru,"

diye cevap verdi.

Polislere döndü.

"Corinne'le ilgili bu durum çok üzücü," diye açıkladı.

Mueller, "Tahmin edebiliyoruz," diye mırıldandı ve sonra, belirgin bir şekilde, "Anladığımız kadarıyla iki gece önce Bayan Morton'un evine gitmişsiniz ve orada onun bir müşterisiyle tanışmışsınız," dedi.

"Brett," diye onayladı.

Boone onu daha sıkı tuttu.

Elini adamın karnına bastırdı. "Evet,

Brett Rappaport," dedi Mueller.

Onun gözlerini hissetti ve kendisine baktığını görmek için aşağıya baktı. "Bu onun soyadı mı?" diye sordu.

"Evet," diye cevap verdi.

"Soyadını bilmiyor muydun?" Bogart tekrar konuştu.

Ryn ona döndü ve başını salladı. "Beni kaçırdı ve

Mart'ta kız arkadaşlar."

Mueller, "Evet, bu kayıtlarda var," dedi.

"Yani resmen tanıştırılmadık," diye devam etti Ryn.

Mueller bir kahkaha saklıyormuş gibi boğazını temizledi. Bogart gözlerini Ryn'e dikti.

"Geçen Mart ayında sizi kaçırdıktan sonra neden iki gece önce Corinne Morton'un evinde onunla buluştuğunuzu söyleyebilir misiniz?" Mueller sordu.

"Corinne bana bir parti vereceğini söyledi. Yalan söyledi. Brett'le konuşmam için bana tuzak kuruyordu çünkü Brett benimle konuşmak istiyordu," diye yanıtladı Ryn.

"Orada olduğunu bilmiyor muydunuz?" Mueller bastırdı.

Ryn başını iki yana salladı. "Hayır." Tekrar Boone'a baktı. "Ve şimdi kendimi bir sürtük gibi hissediyorum çünkü sürekli üzgün olduğunu yazıyordu ve ben onu engelledim."

"Metinler," diye mırıldandı Mueller ve bunu söyleme şekli Ryn ve Boone için değildi, Bogart'ı hedef alıyordu.

Boone dikkatini polise çevirdi.

Morton'un telefonu onlarda. Ryn'e olan zincirini gördüler. Yapboz parçaları bir araya geliyordu.

"Rappaport'un size söyleyecek neyi vardı ki avukatına sizi bu sohbet için ayarlattı?" Bogart sordu.

Sikeyim.

Onun buna, bu adamlara tam olarak cevap vermesini istemiyordu. Ama bunu yapmasını engellemenin hiçbir yolu yoktu.

"Arkadaşımdan hoşlanıyor," dedi

Ryn. Boone tekrar ona baktı.

"Çok garip ama sanırım onu ve hepimizi kaçırdığı için kendini kötü hissediyor ve onun iyi olduğunu görmek istiyor ve... işte şimdi işin en garip kısmı, ona selam söylediğini bana söyletmek."

"Hepsi bu mu?" Bogart kuşkuyla sordu.

"Hayır," diye yanıtladı Ryn.

Sikeyim.

"Bana Evie'nin erkek arkadaşı Mag hakkında soru sormak istedi. Ondan hoşlanıp hoşlanmadığımı. Dürüst olmak gerekirse, bana bir şansı olup olmadığını öğrenmek istediği izlenimini verdi. Yok ve ben de bunu paylaştım. Bunu paylaşmak eğlenceli değildi çünkü cevaplarımdan hoşlanmayabilirdi ve beni daha önce kaçırmıştı ve otoparkta silahlı çatışma

olduğunda ben vardım. Bu yüzden cevaplarımı beğenmezse nasıl tepki vereceğini bilmek istemedim. Ama yine de

Biraz somurtkan görünüyordu, ayrıca Evie ile oraya giremeyeceği haberini de iyi karşılamış görünüyordu."

Mueller dikkatle, "Brett Rappaport'un nasıl bir adam olduğunu ve bir polis memurunu öldürmekten arandığını göz önüne alırsak, bu hikayeye inanmanın zor olduğunu anlayabileceğinizi umuyorum," dedi.

"Bunu kesinlikle anlayabiliyorum," diye yanıtladı Ryn. "Silah zoruyla bir odaya sokulan kişi olmayı deneyin ve sonra bir adamın kız arkadaşınızı sormasını ve ateş etmediğini paylaşmak zorunda kalmasını ve sonra ona selam söylediğini söylemesini isteyin. Bu arada ben söylemedim. Mag çıldırırdı."

"Bunu polise bildirdiniz mi?" Bogart sordu.

Başını salladı ama açıkladı, "Doğru, bakın, Mag'e söyledim, onun da Hawk'a söyleyeceğini biliyordum ve Hawk'ın polis arkadaşları var. Ama dürüst olmak gerekirse, Brett gitmeme izin verdi ve ben de bunun sadece onun bir kız arkadaşına aşık olmasından kaynaklandığına sevindim... yine hayatta kaldım. Ama sonuçta, bu adam beni yakalayabilirdi. Bunu *iki kez* göstermişti, bu yüzden onu kızdırmaya hazır değildim. Çocuklar ne olduğunu biliyordu ve bu da benim korunduğum anlamına geliyordu."

Bogart, "Mag adında birine söylemişsin, erkek arkadaşına değil, o da Delgado için çalışıyor," dedi.

"Erkek arkadaşım mı?" diye sordu. "O ben oluyorum," diye homurdandı Boone. Kadın ayağa kalktı ve ona baktı. Boone ona gülümsedi.

"Oh," diye fısıldadı.

Ona daha fazla gülümsedi.

Bogart'a baktı ve ona yalan olmayan gerçekleri söyleyerek insanları okuma konusundaki keskin yeteneğini göstermeye devam etti, ancak resmin tamamını paylaşmadılar. Yine de, işin dahiyane kısmı da buydu, resmin tamamını inandırıcı kılacak kadar detay paylaşmışlardı.

"Kavga ediyorduk. Boone sinir bozucu olabiliyor. Ve otoriter. Yine de bunu bir daha yapmayacağım. Mag arayıp Brett'in *beni* yakaladığını söylediğinde, Cisco beni bırakır bırakmaz onu arayıp Cisco'nun beni yakaladığını söylemediğim için aklını kaçırdı."

Boone kahkahayı patlattı.

Adam durup eğildiğinde ve ağzını onun ağzına değdirdiğinde kadın ona yaklaşıyor ve sırtıyordu.

"Rappaport Morton'la nasıldı?" Mueller aralarına girerek sordu

An.

Hem Boone hem de Ryn ona baktı.

"Onları hiç etkileşimde görmedim," diye yanıtladı Ryn. "Yine de, içeri girer girmez, özür dileyecek bir şey olduğunu bilmeden önce bile özür diledi. Sadece onun hayır diyemeyeceğın bir müşteri olduğunu söyledi. Neden bahsettiğini bilmiyordum. Ta ki ben anlayana kadar."

Bogart, "Bay Morton bize sizin onların seks kulübünün bir üyesi olduğunuzu bildirdi," dedi.

Ryn daha da yaklaştı ve kısık bir sesle, "Öyleyim," diye onayladı. Bogart Boone'a baktı. "Bunu kabul ediyor musun?"

Boone alçak sesle, "Ve yine, soruşturmanızla ilgili olmayan sorular soruyorsunuz," dedi.

Bogart, "Kadının senin dahil olmadığın sapıkça seks işlerine karışıyor ve yine bu işlere karışan bir kadın ölüyor ve Delgado'nun tüm adamlarının çeşitli becerilere sahip olduğu biliniyor, bunun ilgili olduğunu söyleyebilirim," diye karşılık verdi.

Boone'un vücudu kaskatı kesildi.

"Boone ve ben bütün gece kanepede ID'deki gerçek suç programlarını izledik," diye tersledi Ryn, tüm rahat, işbirlikçi, hadi şu işi halledelim, açık paylaşım gitti.

Bogart onu görmezden geldi ve dikkatini Boone'dan ayırmadı.

"Biliyor musun, artık kim olduğunu bildiğime göre, departmanda Nightingale ve adamlarından, Delgado ve adamlarından, Kaos ve haydutlarından ve Sebring ve ekibinin Denver'da istedikleri her şeyi yapabileceklerini düşünmelerinden hoşnut olmayan pek çok kişi var. Birçoğumuz. Kimse Lawson ya da Lucas'a, Eddie ve Hank'e, Malcolm ya da Tom'a bir şey demiyor. Ama öyle bir zaman gelecek ki siz pislikler her şeyi berbat edeceksiniz ve rozetleri olan bir sürü kardeşimiz de bunun üzerine gidecek."

"Kevin," diye tükürdü Mueller.

Ryn Boone'dan uzaklaştı. "Sizinle paylaşacak başka bir şeyim kalmadığına göre, sanırım siz beylerin yola çıkma vakti geldi. Eminim bu sabah yapmanız gereken bir dizi ziyaret vardır. Bu yüzden sizi daha fazla geciktirmeyeceğiz."

"Evet," dedi Mueller hızlıca. "Zaman ayırdığın için teşekkür ederiz, Kathryn."

"Hiç de değil," dedi. "Ve eğer başka bir şey hatırlarsam, kartınız var mı?"

Mueller bir kart çıkardı.

Ryn'e uzatmaya başladı ama Boone uzanıp aldı. Mueller'in gözleri onu takip etti ama yakalayamadı.

Boone, Bogart'ın kaynadığını hissetti.

Ryn onlara kapıyı gösterecekmiş gibi hareket etti, ama onu arkasından çekti ve kendisi yaptı.

Bogart çıkarken ona bakmadı bile. Mueller durdu ve ağzını açtı.

Önce Boone

konuştu. "Yapma.

Biliyorsun."

Mueller, orada bulunma amaçları ve güvenilir ve istekli tanıklara duydukları ihtiyaç göz önüne alındığında, bunun her türlü berbat olduğunu biliyordu. Ya da soruşturmanın bu erken aşamasında bulabilecekleri her türlü bilgiye. Bogart'ın davranışlarının bunu desteklemeyeceğini de biliyordu.

Boone'un Bogart'ın tavırlarından hoşlanmadığını da biliyordu ve Bogart yüzünden, Boone'un bu konuda söyleyecek bir şeyi varsa, Ryn'den alabilecekleri tek şey buydu.

Bu yüzden Mueller çenesini kapattı ve sonra da çıkıp gitti.

Boone kapıyı kapatıp kilitledikten sonra Ryn'in komodininin üzerinde duran telefonunu almak için koridorda ilerledi.

Ryn kapıya gelmeden önce ilk çağrısını bitirememişti.

"Malcolm mu Tom mu?" diye sordu tanımadığı isimlerin ardından.

"Malcolm, Lee ve Hank Nightingale'in babası, bir polis. Tom da Lee'nin karısı, Indy Nightingale'in babası, o da polis."

Eddie ve Hank'i tanıyordu. Onlar polisti ama Nightingale çetesi olarak **b i l i n e n g r u p t a n d ı l a r .**

Lottie'nin kız kardeşi Jet, Rock Chicks'ten biri, Eddie Chavez ile evliydi.

Lottie'nin çetesi...

Ryn'in çetesi olmak.

Hawk'ın ekibi...

Boone'un ekibi

olmak.

Başka bir deyişle, tüm bunlar.

Onların ekibi.

"Sebring?" diye devam etti.

"Knight Sebring. Şehir merkezinde bir kulübü var. Ve bir..." Sikeyim,

Knight'ı nasıl tanımlarsınız? "Eşsiz bir doğru ve yanlış anlayışı var ve eğer birisi onun yanlış olduğunu düşündüğü bir şey yapıyorsa, hemen müdahale eden bir adam."

"Corinne'i Brett öldürmedi." demeden önce bunu anladı.

Hayır.

Ve çerçeve açısı daha ince bir nokta alır. "O polisler kötü adamlar," diye devam etti.

Boone telefonuna olan ilgisini kaybetti çünkü kız insanları okuma konusundaki keskin yeteneğini göstermişti ve Boone bununla daha çok ilgileniyordu.

"Nereden biliyorsun?" diye sordu.

"İş tanımımın bu yönünün büyük bir hayranı olmadığınızı düşünerek paylaşmaktan çekiniyorum, ancak iğrenç adamlar için yeterince kucak dansı yapın, bir iğrençliği bin adımdan fark edebilirsiniz."

Buna kesinlikle inanabilir.

"Bogart kolay okunan biriydi, Mueller hakkında ne düşünüyorsunuz?" diye sordu.

Omuz silkti. "Asla kucak dansı yapmaz. Asla bir striptiz kulübüne bile gitmez."

"Yani boncuk bulamadın."

"Ben öyle bir şey demedim. O bir beyin. Başka bir deyişle, akıllı, zeki, kontrolü elinde tutan ve ifşa etmek istemeyen biri. Eğer bu iş o ikisinden daha büyükse, patron odur. Eğer sadece o ikisiyse, beyni odur."

"Evet, ben de öyle düşünmüştüm." "Boone."

Başka bir şey söylemedi.

"Bebeğim, Hawk'ı aramalıyım," diyerek söylemesi gerekeni söylemesi için onu teşvik etti.

"Brunch iptal oldu, değil mi?" diye sordu. "Gel buraya," diye mırıldandı.

Oraya geldi.

Onu kollarına çekti.

Ve sonra ona kötü haberi verdi. "Evet."

Onun gözlerini tuttu, bir elini kaldırdı ve boğazının dibine dayadı.

"Dikkatli olmalısın," diye fısıldadı.

Bir nefes aldı ve verdi. Ve sonra dedi ki, "Evet."

Yedinci Bölüm

Flashback

Boone

Boone, Hawk'ın ofisine çıkan merdivenleri ikişer ikişer çıkarken telefonuna bir mesaj geldi.

Arka cebinden çıkarırken hareket etmeye devam etti.

Ryn'den bir mesaj gördüğünde durdu.

**Oyuncak alışverişine
çıktım. Beni
haberdar et.**

Güzel
miş.

Sıcak.

Brat.

Sırıttı ve mesajına cevap verirken merdivenleri daha yavaş çıktı,

Teddy'ler mi?

Tekrar koşmaya başladı ve koridorda Hawk'ın süitinin kapısına yöneldiğinde kadın kapıyı açmıştı.

Kendi tek kelimesi ile.

Kırmızı.

Süite girmek için güvenlik kodunu girmeden önce gülümsedi ve yine tek kelimeyle cevap verdi.

Şaplak.

Bir sonrakini göndermeden önce buna bir saniye verdi.

Girmek üzereyim. İşim bitince mesaj atarım.

Telefonunu arka cebine soktu, tuş takımına bastı ve kapıyı itti.

Hemen sağa baktı.

Ve bunun ne kadar ciddi olduğunu biliyordu, zaten ciddi olduğunu bilse bile.

Bunun nedeni, oyuncuların bir kısmının oraya varmak için uğraşmamış olmasıydı.

Hawk. Hawk'ın üsteğmeni Jorge. Boone'un iş arkadaşı ve dostu Mo. Mitch Lawson. Ve Ally Nightingale, resmen bir Rock Chick. Ayrıca resmen bir baş belası. Hank ve Lee Nightingale'in kız kardeşi. Ren Zano'nun karısı. Ve kendi dedektiflik bürosunu yöneten ve bunu iyi yapan bir kadın.

Hawk çenesini kaldırdı ve Boone konferans odasına doğru ilerledi. Hepsi bir arada duruyordu ama Boone önce Mo'nun gözlerine takıldı, Hawk'a odaklanıp durmadan önce.

Hawk, "Herkes burada olduğunda hikâyenin tamamını öğreneceğiz," dedi. Boone, "Anladım," diye cevap verdi.

"Rush'ı aradın mı?"

Hawk Mo'ya baktı.

Boone Mo'ya baktı.

Mo başını salladı.

Mo, Kaos Motosiklet Kulübü'nün başkanı Rush Allen'ı aramıştı; bu kulüp Bogart'ın, Boone'un üstü örtülü bir mesaj olarak tercüme ettiği, emniyetteki bazı kardeşlerin sabrını zorladığını söylediği gruplardan biriydi.

Tehdit.

"Şövalye mi?" Boone devam etti.

"Knight kızlarıyla birlikte New York'ta," dedi Hawk. "Bugün geç saatlere kadar dönmeyecek. Rhash geliyor."

Rhashan Banks, Knight'ın sağ kolu.

Ancak, muhtemelen alışveriş yapmak, gösterileri izlemek, müzelere gitmek ve genel olarak Knight'ın yapmakla hiç ilgilenmediği çeşitli şeyleri yapmak için kadını ve kızlarını New York'a götürmek, tüm bunları bir okul hafta sonu boyunca yapmak saf Knight'tı.

Ama kızlarından biri bundan bahsediyor ve uçağa biniyorlar.

Knight Sebring'in hayatını nasıl yaşadığı konusunda tartışılacak çok şey vardı. Ailesiyle ilgilenme şekli bunun bir parçası değildi.

Hawk'ın dikkati omzunun üzerinden geçti ve Boone oraya baktığında Lee Nightingale'in içeri girdiğini gördü.

Bu, başka bir Nightingale olan Hank'in de dahil olduğu gelenlerin selini başlattı. Sonra Eddie Chavez geldi. Brock Lucas. Rush Allen. Rhashan. Mag. Luke Stark, Lee Nightingale'in en iyi adamı. Malik, başka bir polis arkadaşı ve Hawk'ın ofis müdürü, Elvira'nın kocası. Ve Carson "Joker" Steele, Boone'un Kaos'taki kankası.

Hepsi yerlerine oturmaya başladı ve onları başlatmak için masanın başında duran Hawk sandalyesini çekerek, "Elvira burada değil ve burada olsaydı bile, herkese kahve yapmasını istersem beni siktirip gitmeye davet ederdi. Makine köşede. Buyurun."

Ally kahve içti bile.

Boone'un arabasında yanında FORTNUM'UN KULLANILMIŞ KİTAPLARI yazan beyaz bir bardak vardı, yola çıkmadan önce Ryn tarafından doldurulmuştu ve araba sürerken Ryn'in kahve doldururken elinin ağır olduğunu fark etmişti, bu da çalıştıklarının bir başka göstergesiydi.

Oraya giderken yolda içmişti.

Yani hazırды.

Hawk, Boone'un çalıştırmasını önerdiğinde Eddie ve Brock hâlâ Nespresso makinesinin başındaydı ve Ryn'in önceki gece Cisco'yla yaptığı konuşmayı ve o sabah olanları gözden geçiriyorlardı.

Herkes oturmuştu ve konuşmasını bitirdiğinde masadaki polislerin yüzlerindeki ifadeden hoşlanmamıştı, bu yüzden Mitch'e "Ne?" diye sorarak konuşmasını bitirdi.

"Hem Bogart hem de Mueller Denver Polis Departmanında çalışıyordu," dedi Mitch. "Mueller önce Englewood'a taşındı. DPD'deki ortağı Bogart ise birkaç ay sonra taşındı. Ve onlar gittiğinde herkes rahat bir nefes aldı."

"Neden?" Hawk sordu.

Mitch Hawk'a baktı. "Mueller bir ırkçı ve kadın düşmanı. Bunu iyi çocuk, sadece bir şaka saçmalığının arkasına saklıyor, ama bunu yiyen çok az kişi var ve bunu hazmedebilen çok az kişi var."

Siyah bir adam olan Malik, "Word," diye homurdandı.

"Kadın düşmanlığı çok açıktı. Rozeti olan her kadına bok gibi davranıyorlardı. Rozeti olmayan ve departman için çalışanlara da aynı muameleyi yapıyordu. Merkez ondan nefret ediyor," diye devam etti Mitch. "O gitti, kapının arkasına onun bir resmini koydular. Son gördüğümde üzerine elli kadar tükürük topu ilıştırılmıştı."

"Dur tahmin edeyim, Bogart daha kötü," dedi

Boone. Mitch ona baktı.

"Daha kötüsünün doğru kelime olduğundan emin değilim. Sik kafalı olduğunu saklamakta daha kötü, evet," diye yanıtladı. "Birincil neden değil, bu ikisi kalçada birleşti, ama ayrılmasının arkasındaki itici güç... Bogart taciz nedeniyle bir resmi şikayette daha bulunsaydı, kışına tekmeyi basmış olurdu."

"Cinsel taciz mi?" Mag sordu.

"Büyük bir şekilde," diye ekledi Malik. "MeToo hareketi başladığında Bogart bu bir silahlanma çağrısıymış gibi davrandı. O, özellikle de bu ikisi, kimsenin ona nasıl davranması gerektiğini söylemesini kabul etmeyeceğini açıkça belirtti. İstedikleri şey onun bir ahmak gibi davranmaması olsa bile."

Hawk, "Bu onların neden pislik olduklarını açıklıyor," dedi. "Ama kirli oldukları sonucuna varılabilir mi? Ve bunu kesinleştireceğiz, Crowley'nin onları araştırıp araştırmadığını bilene var mı?"

Masadaki tüm polisler başlarını salladı.

Ama Brock da konuştu.

"Araştırıp, birkaç soru sorup bunun resmi olup olmadığını öğrenmenin yolları olabilir. Ama Crowley'nin de bir ünü vardı ve şahsen ben onu severdim. Sağlam biriydi. Ama genel olarak, departmanda, bu ün iyi bir ün değildi."

"Bu nasıl?" Boone sordu.

Brock ona döndü. "Eğer gizli görevde olsaydı, bu sürpriz olmazdı. Bununla birlikte, eğer öyleyse, gizli görev konusunu yeniden düşünmeleri gerekirdi."

Bunun bir parçası. Bu adam o kadar düz biriydi ki, ona bir daire gösterseniz bile bu kavramı anlayamazdı. Kitaba göre. Ironclad. Adamı tanıyordum ama çok iyi değil. Yine de ününü çok daha iyi biliyordum."

"Duyduğuma göre diğer memurlar hakkında o kadar çok yazı yazmış ki," diye ekledi Mitch, "bir gün geldiğinde masasının binlerce kalemle kaplı olduğunu görmüş. Ne bir erkek ne de bir kadın ona bakmış. Kimse o pisliği temizlemesine yardım etmedi. Şaka değil, eğer hapşırmanın kurallara aykırı bir yolu varsa ve siz bunu yaparsanız, size ceza yazardı."

"Ne demek istiyorsun," diye söze girdi Ally, "resmi olmadan da bunu üstlenebilir miydi?"

Brock, "Bir polisin kirli olduğunu düşünseydim ve elimde kanıt olmasaydı," diye söze başladı, "kanıt bulurdum."

"Kahretsin," diye fısıldadı Mag.

Hawk, "Bir soruşturma olup olmadığını bilmemiz gerekiyor," dedi. "Ve biz de öğreneceğiz," dedi Brock.

Rush, "Bogart'ın neden ayrıldığını açıkladınız," dedi. "Mueller'in Englewood'a taşınmasının bir nedeni var mı?"

Brock, "Tanrı şahidim olsun, gittiğine sevinmiştim," diye cevap verdi. "Aynen," dedi Mitch.

"Sanırım o gece bir şişe şampanya açmıştım," diye ekledi Malik.

"Hank? Eddie?" Ally seslendi.

"Siyahları sevmez, Kahverengileri sevmez," diye açıkladı Eddie. "İkisiyle de karşılaştım. Sen yobaz kokuyorsun, benim derimi almışsın, bu daha derin bir kokuyu maskeleyebilir."

"Eddie onlarla karşılaşmıştı, ben de karşılaştım," dedi Hank. "Yine de karanlık tarafa geçmişlerse hiç şaşımam."

"Ama bu boktan fısıltılar yok mu?" Rush sordu. Bütün polisler başlarını salladı.

"Peki Cisco bu Crowley denen adamın onları araştırdığını nereden biliyor?" Joker sordu. "Yalan söylemiyorsa, ortaya çıkıp silahını istemediler ve neden kullanmak istediklerini paylaşmadılar."

Rush, "Cisco'yla konuşmamız gerek," dedi. Herkes Boone'a baktı.

"Hayatta olmaz," diye karar verdi Boone.

Başka bir deyişle, onları Cisco'ya götürmek için Ryn'i kullanmalarına imkân yoktu. Gözler Mag'e kaydı.

"Hayatta olmaz," diye hırladı Mag. Ve Evie'yi kullanmayacaklardı.

Mo, "Sanki kadınlar onun telefon numarasını almış gibi," diye belirtti.

"Eğer ona haber ulaştırmayı başarabilirsek, onlardan birinin yanında kendini güvende hissedebilir," dedi Ally.

Boone, "Böyle bir şey olmayacak," dedi.

Ally sabırsızlıkla, "Biz onları hallederiz," dedi. Boone ona, "Kendimi tekrarlamıyorum," dedi.

"İhtiyacımız olan iznin senden değil de kadınlardan birinden geleceğini hiç düşündün mü?" Ally sordu.

Odadaki atmosfer soğuduğunda Hawk, "Boone, Mag, sıkı durun," diye emretti.

"Ally," diye mırıldandı Hank.

Ally, "Tanrı aşkına, bir muhbirle konuşmak için penisinizin olması gerekmiyor," diye kestirip attı.

"O zaman onunla sen konuş," diye davet etti Mag.

"Yapacağım, ona ulaşabilirim," diye karşılık verdi Ally. "Tahminimce yapamam. Ama bu adam dört kadını kaçırdı, onları Lee'nin ofisine bıraktı, çantalarını geri verdiğinden emin oldu ve biriyle bir arkadaşının evinde sohbet ayarladı. Adamla hiç tanışmadım. Adam hakkında bildiğim tek şey bir haydut ve deli olduğu. Bir de Darius ve Shirleen'in oyundan çıktığı, Marcus'un oyundan çıktığı, Benito'nun alaşağı edildiği ve Denver'da bir suç boşluğu olduğu gerçeği var. Ve üç beyin hücresine sahip olduğu izlenimi veren ve hepsi de ona kan akıtmasını söyleyen bu adam tüm bu aksiyonu gasp etti. Sadece kızları değil."

Kahretsin, mantıklı
konuşuyordu. Boone
koltuğunda kıpırdandı.

"Kızları değil," diye tekrarlardı Ally. "O kadınları yönetmiyor. Silah ticareti yapıyor. Uyuşturucu satıyor. Başka işlere de bulaşıyor. Ama et satmıyor. Kısa sürede bir imparatorluk kurma yolunda ilerliyor. Aptalın biri bunu yapıp sonra da kendi silahıyla bir polisi öldürecek kadar aptal olamaz ve silahı havada bırakamaz. Ona komplo kuruldu ve ben şahsen bu adamın tekrar işe döndüğünü görmek istemiyorum ama eğer hapse girecekse yaptıkları yüzünden girmeli. Yapmadıklarıyla değil."

Lanet olsun.

Tamamen mantıklı konuşuyordu.

"Ve Evie'nin durumu ortaya çıktığında öğrendik ki, bu karmaşada bir işçi kız öldürülmüş," diye hatırlatmaya devam etti Ally. "O silahı ele geçirdi ve kendini öldürttü. Cisco'nun yönteminin bu olmadığını belirtmek isterim."

"Rhash?" Hawk aradı.

Herkes, gece kulübünün yan işi olarak telekızlar için inceleme ve güvenlik sağlayan Knight için çalışan Rhash'a baktı.

"Uğraşmıyor bile," diye doğruladı Rhash. "Biraz aksiyon satın almak için bile. Ve bildiğim kadarıyla, mal taşımak için pezevenkleri kullanmıyor. Onlara satabilir, onlar da kullanır ya da kızlarını hizada tutmak için satın aldıklarını kullanırlar. Ama bu onun satış gücüne bağlı."

"Onunla konuşmamız gerekiyor ve kendini güvende hissetmediği sürece onunla konuşmayacağız," diye devam etti Ally. "Ve son iki ay içinde onu mürettebatı dışında gören tek kişi Rüya Takımı oldu."

Ally'nin ekibine Rock Chicks deniyordu.

Lottie, Ryn, Evie ve Hattie ile Pepper'ın da aralarında bulunduğu ekiplerine Rüya Takımı adını vermişlerdi.

Boone Mag'e baktı.

Mag, Boone'un hissettiği kadar mutlu görünüyordu.

Ally, "Onları bizzat ben koruyacağım," dedi.

Rhash, "Amcığa karşı zaafı var, Sylvie'yi buraya çağırabilirim," diye önerdi. "O senin arkanı kollar."

Sylvie Creed. Denver'da özel dedektifti ve Knight için ek iş yapıyordu. Şimdi Phoenix'te yaşıyordu ama kocası Tucker'la Mile High City'de o kadar çok bağları vardı ki, neredeyse Güneş Vadisi'nde oldukları kadar Denver'da da bulunuyorlardı.

Ally, Rhash'ı "Toplumsal cinsiyet ilişkileri koordinatörü olarak üstlendiğim rolden yoruldum ve beni ikiye bölebileceğinizi anlıyorum, ancak sizden ya da herhangi birinden bir daha kadınlara 'amcık' dediğinizi duyarsam, derslerimi vermek için daha yaratıcı yollar bulmak zorunda kalacağım" diye tehdit etti.

Ona kocaman beyaz bir gülümseme attı.

Gözlerini tavana çevirdi ve bir iç çekti.

Luke, Lee'ye karısını kastederek, "Ava'ya 'amcık' deseydim ya da onun yanında bir kadına böyle hitap etseydim, on yıl boyunca biriyle yatamazdım," diye mırıldandı. "Hatta Indy civarında, yaptırdığım vazektominin bir zaman kaybı. O benim taşaklarımı alırdı," diye mırıldandı Lee.

Karısı.

Hawk alçak sesle, "Kadınlarını hisset, Mag, Boone," dedi, tam Boone'un kıcı çınlarken.

Telefonu çıkarmak için öne eğilirken patronuna baktı.

"Bir polis öldü. İki kadın öldü." Hawk Boone'a döndü. "Ve senin kadınının oturma odasında bir Pazar sabahı en iyi ihtimalle yobaz olan iki polis var ve bu ulaşılması gereken oldukça düşük bir çıta. Daha da kötüsü, bilmemiz gerekiyor," diye devam etti Hawk, Boone telefonunu kontrol ederken.

Arayan Ryn'di.

Kaşları birbirine çatıldı.

Toplantıda olduğunu biliyordu ve işi bittiğinde ona haber vereceğini söylemişti.

Dalga geçmek için bile mesaj atmamıştı. Şimdi telefon ediyordu.

"Cisco'nun onları bu noktaya getirdiğini tartışmaya gerek yok. Ama ona ulaşmak için elimizdeki en iyi şans onlar ve sadece onları bu pislikten uzak tutmak için bile bu pisliğin içine ne kadar dalmamız gerektiğini görmek için ona ulaşmamız gerekiyor," diye bitirdi Hawk.

Boone tekrar Hawk'a baktı.

"Arayan Ryn, buluşacağımızı biliyor ve gerekmedikçe arayacağını sanmıyorum," dedi.

Ya da en azından öyle olmamasını umuyordu.

Çelişkili bir şekilde, bu çağrının onun kendisine olan ihtiyacı olmadığını umuyordu. Hawk çenesini yukarı kaldırdı.

Boone telefonu açtı.

"Merhaba," diye selamladı.

"Şey, bağlı olduğunu biliyorum, ama düşündüm ki, belki de toplantılarınızda kim varsa, hepsi Brett ile sohbet ettiğimi bilmek isteyebilir," diye cevap verdi.

Hay sikeyim.

"İyi misin?" diye sordu. "Elbette," diye cevapladı.

"Hoparlöre çıkmaya hazır mısınız?" diye sordu. "Elbette," diye yanıtladı.

Havalı müşteri, onun Ryn'i.

Onu azdırmaktan zevk alacaktı.

"Az önce Cisco'yla konuştu," dedi masadakilere, hoparlöre basıp,

"Gidiyorsun."

"Hepinizin bilmesini isterim ki, bu ateşli kızların oturuşunu kafamda canlandırıyorum ve daha sonra çıkarıp tadını çıkarabilmek için orada yakıyorum," diye açıkladı. "Ve smorgasbordda hangi seçeneklerin gösterildiğinden bile emin değilim."

Kıkırdamalar oldu.

Ama Boone homurdandı, "Kathryn."

"Doğru," dedi, tek kelimelik bir gülümseme.

Onları vanilyaya başlatmaya giderek daha az kararlıydı, kız lanet olası bir şaplak hak ediyordu.

"Brett aradı," diye paylaştı.

"Ve?" Boone sordu.

"Benim için endişeleniyor. Sanırım Corinne ile gerçekte olduğumuzdan daha yakın olduğumuzu düşündü. Başsağlığı diledi ve iyi olup olmadığımı kontrol etmek istedi. Ayrıca beni bu karmaşanın içine sürüklediği için kendini kötü hissediyor ve özür diledi."

Ally masaya vurdu.

Evet.

Bir noktaya değindim.

Kahretsin.

Bunu onlar için yapan Ryn olacaktı. "Bu kadar mı?" Boone sordu.

"Şey, bilirsin..."

Adam bilmiyordu ve kadın da devam etmedi. "Neyi biliyoruz?" diye zorladı.

"O ve ben baş başa görüşmemizde küçük bir paylaşım yaptık ve o sadece bir tür güncelleme istedi."

Küçük bir paylaşım mı yaptılar?

"Ne tür bir paylaşım?" diye sordu.

"Beni hoparlörden çıkar bebeğim," dedi. Aman Tanrım.

Bunu yaptı ve telefonu kulağına götürdü. "Ne?" diye sordu.

"Şey, seni istediğimi ve sana sahip olmadığımı, büyük bir kavga ettiğimizi paylaştım ve bana tekrar çıkma teklif edersen evet dememi tavsiye etti ve seninle aramızda bir şey olup olmadığını bilmek istedi," dedi.

Boone gözlerini kapattı, başını arkalığa yasladı ve sandalyesini geriye doğru yatırdı.

"Bu işi yapacağımız için çok mutlu oldu," diye devam etti.

"Bebeğim, bana büyük bir iyilik yapıp kaçaklarla arkadaş olmaz mısın?" diye sordu.

Masanın etrafında daha fazla kıkırdama duydu.

Sandalyesinde doğruldu ama başını eğdi, gözlerini açtı ve "Düşündüğün kadar kötü olduğunu sanmıyorum" derken kucağına baktı. "Ve bence o *senin düşündüğünden çok daha kötü b i r i .*"

geri döndü.

"Huh," diye kayıtsızca itti.

"Sonra konuşuruz. İşim bittiğinde mesaj atarım ve nerede olursan ol seninle buluşurum."

"Burası bir alışveriş merkezi olacak, Boone," diye bilgilendirdi onu. "Ne olmuş yani?"

"Komando olduğunuza ve bu nedenle Aşırı Alfalar Kulübü'nün kart sahibi bir üyesi olduğunuza göre, bir alışveriş merkezine adım atarsanız anafilaktik şoka girmez misiniz?" diye sordu.

"Ukalalık yapmayı bırak."

"Bu bana sarışın olmayı bırakmamı söylemek gibi bir şey. Ve henüz kanıtları görme şansınız olmadı... ama ben doğalım."

Sarışınlara düşküncü.

Veletlerden

bahsetmiyorum bile.

Ve öğreniyordu, ukalalar.

"Gitmeliyim," dedi.

"Sonra," dedi.

"Sonra, tatlım."

Bağlantıyı kesti ve masaya baktı.

Bunu yaptığı anda Luke, "Tanrım, az önce müthiş bir flashback yaşadım," dedi.

Lee bir kahkaha patlattı.

Ally bunu duymazdan geldi ve "Ondan bizim için Cisco'ya yaklaşmasını istediğini duymadım" dedi.

"Bunu sorduğumda yüzünü görmek istiyorum," diye yanıtladı

Boone. Yine de evet diyecekti.

Bunu biliyordu.

Ve Şimdi Cisco'nun numarası ondaydı. Lanet olsun.

Rush, "O halde tartişmamız gereken tek bir konu kaldı, o da Bogart'ın bu odadaki herkesi uyarması," dedi.

"Gürültüler mi?" Lee Hank'e sordu.

Hank kardeşine, "Polislerin yarısı keşke senin gibi kuralsız çalışabilseler," dedi. "Yarısı senin ne yaptığını umursamıyor bile. Aralarında sinirlenenler olabilir ama bunu Eddie'ye, bana, Mitch'e ya da Slim'e yansıtmazlar."

Slim, Brock'un sapı.

"Hank sözlerine şöyle devam etti: "Ve bence siz erkeklerin işinizi nasıl yaptığınızla ilgili bu sorun yalnızca kirli olduğunuzda ortaya çıkıyor. "Ya da dikkat çekmek istemediğiniz şeylerin peşindeyseniz, çünkü bu odadaki insanlar dikkat çekebilecekleri çevrelerde çalışıyorlar."

Lee, "Başka bir deyişle, bunun kirli olduğuna iddia edilen birkaç polis dışında kimse için bir sorun olduğunu düşünmüyorsunuz," diye bastırdı.

"Bence Rock Chicks zirvedeyken, evet, bu bir sorundu. Bence Kaos savaőtayken, evet, bu bir sorundu. Bence Sebring'in yaptıkları bazılarını rahatsız ediyor ama sorun olacak kadar değil. Bence Delgado onların kapsamının çok ötesinde bir seviyede faaliyet gösteriyor, bu yüzden bir sorun olmamalı. Ve bence son zamanlarda işler sakinleőti, bunların hiçbirisi artık bir sorun değil," diye yanıtladı Hank.

"Rüya Takım birkaç ay önce kaçırıldı, Hank," diye hatırlattı Ally ona. "Bu tam olarak Tex'in bir binayı havaya uçurması veya Stella'nın dairesinin patlaması değil, ama tam olarak sakin de değil."

Hank, "Gördüklerimiz, yaptıklarımız ve yaşadıklarımızla, bu masadaki hiç kimse tetikte olmaktan başka bir şey yapmıyor," dedi. "Tetikte kalıyoruz. Kulaklarımızı ve gözlerimizi açık tutuyoruz. İki kirli polisi ifşa ediyor olabiliriz, bu zaten olacak. Bu endişelenmek için yeterli. Bogart kirli bir polis olmasa bile zaten pisliğin teki. Kardeşimin işlerini nasıl yürüttüğü hakkında ne düşündüğü umurumda değil. Bu yüzden arkadaşlarının ne düşündüğünü umursamadığımı söylemeye gerek yok."

Ally başını yana doğru eğerek konuyu kabul etti.

"O zaman Ryn'in Cisco'dan bir görüşme istemesiyle başlarız. Bunu alır, bunu planlarız, onu koruruz ve ne alırsa aldığında yeniden toplanırız," diye karar verdi Hawk.

Mag, Boone ile göz göze geldi.
Boone elini hâlâ tutmakta olduğu telefonun etrafında sıktı.
Yanında oturan Mo uzandı ve Boone'u ensesinden yakaladı.
Onu sıkıca kavradı ve gitmesine izin
verdi. Boone kendini rahatlamaya
zorladı.
Bir nefes verdi.
Ve toplantı sona erdi.

Sekizinci Bölüm

Sadece Doğru

Boone

Boone, Ryn'in kendisine Nordstrom'un gelinlik bölümünde olduğunu söylemesi konusunda iyi hisler beslemiyordu.

Nordstrom'un gelinlik bölümüne yaklaştığında ve koltuklarda tembellik eden Rock Chicks'in çeşitli üyelerini ve Dream Team'in tamamını gördüğünde daha kötü bir hisse kapıldı.

Özetle, RC'lerden Indy, Roxie, Daisy ve Shirleen'di. Ve Dream'den Ryn, Evie, Hattie ve Pepper.

Pepper ayaktaydı ve gelinlik giymiyordu. Bir trençkot modellik yapıyordu.

"Gizli ajan kadın!" Daisy taşralı ses tonuyla bağırıyordu. "Sana bir fötr şapka bulmalıyız!"

Boone'un gözleri gezindi ve eğer yanılmıyorsa, Daisy'nin çocuğu, Lee ve Indy'nin ikisiyle birlikte Roxie'nin yavrusuyla birlikte yerde dolaşıyordu.

Boone çocuk istiyordu.

Üç tane istiyordu, ailesi gibi.

Hepsi erkek olmasa da. Seçme şansı olsaydı, en az bir kız olurdu.

Ancak, onları geldikleri gibi kabul edecek ve hayal kırıklığına uğramayacaktı.

Doğru kadını bulduğunda, her zaman bir sürü şeyin olduğu büyük bir ev istiyordu. Spor ve resitallerle meşgul olmak, çocuklara araba kullanmayı öğretmek ve ev ödevlerine yardım etmek, sonra da mezuniyetler ve düşünler, emekli olana kadar tüm bunlarla meşgul olmak istiyordu.

Sonra da kendisinin ve karısının kışlarını hangi çocuk nerede yaşamak istiyorsa oraya park eder, havuzlu bir ev satın alır ve yapması gereken tek şey havuzu temiz tutmak ve çocuklarının torunlarını şımarttığı için ona bok atmasına katlanmak olurdu.

Bu güzel bir hayattı. Onun amacı buydu.

Yapacağı şey de buydu. Kendisi için, ailesi için... Ve Jeb için.

Ama artık onun değildi. Daisy ve Marcus'un, Lee ve Indy'nin, Roxie ve Hank'in olmuştu.

Daha sonra onun olacaktı. Bakışları

Ryn'i buldu.

"Saygısızlık etmek istemem Daisy," diyordu Hattie, "ama bu biraz... yapılmadı mı?"

"Trençkotu çıkarırsan derisini alırsın, evet. Trençkotu çıkarınca üç parçalı bir takım elbise giyiyor ve *onu da* çıkarması gerekiyor, hayır," diye karşılık verdi Daisy.

"Hoşuma gitti," diye açıkladı Pepper. "Hey!"

Ryn seslendi.

Onu fark etmişti ve koltuğundan kalkıp ona doğru ilerliyordu.

Sormak istemedi. Ama sormak zorundaydı.

Bakışları tepeden tırnağa gözlerine yöneldi ve onu bu kılıkta kesinlikle yapabilecek olmasına rağmen, "Bu da ne?" diye sordu.

Çünkü üzerinde dekolteli beyaz bir yelek, beyaz bir pantolon, tam boy beyaz bir kürk manto, altın rengi yüksek topuklu sandaletler ve kovboy şapkası vardı.

Ona gülümsedi. "Madonna. 'Music' şarkısının klibi. 'What a Feeling' rutinlerimden birinde onu ezip geçeceğim."

Sanki şifreli konuşuyor gibiydi.

Onun şaşkınlığını anladı ve açıkladı: "Smithie revüye geçiyor." "Ne diyecekmiş?" diye sordu.

"Sonra açıklarım."

Eğer kızlarla eğleniyorsa, Extreme Alphas Club kartını kullanmak istemiyordu ama Nordstrom'daki gelinlik mağazasındaydı, kız çok tatlıydı, o gün hiç yemek yememişti ve onu öğle yemeğine götürmek istiyordu.

Ama en çok Nordstrom'un gelinlik bölümünden siktir olup gitmek istiyordu.

Bunun ne kadar süreceğini soramadan Daisy tekrar konuştu.

"Muhteşem! Bir erkeğin bakış açısına ihtiyacımız var."

Şu anda kendini içinde bulduğu senaryo hakkında bildiği tek bir şey vardı. Kadının bir erkekten beklediği her neyse, o erkek olmak istemiyordu.

Daisy yaklaşıyordu.

Ve bunu yaparken de "Pekala, Pepper'ın tüm bunları, trençkotunu, üç parçalı takım elbisesini ve *muhteşem* iç çamaşırlarını çıkarmasını izlemek ister misiniz?" diye soruyordu.

Pepper muhteşemdi.

Ryn'in eline su dökemezdi ama bakması hiç de zor değildi. "Bu soruya cevap vermeyeceğim," diye açıkladı.

Ryn öyle bir kahkaha attı ki, adamın üzerine düştü, başını geriye attı ve kovboy şapkası uçtu gitti.

Sonra başı öne düştü ve adamın omzunun ucuna yaslandı.

Dikkatini başka yöne çevirdi ve Daisy'nin suratının asık olduğunu gördü, bu konuda iyiydi, yani Boone, Marcus Sloan'ın neden iki şey için yaşadığını da görmüştü: karısı ve ailesi.

Ama dikkati yeniden dağıldı çünkü hala Ryn'in kahkahasını duyuyordu, ama aynı zamanda alnının omzundan çıktığını hissetti, bu yüzden ona baktı.

Gözleri parlıyordu, yüzü sıcacıktı ve "Bu bir *seçimdi*. Mükemmel cevap, bebeğim. Hem *hiç* cevap vermeyip hem de Pepper'ı trençkot ve takım elbiseyle soyunurken izlemek istediğini söylemek."

Ve sonra, anlayamadığı bir nedenden ötürü, birbirlerini gördükleri ve az önce arkadaşının soyunmasını izlemekten hoşlanacağını söylemeden söyleyecek bir konuma getirildiği için, hemen David Cassidy'nin "I Think I Love You" şarkısını yorumlamaya başladı.

Gerçi sadece o sözlerin olduğu kısmı söyledi.

Sanırım seni seviyorum.

Yüzündeki ifadeyi, o anda o tuhaf kıyafetin içinde ne kadar kaygısız olduğunu, onun yanına yaslandığını, şarkı söylerken ne kadar rahat olduğunu, kabul etmeliydi ki sesi o kadar da harika olmasa da, midesinin derinliklerinde hissetti.

Önemli değildi.

Daha önce bu kadar güzel bir şey gördüğünden emin değildi.

"Sanırım breakdans yapmayı öğreneceğim," dedi Hattie, tuhaf sözleri Boone'u o anın dışına çıkardı.

Pepper, "Smithie'den bir flaşör isteyeceğim," dedi.

"Birileri siyah ışıkla bir şeyler yapmalı," dedi Evie. "*Oh... aman... Tanrım! Siyah ışık çok havalı olurdu,*" diye haykırdı Roxie.

"*La Cage aux Folles,*" dedi Indy. "Tüyler. Payetler. Tavandan inen bir kuş kafesi ve içinde siz kızlardan biri."

Bu son sözler üzerine Daisy, Boone'a olan ilgisini kaybetti ve yüksek topuklu bir kovboy çizmesine sertçe döndü. "Bu çok *seksi*, kardeşim."

"Rihanna, 'Umbrella.' Rosie the Riveter." Hattie koltuğunda bir aşağı bir yukarı zıplayarak bir şeyler söylüyordu. "Donna Summer 'She Works Hard for the Money!'" neredeyse çığlık atarak bitirdi.

Boone tekrar yan tarafa ve Ryn'e baktı. "Lütfen, Tanrım, beni buradan çıkarır mısın?"

Ona gülümsüyordu.

"Bunu başaramayacağını biliyordum," diye alay etti. Sonra iki eliyle adamın pazularına sarıldı ve sıktı. "Sadece üstümü değiştireceğim, tüm bu eşyaları alacağım ve gidebiliriz."

"Aç mısın?" diye sordu, Tanrı'dan aç olduğunu umarak. "Evet," diye cevapladı.

"Kürk manto mu alacaksın?" diye sordu.

"İmkânı yok," diye cevap verdi. "Evie aklını kaçırrır. Bu sahte. Ve harika. Bu yüzden *sahte* bir kürk manto alacağım."

O bir hayvan hakları aktivisti değildi. Yine de onlara zarar veren herkesin özel bir tür canavar olduğunu düşünüyordu. Balina avcılığı kavramını anlayamıyordu, onları ve diğer deniz memelilerini küçük havuzlarda oynatmayı da. Bir keresinde insanların ayılara yaptığı iğrenç şeylerle ilgili bir belgesel izlemişti ve bu onu gerçekten de İsa'nın katili gibi hissettirmişti. Tiger King'in belki de son nesilde nefes almış en şeytani derecede kokuşmuş birey olduğunu iddia edebileceğini düşünüyordu ve sadece bu şekilde değil

Bir insan için üzücü bir bahane insanlara davrandı, ama çoğunlukla hayvanlarına ne yaptı. Boone bir köpek ve bir kedi istiyordu çünkü ikisini de seviyordu.

Evie'nin hayatında kucak dansı yapacak kadar paraya ihtiyaç duymasına neden olan bir şey olduğunu paylaşmasından sonra Ryn'i araştırırken, Ryn'in orada kullanılmadan duran bir ev enkazına sahip olduğunu biliyordu. Nedenini bilmiyordu. Ve geliriyle karşılayabileceği kadar güzel olmayan bir dairede yaşıyordu.

Bunun nedeninin yeğenlerine yardım etmesi olduğunu biliyordu. Ama bir kürk manto almak mali durumunu düzeltmezdi.

Çenesini öpmek için uzanarak onu düşüncelerinden uzaklaştırdıktan sonra, "Bırak da üstümü değiştireyim. Çıkış yapacağız ve sonra gideceğiz."

Başını salladı.

Soyunma odalarına doğru kasıla kasıla yürümeden önce şapkasını almak için eğildi.

Palto biraz abartılıydı ama yine de onu sikecekti.

Bu düşünce kendisini zihinsel olarak sarsmasına neden oldu çünkü Ryn hakkındaki diğer tüm düşünceleri onu nasıl becermek istediğiyle ilgiliydi ve on dört yaşından beri beyninde bu kadar kötü seks yapmamıştı.

"İşler nasıl?"

Indy'den gelen bu soru dikkatini çekti. "Belirsiz," diye yanıtladı.

"Her zaman öyledir," diye mırıldandı Shirleen. "Ryn güvende mi?" Pepper sordu.

"Kesinlikle," diye yanıtladı

Boone.

Pepper'ın rahatlamış görüldüğünü fark etti.

O Ayrıca fark ettim ve Gaziler, Daisy, Indy, Shirleen ve Roxie, birbirlerine bilmiş bakışlar atıyorlar.

Bütün bunları görmezden geldi ve

Evie'ye baktı. "Mag seninle burada mı buluşacak?" diye sordu.

Gözleri gülümsediğinde yaptığı şeyi yaptı, baş aşağı hilal aylarına dönüştü, çok tatlıydı ve sonra dedi ki, "Ona nerede olduğumu söyledim. Benimle evde buluşacağını söyledi."

Boone eminim öyledir.

"Sanırım bir listeye ihtiyacımız var." Hattie Daisy ile konuşuyordu. "Kabare'yi ekle. Britney Spears'ın 'Oops!...I Did It Again' payetli tulumu.

Kraliçe Bey'in Coachella performansından herhangi bir şey. Lizzo'nun balon poposu

VMA's."

"Dur, dur," Daisy'nin platin kafası telefonuna eğilmişti, parmakları, üzerlerinde küçük gümüş yıldızlar olan genel maviye boyanmış uzun pençelerine rağmen ekranın üzerinde kolaylıkla uçuyordu, "O kadar hızlı gidemem. Hâlâ 'Oops'tayım."

Neyse ki Ryn'in değişmesi uzun sürmedi.

Haki keten pantolon, dar beyaz bir atlet ve yüksek topuklu, bol askılı taba rengi sandaletler giyerek dışarı çıktı.

Ve Boone onu tekrar becermek istiyordu.

Kızlarıyla vedalaştı, eşyalarını aldı ve Boone çantaları kaptı, ona arabasıyla öğle yemeğine gideceklerini, sonra da geri dönüp kendi arabasını alacaklarını söyledi.

Koridordayken, "Daha önce hiç alışveriş torbalarımı taşıyan bir erkek olmamıştı," diye mırıldandı.

"Bana hiç bir boka yarayan bir erkeğin olmamış gibi geldi, bu yüzden bu sürpriz değil."

Kadının bakışlarını üzerinde hissetse de, yüzü ileriye dönük, gittikleri yere bakmaya devam etti.

"Kıyafetini beğendim," dedi salona.

"Teşekkürler," dedi yumuşak bir sesle.

Kadının ses tonu adamın ona bakmasına neden oldu.

Ayaklarına bakıyordu ama bir elini kaldırarak saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı.

Ryn, utanıyor musun?

"Hey," diye seslendi.

Gözlerini ona dikti. Ve bir sonraki sesi daha da yumuşak geldi.

"Daha önce hiç bir erkek kıyafetimi beğendiğini söylememişti." Durdu.

Tanrım, birlikte vakit geçirdiği o ezikler kimdi? Onunla birlikte durdu ve kendi tarafına döndü.

"Muhteşem olduğunu biliyorsun," diye ilan etti.

Yaşamak için ne yaptığını ve çoğunu dağıtmış olsa bile bunu yaparken finansal olarak ne kadar iyi olduğunu bilmek zorundaydı.

"Gözlerimi zorlamıyorum."

"Kathryn, sen bundan çok daha fazlasısın. Ve stil sahibisin." Ona sırıttı.

"Sahte kürk biraz zorlama olmuş. Sen hala çalışıyorsun."

Sadece vücudunun üst kısmıyla ona doğru eğildi, elini göğsüne koydu ve başını geriye doğru eğdi.

Şimdi onu öpmek istiyordu.

"Bugün senden hoşlandığımı söylemiş miydim?" diye sordu. Şimdi onu *gerçekten* öpmek istiyordu.

"Hayır," diye cevap verdi.

"Senden hoşlanıyorum, Boone. Hem de çok."

Siktir et, onu öpecekti.

Bunu yaptı, onu kollarının arasına aldı, çantalarla çarptı ve umursamadı. O da bilmiyordu.

Birbirlerine sarıldılar, ama bir yuhalama ve çığlık duyduklarında başını kaldırdı. Ama kollarını ona dolamaya devam etti.

Kendisininkini onunkinin altına koymuş, kürek kemiklerini birleştirmiş, parmaklarını omuzlarına geçirmişti.

"Kardeşin sandviç için mi?" diye sordu.

Kadın başını salladı.

Ayrıldılar ve adam eli boşa kalacak şekilde çantaları ayarladı. Bu, onu şarj cihazına götürürken tutabileceği anlamına geliyordu. Ve öyle de yaptı.

Çantaları yerleştirmeden önce onu bindirdi ve kendisi de bindi, arabayı çalıştırdı ve onları My Brother's Bar'a götürdü.

Yol boyunca ona Smithie's'teki revünün ne anlama geldiğini anlattı ve Daisy'nin eskiden Smithie's'te assolist olduğunu ve hala ara sıra kızlara akıl hocalığı yaptığını anladığı için bu senaryodaki varlığını anladı.

O da bu revü için her şeyi yaptı.

Ryn'in soyunmak zorunda kalmadığı ve özellikle de kucak dansı yapmak zorunda kalmadığı her şey için her şeydi.

Her şeyini ortaya koyabilirdi ama bu onun seçimi ve kendi tasarımı olacaktı. Yani evet, o da buna hazırdı.

Brother's'taydılar, kız Ticky Turkey, erkek Ralphie Burger sipariş etmişti, soğan halkalarını paylaşacaklardı ama jalapeño krem peynirli sıcak bir pretzel ile başlayacaklardı.

Önünde bir bira vardı, Ryn'in elma şarabı vardı ve Cisco konusunu açmak üzereydi.

Oraya ulaşamadı.

Çünkü oraya ilk o gitti.

"Ben... bu öğleden sonra..." Nefesini içine çekti. "Öğleden sonra boş vaktin var mı?"

"Evet," diye cevap verdi. "Hepsi senin, tatlım." "Tamam. Sana bir şey göstermek istiyorum."

"Pekala."

"Bunu öğle yemeğinden sonra yaparız. Tamam mı?"

Başını salladı ama bunu onu yakından izleyerek yaptı. Kızlarla arası iyi görünüyordu.

Ona David Cassidy'yi söylerken kendinden emin görünüyordu.

Şimdi kendinden emin değilmiş gibi görünüyordu, ki dün gece bunu denemeye karar vermeleri dışında bunu ondan hiç fark etmemişti.

"Aklında ne var?" diye sordu.

"Corinne'in ölmüş olması," diye yanıtladı. Kahretsin.

Bunu nasıl unutmuştu?

"Bebeğim," diye mırıldandı.

"Yani, sadece yirmi dört saat önce hayatta olduğunu ve muhtemelen hiçbir fikri olmadığını düşünmek çok garip. Ve birkaç gün önce onu gördüm. Ona kızmıştım. Kızmakta bir sakınca yoktu çünkü o genç ve hayat doluydu ve bunu atlatmak için zaman vardı. Büyük, güzel evindeydi. Ve benimle oynamıştı. Ama ondan hoşlanmıştım. İyi bir insandı."

"Ona kızgın olduğun için kendini suçlu hissetmemelisin bebeğim. Seninle oynadı ve bu hiç hoş değildi."

"Biliyorum." Elini uzattı, sonra elma şarabını aldı ve bir yudum içti. Masaya geri koydu ve mavi gözlerini ona dikti. "Sadece bunu düşünmeden edemiyorum. O ve kocası birbirlerini çok seviyorlardı, Boone. Birbirlerine bakışları. Yani, insanlar alternatif yaşam tarzını anlamıyor. Ama benim gördüğüm, oldukça çılgın ihtimallere rağmen kendileri için doğru kişiyi bulan iki insandı."

"Evet," diye kabul etti.

"Dürüst olmak gerekirse ne yapacağını bilmiyorum." Boone adamın ne yapacağını biliyordu.

"Yas tutacak, sonra umarım hayatına devam edecek ve onu özlemekten asla vazgeçmeyecek olsa da mutlu bir hayat bulacak."

İçkisine baktı. "Evet, sanırım hayat bu, ama berbat bir şey."

Boone elini masaya uzattı ve parmak eklemlerini masaya vurdu.

Kadın ona baktı ve adam avucunu yukarı kaldırarak açtı.

Sonra bakışları ona geldi, elini onunkine koydu ve parmaklarını onunkine doladı.

"Bunu sana söylemekten nefret ediyorum ama bazen neden diye bir şey yoktur. Cevap yoktur. Hiçbir sebep yoktur. Kötü şeyler olur. Gerçekten kötü şeyler olur. Cidden kötü şeyler olur. İyi insanlar, masum insanlar, masum olmayan insanlar bunun içinde yakalanır ve bu adil değildir. Hayat böyle bir şey. Ve elinizdeki tek savunma, elinizdeyken en iyisini yaşamaktır."

"Demek ateşli ve akıllısın," diye şaka yaptı.

Ona sıırıttı. "Benimle kal, çekirge. Sana yolu göstereceğim." O da sıırarak karşılık verdi. "Bahse girerim."

Çubuk krakerleri geldi ve adam onu bıraktı, kendi parçasını koparmasını bekledi.

"Bu gece dans ediyorum," dedi adam çiğnerken.

Adam sadece ona baktı.

"Ben biraz, bilirsin işte..." Sözüünü kesti ve tekrar başladı. "Sadece geceyi yine burada geçirsen iyi olurdu. Tabii senin için sıkıntı olmayacaksa."

Bitkilerden oluşan ormanında, ona sarılmış ve saçlarının kokusu yüzündeyken uyumak mı?

Kahretsin, hayır, acı değildi.

"Bundan sonra yapmak istediğin şeyi yaparız. Seni arabana götüreceğim. Eve giderim, duş alırım, çantamı hazırlarım, seninkine gelirim. Takılırız, yemek yeriz, seni işe götürürüm, eve getiririm ve geceyi geçiririz."

Bu konuda emin görünmüyordu ve nedenini açıkladı.

"Boone, Smithie's'de pek iyi değilsin," diye belirtti. Evet, işi konusunda kızın yüzüne vurmuştu.

Ya da işinin bir parçası.

"Şimdi tadının nasıl olduğunu biliyorum, Ryn. Kıçının kasıklarında nasıl rahat hissettiğini biliyorum." Dudaklarını büktü. "Yani artık o kış resmen benim, sadece kucak dansı yapma ve iyi olacağız."

"Emin misin?" diye sordu.

Başını salladı ve simitten bir parça daha kopardı.

"Toplantıdan hiç bahsetmedin" diyerek kendi toplantısının peşine düştü.

Kahretsin.

Çünkü bunu yapmak istemiyordu.

Ama yapmak zorundaydı.

Simitin geri kalanı hakkında ona bilgi verdi ve bitirdiğinde taze içecekler, sandviçleri, halkaları ve Brother'ın her zaman servis ettiği turşu ve muz biberleri ve bunun gibi şeyleri içeren klasik plastik tepsi iyiliği vardı.

"Şey, uh... neye bulaştığınızı söylemek bana düşmez, ama şimdi bu Brett'le ilgili değil. En azından sadece onunla ilgili değil. Corinne'le ilgili. Ve bu iki ahmağın onun canını kimin aldığını bulmak için çok çalışacaklarından pek emin değilim."

"Etrafı biraz kurcalayacağız, Ryn," dedi. Kadın rahatladığını saklamadı.

Lanet olsun.

"Ve bu konuda yardımınıza ihtiyacımız var," diye devam etti.

Sandviçinden büyük bir ısırık almıştı ama onun sözlerini duyunca gözleri büyüdü ve ağzı dolu bir şekilde "Ben mi?" diye sordu.

"Cisco'nun Crowley'nin kirli polisleri araştırdığını nasıl bildiğini öğrenmemiz gerekiyor."

Çiğnedi, yutkundu ve "Oh. Tamam." dedi.

Sonra sandviçini bıraktı ve hemen çantasını kapıp telefonunu çıkardı.

Boone bir an için öylece baktı.

Sonra uzandı ve parmaklarını onun bileğine doladı. Kadın yine gözlerini ona dikti.

"Onu öylece arayamazsın," dedi.

"Neden?" diye sordu.

O anda, bir bölgede yaşamayı diledi, bu lanet herifle biraz sıkı görüldüğünü düşünürsek, bu iyi bir soru değildi.

"Sana telefonda söylemeyecek," diye belirtti. "Elbette söyleyecek," diye cevap verdi.

"Ryn, birinin onu dinlediğini düşünecek."

"Boone, muhtemelen birilerinin onu dinlemesini ve saklandığı yerden çıkabilmek için bir şeyler yapmasını umacak."

Telefonu parmaklarının arasından çekip aldı, masanın üzerine koydu ve elini çekti, tüm bunları yaparken, "Saklandığı yerden çıktığında, bebeğim, bu uyuşturucu satmaya geri döneceği anlamına geliyor, ciddi bir şekilde, çünkü oyuncuları

Hala sokaktalar, sadece tedariki kaybetmemek için hamlelerini yapan bir efendileri yok."

Öpmek istediği bir yüz ifadesi yaptı. Ama
öpmedi çünkü bunu alması gerekiyordu.

Bu yüzden devam etti.

"Bir karargâhı var ve bu karargâhın etrafındaki bir blok kare boyunca her işyeri sahibinden koruma parası alıyor, oysa işlerini onlarınkine yakın bir yerde yapmasaydı muhtemelen işlerini güvende tutmak için kimseye ihtiyaç duymayacaklardı. Elinde silahlar olduğu ve onları sattığı biliniyor. Dükkanından kitap satıyor. Çok yüksek faiz oranlarıyla kredi veriyor ve parasını alamadığında çirkinleşiyor. Demek istediğim, eğer tekrar göreve başladıysa, Ryn, bu iyi bir şey değil."

"Bunu anlıyorum Boone ve tüm bunlar kötü. Ben de anlıyorum. Böylece polisler onu yapmadığı bir şey için değil, yaptığı bir şey için yakalayabilir."

Boone bunu yakın zamanda
duymuştu. Hamburgerini aldı.

"Onu aramamı ister misin?" diye teklif etti.

Topuzunun üzerinden ona baktı. "Evet, onu aramanı istiyorum ama bardayken değil. Ve ona telefonda sormanı da istemiyorum. Seninle bir yerde buluşup buluşmayacağını öğrenmeni istiyorum. Onun için güvenli bir yerde. Ve ona buluştuğumuzda yanında olacağımı söylemeni istiyorum."

"Doğru. Güzel. Bunu bir sonraki gideceğimiz yere giderken yaparız," dedi ve bir yüzük aldı.

Kızın ısırmadan önce ketçapla iyice kaplamasını izledi. Ve Tanrım.

Bu biraz ürkütücü olmaya başlamıştı.

Bunu hayatında hiç düşünmemişti ama o bir çeşni adamıydı.

Ketçap. Hardal. Mayonez. Yaban turpu sosu. Soya. Turşu. Hepsini severdi.

Ve hafif de gitmedi.

"Ne?" diye sordu. "Ketçap severim."

Onun fark ettiğini fark etti.

Bu yüzden bir yüzük kaptı, ketçap yığınınına uzandı ve ağzına atmadan önce kalın bir kat verdi.

Ona sırtıttı. Hayır.

Korkunç değil.

Doğru.

Yiyecek ve içeceklerini bitirdiklerinde ağır bir şeye bulaşmadılar.

Ama arka odada yemek yemişlerdi.

Çıkarken de ön odadaki bara bir göz attı.

Orada bira içen bir adam gördü, bu adam aynı zamanda Boone's Charger'a giderken Cherry Creek alışveriş merkezinin otoparkında arabasına doğru yürüyen adamdı.

Lanet olsun.

Ryn'in Speer'a binmesi için talimat vermesiyle onları ancak yola çıkarabilmişti ki, "Cisco telefonda bebeğim. Ona burada olduğumu ve hoparlöre geçeceğinizi söyle."

Çantasından telefonunu çıkardı, aradı, ama mesaj bıraktı ve işi bittiğinde bariz olanı söylemeye başladı, "Açmıyor-"

Daha sözünü bitirmeden telefonu çaldı.

Telefonu "Merhaba" diyerek açtı. Sonra, "Hey, Brett. Dinle, Boone burada..." ve adam bunu biliyordu "...ve seni hoparlöre istiyor. Senin için sorun olur mu?" Önce bir duraksama, "Tamam, güzel. Şimdi hoparlöre geçiyorum."

Telefonunu aralarında tuttuğunu gördü. Ve hemen sordu: "Ryn'de bir adamın var mı?" "Elbette," diye yanıtladı Cisco.

"Ne?" Ryn nefes aldı.

"Corinne öldürüldü," dedi Cisco. "Kızlarımla ilgili hiçbir şeyi şansa bırakmam."

Boone parmaklarının direksiyon simidinde sıkılaştığını hissederken şakağında bir nabız attı.

Kızları mı?

"Geri çekilebilirler Cisco," diye hırladı Boone.

"İki kadın öldü. Dedğim gibi, işimi şansa bırakmayacağım," diye cevap verdi Cisco.

Boone, "Kızlarımız korunuyor," dedi.

Ryn onun ruh halini okudu, ki muhtemelen bunu kaçırmak imkansızdı, bu yüzden "Brett, bu çok tatlı. Ama gerçekten buna gerek yok. Arkamızda komandolarımız var."

"Corinne'i korumadım. Onun hedef olacağını düşünmemiştim. Her şeyi anladığımı söyleyemem ama şunu söyleyebilirim ki sadece bir kez hata yaparım." Cisco

cevap verdi.

Boone, "Corinne, kabilesiyle birlikte istikrarsız bir durumdan kurtulurken bir şeyhin oğlunu güvende tutan, arabada yanında oturan ya da yatağında yanında uyuyan bir adama sahip değildi," diye karşılık verdi. "Onlara geri çekilmelerini söyle."

"Bir şeyhin oğlunu güvende mi tuttun?" diye sordu Ryn. "Sonra, bebeğim," diye mırıldandı Boone.

"Bu, daha fazlası daha iyidir durumu değil mi?" Cisco sordu. "Bir kadının mı var?" Boone sorguladı.

"Henüz değil," diye paylaştı Cisco.

"Bunu yaptığında, tanımadığın başka bir erkeği isteyip istemediğini bana söyleyeceksin."

"Demek istediğinizi anlıyorum" demeden önce bir süre sessizlik oldu.

"Ona geri çekilmesini söyleyin ve diğerlerinin üzerinde adamlarınız varsa, onlar da yürüyüşe çıkabilirler."

"Birkaç telefon görüşmesi yapacağım. Bu kadar mı?"

"Hayır," dedi Boone ona. "Buluşmamız gerek." Buna bir şey demedim.

Boone ona "Bu bir tuzak değil," diye güvence verdi. "Ryn'in arkadaşının idam edildiğini ve polislerin on iki saat sonra kapısına dayandığını hayal edebilirsiniz."

Cisco, "Ryn'in üzerindeki adam sadece bir önlem," dedi. "Onun hiçbir şeyle ilgisi yok. Corinne aynı değildi. O benim avukatımdı. İki gece önce onun evindeydim. Dedğim gibi, işimi şansa bırakmayacağım."

"Seninle konuşmak istediğim konu bu değil."

Daha fazla sessizlik.

Ryn kırdı.

"Sana yardım etmek istiyorlar, Brett."

Cisco, "Bu sabah Delgado'nun mekânında beş polisin toplantı yaptığından haberim yok, Sadler," dedi.

Ve onlar da izleniyordu.

"Kadınları bu işe sen bulaştırdın Cisco," diye karşılık verdi Boone.

"Şimdi işin içine giriyoruz ve neyin içine girdiğimizi daha iyi kavramamız gerekiyor."

Cisco, "Bu konuyu dağıtmak gibi olacak ama aslında kadınları bu işe bulaştıran Evie'nin kardeşiydi," diye karşılık verdi.

"O pislik onları kaçırmadı ve Corinne Morton'un onlardan birinin evine gelip sohbet etmesini de sağlamadı. Eğer dışarıda kirli polisler varsa, resmi olarak dün gece Ryn onların radarına girdi. Ve bunun beni mutlu etmediğini tahmin edebilirsiniz."

Cisco, "Anladığım kadarıyla ikiniz daha dün gece birlikte olmuşsunuz," dedi. Boone Ryn'e baktı.

Omuz silkti ve sözlü olmayan bir şekilde Cisco ile epey bir şey "paylaştığını" söyledi. Bir suçluyla arkadaş.

Tanrım.

Boone ona, "Anladığın şey önemli değil," dedi. "Koruyucu," dedi Cisco. "Onaylıyorum."

Boone dudak büktü.

"Brett, Boone'la konuşmalısın," diye teşvik etti Ryn.

"Bilmeleri gereken her şeye sahipler," diye yanıtladı

Cisco. Boone, "Yakınından bile geçmiyor ve bunu sen de biliyorsun, dostum," dedi. Cisco yanıt vermedi.

"Onlar, değil mi?" Boone itti. "Ryn'de adamınız yok çünkü önlem alıyorsunuz. Mueller ve Bogart. Ryn'in peşinde bir adamınız var çünkü bu sabah kapısına dayandılar."

Sorusuna cevap almadan sorusunun cevabını aldı.

Cisco, "Ryn ya da Evie ile buluşacağım," dedi. "Başka kimseyle değil. Beni kaydedebilirler. Ama dinleme cihazı yok. Güvenli bir şekilde gelip güvenli bir şekilde ayrılacaklarına dair güvence veriyorum."

Boone daha bir şey diyemeden Ryn ona, "Ben olacağım Brett," dedi.

Boone, "Orada onunla birlikte olmak istiyorum ve sana güvence veriyorum, içeri gireceğim ve güvende olacaksın, ayrılacağız ve yine de güvende olacaksın," diye ekledi.

"Sadece

Ryn."

Siktir!

Cisco'nun sesi bir sonraki cümlesini söylerken önemli ölçüde değişmişti.

"Ona zarar vermezdim, Sadler. Sadece incitmem. Yapmazdım ve başkasının yapmasına da izin vermezdim. Senin için çok değerli olmadığını biliyorum, ama benim için çok değerli ve buna güvenebilirsin. Sana söz veriyorum."

Ryn'in parmaklarının uyluğunun etrafında

kıvrıldığını hissetti. Ona baktı ve tekrar yola döndü.

"Yakınımızda insanlar olacak," diye homurdandı.

"Bunu ayarlayacağım ve Ryn'i arayacağım," dedi Cisco. "O zamana kadar güvende ol." "Her neyse," diye mırıldandı Boone.

"Yapacağız," dedi Ryn hızla onun üzerinden. "'Güle güle, Brett. Yakında görüşürüz." Bağlantıyı kesti ve sonra aceleyle, dönüşe yakın oldukları için, "Logan'dan sağa dönmeniz gerekiyor" dedi.

Boone tek kelime etmedi, sadece şerit değiştirdi. "Bana zarar vermeyecek, Boone," dedi Ryn sessizce.

Boone ona, "Bu konuya benim istediğim kadar yakınsın," dedi. "Bu dolaylı olarak dahil olmak ve bu geçmişte kaldı. Ama onun ne bildiğini bilmemiz gerekiyor. Yani hâlâ işin içindesin. Ve bu benim için iyi değil."

"O paylaştığında, top sende olacak ve o topu alıp koşabilirsin, ben de dışarıda olacağım," diye güvence verdi.

Öyle olmasını umuyordu.

"Mueller ve Bogart'ın benim için bir tehdit olduğunu düşünüyor musun?" diye sordu. "Hayır," diye cevapladı.

Yine de, Cisco'ya bir hattı olduğunu ve onunla başka bir sohbet için buluşacağını bilselerdi, olacaklarını düşündü.

İsa.

Ryn bıraktı, ona daha fazla yön verdi, ama oraya varmadan önce nereye gittiklerini biliyordu.

Sahip olduğu ama çoğunlukla yaşanmaz **o l d u ğ u** için içinde yaşamadığı tuğla yığını ev.

Park etti ve baktı.

Ön tarafta kesilmesi gereken iki büyük ağaç, aşırı büyümüş çitler vardı ve düzenli olan tek şey çimlerdi, belli ki ya o biçiyordu ya da başkasına yaptırıyordu.

Arabadan indiler ve kırık dökük ve çatlak yürüyüş yolunda yürüdüler. Ryn anahtarlarını çıkardı ve onları içeri aldı.

Ve içeri girdiğinde, karanlıkta ilerledi ve ona içeriinin dışarıdan daha kötü olduğunu gösteren gölgesiz bir lambayı yaktı.

Sadece kötü görünmüyordu, kötü kokuyordu. Belli ki eski sahibinin kedileri varmış.

Yaklaşık elli tane.

"Bu benim," diye duyurdu Ryn.

Onun bakışlarını yakaladı ve "Biliyorum," diye itiraf etti.

Bunu anlaması biraz zaman aldı ve adam şaşırdı ve oldukça

Çok memnun oldu ve bıraktı.

"Onu çevireceğim," dedi.

Adam ona baktı.

İki elini önüne kaldırdı, kollarını açarak dönmeye başladı ve "Gözünde canlandır" diye talimat verdi.

Bir bok hayal etmedi.

Onu izledi.

Hayır.

Gözlerini ondan alamıyordu.

"Zaten bir adam geldi," dedi, "ve bana bunun kalması gerektiğini söyledi." Bir duvarı tokatladı. "Ama bu bir sütun olabilir. Geri kalanı yıkılabilir, oturma odası, mutfak ve yemek odası tek bir büyük odada açılabilir."

Ona döndü.

"Yemek alanına asacağım avizeyi ve mutfak için tüm fayansları zaten aldım. Dairemdeki ekstra yatak odamda duruyor. Ayrıca ada için harika bir levha buldum. Annemin garajında var. Kuvars. İki farklı çeşit yapacağım. Biri adaya. Diğeri de tezgahta. Gerçi ikinci levhayı henüz bulamadım."

Koridorun aşağısını işaret etti.

"Dört yatak odası var ama tam olarak değil. Bir tanesi daha çok Harry Potter'ın teyzesi ve amcasının bile onu koymaktan çekineceği bir oda gibi. Ama bu büyüklükte bir ev için harika bir ana dolap olacak. Potansiyel alıcılar için bu mahallede beklenmedik bir bonus."

Kadın dönerek bir kapı aralığını işaret etti ve adam bu aralığın ötesindeki pis, modası geçmiş mutfak görmek istediğinden daha fazla görebildi.

"Arka bahçe çok büyük. Kenarlardaki çitler mahremiyet için harika. Yerleşik bir çıkıntı ile bir kaldırım taşı veranda yapacağım, mutfak Fransız kapılar koyacağım, böylece ekstra bir oda gibi olacak. Ayrıca gömme bir ateş çukuru da ekleyeceğim."

"Bu çok fazla iş, tatlım," dedi dikkatle.

Endişeli ya da kızgın görünmüyordu. Heyecanlı görünüyordu ve "Biliyorum" derken de öyle görünüyordu.

Sonra ona yaklaştı, ona yaklaştı ama ona dokunmadı.

Başını geriye doğru eğdi, uzun sarı saçları sırtına döküldü ve konuştu.

"Ama plan şu, bu işi halledeceğim, çoğunu kendim yapacağım, satacağım ve şu anda bu mahalledeki emsaller, sattığımdan doksan ila yüz bin daha yüksek.

Burayı ne için aldığımı. Burayı olabileceği hale getirmek için biraz para gerekecek ama doksan ıla yüz bin değil. Buradan otuz kırk bin kazanabilirim. Kârın yarısını başka bir mülke yatırırım. Ekstra parayı ve kendi kazancımdan harcamadığım fazlayı bir ekip çekerek kullanarak bunu çok daha hızlı bir şekilde çeviririm. Bunu elden çıkardıktan sonra, iki katına çıkar, ekibimi kurar ve iki tanesini sattığımda bir tane daha alırım. Sonra üç tane daha alıyorum. Ve böyle devam eder."

Kadın daha da yaklaştı. Göğüslerinin göğsüne değdiğini neredeyse hissedebiliyordu ama yine de ona dokunmadı.

Ve sesini alçalttı.

"Neredeyse bir yıldır bu evin üzerinde oturuyorum Boone. Para gelir ve Angelica'ya giderdi. Ya da Brian'a. Buraya değil. Evim iyi ama orada sevdiğim için yaşamıyorum. Ucuz olduğu için orada yaşıyorum ve Smithie'de çalışıyorum çünkü bunun benim işim olmasını istiyorum. Ev almak, onları güzelleştirmek, ev satmak. Ve bunu gerçekleştirmek için paraya ihtiyacım var. Ve şimdi, senin sayende, bunu yapabilirim."

Duyduğunu sandığı şeyi mi duyuyordu? "Bu minnettarlık mı bebeğim?" diye sordu.

"Evet, Boone."

Hayatında hiçbir zaman kedi sidiği kokan bir çöplükte bir kadınla sevişmek isteyeceğini düşünmemişti.

Ama o iki kelimeyi söyledikten sonra, onun için hayalini ortaya koymasını izledikten sonra, onu kollarına çekti ve kedi sidiği kokan çöplüğünde Ryn ile öpüştü.

Adam ilişkiyi kestiğinde, kadın adama yapışmıştı ve ikisi de bırakmadı.

"Deli olduğumu mu düşünüyorsun?" diye sordu.

"Hiçbir rüya çılgınlık değildir, Ryn. Ne yaptığını bilmediğinden endişeleniyorum ama bunu yapmadan önce bir yolunu bulacağını ya da sana yardım edebilecek birini bulacağını düşünüyorum."

Başını salladı.

"Ve ben yardım edebilecek biriyim."

Vücudunun onunkinin içine daha da girdiğini hissetti ve gülümsedi. Tanrım, onu her *zaman* becermek istiyordu.

"Yarın demoya geri döneceğim," diye ilan etti.

"Yarın çalışmam gerek bebeğim. Sakin ol. Ama hafta sonu buradayım.

Ve eğer biraz izin ayarlayabilirsem, buradayım. Senin için sorun olur mu?" "Seni buraya sormak için getirmedim-"

"Ben Ekstrem Alfalar Kulübü'nün bir üyesiyim, kadın. Bir şeyleri yıkıp dökme, çitleri budama ve fayans döşeme fikrinden hoşlanmadığımı mı sanıyorsun?"

Gülmeye başladı.

"Şimdi bu ne kadar harika olsa da," diye devam etti, "gerçekten bana ne düşündüğünü göstermene ihtiyacım var ve bunu hızlıca yap ki pis koku yüzünden kusmadan önce buradan çıkabilelim."

"Halı önce gider," diye cevap verdi. "Söz," diye kabul etti.

Tekrar gülmeye başladı.

Başını yana eğerek durdu ve "Pekala, Boone, şeyhin oğlu?" diye sordu.

Dudaklarını dudaklarına değdirdi, "Sonra," dedi, sonra dudaklarına karşı, ondan ayrıldı, elini tuttu ve "Bana Fransız kapısını istediğin yeri göster," diye emretti.

Parlak, ışıltılı mavi gözleriyle ona kocaman bir gülümseme fırlattı.

Sonra da ona Fransız kapısını istediği yeri gösterdi.

Dokuzuncu Bölüm

Anlaşma

Ryn

Telefonumun çalması beni uyandırdı.

Bunu yaz.

Boone'un uykulu bir sesle "Kahretsin" diye mırıldandığını duyunca, çalan telefonumun ikimizi de uyandırdığını anladım.

Telefonumu almak için yer değiştirdiğinde vücudunun kıvrımından çıktım.

Dönüp dirseğimin üzerinde ayağa kalktığımda, Boone'un sabahki kıvrıcık saçlı halini gördüğümde ve buna verdiğim tepkiyle uğraştığımda, cep telefonumu almış ve ekrana bakıyordu.

Ama onu orada, yatağında, yeni uyanmış olarak görünce ve dün harika bir gün geçirdikten sonra (muhtemelen kirli iki polisin ziyareti ve bir arkadaşımın öldürüldüğünü öğrenmemle başlamasına rağmen), her şeyi yapabilen bir insan olduğumu fark ettim.

Sabah insanı olabilirim.

Ya da sabahları bir ayı olabilirim (özellikle de bir gece önce dans ettikten sonra biri beni telefonla erkenden uyandırdığında).

Geceleri çalışıyordum ve çoğu zaman yanıyordum, ama bu şu anlama gelmiyordu

Ben gece insanıydım. Kendimi iyi hissetmediğim bazı geceler işte numara yapmak zorunda kalıyordum.

Bununla birlikte, hayat beni düzenli olarak Boone'un yanında uyandığım bir yere götürürse, kesinlikle bir sabah insanı olacağımı hissediyordum.

Her sabah bir papatya kadar parlak uyanırdım.

Ayrıca her gece onun yanında uyuyabilseydim gece insanı da olurdum.

O konuşmadan önce ben de böyle düşünüyordum ve belki de doğru düşünmediğimi fark ettim.

Ama Boone yüzünden değil.

Birazdan öğreneceğim gibi, bunun nedeni olağan şüpheliler olacaktı.

Ve bunu Boone telefonuma dikkatle bakarak "Pazartesi sabahı ilk iş olarak bir bok aldığını hissetmiyorum" dediğinde öğrendim.

Ben bir şey söyleyemeden -evet, cep telefonum hala elinde çalarken -Devam etti.

"Aslında, geçirdiğin son birkaç günden sonra, bu hafta boyunca hiçbir bok alacağını düşünmüyorum."

Bu sefer ağzımı açabildim ama o devam etmeden önce kullanamadım.

"Dürüst olmak gerekirse, eğer benimle bir ilgisi varsa, artık boktan arındırılmış bir bölgede yaşıyorsun."

Boktan arınmış bir bölge mi?

Tamam, tekrar iyi bir ruh halindeydim.

Çünkü bu tatlı, koruyucu ve komikti. Ve ben hepsini sevdim.

Telefonum çalmayı kesti.

Ona doğru baktım. "Kimdi o?"

"Pek de yengen sayılmaz." Bu sürpriz oldu.

Ve muhtemelen iyi bir tane değil.

"Angelica?" Ben sordum.

Boone cevap vermedi çünkü telefonum tekrar çalmaya başladı.

Şöyle bir baktıktan sonra "O," diye homurdandı. Sonra bana, "Almamı ister misin?" diye sordu.

Bir an için düşünemedim.

Çünkü, benimle hayatın boktanlığı arasında durabilseydi her zaman yapacağı şeyi yapmakta çoğu zaman güçsüz kalan annem dışında, hiç kimse benimle hayatın boktanlığı arasında durmamıştı.

Yalnız değildim.

Daha önce de belirttiğim gibi, annem vardı. Arkadaşlarım vardı. Kardeşim kafayı bulmadığında ya da bana kızgın olmadığında (sebepsiz yere) Brian vardı.

Ama çoğunlukla tek başımaydım.

Ve o ana kadar, bunu kabullenmişim. Annem beni güçlü yaptı.

Hayat beni güçlü kıldı.

Doğal olarak işime devam ettim. Ve bunda çok da kötü değildim.

Bana sorsaydınız, bu yönümle gurur duyduğumu söylerdim.

O ana kadar. Hala gurur duyuyordum.

Ama Boone'un yanında uyanmak ve onun benimle şu ya da bu şekilde bir darbe olacağı kesin olan bir şey arasında durmayı teklif etmesi önemli bir şeydi.

O kadar anlamlıydı ki konuşamadım bile.

Cevap vermediğimde "Ryn," diye sordu.

O telefonu açtığında Angelica'ya ne diyeceğini görmek istedim.

Ama benim için Portia ve Jethro t e h l i k e d e y d i , onlar söz konusu olduğunda konumum istikrarsızdı, bu yüzden o suları test edemezdim.

"Ben alırım," diye mırıldandım.

Telefonu uzattı ve ben de aramaya başladım.

"Ang?" Cevap verdim.

"Hemen buraya gelmen gerekiyor."

Kalbim sıkışmıştı.

"Çocuklardan birinin bir sorunu mu var?" diye sordum. Boone daha yakına eğildi.

"Evet, bir sorun var," diye açıkladı Angelica. "Portia bir baş *belası* kışım da."

Bu duyuru karşısında o kadar afallamıştım ki, Portia'nın herkesin başına bela olmasından ben sorumluydum, hareketsiz ve sessiz bir şekilde oturdum ve Boone'un kalçalarını örten yatak örtülerime baktım.

"Peki geliyor musun?" diye sordu. "I-"

Ben başladım.

"Ryn teyzesi yüzünü gösterene kadar hiçbir şey yapmayacağını söylüyor." Gözlerim Boone'a gitti.

Kaşlarını kaldırdı.

"Üzgünüm, o-?" Daha fazla devam edemedim.

"Dişlerini fırçalamıyor. Giyinmiyor. Yataktan bile çıkmayacak. Sen *gelene* kadar *hiçbir şey* yapmayacak," diye bilgilendirdi Angelica beni. "O yüzden buraya gelmeni istiyorum ki küçük sürtük yataktan kalkıp kışını kaldırıp okula gitsin."

Tamam.

Pekala.

Bir.

İki.

Üç.

Dört.

Ben daha ona gelemeden Boone çenemi avucunun içine aldı ve öfkeden bulanıklaşan odağım ona sabitlendi.

"Ryn," dedi Angelica kulağımı ısırarak. "Geliyor musun, gelmiyor musun?" "Az önce yedi yaşındaki kızına sürtük mü dedin?" diye sordum.

Elini bırakmadan önce Boone'un parmak uçları tenimde esnedi.

"Küçük bir sürtük gibi davranıyor," dedi Angelica.

"Tamam, nereden başlayacağımı bile bilmiyorum," diye cevap verdim.

"Senden başka bir derse ihtiyacım yok, Ryn. Sadece buraya gelmeni ve onu okula götürmeni istiyorum. Tüm hafta sonu boyunca sergilediği tavırlara bir ara vermem gerekiyor."

Ah.

Işık doğuyordu.

Ben de dedim ki, "Bunu biraz açarsak, anne olamamak ve kendi kızınızı yataktan kaldırıp okula hazırlayamamak sizi sinirlendiriyor çünkü tüm hafta sonu boyunca anne olamadığınız gerçeğiyle yüzleştiniz."

"Siktir git, Ryn," diye tısladı ve bağlantıyı kesti.

Gözlerimi kapattım ve elimdeki telefonu kucağıma bıraktım.

"Telefonu açmam gerektiğini anlıyorum," dedi Boone, sesi yine

çakıllı, ama içinde hiç uyku yoktu.

Gözlerimi açtım.

"Portia ben gelene kadar yataktan çıkmayı reddediyor," dedim ona.

"Başka bir deyişle, kızı doğduğundan beri tanıdığı annesini özlüyor ve Angelica bundan pek hoşlanmıyor."

"Evet."

"Ve kendini bu duruma sokan da o." "Evet."

"Ve her z a m a n k i gibi bununla başa çıkmak yerine, yıllardır sana bok atmasına rağmen seni arıyor."

İçimi çektim ve sonra tekrarladım, "Evet."

"Ryn, tatlım, bunu kendi başına halletmesi gerekiyor" dediğinde sesi yumuşadı.

"Portia'nın okula gitmesi
gerekiyor." "Bu Angelica'nın
sorunu."

Bunun üzerine burnumdan keskin bir nefes çektim ve tuttum.

Kızgın ya da sinirli değildi.

Kendimi güçlendirmeye çalışıyordum çünkü o haklıydı.

Sadece kendim için değil, çocuklar için ve bir bakıma Angelica için de yerimde durmalıyım.

Tam başımı sallayacaktım ki telefonum tekrar çaldı.

İkimiz de aşağıya baktık ve Boone'un ekranı okuduğunu biliyordum çünkü "Unh-unh" diye homurdandı.

Ancak bu, onun bu noktada müdahale etmeye niyetli olduğunu gösterse bile, ben olduğum kişiydim.

Bu benim
bokumdu.

Ben de aradım.

"Brian, dinle-" Selamlama olarak
başladım. Ve yine, daha ileri
gidemedim.

"Bu karmaşaya neden olan sensin, Ryn," diye çıkıştı kardeşim bana. "En azından geçiş sürecinde yardımcı olabilirsin."

Geçiş sırasında yardım?

Bu ikisi hangi gezegende yaşıyordu?

"Şunu açıklığa kavuşturalım," dedim. "Sen ve Angelica tarafından kandırılmaktan bıktım. Bunu açıkça belirttim. Beni çocukların hayatından çıkardınız. Ve çocuklar teyzelerini sevdikleri için bundan hoşlanmadıklarında, sen sadece

Yarattığınız durum için beni suçluyorsunuz, düzeltmek için yardım *etmemi* mi istiyorsunuz? *Hepiniz* için asıl mesele, çocukların sadece ebeveynlerinden kendilerini düzeltmelerini beklemeleri değil, bunu *hak etmeleri* değil mi?"

"Neden seni aramanın zaman kaybı olduğunu biliyordum?" Brian belli ki cevap vermek istemediği bir soru sordu.

Sorun şu ki, kelimeleri geveliyordu.

Ya hiç uyumadı ya da uyuduğunda o kadar sarhoştı ki sarhoş uyandı.

"Annemle Brenda'ya bu pisliği yaydığına inanamıyorum," diye devam etti. Ona bunun benim *pisliğim* olmadığını söylemedim, bunun yerine Brian ve Brenda'yı aradım.

Angelica onlarınkinden çıktı.

"Bu durumda seninle konuşmayacağım" dedim.

"Ben sadece senin beni soktuğun durumdayım," diye karşılık verdi.

"Özür dilerim, dün gece çalışırken halüsinasyon mu gördüm? Onun yerine, senin evinde boğazından aşağı zorla viski mi içtim?"

"Ryn," diye fısıldadı

Boone. Ona odaklandım.

"Telefonu kapat bebeğim," diye devam etti, tam Brian, "Sen lanet olası bir iş parçasısın," derken.

Telefonu kapatmadım.

Kardeşıme dedim ki, "Senin için tek bir umudum var, Brian. Sen, çocukların ve hatta Angelica için tek bir umudum var. O umut da bir gün elinde bir kâğıtla karşıma oturup kendine dönüş yolunda yaptığın telafileri bana okuman ve bana bu şekilde davrandığın için kendini *tam bir* pislik gibi hissetmemen."

Ve evet.

İşte o zaman kapattım.

Telefonumu da kapattım.

Sadece zil sesini değil.

Telefon.

Onu odanın öbür ucuna fırlatmak istedim.

Ayrıca yataktan fırlamak ve avazım çıktığı kadar bağırarak istedim.

Yataktan fırlamak, üzerime bir şeyler giymek ve kışımı kaldırıp

Angelica, Portia ve Jethro'ya bakacak.

Ben bunların hiçbirini yapmadım.

Hiçbir şey yapamadan telefonumun siyah ekranına bakakaldım.

Sevdiğim insanlar hakkında hissettiğim ezici çaresizlikle başa çıkmak için, o anda onları mahvetmek için hiçbir yol yoktu.

Ve tüm bunların ne kadar *acı*
verdiğini. "Ryn."

Telefonuma bakmaya devam
ettim. "Kathryn, tatlım, bana bak."
Gözlerimi Boone'unkilere
kaldırdım.

"Yani, evet, ben o şans verdiğin kızım, o kadar çok yükü var ki ve hayatını bok götürüyor, sadece şans verdiğin için neyin yanlış olduğunu merak etmekle kalmıyorsun, ondan ve tüm çöplerinden kaçmak için başka bir eyalete taşınmayı düşünüyorsun."

"Yakınından bile geçmiyor," dedi
nazikçe. Adamım, bu kadar iyi
bir adam mıydı?

"Bütün bunlar için beni suçluyorlar," dedim ona.

"Elbette öyleler tatlım," diye cevap verdi. "Onların tarzı bu. Sorumluluk almazlar."

Doğru söylemiş.

"Portia iyi bir çocuk," dedim ona. "Kardeşine göz kulak olur. Sinir krizi geçirecek türden bir çocuk değil. Ben sadece... orada olanları düşününce, benim etrafta olmamama bu kadar aşırı tepki vermesi beni korkutuyor Boone."

"Belki de anneni aramalısın," diye önerdi. "Onu da mı bu karmaşanın içine çekeyim?" diye sordum.

"Karar sizin, ama neler olup bittiğini biliyor olabilir, bilmiyorsa da bilmek isteyebilir ya da yardıma çağırdıklarında onu gafil avlamaları ihtimaline karşı bilmesi gerekebilir."

"Bildiğim bir şey var ki o da Angelica'nın hızlı davranmaya çalışmasının ardından Brenda'nın bu hafta sonu çocuklara bakmamış olması. Angelica bütün hafta sonu onlarla birlikteydi. Ve belli ki bu pek iyi gitmemiş."

"Bu senin sorunun değil, Ryn."

"Onlar benim yeğenlerim."

Çenemi iki elinin arasına aldı ve yüzünü benimkine dayadı. "Bu berbat. Zor bir durum. Ne kadar zor olduğunu anlamıyorum ama zor olduğunu anlıyorum. Yine de bu senin sorunun değil. O çocuklar için ne kadar zor olsa da, nasıl olursa olsun bir aile olmayı öğrenmek zorundalar ve sen bir aile seçersen bunu yapamazlar.

onlar için maddi, duygusal ve zamanınızla destek olun." Ve burnumdan bir kez daha keskin bir hava çıkışı oldu.

"Tehlikede olduklarını düşünüyor musun?"

diye sordu. Bu düşünce aklımın ucundan bile geçmemişti.

En azından "tehlike" kelimesinin geleneksel anlamında değil.

"Hayır," diye yanıtladım. "Angelica onları seviyor. Brian onlara tapıyor. Ama ihmal ihmaldir, Boone."

"Ve sen de buna bir son vermeye çalışıyorsun, haksız mıyım?"

Kahretsin.

O haklıydı.

Ve Angelica her aradığında koşup gelsem ve canı istemediğinde rolünü oynamamı sağlamak için beni kandırsa, kandırsa ya da öfke nöbeti geçirse buna bir son veremezdim.

Bu anne olmak değildi.

Genç bir anne olarak başlamıştı, doğru.

Ama artık böyle bir mazereti yoktu.

Öğrenmesi gerekiyordu ve bunu onun yerine benim yapmam yardımcı olmuyordu.

Boone'un bu sonuca vardığını bildiğini, ellerini çenemden çekip bırakmadan önce alnını kısa bir süre benimkine dokundurmasından anladım.

Elbette başka bir konuda haklıydı. Annem bilmeliydi, çünkü eninde sonunda bu durumla başa çıkmak zorunda kalacaktı, eğer onlardan biri ya da diğeri onu gidip durumla başa çıkması için çağırmamış olsaydı.

"Annemi arayacağım," diye mırıldandım.

Boone, "Tamam, ben gidip kahve yapayım," diye cevap verdi.

Telefonumu açmak için düğmeye bastım, Boone bana çok uzun sürmeyen bir öpücük verdi (ne yazık ki), sonra yataktan kalktı.

Telefonumun açılışını izlemedim.

Odadan çıkarken Boone'un boxer külotunun içindeki kıcını izledim.

Neyse ki telefonumun kapalı olduğu dakikalarda hiçbir sesli mesajım ya da cevapsız aramam yoktu.

Ne yazık ki, anneme yaptığım çağrı cevaplanmadan ya da sesli mesaja düşmeden kesildi, bu da reddetmiş olduğu anlamına geliyordu.

Bu da telefonda başka biriyle konuştuğu anlamına geliyordu. Kim olduğunu biliyordum.

Yataktan kalkıp dişlerimi fırçalamak için banyoya yönelmişim ki cep telefonum çaldı.

Anne.

Telefonu ben açtım. "Selam."

"Bu senin sorunun değil Kathryn, benim de değil. Brenda yapması gerekeni yapacaktır ama Angelica'nın davranışlarından hiç memnun olmadığını söyleyebilirim. Pes edecek mi, göreceğiz. Bunu geçmişte de yaptı. Ama biz birleşik bir cepheyiz, beni anlıyor musun?"

"Görünüşe göre sen de benimle aynı şekilde uyanmışsın," dedim küçük banyoma girerken.

"Bir strateji geliştirmeliydik," dedi. "Yine de Portia'nın harekete geçeceğini düşünmezdim."

Ve burnumdan keskin bir nefes daha çıktı.

Annem duydu.

"Dikkat et şekerparem, başın dönecek," diye uyardı annem sessizce.

O bilirdi.

Bu bana ait bir şeydi. Hayat kontrolden çıktığında bir şeyleri kontrol etmek için genellikle nefesimi tutmamdan önce gelen o keskin nefes.

Bir keresinde babamı nadiren ziyaret ettiğim bir sırada bayılmışım ve o da annemin maaşına haciz konulması ve ev kredisini ödeyememesi anlamına gelebilecek bazı evraklar doldurduğu hakkında atıp tutuyordu.

Hafızam beni yanıltmıyorsa, o zamanlar Littleton'da otuz beş yüz metrekairelik bir evi vardı; bilardo masası, jakuzi, ıslak bir bar ve garajında pimped-out bir Ford Bronco ve bir Corvette Stingray vardı. O zaman bile, on dört yaşındayken ve onun saçmalıklarını dinlerken, onun

Acıtıyor.

Ama annem öyleydi.

Brian öyleydi.

Ve öyleydim.

Finansal

olarak.

Ve başka türlü.

"Doğru anne," diye mırıldandım, elektrikli diş fırçama bakıyordum, annemle telefonda konuşurken üzerine diş macunu bulaşp bulaşmayacağını merak ediyordum, kısa ve uzun dişlerimi dolduran diğer şeyleri değil de bunu düşünmeyi tercih ediyordum.

zaten pek de harika olmayan bir gün.

"Biraz sakın bir zaman bulacağım ve gidip kardeşinle konuşacağım," diye buyurdu annem.

Muhteşem.

"Anne-" Bunun o kadar da iyi bir fikir olmadığından emin olduğumu söylemeye başladım. "Seninle değil, Kathryn. Bu hale gelen şeyin sorumluluğunu

Hayatını sana adadı. Bu doğru değil. Adil değil. Bunu söylemek beni incitiyor ama bu yüzden orada olsaydın ona engel olacağını düşünüyorum."

Ve tekrar.

Ağlama ihtiyacı.

Burnumdan nefes almadım çünkü neyse ki Boone kapıda belirdi.

Çıplak omzunu pervaza yasladı ve nazik gözlerle beni inceledi.

Kot pantolonunu giymemişti, bu da her yerinin görüldüğü anlamına geliyordu. Ve hepsi muhteşemdi.

Ama benim sabahım böyleydi, bu bile yardımcı olmadı.

"Bence bu iyi bir fikir," dedim anneme ama bakışlarım Boone'un yüzündeydi.

Annem bana "Bundan sonra stratejik düşünmemiz gerekiyor" dedi. "Bu yüzden ne zaman olacağını, ne söylemeyi düşündüğümü sana bildireceğim ve o sırada müsait olmanı istiyorum, böylece bittiğinde sana gidebilir ve seni bilgilendirebilirim."

Ve yanınızda olun çünkü işler doğrudan boka saracak ve bunu birinin üzerine yıkmanız gerekecek.

"Kulağa bir plan gibi geliyor," diye kabul ettim.

"Ayak sürüyecek değilim, tatlım."

"Tamam, anne."

"Pekâlâ," dedi. "Şimdi biraz uyu. Dün gece dans ettiğini biliyorum. Yeterince uyuyamadığın için endişeleniyorum."

Tüm bunlardan sonra tekrar uyumamın imkânı yoktu.

"Uyuyacağım. Seni seviyorum anne."

"Ve seni seviyorum. Her şey yoluna girecek, Kathryn." Son kısmı çok hızlı söyledi, sanki beni yalan söylemediğine ikna etmeye çalışıyordu, ya da belki de kendini ikna etmeye. Ama devam ettiğinde yalan söylemediğini anladım. "Öyle ya da böyle."

Vedalaştık, telefonumu ayaklı lavabonun kenarına koydum.

ve tüm dikkatimi Boone'a verdim.

Sonra onu aşağı çağırdım.

"Bir telefon aldı. O da gitmiyor. Birleşik bir cephe olduğumuzu söylüyor. Ve yakında Brian'la oturup sohbet etmek için uygun bir zaman bulmaya çalışacak."

"Gününüzün berbat geçtiğini ve daha da kötüye gidemeyeceğini düşünerek, sizinle sizi fena halde kızdıracak bir şey paylaşmak için mümkün olan en kötü ve mümkün olan en iyi zaman olduğunu düşünüyorum."

Uh-oh.

Bir şey söylememeye karar verdim.

"Sana baktığımı biliyorsun," dediğinde kapı çerçevesine yaslandığı rahat ama rahat olmayan koltuğundan kıpırdamadı.

"Evet," dedim o tek kelimeyi yavaşça, uzatarak.

"Böyle bir şey yaptığımda oldukça titiz olurum."

Dudaklarımı birbirine bastırdım.

Bu istilacı bir durumdu ve bu konuda konuşmamız gerekecekti.

Her ne kadar şu anda bir karmaşa olsa da, bu onun hatası olmasa da, eylemlerinin bilmem gereken bir şeyi gün ışığına çıkardığı inkar edilemezdi.

Ama saklayacak bir şeyim olmasa ve birlikte olsak bile, Boone'un bana bakması hiç de iyi olmazdı.

Ancak, şimdi bunu tartışmanın zamanı değildi.

"Çabucak anladım, sizi tüketen ailenizdi, bu yüzden odak noktam buydu" diye devam etti.

Sessiz kaldım.

"Yani bu cümle beni doğruca babana götürdü." Kahretsin.

"Boone."

Tüm söyledığım buydu, çünkü ne bulduğuna bağlı olarak söylenebilecek tek şey buydu.

"Kızlar ve erkekler arasında fark yok," dedi Boone. "Ya büyüyünce annen gibi, kendin gibi olmayı umarsın ya da ona hiç benzememeyi. Şanslıyım ki ben de senin gibiyim. Örnek alacağım bir babam vardı ve hala da var. Kardeşinin yoktu."

"Seni duyuyorum."

"Bende olmadığı için bunun bir adamı nereye götüreceğini bilmiyorum. Sadece onu iyi bir yere götürmeme ihtimalinin yüksek olduğunu biliyorum. Mesela,

Babasının yaptığı gibi hayatını, ailesini mahvetmek, bir yerlerde muhtemelen asla yapmayacağına dair kendine yemin ettiği bir şey ve bir seviyede babasının izinden gittiğini bilmek ve bu pisliği bir şişenin dibinde boğmak çünkü o devasa pislikle başa çıkamıyor."

"Alkolizmin tedavi edilmesi gereken bir hastalık olduğunu düşünüyorum, Boone."

"Katılıyorum. Ancak düşünmeme ya da hissetmeme ihtiyacını tetikleyen bir katalizör var ve bağımlılık davranışı bundan kaynaklanıyor, Ryn. Ve nedenini bilmediğiniz bir şeyi tedavi edemezsiniz."

Şüphesiz haklıydı.

"Babam hakkında ne kadar şey biliyorsun?" Ben sordum.

"Onu aramadığını ya da görmediğini biliyorum, kardeşin de onu aramıyor ya da görmüyor ve yeni bir kıyafete ihtiyacı olduğunda Angelica'nın telefon ağacında o yok."

Hmm.

Boone devam etti.

"Nafaka ödemediği için aleyhinde hükümler olduğunu biliyorum. Annenizin sizi ve kardeşinizi ziyaretten alıkoyduğunu iddia ederek karşı dava açtığını biliyorum. Ve hem sizin hem de Brian'ın yargıç önünde ifade verdiğinizi biliyorum, sözde ondan alıkonulduğunuz zamanlarda, o sadece gelmedi."

Mahkeme belgeleri halka açık kayıtlardı.

Yani evet, aile hayatımın saçmalıklarının bir yerlerde herkesin okumasına açık olduğunu bilmek (bilmemek) harikaydı.

Ve onu okuyanlardan biri de Boone'du.

"Ve biliyorum," diye devam etti Boone, "neredeyse bir yıldır çevirmek istediğin o eve sahipsin ve daha tamamen yıkılmadı bile. Babam burada olsaydı, bir kızı vardı, bu onun yapmak istediği bir şeydi ve hayat araya girdi, her hafta sonu orada olurdu, kedi sidiğine bulanmış halıyı çıkarır ve Fransız kapılara uyması için taş keserdi."

Harika bir annem vardı. Bunu kabullenmeliyim. Pek çok insan ebeveynlerinin onları umursamadığını düşünür.

Ama Boone'un babasını anlatış biçimi bende harika bir baba özlemi uyandırdı.

"Taşıdığım yükler sana ağırlık yapmıyor mu?" Sefil bir şekilde sordum.

"Ordudaki en iyi arkadaşım benimle aynı zamanda terhis oldu ve karısının ve sekiz aylık bebeğinin evinde, altı ay boyunca sessizce mücadele etti.

Kimseye bir şey söylemeden aylar geçirdikten sonra garajlarındaki kamyonetinin içinde beynini uçurdu."

Sözleri karşısında tüm vücudum şok ve acı içinde geriye doğru sallandı. "Bebeğim," diye fısıldadım.

"Whitney, karısı, onu buldu."

"Aman Tanrım," diye nefes aldım.

Hayal bile edemezdim.

Hayal etmek istemedim.

Bunu bilmek bile istemiyordum, daha da ötesi Boone'un bununla yaşadığını bilmek istiyordum.

"İlk beni aradı. Polislerden önce oraya vardım." Arkadaşını böyle görmüştü.

Aman

Tanrım.

"Boone."

"Bir kadını becerirken onun hoşuna gidecek şekilde bastırırdım. Ve kontrol bende olmadığı sürece yatakta asla gerçekten boşalamazdım. Ama yaptığım şeyi yaptıktan, gördüğüm şeyi gördükten ve hizmette kaybettiğim şeyi kaybettikten sonra bu şey aşırı hızlandı ve aşırı hızda kaldı, Kathryn. Bazen, seninle bağlantı kurma ve bunu yaptığımızda hükmetme ihtiyacı doğal olacaktır. Bazen de terapötik olacak, kontrol etme ve serbest bırakma ihtiyacı."

Artık bayılma tehlikem yok.

Üzerimde yattığı süre boyunca yoğun nefes aldığım için çok fazla oksijen alıyordum.

"Peki *bu* yük hakkında ne hissediyorsun?" diye sordu.

"Sanırım sabahımız kahve olmadan daha fazla yüzleşemeyeceğimiz kadar ağır geçti," diye cevap verdim.

"Aradığım şey bu değil tatlım," dedi usulca. Öyle olmadığını biliyordum.

Kahretsin!

Bununla nereye varmaya çalışıyorum?

"Tamam, tüm bu olanlardan sonra, eminim oldukça güçlü bir insan olduğumu gözden kaçırmamışsındır, Boone." diye başladım.

"Senin bokun artı benim bokum eşittir bir ton bok."

Az önce bana verdikleriyle, bu konuda yanılmadığını görüyordum. "Eğer kırmayacağına söz verersen, ben de kırmam," dedim ona.

"Kırılmayacağıma söz veremem."

Aman Tanrım.

Onu içime çekerken bir an bunu düşündüm.

Boone, tüm o uzun boylu, kaslı komando iyiliği, beni kırılabileceği konusunda uyarıyor mu?

Bununla nasıl başa çıkacağıma dair hiçbir fikrim yoktu ve sonraki sözlerim de olmadığını gösteriyordu.

"Boone, bebeğim," diye fısıldadım.

"İşler ciddileşiyor ve bizim için çok hızlı ilerliyor, Kathryn. Sen kendi bokunu aldın. Benim de var. Ama seninki dışsal. Benimki içsel. Aynı zamanda benimle aynı yükü taşıyan dostlarımla da dışsal ve Jeb'i kaybettikten sonra, onların benim için olduğu gibi ben de onlar için orada olacağıma söz verdim. Ve kendimi buna adadım. Sen ve ben bize bir şans vermek için bu kararı aldık ve yükünün bana kapıyı göstereceğini düşünme yükünü taşımamak için gözlerin açık bir şekilde içeri girmelisin çünkü uzaklaşması gereken kişi sen olabilirsin."

"Dünkü kıyafetimi beğenmiştin," diye hatırlattım ona. "Evet," diye onayladım.

"Ve sen bana söyledin," diye devam ettim.

"Bebeğim, iyi bir erkek arkadaşım var ve sana yatakta yaptığım şeylerden hoşlanacağını biliyorum. Ama nasıl giyindiğinle ilgili iltifatlar karanlık zamanları aydınlatmayacak."

"Hava ne kadar kararıyor?" Tereddütle sordum.

"Daha kötü durumda olanları tanıyorum ve çoğunlukla bir kilidim olduğunu ya da bu kilidin kaydığını hissettiğimde onu bırakacak bir çıkışım olduğunu hissediyorum. Ama eğer gevşerse, bu fantastik bir ışık yolculuğu olmaz."

Ezik bir şekilde elimi uzattım. "Ne söylememi istediğinizi bilmiyorum."

"Ben de bilmiyorum. Sadece neye doğru gittiğini bilmen gerektiğini biliyorum, böylece aramızdaki ilişki yürümezse, bunu senden saklayarak her şeyi baştan berbat etmemiş olurum."

"Tamam, o da var. Ben kendi saçmalıklarımla dışarıdayım, sen de kendi saçmalıklarıyla dışarıdasın. Bu, birlikte buz pateni yapmamıza, bir parkta yan yana oturup birbirimizin gözlerine bakmamıza, dondurma ellerimizde erirken külahları tutmamıza ve bana birlikte büyüteceğimizi bildiğimiz bir köpek yavrusu aldığın barınağa 'You've Got the Love' şarkısının çaldığı bir montajda yürek ısıtan geziler yapmamıza yol açan sevimli bir tanışma başlangıcı olmayabilir. Ama elimizde olan bu. Ve annem dışında, hiç kimse bana

ve sen bunu yarım saat önce yaptın. Hiç tereddüt etmeden benim için telefona cevap vermeyi teklif ettin. Sanırım şu anda söylemem gereken tek şey, bunu kabul edeceğim."

Boone orada öylece duruyordu, aldatıcı bir rahatlıkla pervaza yaslanmıştı. Ama gözleri üzerimdeydi.

"Oh, ve delicesine muhteşem bir vücudun var. Yani cidden, bir kızın kapısını iç çamaşırından başka bir şeyle süslemediğin sürece katlanacağı çok şey var." Bunu omuz silkerek bitirdim.

Daha sonra üzerime geldiğinde şaşkınlıkla bağırdım ve ilk başta nasıl karşılık vereceğime dair hiçbir fikrim yoktu.

O küçük banyoda gidecek hiçbir yer olmadığı için geri çekilmek zorunda kaldım.

Hiçbir yere gitmek istemediğimi fark ederdim.

Başımı ellerinin arasına aldı ve ağzı sertçe ağzıma indi. Beni daha sert öptü.

Bunu beni lavaboya doğru iterek yaptı, böylece lavabo sırtıma battı. Umurumda değildi.

Azıcık bile değil.

Külotumun bacaklarımdan aşağıya kayması umurumda değildi, çünkü onları aşağıya itmişti.

Hayır.

Umurumda değildi.

Çünkü bununla birlikte, bunun nereye gittiğini biliyordum. Ben de oraya gitmek istedim.

Yine hayır.

Oraya gitmek için *sabırsızlanıyordum*.

Ve Tanrı'dan oraya *çabuk* varmamızı diledim.

Bu da beni kışkımdan kaldırıp lavabonun kenarına koyduğunda sevindiğim anlamına geliyordu.

O anda *gerçekten* çok ihtiyacım olan şeyi bana vermesi için bir talep olarak sikini çekmekten daha iyisini biliyordum. Ve bunu biliyordum, onun nasıl olduğunu ve benim nasıl olduğumu.

Ben de tırnaklarımı kışına geçirerek bunu anlattım.

Başını kaldırdı, gözlerimi yakaladı, gözleri parlıyordu, genişlemeden neredeyse siyaha dönmüştü ve tahrik olmuştu, rahmim bu manzara karşısında kasıldı ve homurdandı, "Evet?"

"Evet," diye cevap verdim.

"Bebeğim," diye homurdandı.

Onu da anladım.

Bir soruydu.

Bir tanesine hemen cevap verdim.

"Hap kullanıyorum. Temizim. Ya sen?" "Evet."

Elinin sikinin başını aradığını hissetmemden sadece bir saniye önce eli aramızdaydı.

Yakaladı ve sonra bileklerimi kavradı, kollarımı kaldırdı, bir eline geçirdi, bana doğru eğildi ve arkamdaki aynaya bastırdı.

İçeri girerken bunu yaptı.

Oh...

Evet.

Gözlerimi kapattım ve başım cama çarparak geriye düştü.

Tanrım, iyi hissettirdi. Mükemmel uyum. Bu vücut çok yakın. Çok sıcak. Kokusu.

Beni tutuşu.

Serbest kalan kolu bana d o l a n d ı ve o zaman hareket etmediğini fark ettim.

Gözlerimi açtım ve başımı dikleştirdim.

"Boone..."

Yüzündeki ifade yüzünden sözümü yarıda kestim.

İnanılmaz güzel yüzündeki ifadeyi asla unutamayacağımı söylemem yeterli.

Bana, dakikalar önce doğru şeyi söylediğimi söyledi. *En* doğru şeyi.

Ve bu onun için çok şey ifade ediyordu. Hem de çok.

Aynı zamanda, şu anda bulunduğu, bana bağlı olduğu yer de aynı anlama geliyordu. "Seni kazanmak için çaba göstermediğim için sıçtım batırdım," dedi. "Boku yedim

Yine seninle olmam gerekirken başka bir kadınla görüştüm. Bu işi berbat ettim, çünkü ilk seferimizin banyo lavabosunda olmasını istemedim. Ama sonuç olarak, tüm bunlar ve senin şu anki görünüşün, şu anki hislerin, bana söylediklerin, bunu da kabul ediyorum."

Önümü göğsüne bastırmak için sırtımı dikleştirdim.

Başını eğdi ve beni öptü.

Hızlı başlamış olabilir, ama sonra benimle doğrudan sevişti.

Banyo lavabomun üzerinde.

Yavaş, tatlı, bol bol öpüşme, bol bol göz teması, bol bol bana dokunması ve bunu düpedüz *saygıyla* yapması.

Daha hızlı, daha derin, ama daha tatlı ve daha fazla öpüşme, göz teması ve şimdi kavrama (bir eliyle kıcıma bunu yaparken diğer elinin parmakları bileklerimin etrafındaydı).

Ve sonra eli arkamdan kalkıp aramıza girmeden önce bile gözlerindeki bakıştan nerede olduğunu anladım.

Başparmağıyla klitorisime dokunarak oraya ulaşmamı istedi. Ben de ona teslim oldum ve o da beni oraya götürdü.

Oh, evet.

Oraya soluk soluğa ve ürpererek gittim ve beni götürdüğü yere vardığımda asla ayrılmak istemedim.

Orgazmımı izledi. Sonra kendini oraya götürdü. Ben de onunkini izledim.

Vay canına.

Onun her zaman güzel olduğunu düşünmüştüm. Ama bu?

Bu çok güzeldi.

Seks konusunda kendi payıma düşen deneyimleri yaşamıştım ama bunu banyo lavabosunda yaptığımı söyleyemezdim.

Ve bunu orada yapmanın hayatımda yaşadığım en derin ve samimi deneyim olacağından bir milyon yıl geçse bile şüphelenmezdim, öyle ki bu an muhtemelen hayatımın geri kalanı için sadece bu olabilirdi.

Ama Boone ve benim için olan buydu.

Beni nazıkçe öpüyordu ve içeri girip çıkmadan önce kayıyordu, öpüşmeyi bitirdi ve yavaşça açılan gözlerimi yakaladı.

Tüm bunlar hoşuma gitti.

Beni olduğum yerde tutması, bileklerimi bırakmaması, hatta nazık kısımlara geldiğimizde bile.

"Müzik zevkin seçkin, tatlım," diye mırıldandı.

"Ne-ne?" Zorla söyledim.

"'You've Got the Love.' Hangi şarkı olduğunu düşünmeye hiç zaman ayırmadım.

parkta dondurma-koniler montajımı örtbas ederdi. Ama bu tam isabet."

İlk seferimizden sonra hala içimde miydi?

Benimle dalga mı geçiyorsun?

"Buz pateni yapar mısın?" Ben sordum.

"Pensilvanya bir Minnesota değil ama hokey k o n u s u n d a h i ç d e b a ş a r ı s ı z d e ğ i l d i k . "

"Hokey mi?"

"Cılız bir herifken kıcıma çok tekme yedim. Bu yüzden kilo alıp buza geri döndüğümde, o adamların kışlarını tekmelemek çok iyi geldi."

Ona gülümsedim.

O da bana

gülümsedi.

Sonra da şunu not ettim: "Bence bu yavaş gitme işini çok iyi başardık. Ne oldu? Başlamadan önce bir buçuk gün bekledik mi? Harikayız."

Bunun üzerine kıkırdadı, bunu aynı anda hissetmek gülünç derecede harikaydı, ama soldu ve yüzümü iki eliyle yakalayabilmek için bileklerimi bıraktı.

"Bunu mahvetmeme izin verme," diye fısıldadı, nedense gözlerini ağzıma dikmişti.

"Bunu mahvetmeme izin verme," diye

fısıldadım. Bakışları benimkine doğru

yükseldi.

"Anlaştık."

Onuncu Bölüm

Tehdit Etkisiz Hale Getirildi

Ryn

Bir sarsıntıyla uyandım, nefesim kesildi.

Kanepemde sırt üstü yatıyordum, dizüstü bilgisayarım karnımın üzerindeydi.

Alkolizm, travma sonrası stres bozukluğu ve en iyi fayans derzleme stratejilerini araştırırken uyuyakalmışım.

Daha önce Boone'un işe gitmesi gerekiyordu. Ama biz plan yapmadan gitmedi. Bir sürü plan.

Bunlar arasında Boone'la o gün için ayarladığımız ve geceyi benim evimde geçirmesiyle sonuçlanan şeyler de vardı.

Daha çok seks yapacağımızı umduğum yerde.

Ertesi gün, biraz iyi bir uykudan (ve daha fazla seksten) sonra şansım yaver giderse, Boone isteyken çevirmek istediğim evdeki felakete nihayet girişecektim. O gece Smithie's'ten izinli olduğum için evdeki işimi bitirecek, eve gelecek, duş alacak, Boone beni yemeğe çıkaracak ve sonrasında geceyi onun evinde geçirecektik.

Yaşadığı yeri görmek için sabırsızlanıyordum.

Ayrıca orada seks yapmak için de sabırsızlanıyordum.

Boone'un eve gelip bana yardım edeceği ve arkadaşları Mo, Mag, Axl ve Auggie'ye var olup olmadıklarını soracağını söyleyeceği hafta sonuna kadar bu bölgede kalacaktık.

Boone buna ek olarak, "Kimin evinde kalacağımıza sonra karar vereceğiz, ama bir film izlemek için biraz zaman ayırabilirsek harika olur" dedi.

Ayrı yerlerde kalacağımız tartışma konusu bile değildi. Benimkinde olacaktık.

Ya da onun evinde olurduk.

Tüm bunlar, birbirlerine doyamayan yeni çiftlerden biri olacağımıza inanmama neden oldu. Her saniyeyi birlikte planladık. Birbirimizin yanından isteksizce ayrılıyor, birbirimizi tekrar ne zaman göreceğimize dair planlar yapıyor ve birbirimizin alanından çıktığımız anda mümkün olan en kısa sürede bağlantı kuruyorduk.

Örnek olarak, o gitmeden önce kapımda yaptığımız on beş dakikalık öpüşme seansı ve muhtemelen sokağımın sonuna gelmeden önce ona mesaj atmış olmam gösterilebilir.

Ve ışıklarda otururken bana mesaj atmıştı. Bu arada, ondan sonra birçok mesaj daha geldi.

Biraz uyumak istiyordum ama yapamadım. Onunla kendimi daha güvende hissettiğim için evimde kalan, soğan halkasını alabildiği kadar ketçaba bulamaktan hoşlanan, kedi idrarına bulanmış halıyı sökmeme yardım etmek için gelen ve banyo lavabomun üzerinde benimle sevişmeyi (beni becermek yerine) başaran adamdan bir mesaj beklerken olmazdı.

İlk seferimiz.

Romantik ve derin. Ve
bir banyo lavabosu
üzerinde.

Bunda harika bir şey vardı, olduğumuz insanlara ve olmamızı umduğum çifte uygun bir şey.

Sadece hissettiğimiz anda birbirimize saldırıyorduk. Dahası, bir Dom'un kontrolü kaybetmesi pek sık görülen bir şey değildi.

Ama ben bir denizaltıydım, bir kadındım, bunu seviyordum.

Birbirimizle paylaştığımız şeylerin onun için çok şey ifade etmesi hoşuma gitmişti, beni o kadar çok istiyordu ki kendini tutamıyordu.

O da istediğini aldı. Oh,
evet.

Bu hoşuma gitti.

Ve sadece bu düşünceyle uykuya daldım.

O anda hoşuma gitmeyen şey, dizüstü bilgisayarım karnımın üzerindeyken kanepemde uzanmak, ekranın uykuya dalması ve bir şeylerin yanlış olduğunu hissetmektir.

O ana kadar ne olduğunu anlayamamıştım.

Sarsılarak doğruldum ve yere düşmeden önce dizüstü bilgisayarı yakaladım. Kahretsin.

Sanki...

Dikkatlice döndüm, dizüstü bilgisayarımı sehpanın üzerine koydum ve bir ayağımı yere bastım. Ağırlığımı desteklemek için ayağımı kullanarak daha da derine eğildim, vücudumu oturma odası ile yemek odası arasındaki duvarın arkasında tuttum ve dairem arkasına doğru çift genişlikteki açıklığın etrafından baktım.

Mutfağıma açılan bir arka kapı vardı. Onu hiç kullanmadım. Kullanmadım çünkü bu kapı, altında her birime ait çöp kovalarının bulunduğu küçük bir terasa açılıyordu. Bunun ötesinde, tahsis edilmemiş beş park yeri vardı ve evde sadece dört birim olmasına rağmen, bunlar her zaman doluydu, bu yüzden uzun zamandan beri oraya park etmeye çalışmaktan vazgeçtim çünkü boşuna bir egzersizdi.

Kapının bir topuz kilidi, bir sürgüsü ve bir zinciri vardı, ayrıca hiç kullanmadığım için önünde bir mutfak arabası vardı, ancak mutfak çok küçüktü, ekstra yüzey ve depolama alanı kullanabilirdim.

Kapıda bir pencere vardı.

Ve o pencereden, gün gibi açık bir şekilde, pencerenin üzerine çektiğim yarı opak Roma perdesinden gölgeli bir figür görebiliyordum.

Telefonumu kaptım ve Boone'u ararken çıplak ayaklarımla yatak odama (daha da önemlisi şok tabancamın olduğu yere) koştum.

İki kez çaldıktan sonra Boone telefonu açtığında yatak odamda dikiliyordum, hâlâ arka kapıdaki tırmalama sesini duyuyordum, elimde şok tabancası vardı.

"Selam bebeğim," diye selamladı.

"Arka kapımda içeri girmeye çalışan biri var," diye tısladım. Bir an bile sessizlik olmadı.

Hiç tereddüt etmeden.

"Evinizde kilitli bir oda var mı?" diye sordu. "Evet.

Banyo."

"Oraya git. Kendini içeri kilitle. Yakında biri gelecek."

O tarafa yöneldim ve ona "Şok tabancam var. Onu aldım-"

"Her kim olurlarsa olsunlar, o silahı kullanabileceğin kadar yakınımda

olmalarını istemiyorum.

Şok tabancası. Kendini banyoya kilitle, Kathryn. Biri yolda. Şimdi gitmeliyim, tatlım. Banyoya git."

"Tamam, Boone," diye fısıldadım.

"Arkandayım bebeğim," diye fısıldadı ve sonra bağlantıyı kesti.

Neden ön kapıdan kaçmamı istemediğini merak ederek kendimi banyoya kilitledim.

Öne çıkmak istedim.

Orada da birinin olacağını mı düşündü?

Artık arka kapının tırmalandığını duymuyordum. Ayrıca birinin içeri girerken mutfak arabasına çarptığını da duymuyordum, gölgeli pencereden göremediğiniz bir arabaya.

Hiçbir şey duymadım.

Ta ki duyana kadar.

Silah
sesleri.

Kapat.

Üç tane.

Gürültüyle irkildim, bir alışveriş merkezinin otoparkında mermilerin havada uçuştığı ve bunun ne kadar inanılmaz derecede zevksiz bir şey olduğu hayalimde canlandı.

Boone'u tekrar aramak için düğmeye bastığımda ellerim çok daha titriyordu.

Telefonu açtığında ilk zil sesi kesildi ve selamlamasını beklemedim.

"Silah sesleri!" diye ciyakladım.

"Polisleri arayacağım. Olduğun yerde kal. Eğil. Axl gelmek üzere Kathryn. Kendine dikkat et."

"Evet, evet," diye nefes aldım, kapıya bakarak. "Ve yakında orada olacağım."

Bununla birlikte, yine
gitmişti. Eğildim ve *iyice*
dinledim. Başka silah sesi
yoktu.

Artık hiçbir şey yok.

Tamam, kahretsin, gün ortasında bir hırsızlık
mı? Ve sokakta silahlı çatışma?

Bir şehirde yaşıyordum. Şehirlerde yaşayan ve kötü şeyler yapan alçak insanlar vardı. Diğer alçak insanların ateş ettiği alçak insanlar. Şehirlerde yaşayan ve kendilerini daha da berbat etmek için araçlara ihtiyaç duyan berbat insanlar da vardı ve onlara ateş etmek isteyen insanlar olabilirdi.

Onlar. Dahası, şehirlerde yaşayan ve belki de akli başında olmayan ama yiyeceğe ya da giyeceğe ihtiyacı olan ya da sadece akli başında davranmayan gezgin insanlar vardı ve *bunlar* ister istemez insanlara ateş edebilirlerdi.

Ama yaşadığım son birkaç günden sonra, haneye tecavüz girişimi ve silah seslerini de içeren olayların bu tür şeylerle bir ilgisi olduğuna inanamıyordum.

Belki kötü niyetli insanlar hariç.

Elimdeki telefon çaldı ve ani sestен korkarak telefonu salladım. Ekranda BRETT yazdığını da gördüm (evet, onu programlamıştım).

Kahretsin, unutmuşum.

Muhtemelen buluşmayı ayarlamak için arıyordu.

Telefonu aldım, "Brett, bu gerçek bir gre-" "Tehdit etkisiz hale getirildi, Ryn" demeye başladım.

Lavabomun kaidesine göz kırptım.

Brett'in bağlantısı kesildi.

"Ryn!" Axl'in bağırdığını

duydum. Dışarıda siren

sesleri de duydum.

Görünüşe göre Axl haneye tecavüz konusunda dışarıdaki adamdan çok daha iyiydi.

"Banyo!" Bağırdım, çömeldiğim yerden doğruldum ve kapıya doğru ilerledim.

Axl koridordan, "Kilidi aç tatlım," dedi. "Güvenli."

Kilidi açtım ve kapıyı açtım.

Axl karenin tam ortasında duruyordu.

"İyi misin?" diye sormadan önce hızlı ama yoğun bir yüz taramasıyla sonlanan bir vücut taraması yaptı.

O anda çok şey oldu, bu yüzden hızlıca özetleyeceğim. Bunun öncelikli olduğundan emin değilim, ama Axl'in inanılmaz olduğu gerçeğiyle başlayacağım-

Bakıyorum.

Öyle bir muhteşem görünüm ki, onu ne kadar sık görürseniz görün, ya da mesela arka kapınızın önünde biri vurulmuş olabilir, onun ne kadar muhteşem görüldüğünü anlamak için bir saniye durmanız gerekir.

Boone'un tüm arkadaşları gibi gençti, muhtemelen otuzlu yaşlarının başındaydı, ama krem si gümüş rengine gür saçları, bir çift *delici*, çelik mavisi gözü, nakavt *edici bir* kemik yapısı vardı ve her zamanki gibi

bu adamlarla, katil bir vücut.

İkincisi, Brett'in az önce beni arayıp kendisinin ya da daha doğrusu adamlarından birinin evime girmeye çalışan birini vurduğunu söylediğini hissediyordum.

Bu son kısmı Axl'a iletmek için, "Ben iyiyim. Uh-" Bu kadarını söyleyebildim.

Axl emir vermeye başladı.

"Dışarı çıkıp polislerle buluşmalıyım. Oturma odana git. Oturma odanda kal. Mutfığa gitme. Benimle misin?"

Mutfığıma gitme mi?

"Sadece-"

Şok tabancasını ölümüne tuttuğum yerden yavaşça çekip çıkardı ve banyo lavabosunun üzerine koydu.

Sonra elimi iki elinin arasına aldı ve "Şu anda çok şey hızlı bir şekilde gerçekleşecek, Ryn. Olmadan önce, bir saniye dur ve kendini toparla, tamam mı?"

Başımı salladım.

Tam elimi sıktığı sırada ön kapıdan yüksek sesle bir vuruş geldi ve derinden gelen bir ses "Polis!" diye bağırdı.

"Geri döneceğim," dedi bir kez daha sıktıktan sonra ve gitti.

Tamam, lanet olsun.

Tamam, *lanet olsun*.

Tehdit etkisiz hale getirildi.

Arka güvertemde ölü bir adam mı vardı?

Oturma odama gittim, kapıda polislerle konuşan Axl'a baktım ama kendimi toparlamak için bir saniye bile düşünmedim.

Yapmadım çünkü bir saniyem bile yoktu.

Polisler içerideydi, Axl da onlarla birlikteydi, sanki o bir korumaymış ve ben de kudurmuş hayranlar denizinde şüphesiz yakalanmış bir ünlüymüşüm gibi etrafımı sarmışlardı.

Daha fazla siren sesi duyulabilir.

Daha fazla polis geldi ve evin arka tarafında göremediğim bir şeyler oluyordu, bu da çok gürültü çıkarıyor ve eve giren tüm polislerin dikkatini çekiyordu.

Mutfak arabam, üzerindeki un dolu teneke kutunun yere düşmesi de dahil olmak üzere kabaca taşındı (bunu, durduğum yerden tezgahın üzerinden yükseldiğini gördüğüm puf nedeniyle biliyordum

oturma odamda).

Ve nihayet Mo geldi, Axl ile on saniyelik bir görüşme yaptı ve Axl gitmeden önce bana yapıştı.

"Uh, Mo-" Başladım ama Mo başımın üzerinden bakıp çenesini kaldırmadan önce bana baktı.

Döndüm ve tam o sırada Boone oradaydı.

Boone yoğun bir vücut taraması yaptı ve ardından Axl'inkinden yaklaşık yedi yüz kademe daha yoğun olan bir yüz taraması yaptı.

Sonra yanıma geldi ve beni kollarının arasına aldı. Tamam, bu iyi hissettirdi.

Ona doğru bastırdım.

"Neler oluyor?" Göğsüne sordum.

Bunu sorduğum sırada bir erkek sesi "Sadler, kız arkadaşınla konuşmamız gerek" dedi.

"Bir saniye," diye yanıtladı Boone.

"Doğru," dedi adam. Sonra devam etti, "Morrison, sana ihtiyacım var." Mo homurdandı ve onun bizi terk ettiğini hissettim.

Hafifçe geri çekildim (ama Boone'un kollarından tam olarak çıkmadım) ve ona baktım.

"Neler oluyor?"

"Bebeğim, lanet olsun," diye mırıldandı. Sonra, "Arka güvertede ölü bir adam var."

Tamam, ilk olarak, kanıtlar Brett'in Boone'a söz verdiği gibi geri çekilmediğini gösteriyordu.

İkinci olarak, Brett'in "kızlarının" iyi olduğundan kesinlikle emin olmaya kendini adanmış söyleyemez.

Son olarak, eğer onu kilit altında tutmazsam, bu beni çok korkutacaktı.

"Polisler muhtemelen biraz zaman alacak bazı şeyler yapmak zorunda kalacaklar," diye konuşmaya devam etti Boone. "Ama sonra, üzgünüm tatlım, senden oraya gidip adamı tanıyıp tanımadığını görmeni isteyecekler."

Muhteşem.

"Boone, sana bir şey söylemem gerekiyor," dedim ve ardından yoğunluğu henüz belirlenmemiş bir yüz taramasına tabi tutuldum ve derimin etimden ayrılmaması lanet olası bir mucizeydi.

Bunu yaptıktan sonra, "Sonra." diye mırıldandı. Evet.

İyi fikir.

Sonra

görüşürüz.

O sırada polisler benimle sohbet etti.

Onlara uyuduğumu söyledim. Birinin içeri girmeye çalıştığını gördüğümü ve duyduğumu söyledim. Boone'u aradığımı söyledim. Neden polisleri değil de Boone'u aradığıma dair artık aşına olduğumuz soruları yönelttiler. Daha sonra silah sesleri duyduğumda neden yine polisleri değil de Boone'u aradığıma dair aynı soruyu yönelttiler (bunun daha kolay bir cevabı vardı, en son Boone'u aramıştım, dolayısıyla çılgına döndüğümde en kolay ulaşabileceğim kişi oydu). Sonra bir gün önce bir tanıdığımın öldürülmesi nedeniyle Englewood polis memurları tarafından ziyaret edildiğim ve polis katili olduğu iddia edilen biri tarafından yarı-kaçırıldığım için sorgulanmaya hazır olduğum ortaya çıktığında yine bu sorularla karşılaştım.

Onlara, evimin arkasından gelen silah seslerinden kısa bir süre sonra, polis katili olduğu iddia edilen Brett "Cisco" Rappaport'un telefona sarılıp arka güvertemde birini öldürttüğünü söylediğini anlatmadım.

Bu da muhtemelen paylaşmam gereken bir şeydi.

Bir süre sonra (ve bu süre zarfında evimde bir sürü polis memuru dolaşıyordu, hepsi mutfağıma girip çıkıyordu, her yere un döküyorlardı), içlerinden biri Boone'un çenesini kaldırdı ve Boone da elimi tuttu.

"Hazır mısın?" diye sordu.

Aslında annemin Flo Teyzesi olan ve kocası her nedense cenazesinde tabutun açık olmasını talep eden Flo Teyzemin cenazesinden önce ya da sonra bir ceset görmemiştim.

Flo Teyze genç değildi ama hayattayken hayat doluydu. Her zaman pembe yanakları, pırıl pırıl gözleri ve devlet sırlarını ifşa eden bir casus gibi sakladığı Andes naneleri vardı.

Beni güldürmeyi ve önemli hissettirmeyi asla başaramadı ve Flo Teyze'nin bunların ikisine de ihtiyacım olduğunu bildiğini düşündüm, özellikle de sonuncusuna.

Ölü gibi görünüyordu... *ölü*. Ve onu o şekilde görmek, kaybedilen her şeyi daha da kötüleştiriyordu.

Ondan sonra bir daha asla ceset görmek istemedim.

Yani Boone'un sorusunun cevabı, hayır, hazır değildim. Yine de başımı salladım.

Mutfağın arka tarafındaki açık kapıya gittik.

İlk fark ettiğim şey, dışarıda, arabaların ötesinde ve sokağın her tarafında çok sayıda izleyicinin olduğuydu.

Ancak, izleyicileri geride tutan olay yeri bandının içinde Boone'un diğer iki yakın arkadaşı Mag ve Auggie ile Axl ve Mo vardı.

Yanlarında Boone'un patronu Hawk Delgado da vardı.

Birçok kişi bu noktada Augustus Hero ve Hawk Delgado'yu tanımlamanın önemli olduğu konusunda hemfikir olmayacaktır.

Bu insanlar birincisi kadın değillerdi, ikincisi de Augustus Hero ya da Hawk Delgado ile hiç karşılaşmamışlardı.

Auggie bir Yunan tanrısına benziyordu.

Bunu, içerebileceği iyiliğin her nüansında düşünün. Son.

Mesele şu ki, Hawk Delgado'yu tarif etmenin bir yolu yoktu.

Bunu yapabilmenin tek yolu, onun bir tür duyusal patlama olduğunu paylaşmaktı.

Bir kere çok güzel ve yapılıydı.

Ama öyle bir karizma, maçoluk ve özgüven yayıyordu ki, neredeyse tadı çıkarılabilirdi. Sanki kokusunu ve hatta tadını alabiliyordunuz.

Bana göre bir adam değildi, çünkü karısına ve kurdukları aileye çok düşküncü, ayrıca onu gördüğüm ve benim olma ihtimalinin olduğunu anladığım andan itibaren Boone'dan başka bir şey düşünmüyordum.

Ama ben heteroseksüel bir kadındım, bu yüzden Hawk Delgado (ve Augustus Hero) ile her karşılaşmamdan çeşitli düzeylerde keyif aldım.

O hariç, eşikten içeri girdiğim anda Hawk'ın gözlerinin benimkilere dikilmesi ve yakışıklı yüzündeki hoşnutsuzluk ifadesini görmem hariç.

Vay be.

Boone elimi sıkıca tutarak, "Bebeğim," diye mırıldandı.

Bakışlarımı ona çevirdim.

Başını eğdi.

Biraz tereddütle ben de aşağıya baktım.

Cesedin üzeri örtülüydü.

Doğr

u.

Phew.

Kısa bir erteleme.

"Bayan Jansen, bunu çok çabuk hallededeceğiz," diye teklifte bulundu güvertemde duran bir polis.

"Harika, teğekkrler," diye mırıldandım. Polis meldi.

Hazırlandım.

Denver'da ilkbaharın sonları olmasına ve dığarısı yetmiğ derecenin üzerinde olmasına rağmen siyah örgü ėapka takan beyaz bir adamın yüzündeki örtüyü çekti.

İyi haber, onu her ne ldrdyse kafasından yaralanmamığ olmasıydı. Kötü haber ise gözlerinin açık olmasıydı.

Bu senaryo için belirsiz olan haber ise onu hayatımda hiç grmemiğ olmamdı. "Onu tanımıyorum," diye paylağtım.

"Emin misin?" diye sordu polis.

Bağımı salladım ve dikkatimi memura çevirdim. "Eminim. Onu daha önce hiç görmedim."

Polis Boone'a, cesede baktı ve arėafı tekrar üzerine örttüğü anlamına geldiğini bildiğim bir hareket yaptı, ama ben bakmadım.

"İçin bitti mi?" Boone adama sordu.

Memur "Evet," diye cevap verdi.

Boone beni kapıdan çıkardı.

Halıyı gerçek bir sünger haline getiren yılların yağ ve pisliği tarafından büyük lde emildiğini görünce rahatladığım onun içinden geçtik.

Bunun ne kadar iğrenç olduğunu fark etmedim çünkü arka güvertemde gözleri açık l bir adam vardı.

"Bebeğim," diye seslendi Boone.

Tehdit etkisiz hale getirildi.

"Ryn."

Tamam.

Pekala.

Kötü niyetli kiğiler gündüz vakti bir eve girmeye alığtı.

İnsanlar gün boyunca alığırdı. Rastgele bir kötü adamın benim bir ofiste olduğumu, bir adam için köle gibi alığtığımı dğnerek evimi hedef almığ olma ihtimali yüksekti, bu yüzden evim dilediğini almak için açıktı.

Ama arka güvertemde ölen adam evimi hedef alan rastgele bir kötü adam değildi.

Bu da muhtemelen orada olduğumu bildiği anlamına geliyordu. Titremeye başladım.

"Kathryn!" Boone elimi sertçe sıktı ve çenemi kavrayarak yüzümü ona çevirdi.

"Bu adamı tanıyor musun?" diye sordum. "Hayır," diye cevapladı Boone.

"Kimdi o adam?" Ben sordum.

Boone, "Üzerinde kimliği yoktu," diye cevap verdi. "Neden buradaydı?" Ben sordum.

"Bilmiyorum bebeğim," dedi.

Boone'a bildiği bir şeyi söyledim: "Benim bunlarla hiçbir ilgim yok." Dudakları inceldi.

Bu pek de iyi bir yanıt değildi.

"Boone," diye fısıldadım.

"Cesedi taşıyorlar ve temizliyorlar."

Etrafında fazla bulunmamıştım ama bunun Hawk Delgado'nun sesi olduğunu biliyordum.

Çılgınlığımı daha fazla tutamayacağımı hissediyordum ve bunun çok katmanlı olacağını daha başlangıçta anlamak endişe vericiydi.

"Buralarda takıl. Sanırım Ryn'in söyleyecek birkaç şeyi var," dedi

Boone alçak sesle. Döndüm.

Tugay oradaydı. Mo, Mag, Auggie ve Axl. Hawk da.

Bir kızın kaldırabileceği çok şey vardı. Zar zor fark ettim.

"Ryn."

Hawk bunu derin sesiyle söyledi. Kısaydı. Curt. Otoriter. Gözlerim doğrudan onunkilere gitti.

"Güvendesin ve güvende kalacaksın."

Bin yıl önce, maceraya atılan şövalyeler buna benzer seslerle yemin ederlerdi.

Devrimlerin liderleri böyle sesler çıkararak konuşmalar yaptılar.

Çapraz aşıklar böyle sesler çıkararak söz verirler.

Rahatladım.

"Ona biraz su getirir misiniz?" Boone tugayın geneline sordu ve Axl ile Auggie neredeyse birbirlerine çarpıyorlardı, ikisi de bana bir bardak su getirmek için çok hızlı hareket ettiler.

Tamam, bunların Lottie'nin çocukları olduğunu, Mo'nun dünyanın tuzu biberi olduğunu ve Lottie'ye altın gibi davrandığını, Mag'i kız arkadaşım Evie'ye ayarladığını ve kaya gibi sağlam olduklarını, bu adamların iyi adamlar olduğunu biliyordum.

Ama şimdi, hepsi sıkıntılı bir zamanda inerken, bana tutkal gibi yapışırken ve bana bir bardak su getirmek için birbirlerine çarparken, bu adamların *gerçekten çok* iyi adamlar olduğunu görüyordum.

Boone ve ben yemek odamda durmuştuk.

Beni oturma odasına götürdü ve orada beni kanepeye itti.

Hawk ve Boone son polislerle ilgilenmek için ayrılırken Mo ve Mag benimle takıldılar ve sonra Mo, Mag, Axl ve Auggie ben su yudumlarken manevi desteğe ihtiyacım varmış gibi benimle takıldılar.

Ve yanılmadılar.

Boone ve Hawk geri döndüler ve Boone yanıma oturdu, bir kolunu bana doladı ve beni yanına yatırdı.

Diğer çocuklar (ve aklı başında hiç kimsenin "çocuk" olarak adlandırmayacağı Hawk) Boone'un "Pekala, polisler ne söylemedin?" diye ısrar etmesini beklediler.

Çok katmanlı korkumun bir kısmı yer değiştiriyor, yüzeye çıkıyordu.

Boone'a "Onlara söylemeliydim," dedim.

"Anlat bize," dedi Boone bana.

"Sanırım Brett konusunda haklıydın."

Boone'un gözleri bana dönmeden önce kısa bir süre Hawk olduğundan şüphelendiğim kişiye kaydı.

"Neden böyle söylüyorsun?"

"Beni aradı." Yutkundum. "Silah seslerinden sonra."

"Kahretsin," diye duydum, ses Mag'e aitti.

"Ve tehdidin etkisiz hale getirildiğini söyledi," diye bitirdim.

"Siktir," diye duydum ve bu Auggie'ydi.

Ama Boone koltuktan kalkmış, "Telefonun nerede?" diye soruyordu.

Ben de ayağa kalktım, "Boone, belki de sadece-"

"Lanet telefonun nerede, Ryn?" diye ısırdı.

"Boone," dedi Hawk sessizce.

"Siktir et," dedi Boone Hawk'a.

Axl'ın kaşları öyle bir havaya kalktı ki, Hawk'a cevap veren birinin pek sık olmadığını hissettim.

Asla.

Telefonumun arka cebimden kaydığını hissettim, bir yerlere saklamıştım.

"Beni içeri al," diye emretti ve bana uzattı.

"Boone, sanırım-"

"Kathryn."

Sustum ve telefonu elinden aldım, bunun iyi bir şey olduğunu düşündüm çünkü otoriter davranışları ve sürekli sözümü kesmesi korkumu kırıyordu ama bunun yerine sinirleniyordum.

Ama patronunun ve arkadaşlarının önünde onunla konuşmak istemedim. Bu yüzden telefonumu meşgul ettim, ona baktım, açıldı ve Boone'a verdim.

İki adım uzaklaştı, bize arkasını döndü, telefon görüşmesini yaptı ve pencereden dışarı baktı.

"Hayır, Sadler'ı yakaladın, orospu çocuğu," dedi pencereye doğru. "Konuşmamız gerek ve nedenini biliyorsun. Yeri ve zamanı sen söyle, adamlarımın yanında olacağına ve silahlı olacağımıza emin olabilirsin. O yüzden planını buna göre yap."

Bakışlarım Hawk'a kaydı.

Kollarını göğsünde kavuşturmuş, gözlerini adamına dikmiş ve yüzünde dikkatle boş bir ifade vardı.

Mo, Mag, Axl ve Auggie için de aynı şey geçerli.

"Tamam. Orada olacağım," dedi Boone ve ben tekrar ona döndüm. Bana bakmadı.

Hawk'a baktı.

"Onun yanında kim var, benim yanımda kim var?"

"Mo onunla, geri kalanlar seninle. Ben de dahil," diye yanıtladı

Hawk. Boone da "Başlıyoruz," dedi.

Ve daha fazla uzatmadan yanıma geldi, beni başımın arkasından tuttu ve alnımdan öpmek için beni kendine çekti.

Arkasına yaslandı ve parmaklarını saçlarımın arasına sokarak nazikçe çekti.

Gözlerimi yakaladığında, "Kızlarını ara, anlamak için ne yapman gerekiyorsa yap. Ben dönene kadar Mo'nun yanındasın, sonra sana sahip olacağım."

Her ne kadar bir kişi (bu kişi ben oluyorum) arka kapısından bir ceset çıkarıldıktan sonra çok katmanlı bir çıldırmanın eşiğindeyken, Boone Sadler'ın "Seni yakalayacağım" sözlerini söylemesinin iyiliğinin, bana daha önce yaptığı yoğun yüz taraması kadar sıra dışı olduğu söylenebilir. Yine de Boone, Hawk, Axl, Auggie ve Mag ile birlikte sinsice dışarı çıkmadan önce ilk kelimeyi ağzımdan kaçırmaya, hatta ağzımı açmaya bile fırsatım olmadı.

Kapı aralığına doğru dönerek onların kayboluşunu izledim. Ve

ön kapımın kapandığını duyunca Mo'ya döndüm.

"Lottie'yi aramamı ister misin?" diye teklif

etti. "Ne yapacaklar ki?" Ben sordum.

"Arka verandanızda birini vurmanın kabul edilemez olduğunu açıkça belirtin.

Şimdi Lottie'yi aramamı ister

misin?" "Bunu nasıl

yapacaklar?" "Bilmiyorum."

"Bunu nasıl yapacaklarını bilmediğin konusunda bana yalan söyler misin?"

"Tek söyleyebileceğim Boone'un bunu benim yapacağım gibi yapmayacağı çünkü Boone ben değilim. Sadece nasıl yapmaya karar verirse versin, bunun net olacağını biliyorum."

"Sen nasıl yapardın?"

"Bilmek istediğinden emin değilim."

Bu sorgulamadan vazgeçmeye karar verdim. Mo büyük bir yumuşak olmasına rağmen korkunç bir yüzü vardı. Başka bir şey olduğuna inanmak için nedenim olsun istemedim.

"Her şey olup biterken Boone bana tuvalete gitmemi söyledi, ön kapıdan çıkmamı değil," diye paylaştım. "Neden bana ön kapıdan kaçmamı söylemedi?"

"Çünkü bazen arkada sırıf sizi ön taraftan çıkarmak için varlığını belli eden bir adam olur. Ve korkmuş olmak, kaçmaktan başka bir şey düşünmemek ve tam olarak yapmanızı istedikleri şeyi yapmak iyi bir senaryo değildir. Orada olmasını beklemediğiniz kötü bir adama doğru koşmak."

Hayır.

Bu iyi bir senaryo olmazdı. Devam ettim.

"Ön tarafta birinin olacağına inanmak için bir nedeni var mıydı?"

"Sizi ziyaret eden polisler iki kişiydi. Yani evet." Hay sikeyim.

"Ben nasıl bu karmaşanın ortasındayım?" diye sordum.

"Çünkü Cisco bir pislik."

Hmm.

Mo'nun şu anda bana, onu tanıdığım süre boyunca söylediğini hiç duymadığım kadar çok şey söylediğini fark ediyordum.

Belirtildiği gibi, düşmanca değildi. Sadece konuşkan değildi.

"Bana bakmaktan başka yapacak daha iyi bir işin yok mu?" diye sordum.

"Hayır."

Şövalyenin yemini, devrimcinin konuşması ve aşığın söz sesi vardı.

İşte o zaman artık dayanamayacağımı anladım.

"Sanırım şimdi çıldıracağım," diye fısıldadım. Mo tereddüt etmedi.

Bir saniye, o koca dağ gibi adam benden bir metre uzaktaydı. Sonra, sıkı bir ayı sarılması içindeydim.

Kollarımı onun kalın kaslı beline doladım ve titremeye başladım.

"Sanırım şimdi Lottie'yi arasam iyi olacak" dedim.

"Neye ihtiyacın varsa."

Evet, bu adamlar *gerçekten* çok iyi adamlardı.

Ve rastgele bir adam tam olarak anlayamadığım nedenlerden dolayı arka güvertemde öldü.

Ve bu aşırı bir şeydi.

O anda tek bir şey biliyordum, Mo dağına tutunmak.

Gerçekten çok şanslıydım, *çok* iyi adamlarım vardı.

On Birinci Bölüm

Mamá Nana

Boone

Göt herif yirmi dakika gecikti.

Dolayısıyla, hiçbirinin keyfi yerinde olmasa da, Cisco'nun zamanlarını boşa harcaması ruh hallerini önemli ölçüde kötüleştirdi.

Cisco, Mamá Nana'nın küçük mutfağına, arkasında iki uşağı, Mamá'nın iki uşağı (daha doğrusu, bir uşak, bir uşak kadın), Boone ve ekibiyle birlikte küçük mutfaktaki iki adamına ek olarak (yer sıkıntısı çekerek) girdiğinde işler düzelmedi ve hemen Boone'a doğrudan "Bana başka seçenek bırakmadın" dedi.

"Bu bir şaka mı?" Boone sordu.

Cisco, "Onu yalnız bıraktın," diye karşılık verdi. Boone cevap vermedi.

Onu yalnız bırakmıştı

ama o evindeydi.

Ona evi için çalışmaya gitmeyeceğini söyledi. Takılacak, biraz kestirmeye çalışacak ve rahatlayacaktı.

Yarın evi üzerinde çalışacaktı.

Bu da ona yarın bir adam ayarlaması için zaman kazandıracaktı.

O gün için, onu daha sonra işe götürecek ve eve getirecekti.

Yani bir bakıma, tehdidin ne kadar önemli olduğunun farkında olmadığını düşünerek, özellikle de Cisco'nun etrafında dönen tüm pisliğe tamamen yardımcı olduğu için, onun korunduğunu düşündü.

Boone'un artık açıkça bildiği bir tehdit.

Bu bir sonraki seviyeydi, birinin evine girmek, dönen pislikle hiçbir ilgisi olmayan birinin, onları kirletmek için.

Bunun kendi hatası olduğunu fark etmeyecek kadar öfkesine yenik düşmemişti.

Ayrıca, Cisco'nun Ryn'in kapsama ihtiyacının derinliğini bildiği, Boone'un bilmediği ve Cisco'nun bu bilgiyi onunla paylaşmayı düşünmediği gerçeği de dahil olmak üzere, mantıklı düşünemeyecek kadar ileri gitmemişti.

Yani burada başka bir şey söz konusuydu ve bu Kathryn'in yatağında uyuyan adama söylenmemişti.

Boone ona bilmesi gereken bir şey söyledi: "Bana vermediğin ve ihtiyacım olan bir şey var ve sen buna ihtiyacım olduğunu biliyordun ve ben buna sahip olmadığım için Ryn bugün korumasız bir şekilde bir tehditle karşı karşıya kaldı."

Cisco aslında suçlu görünüyordu.

"Açıkçası onu kullanacaklarını düşünmemiştim," diye itiraf etti. "Sadece önlem alıyordum."

Ama söylediği bir kelime Boone'un midelerini bulandırdı. Ve hemen o kelimenin içine daldı.

"Onu *kullanmak mı*?

Ne için?" Cisco cevap vermedi.

Ocağın başında empanada kızartmakta olan Mamá Nana'ya baktı.

Sırtını onlara dönmüştü ve "*Mijo*" diye mırıldandığında arkasını dönmedi. Lanet olsun.

Mijo?

Boone gerildi ve yanında Hawk'ın da aynı şeyi yaptığını hissetti. Cisco bembeyazdı.

Mamá Nana Denver'daki en Meksikalı kadındı ve bu unvan için çok çalıştı.

Her şeyi toplumla ilgiliydi, onu yaşadı, soludu ve onunla ilgilendi. Kimsenin bilmediği kadarıyla, yasadışı hiçbir şey yapmadı.

Ama bu yaptığı şeyin tehlikeli olmadığı anlamına gelmiyordu.

Ve yaptığı şey, toplumunda büyük ve küçük yollarla onlarla ilgilenerek böyle bir sadakat oluşturmaktı, bunu diğer çabalarının gelirlerini kullanarak yapıyordu, diğer çabalarını görmesi için ona ihtiyaç duyduğu şeyi verdiler.

Bu, en yüksek teklifi verene satılmak üzere bilgi sağlamak ve bazı zor durumlarda (mutfağındaki gibi) arabulucu olarak hareket etmektir.

Şehrin nabzını o kadar iyi tutuyordu ki Denver'daki en büyük oyuncuyu bile alaşağı edebilirdi (bu da korumalarını açıklıyordu).

Boone bunu yapabileceğini biliyordu çünkü yapmıştı.

Son olarak Benito Valenzuela'nın öldürülmesine yardım ederek bunu yaptı.

Valenzuela'nın onlarca yıldır koruduğu 'hood'undan -doğrudan 'hood'undan- geldiğini ve ona sırtını döndüğünü düşünürsek, bu bir sürpriz değildi. Ama yine de sürprizdi çünkü bunu yapmak için Kaos'un yanında yer almıştı.

Latin bir adam ile tamamı beyazlardan oluşan bir motosiklet kulübü arasındaki bir savaş genellikle onun bulaşmayacağı bir şey olurdu.

Tabii prensipleri onu Latin adamın tarafına geçirmediyse. Ya da biri ona para verdi.

Sonra da üstün yetenekli çocuğu olan bir kadına kızını özel okula göndermesi için para vermeye devam ederdi. Ya da sigortası olmayan birinin sağlık faturalarını öderdi. Ya da hayatının misyonu olduğu için yaptığı ama bunu yaparken de sadakatini kazandığı başka şeyler.

Ama Kaos'un Valenzuela ile olan savaşına dahil oldu.

Bunun nedenine dair pek çok spekülasyon vardı ama Boone bunun Valenzuela'nın bir sosyopat olmasından kaynaklandığını düşünüyordu.

Brett "Cisco" Rappaport'un "oğlum" anlamına gelen bir sevgi sözcüğü olan *mijo* olması belirsiz bir sürprizdi.

Ayrıca bu, Denver'daki suçlu pislikler yığınının tepesine roket gibi yükselişini de kısmen açıklayabilir.

Cisco paylaşma isteğini net bir şekilde yerine getirmeyince Boone ona, "Ryn polise verdiği rapora senin telefon konuşmanı dahil etmemiş," diye bilgi verdi.

Bu ona Cisco'nun gözlerini ve Mamá'nın ocaktan dönüp ona doğru bakmasını sağladı.

"Bir şekilde onu senin iyi bir insan olduğuna inandırmışsın," diye devam etti Boone. "Sorun şu ki, adamın arka güvertesinde ölmesinde rol oynadığın için enselenirsen ve olaydan sonra onu arayıp bir adamın arka güvertesinde öldürülmesini ayarladığını itiraf ettiğin ortaya çıkarsa, olaydan sonra suç ortağı olmakla, hatta yardım ve yataklıkla suçlanabilir."

"Brett," dedi anne alçak sesle uyararak. "Anne," dedi Brett inkar edercesine. Göz göze geldiler.

Cisco daha sonra ona dönüp konuştuğunda Boone şaşırmadı.

"Benim üç kardeşim var," diye açıkladı.

Boone'un beklediği bu değildi.

"Bir erkek ve iki kız kardeşim var," diye devam etti Cisco. "Erkek kardeşim National Jewish'de radyoloji teknisyeni. Kız kardeşlerimden biri Alaska'da yaşıyor. Kocasını somon balığı işinde. Eskiden muhasebeci olan ve burada Denver'da yaşayan küçük kız kardeşim ise şimdi Alaska'da büyük kız kardeşimle birlikte yaşıyor."

Görünüşe göre Cisco kötü tohumun tanımıydı.

Cisco konuşmayı bıraktığında Boone, "Ailenle ilgili ayrıntıları öğrenmek için can atıyor olsam da, şu aşamada bu benim için bir sık ifade etmiyor," diye karşılık verdi.

"Cabe," dedi Mamá sessizce.

Bunun üzerine gerçek adı Cabe olan Hawk, "Boone, dizginle ve bırak adam konuşsun," diye mırıldandı.

Soyağacında Hawk bir itti. İçinde Porto Rikolu, Kübalı ve İtalyan vardı. Hawk ve onun en iyi adamı Jorge'nin Mamá Nana ile bir ilişkisi vardı. İyi bir şeydi.

Hawk bu ilişkiye, işindeki bir adam için neyse oymuş gibi davrandı.

Saf altın.

Ama Hawk ve özellikle Jorge ile daha da derinleşti.

Jorge, Mamá Nana sayesinde Hawk için çalışıyordu. Sıradan bir sokak serserisi olma yolundaki genç bir çocuğun hayatını değiştirerek Hawk Delgado'nun üst düzey teğmeni olmasıyla sonuçlanan uzun ve karmaşık bir hikaye.

Adamların hiçbiri Hawk'ın Mamá'ya borçlu hissettiğini sorgulamadı, aksine tam tersi oldu.

Jorge o kadar sağlam bir adamdı.

Mamá bunu daha gençken görmüş, Jorge'yi doğru yola sokmuş ve Hawk'a kendisinin ve adamlarının hayatları pahasına güvенеbilecekleri bir adam vermişti.

Ve yaptılar da.

Ama Hawk'ın kadına deli gibi saygı duymasının tek nedeni bu değildi. Boone'da da bu saygı vardı.

Aptal olmadıkları, onun amacına karşı çalışmadıkları ya da birine yardım edebileceği ve sizin hakkınızda sahip olduğu bilgiler bunu yapmasına izin verdiği sürece herkes yaptı, bu da ondan o kadar da hoşlanmamanıza neden oldu.

Başka bir deyişle, Boone çenesini kapattı.

Cisco, "Söylemeye çalıştığım şey, çabalarının artmakta olduğu," dedi. "Ne çabaları?" Boone sordu.

Cisco, "Ölen polisin suçunu benim üstlenmemi sağlamaya çalışıyorlar, böylece bu olay unutulacak ve kimse bu cinayete ya da ölen polisin vurulmadan önce ne yaptığına çok yakından bakmayacak" dedi.

İşte oradaydı.

Tony Crowley, Bogart ve Mueller'i araştırıyordu ve bu işe kesin bir son vermişlerdi.

"Peki neden aileniz hakkında konuştunuz?" Hawk sordu.

"Çünkü küçük kız kardeşim, Denver'daki hayatını yaşanmaz hale getiren bir sapığı olduğu için Alaska'da. Takipçisi beş yıl önce tutuklanan eski bir mahkum Kevin Bogart'tı. Tahminimce onun hakkında bir şeyler bulmuşlardır. Yani, muhtemelen bugünkü adam gibi, onların kuklası olmaktan başka çaresi yoktu. Benim sorunum şu ki, onların kuklası olması kız kardeşimin ödünü kopardı, o kadar ki işini bıraktı, evini terk etti ve Alaska'ya taşındı."

Bu bilgi paylaşıldıktan sonra mutfakta sessizlik hakim oldu.

Çünkü bu iyi bir şey değildi.

Ama hepsi bir sonraki adımın ne olduğunu biliyordu.

Cisco, "Corinne'e ne olduğunu biliyorsunuz," diyerek onlara bundan sonra ne olacağını hatırlattı.

Oh, evet.

Biliyorlardı.

Ve bu, Cisco'nun o adamı neden daha az nihai bir şekilde ele almak yerine Ryn'in arka güvertesinde öldürttüğüne yeni bir anlam kazandırdı.

O adam onu korkutmak için orada değildi.

Ona çok daha kötüsünü yapmak için oradaydı.

Boone derisinin kaşınmaya başladığını hissetti.

"Ryn senin kız kardeşin ya da avukatın değil," dedi zar zor tanıdığı bir sesle, ses titriyordu ve kelimeler çıkarken bunu boğazında hissedebiliyordu. "O senin için bir hiç."

Cisco başını salladı ve Boone, Ryn'in onun için hiçbir şey olmadığını kabul etmediği gerçeğini kaçırmadı.

Dedi ki, "Sana ihtiyacın olanı verdim. Neler olduğunu biliyorsun. Bunun gibi adamların ne kadar çaresiz olabileceğini biliyorsun. Şimdi onunla birlikte koşmalısın."

"O adamın bugün Ryn'in evine onu öldürmek için geldiğini mi söylüyorsun?" Boone sordu. "Corinne'e yaptıklarından sonra işimi şansa bırakmayacağımı söylüyorum." Boone nefesini içine çekti.

Hawk içeri girdi. "Tüm bunları söylediğinize göre, bize ne söylemediğinizi anlatın."

"İhtiyacın olan şey sende var." Cisco öne doğru eğildi. "Onunla koş." "Sadece Mueller ve Bogart mı?" Hawk sordu.

Cisco annesine baktı.

Herkes Mamá'ya baktı.

"Ben bu işte yokum," dedi.

"Mamá," diye gürledi

Hawk.

Gözlerini ona dikti. "Ben bu işte yokum, Cabe. Kötü polislerin ilgisine ihtiyacım yok."

"Ne biliyorsun?" Hawk bastırdı.

"Kendimi tekrar etmeyeceğim, *vato*," diye cevap verdi.

Hawk, "Mueller ve Bogart'tan daha büyük," diye tahmin etti. Kadın omuz silkti.

Daha büyüktü.

Mamá Nana hiçbir şeyden korkmazdı.

Dokunulmazdı.

Onu bu hale getiren sadece korumaları ve topluluğunun sadakati değildi.

Doğuştan onun olan Hawk gibi insanlardı. Ya da Kaos MC'nin eski başkanı Kane Allen, ona büyük bir iyilik yaptığı için onun olmuştu, asla geri ödenemeyecek türden bir işaret. Yol boyunca topladığı onlarca benzerinden bahsetmiyorum bile.

Ve sonuç olarak, kadının kocaman taşakları vardı.

Ama bundan korkuyordu.

Hawk Cisco'ya, "Pekâlâ, sen," dedi. "Başka var mı? Kaç kişiler? Ve kim onlar?"

Cisco cevap veremedi, Mamá araya girdi.

"Bu toplantıyı yaparak risk aldım," dedi. *Lanet olsun.*

"Senin burada olduğunu ve Brett'in de burada olduğunu öğrenirlerse hedefleri ben olurum," diye sözlerini tamamladı. "Aranızda barışa ihtiyacınız var Cabito, böylece Brett adını temize çıkarabilir ve sen de koruduğun bu kızı güvende tutabilirsin."

Hawk ona, "Oğullarım ve ben resmin tamamını bilmeden işimizi yapamayız, anne," dedi ve Boone onun sesinin tonundan sabrının tükenmekte olduğunu anladı.

"Peki Brett'in bu bilgiyi zor durumda kalmak ya da daha uzun süre saklanmak istediği için mi sakladığını düşünüyorsunuz?" diye karşılık verdi. "Kendin için bulman gereken şeyler var, *mijo*. Benden ya da Brett'ten gelemes. Eğer gelirse, öğrenirler ve Brett artık işlemediği bir suç için aranmaz, öldürülmek üzere avlanır. Ve ben de her şeyimi kaybederim."

Hawk'ın buna verecek bir cevabı yoktu.

Odadaki herkes Mamá Nana'nın her şeyini kaybetmesinin sadece iyi bir kadının değil, pek çok insanın umudunu kaybetmesi anlamına geldiğini ve bunun olamayacağını biliyordu.

Boone midesinin bulandığını hissetti çünkü bu iş açıkça düşündüklerinden çok daha büyüktü ve başlangıç için iyi değildi.

"Brett kadınlarınızı kaçırmamalıydı, gerçi bunun onları ateş hattına sokacağını bilemezdi." Cisco'ya döndü. "Bunun için özür dile, *querido*."

Ve bu berbattı, ama Boone bunu adama vermek zorundaydı.

Cisco hiç tereddüt etmeden, "Bunun için üzgün olduğumu biliyorsun."

Şimdi, daha önce olduğundan daha fazla. Ama elim kolum bağlıydı."

Boone ona, "Ryn yalnız uyumaktan hoşlanmıyor, özellikle de şimdi bu boktan durumdayken, çünkü onu bir alışveriş merkezinin otoparkında çatışmaya sokan bir bağın içindeydin," diye hatırlattı.

"Ben de bunun için üzgünüm," dedi Brett ve yüzündeki ifadeden bu sözlerin yalan olmadığı anlaşılıyordu.

Sikeyim.

Birisi bu adamın yaptığı gibi özür dilediğinde ve bunda ciddi olduğunda, hapı yuttunuz.

Bunu zorlayamasa bile, "Ve ben ayrıldığımda kendini toparlıyordu, ama banyoda saklanırken bir adam vurularak öldürüldü, bu yüzden tahminimce uzun bir süre yalnız uyumakla arası iyi olmayacak" dedi.

Cisco irkilerek, "Ben de onun nasıl karşıladığını sormak istiyordum," diye mırıldandı.

"Hayatında uğraşması gereken tek bok sen değilsin, sadece bugün en kötüsü sensin ve sabahının pek de iyi başlamadığını söyleyebiliriz."

Bilerek başını salladı. "Erkek kardeşi ve onun eski sevgilisi." Tanrım, Ryn bu adamla ne kadar şey paylaşıyordu?

Ve şimdi Boone yeni bir batma hissine kapılıyordu.

Çünkü belki de kız onun için bir şeydi.

Ama bunu bilebilecek tek kişi.

Boone düşüncesini tamamlayamadan, Mamá araya girdi.

Mamá, "Bütün bunlarda bir şeyi gözden kaçırıyorsun Cabe," dedi. "Kaçırmıyorum," diye cevap verdi Hawk. "Kardeşini yalnız bıraktılar."

Başını eğdi. Hawk bunu kaçırmamıştı. Ama Boone özlemişti.

Siktir!

Kadınların peşinden gidiyorlardı.

Cisco'nun kardeşinin peşinden gitmediler. Kız kardeşinin peşinden gittiler.

Ve o ulaşılmaz olduktan sonra, kardeşinin değil Corinne'in peşine düştüler.

Corinne Morton'un kocasını Corinne'e ve Cisco'suna bir mesaj olarak öldürmediler.

Corinne'i öldürdüler.

Şimdi Corinne gittiğine göre, Ryn'in peşindeydiler. Kardeşin değil.

"Neden kadınları hedef alıyorlar?" Hawk itti.

"Belki de Brett gibi bir erkek başka bir erkeğin kendi başının çaresine bakabileceğini düşüneceği içindir, ama bir kadını korumak için çok şey yapar," diye yanıtladı Mamá.

Çok kötüydü ama Boone şimdi bu adamdan hoşlanmaya başlamıştı.

Mamá şöyle devam etti: "Ama daha çok kadınlardan hoşlanmadıkları içindir. Özellikle de güç sahibi, nüfuzlu ya da kendi aklını bilen kadınlardan. Böyle erkeklerin nasıl çalıştığını anlamıyorum. Anlamak da istemiyorum. Brett de istemiyor. Bu noktada şunu belirtmek önemli, Brett kışkırtmıyor. Cevap veriyor. Bunu dikkate al, Cabe."

Hawk ona çenesini kaldırarak baktı ve "Daha fazla alamayacağız, değil mi?" diye sordu.

Yavaşça başını salladı.

Hawk (ve Boone) Cisco'ya baktı. O da başını salladı.

"O zaman biz gidiyoruz," diye mırıldandı Hawk.

Bunun üzerine Hawk annesine gitti ve yanağından öpmek için eğildi.

Adam geri çekildiğinde, iki elini de kaldırdı ve yanaklarını okşadı.

Boone koşulların farklı olmasını diledi, çünkü bu haliyle Hawk'ın umurunda bile değildi.

Küçük mutfağından çıkmak için epeyce yer değiştirdiler ama arka sahanlığa çıktıklarında Hawk, "Ofiste buluşalım," diye emretti.

"Ryn'e geri dönmem gerekiyor," dedi patronuna.

"Mo onu yakaladı. Ofiste buluşalım," dedi Hawk. "Biz bilgi aldıktan sonra ona gidebilirsin."

Hepsinin o gün yapacak işleri vardı ve Hawk'ın bu işleri yapmaları için onlara para ödeyen müşterileri vardı.

Ama o anda, ofise gitmek için araçlarına gittiler ve bunu gözcülük yaparak yaptılar. Mamá'nın askerleri onları kimsenin görmeyeceği şekilde mevzilenmiş olsalar da bunu yaptılar, ancak orada olmaması gereken biri onları izliyor olsaydı, Mamá onlar arka kapıdan çıkmadan önce bunu bilirdi.

Boone arabayı sürerken, Ryn'i kontrol etmek için kimi arayacağını düşündü, Mo... ya da Ryn.

Ryn'i seçti.

Telefonu ilk çalışında açtı. "Selam."

"Nasılsın?" diye sordu. "Lottie burada.

Pepper ve Hattie de öyle."

Kızları oradaydı.

Güzel.

"Smithie'yi mi arıyorsun?" diye sordu.

"Bunu neden yapayım ki?" diye sordu.

Boone cevabın çok açık olduğunu düşünerek nasıl cevap vereceğini bilemedi. "Boone, o evi çevirmek için paraya ihtiyacım var," diye hatırlattı ona.

O evi çevirmek için onun da nefes alması gerektiğini paylaşabilirdi ama yapmadı.

Bildiği kadarıyla Cisco'nun kopardığı fırtına, davetsiz misafir girişiminde bulunulduğu anlamına geliyordu.

Daha kötü bir şey değil.

Bunu paylaşp onu daha fazla kızdıracak mıydı, ama temkinli olacağı için güvende olacak mıydı, yoksa onun için iki kat temkinli olup onu bu bilgidenden uzak mı tutacaktı, karar vermesi gerekiyordu.

Smithie olayını unuttu ve "Cisco ile işimiz bitti ve Hawk ile görüşmem gerekiyor. Sonra sana geleceğim."

"Brett ne dedi?"

"Seni gördüğümde anlatırım," diye geçiştirdi. "Şimdi gitmeliyim, tatlım."

"Tamam, dikkatli

ol." "Sana da.

Sonra görüşürüz."

"Görüşürüz."

Telefonu kapattılar ve Boone ofise giden yolun geri kalanında Cisco ve Mamá ile yaptığı konuşmayı kafasında evirip çevirdi.

Kapıdan içeri girdiğinde bir şey bulduğunu düşünüyordu ve bunu Hawk'la konuşmaya ve hemen yapmaya hevesliydi, çünkü eğer haklıysa, başka bir sorunları vardı.

Büyük bir tane.

"Onlar" derken Cisco'yu kastediyordu. Ve şimdi,

Mamá Nana.

Ama çoğunlukla Kathryn'le ilgiliydi.

Ancak, bunu Hawk ile hemen konuşmadı.

Çünkü Mag ve Auggie zaten oradaydı, Axl'in hemen arkasında olduğunu biliyordu, Boone'un yaptığı bir ışığa yakalanmıştı, ayrıca Jorge de onlarla birlikte konferans salonunun dışında duruyordu.

Hank Nightingale ve Eddie Chavez de öyleydi.

O kadar da kötü değildi.

Kötü olan, ifadelerin kızgın, sinirli ve tetikte olmamasıydı.

Kızgın, sinirli, tetikte, temkinli ve tedirgindiler. Ve kızgın.

"Neler oluyor?" diye sordu, topluluğa katılarak. Hawk her zamanki gibi lafı dolandırmadı.

"Kötü haberlerimiz var ama iyi haberlerimiz yok." Boone başını salladı ve destek verdi.

"Ölen adamın kimliğini buldular. Seks suçlusu. Mueller ve Bogart'ın DPD için ortaklık yaptıkları dönemde yakalanmış," dedi Hawk. "İki ay önce şartlı tahliye edilmiş."

Boone arkasından kapının açıldığını duydu ama Axl içeri girerken dönüp ona bakmadı.

Seks suçlusu.

İçeri girip onu korkutacak, dövecek ya da öldürecek birini seçmemişlerdi.

İçeri girip ona tecavüz edecek birini seçmişler.

Boone, Bogart'ın tetiğini çekmişti ve belki Ryn de çekmişti.

Bu intikamdı.

"Boone."

Boone kıpırdamadı çünkü artık derisi kaşınmıyordu, vücudunun her yeri o kadar gergindi ki hareket ederse paramparça olacaktı gibi hissediyordu.

"Boone!" Hawk kırıptı.

Kendine geldi ve patronuna odaklandı. Hawk, "Kendine gel," diye emretti. Boone, "Kendime hâkim oluyorum," diye yalan söyledi. "Hayır, tutmuyorsun," diye karşılık verdi Hawk.

Hayır, değildi.

Birini öldürmek istiyordu. Ve iki hedefi vardı.

Boone adamın gözlerinin içine baktı ve bunu birkaç uzun vuruş boyunca yaptı. Kendini toparladığında çenesini yukarı kaldırdı.

Hawk rahatladı.

Aug'un Axl'ı bilgilendirdiğini duydu ama gözlerini Hawk'tan ayırmadı çünkü patronunun işini bitirmediğini hissetti.

O da "Ve?" diye sordu.

"Eddie ve Hank de Tony Crowley'nin dul eşiyle konuşmaya gittiler. O bir mengene."

Boone'un bakışları yavaşça Eddie ve Hank'e kaydı.

"Onu yakalamışlar," dedi Eddie. "Çocukları var. Çok tedirgindi. Orada olduğumuz için dehşete düşmüştü. Tony hakkında sorular sormamızdan korktu. Tony'nin kayıt dışı birini soruşturuyor olabileceğini sormamızdan korktu."

Hank telefonu açtı. "Hawk Mamá'dan dönerken aradı, biz de bir telefon görüşmesi yaptık. Cisco'nun kız kardeşi sapığını bir ressama tarif etmiş. Bogart'ın enselediği bir dolandırıcıyla birebir uyuşuyor ama adam kızın bildirdiği her olayda mazeret göstermiş. Bu yüzden hiçbir şey yapamadılar."

"Ya da soruşturma yapan polisler hiçbir şey yapılmasını istemedi," diye alternatif bir senaryo sundu Boone.

Hank'in dudakları incelendi.

Mag, "Bu bana pek akıllıca gelmiyor," dedi. "Bu işte bir terslik var, çünkü Mueller ve Bogart'ın yakaladığı suçluları seçmeye devam ederlerse, bir gün birileri noktaları birleştirecek ve bizim yaptığımız gibi diyecek."

Hawk, "Bu, üst düzey yöneticilerin onları hizada tutması için iyi bir yol olurdu," dedi.

"Ama buna izin verecek kadar aptallar," diye yanıtladı Boone.

"Başka seçenekleri olmayabilir," dedi Hawk. "Bu seçimleri onlar yapmıyor olabilir. Bu seçimleri başkaları yapıyor olabilir, dolayısıyla Mueller ve Bogart da birer kukla olabilir."

Bu doğrudu.

Boone, yolda bir araya getirdiklerini paylaşmaya karar verdi çünkü eğer haklıysa, *şimdi* atılması gereken adımlar çok önemliydi.

"Sanırım Cisco'nun ekibinde bir fare var,"

dedi. "Bunu anladın, değil mi?" Hawk mırıldandı. Ve evet.

Elbette Hawk bu sonuca çoktan varmıştı.

"Buraya gelirken annemi de aradım," diye paylaştı Hawk. "Aynı durumu, Ryn'in nasıl aniden hedef haline geldiğini düşünüyordu ve Cisco'nun onunla konuştuğunu, onunla ne kadar konuştuğunu ve bunun nasıl gerçekleşmiş olabileceğini bilen tek kişi Corinne Morton ve ekibindeki adamlardı. Corinne paylaşmış olabilir. Ama bildirdiğinize göre

Mueller ve Bogart Ryn'i sorguladıklarında böyle bir sonuca varmazlardı."

Boone başını salladı.

Hawk sözlerine şöyle devam etti: "Annem Cisco ile konuşacak."

Mag ona, Ryn Cisco'yu kaçırdıktan sonra onu terk ettiğinde Cisco'nun ona sarıldığını söylemişti.

Ve yanlış gözler bunu gördü.

Boone'un Ryn ile kötü adamlarla arkadaş olma konusunda gerçekten konuşması gerekecekti.

Ama Mamá'nın Cisco'yla sohbet etmesi bunun sonu değildi.

Hank ve Eddie orada dururken bunu zorlayamazdı. "Sırada ne var?" Auggie sordu.

Hank, "Slim ve Mitch, Crowley'ye yakın olabilecek ve paylaşmış olabileceği polislerin bir listesini oluşturmaya çalışıyorlar," dedi. "Sorun şu ki Crowley'nin çok fazla arkadaşı yoktu ve araştırdığı şey göz önüne alındığında, muhtemelen o kadar paranoyaktı ki kimseyle bir şey paylaşmadı."

"Ve eğer tüm bunların arkasında kim varsa zaten bilmiyorlardı, şimdi biliyorlar çünkü bunu kışkırttılar, radarımdalar. Bu yüzden bir şeyleri araştırırken çok daha rahat hareket edebiliriz" dedi Hawk.

Kimse nasıl daha özgür hareket edebileceklerini sormadı, çünkü Eddie ve Hank oradaydı.

Her iki polis de bunu anlıyordu, muhtemelen Lee Nightingale ve ekibiyle bu tür şeylerle her zaman uğraşıyorlardı, bu yüzden vedalaşıp gitmek için fazla zaman kaybetmediler.

Onlar gittikten sonra Boone hiç vakit kaybetmeden Hawk ve çocuklarla yeniden bir araya geldi.

"Az önce Cisco'nun ekibinden iki kişinin önünde Ryn'in Cisco'dan cinayet işlemek için komplo kurduğunu itiraf eden bir telefon aldığını paylaştım," diye hatırlattı Hawk. "Biri bir polise bunu söylerse, kirli biri ya da diğeri, bir yargıçtan hücre kayıtlarına bakmak için bir emir alırlar, o becerdin."

Hawk, "Cep telefonu kayıtları çoktan değiştirilmiş," dedi. "O aramanın tüm kayıtları silinmiş."

Boone kaşlarının kalktığını hissetti. "Çok hızlıydı."

"Hawk beni de aradı, *muchacho*," dedi Jorge sırtarak.

Bütün adamların Jorge'ye güvenmesinin bir başka nedeni daha vardı.

Kendisine bir emir verildiğinde dalga geçmezdi. "Sağ ol dostum," diye cevap verdi Boone.

"Lafı bile olmaz," dedi Jorge.

"Şimdi, görevler," diye buyurdu Hawk. "Görmemiz gereken işler var ve ayrıca görmemiz gereken bu iş de var. Sanırım hepiniz fazla mesai için varsınız?"

Fazla mesai para demek değildi. Hepsi maaşlı çalışıyordu.

Hawk, eğer girmek istemiyorlarsa çekilebilecekleri anlamına geliyordu. Tepkiler anında geldi.

"Evet."

"Evet."

"Evet."

"Kesinlikle."

"Kesinlikle" Mag'den geldi.

Boone, muhtemelen önümüzdeki altı ay boyunca vizitelerin parasını ödeyeceğini görüyordu.

Aldırmadı.

Ve her neyse, bu ilk kez olmuyordu.

"Tamam, o zaman oturalım. Konuşmamız gereken şeyler var." Yanıt yine anında geldi.

Hepsi konferans odasına girdiler.

On İkinci Bölüm

Yani, ben yokum.

Boone

Boone, Ryn'e geri dönmeden önce bir dolambaçlı yol yaptı.

Smithie'yi ziyarete gitti.

Önceden aradı ve Smithie'nin ofisine gittiğinde Smithie'nin yeğeni Dorian'ı orada görünce şaşırmadı.

Boone, Dorian'ı o kadar iyi tanı mıyordu. Ama bildiklerini seviyordu.

Ve striptiz barından revüye geçişin arkasında Dorian'ın olduğunu düşündüğü için onu daha çok seviyordu.

Söylemeye gerek yok, Smithie Rock Chicks'in en parlak dönemlerindeki maskaralıklarını yaşad ıktan sonra, Ryn'in kendisiyle hiçbir ilgisi olmayan ama bir seks suçlusunun hedefi olmasını içeren tehlikeli bir işe karış tığını duymaktan pek memnun olmadı.

Smithie esip gü rlemedi.

Boone bunu not ettikten sonra adam sandalyesinde arkasına yaslandı, tavana baktı ve şöyle dedi: "Yüce Tanrım. Sana olan bağlı lığımı anladın. Suçsuz bir hayat yaşamadığımı biliyorum. Ama anlamıyorum. Yani şu soruyu sormak lazım. Ne oluyor lan?"

Tanrı'ya muhtemelen bu soru çok sorulmuştur, ama belki bu dille değil.

Boone'un bildiği bir şey vardı, işaretlere dikkat etmediğiniz sürece, O nadiren cevap verirdi.

Boone Tanrı'ya inanırdı ama kiliseye gitmezdi. Annesi kiliseye gidiyordu ve büyürken her Pazar günü Pazar okuluna gidiyor, ardından da bir vaazdan sıkılıyordu.

Onlarla birlikte kiliseye gitmeyen babası, oğullarının her biri on dört yaşına geldiğinde, annesine "Artık neredeyse yetişkin birer adam oldular, kadın. Nasıl ibadet edecekleri de dahil olmak üzere pek çok konuda kendi kararlarını vermeyi öğrenmeliler."

Ne o ne de kardeşlerinden biri bir daha kiliseye gitmedi. Tanrı değildi.

İnanç değildi.

Artık büyüdüğüne ve daha iyi anladığına göre, bu bir dogmaydı.

Sonunda, Pazar günleri o, babası ve kardeşleri dışarı çıkar ve yürüyüş yapmak ya da parkta top oynamak gibi bir şeyler yaparlardı. Annesinin duyamayacağı şekilde, babası "Burası Tanrı'nın olduğu yer çocuklar, bize verdiği yer burası, lanet olası bir bina değil" derdi.

Porter Sadler için park ya da yürüyüş ve birlikte olmak demekti.

Boone on dört yaşındayken bile babasının haklı olduğunu biliyordu.

Boone din konusundaki ideolojisini Smithie ve Dorian ile paylaşmadı.

Dedi ki, "Bence bu iş çözülene kadar Ryn'e bir süre ara verilmesi gerekiyor."

Onun güvende olduğundan emin

olabilirim." O zaman Dorian

devreye girdi.

Bunu "Hayır" diyerek yaptı.

Boone adama baktı.

"Pardon?" diye sordu.

Dorian, "Hayır," diye tekrarladı.

Boone çoğunlukla sessiz kaldı çünkü öfkesini kontrol etmek için enerjiye ihtiyacı vardı.

"Evlat, güven bana. Ben bunu yaşadım," dedi Smithie Dorian'a, sonra başını Boone'a doğru salladı. "Bu çocukların bizim sahip olmadığımız yetenekleri var. İş halledebilirler. Ve yine de tecrübelerime dayanarak söylüyorum, işler iyiye gitmeden önce daha da kötüleşir."

Boone bu son kısmı pek sevmemişti. Ama Rock Chicks'in

ve Nightingale ekibinin kadınlarını kurtarmak için nelere katlanmak zorunda kaldıklarını biliyordu. Bu yüzden her ne kadar berbat olsa da Smithie'nin haksız olmadığını da biliyordu.

"Yani bazı orospu çocuklarının onu hedef almasının bedelini Ryn mi ödeyecek?" Dorian sordu.

Smithie, Dorian'ın bunu yapmayacağını ima etmesine açıkça hakaret ederek, "Maaşını ben karşılayacağım," diye karşılık verdi.

"Uçlarını kapatacak mısın?" Dorian itti. "Şey... evet," dedi Smithie.

"Ve ne? Hayatını *onların* saçmalıklarına göre mi ayarlıyor?" Smithie'nin buna verecek bir cevabı yoktu.

Dorian Boone'a döndü. "Sanırım Ryn'in tüm bunlarla nereye gitmek istediğine karar vermesini istiyorum. Senin koruma duvarının arkasına sığınmak istiyorsa, bu onun. İstemiyorsa, o buradayken biz onu koruruz."

"Ian," diye ısırdı Smithie. "Korumalarımız değil, fedailerimiz var." Dorian, "Onun korunmasıyla bizzat ben ilgileneceğim," dedi.

Smithie, "Seni seviyorum evlat, ama bunu yapacak yeteneklere sahip değilsin," diye karşılık verdi. "Ve buna ek olarak, kirli polislerin odağı *olmanı* kesinlikle istemiyorum."

Bu akıllıcaydı, özellikle de kirli ırkçı polisler hakkında konuşurlarken.

Boone araya girerek, "O yeteneklere sahip değilsin ama haklısın," dedi. Dorian'ın yüzündeki ifadeden de anlaşılacağı üzere, tartışmaları bir tartışmaya dönüşmeden önce bunu Dorian'a söylemek ve yapmak.

Gerçekten söylemek istemediği halde sıradakini söyledi.

"Ryn'e neler olup bittiğini, bunun onun için ne anlama geldiğini ve karar vermesi gerektiğini anlatmalıyım. Bunu yaptığında, eğer iş o noktaya gelirse, çalışırken onu nasıl güvende tutacağımızı bulmak için yeniden bir araya geleceğiz."

"Diğer kızlarım, patronlarım?" Smithie sordu. "Bu bok yayılıyor. İşin içinde kötü polisler varsa, her şey olabilir. Onları kim koruyacak?"

Boone, "Şimdilik Ryn ile başlamalıyız," dedi.

"Aslında yok," diye kestirip attı Smithie. "Bakın, burada patron hâlâ benim ve ben ne dersem o olur. Evimde tecavüze uğrayan kızlar oldu. Koridorlarda saldırıya uğradılar. Otoparkta kaçırılanlar. Ve daha kötüsü. *Çok daha* kötüsü. Uyuşturulmaktan ve kaçırılmaktan ve tepsilerle pislikleri savuşturmaktan çok daha kötü, bu yüzden umarım nereden geldiğimi anlarsınız. Ryn'in acı çekmesini istemiyorum

Onun kontrolü dışındaki koşullar. Ve o kızı seviyorum, bundan hiç şüphen olmasın. Ama ondan daha fazla düşünmem gereken şeyler var."

Smithie dikkatini Dorian'a çevirdi ve konuşmaya devam etti.

"Anlıyorum evlat. Bir şeylerin arkasında durmalısın. Benim yerime geçmen için seni yetiştirmemin nedeni de kızlarımın arkasında durmandır. Ama şunu öğrenmen gerekiyor. Sadece Ryn'i ve ona olanları dikkate alamayız. Eğer bu kulüp ve burada çalışan insanlar kirli polislerin hedefi haline gelirse..." Sustu ve başını salladı.

Bu tanıdık bir nakarat olmaya başlamıştı. Mamá Nana dışarıdaydı.

Ve Smithie de kendi açısından öyleydi.

Smithie Boone'a baktı.

"Onu arayacağım," dedi.

Boone, "Önce onunla bir konuşayım," diye cevap verdi. Smithie başını salladı.

Dorian parmaklarını sandalyesinin kolçağına vuruyordu ve adam gitmeden önce Boone'un elini sıkmak için ayağa kalkmasına rağmen, her iki adam da onu takip edecekmiş gibi hareket etmedi, bu yüzden rahatsız edici bir tartışma yaşamak üzere olduklarını anladı.

Boone da Ryn ile aynı şeyi yaşamak üzereydi.

Arabasıyla Ryn'in evine gitti, park etti ve ön kapıya doğru yürürken Lottie dışarı çıktı, hemen ardından Mo geldi.

Lottie bir kadındı. Bir sürü memesi vardı. Bir sürü saç. Ama boyu ortalamanın biraz üstünde ve çok inceydi.

Mo kocaman bir adamdı. Kas yığınıydı. Cüsseli bir kas. Hiç saçı yoktu. Mükemmel bir eşleşmeydi.

Lottie aynı zamanda Boone'un tanıdığı en kadınsı kadınlardan biriydi. Ona sahipti ve bununla gösteriş yapıyordu.

O sonuncuydu, erkeklerden biriydi. Mo'nun oğlanları bir araya geldiğinde, o da işin içindeydi. Onu kızdırmak imkansızdı. Alay ve şaka söz konusu olduğunda aldığı kadar iyi verirdi.

Ve Mo'nun dikkatini dağıtmayı severdi.

Son kısım Boone'un Lottie'yi bir kardeş gibi sevmesi için gereken tek şeydi. Ama geri kalanı acıtmadı.

Ancak, o anda, Boone'a yapamayacağı bir bakış atıyordu.

deşifre edemedim.

Ryn'in önünde durdu ve Ryn ona vermekte gecikmedi.

"Düzeltil şunu," diye tersledi, döndü, erkeğine baktı ve yarı tekrarladi,
"Düzeltil şunu."

Sonra Mo'nun etrafını sardı ve hışımlla eve girdi.

Tamam.

Lottie de Rock Chick olayını yaşamıştı ve Rock Chick'lerden biri kız kardeşiydi. Boone yanılmıyorsa, Smithie'nin yerinde bir saldırıyı tepsiyle savuşturan oydu.

Kapı içeri çarpınca Boone Mo'ya baktı. "Hawk aradı. Beni bilgilendirdi. Ben de Lottie'ye bilgi verdim," dedi Mo.

Boone tüylerinin diken diken olduğunu hissetti.

"Ryn biliyor mu?"

Mo başını salladı.

Ona haberi vermek isteyen o değildi. Haberi aldığıında ona yakın olmak istemesiydi.

Lottie'nin selamını düşününce, Ryn'in oturma odasına girdiğinde içine girdiği ruh haline biraz şaşırdı.

Evie de artık oradaydı. Hepsi buzlu çay ya da önünde "Long Island" yazan bir çay içiyordu ve Pepper ayağa kalkmış, Hattie'ye doğru eğilmiş, Hattie'nin dudaklarına bir şeyler sürerek, "Yemin ederim, onları dolgunlaştırıyor. Sanki iğne yaptırmışsın gibi. Bu *delilik*."

Makyajla uğraşıyorlardı.

Oradan elli adım ötede bir adam vurularak öldürüldü ve onlar makyajla uğraşıyorlardı.

İtiraf etmeliydi ki bu, Lottie'nin onların boktan oldukları ve adamlarının oraya girmesi gerektiği yönündeki herhangi bir tavsiyesinden daha fazlasını söylüyordu.

Kapıdan içeri girdiğinde Ryn ona döndü ve hemen kocaman bir gülümseme fırlattı.

Tanrım, çok güzeldi.

Gülümsediği ya da güldüğü zamanlardan daha güzel değildi. Ve şimdi onun geldiğini görmüştü, yani bu da bir şeydi.

Bu yüzden yapmak isteyeceği son şey onun yüzündeki gülümsemeyi silmekti. Ayağa fırladı ve ona doğru ilerleyerek

"Hey" diye seslendi.

"Hey," dedi ona ulaştığında.

Elini adamın karın kaslarına koydu ve başını geriye doğru eğdi. Onun davetini ya da kabul etme fırsatını kaçırmadı. Eğildi ve ağzını onunkine dokundurdu.

Uzaklaştığında, "Bir saniye odanda konuşabilir miyiz?" diye mırıldandı. Bu babasından aldığı bir şeydi.

Porter Sadler hiçbir konuda olumsuz duygulara kapılacak bir adam değildi.

Ama Porter'ın açıkça nefret ettiği bir şey vardı: Erteleme.

Boone'a küçük yaştan itibaren bir işi halletmesi gerektiği öğretilmişti. Ve eğer bu işlerden bazıları diğerlerinden daha rahatsız edici, zahmetli veya can sıkıcıysa, önce onu yapardın.

Ne olursa olsun, saat geç oluyordu ve Ryn yakında akşam yemeğini ve işe gitmeyi düşünüyor olacaktı ve gidecek bir işi olmadığı için bilmesi gerekiyordu.

Bakışları adamın yüzünde geziniyordu ve bunu bitirdiğinde başını salladı.

Elini tutup yatak odasına götürürken Pepper'ın "Neler oluyor?" diye fısıldadığını duydu.

"Sonra," dedi Lottie.

Ryn'in bunları duymaması imkansızdı, ancak tek neden bu değildi, onu odasına götürdükten sonra hemen "Neler oluyor?" diye sordu.

Ona doğru ilerledi, ellerini kalçalarına koydu ve onu kendine doğru çekti.

İpucunu aldı ve ellerini onun omuzlarına koymak için kaldırdı, ama bunun dışında mesafeli durdu.

Hayatına devam etmişti.

Başından öldürülen adama kadar arka güvertesinde geçirdiği gün biraz çılgınca ve çok güçlüydü ve kızlarıyla birlikteydi, çay içiyor ve makyaj denemeleri yapıyordu.

Kathryn Jansen'in hayatındaki pek çok şeyi geride bırakmak zorunda kaldığını hissediyordu.

Ama işler çığırından çıkmak üzereydi.

Ve bir darbe daha yiyeceği için içinde saf bir öfke dalgası oluştuğunu hissetti.

Hiç de azımsanmayacak bir çabayla bu düşünceden sıyrıldı ve bunu bir an önce yapmaya karar verdi, böylece kadının hayatına devam ettiği kısma geçebileceklerdi.

Ama bu sefer, yardım etmek için orada olacaktı.

"Doğru. Cisco, işlemediği bir cinayeti üstlenmesi için onu zorlamaya yönelik bir kampanya yürütüldüğünü paylaştı. Hayatında onun için önemli olan kadınlara odaklanıyorlar. Önce kız kardeşini hedef aldılar. Bir sapık. O kadar kötü ki işini bırakıp Alaska'ya taşındı. Corinne'i biliyorsun. Şimdi de sen. Bu iş için eski mahkûmları kullanıyorlar, nasıl olduğunu bilmiyoruz ama nedenini tahmin edebiliyoruz. Senin peşinden gönderdikleri adam da seks suçlusuydu."

Nefesini içine çekti.

Boone hızla konuşmaya devam etti.

"Yani Cisco'nun evinize girmeye çalışan birine verdiği aşırı tepkinin arkasında bir neden var. Yine de bunu tasvip etmiyorum ve bunu yaşamak zorunda kalmamanı diliyorum. Ama muhtemelen geçerli bir nedeni var. O adamın ne yapmaya niyetli olduğunu bilmeyebilirdi ama çıtanın yükseldiğini biliyordu."

"Aman Tanrım," diye nefes aldı.

"Dediğim gibi, bu adamlar sadece Cisco'nun hayatındaki kadınları hedef alıyor. Nedenini bilmiyorum ama pislik olduklarına dair daha fazla kanıtı ihtiyacımız olmadığını düşünüyorum," diye devam etti Boone.

"Hayır," diye fısıldadı.

Korkmuştu ve bunu saklamıyordu. Lanet olsun.

Kalçalarından sıktı.

"Hallediyoruz bebeğim," diye güvence verdi ona. "Hawk, çocuklar. Eddie ve Hank. Slim ve Mitch. Malik. Kaos içeride. Sebring tam gaz girmezse kulağı yerde olacak. Bu uzun sürmeyecek ve bundan sonra sana daha iyi bakacağım."

Başını salladı ve omuzlarından sıkarak, "Bu senin suçun değil, Boone," dedi.

"Öyle değil ama öyle." Yaklaştı ve açıkladı, "Biz yeniyiz ama sen hâlâ benimsin. Birlikte soğan halkası yemek için benimsin, banyo lavabosunda sevişmek için benimsin ve korumak için benimsin."

Ya Domları buna karşı konuşmayacağını bilecek kadar tanıyordu ya da onun gibi erkekleri yeterince tanıyordu, çünkü cevap vermedi.

"Smithie ile konuştum. Onunla, benimle ve Dorian'la bir tartışma oldu. Smithie tüm bunlar sona erene kadar ara vermenize karar verdi," diye bitirdi.

Gerçi daha fazlasını söyleyecekti ama kızın yüz ifadesindeki değişiklik konuşmasını kesmesine neden oldu.

"Smithie ile konuştun mu?"

Boone, "Bilmesi gerekiyordu," diyerek bariz olanı işaret etti.

Ellerini adamın ellerinden çekti ve tekrar sordu, ama bu sefer daha fazla kelime ekledi ve son kelimelerde başparmağını kendine doğru sallayarak, "Smithie ile mi konuştun? Patronumla mı?"

"Ryn, olanlardan sonra net düşünemediğini görebiliyorum, ancak bugün içeri girmeye çalışan o adam sana ölüm kadar kesin olmayan bir zarar vermeye niyetliydi, ama ölümle yaşamak zorunda değilsin çünkü ölmüş olacaktın. Hiçbir şekilde iyi bir senaryo değil, ama bundan biraz daha az kötü, umarım çok uzun olan hayatının geri kalanında o adamın sana yaptığı şeyle yaşamak zorunda kalacaksın."

Gözleri, hiçbir erkeğin kadınının yüzünde görmek istemeyeceği bir şekilde kısıldı.

"Net düşünemiyor musun?"

"Kathryn, sen banyoda saklanırken bir adam öldürüldü. Olanları duydu. Buna tepki vereceksin ve görüyorum ki içinde bulunduğun durumu anlamayarak tepki veriyorsun."

"Tamam, Boone, ama Smithie *benim* patronum. Ve çalışmak zorundayım." "Smithie seni koruyacak."

"Smithie'nin yıllar boyunca ne kadar yol kat ettiğini biliyor musun?"

Bilmiyordu ama Smithie'nin kalbini ve kızlarının etrafında durmadan dönen saçmalıkları hesaba katarak muhasebecisine bu saçmalıklar için bir kalem oluşturmalarını söylemişti.

Şöyle devam etti: "Ben o kızlardan değilim. Ortaya çıkarım. İşimi yaparım." "Bu işe öylece devam edemezsin," dedi.

"O konuda da tamam, ama belki hayatımın nasıl idare edileceği konusunda söz sahibi olabilirim. Bilmiyorum, bir kelime, belki iki. Ne dersin?"

Doğrusu, aklına ilk önce Smithie'ye değil de ona gitmesi gerektiği geldi.

Ayrıca gerçek şu ki, onu iyi tanııyordu (henüz), ama bunun boşuna olacağını bilecek kadar tanıyordu çünkü o hayatın sert bir şekilde çarptığı bir kadındı, ama o bunu atlattı ve yoluna devam etti.

Onun bu tür bir kadın olduğunun farkında olmadığını da biliyordu, ama bu noktada, belli ki bunun bir kadın olmadığını bir araya getiremiyordu.

Bunu yapabileceği zamanların sayısı çok azdı.

Ve dahası, artık sadece istekli değil, aynı zamanda onunla ilgilenmek isteyen insanlar vardı, Smithie de dahil, ama çoğunlukla Boone. Bunu daha o sabah kendi kendine söylemiş ve onun için çok şey ifade ettiğini açıkça belirtmişti. Ve şimdi görünüşe göre bunu unutmuştu.

Bu da onu, kendisine göz kulak olmaktan başka bir şey yapmadığı için ona kızgın olduğu ve bunun hiçbir şekilde hoş olmadığı bir yere getirdi.

Bu yüzden geri döndü, "Bana kızmak için bir neden yok." "Sebepe yok...?" İnanamayarak başını salladı. "Sen gittin ve konuştun Hayatım, *zamanım* ve *işim* hakkında sadece *benim* katkım olmadan değil, aynı zamanda neler olup bittiğini bile tam olarak bilmeden karar veren patronuma."

"Smithie'nin bu konuda biraz deneyimi var Kathryn ve senin iyiliğin için hareket ediyor."

"Kendi iyiliğimin ne olduğunu bildiğimi düşünen var mı?" diye tersledi, sonra da "Yani, bilmiyorum, ama tahminimce bunu en iyi ben bilirim" dedi.

Ses tonundan pek hoşlanmamıştı.

"İğnelemeyi kes tatlım," diye homurdandı.

"Siktir et Boone," diye ısırıldı onu. "Bütün bu boş zamanımda ne yapacağım? Kilitli banyo kapımın arkasına saklanıp bunun bitmesini mi bekleyeceğim?"

"Seni koruyacağım."

"Aslında hayır, değilsin," diye karşılık verdi. "Görevlerini yerine getirmekte pek de başarılı olmadığın için görevden alındın."

Boone tamamen hareketsiz kaldı.

Lanet olsun.

Sadece bunu söylemedi.

Devam etti.

"Şimdi Lottie, kızlar ve acayip *Smithie ile* konuşmam gerekiyor, izninizle."

Etrafında dolaşmaya çalıştı.

Boone konuşarak onu durdurdu, sesi o gün daha önce Cisco ile konuşurken olduğu gibi yine titriyordu.

"Daha temkinli olmalıydım. Seni bugün bırakmamalıydım ama bu saçmalığın yarısından bile haberim yoktu," diye kestirip attı. "Yani bu çok alçakça bir hareketti Ryn."

Başını sallamasının şiddetiyle saçları sallanırken bile kaşları havaya kalktı.

"Bu değildi-" Boone
onun sözünü kesti.

"Ve açık konuşmak gerekirse, bazı şerefsizler senin üzerine bir canavar saldı, bu hiçbir şekilde benimle ilgili değil."

"Tabii ki-"

"Ama eğer işimde başarısız olduğumu düşünüyorsan, tatlım, seni anlıyorum.

Arkanı kimin kolladığına güvenmelisin. O yüzden
ben yokum." Bununla birlikte tüm vücudu sarsıldı.

"Boone, konuşmama izin verirsen," dedi yavaşça, yarı sevecen bir
şekilde, ama yine de sözlerinde dikkat vardı.

Artık çok geç.

"Sanırım yeterince konuştunuz," diye karşılık verdi. "Mo ve çocuklarla
konuşacağım.

İyi olacaksın."

Ve böylece döndü, odasından çıktı, koridorda yürüdü ve ön kapıdan
çıktı.

O çarpmadı.

Arabasının kapısını bile çarpmadı.

Arabayı dikkatle ama sakın bir şekilde ofise doğru sürdü.

Ve otoparkta, Ryn'in korunduğundan emin olmak için aramalarını yaptı.

Ondan sonra işe gitti.

Ve onun boku olan bok üzerinde çalıştı.

Öyle olmasa bile.

On Üçüncü Bölüm

Bir Kemik Kadar Kuru

Ryn

Pek de iyi geçmeyen son üç günümün günbatımı:

Boone sinirli bir şekilde dışarı çıktıktan sonra, belki daha da büyük bir sinirle oturma odama yürüdüm ve kız çetesine Boone ile az önce neler olduğunu anlattım.

Hepsini.

Artık birlikte takılan kadınlardık.

Açıkçası Boone ile o ana kadar olanları zaten paylaşmıştım (özellikle banyo lavabosunda seks ve bunun derinliği, Mo'nun birinin onu vurmasını ister gibi görünmesine neden olan bir konuşma).

Ama kız kardeşlerin alışkanlık haline getirdiği gibi, daha önceki derin sevişmeler tamamen unutuldu ve hayatımdaki yeni erkeğin, daha *o sabah* doyamadığım, tüm *hafta* boyunca mümkün olduğunca onunla birlikte olmayı planladığım, ama bana "çıktığını" söyleyip, muhtemelen tüm hayatımın en kötü gününü geçirirken çekip giden yeni erkeğin yüksek elçiliğine karşı genel bir öfke vardı.

Ve dikkatinizi çekerim, bu en kötü gün, *lanet olası bir alışveriş merkezinin* otoparkında bir *çatışmaya girmiş olmam* ve şu anda patolojik olarak kendimle ilgili olmayan baldızım ve alkolik erkek kardeşim yüzünden sevgili yeğenlerimi görmemin yasaklanmış olması gerçeğinden daha iyiydi.

Yani kötü bir gündü diyebiliriz. Ama hayır.

Benim mega-alfa dominant lanet olası Dom erkek arkadaşım her şeyin kendisiyle ilgili olduğunu düşündü, bir ruh hali fırlattı ve dışarı çıktı.

Huh.

Açıkçası, kız çetesi bu konuda bir şeyler yapılması gerektiğine karar verdi (Boone kısmı değil, bana kalırsa gidip kendini becerebilirdi, ya da en azından o anda yapabileceğini düşündüm - Smithie kısmı hakkında).

Böylece, kışımızı kaldırıp kulübe gitmeye ve Smithie'ye tüm bu saçmalıklar hakkında ne hissettiğimizi tam olarak anlatmaya karar verdik.

Mo bunun büyük bir hayranı değildi.

Mo, kadını için bir çocuk oynucağıydı.

Her ne kadar beni ve Lottie'yi kamyonetiyle, Evie, Pepper ve Hattie'yi de Evie'nin Prius'uyla götürmeye hiç hevesli olmasa da öyle yaptı.

Smithie'nin ofisine *toplucu* girmeye başladık, bunun oldukça havalı olduğunu düşündüm ve kızlarımı bunu yaparken arkamı kolladıkları için daha da çok sevdim.

Ama hiçbirimiz ağzımızı açıp tek bir kelime bile edemeden Smithie, "Kararım kesindir," diye buyurdu.

Belki de (tamam, kesinlikle) aptalca bir şekilde, "Acıma parasını kabul etmiyorum" diye cevap verdim.

"Bu acıma parası değil," diye karşılık verdi Smithie. "Bunu tatildeymişsin gibi düşün. Şu anda da öylesin, çünkü gururunu yatıştırmak için işe PTO'ndan başlayacağız."

Yine mi?

"Kötü polislerden saklanarak tatil mi?" Ben sordum.

Bunun üzerine Hattie, "Çocuklar seni saklıyorlar mı?" diye sordu. Ona baktım. "Bilmiyorum. Boone ve ben o kadar uzağa gidemedik."

"Bahse girerim Hawk'ın *milyonlarca* güvenli evi vardır. Muhtemelen üç kıtada. Belki de dört. Belki sahilde bir tane vardır," dedi Pepper.

"Güvenli bir eve gitmiyorum," diye beyan ettim.

Pepper, "Sahil kenarında olsaydı yapardım," diye yanıtladı.

Evie, "Bir plaj bunu tatil gibi gösterir," diye araya girdi. Ne yazık ki haklıydı.

Boone da gelirse, harika bir tatil olur.

Buna odaklanamazdım. Önemli şeylere odaklanmalıyım.

Evet.

Doğru okuyorsun.

Bu, başıma gelen her şeye kesinlikle yanlış tepki vermenin "önemli bokuna" odaklanmak olurdu.

Bu da bana göz kulak olmaya çalışan insanların karşısına çıkmak olurdu.

Bu arada, bu aydınlanmayı yaşamam biraz zaman alacak, o yüzden bekleyin

o.

Ancak tam o anda Smithie araya girerek, "Ben işimi değiştirmiyorum. Zihin. Senin için güvenli olana kadar sahnede değilsin. Ve Ryn, tüm bunlar hakkında kafanı kışından çıkardığında, bunun sadece senin çıkarlarını gözetmekle ilgili olmadığını anlayacaksın, ama burada oyundaki bok, senden çok daha fazlasını korumam gerekiyor."

Kolunu sallayarak diğer kızların da dahil olduğu "çok daha fazlasını" işaret etti ve ardından kulübü göstermek için kolunu arkasındaki duvara doğru sallayacak kadar ileri gitti.

"Kirli polislerden bahsediyoruz," diye devam etti. "Ben bir striptiz kulübü işletiyorum. Bahse girerim benimle, seninle ve tüm personelikle uğraşmak için neden bulabilecekleri en az bir düzine senaryo düşünebilirsiniz. Bahse girerim *onlar* da *üç düzine* düşünebilirler. Beni anlıyor musun?"

Tamam, bu noktada, patolojik olarak kendimle ilgilenen kişinin ben olabileceğimi fark ettim.

Kuyruğumuzu bacaklarımızın arasına sıkıştırıp kulüpten ayrıldık.

Yine de Lottie, şaşırtıcı bir şekilde, hepimizin en birlikte olanı, en olgun olanı, bunu hissetmeyen kişiydi.

O da bunu hissetmediği için eve dönerken yol boyunca, bazı pislikler beni hedef aldı diye hayatın nasıl tamamen duramayacağı hakkında atıp tuttu.

Bu da eve vardığımızda artık hissetmediğim anlamına geliyordu.

Böylece, diğer kızlarla yeniden bir araya geldiğimizde, onların bunu hissetmemelerini sağladık (ve sadece şunu söylemek gerekirse, Mo tüm bunlar sırasında tavanı çok inceledi

ama tek kelime etmedi) ve sonunda Lottie telefona sarıldı, kız kardeşi Jet ile konuşmaya başladı.

Hoparlörü açarak durumu anlattıktan sonra, çektiği çileyle yüzleşen ikinci Rock Chick olan Jet, "Seni anlıyorum. Anlıyorum. Ama bilen biri olarak söylüyorum, benden sonra gelen tüm Rock Chick'lere de aynı şeyi söyledim. Mücadele etmeyin. Başınızı eğin. Çocuklar eninde sonunda bunu çözerler ve senin yaptığın tek şey gururunu yatıştırmak ve işleri berbat etmek olur."

Lottie (bu noktada paylaşmalıyım ki oldukça sert bir kadındı ve aynı zamanda kemikli bir köpek olabileceğini de görüyordum) bu yanıtı kabul etmeyi reddetti, Jet ile birlikte çaldı ve Ally'yi aradı.

Ally'nin iyi bir bahis olduğunu ve Lottie'nin önce onunla başlaması gerektiğini düşündüm. Çünkü onu o kadar iyi tanıımıyordum ama bildiğim bir şey varsa o da Ally'nin belalı biri olduğu ve kimsenin lafını dinlemediği idi.

Özellikle de bir erkek.

"Normalde," dedi Ally hoparlörden, "silahlarınıza sadık kalın derdim. Mesele şu ki, bu noktada, bunun ne kadar büyük olduğu hakkında hiçbir fikrimiz yok. Sadece büyük olduğunu biliyoruz. Yani bu belirsiz bir durum ve üzülmeğe tedbirli olmak daha iyi."

Peki o

zaman.

Cehenne

m.

Bu mantıklı.

Berbattı.

Ama mantıklıydı.

Ondan sonra Lottie'nin tüm Rock Chicks'e koşmasını engelledim çünkü geç oluyordu ve o, Pepper ve Hattie'nin dans etmek için kulübe gitmeleri gerekiyordu.

Ama ben

değilim.

Olamaz.

"Tatildeydim." (Huh.)

Kızlar gitti ama Lottie, Boone'u kızdırdığım için bana kızgın olduğunu saklamadan evime gelen Axl tarafından Mo rahatlatılana kadar gitmedi.

Güvenlik görevlisi olduğu ve benim kanepemde uyuyacağı konusunda (onun tarafından) sert, (benim tarafımdan) garip bir konuşma yaptık.

Ona yemek pişirme teklifimi kabul etmedi (muhtemelen akıllıca bir seçim, mutfak divası değildim, yine de teklifimin güzel olduğunu düşündüm) ve dışarı çıkıp "bölgeyi taramak" için gereğinden fazla fırsat olduğundan şüphelendiğim şeyleri aldı.

Erken yattım, çünkü bilirsiniz, zor bir gün geçirmiştım.

Ayrıca Boone'un özür dilemek için aramamasına ya da mesaj bile atmamasına daha fazla sinirlenmeden yattım.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, uyumayı kolay bulmadım.

Ve bu, hayatımda dönen tüm pislikler ya da Boone'a ne kadar kızgın olduğumla ilgili değildi.

Bu, Boone ile otoriterliği konusunda öfkeyle yüzleşmek yerine muhtemelen bir saniye durup sakinleşmem gerektiğine dair yukarıda bahsettiğim aydınlanma etrafında şekillendi.

Evet, kesinlikle, benimle konuşmadan önce patronumla konuşmaya gitmesi ve benimle, hayatımla ve işimle ilgili taraf olmadığım kararlar alınması doğru değildi.

Ve evet, kesinlikle, Boone'un sözümü kesmekte çok başarılı olduğu gerçeği hakkında konuşmamız gerekiyordu, bu yüzden iletişim cidden orantısızdı.

Ama aşırı uçlardaydı.

Aşırı derecede aşırı.

Seks suçlusu-arkamdan-kapımdan-öldü gibi aşırı. Benim için aşırı ama aynı zamanda benim aracılığımın onun için de aşırı.

Yatmadan önce epeyce huzursuzca düşündükten sonra, bu ya da buna benzer bir şey onun başına gelirse, hiper-şarjlı koruma moduna geçeceğim aklımdan çıkmadı.

Ve tamam, belki de büyük aletimi sallayarak bunu yapamazdım çünkü büyük bir aletim yoktu (Boone'un aleti, bu arada, aslında görmemiştım, ama hissetmiştım ve *oldukça* büyük olduğu söylenebilirdi, gah!) Ayrıca askeri eğitimden de geçmemiştim. Ve geçmişimde bir şeyhin oğlunu korumak yoktu.

Ama ne kadar yeni olursak olalım, içten içe özel olduğumuzu biliyordum. Onun önemli olduğunu biliyordum. Yeni kurmaya başladığımız şeyin çok anlamlı olduğunu biliyordum ve bunu banyo lavabosunda seks yapmadan önce de biliyordum.

Bunu daha başlamadan önce biliyordum.

Başlarken beni korkutan da buydu, çünkü eğer elimde olsaydı, iyi

Boone'la birlikte olacağımı biliyordum, bunu berbat edemezdim.

Ama işte oradaydım, her şeyi berbat ediyordum.

Çünkü onu çok iyi korurdum ama bu onun başına gelmiyordu. Benim başıma geliyordu. Ve o da benim yapacağım şeyi yapıyordu. Beni korumak için elinden geleni yapıyordu, bunu da mega-alfa dominant bir erkek olarak yapıyordu.

Ve söylediklerime verdiği tepkiyle, saldırıya karşı savunmasız olmamdan (sorumlu *olmadığı* halde) kendini sorumlu hissettiği için (hak edilmemiş) bir suçluluk duygusu yaşadığını fark ediyordum.

Ama o da böyle bir adamdı.

Onu o kadar iyi tanımıyor *olabilirdim* ama *bunu* biliyordum.

Daha o sabah bizi mahvetmesine izin vermeyeceğime dair ona söz verdiğim gerçeğinden bahsetmiyorum bile ve işte oradaydım, bizi mahvetmesine izin veriyordum ve bunu aynı şeye tamamen katılarak yapıyordum.

Boone bunu bilmiyor olamazdı (ya da belki de biliyordu, ki bu da yaptıklarının ardında yatan bir başka neden olabilirdi), ama iki nedenden ötürü olan biteni Smithie ya da Ian ile paylaşmamın imkanı yoktu.

Endişelenmelerini istemedim.

Smithie'nin yaptığını yapmalarını istemedim.

Bu *ciddi anlamda* patolojik bir kendini beğenmişlikti çünkü bunun Smithie'yi zor durumda bırakacağını göremedim çünkü kendisi ya da kulüpten herhangi biri hedef alınırsa gafıl avlanmış olacaktı.

Ve bu benim suçum olur.

Bu, uykuya daldığım rahatsız edici düşünceydi. Ve uyuduğumda da pek iyi uyuyamadım.

Ya da uzun.

* * *

Bir gün önce olduğu gibi, telefonumun çalmasıyla erkenden uyandım.

Angelica ya da Brian
değildi. Annemdi.

Sesimdeki sersemliği silmeye çalıştım ve Boone'un yanımda olmamasından duyduğum az miktarda kalp kırıklığının yanı sıra, bundan (kısmen) sorumlu olduğum için duyduğum az miktarda pişmanlık ve korkuyla uyandığımı belli etmemeye çalıştım (ve annem tüm bunları okuyacaktı,

Annelerin telefonda bile ürkütücü yetenekleri olduğu gibi). "Selam anne," diye selamladım.

"İyi misin?" Annem sordu.

Gördün mü?

"Pek iyi uyuyamadım," dedim ona. "Ne oldu?"

"Pekâlâ, bunu sormaktan nefret ediyorum ama Angelica aradı ve Portia hâlâ yaramazlık yapıyormuş. Bu yüzden planımıza geri dönmek zorundayız çünkü Ang dün onu okula götüremedi, bu yüzden onu hasta olarak çağırdı ve kardeşin yardım etmek için geldi, ama sarhoştı ve..."

Birdenbire sözleri kesildi. Bunun nedeni sesinin çatlamasıydı.

Bu durum karşısında bir an için kafamı patlatan bir öfke yaşadım, ardından (neyse ki, ne yazık ki geç de olsa) o anki duygularla hareket etmenin benim için işe yaramadığını fark ettim.

Bunun çok ama *çok* doğru olduğunu gösteren kanıt, bana Angelica'nın saçmalıkları hakkında bilgi verdiğinde Boone'la işleri berbat etmiş olmamdı çünkü onun hatası olmayan bir şey için onu suçlayarak o ana ayak uydurmuştum. Ve eğer kaçırılmamış olsaydım, nerede olacağımızı kim bilebilirdi?

Gerçi benim tahminim banyo lavabosunda seks yapmayacağımız yönündeydi.

Daha sonra Angelica'yla yüzleşmek için yola çıktım ama bu yüzleşmenin nasıl olması gerektiğini düşünemedim ve bu da beni çocukların hayatından men etti. Ve şimdi Portia yaramazlık yapıyordu ve bu tamamen benim suçum olmasa bile, kısmen suçlu olduğumu kabul *etmek* zorundaydım çünkü Ang'e haklı olarak öfkelenmiş olsam bile, bu durumda doğru yolu seçmemiştim.

Bir de dünkü rezalet vardı (saat erkendi ama telefonu açtığımda Boone'un *hâlâ* mesaj atmadığını fark etmişim).

Beni ve kızlarımı Smithie'ye götürüp yüzüne bakmamı ve patolojik olarak kendimle ilgileniyormuşum gibi davrandığının ortaya çıkmasını saymıyorum bile.

Bu yüzden sakinleşmeyi öğrenmek zorunda kaldım.

Sakinleşmek için bir saniyemi ayırdığımda, tüm bu saçmalıkların büyüklüğü yüzüme çarptı ve şu anda, zaten çok fazla şeyle uğraşan annemin üzerine bunu yıkmak zorunda olduğum bir duruma itildim...

Lanet olsun.

Kahretsin.

Ama sonuç olarak, eğer bu pislikler beni hedef aldıysa

onları doğrudan Portia ve Jethro'ya götürmek için.

Ya da annem.

Ya da gerçekten (onlara ne kadar kızgın olsam da yine de onları seviyordum) Ang ve Brian. "Anne," diye başladım. "Özür dilerim. Bu senin için çok ağır ve seni parçalıyor ama bir şey paylaşmam gerekiyor." Derin bir nefes aldım ve sonra nefesimi şöyle verdim: "Birkaç ay önce olanları biliyorsun.

kaçırıldı mı?"

Bu ondan da sakladığım bir şey olabilirdi ama haberlerde, kurşunların havada uçtuğu arabaların arasında sürüklendiğimi gösteren cep telefonu video görüntüleri de dahil olmak üzere, her şey olduğu gibi ona söylemek zorundaydım.

Annemin sık sık yaptığı gibi mükemmel bir akşam yemeği pişirme-haber izleme-güncel olayları takip etme zamanı değildi.

"Ryn," diye fısıldadı.

Evet, kaçırıldığımı hatırladı. Ve bu konuyu açmamdan hoşlanmıyordu.

"Ben... bununla ilgili bazı şeyler daha oluyor ve her ne kadar berbat olsa da çocuklardan uzak durmam gerekiyor. Ve muhtemelen senden de."

"Tehlikede misin?"

Sesi tizdi. Lanet olsun.

Kontrol etmedim ama çünkü cinayetin haberlerde yer aldığına şüphe yok. Evimin önünde hiç haber kamyonu görmedim ama bakmadım da. Peki kim biliyordu?

Ama belli ki görmemiş.

Bunu paylaşmayacaktım.

Henüz paylaşmadım.

(Ya da belki hiç.)

"Sadece ortalıkta görünmemem gerekiyor. Benim yaptığım bir şey değil. Kimse bir şey yapmadı, gerçekten. Sadece benimle ilgisi olmayan bir şeyin içinde yakalandım. Ve çoğunlukla, muhtemelen hiçbir şey olmayacakken süper güvenli olmak."

Tanrım, saçmaladım ve durumu daha da kötüleştirdim. Toparlama zamanı.

"Ama Mo ve arkadaşları bana göz kulak oluyorlar, yani her şey yoluna girecek. Sadece dikkatli olmam gerekiyor."

"Bunu anlamıyorum, Ryn."

Gerçekten mi?

Ben de bilmiyordum.

"Bitene kadar bana katlanabilir misin, ki yakında bitecek?" Bunu son kez hızlıca söyledim. "O zaman sana bilgi veririm."

Cevap vermedi.

"Hâlâ telefonda konuşabiliriz," diye teklif ettim.

Hiçbir şey söylememeye devam edince devam ettim. Söylediğim şey canımı yaksa da.

"Anne, bunu da paylaşmadım çünkü yeni bir şey ama Boone'la görüşmeye başladık ve o iyi biri. Sanırım benden çok hoşlanıyor. Ve iyi olduğumdan emin olmak için elinden geleni yapacak."

Axl oradayken son kısmın doğru olduğunu biliyordum. Ve iyi adam kısmı da doğrudu.

"Benden çok hoşlanıyor" kısmı artık tartışmaya açıktı.

Ve canımı yakan kısım da buydu.

"Onunla tanıştım mı?" diye sordu.

Lottie ve Mo'nun partisinde Boone da vardı ama tanıştıklarını sanmıyordum.

"Hiç sanmıyorum. Ama o zaman Lottie ve Mo'daydı. Uzun boylu, sarışın ve yeşil gözlü olan."

Boone'un yakışıklılığına bakılırsa, bu onun yaşadığı korkunun içinden süzülüp geliyordu çünkü "Oh. *Güzel*." diye nefes aldı.

Bu arada, üç gün boyunca yüzümdeki tek gülümseme de bu oldu.

Boone'un yakışıklılığının yanı sıra Mo ve takımdaki diğer erkeklerle olan ilişkisi de korkusunu yatıştırmaya yaradı. Bu nedenle, Portia'yla neler yapabileceğine bakacağını ve nasıl gittiğine dair sık sık rapor vereceğini paylaştı.

Bağlantıyı kestik ve böylece dışarıda hayatımı mahveden her kimse ona kızmaya biraz zaman ayırmaya başladım.

Bundan sonra muhtemelen on beş dakikamı (ya da daha çok yirmi dakikamı) Boone'a bir mesajda ne söyleyeceğimi bulmaya çalışarak geçirdim.

Görüyorsun, burada erkeklerle birlikteydim. O sıçıp batırmıştı ama ben de sıçıp batırmıştım.

Özür dilemesini sağlamak için ilk hamleyi sizin yapmanız gerekiyordu.

Ben karar verdim:

**Dün gece yanımda olmanı özledim.
Konuşabilir miyiz?**

Sadece cevap vermediğini söylemek için.

* * *

O gün kararlaştırdığım planlar nedeniyle o sabah duş alma zahmetine girmedim, ama giyindim, dışarı çıktım, zaten uyanık olan Axl'a kahvaltı teklif ettim (reddetti ve reddetmesi *buz gibi garipti*), yaptığı kahveden biraz içtim ve ona o günkü planlarımı anlattım.

Evime gidip çalışacaktım. Sonra sordum,

"Sorun olur mu?"

"Yapman gerekeni yaparsın," diye cevap verdi, gururlu, alfa erkeklerle bir nebze bile deneyimi olan herhangi bir kadın için kaybolmayacak bir şekilde, aslında söylenmemiş, *yine de* yapacaksın ile bitiyordu.

Hmm.

"Aug otuz dakika içinde burada olacak, bu yüzden geçişe kadar bekleyebilirsiniz minnettar olurum," dedi biraz resmi bir şekilde.

Tamam, bu konuda iyi haber, Boone'un dostları sadıktı. Hem de çok sadık.

Kötü haber ise, daha bir gün önce onların ne kadar harika adamlar olduğunu fark etmiştim ve belli ki bunu kaybetmiştim.

Diğer kötü haber ise, kendimi sıkı tutmaya ve yarı yolda bırakmamaya çalışsam bile, Axl'ın bir tür hıyarlık yaptığını düşünüyordum çünkü belirtildiği gibi, işler aşırıya kaçmıştı ve bu fırtınanın gözünde benim hiçbir hatam yoktu.

Ancak bunu onunla paylaşmadım çünkü oradaydım. Yeni Ryn. Aptalca bir şey yapmadan ya da söylemeden önce düşünüyordum.

Bunun yerine, ona kahvaltı hazırlama davetimi yineledim. O da soğuk reddini yineledi. Auggie geldi.

Ve ben geçirildim.

* * *

O günün geri kalanının tek iyi yanı, Auggie'nin vücudunda o kadar çok testosteron dolaşmasıydı ki

bana yardım etmeden kurumuş kedi idrarına batmış halıyı yırtmamı izlemek.

Yani, *bunu yapmama yardım etmeyi ciddi olarak görüyorum*.

Telefonu açması belki beş dakika sürdü.

Bir dakika sonra yanımdaydı, halıyı sökmeme yardım ediyordu.

Bu olaydan belki otuz dakika sonra evin önü bisiklete binenlerle doldu.

Ve böylece, beni izlemek, bana yardım etmek, bana daha fazla yardım etmek ve beni izleyen ona daha fazla yardım etmek için Auggie takviye çağırdı.

Onlarla, Chaos MC'nin bu üyeleriyle tanıştım ve aralarında daha önce Evie'nin Brett'le tanışmamızı sağlayan şeyi sırasında tanıştığım Dutch adında seksi bir adam da vardı. Ayrıca onun Jagger adındaki aynı derecede seksi kardeşi. MC'leri aracılığıyla kardeşleri, aynı zamanda seksi Joker. Ve Moo'dan daha korkunç görünümlü bir adam (ki ben onu çok komik buluyordum), Hound.

Öğleden sonra, sadece evdeki tüm halıyı çıkarmakla kalmadım, bisikletlerini garaj yolundan çektiler, bir çöp konteyneri ayarladılar ve o çöp konteyneri halıyla ve yıkmama yardım ettikleri oturma odasındaki iki duvarın enkazıyla doluydu.

Evet, günümün güzel bir bölümüydü.

İşin kötü tarafı, telefonum elimde, Axl kanepemde, Boone'a yazdığım son mesaj ekranımda, yalnız ve çaresiz bir ruh gibi asılı dururken yatakta bitirdim.

Ben de ekledim:

**Kızgın olduğumu biliyorum. Nedenini
anlıyorum. Bizi bunun
ötesine taşımak istiyorum.
Lütfen konuşabilir miyiz?**

Sabaha kadar ve o güne çok benzeyen ertesi gün boyunca, Joker gelmese de Boz adında biri geldi, Boone mesaj atmadı.

Annem önceki gün Portia'yı okula götürmeyi başardığını paylaşmak için aramıştı ve Angelica, Brian ve çocukların dünyasında işlerin hâlâ o kadar da iyi gitmediğini söylememişti ama ben satır aralarını okudum.

Lottie de iletişime geçmişti ve çocukların şu anda en büyük hayranlarım olmadığını paylaşmamıştım ama bir şekilde satır aralarını okuduğuna dair bir his vardı içimde.

Ve böylece tüm kızlar kayıt yaptırmış oldu, ancak hepsi meşguldü, bu yüzden gelip manevi destek sağlayamadılar.

Ama bütün gün ruhumu desteklemek için bir sürü eğlenceli gif ve mem aldım. Niyetleri çok tatlıydı.

İşe yaramadı.

* * *

Boone'la seviştikten sonraki üçüncü gün, duygusal kontrolüm zayıflıyordu.

Uyandığımda ne ailemden bir telefon almıştım ne de bir gün önceki son mesajlarıma bir yanıt almıştım.

Bunlar arasında şunlar da vardı,

Tatlım, bunu aşmamız lazım.

Lütfen bana mesaj at.

Ve,

**Doğru, beni korkutmaya
başlıyorsun. Berbat ettim. Sen de sıçtın.
Bunu aşmanın tek yolu konuşarak
halletmek.**

Lütfen

**.
Meti
n.**

Ve son olarak,

**Yine sensiz yatacağım.
Ve bundan hoşlanmadım.**

Söylemeye gerek yok, bizi ayırmaya çalışırken tüm işi ben yapıyordum ve Boone'un bunu tamamen görmezden gelmesi, arkadaşlarının bana onu aldatmışım gibi davranması ve kötü bir durumu daha da kötüleştirilmesi, onun için önemli olan bir ilişkide bir yetişkin gibi davranma konusundaki kontrolüm anlamına geliyordu ve bu yüzden iş kayacaktı.

Yine de Tack adında bir adamın (aynı zamanda Kaos MC'de) bir tesisatçıyla eve gelmesiyle bu durum yatıştırıldı (kesinlikle Kaos

Bu projede ve bende maddi bir payları varmış gibi ve beni güvende tutmak için duygusal bir payları varmış gibi, yani *süper tatlı çocuklar*) ve bana neden bahsettiğimi biliyormuşum gibi davrandılar.

Sonra Tack, gür sesiyle tesisatçıya patronluk tasladı (ve tesisatçı bana neden bahsettiğimi biliyormuşum gibi davranmıyordu ve tamam, tesisatçı değildim, ama alan için ne istediğimi biliyordum, bunu tartışmak için bir müteahhit de getirmiştım, bu yüzden yapılabileceğini biliyordum - o sadece beni erkeğinin botlarını deneyen küçük kadın gibi hissettirmeye çalışıyordu).

Tack safır (şaka değil, düpedüz *safir*) mavisı gözleriyle bana anlamlı anlamlı bakıp durdu, ben de bunu (doğru bir şekilde) "*İzle ve öğren*" olarak algıladım. *Onlarla böyle konuşacaksın. Sana bir bok vermelerine izin verme.*

Ben denedim.

Adam mutfaktaki lavabonun yerini değiştiremeyeceğimi söylediğinde, "Lavaboyu buzdolabının olduğu yere taşıyorum. Buzdolabının su tesisatı vardı. Buzdolabını lavabonun olduğu yere taşıyorum. Ve belli ki su tesisatı vardı. Eğer bunu nasıl yapacağını bilmiyorsan, eminim yapabilecek bir tesisatçı bulabilirim."

Tack bana tatlı (ve seksi, ne diyebilirdim ki, yakışıklı bir adamdı, ama tüm MC kardeşlerinden gördüğüm kadarıyla, bu üyelik için bir ön koşuldu) çarpık bir sırıtış verirken, tesisatçı sözlü olarak bunun gerçekten yapılabileceğini, sadece daha fazla iş, zaman ve masraf olduğunu paylaşmak için her yere düştü.

Bazı çocuklar öğle yemeği için sandviç almaya gittiler ve benim gündüz detayım benden kaçan Mag'di, bunu uyanık kalarak yapıyordu ve kardeşleriyle sandviç almaya gitmeyen Joker'le ateş ediyordu.

Ben de bu fırsatı Boone'a günün ilk mesajını göndermek için kullandım. Ya da olduğu gibi, çoğul mesajlar.

**Kedi idrarlı halı gitmiş.
Kontrol edin. Oturma odası ve yemek
odasındaki duvarlar yıkıldı.
ve mutfak. Kontrol
edin. İki banyonun da içi
boşaltılmış. Kontrol
edildi.
Küçük yatak odasının kapısını keserek
ana odaya dolap kapısı yapmak**

için çalışıyorum.

**Kaos MC'yi
seviyorum. Ve
seni
özlüyorum.
♥♥♥♥**

Yeni bir gambit deniyordum, konuşmaya çalışıyordum ama yine de biraz duygusal davranıyor ve hamlesini yapması için kapıyı açıyordum. Cevap vermedi.

* * *

Akşamın ilerleyen saatlerinde, ben evde, bitkin bir haldeyken, Axl tekrar işinin başındayken ve benimle birlikte (sessizce) televizyon izlerken, yeni bir kumar denedim.

**Portia o ilk gün okula gitmedi. Anne
benden müdahale etmemi
istedi ve ben de ona benimle
ilgili her şeyi anlatmak
zorunda kaldım.
ve tüm drama, ayrıntılara girmemiş
olsam da, bu yüzden
Portia'yı
görmeye git. Kesinlikle korkmuştu ama
ona senin ve çocukların beni
koruduğunu söyledim.
Bu onun çıldırmasına çok yardımcı oldu.**

**Annem Portia'nın okula gitmesini sağladı
ve her şeyin daha iyi olduğunu
söylüyor ama bence
beni koruyor.
Bu yüzden böyle oluyor.
Seni hala özlüyorum.
♥♥♥♥**

Yani tamam, belki de "ben üzgünüm, ailem üzgün, hayatım üzgün, biz üzgünüz, benim için üzülün" moduna girmiştim ve bu beni yeni bir dibe götürdü.

Ama yatağıma yattığımda hala cevap vermemişti.

* * *

Yani şimdi şimdi oldu.

Boone ile dövüşümden üç gün sonraydı.

Yatakta yatıyordum, Axl oturma odasındaki kanepeme uzanmıştı, Brett'le, kirli polislerle ya da başka bir şeyle ilgili hiçbir fikrim yoktu çünkü bunların hiçbiri benim suçum olmadığı halde bana yarı aptal gibi davrandıkları için çocuklara biraz kızgındım, bu yüzden sormuyordum.

Ve cidden.

Her gün daha başlamadan bitmiş gibi geçse ve Boone ile ben gerçekten başarabilirsek bile, kavga ettiğimiz durumlar olurdu.

Bir öfke nöbetinde aklımı kaybedip yatağımızı ateşe vermemiştim. Kavga etmiştik.

Sadece bir kavga.

Ve çok büyük bir şey de değildi.

O da çekip gitmiş ve beni dışlamıştı.

Deniyordum.

Ama beni dışarıda bıraktı.

Artık çocuklar beni dışlamıştı.

Onlarla da uğraşıyor olsam bile (Axl'a her sabah kahvaltı teklif ediyordum ve Kaos'un hayatıma girmesiyle Machismo Faktörü etrafımda roket gibi yükseliyordu, ama en azından her gün öğle yemeği için tüm çocuklara sandviç ısmarlamaya çalışıyordum).

Evet, son üç gün pek de iyi geçmemişti. Ve şimdi benim mesaj atmamla sona eriyordu,

**Doğr
u. Açık ve net.
Çocukları ayarladığınız için teşekkürler.
Bana göz kulak
olmak için. Sen gerçekten iyi bir
adamsın, Boone.
İyi olmanızı dilerim.**

Ve sonra...

Şey sonra...

On yıldan fazla bir süre sonra, bir kemik kadar kuru...

Yanıma döndüm, kıvrıldım ve ağlayarak uyudum.

Bölüm On Dört

Oh Hell to the Yeah

Ryn

Yatağın hareket etmesi beni uyandırdı ve çıldırttı.

Çok *büyük*.

O kadar büyüktü ki, kalçamda bir dokunuş hissettiğimde döndüm ve bir *hayvan gibi savaştım*.

Bir çene olabileceğini düşündüğüm bir şeyle temas ettim, bir homurtu duydum, tırnaklarımla geri döndüm ve aynı anda kendimi yataktan fırlatıp çılgılık atarak evimden kaçmaya başladım.

Ama bileklerim tutuldu, üzerimde bir adam vardı ve kollarım başımın iki yanında yatağa bastırılmıştı.

Ağzımı açıp çılgılık atmak üzereydim, sadece başıma gelebileceklerden değil, aynı zamanda bu her kimse bana ulaşıysa Axl'a ne olacağından da korkuyordum ki Boone'un fısıldadığını duydum: "Sakin ol bebeğim. Benim."

Sertleştim.

Sonra gevşedim.

Ve bunu yaptığımda ve Boone'un bileklerimdeki tutuşu gevşediğinde, son üç gün bana bir yük treni gibi çarptı ve bir tatil yapma sözümü tamamen unuttum.

Bir an durup tepki vermeden önce tepkimi düşündüm.

Ellerimi tutuşundan çektim, bir dizimi yukarı kaldırdım ve kalçalarını bu kadar hızlı kaydırmıyaydı bu aletle bağlantı kuracaktım.

"Tanrım, Ryn," diye
ısırdı. Sözlü bir yanıt
vermedim.

Yatağında büyük bir güreş müsabakası başladı, ben gerçekten güreşiyordum ama Boone güreşmiyordu. Bunun yerine ona zarar vermemi ya da aynısını kendime yapmamı engellemeye çalışıyordu.

Başarılı olamadı, çünkü ben sırtüstü yatarken Boone'un tüm ağırlığı üzerime binecek şekilde yataktan yuvarlandık.

Nefesim kesildiğinde bir "*Oof*" çektim.

Boone anında yuvarlandı, böylece ben üstteydim ve onun ağırlığını alamıyordum. Nefesimi geri aldım ve ona tekrar saldırdım.

Oturduğum yere doğru bıçakla ilerledi ve biraz zorlukla (gururla diyebilirim), sonunda bileklerimi kontrol altına aldı ve arkamdan çekti.

Bu beni, göğsüm onun göğsüne sıkıca bastırılmış ve bileklerim arkamda bağlı olarak ona binme pozisyonuna getirdi, ki bu çok seksiydi.

Kendimi seksi hissetmiyordum.

Kendimi çığ, savunmasız, korkmuş, üzgün ve umutsuz hissediyordum. "Ryn, Tanrım, bu da ne?" Boone kırıptı.

Oradaydı ve gecenin bir yarısı neden orada olduğunu bildiğime dair bir his vardı içimde.

Gecenin bir yarısı bir hatunu resmen ayrılmak için uyandırmadın.

Ben de kendisine bir şeyler almak için orada olduğundan şüphelenmedim.

Orada olduğundan şüphelenmiştim çünkü son mesajım bizi aniden bitirdi, *Üç gün sonra*, bunu kabul etmedi.

Boone da bunu anlatmak için gecenin bir yarısı bir kadını uyandırıp ödünü koparmakta sakınca görmeyen bir adamdı.

Birçok kadın bunun tatlı ve romantik olduğunu düşünecektir (tabii ki ödleri koptuktan sonra).

Ama ben?

İşim bitmişti.

"Bırak gideyim ve evimden çıkayım," diye karşılık verdim, sesim kar gibi soğuktu. Ellerin tenimde gerildiğini hissettim, sonra vücudu altımda gevşedi,

"Bebeğim" diye fısıldamadan önce.

"Ben ciddiym, Boone." Bileklerimi etkisiz bir şekilde çekiştirdim ve sonra bundan vazgeçtim ama konuşmayı kesmedim. "Bırak gideyim ve çıkayım."

"Ryn, nefes al, tamam mı?"

Yapamadım.

İşimizin bittiğini

sanmışım. Uyuyana kadar

ağladım. *Uyuyana kadar*

ağladım.

Ben!

Ve bu seferkiler stresli gözyaşları değildi.

Onlar gerçek enchilada idi.

Kalp kırıklığı gözyaşları.

O zaman hissedebiliyordum, o cinnetin sonuçlarını, gözlerim

kaşınıyor ve şişiyordu. Başka bir şey daha hissedebiliyordum.

Burnum tuhaflaştı, boğazım da

öyle. Kahretsin, yine olacaktı.

Karanlık olmasına ve muhtemelen beni pek görememesine rağmen başımı başka yöne çevirdim, çünkü ben de onu pek göremiyordum, ama "Lütfen Boone, git artık" derken sesimin boğuk çıktığını gizleyemedim.

"Hıyarlık ettim," diye cevap verdi, sesi yumuşak ve pişmanlık doluydu. Evet.

Vardı.

Onunla oraya gitmeyerek kaçınmaya çalıştığım şey de tam olarak buydu.

Ama hayır.

Beni ikna etmişti.

Neye ikna etti?

Birkaç günümüz mü vardı?

Ve sonra beni kırdı.

Bir kere

bile...

Yıllardır...

Babam beni kırdıktan

sonra... Bir adam beni

kırdı.

Ama Boone?

Birkaç gün sonra *beni kırmıştı.*

Daha fazla konuşmamaya karar verdim ve belki de sadece kendimi yok

edersem

(tabii ki ona bindiğim ve bana kilitlendiği için kendimi yok saymadan), mesajımı alır ve giderdi.

O yapmadı.

Bileklerimi bir eline aldı, diğer elini saçlarımda gezdirdi ve "Tatlım, bana bak" diye ısrar etti.

Gözlerimi kaçırmaya ve ne kadar saçma olursa olsun orada değilmiş g i b i davranmaya devam ettim ama bunu burnumdan nefes alarak yaptım.

"Ryn, *siktir*," diye ısırđı. Sonra tekrar yumuşak ve tatlı bir sesle, "Özür dilerim bebeğim."

Burnumdan nefes almaya devam ettim, özrü beni biraz olsun etkilemeye başlamıştı, azıcık da olsa sızladığını hissedebiliyordum ve bu bana umut veriyordu.

Umarım yapamam.

Bunu yapamazdık.

İkimiz de çok berbat

durumdaydık. O da çok

gururluydu.

Ve ben çok

dengesizdim.

alışmıyorduk.

"Smithie'ye giderek uvalladım," diye fısıldadı, saçlarımda altındaki enseme parmak uçlarıyla okşadı, sadece orada değil, kafa derimin üzerinde ve omurgamda da bir şeyler hissettim ve bunların hepsi iyiydi, yani hepsini görmezden gelmeye çalışıyordum. "Sinirlenip çekip giderek uvalladım. Gururumu incittim ve çok uzun süre bırakıp geri geldim."

"Evet, yaptın," diye onayladım keskin nefesler alarak. "Ama bu bana dūřünme řansı verdi ve dūřünürken aklıma alıřmadıđımız gerçeđi geldi."

Bunu hiç dūřünmemiřtim.

Bizi çalıştırmak için üç gün uğraştım. Ben

de bunu buldum.

Ama yine de haklı olduđumu dūřünüyordum.

"Kavga ettik," diye karşı ıktı Boone. "Sadece bir kavga. şimdi bunu konuşacağız ve barışacağız."

"Hayır, gitmeyeceğiz, çünkü sen gideceksin."

"Ryn-"

Gölgelerin arasından ona baktım. "Gerçekten, bunu yapamam."

"Kathryn," diye ısırđı.

"İşimiz bitti."

"Biri özür diliyor ve bunda ciddi bebeğim, özrünü kabul etmelisin."

"Beni kırdın."

Nefes aldığını duydum ve
hissettim. Oh Tanrım.

Lanet
olsun.

Hay
sikeyim.

Bunu ortaya koyardım.

Ve bunu yaptığımda, sesim doğru
değildi. Hay sikeyim!

Onu kaybedecektim.

Bunu duydu, bileklerimi bıraktı, elini boynumun arkasına doladı, kolunu
bana doladı ve sıkıca tuttu.

Onu itmek için ellerimi aramıza sokma umudum olmadığını biliyordum,
bu yüzden kollarımı iki yanımda sallandırdım, düzensiz bir nefes aldım ve
tekrarladım, "Beni kırdın. İşimiz bitti."

"Lütfen beni dinle, Ryn," diye
yalvardı. "Yapamam... Bunu
yapamam."

Ses tonum yine kötüleşiyordu.

Boynumdaki elini başımı kavrayacak şekilde yukarı kaldırdı, yüzümü
boynuna bastırdı ve kulağıma mırıldandı, "Biraz nefes al. Nefes al."

Nefesim kesiliyordu. Onları tutmaya çalışıyordum. Ve
başarısız olduğumdan endişeleniyordum.

"Ya da yapma, tatlım. Bırak gitsin," diye ısrar
etti. "Hayır," diye mırıldandım.

"Neden?"

"Ben böyle biri olamam."

"Neden?"

"Bir arada tutmak
zorundayım." "Neden?"

"Çünkü eğer
yapmazsam..."

Bitirmedim.

"Ne?" diye sordu.

Cevap vermedim.

"Ne var, Ryn? Kendini toparlayamazsan ne olacak?"
Bilmiyordum.

Ne olacağını bilmiyordum.

Annem benden uzak dururdu çünkü bok yiyerek, bok alarak ve çocuklarını yetiştirmek için cehennem gibi çalışarak bir hayatı vardı ve Brian ona daha fazla bokla karşılık verdi, bu yüzden benimkine ihtiyacı yok muydu?

Ya da Boone sonunda buna değmediğime karar verecekti çünkü ben sadece berbat değil, aynı zamanda zayıf ve ezik biriydim.

"Bebeğim-"

"Kes şunu, bırak gideyim," diye fısıldadım. "Rynnie," diye fısıldadı.

Rynnie.

Tanrım

!

Daha fazla dayanamadım.

Geri çekildim ve yüzüne doğru bağırdım, "*Kes şunu, bırak beni!*"

Gitmeme izin vermedi, çünkü ona doğru yığıldım ve ağlamaya başladım.

Harika.

Harika.

Kollarını bana sımsıkı doladı ve bana sarıldı, bir yandan beni nazikçe sallarken bir yandan da sırtımı okşadı.

Ancak, görünüşe göre, gözyaşlarınızı yeterince uzun süre tutarsanız, büyük bir mağaza açarsınız ve kısa bir süre önce bazılarını bırakmış olsanız bile, daha fazlası hazır ve serbest bırakılmayı bekliyordu.

Çok daha fazlası.

Bu bir süre devam etti ve yerde olduğumuzdan ve Boone için çok rahat olmadığından, (şaşırtıcı bir şekilde) ben hala kucağında ve kollarındayken ayağa kalkmayı başardı. Ve sonra ikimizi de yatağıma yatırdı (ben hala onun kollarındayken).

Bunun için ağladım.

Ve biraz daha ağladım.

Ama böyle şeyler olur ya, neyse ki sonunda ağlayarak kendimi dışarı attım.

Bu da beni bitkin hissettirdi, burnum tıkanı ve çok utandım.

"Kleenex'e ihtiyacın var mı?" Boone

mırıldandı. İçimden gelen tek şey

başımı sallamaktı.

Yatak odamda Kleenex yoktu, bu yüzden kalktı, t u v a l e t e gitti ve rekor sürede geri geldi.

Yine onun kollarındaydım ama bir yandan yüzümü silip burnumu silerken (akıllıca, bütün kutuyu getirmişti) diğer yandan da dönmeye çalışıyordum.

Boone'un çekip gitme gibi bir niyeti yoktu. Ve gerçekten, mücadele edemeyecek kadar yorgundum.

İşim bittiğinde kullanılmış mendilleri benden aldı (iğrenç ama yine de tatlı). Sanırım onları yere attı (gerçi onlarla ne yaptığı umurumda değildi).

Sonra bana geri döndü ve beni kollarının arasına aldı. Yine savaşılamayacak kadar yorgundum.

"Uyumak mı istersin yoksa konuşmak mı?" diye sordu.

İstedğim çok şey vardı.

Ama hiç anlamamış gibiydim.

"Bebeğim?" diye sordu.

"Git uyu," diye mırıldandım.

"Pekâlâ," diye fısıldadı, beni daha da yaklaştırarak.

Burnuma kocaman bir nefes çektim ve Boone, "Bırak şunu Kathryn," diye emredinceye kadar nefesimi dışarı vermediğimi fark etmedim.

Bıraktım.

Beni daha da yaklaştırdı.

Lanet olsun.

Boone saçlarımı parmaklarının etrafında döndürmeye başladı.

Daha önce kimse bana böyle bir şey yapmamıştı ve çok hoşuma gitmişti. Lanet olsun.

Rahatlamaya başladım.

Boone benimle rahatladı.

Bunun olacağını asla hayal edemezdim, ama sanırım o devasa ağlama krizinden sonra, bu kaçınılmazdı.

Uykum gelmeye başladı.

O kadar ki, Boone "Ben de sıçıp batırdım, hem de çok büyük sıçtım, öyle ki üzerime sıçmak için kendini güvende hissetmiyorsun" diye mırıldandıktan sonra bile durmadım.

Hiçbir şey söylemedim.

Ve dakikalar sonra, uyuyakalmışım.

* * *

Panjurların arkasından gelen güçlü Denver güneşinin aydınlattığı bir odaya uyandım.

Ben de yalnız uyandım.

Aklıma hemen bir gece önceki Boone gösterisi geldi ama o orada olmadığına göre bunu rüya mı gördüm diye merak ettim.

Ama gözlerimi açtığımda, onun tarafındaki yastıkların, geceyi benimle geçirdikten sonraki sabahlarda olduğu gibi yamuk yumuk ve ezilmiş olduğunu gördüm; yalnız uyuduğumda olduğu gibi sadece benim yattığım yastıklar ezilmişti.

Boone'a ne olduğunun gizemi, üzerinde iç çamaşırlarıyla (güzel... bok) ve elinde iki fincan kahveyle (tatlı... *bok*) içeri girdiğinde çözüldü.

O bana gelmeden önce yeşil gözleri bana geldi.

Yatağa oturdu ve bana doğru döndü.

"Hey," dedi sessizce.

Sesini gerçekten sevdiğimi söylemeyi unutmuş muydum?

Kahretsin!

"Hey," diye mırıldandım.

Bana kahve ikram etti.

Bir kolumu yukarı kaldırdım, ondan biraz uzaklaştım (yatak büyük değildi, bu yüzden kayacak çok yerim yoktu, ama yaptım).

Bunu yaparken dudaklarının inceldiğini gördüm ama kahveyi bana uzatmaya devam etti. Ben de aldım.

"Konuşacak mısın?" diye sormadan önce bir yudum almama izin verdi. Hayır.

Ben değildim.

Bunu ifade etmek için, "Söyleyecek bir şey olduğundan pek emin değilim," dedim. "Kathryn, tatlım," diye başladı, dikkatli ve nazik bir şekilde, "söz verdin

ve ben de aynı şeyi yapacağıma söz verdim." "Ve sonra her şeyi mahvettik," diye cevap verdim.

"Son." "Kathryn" dediğinde sesi çok daha sertti.

"Sana söylemiştim," diye hatırlatmaya başladım, "seni kaybedersem bunu başaramayacağımı. Sana gerçekten sahip olmadan önce bile seni kaybettim ve dün gece bunu başaramayacağımı kanıtladım."

"Ben buradayım," diye işaret etti.

"Peki seni tekrar gitmek için ne harekete geçirecek?" diye sordum.

Başı seğırdi.

Bana sertçe baktı.

Sonra yüzü yumuşadı.

Eyvah.

Bakışları *muhteşemdi*. Oh lanet olsun.

Bunun iyi olmadığını düşünüyordum.

"Ben senin baban değilim, Rynnie," dedi yüzü kadar yumuşak ve muhteşem bir sesle.

Evet.

Hay
sikeyim.

Bu hiç iyi değildi.

"Bunu biliyorum," diye cevap verdim.

"Sana ne yaptı?" diye sordu.

Cevap vermedim.

"Biliyor musun, ben iyiyim. Hayatımda yani. Yani, Angelica'nın saçmalıklarını bilmek güzel, bu yüzden bunu gün ışığına çıkardığın için minnettarım. Ama bunu düşünecek zamanım oldu," dedim, evet, yine ilk tepkimi verdim ve her şeyi enine boyuna düşünmedim, "ve hayatımda bir erkeğin draması olmadan da her şey yolunda gidiyor."

"Çok saçmalıyorsun."

Uh.

Az önce ne dedi?

"Nerede olduğumu biliyorum sayılır, Boone," dedim ona küçümseyerek.

"Geldiğiniz noktada, herkesi, yani hayatınıza giren erkekleri dışarıda tutmak için o duvarı yeniden inşa ediyorsunuz, böylece babanızın yaptığı gibi kalbinizi kıramıyorlar."

Ne var biliyor
musun? Bu
gerçekten berbattı.

Becerilirken ellerimin bağlı olmasından hoşlandığım için erkeklerin beni tuhaf bulmasına ihtiyacım yoktu.

Ve erkeklerin bana istediklerini yapabileceklerini düşünmelerine ihtiyacım yoktu çünkü becerildiğimde ellerimin bağlı olmasını seviyordum.

Ama *gerçekten* ihtiyacım olmayan şey, duygusal durumları rasyonel bir şekilde okuyabilen ve ne düşündüğümü bilmediğim zamanlarda bile ne düşündüğümü anlayabilen çok zeki bir adamdı.

Kahvemden bir yudum daha aldım.

"Tekrar ediyorum," dedi Boone. "Son üç gündür her şeyi berbat ettim ve bunu son mesajını almadan önce de biliyordum, ama dün gecedен sonra kesinlikle."

Yanaklarımın ısınmaya
başladığını hissettim. Tamam.

Neydi o?

Utandığım için mi kızarıyordum? Neyden
utanıyordum?

On dört mü?

"Ve özür dilerim," diye devam etti, gözleri kızarıklığa takılsa da neyse ki sözel olarak kızarıklığa dikkat çekmedi. "Bunu ne kadar söylesem, ne kadar içten söylesem azdır. Bu konuda bana inanmak zorundasın ve ben de bunu yapabilmeni sağlayacağım çünkü bir daha aramızdaki o büyük şeyi mahvetmeyerek bunu kanıtlayacağım."

"Ya sana inanmadığımı söylersem?"

Denedim. "Rynnie," diye fısıldadı.

Ve başarısız oldum.

Ama cidden, yüzünün her yerinde bunu görebiliyordum.

Her şeyi berbat ettiğini biliyordu. Berbat ettiği için üzgündü. Bunu sadece tekrar tekrar söylediği için değil, aynı zamanda yüzündeki ifadedен de biliyordum.

Kulağa bir şövalye yemini gibi gelmeyebilirdi ama dün gece kendimi kaybetmişim ve o da benden hoşlanıyordu, bu yüzden yüzünde yazan başka bir şey de bana bunu yaşattığından gerçekten hoşlanmadığı ve bana bunu tekrar yaşatmayacağıydı.

Son olarak, kavga etmediğimiz zamanlarda birlikte iyiydik. Bunu biliyordum. O da biliyordu. Bu yüzden üzerinde çalışmaya değerdі.

Bunu kabul ettiğimi belirtmek için başka tarafa baktım ve kahvemden bir yudum daha aldım.

Yutkundum ve sonra fincanım artık elimde değildi.

Bunun nedeni Boone'un benim sözsüz imtiyazımı okumuş olmasıydı, kupayı aldı, bir kenara koydu, sonra sırtını yatak başlığına dayadı ve ben onun kucağına kıvrıldım ve kollarıyla oraya kilitlendim.

Adamım, o iyiydi.

Boone'un kollarında kilitli olmak çok iyi hissettiriyordu. "Şimdi konuşacağız," diye ilan etti.

Konuşuyorduk.

Ama ben onu anladım.

"Bir savunmam var," diye başladım. "Her gün bir kızın hayatını kısa vadede mahvetmeye ve uzun vadede sonsuza dek değiştirmeye kararlı bir seks suçlusunun arka güvertesinde vurularak öldürülmediğini düşünürsek. Ve günün diğer hafifletici faktörlerini biliyorsunuz. Ancak bu durum, tüm bunlarla ilgili olarak senin nerede olduğunu ya da Smithie'nin tüm bunlarla ilgili olarak nerede olması gerektiğini düşünmediğim gerçeğini ortadan kaldırmaz."

"Bunu takdir ediyorum tatlım," diye mırıldandı. "Ama sen haklıydın. Her şeyi yanlış sırayla yaptım. Sana gelmeliydim ve sonra sen Smithie'ye söyleyebilirdin."

Tamam, zor kısmı burasıydı.

Evet.

Her neyse.

Konuşuyorduk, ikimiz de işleri berbat etmiştik, bunu düzeltmeye çalışıyorduk ve bunu yapmanın yolu açık sözlü olmamak değildi.

Bu yüzden, karşılığında bir şey olmadığı için ona verdim.

"Smithie'ye asla söylemezdim, çünkü kısmen onun ne yapacağını biliyordum, ama çoğunlukla benim için endişelenmesini istemediğim için."

"Doğru," diye mırıldandı.

"Yani, bilirsiniz, açıkçası..." ah, bu hiç kolay değildi, "eğer tüm bunlarla ilgili kötü bir şey olsaydı, bunun sorumlusu ben olurum."

Mırıldandı, "Tamam," o zaman daha yavaş geldi.

Ama aynı zamanda bunun sona erdiğine dair kesin işaretler de verdi.

Ve gerçekten, tüm bunların en iyisi bu olabilirdi (Boone'un kucağında oturmak ve tabii ki Boone'un orada olması dışında) çünkü Boone bunun üzerinde durmadı.

Ben söyledim. O da duydu. Üstüne gitmedi ya da yanlış yaptığım yerleri yüzüme vurmadı.

Bıraktı.

Ben de nefesimi bıraktım.

"Tamam o zaman, bunu bana sen verdin," dedi ama daha bitirmemişti. "Seni yalnız bırakmamalıydım."

"Boone-"

"Seni yalnız bırakmamalıydım."

"Olanlardan sen sorumlu değilsin." "Seni yalnız bırakmamalıydım."

Dur bakalım.

Çenemi kapattım ve onu içeri aldım.

"Ve seni terk ettim çünkü seni hayal kırıklığına uğrattım ve bunun üzerinde çok uzun süre düşündüm, bunun nereden geldiğini anlıyorum çünkü Jeb'i de hayal kırıklığına uğrattım."

Aman Tanrım.

İşte oradaydı.

"Kes şunu," diye

fısıldadım. "Onu hayal

kırıklığına uğrattım."

"Bunu daha sonra konuşabiliriz. Ama şimdi şunu açıklığa kavuşturalım, beni yüzüstü bırakmadın."

"Ryn-"

Elimi ağzının üzerine koydum ve "Kes şunu" diye tekrarladım. Yerleşti.

Elimi ağzından çektim ve "Son günlerde gerçekten ne düşündüğümü bilmek ister misin?" diye sordum.

"Evet."

"Çok büyük bir şey hissettiğimde, o his beni nereye götürürse oraya gittiğimi ve gerçekten söylememem gereken şeyleri söyleyip yapmamam gereken şeyleri yaptığımı düşünüyordum. Bu yüzden tam burada, şu anda, seninle ve benimle meselenin özüne inerek, bizi tekrar mahvetmemek için, bunu bir daha yapmamak için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışacağım. Ama belki de diğer zamanlarda kullanabileceğimiz bir tür güvenli kelimemiz olmalı, eğer bunu yapmaya başlarsam, sen bu kelimeyi söyleyebilirsin, bu bir düğmeye basar ve ben de bir adım atarım ve belki de işleri bu kadar berbat etmem."

"Kızmakta haklıdınız," diye belirtti.

"Bunun için teşekkürler, ama çok ileri gittim," diye cevap verdim.

Beni kendine yaklaştırdı, yan yattı, böylece ben yarı yastıkların, yarı yatağın üzerindeydim ve Boone da yarı benim üzerimdeydi.

Ve çok yakın.

Hmm...güzel.

"Bana bunu verdiniz, dramayı frenlemeye ve gururu geri çekmeye çalışacağım.

Bunu yapmak için de güvenli bir kelime alacağım" dedi.

"Tamam," diye fısıldadım, çünkü o üzerimdeyken, yatağımdayken, yüzü bu kadar yakinken ve biz tam anlamıyla barışma modundayken, konuşmamıza olan ilgimi kaybediyor ve sözlü barışma kısmından fiziksel

olana geçmeyi arzuluyordum.
Hala.

Söylenmemiş önemli şeyler vardı.

"Havaya girdiğinde sözümü çok kesiyorsun," diye paylaştım.

"Bu konuda da güvendeyim bebeğim."

Bu kolay oldu.

Zor kısma geçtim.

"Muhtemelen Jeb hakkında konuşmalıyız," dedim temkinli bir şekilde.

"Ve muhtemelen ağlamak gibi görünüşte zayıf olduğunu düşündüğün bir tepki verdiğinde dürüst bir tepki vermene izin vermek için ne kadar mücadele ettiğin ve bunu yaptığında bundan utandığın hakkında konuşmalıyız," diye karşılık verdi.

Um...

"Sonra," diye mırıldandım.

"Evet," diye mırıldandı, gözleri ağızma kaydı. Oh, evet.

"İyi miyiz?" diye sordu ağızma.

Beni öpecekti, yani benim düşünceme göre *aramız* iyiydi. "Evet bebeğim," diye cevap verdim.

Başını eğdi ve beni öptü.

Kesinlikle bir makyaj öpücüğüydü, derin, uzun, ıslak, *harika*.

Sonra bunu bozdu ve daha sert, daha derin, daha uzun, daha ıslak ve *çok çok daha harika bir* öpücükle tekrar almadan önce ağızını kısa bir süre benimkine dokundurdu.

Boone bağlantımızı kesmeden ve "Külotunu çıkar, Ryn" diye emretmeden önce güzel, mutlu bir süre böyle öpüştük.

Tamam.

Evet.

Külotumun örttüğü her santim deri, özellikle de iç kısımlar titriyordu.

Gözlerinin içine bakarak külotumu aşağı ittim ve ayağımın üstünde asılı kalacak şekilde çıkardım.

Onları yere attım.

Onlar gider gitmez Boone hareket etti. Beni de hareket ettirdi.

Ve bunu öyle bir şekilde yaptı ki, işi bittiğinde nefes nefese kalmıştım.

Kalçalarımı kavradı ve beni yatağın içinde, başımı yastıklara yaslayacak şekilde düzeltti.

"Kollarını kaldır, avuçlarını yatak başlığına bastır ve bacaklarını aç," diye emretti.

Aman Tanrım.

"Boone," diye fısıldadım.

"Avuçlarını yatak başlığına koy ve bacaklarını aç, Kathryn."

Aman Tanrım.

Söyleneni yaptım, ama tereddüt etmemin tek nedeni, emrine itaat etmenin neden olacağını bildiğim his dalgalanmasıydı ve çok erken boşalmak istemiyordum, bunu sadece bana verdiği ilk emre itaat ederek yapıyordum.

Ama hareket ettikçe vücudumun uğuldamaya başladığını, zaten ıslak olan seksimin sırılıslam olduğunu, göz kapaklarımın kapandığını hissettim ve duyguların beni boğmaması için dudağımı sertçe ısırdım.

"Siktir, bebeğim," diye homurdandı Boone ve bunu hiç kaçırmadığını biliyordum.

Sonra tek bir parmağını bacaklarımın arasından geçirdi, yavaşça, delicesine yavaşça yaptı ve Tanrım, bu *harika* hissettirdi.

Onun önünde titredim.

Boone, "Dizlerini kaldır, bebeğim, benim için genişçe yayıl ve ellerini hareket ettirme," diye emretti.

Uydum.

Boone yer değiştirdi.

Sonra içeri girdi, üzerime çıktı.

Ohmigod.

Aman Tanrım.

Sanki bunu yapmak için doğmuş gibi

am yiyordu. Bir usta.

Ustam, ağzıyla hak iddia ediyor. Çok güzel.

Ama bunu yaparken beni o kadar hızlı uçurdu ki, altında kıvranıyor, orgazmımı engellemek için mücadele ediyor ve "Boone" diye inliyordum.

Ağzını klitorisimden ayırdı ve "Kıpırdama" dedi.

Vücuduma baktım ve onu pozisyonunda gördüm, başı geride, gözleri bana kilitlenmişti ve görüntü o kadar iyiydi ki, boşalmamak için seksimi sertçe sıkmak zorunda kaldım.

"Tatlım," diye nefes aldım, hâlâ kıvranıyordum.

İki parmağını içime soktu ve "Kıpırdama" diye tekrarladı.

Vücudumun her santimini gerdim ama itiraf etmeliyim ki bunun nedeni

bana. Çünkü parmaklarının derinliklerine odaklanmak istiyordum.

Daha sonra beni parmaklamaya ve aynı anda yemeye başladığından beri bunu yapmalıyım.

Tama

m.

Tanrı

m.

Tama

m.

Tama

m.

Tanrı

m.

Daha fazla dayanamadığımda, "Boone, bebeğim." diye yalvardım.

Yukarı kalktı, parmaklarını dışarı kaydırды, ellerini bacaklarımın arasından kalçalarımın dış tarafına geçirdi ve belimde düğümlenmiş olan geceliğimi göğüslerimin üzerinden yukarı doğru kaydırды.

Sonra dizlerinin üzerine oturdu ve gözleri üzerimde gezindi.

Bir ortağa bu şekilde maruz kalmak hoşuma giden bir şeydi.

Bu artık *sevdiğim* bir şeydi, Boone'un beni ona teşhir etmesi, yeşil gözlerinde parlayan açlık, onları ışığı yakalayan zümrütler gibi parlatıyordu. Muhteşem yüzündeki açgözlü bakış.

Tanrım, *beni becermesine* ihtiyacım vardı.

Sormaktan daha iyisini biliyordum, çünkü eğer sorarsam, Dom olmasına bağlı olarak, onu almak uzun sürebilir veya tamamen geri çekilebilirdi.

Doğru seçimi yaptığımı anladım.

Şortunu aletin ve taşaklarının altına soktu ve şimdi sadece önemli ölçüde donanımlı değil, aynı zamanda horozunun da güzel bir şey olduğunun gözle görülür bir kanıtı vardı.

Oh, evet.

Onu elinde yakaladı ve bu daha da büyük bir güzellikti.

Sonra ilerledi, ucuyla beni buldu, ellerini yüksek dizlerimin arkasına koydu, onları daha da açtı, beni ona daha da açtı, beni ona açtı, vücudumun kontrolünü ele geçirdi...

Ve bana doğru sürdü.

Sırtım tavana doğru eğildi; başım yastıklara gömüldü. "Seni becerirken beni izle Kathryn," diye gürledi, beni becerirken.

Oh, evet.

Beni *sertçe* beceriyor.

İzlemek için başımı eğdim ve bu çok fazlaydı. Her şeyiyle, o güzel vücuduyla, kollarındaki kasların bükülüp esnemesiyle, bacaklarımı tutan elleriyle, sikini içime sokarken dalgalanan karın kaslarıyla

Kasıklarından karnına doğru damarlar fişkırıyordu.

O kadar güzeldi ki, beni almasını ve aynı zamanda onu almasını izlemek ve doruk nokta üzerindeki kontrolümü kaybetmemek imkansızdı.

"Gelme," diye emretti.

"Bebeğim," diye yalvardım.

Vücudunun üst kısmını bana yaklaştırırken bile ellerini dizlerimin arkasında tuttu.

"Sakin gelme, Kathryn."

Pekâlâ, beni becerirken bana sadece tam adımla hitap etmesi neden bu kadar ateşliydi?

"Deneyeceğim," diye nefes nefese kaldım.

Beni becermeye devam etti, onu almamı izledi, vücudum her vuruşta sarsılıyordu, avuçlarım beni içine çekmesin diye yatak başlığına sertçe bastırıyordu.

"Siktir, sikilirken çok güzel oluyorsun," diye homurdandı.

"Sikişirken çok güzelsin," diye fısıldadım.

Yüz ifadesi daha açgözlü, karanlık... *ateşli bir hal* aldı ve beni daha sert sikti.

Memelerimin zıplamasını izledi ve ben tutundum, sikinin bacaklarımın arasına dalmasını izledi ve bir mucize eseri ben tutundum.

Sonra gözleri benimkilere geldi.

"Gel bebeğim," dedi nazikçe.

Anında boşaldım, ellerimin üzerine bastırdım, itişlerine doğru sürdüm, usulca ağladım, saf, mutluluk verici bir iyilik patlaması serbest bıraktım, hiçbir şey saklamadım, hepsini sevgilime verdim, çünkü bu onun hakkıydı.

Ve bunu kesinlikle hak etmişti.

Bu kadar büyük olmasına rağmen, orgazmım benden uzaklaşırken beni yatak başlığına çarpmaması için kollarımı sabit tutmak zorunda kaldım.

Ben onun yüzüne odaklandığımda, o da benim yüzüme odaklanmıştı, bana odaklanmış olması çok ateşliydi ve "Benim küçük tatlı sikim" diye fısıldadı.

Oh evet.

Küfürlü konuşan bir Dom'du.

Birdenbire bacaklarımı kışına doladı, hâlâ itişip kakışan bedenini benimkine doğru indirdi, bir elini yatağa koydu, diğerini başımın arkasındaki saçların altına soktu. Onu kavradı, açık ağzını ağzıma dayadı ve boğazımdan aşağı inerken orgazmını içime boşalttı.

Oh lanet olsun evet.

Doruk noktası onu terk etmeye başladığında, beni öpmeye başladı, içine girip çıkmaya başladı, sonra içine oturdu ve yüzünü boynuma gömdü.

"Artık kollarını bana dolayabilirsin, Ryn," dedi orada, sonra dilini tenime dokundurdu.

Altında titredim ve onu sıkıca sarmakta gecikmedim. Mini sahnemizin bittiğini bildirmesi hoşuma gitmişti. Ben yine Ryn'dim.

İletişim tüm partnerler arasında önemliydi, ancak bizim gibi olanlar için sözlü ve fiziksel olarak deneyimin ayrılmaz bir parçasıydı. En önemlisi, benden okuması gerekenleri okumasıyla ilgiliydi. Ve benim için en önemlisi, benim onun okuyabileceğine güvenmem ve onun da nerede olduğumuzu iletmesiydi.

Sahne öncesi, kesinlikle sahne sırasında ve ayrıca sahne sonrası. Bu göstergeyi sevdim, bu kısmı bizim için yazmıştı.

Ağzı kulağıma geldi ve orada sessizce, "Amin çok tatlı bebeğim, hazırla. Seni çok yiyeceğim."

Tekrar titredim.

"Tamam, Boone."

Kulak mememi ısırıldı.

Bir ödül.

Ve bir kez daha ürperdim.

Ağzını boğazımın ön kısmında, çenemde ve dudaklarımda gezdirdi ama beni öpmedi.

Gözlerimin içine baktı, ben de onun gözlerinin içine baktım, orada gördüğüm doygunluktan hoşlandım, dudaklarıma karşı, "Sert bir sikişi kabullenişini seviyorum," dedi.

Evet.

Kötü konuşan biri.

Nasıl bu kadar şanslı olabildim?

"Memnun etmeyi amaçlıyorum," diye mırıldandım.

Aynı şeyi dudaklarımda hissederken gözlerinin gülümsemesini izledim.

Sonra dedi ki, "Bunu da çok alacaksın tatlım." "Şikayetim yok."

Kıkırdadı.

Sonra beni öptü.

Zor olmadı.

Ama ıslak ve derindi. Ve
tatlıydı.

Bitirdi ve çekildi, köprücük kemiğimi öpmek için eğildi ve sonra başını
tekrar benimkinin üzerine kaldırdı ve "Seni temizleyelim, sonra kahvaltı
ederiz" dedi.

Elimde değildi.

Yine titredim.

Çoğu Dom, en azından iyi olanlar, bakıcıydı.

Oyuncaklarına bakarlardı.

Ve bu sevdiğim tek türdü.

Boone'un öyle olduğunu bilmek
güzel.

Ve benimle ilgilendi, yataktan çıktı, şortunu ayarladı, beni yataktan
kaldırdı ve ayağa kaldırdı (beni uzun, sert vücudu boyunca kaydırarak
yapıyor, hoş bir dokunuş).

Sonra elimi tuttu ve beni banyoya götürdü. Beni
temizledi.

Beni öptü.

Sonra bana macun dolu diş fırçamı uzattı.

Bu sonuncusunun Dom'a mı yoksa Boone'a mı ait olduğunu
bilmiyordum. Ama ikisinin aynı şey olabileceğini
düşünüyordum.

Ve her şey hoşuma gitti.

"Teşekkürler Boone,"
dedim.

Dudaklarını dudaklarıma dokundurdu.

Sonra musluğu açtı, üzerine eğildi ve yüzüne su sıçrattı. Ve geri döndük.

Ben de öyle olduğumuzu ama daha güçlü
olduğumuzu düşünüyordum. Her şeyi berbat
etmemiştik.

Bunu halletmiştik.

Ve şimdi tekrar birlikteydik, benim banyomda.

Tanrıya şükür.

On Beşinci Bölüm

Bir Şövalyenin Yemini

Ryn

Az önce hazırladığım yemek tabağını Boone'un önüne koydum.

Ona baktı.

Bana baktı.

Yüzündeki ifadeyi görünce kahkahayı patlattım.

Bitirdiğimde ona dedim ki, "Bu aslında oldukça iyi. Genelde mucverleri yakarım."

Uzun parmaklı (Tanrı'ya şükürler olsun), güçlü parmaklı (cidden, Tanrı'ya şükürler olsun) eliyle tabağı gösterdi ve "Bunlar yanmamış mı?" diye sordu.

"Çıtır çıtırlar."

Boone bana sırtıttı ama tabağını ve çatalını almadan önce bunu başını sallayarak yaptı.

Hemen içeri girmedim.

"Kahvaltı görevini ben alsam nasıl olur?" dedi.

Onun bu sözleri üzerine yataktan fırlarcasına ürperdim. Titredim çünkü bu o andı.

Eğer her şeyi (tamamen) berbat etmezsek, bu biz olacaktık.

Boone kahvaltı görevinde.
Boone diş fırçamı dolduruyor (belki).
Ben mücverleri yakıyorum.
Ve ukala olmak.
Ve onun tatlı küçük sikişi (ve evet, bu başka bir ürpermeye neden oldu).
Ayrıca Boone ona hazırladığım bir tabak yemeği yemek için eline alıyor,
evet, belki mücver biraz fazla çıtır olsa bile.
En sevdiğim şey olmamasına rağmen ona yemek yaptıktan sonra.
Biz savaşıyoruz.
İşler çirkinleşiyor (belki).
Bunu yeterince istediğimizi anladığımızda, buna giden yol güzel olmasa
bile barışmanın bir yolunu bulacaktık.
Sadec
e...
Biz.
Bu biz olacaktık.
Sahip olmaktan korktuğum şey bizdik. Hayır,
dehşete düşmüştüm.
Çünkü bu benim -belki, muhtemelen, eğer her şeyi (yine) berbat
etmezsem- gerçekten istediğim her şeyi elde ettiğimi kanıtlıyordu.
En azından bir erkek söz konusu olduğunda.
Aslında her şey çok basitti. Sadece beni
anlayan iyi bir adam.
Her şeyimi.
Ve aldığı şeyi beğendi.
"Annem meşguldü, ben de kendime yemek yapmayı öğrettim," dedim
ona yumurtaları çatalladıktan sonra.
Onları yemedi.
Yüz ifadesi değişti.
Değişikliği anladım.
"Lütfen," diye fısıldadım, "ağır bir şey olmasın. Ağır şeylerden uzak
durmaya ihtiyacım var. Bu sabah bana yaptığın şeye bayıldım. Dün gece
işleri yoluna koymak için gelmeni sevdim. Şu anda mutfağında benimle
olmanı seviyorum. Ver şunu bana. Sadece iyiliği. Sadece kısa bir süre için
tatlım. Tamam mı?"
"Tamam, Rynnie," diye mırıldandı, gözleri hala bana kilitlenmişti, bana
bunu verdiğini söylüyordu, ama sadece kısa bir süre için, sonra yumurtaları
içeri itti

Ağzını.

"İyi mi?" Yutkunduktan sonra sordum.

"Evet," diye yalan söyledi.

Ona sıırttım. "Sen tam bir yalancısın."

O da bana sıırttı.

Sonra da yemeye devam etti.

Kendi tabağıımı almak için uzanırken, "Adil bir uyarı, Usta benim," dedim. "Baharatlarla deneyler yapmak ve en iyi kızarmış tavuk tarifleri için internette gezinmek bana göre değil..."

Yüzündeki yeni ifade yüzünden sözümü yarıda

kestim. "Ne?" Bu bakıştan sonra sordum

"Buraya gel," diye buyurdu.

Ses tonu ve bakışıyla mutfağımda ayrıldığımız iki adımı yürüdüm.

Tabağıını tezgâhın üzerine koydu, ellerini kaldırdı ve beni başımın iki yanından yakaladı.

Gözlerinin içine

baktım.

Hararetliyidiler.

Kötü bir şekilde değil, kızgınmış

gibi. İyi anlamda.

Gerçekten iyi bir

tane. Aman

Tanrım.

"Az önce bana ne dedin?" diye sordu usulca.

"Uh..." Mırıldandım, çünkü çoğunlukla ona ne dediğimi hatırlıyordum, sadece onun tepkisini ya da benim onun tepkisine verdiğim tepkiyi hesaba katmamıştım, her ikisi de güçlüydü.

"Ben buyum bebeğim, anladın mı?" diye sordu.

O sabahtan sonra onu kesinlikle yakaladığıımı

söyleyebilirsin. İyi yakaladım.

Birçok yönden.

Başımı salladım.

"Bunun hayatımıza girmesini mi istiyorsun?" diye sordu.

Soruyu anlamamıştım çünkü kim olduğumuzun ayrılmaz bir parçası olduğu için zaten hayatımızın bir parçası olduğunu düşünüyordum.

"Uh..." Tekrar ettim.

"Rynnie, sana şu anda dizlerinin üzerine çöküp sikimi emmeni söylesem

"Ben kahvaltı ederken, sen de bunu kabul eder misin?"

Bacaklarım bükülme tehlikesiyle karşı karşıya olduğu için çoğunlukla kendimi ayakta tutmak için belini kavradım.

Gözleri tembelleşti.

Dizlerim güçsüzleşti.

"Evet, sen de buna katılırsın," diye fısıldadı hınzırca, müthiş, tamamen seksi bir şekilde.

Dizlerim daha da güçsüzleştiği için ona doğru sallandım. Bir elini kaydırarak başparmağıyla yanağımı okşadı.

Ama sonra ağzıma sürtmeye devam etti. Bunu nispeten sert bir şekilde yaptı ve bir şekilde hissettim, dokunuşu gittikten sonra bile hissetmeye devam edeceğimi biliyordum.

Başka bir kazık iddia edildi.

"Böyle oynayacağız bebeğim," dedi sessizce. "Hissetmiyorsan ya da havanda değilsen, bunun için de bir sözümüz olacak. Tamam mı?"

Başımı salladım.

"Sikimi emmek ister misin?" diye sordu.

Bana sikini yalamamı söylemesini istedim. Cevap vermedim.

"Aferin kızım," diye mırıldandı, başparmağını dudaklarımda gezdirirken amım kasıldı.

Doğru yaptım.

Gözleri benimkilere geldi ve başparmağı uzaklaştı.

"Bu gece bir seans yapacağız, Rynnie," dedi nazikçe. "Benim evimde. Üzerinde iyice çalış. Bakalım ne kadar dayanabileceksin. Bunun için bekleyebilir misin?" Tekrar başımı salladım.

"Aferin kızıma," diye homurdandı bu kez, başını eğdi, beni öyle bir öptü ki artık sadece dudaklarım değil, tüm ağzım onunkiler gibi k a z ı k l a n m ı ş t ı .

Öpüşmeyi kestiğinde, başka bir Dom sorsa özgünlükten yoksun olduğunu düşüneceğim bir soru sorduğunda bağlantıyı koparmadı.

Boone sordu, daha büyük, daha güçlü bir kedi spazmı geçirdim ve cevap vermek için sabırsızlanıyordum.

"Efendin kim?" "Sen,

Boone."

"Evet, bebeğim." Ellerini benden çekti, tabağına döndü ve

"Kahvaltını yap." diye emretti.

Söyleneni yaptım ve artık böyle bir şeyin cinsel bir bileşeni olduğunu, bunun hayatımızın bir parçası olacağını, sıradan şeyleri bile daha samimi, hatta heyecan verici hale getireceğini severek yaptım.

Yemek yedik.

Bulaşıkları birlikte yıkadık.

Mo geldi çünkü Boone, Hawk için bir şey aldığından gündüz g ö r e v i n d e y d i ve bunu benim için alamazdı.

Bu da bana Boone ile ilgili tüm bu karmaşa içinde bir şekilde tamamen unuttuğum bir şeyi hatırlattı.

Bu yüzden Boone'la kapıda öpüşmeyi bitirdikten sonra bunu sordum (ve söylemek gerekirse, bunu da geri aldığımız için çok mutluydum).

"Brett'in başına gelenler hakkında konuşmadık."

"Bu gece, Ryn. Seni çalıştırmadan önce. Ya da yarın sabah, s e n i çalıştırdıktan sonra."

Neyi tartıştığımızı tamamen unutmuşum.

Tek düşünebildiğim Boone'un "beni çalıştırması" ve bu şekilde bahsetmesinden ne kadar hoşlandığımı.

Bunu düşündüğümü biliyordu. Gözleri tekrar tembelleştiğinde ve başka bir öpüşme seansı başlattığında bunu bildiğini anladım.

Ne yazık ki, o bitirmek zorundaydı ve bizim günlerimiz başlamak zorundaydı. Biz de öyle yaptık.

Ama benim için bunu sadece başka seçeneğim olmadığı için yapmadım.

Ama bu beni o gece onu geri almaya daha da yaklaştıracaktı.

* * *

O sabah Mo, Tazı ve Joker'le birlikte büyük bir döşeme deposundayken Boone beni aradı ve Tazı ile Joker'in misafir banyosunun zemini için yaptıkları komik tartışmayı böldü.

Bu çok komikti çünkü Tazı'nın banyo zeminlerinin fayans kaplı olduğunu bildiğini asla tahmin edemezdim. İçeri girer, işini yapar, dışarı çıkar ve banyoda ya da herhangi bir yerde çevresinin bir önemi yoktur.

Ama Hound'un evim için kesinlikle bir vizyonu vardı. En azından misafir banyosu için vardı.

Joker'in vizyonuyla çatışan bir vizyon.

Ben de telefona cevap vermek için oradan uzaklaştım (çok uzaklaşmadım, çünkü yer değiştirdiğim anda üç çift erkek gözü üzerime çevrildi).

"Hey, Boone," diye selamladım, Hound, Joker ve kedi pisliği içine işlediği için evin çoğunda alt döşemenin sökülmesi gerekeceği kötü haberini vermeye hazırdım, ama iyi haber, bunu hallediyorduk ve tesisatçının teklifi böbreklerimden biri için alıcı aradığım anlamına gelmiyordu.

"Adamların sana nasıl davrandığını neden bana söylemedin?" Fayans seçeneklerini gösteren uzun panolara göz kırptım.

"Pardon?"

"Lottie aradı ve Mo'nun onu aradığını ve ikimizin işleri yoluna koyduğumuzu söylediğini anlattı, ben de çocuklara kafalarını kışlarından çıkarmalarını ve işler boka sardığında bize karışmamalarını çünkü bunun onları ilgilendirmediğini söylemek zorunda kaldım. Ve o haklı. Gerçekten haklı," dedi Boone ve bunu gerçekten mutsuz bir şekilde söyledi. "Adamların pislik gibi davrandığını neden bana söylemedin?"

"Şey, ilk olarak bunu yapıyorlardı çünkü sana sadıklar ve büyük bir hayranın olmasam da bunu anladım ve buna sahip olduğun için mutluydum. İkincisi, bunu beni korurken yapıyorlardı, bu yüzden bunun biraz kaba olabileceğini düşündüm."

"Bana söylemeliydin."

"Başka şeyler konuşmaya odaklanmıştık," diye hatırlattım ona. "Ve bunu yaptıktan sonra *bana söylemeliydin*."

"Boone, tatlım, o kadar da büyük bir mesele değildi."

"Kimse sana pislik gibi davranamaz," diye buyurdu. Nefesimi içime çektim.

"Beni duyuyor musun, Ryn?" diye sordu. "Evet," dedim usulca.

"Kardeşlerimden biri bile değil. Öyle mi?"

"Evet, Boone," dedim yatıştırıcı bir şekilde. "Ama beni dinle, onlara kızmadan önce, senin de kızların en sevdiği kişi olmadığını belirtmek isterim. Ya da değildin, ta ki ben bu sabah her şeyin yeniden yoluna girdiğine dair mesajlar atana kadar. Ama arkadaşlar böyle yapar. Senin tarafını tutarlar. Sonra her şey yoluna girdiğinde yine her şey yoluna girer."

"Evet, ama kızlarınızdan hiçbiri bana orospu gibi davranmadı," diye karşılık verdi.

"Etraflarında hiç bulunmadın."

"Önceki gece Mag ve Evie ile dışarıda yemek yedim." Oh.

Evie bunu paylaşmamıştı, nedenini biliyordum (ben de aynısını yapardım) ve beni neden bundan koruduğunu anladım.

"Ve Evie çok iyiydi," diye devam etti.

"Evie hepimizden biraz daha olgun. Ve küçük bir gerçek var ki o bir dahi. Belgelenebilir bir dahi."

"Bebeğim,"

diye ısırdı.

Çenemi

kapadım.

Adamım, bu onu gerçekten rahatsız etti.

Nedenini anlamam için beni bekletmedi.

"Her şeyi sineye çeker ve yoluna devam edersin," dedi. "Babanız sizi terk eder, anneniz size bakmak zorundadır, yemek yemeniz gerekir, kendinize yemek yapmayı öğretirsiniz. Erkek kardeşin işinde düşer, karısı da aynısını yapar, sen devreye girer ve senin sorumluluğunda olmayan iki çocuğa bakarsın. Kaçırılırsınız, üstünüzden atar ve işinize geri dönersiniz. Tekrar kaçırılırsın, seni kaçıranla *arkadaş olursun*. Benimle, Ryn, onu emip devam etmiyorsun. Benim hakkımda hiçbir şey yok. Savaşacağız. Yolumuzu nasıl bulacağımızı görmenin zor olacağı zor noktalara çarpacağız. Ama bu bizim. Benimle ilgili hiçbir şey, sineye çekmeniz, katlanmanız ve sonra da yolunuza devam etmeniz gereken bir şey olmayacak."

"Boone, cidden çok tatlısın ama bunu başarman imkânsız."

"Peki, deneyeceğim." İşte

şövalye yemini.

Kalbim küt küt atmaya başladı.

"Ve bildiğim bir şey var ki," diye devam etti, "adamlarım sana pislik yapmayacak."

"Tamam bebeğim" demenin en iyisi olduğunu

düşündüm. "Tamam," diye homurdandı.

"İyi olacak mısın?" diye sordum.

"Axl, Aug ve Mag ile konuştuktan sonra olacağım." Hmm.

"Tamam," dedim. "Yine de, bil diye söylüyorum, orada olduğum için Lottie'den daha çok şey biliyorum, ama Mag benden kaçtı. O bir pislik değildi."

Sadece her zamanki kadar tatlı değildi."

"Bu bir pislik olmaktır."

Tamam.

Tamam.

Devam

edelim.

"Ve Auggie Kaos'u evime dahil etti çünkü içten içe o kadar iyi bir adam ki, bu büyük projeyi tek başıma halletmemi izleyemezdi. Mo, Hound ve Joker'le birlikte bir döşeme mağazasıdayım ve bir saniye içinde bıçaklarını çıkarabilirler, birbirlerine misafir banyosu vizyonunu kabul ettirmenin sancıları içindeler. Ama bunun nedeni Auggie'nin yanı sıra evde tek başıma yapabileceğim bir aylık işi üç günde bitirmiş olmam."

Mizahın ona ulaşabileceğini düşünmüştüm.

Geçmedi.

"Demek en büyük pislik Axl'mış." dediğinde anlamıştım.

Çoğunlukla, evet.

Ben öyle bir şey demedim.

Dedim ki, "*Aleni bir pislik* değildi."

"Hattie için öğürüyor. Oraya girmeyi o kadar çok istiyor ki, kafası karışıyor. Sen ve ben savaşıyor ona kendini inandırmaya çalıştığı şeyi kanıtladık. Bu riske değmez. Onu hâlâ istiyor ve dediğim gibi, çok istiyor. Bu yüzden *hıncını senden* çıkarması hiç hoş değil."

"Hattie'yi çok mu istiyor?" Ben sordum.

"Bebeğim, *evet*. Onun yanındayken doğru düzgün göremiyor bile." "O zaman neden ona çıkma teklif etmiyor?"

Um...*yine*.

Beni çekiyordu.

Adam sordu, kadın onu geri çevirdi.

Ama bunu yapıyordu çünkü o çok utangaçtı, adam da çok güzeldi ve Rüya Takımı'nın teması gibi görüldüğü üzere, kızın baba sorunları vardı.

Yani çalışmak zorundaydı.

Boone bana, "Bunu sana ben vermeyeceğim,"

dedi. Oh, onu bana verecekti, tamam.

Çünkü Hattie Axl'ı çok istiyordu.

Ve Hattie benim kızımdı.

Yani bu olacaktı.

Şimdilik bizi bundan uzaklaştırmanın en iyisi olacağına karar verdim. "Tehlikeli bölgeden çıktınız mı?" diye sordum.

"Evet."

Mükemmel

. Hala.

"O saldırganlığın birazını kendine sakla bebeğim," diye mırıldandım. "Her şeyi çözmene yardımcı olacak bir kadın var yanında."

"Velet," diye cevap verdi, ama sesi çok daha hafifti. "Hound'un fayans kavgasını kazanmasına izin verme, Rynnie. Onun ve Keely'nin evine birden fazla kez gittim. Ve her seferinde alışana kadar başımın dönmesiyle mücadele etmem yarım saatimi alıyor."

Hound'un imgelemine gördüğümde bundan şüphelenmiştim.

"İçeriden tavsiye için teşekkürler."

"Ne zaman istersen. Ama şunu söyleyeyim, burası senin evin, ne istersen onu seç."

Bunu yapacaktım. Joker ve Tazı'nın bu konudaki kavgasını izlerken çok eğleniyordum.

"Tamam, tatlım."

"Tamam."

"Gitsem iyi olacak, çünkü gerçekten bıçak taşıyorlar."

Sessiz kahkahasını duyduğumda bunu tamamen atlattığını anladım. "Görüşürüz Boone," dedim iş bittiğinde.

"Ryn?"

"Öyle mi?"

"Bu gece için bir çanta hazırla." "Tabii ki."

"Ve yeme, bize yemek yapıyorum."

"Umarım benden daha iyi bir aşçısıdır." "Öyleyim."

Bir kahkaha patlattım.

Durduğumda, "İpek bir eşarp getir. Uzun bir tane." Özel bir titreme daha yaşarken gözlerimi aşağı indirdim. "Evet, bebeğim?" diye sordu.

"Evet," diye

fısıldadım.

"Görüşürüz, tatlım."

"Boone?" Telefonu kapatmadan önce hızlıca seslendim.

"Öyle mi?"

"Bana göz kulak olduğun için
teşekkürler." "Her zaman," diye
tekrarladı.

Ve bu...

İşte bu bir şövalye yeminiydi.

* * *

Çiğnedim.

Yutkundum.

Adamıma baktım.

Ve kesin bir dille, "Bu berbat." dedi.

Kaşları havaya kalktı. "Bifteğini sevmiyor
musun?" Bifteğimi severdim.

Kalın ve sulu bir fileto, mükemmel bir şekilde ızgara edilmiş (orta
pişmiş) ve sanki bu yeterli değilmiş gibi, üzerine de bu çılgınca iyi bleu
peyniri sosu eklenmiş.

Bu, Boone'un pastırma parçaları ve soğan parçalarıyla yağda kavurduğu
ve mükemmel bir şekilde baharatladığı Brüksel lahanasıyla birlikte.

Ve sadece haşlayıp, süzüp servis etmediği haşlanmış yeni patatesler. Oh
hayır.

Onları tereyağlı otlu bir karışımın içine attı ve bu karışım onları cennet
gibi yaptı.

Yani ciddi ciddi yemek
yapabiliyordu. Ama hepsi
bu değildi.

Lowry'de bir çatı katında yaşıyordu.

Bir mamut oda (dışarıda çamaşırhane ve banyo).

Beyaz badanalı tuğla.

Büyük pencereler.

Temiz çizgili, modern, rahat görünümlü mobilyalar.

Harika halılar.

Kocaman bir yatak.

Yatağa doğru tuttuğu harika bir Dyson vantilatörü vardı, bu yüzden
uyurken beyaz gürültü yapan bir adam olduğunu biliyordum - yani, uyuyor
muyduk yoksa ne?

Hatta bir galeri duvarı bile vardı ki, çerçevelenmiş tüm o muhteşem
şeyleri inceledikten sonra ona şöyle bir baktığımda omuz silkti ve "Sanatla
ilgilieniyorum" dedi.

Evet, vardı ve bir gözü vardı.

Gerçek bir masası olan bir yemek odası bile vardı.

Bir yetişkin gibi.

Biz de oradaydık, onun harika yemeklerini yiyorduk.

"Hayır, bifteğim harika," dedim ona. "Berbat olan şey, senin benden çok daha iyi durumda olman."

"Bebeğim," diye mırıldandı ağzına daha fazla filiz tıktırmadan önce.

"Lütfen bana evini annenin, hatta eski bir kız arkadaşının dekore ettiğini söyle," diye yalvardım.

Çiğnedi ve başını salladı.

"Demek iç tasarımda da iyisin?" Ciyakladım. "Bir kanepe seçebilirim," dedi.

"Ve halılar. Ve sanat. Ve lanet olası kahve masası kitapları." Bana sıırıttı. "Annie Leibovitz'i severim."

Başımı salladım, yeni bir patates mızrakladım ve öfkeyle çiğnedim. "Bunun neden bir sorun olduğunu anlamıyorum," dedi Boone çiğnememi izlerken.

"Pekala, sen yapmazdım, Çünkü sen ve birlikte bir içindebu ilişki."

"Son üç gündür değildim." Bu ağzımı kapattı.

"Kadınım kendini toparlamıştı," diye devam etti. "Elini uzattı. Karşılığında hiçbir şey almadığı zamanlarda bile bizi birbirimize bağlı tuttu. Bizi bir arada tutmak için elinden geleni yaptı. Ve ben bir pisliktim."

"Boone, sen bir pislik değildin," dedim sessizce. "Ben bir pisliktim."

"Tamam, bir pisliktin, ama sonra pislik olmayı bıraktın ve hepsi bitti. Her şey geride kaldı."

"Senin pedin de harika," diye işaret etti.

"Ben karanlığım ve sen," diye çatalımı genişçe sallayarak işaret ettim. ışıık."

"Karanlık olmadan aydınlık, aydınlık olmadan karanlık olmaz. Uyum bana mükemmel görünüyor," diye mırıldandı, kestiği bir parça bifteği yerken.

Onu ağzına koyarken izledim.

Tanrım, yaşadığımız dramatik aksilikten sonra bile nasıl *daha iyi* olmaya devam etti? "Her şey için bir cevabın var, değil mi bebeğim?" Fısıldadım.

Tabağının üzerine hafifçe eğilmişti, bu yüzden çok seksi görünüyordu.

Gözlerini bana doğru kaldırdı, yutkundu ve "Evet" dedi.

"Bil diye söylüyorum, tüm bunlar senin mekanını ve yemek yapabilmeni sevdiğimi söylemek içindi."

"Anladım,

Rynnie." Ona

gülümsedim.

O da gülümsedi.

Sonra çatalımı Brüksel lahanasına batırdım ve ona "Bunun tüm yemeği senin yapacağın anlamına geldiğini biliyorsun," dedim.

"Buna aldırmayın," dedi.

"Yine de bir markette tekerlekli cehennem gibiyim," diye paylaştım.

"Yani bunu yapabilirim."

"Hayır, market alışverişini birlikte yapalım," dedi.

"Ama bu angarya işi üstlenebilirim."

"Seninle dışarıda olma fikri hoşuma gidiyor." Bu çok tatlıydı.

Ama.

"Sadece bakkal dükkanı."

"Ryn, senin erkek arkadaşların oldu." "Evet."

"Ve senin de Dom'ların oldu." "Şey, evet."

"Bir erkekle ikisini de yaşadın mı?" Başımı salladım.

Çatalını bıraktı, arkasına yaslandı ve ben de hazırlandım çünkü büyük bir şeyin gelmekte olduğunu biliyordum.

Yanılmamışım.

"O zaman neye imza attığını bilsen iyi edersin, Rynnie." Evet.

Büyük bir şey geliyordu.

Çatalımı yere bıraktım.

İzledi.

Sonra başladı.

"Harikası," diye duyurdu. Oh be.

Kalbim yeniden çarpmaya başlamıştı.

"Boone," diye fısıldadım.

"Harikasın ve benimsin." Şimdi nefesim hızlanıyordu.

"Beni azdıran şeylerden biri de bu. Seni dışarı çıkarabilirim, harikasın, erkekler sana bakacak ve seni isteyecekler ama sen benimsin. Ama daha fazlası," bana doğru eğildi, "diğer çok önemli açılardan, sen... *benimsin*."

Evet, şimdi neredeyse nefes nefese kaldım.

"Amin benim Kathryn ve onunla ne istersem yapacağım, sen de bana izin vereceksin."

Sandalyemde kıpırdandım.

"Ağzın benim ve onu becereceğim ve sana söylediğim sürece beni emeceksin ve o ağızla başka ne yapmak istersem yapacağım ve sen de bunu yapmama izin vereceksin."

Bakışları beni esir almıştı, sözleriyle büyülenmiştim, kıpırdamadan, konuşmadan.

Sadece
hissediyoru
m.

Hem de
çok.

Hepsi iyi.

Çok, çok *iyi*.

"Her parçanı. Kıçın. Göğüslerin. Teninin her santimi. Bunları bana vereceksin."

"Evet," diye nefes aldım.

"Seni dışarı çıkarıyorum, yemeğe, sinemaya, hatta markete, erkekler sana bakıyor ve tüm bunları bilmiyorlar, ama ben biliyorum. O zamanlarda orada, yanımda olduğunu, sen olduğunu, muhteşem olduğunu biliyorum ve kolumda olduğun için gurur duyacağım. Seni eve götürdüğümde sana yapabileceklerimi de biliyorum. Ve bu gerçekten çok büyük bir tahrik edici, bebeğim."

Gerçekten öyleydi.

Başımı salladım.

"Şimdi yemeğini ye Kathryn, çünkü şimdi aletim sertleşti ve bu konuda bir şeyler yapman gerekecek."

Aniden kuruyan ağızımla ve onun sikini emmek için duyduğum muazzam ihtiyaçla savaşmak için yutkundum.

Başını yemeğine eğdi, "Devam et tatlım." Pekala.

Tüm bu D/s olayının hayatın içine süzülmesinin harika bir şekilde işe yarayacağı söylenebilirdi.

Eğildim ve yemeğimi yedim, yapmak istediğim şeyi yaparsam ortaya çıkaracağı şeyi ortaya çıkarmamak için yavaşça ilerledim.

Kurt onu indirdi, böylece erkeğimin sertleşmiş aletiyle ilgili bir şeyler yapabilecektim. Boone da acele etmedi.

İşkence gibiydi.

Ve harikaydı.

* * *

Boone derin koltuğuna uzanmış, bacaklarını açmıştı.

Aralarında diz çökmüştüm, siki ağzımdaydı. Ben onu emerken o da enseme okşuyordu.

Emerken boşalmamaya çalışıyordum.

Boone tamamen giyinikti, sadece kotu açıktı ve aleti dışarıdaydı.

Tamamen çıplaktım, ellerim arkamdan kendi eşarbımla bağlıydı.

Boone'un sadece kontrolü elinde tutmaktan hoşlanmadığını, aynı zamanda kontrolü elinde tuttuğunu fark ediyordum, çünkü ona sonsuza dek sakso çekiyordum ve o koca siki *hemen* başka bir yerde istiyordum.

Ve buna çok ihtiyacım vardı.

Anlamamıştım ve bir süre daha anlamayacaktım, bana "Daha yavaş Kathryn" dediğinde anlamıştım.

Aman Tanrım.

Gözlerimi onunkilere diktim.

Onunki tahrik ediciydi, ama durgun ve tamamen harikaydı. "Benim tatlı küçük sikimin tatlı bir ağzı var," diye mırıldandı. Dilimi tabanından ucuna kadar gezdirmek için onu dışarı kaydardım.

"Ve tatlı bir dil," diye devam etti. "Her şeyimi al, Kathryn."

Beni çalıştırmasının "iş" kısmını anlamaya başlayarak ona sakso çekmeye geri döndüm.

Gerçi bu daha çok benim onu çalıştırmam gibiydi. Ben aldırmadım.

Sonunda kendimi o kadar kaptırdım ki, tekrar hızlandım. Yavaşlama emrini tekrarlamadı.

Öne doğru eğildi, ellerini kollarımın altına koydu ve beni yukarı kaldırdı. İpucunu aldım ve kucağına tırmandım, deli gibi rahatlamıştım.

sikini başka bir şekilde alacak.

Ben yapmadım.

Kambur durdu ve beni kucağına oturttu, böylece aletini hissettim, ama elimde değildi.

Olamaz.

"Boone," diye fısıldadım.

"Şşşt," diye sustu, ellerini üzerimde gezdirdi.

Oh *hayır*.

Daha önce yanıldığımı hissetmiştim.

Şimdi bana çalışmanın ne demek olduğunu gösterecekti. Haklıydım.

O yaptı.

Her yerime dokunuyor, ama özellikle memelerimle oynayarak uzun zaman geçiriyordu, ta ki ben kucağında kıpırdanana kadar, sığ nefes alıp veriyordum, ona bakıp beni çalıştırmasını izliyordum ve onun bundan zevk almasını izliyordum, ben de onun bana yaptıklarını hissetmekten ve bunu yaparken onu izlemekten zevk alıyordum.

Ama yeterince inmiyordum.

"Gelmem gerek bebeğim," dedim, amımı onun sikine sürtünerek.

Gözleri benimkilere geldi. "Biliyorum Kathryn," dedi ve göğüs ucumu çimdikledi. Mamut kedi spazmı.

Sarsıldım.

Tanrım.

"Benim için kemer tak,"

diye emretti. Herhangi bir şey.

Beni *gerçekten* boşalmaya yaklaştıracak herhangi bir şey. Onun için eğildim.

"İşte bu," diye mırıldandı. "Islak amını sikime sür Kathryn, sikilmeyi ne kadar çok istediğini göster bana."

Ben de öyle yaptım.

Elleriyle uyluklarımın kalçalarımın birleştiği noktayı kavradı, başparmakları içeri girdi, sonra biri aşağı indi ve klitorisimi yuvarladı.

Olamaz.

Vücudum katıksız bir elektrikle sarsılırken başım öne doğru fırladı. Ve katıksız *ihtiyaç*.

"Boone," diye inledim.

"Al şunu."

Tanrım, boşalacaktım.

"Tatlım," diye soludum, amım hiçbir şey yokken sıkılıyordu, kendimi boş hissediyordum. Tanrım, hiç bu kadar güçlü bir ihtiyaç hissetmemiştim.

"Bana sert bir şekilde bineceksin Kathryn, hazır olman gerek." Ben zaten hazırdım.

Beni çalıştırmaya
devam etti. Tanrım, oh
Tanrım.

Serbest eli mememe gitti ve her iki yerimi de okşadı. Tanrım, *oh Tanrım.*

Onun sikine karşı çılgınca hareket ederken
inledim. "Sikilmeye ihtiyacı var," diye mırıldandı.
Evet! Bağırmadım.

Başparmağını klitorisimden çekti, elini sikinin etrafına sardı ve anında ona yer açmak için yer değiştirdim.

"Aşağı sür," diye kabaca emretti. Bir
nanosaniye bile gecikmedim.

Onu ben aldım.

Ve kendimi onunla doldurduğumda, tüm vücudum kasıldı.

Boone kıcıma sert bir şaplak attı.

Ve *bunu* hissettiğimde, boşalmamak için kendimi zor tuttum.

"Sür," diye homurdandı.

Ben
sürdüm.

Ve sürdü.

Çılgınca yaptım.

Ve Boone izledi.

Ben. Vücudum. Yüzüm. Seksim uzaklaşıyor ve sonra onun istilasını kabul ediyor.

Çok yaklaşmıştım.

Tanrım, kendimi oraya götürmeme izin verecekti.

Başım geriye düştü.

Beni sikinden çekti.

Hayır! Çığlık atmadım.

Sonra yüzüm ve karnım kanepeye dönüktü, bacaklarım düzdü ve o da üzerime çıkmıştı.

Bir eliyle bağlı bileklerimi tuttu.

Diğer eliyle sikini birbirine bastırılmış bacaklarımın arasındaki daracık ıslaklığa soktu.

Sonra derine doğru itti.

Yavaştı, ritmikti, o kadar muhteşemdi ki transa geçtiğimden oldukça emindim.

Sonra siki içeri girerken bileklerimi çekiştirmeye b a ş l a d ı .

Oh, evet.

Diğeri gerçekten iyiydi.

Ama bu *çok daha* iyiydi.

"Sadece benim sikimle boşalacaksın, Kathryn."

Evet, boşalacaktım.

"Şimdi yap," diye emretti.

Başım geriye gitti ve bıraktım.

Nefes nefese kalmıştım, miyavlıyordum, hâlâ sikiliyordum, hâlâ boşalıyordum, tekrar çekip bacaklarımı açtı, tekrar içeri girdi, ama beni örterek yaptı, yüzü boynumda, bir ön kolu kanepede, diğer elini altıma soktu.

Klitorisimin peşinden gitti. Çok fazla.

"Boone."

"Yine," diye homurdandı, klitorisimi yuvarladı ve amımı sikti.

Ne kadar denersem deneyeyim, çoklu orgazm ya da çabuk iyileşen bir orgazm insanı değildim.

O zamana kadar.

Kulağıma homurdanıyor, siki, parmağı, ellerim bağlı.

Bir sonraki orgazmım içimde yuvarlanırken başım geriye gitti ve omzuna çarptı.

"Evet, Kathryn," diye gürledi. "Gelmeye devam et."

Yaptım, altında titriyordum, gözlerim kapalıydı, dudaklarım sessiz bir çığlıkla ayrılmıştı, bedenim zevkle sarsılıyordu.

"Evet," diye fısıldadı. "Evet," diye homurdandı.

Sonra elini aramıza soktu, beni başka bir şekilde becerdiğini hissetti ve içime boşalırken boynuma doğru inledi, hala vuruyordu, hala boşalıyordum, bu adamın benim lanet olası *her şeyim* olduğunu hiç şüphesiz bilerek yapıyordum.

Orgazmı azalmaya başladığında kalçaları kontrolsüz bir şekilde benimkilere doğru sarsıldığında onun için ne kadar büyük olduğunu biliyordum (ve ona bunu vermekten gerçekten çok memnundum).

Bittiğinde bu kez süzülmedi.

Derin bir şekilde oturdu ve boynumun omzumla birleştiği yerde dişlerini tenime geçirdi.

İşaretli.

Güzel.

Sonra ön kolunu kanepeden çıkardı ve bana ağırlığını verdi. Ve bana ağırlığını vermek istedi.

O eliyle saçlarımı bir tarafa çekti ve kulağıma homurdandı, "Evet. İyi bir şey kaldırabilir," bacaklarımın arasında gerildi ve küçük, mutlu bir nefes aldım, "sağlam," tekrar yaptı, ben de yaptım, "*lanet olsun.*"

Aniden çekildi ve ben de hayal kırıklığı içinde miyavladım. Ama sonra bileklerimi çözdü.

Bunun işimizin bittiği anlamına gelmediğini hemen öğrenecektim.

Üzerime eğildi, atkıyı kanepede yanağımın altına kaydırды ve boynuma bağladı.

Oh adamım.

Titredim.

Öyle bir bağladı ki, bir ucu uzundu, sırtımdan aşağıya dayanılmaz derecede hassas bir şekilde geçirirken hissettim.

Bu, Boone'un beni çok seksi bir şekilde yakaladığı anlamına geliyordu.

Ve beni tasmaladı.

Tanrım, çok *iyiydi.*

Boone daha sonra beni sırtüstü yatırdı, ağırlığını üzerime verdi ve gözlerimin içine baktı.

"İşimiz bitmedi, Kathryn."

"Goodie," diye zorladım, hâlâ tam olarak kendime gelememiştim.

Gözleri doldu. "Benim küçük tatlı sikim sikişmeyi seviyor." "Evet," diye cevap verdim.

"Kıçını yatağıma getir bebeğim ve yarın çalışmak zorunda olmaman iyi, çünkü seni hareket edemeyene kadar becereceğim."

"Sanırım bunu çoktan başardın. Yatağına kadar gelebileceğimden emin değilim."

"Öneri mi?" diye sordu.

Başımı salladım.

Yüzünü yaklaştırdı ve gözlerinin parladığını gördüm.

Tamam.

Dom'um *dom* havasındaydı. *Oh,*

evet.

"Dene."

Bu emri verdikten sonra yanıma y u v a r l a n d ı , sırtını koltuğunun arkasına dayadı.

Ve kıcıımı onun yatağına soktum.

* * *

Boone yüzüstü yatan bedenimi kendi

bedeninin üzerine çekti.

Göğsüm onun göğsüne değiyordu, bacaklarım onun tarafındaydı.

Ve o pozisyonda başım omzuna düştü, dudaklarım boğazına yaklaştı.

"K a f a y ı m ı b u l d u n , Rynnie?" diye sordu, s e s i eğleniyor, kendini beğenmiş ve çok seksi geliyordu.

Boku yemiştım diyebiliriz çünkü gerçekten hareket edemiyordum.

Ve hepsi de iyiydi.

"Evet," diye

mırıldandım.

Bir eliyle kıcıımın bir yanağını kavradı, diğer eliyle üzerine desenler çizmeye başladı.

"Yakamda uyuyacaksın." Güzel.

"Tamam." Hâlâ mırıldanıyordum.

"Tamam," diye mırıldandı, başını çevirdi ve eşarbımın hâlâ durduğu boynumu öptü. "Kalçama sarıl."

Herkülvari bir çabaydı ama bacağımı birkaç santim kaydırmayı başardım, böylece onunkinin arasına düştü ve kalçasına bindim.

Sonra anlık bir uykuya daldığımdan oldukça emindim.

"Bebeğim," diye seslendi.

Gözlerimi kırptım ve Boone'un kirli

çenesini gördüm. "Öyle mi?" Cevap

verdim.

"Daha önce de denizaltı yakalamıştım."

Açıkçası, o gece bana yaptıklarını yaptığı kadınlar olduğunu anlıyordum ama bunu bana hatırlatmasına ihtiyacım yoktu.

Özellikle de *şimdi*.

Bana hayatım boyunca yaşadığım en iyi sahneyi *yaşattıktan* sonra olmaz.

"Ama hiçbirisi tasmalı uyumadı," diye bitirdi.

Vücudum otomatik olarak gerildi.

Ellerinden biri kışımından sırtımın üstüne doğru kayd ve ipek tasmamın ucunu yakaladı.

Onu yumruğuna doladığını hissettim.

Tamam, beni becerdikten sonra, nasıl bir karıncalanma hissediyordum? "Bunun ne demek olduğunu anlıyor musun, Kathryn?"

Oh, evet.

Ne demek istediğini anladım.

"Evet, Boone," diye cevap verdim.

"Pekâlâ bebeğim," diye fısıldadı, ipekle sardığı elini tam da istediği gibi boynumda bir miktar gerginlik hissedeceğim şekilde sırtıma koydu.

Evet, evet.

Oh, evet.

İyiydi.

"Şimdi uyu," diye emretti. "İyi

geceler, Boone," diye

mırıldandım. "İyi geceler,

Rynnie," diye cevap verdi.

Gözlerimi kapattım.

Ve Boone'un üstünde yatıyordu...

Berbattı...

Hemen uykuya daldım.

On Altıncı Bölüm

Ve şimdi... Bu

Ryn

Boone beni ağzına alırken vücudum yatakta bir aşağı bir yukarı kayıyordu.

"Bebeğim," diye inledim.

"Gel," diye homurdandı bacaklarımın
arasından. Boşaldım.

Beni karnıma doğru yuvarladı, kalçalarımın tutup kaldırdı, içime girdi
ve beni dizlerimin üzerinde becerdi.

Tekrar boşalmam uzun sürmedi. Ve bu
sefer Boone da boşaldı.

Bu kaymayı sonlandırdı, elleri kığımın yanaklarında sıkıca kenetlendi,
ağzı mırıldandı, "Vanilya kesinlikle seninle de berbat değil."

Ağzı ve aletiyle yapabildikleri vanilyadan o kadar uzaktı ki, komik
değildi.

Hâlâ tasmalı olduğumu belirtmedim.

Uyandığımda erkeğimin ağzı bacaklarımın arasındaydı, bu yüzden ben
daha kendime gelmeden kontrolü ele geçirmişti.

Ama her neyse.

Bunun vanilya olduğunu mu düşünüyordu? Ben kimdim ki tartışayım?

Çekildi, bir kalçama hafifçe bastırdı ve ben yana doğru yığıldım, bu sürpriz değildi, çünkü aleti zaten beni ayakta tutuyordu.

Boone vücudumun üst kısmını bükerek kendi vücudunu benimkine yasladı.

"Harika yatıyorsun," diye mırıldandım, zaten yarı uykuluydum, dün geceki şenliklerden bile kurtulamamıştım, bu yüzden tüm işi o yaptığında birkaç orgazm için ayağa kalkmış olsam da, şimdi hala sabahın erken saatlerinde uyku vaktiydi (en azından sabahın erken olduğunu sanıyordum, uyandığımda yenildiğim için saate bakma fırsatım olmamıştı).

"Ben de aynı şeyi düşünüyordum," diye cevap verdi, ses tonunda mizah vardı.

Onun esprisini paylaşmak istedim ve gülümsedim, ancak bilincim yerinde olmadığı için yapabildiğim en iyisi bu olduğu için belli belirsiz gülümsediğimi hissettim.

Sırtımdaki tasmamı kavradı ve nazikçe çekti. Gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Seninle aklımda seks var," dedi usulca, bakışları sadece gözlerimde değil, yüzümde de geziniyordu.

Ve boğaz.

"Ne?" Ben sordum.

"Daha da kötüsü, senin ne kadar tatlı bir sikici olduğunu bilmek." "Ne?" Tekrarladım.

"Olacak bir şey haline geldiğimizden beri, lanet olası bir ergen gibiydim. Neredeyse tek düşünebildiğim seni nasıl becereceğimdi. Bir kadın için hiç böyle olmamıştı. Her zaman bölümlere ayırabilirdim. Bu hayatın farklı bir parçasıydı ve ben de onu orada tuttum."

Sıradan bir kız değildim, örneğin şu anda resmi olarak erkek arkadaşım olan ateşli bir Dom ile yatakta bir eşarpla yakalanmıştım.

Ama yine de çoğu kızın bunu iltifat olarak kabul edeceğini düşündüm. gi bi. Bu çok *büyük bir şey*.

"Dün gece o listeden birkaç şeyi işaretlediğine dair bir his var içimde." I durakladı. "Ve bu sabah."

Bana gülümsedi, dudaklarını dudaklarıma değdirdi, bir ipucu çekti ve "Şimdi daha kötü, Ryn" diye hatırlattı.

Ah.

Ben hallederim.

Bir elimi çenesine *götürdüm* ve "Tatlım, dayanıklılığın hayranlık uyandırıcı ama siktiğimin oyuncağını çok yordun. Bu kızın bir dinlenme dönemine ihtiyacı var."

"Seni şimdi tekrar alacağım anlamına gelmiyor bu. Ama geçen gece bana ayrı kaldığımız günlerde neler düşündüğünü anlattın ve ben de sana neden bu kadar büyük bir pislik olduğumu düşünmekle, bu işi hallettiğimizde sana ne yapmak istediğimi düşünerek kendimi uyutmak arasında gidip geldiğimi söylemedim."

Birdenbire hiç yorulmamıştım.

"Beni düşünerek uyuyana kadar mastürbasyon mu yaptın?"

"Evet, ve bebeğim," bir dudak fırçası daha aldı ve belli ki aklımı okumuştı çünkü şöyle devam etti, "beni mastürbasyon yaparken izleyeceksin. Ve sen de beni becereceksin. Ama seni becermek *beni* becerdi, bu yüzden erkeğinin bir dinlenme dönemine ihtiyacı var."

Ona kocaman gülümsedim çünkü sevimli davranıyordu ama aynı zamanda bir gün onun otuz bir çekişini izleyebileceğim için.

Eminim Boone'un yaptığı her şey gibiydi. İnanılmaz derecede *müthiş*.

O kadar da dinlenmeye ihtiyacı olmadığını kanıtladı çünkü gözleri gülümsememi aldı, sonra kollarını bana doladı ve benimle öpüşmeye başladı.

Boone dudaklarını elmacık kemiğimde, çenemde, çenem boyunca gezdirerek bu işi bitirdi ve kulağıma, "Uyu Rynnie. Birkaç telefon görüşmesi yapmam gerekiyor, sen biraz dinlendikten sonra bize kahvaltı hazırlayacağım."

Bu bir plana benziyordu.

"Tamam, Boone."

Hâlâ orada duran eşarbın üstünden boynumu öptü.

Sonra yataktan kalktı, yorganı üzerime çekti, eğildi ve omzumu öptü ve çıplak bir şekilde banyosuna doğru yürürken onu izledim.

Ama o muhteşem manzara gözümün önünden kaybolduğunda, benim için uzun sürmedi.

Dışarı.

Çünkü cidden, erkeğim bir sikiş makinesiydi ve bu kızın bir dinlenme dönemine ihtiyacı vardı.

* * *

Mutfak tezgahında oturuyordum, geceliğim üzerimdeydi, bacaklarım açıktı.

Boone kot pantolonundan başka bir şey giymeden aralarında duruyordu. Tekrar yapmanın sancılarını çekmiyorduk.

Yulaf ezmesi yiyorduk.

Yulaf ezmesinin büyük bir hayranıydım, özellikle de Boone'un kahvaltımı bir üst seviyeye çıkaramayacağı anlamına geldiği için, çünkü herkes yanmış mücverlerin ve pek de iyi olmayan yumurtaların bile yulaf ezmesinden daha iyi olduğunu biliyordu.

"Dün gece büyük bir yemek, hafif ama sağlam bir kahvaltı," dedi ve gözlerim kâsemden ona kayd ı. "Yarın Pazar brunch'ı versiyonumla seni şaşırtacağ ım."

Doğ ru.

Doğ ruyu söylemek gerekirse, bu korkunç tu.

"Her zaman ne düşündüğ ümü nasıl biliyorsun?" diye sordum.

"Tam o anda anlad ım çünkü yulaf ezmene bakıp sırt ıyordun."

Peki o

zaman.

Huh.

Biraz daha yulaf ezmesi kaşıklad ım ve "Poker surat ım üzerinde çalışmalıy ım" diye mırıldand ım.

"Düşüncelerini benden saklaman için hiçbir neden yok, Ryn."

Sesinin sert tonu karş ısında gözlerim onunkilere kayd ı.

"Ya da herhangi bir şey," diye devam etti. "Herhangi bir duygu. Herhangi bir tepki." Ve iş te oldu.

Doğ rudan ağır bir iş e dalıyorduk.

İçinde bulunduğ umuz ş akacı, ş akalaşmalı, sevişmeli ortam ı çok daha fazla seviyordum, bu yüzden ş aka yapt ım, "Gizli kalması gereken bazı düşünceler olabilir. Noel hediyeleri? Doğ um günleri?"

Bakışları doğ rudan kalmaya devam etti, ancak "Bu konu hakkında eğlenceli hissetmiyorum, Rynn timer. Bunu yapıyoruz ve önemliyiz, bu yüzden bunu söylemekten nefret ediyorum, ama ertelemeniz sona erdi."

Harika.

Yine de "biz önemliyiz" kısmını çok sevdim. Boone konuşmaya devam etti.

"Geçen gece bana duygularını belli etmemek için çok mücadele ettin ve sonra da pes ettiğin için berbat bir haldeydin. Bunu neden yaptığını ikimizin de anlaması gerektiğini bilmelisin."

Nefesimi içime

çektim.

Kahretsin.

Küçük başlamıyordu.

Başını salladı ve "Serbest bırak." dedi.

O nefesi bıraktım.

Bundan sonra beni çok yakından izledi ve bunu daha önce yaptığım olayları hatırladığını ve belki de bir araya getirdiğini biliyordum ve şu anda buna girmek istemediğim için önemli olmayan bir şeye girdim.

Babam.

"Babam harika bir adamdı. Gerçekten yakışıklıydı. Komikti. Karizmatikti. Herkes onun etrafında olmayı severdi. Özellikle de kadınlar," diye paylaştım.

Boone yulaf ezmesini bir kenara bıraktı, tamamen bana döndü ve ellerini dizlerimin üzerine koydu.

Saçmalık.

Bir yandan, tüm dikkatinin bende olduğunu açıkça belirtmesi inanılmaz derecede havalıydı.

Öte yandan, bu konu hakkında nadiren konuşuyordum (*hiç konuşmuyordum*) çünkü babamın zamanımı hak ettiğini düşünmüyordum, hatta onun hakkında şikayet etmek için bile.

"Yani," diye devam ettim, "böyle bir adamla birlikte olmak isteyenlerin arasında çocuklarının da olduğunu düşünmek hiç de zor değil."

"Rynnie," diye fısıldadı, şimdi bunun nereye gittiğini biliyordu. Ama bu benim ağırlığımdı.

Ya da bir parçası.

Bunu yapıyorduk ve Boone'un eninde sonunda buna ihtiyacı olacaktı ve o haklıydı, ikimizin de bunu anlaması gerekiyordu.

"Sanırım güzel, sevimli bir prenses olmadığımı biliyorsun. Babamın küçük kızı değildim. Babamın erkek fatması da değildim. Kendimdim. Ama görünüşte bir çocuğun sahip olabileceği en harika babaydı. Yakışıklı. Başarılıydı. Bir odaya girerdi ve kişiliğinin gücüyle herkes ona bakardı. İşte sahip olunması gereken baba buydu. Gurur duyulacak bir babaydı. Işığını üzerinizde parlatmasını isteyeceğiniz bir babaydı. Ve öyle yaptı, Boone. Işığını üzerimizde parlattı. Ve bunu yaptığında, gökler açıldı,

ve melekler şarkı söylerdi. Babam bizi güldürdüğünde, çünkü gerçekten komik olabiliyordu. Ya da babam bizi sinemaya ve ardından dondurma yemeye götürdüğünde, film hakkında konuşurduk ve bize yetişkinlermişiz gibi davranırdı. Sanki söyleyeceklerimiz Siskel ve Ebert'ten bir eleştiriye benziyordu."

Aniden durdum, başımı yana çevirdim ve kâsemi Boone'unukinin yanına koydum.

"Ryn," dedi Boone nazikçe, bir elini boynumun kenarına dolayarak.

Tekrar ona baktım.

"Ama o bir kasırğa gibidir. Bir odaya girer, ayaklarınızı yerden keser ve sonra sizi bir kenara atar, ardında kirli, kırık ve kullanılmış bir halde bırakırdı."

Boone irkildi.

"Tanrım."

"Evet," diye kabul ettim. "Sadece gözlerinin gördüğünü gören insanlar gibi, ki bu da çoğunlukla onlar için ne anlama geliyorsa odur, hepsi bu. Daha büyük bir şey yok. Dışarıda kocaman bir dünya yok. Sadece onlar ve onların deneyimledikleri var. Ve size bir şey söyleyeyim, babamın at gözlüklerinin dışında kaldığım ve varoluştan tamamen eridiğim o büyük zaman dilimleri harika hissettirmedi."

Boone'un parmakları gerildi.

"Anneme ve kardeşime bunu yapmasını izlemek de harika hissettirmedi," diye devam ettim. "Biliyor musun, onunla yıllardır konuşmadım ve bunun onun için ne anlama geldiğini biliyor musun?"

"Bu ne anlama geliyor, tatlım?" Boone tereddütte sordu.

"Bunun bir anlamı yok, Boone. Onun görüş alanında değilim, yani yokum. Ama diyelim ki bir şeye ihtiyacı var ve bunu benden alabilir, birden etrafta olduğumu hatırlayacak ve bunu ona vermek için kendimi düğümlememi bekleyecek. Beni özlemiyor. Neden hayatında olmadığımı merak etmiyor. Ama bir böbreğe ihtiyacı olsa kapıma dayanırdı ve ziyaretlere gelmediği için ona defolup gitmesini söyleseydim. Çocuk nafakasını ödemedi. Annemi avukat tutmak zorunda bıraktı, böylece hak ettiğimiz parayı almak için ona dava açabilir ya da *hiçbir şeyimiz* yokken onu dava ettiği için kendini savunabilirdi. Bir *sikimiz* vardı. Ama avukatlara para ödenmesi gerekiyordu."

Boone'un diğer eli boynumun diğer tarafına geldi, yapıştı ve garip bir şekilde ısrarla "*Bebeğim*" diye mırıldandı.

Ama bunu görmezden geldim ve devam ettim.

"Tüm bunlara rağmen ve daha fazlası da var Boone, çok daha fazlası, çok kızardı. Delicesine kızardı. *Bana*. Çünkü ben nasıl bir kızım ki, sevgili babasına bir böbrek vermiyorum? Ben nasıl bir kızım ki, nadiren de olsa doğum günüm olduğunu hatırladığında, beni aramaya tenezzül ettiğinde, telefonuna cevap vermediğimde ve geri arayıp saygı ve aile hakkında saçma sapan bir sesli mesaj bıraktığında? O beni hayatımda bir gün bile sevmemişken, ben onu severek doğmuşken ve bunu asla geri alamadan öleceksem *ben nasıl bir kızım?*"

Boone ellerini çeneme doğru kaydırды, alnını benimkine yaklaştırdı ve gözlerimin içine bakarak sertçe, "Dur artık bebeğim. Dur."

Yüzüne doğru derin bir nefes aldım. "Şimdilik bu kadar yeter," dedi. "Duvarlar inşa ediyorum," diye cevap verdim.

"Şimdilik bu kadar yeter, Ryn," diye tekrarladı.

"Haklısın. Duvarlar örüyorum çünkü sevdiğim birinin beni bir kenara atacağından çok korkuyorum."

"Evet," diye kabul etti. "Kahretsin," diye mırıldandım.

"Şimdi anlıyorsunuz ve ben de şimdi nereden geldiğinizi anlıyorum, böylece bunun üzerinde çalışabiliriz" dedi.

"Ona karşı bu kadar çok şey hissettiğimi bilmiyordum," diye itiraf ettim.

Alnını kaldırdı ama bunu bir "Ah-ha!" hareketiyle yaptı. Ben de

"Ne?" diye sordum.

"Hiçbir şey, Ryn. Hadi yulaf ezmemizi bitirelim."

"Ah bilge Efendi, bilgeliğini paylaş," diye şaka yaptım. "Şımarıklığı bırak," diye cevap verdi, dudakları seğiriyordu. Ama ben ciddileştim çünkü bilmek istiyordum. "Ne var, Boone?"

Beni inceledi. Sonra

iç çekti. Ondan

sonra konuştu.

"Güçlü olmalısınız. Sert olmalısınız. Zorluklara göğüs germeli ve çalışmaya devam etmelisiniz. Başka bir deyişle, mükemmel olmalısınız, çünkü değilseniz, birine gitmesi için bir neden verirseniz, gideceğini düşünürsünüz. İnsan olmana izin veremezsin çünkü baban sana aşk için çalışmayı öğretti, oysa aşk çalışmak değildir. Değildir, Ryn. Aşk bir hediyedir.

kazanmakla ilgili. İnsanlar bunu söylüyor. "Onun sevgisini kazanmalısın" gibi şeyler ve bu beni sinirlendiriyor. Çünkü işler böyle yürümüyor. Aşk kendiliğinden olur. Çiçek açar. Sonra vermek sana düşer. Ve sen de verirsin. Son."

Onun muhteşem yüzüne baktım.

"Ama şu anda bu konuda nerede olduğunu anlıyoruz, herkes için her şey olma, güçlü durma, asla düşmeme ihtiyacı hissediyorsun ve bunun üzerinde de çalışacağız. Yine de söyleyeyim, bu sensin. Böyle olman gerektiği çok açık ve bu senin güzel bir parçan. Sadece seni benimleyken böyle olmak zorunda kalmayacağın, güvende olduğunu bildiğin bir yere götürmeliyim," diye bitirdi.

Onu duydum.

Ama çoğunlukla şu nakaratı duyuyordum: *Aşk sadece olur. Sadece çiçek açar. Sonra vermek sana kalır. Ve sen verirsin. Son.*

"Ryn," diye seslendi.

Sadece çiçek açar. O zaman vermek sana düşer. Ve sen verirsin.

Harika bir pedi vardı.

Harika yemek yapardı.

Harika sikişti. Çok güzeldi.

Kıyafetlerime iltifat etti.

Soğan halkalarının üzerine bolca ketçap koymayı severdi.

Aramızdaki işleri yoluna koymak için (geç de olsa, yine de yaptı) çalıştı.

Arkadaşlarının bana kötü davranacağını düşününce çok sinirlendi.

Ve beni koruma görevinde başarısız olduğunu düşündüğünde
k e n d i n i kaybetti.

Ve şimdi.

Bu.

"Ryn!" dedi sertçe, ben artık resmiyet kazanmış erkek arkadaşımın ne kadar harika olduğuna dair yumuşak dalgalara kapılıp gitmeye devam ederken.

Ellerim havaya kalktı, yanaklarını yakaladım, onu kendime doğru çektim ve "Senden çok hoşlanıyorum, Boone Freaking Sadler" dedim.

"Ve ben de senden çok hoşlanıyorum, Kathryn Sweet Fuck Jansen." Gözlerimin açıldığını hissettim.

Sonra ona doğru yığıldım ve kahkahalarla gülmeye başladım. Kollarını bana doladı.

Kollarımı omuzlarına doladım.

Gölmeyi bıraktığımda kulağına "Kahvaltı k o n u s u n d a seni tamamen yendim" dedim.

"Bu gece yemeğı sen yapacaksın."

"Şimdi susuyorum."

Başını kaldırdı ve bana baktı, bunu kıkırdarak yapıyordu.

Sırtımı okşamaya başladı ve ses tonunu hafif tuttu, ama "Şimdi tamam mı?" diye sorduğunda öyle olmadığını anladım.

Başımı
salladım.

"Güzel,
bebeğim."

Ona sıırttım.

"Bu konu hakkında daha fazla konuşmalısın, anlıyor musun?" dediğinde sesi hafif ama yine de ciddi idi.

İçimi çektim.

Sonra tekrar başımı salladım.

"Ve nefesinizi tutma tartışmasından kurtulduğunuzu sanmayın." Evet.

Kahretsin.

Gözlerimi devirdim.

Ağzını ağzımda hissettiğimde onları geri yuvarladım.

Beni çabucak öptü, geri çekildi ve kaselerimizi alıp benimkini bana uzattı.

"Yulaf ezmeni bitir."

Kaseyi almadan önce bir selam verdim.

"Dün gece iyi bir kızdın, ama uyarıyorum, harika bir hafızam var, bu yüzden o zaman iyi olabilirsin, ama bir şaplak hak ettiysen hatırlayacağım."

Yine gözlerimi
devirdim. Yine
kıkırdadı.

Yulaf ezmemizi bitirmemize izin verdim ve daha fazla ağırlaştırmadan bana biraz daha kahve getirmesine izin verdim.

Boone bacaklarımın arasında durmaktan memnun görünüyordu, bir eli kalçamdaydı, pencereden dışarı bakıyor ve kupasından bir yudum alıyordu. Ben de onun yakışıklı profilini izlemekten memnundum, benimle bu şekilde birlikte olabilmesinden çok hoşlanıyordum ama kendimi silkeledim çünkü bunu yapmak zorundaydım.

Sonra da "Boone. Brett." Bana döndü.

"Sikimiz var," diye duyurdu.

Ciddi miydi?

"Ne?" Ben sordum. "Dört gün oldu."

"Ekibimizdeki polisler Tony Crowley'nin kirli polislerden oluşan bir çifti mi yoksa bir sendikayı mı soruşturduğunu bilebilecek birini bulmak için tüm yolları denedi. Adamlarımızdan ikisi kaçıp gittikten sonra Ally, bir kadına açılacağını umarak dul kadını ziyaret etti. Ama kadın kendini kilitledi. Çok korkmuş. Ona ulaşmışlar ama o bir şeyler biliyor. Biz de biraz araştırma yaptık ve evini didik didik aradık, ne bir dosya, ne de içi lanet olası kanıtlarla dolu klasörlerin bulunduğu gizli bir panel bulduk."

Bekle biraz.

"Evini mi aradınız?" Ben sordum.

"Evet."

"Evini *kim* aradı?" Bastırdım. "Ben ve Mag."

Bekle biraz.

"Evine girip arama mı yaptınız?" Sesim daha da yükseliyordu.

"Evet," diye tekrarladı, sanki suç işlememiş gibi, daha büyük bir iyilik için olsa bile, Brett'i işlemediği bir suçtan kurtarmak ve beni güvende tutmak gibi.

"Tamam o zaman," dedim, her ne kadar iki kelimeyi de kastetmemiş olsam da. Çünkü cidden...

Ya yakalansaydı?

Boone hâlâ bir suç işlediğini itiraf etmemiş gibi, "Onu aradım," diye devam etti. "Ve Crowley'i. Ve onlara yakın olanları. Kardeşleri. Kız kardeşleri. Anne babaları. Hatta arkadaşları. Kimsenin önemli bir şeyini saklayabileceği bir depolama birimi yoktur. Aynı şekilde kiralık kasaları da. Ve hiçbirisi, en azından Denver'da yaşayanlar, evlerinde saklı bir şey tutmuyor."

"Onların evlerini de mi aradınız?" "Şey...evet."

"Şahsen *senin* gibi mi?"

"Annesini ve kardeşini yaptım. Annesi yine Mag ile. Kardeşi Mo ile." Ağzımı kapattım.

"Bebeğim," dedi yavaşça, "biz polis değiliz." "Unh-hunh."

"Ryn, muhtemelen her kasabada olduğu gibi bu kasabada da farklı oyuncuları var" demeden önce beni inceledi.

"Unh-hunh," diye tekrarladım.

Beni eğitmeye başlamadan önce sırtmasını engellemeye çalıştı ve başaramadı.

"Çok özel kuralları olan polisler var ve bunlara uymak için yemin ediyorlar. Bunu yapmadıklarında, eğer yakalanırlarsa, bu iyi bir şey değildir ve çeşitli şekillerde kendini gösterir."

"Doğru," dedim, çünkü bunu biliyordum.

"Bir de Nightingale ekibi gibi profesyonel standartlara sahip lisanslı müfettişler var, ancak her vatandaş gibi onlar da yasalar çerçevesinde hareket etmek zorundalar. Lee ve ekibi, gitmek istedikleri yere ulaşmalarında ne kadar önemli bir engel teşkil ettiğine bağlı olarak hangi standartları sevdiklerine ve herhangi bir yasa hakkında nasıl hissettiklerine karar veriyorlar."

"Doğru," dedim çok daha yavaş bir sesle. "Bir de Hawk'ın ekibi var. Biz."

Hiçbir şey söylemedim.

Ama diken üstündeydim.

"Ve bizim için her şey mübahtır" derken beni dikkatle izliyordu. "Her şey mi?" Fısıldadım.

Sadece bir kez başını salladı. "Yapacak bir işimiz var, onu yaparız. Bunun için doğrudan yolu seçeriz. Ve işi bitiririz."

"Bu rota genellikle ne kadar kestirme?"

"Olması gerektiği kadar direkt."

"Aman Tanrım," diye mırıldandım.

"Gölgeyi de çok iyi yaparız." "Ne?"

"Ne yaptığımızı kimse bilmiyor, Ryn, belki faturasıyla olmasa da memnun ayrılan müşteri dışında. Çünkü sahip olduğumuz beceriler, ekip ve birlikte nasıl çalıştığımız, ucuza gelmiyoruz."

"Yani, Brett ile bu işe giriyorsun..." İz bıraktım.

"Hawk'ın ekibinin yaptığı hiçbir şey kimseye görünmedi," diye iddia etti. "İlgilendiğimizi biliyor olabilirler, çünkü ben de sizinle birlikteyim. Onlar

Sizi koruduğumuzu kesinlikle biliyoruz, çünkü bunu saklamıyoruz. Ama bunun dışında..."

Omuz silkti.

"Yani güvendesin, tüm bunları çözmeye çalışıyorsun," diye tahmin ettim sözlerinden. Ya da daha çok *umdum*.

"Bebeğim, unutma, erkeklerin peşinden gitmiyorlar."

"Brett'in peşindeler," diye hatırlattım ona.

"Onlar için bir sorunu çözmede kullanılacak bir araç olarak. Onun eylemine katılmak istemedikleri sürece-"

Boone aniden sözünü kesti.

Başımın üzerinden bakıp aklı binlerce kilometre uzağa gittiğinde, dikkatini tekrar bana çekmek dilimin ucundaydı.

Ama bir şey üzerinde çalıştığını anladığımda anlamamıştım.

Eğilip ağzını ağzıma değdirdiğinde, kahve fincanını bir kenara bıraktığında (bu arada, tüm taş eşyaları gibi harikaydı, mat koyu gri ve boz kahverengi süslemeli, cidden, belki de resmi erkek arkadaşım devam ediyordu) ve dikkati dağılmış bir şekilde "Bir arama yapmalıyım, Rynnie" diye mırıldandığında anladım.

"Ne yaparsan yap bebeğim," dedim

usulca. Gitti ve telefonunu aldı.

Yudumladım ve dinledim.

"Hawk," dedi. "Sanırım bir şeyi gözden kaçırdık. Belki de Cisco bir suikastı örtbas etmek için kullanılacak kolay bir hedef değildi. Belki de bir taşla iki kuş vurmuştur."

Kupama doğru sııttım.

Her ne kadar beni sarsmış olsa da ve Boone'un tezgahında bu saçmalığı aşma işinin başlangıcını ve sonunu hissetmemiş olsam da, yine de... kendimi daha iyi hissediyordum.

Sonra Boone birkaç şey konuştu ve yeni bir bakış açısı buldular.

Mikrodalgaya baktım.

Saat dokuz bile değildi.

Şimdiye kadar, *uzun* zamandır ilk kez, harika bir gün başlıyordu.

Ve cidden, ben alırdım.

* * *

Boone beni temizlemeyi bitirip banyodan döndükten sonra tekrar yatağa girdiğinde yatak hareket etti.

Daha yeni sevişmiştik. Misyoner.

Vanilyalı. İnanılmazdı.

Bunu sevdim.

Daha önce hiç Dom / erkek arkadaşım olmamıştı ve vanilya seks yaptıktan sonra o zamana kadar aklıma gelmedi, ancak sürekli bir D / s sahnesini cinsel olarak uzun süre sürdürebileceğinizi düşünmedim (ya da bunu düşünürken, harika olan vanilya seksinden sonra, isterdim).

Birincisi, bunu yapmak için Boone'un yaratıcılık seviyesinin tükenmez olması gerekirdi ve insanüstü olabileceğini düşündüğüm zamanlar oldu, ama aslında değildi. İkincisi, tek yaptığımız bu olsaydı daha az heyecan verecek bir şeydi. Ve üç, şimdi anladığım kadarıyla heyecanın bir parçası da ne zaman olacağını bilmemektir.

Ama yine de Boone Boone'du ve ben de bendim, bu yüzden bazı kısımları sızdı.

Sanki sevişmemizi o yönetiyordu. Ona dokunabilir ve istediğimi yapabiliyordum, ama tüm akış onun elindeydi.

Ve bu da hoşuma gitti.

Ayrıca, daha önce olduğum gibi kalmamı emretti ve beni temizlerken, elbette bir mesele olacağından şüphelendiğim bir şey (bunu dün gece de yapmıştı). Ve banyoya geri dönmeden önce bana yine hareket etmememi söyledi.

Şimdi yanıma kaymıştı ama Boone uzun, muhteşem, çıplak vücudunu yanıma yerleştirip bir elini tenimde tembelce gezdirmeye başladığında bile sırtüstü yattığım pozisyonumdan kıpırdamadım.

Ve yapmadım çünkü Boone uzun, muhteşem çıplak vücudunu yanıma sığdırmış ve bana dokunmaya başlamıştı.

İyi bir gün

geçirmiştik.

Tamamen iyi bir gün.

Baştan sona.

Kahvaltıdan ve Hawk'ı aramasından sonra (ki bu konuda bana "Ekip üzerinde çalışıyor, Cumartesi günü için kız arkadaşımınla birlikteyim" dedi ki bu çok hoştu) eve gittik. Ona gelişmeleri gösterdim ve etrafta dolaşarak fikirlerimi ve demo tamamlandıktan sonra nasıl geliştiklerini tartıştık.

Daha sonra dizüstü bilgisayarımın El Tejado'da Meksika yemeği yemeye gittik.

evimden aldım. Orada, satın aldığım bir yazılım üzerinde oluşturduğum planları inceledik. Bir yıl önce hazırladığım bütçenin de üzerinden geçtik.

Tesisatçı daha az tutacaktı. Elimdeki teklif bir yıl öncesine ait olduğu için elektrikçi bilinmiyordu. Alt zemin döşemesi bütçeye bir darbe oldu, gerçi biraz mali esneklik payı ekleyerek bilinmeyenleri hesaba katmıştım, ancak bu kadar erken böyle bir şeyle karşılaşmak berbattı.

Döşemenin ne kadara mal olacağı konusunda bir fikrim vardı. Dolaplar için fiyat teklifi almam gerekiyordu.

Ayrıca aydınlatma, aynalar, lavabolar, tuvaletler, küvetler gibi diğer şeyleri de kilitlemek için biraz zaman harcamam gerekti.

Şimdi sorun, alt döşemenin satın alınması ve Salı günü teslim edilmesi ve tesisatçı için ayrılan fon, elektrikçi için daha fazlası (eğer eski teklife yakın gelirlerse), bundan sonra, bir bütçem olduğu için, ancak Ang'in maskaralıkları nedeniyle yapacağımı düşündüğüm gibi onu karşılaması gereken hesaba ekleme yapmadığım için, paramın tükenmesine çok yakındım.

Biraz daha para biriktirene kadar, alt zemini döşemek, belki duvarları kaplamak (ve bu konuda elimi denemeyi dört gözle bekliyordum), biraz boya yapmak, birkaç süpürgelik koymak ve bu noktada zaten satın aldığım şeyleri donatmak dışında, proje cırtlak bir şekilde duracaktı.

O zaman bunu düşünmemiştim. Bu beni Angelica'ya ve onun beni kandırmasına izin verdiğim için kendime tekrar kızdıracaktı.

Boone ve benim ertesi gün evden ve işten izin alıp tembel bir Pazar günü için ne istersek yapmaya karar verdiğimizizi düşündüm.

Bunun için ne kadar sabırsızlandığımı da düşündüm.

Ve Boone'un akşam yemeğinde bana o kadar iyi tavuk döner yaptığını düşündüm ki, ona sonsuz bağlılığımı kazanmış olabilirdi (eğer bu zaten olmasaydı, ki kaçırdıysanız, oldu).

Bu da beni şu ana ve zihnimin dolaşmasına izin verdiğim gerçeğine getirdi, ancak bedenim tam da o andaydı ve o an, Boone'un bana nasıl dokunduğunu paylaşmak için bedenimin zihnime yetişmesini içeriyordu.

Yumuşak.

Tatlı.

Hatta...

Saygıdeğer.

Ona odaklandım, dağınık saçlarıyla ne kadar sevimli göründüğünü, yüzündeki meditatif ifadeyi sevdim ve "Boone" diye fısıldadım.

Gözleri elinin hareketlerini izliyordu ama benim çağrıyla bana geldiler.

"Hey," dedim.

"Hey," diye cevap verdi.

"Dağınık saçlarınla çok tatlısın," dedim ve sırtıttı. "Seks saçlarınla çok seksisin," dedi, ben de sırtıttım.

"Sevimli olduğun zaman bile ateşli olduğunu ezbere kabul edebilirsin," diye cevap verdim.

Sırtıtmaya devam etti ama bunu dudaklarını dudaklarıma değdirmek için eğilerek yaptı. Geri çekildiğinde derin bir nefes aldım.

Sonra dedim ki, "Belki de bu çok erken ve eğer sizin için öyleyse, önsöz olarak şunu söyleyeyim, ben buna varım. Anlıyorum. Çok şey oldu ama biz hâlâ yeniyiz. Ama aynı zamanda nerede olduğumu bilmenin ve senin benim resmi erkek arkadaşım olmanı ve tabii ki bu el ele gittiği için benim de senin resmi kız arkadaşın olmamı kabul edeceğimi bilmenin senin için iyi olacağını düşünüyorum."

"Ne?" diye sorduğunda gözleri hafifçe kısıldı.

Tepkisi üzerine kalbim telaşla çarpmaya başladı ama sesimi yükseltmeden söz verdim (belki de bu noktada biraz yalan söylüyordum, çünkü onun gerçekten resmi erkek arkadaşım olduğunu ve sadece onaylayacağını düşünüyordum): "Eğer istediğin bu değilse kesinlikle olmaz, ama sadece söylemek için-"

"Ryn," diye sözümü kesti ama başka bir şey söylemedi Um...

Neyse ki daha sonra daha fazlasını söyledi.

"Bebeğim, mutfağında büyük bir kurabiyenin üzerinde sana söz verdim. Biz özeliz."

"Biliyorum ama o bizim ilk randevumuzdu. Ve özel her anlama gelebilir. Sadece birbirimizi görmek. Sikiş arkadaşları."

"Birbirimizle sadece görüşmüyoruz ve kesinlikle sadece seks arkadaşı değiliz."

Bu kesin değildi.

Betundu.

Bu da onun benim resmi erkek arkadaşım olduğu anlamına geliyordu.

Mükemmel.

Ona gülümsedim ve "Harika" dedim.

Bir an için ne ağzından ne de yüzünden hiçbir şey çıkmadı.

Ardından, "Sorunuzdan yola çıkarak ve sadece sizin almanız gerektiği için, bunun da dışarıda olması gerekiyor" dedi.

Tamam.

Belki harika değildir.

"Neyi almam gerekiyor?" Temkinli bir şekilde sordum.

"Dün senin Dom'un ve erkeğin olmamın ne anlama geldiğini açıkladım."

"Evet," diye onayladım.

"Ama hiç senin erkeğin olan bir Dom'un olmadı, o yüzden sadece şunu söylemek istiyorum, sen benimsin ama aynı zamanda ben de seninim.

Benimle misin?"

Ben de onunla birlikteyim.

Onunla birlikte dönüp vücuduna kıvrılacak kadar.

"Evet," dedim usulca.

Yüzü yumuşadı.

"Ama ben de benim" dediğinde sesi de yumuşaktı. "Öylesin," diye kabul ettim.

Dudakları büküldü ve eli kalçama kayd, parmakları kıvrıldı ve "Seks benim için önemli, Ryn" dedi.

"Benim için de öyle," diye açık olduğunu düşündüğüm şeyi belirttim.

"Biliyorum bebeğim, demek istediğim..." Sözünü kesti ve sonra yüzündeki o nazik ifade kayboldu ve ben de endişelendim çünkü... iyi görünmüyordu.

"Boone," diye seslendim, bir elimi göğsüne bastırarak.

"Tamam, bundan hoşlanmıyorsan anlarım ve buna değindim, ama buradayız ve aslında bundan kaçınmak, sadece doğal olarak nereye gittiğimizi görmek ve yalnızca bir sorun haline gelirse ele almak istiyorum. Ama bu sizin için doğru ya da adil değil. Bu yüzden bunu ortaya koymak zorundayım."

Uh-oh.

Bundan hoşlanmıyordum.

"Oraya ne koyacaksın?" Devam etmeyince ben sordum.

"Buna çok ihtiyacım var Ryn, ayrıca hayatımda bana ayak uydurabilecek bir kadına da ihtiyacım var" dedi.

"Sen bir erkeksin ve erkekler genelde böyle olur," dedim ona. "Ama şunu söyleyeyim, benim de oldukça güçlü bir libidom var."

Başını iki yana salladı. "Bu benim erkek olmam değil. Bu benim terapim.

Bu bir

Bağımlılık. Bu bir seçim. Olduğum halimi seviyorum, ama daha da fazlası, hiçbir zaman gerçekten ortadan kalkmayacak olan şeyleri uzak tutmak için benim için işe yarayan bir yol buldum."

Tamam.

Meselenin özüne inmiştik.

Ben bir şey söyleyemeden devam etti.

"Kardeşinizin durumu söz konusu olduğunda bunu anlamanız çok önemli. Kontrolsüz değil. Değişebilirim. Vücut geliştirmeye ya da onun gibi bir şeye başlayabilirim. Ama istemiyorum. Olduğum halimi seviyorum ve bu bana uyuyor."

"Tamam," dedim.

"Ve açıkçası, ben böyleyim. Yirmili yaşlarıma başına kadar anlamadım, ki bu iyi bir şey çünkü anladığımda bazı şeylerin üstesinden gelmeme yardımcı oldu. Ama benim için erken başladı. Lisede bir öğretmenimiz vardı. Bayan Steiner. Kimya. Çok seksiydi. Bütün erkekler onu düşünerek otuzbir çekmekten bahsederdi. Ama ben onu kimya sırasına bağlayıp sikmeyi düşünerek otuz bir çektiğimi hiç söylemedim."

Hmm.

Belki de bir öğretmen kıyafeti bulmamın zamanı gelmiştir.

"Sanırım hayatımın diğer kısımları üzerinde çok fazla kontrol sahibi olmak zorunda olduğum için böyleyim, seks sırasında bunu bırakmam gerekiyor," diye paylaştım.

"Belki," diye yanıtladı. "Ve bunu duyuyorum. Özellikle de nasıl başa çıktığını gördükten sonra, ama bence biz bu şekilde doğuyoruz, Rynnie. Bence bunu geliştiren ya da yönlendiren şeyler var, ama bu sadece bizim kim olduğumuz. Bu bir anormallik ya da başa çıkma mekanizması değil. Bunu bu tür bir şeye dönüştürmek onu ucuzlatır ya da diğer insanlara onu inanmak istedikleri şeye, garip, doğru olmadığına, çarpıtmak için bir neden verir."

Düşünme şeklini sevdim.

"Ve ben," diye devam etti, "her zaman bir kadınla cinsel bağ kurmaya ihtiyaç duyan bir adam oldum, hatta çoğu erkekten daha fazla. Bu bir hobi değil. Beni besleyen bir şey. Başkalarının meditasyon yapması gibi. Ben sevişiyorum. Kafamı karıştırmaya başlayabilecek şeyler için, bunun yanı sıra başka başa çıkma mekanizmalarım da var. Kardeşlerimle konuşmak. Egzersiz yapmak. Ama seks beni en çok dengeleyen şey çünkü kim olduğumun büyük bir parçası."

Yer değiştirerek ağırlığının bir kısmını bana verdi ve konuşmaya devam etti.

"O zamanlar Bayan Steiner'a otuzbir çekerken, bunu nasıl yapmak istediğimi düşünürken, bir ucube olduğumu sanıyordum. İşte bizim gibi insanlar

kink. Ve bende bir sorun olduğunu düşünüyordum çünkü bir kızla birlikte olabiliyordum ama onu tuttuğumda daha çok boşalıyordum. Ve aklım hep yapmak istediğim başka şeylere gidiyordu. İddialı bir kadınla birlikte olmak benim için kesinlikle işe yaramıyordu, yatakta değil. Ordudan ayrıldıktan sonra bu boku bırakana kadar değildi, ondan önce bazı partnerlerle küçük sahneler yaşadım, ama gerçek bir şey değildi çünkü hala bu konuda takıntılarım vardı. Gördüklerim ve yaptıklarımla ilgili hissettiğim pek çok şeyde kendimi kapana kısılmış hissediyordum. Ve kim olduğumla yüzleşmek beni özgürleştirdi."

"Bu çok mantıklı," dedim ona.

Gülümsedi. "Evet. Kapılar açılmış gibi de değildi, gerçi o zamanlar öyle sayılırdı."

Daha büyük gülümsedi, ben de ona karşılık verdim. Devam etti.

"Bu benim bir parçam olan bir şeydi. Bazılarının golf oynamaya ihtiyacı vardır çünkü sahayı, oyunu ve bunun onlara verdiği zihinsel enerjiyi kafalarında tutmaları gerekir. Bunu yapmadan duramazlar. Golf oynamadan yapamazlar. Ve düşününce, sizin ve benim gibi çok daha fazla insan olduğuna bahse girerim. Ama diğerleri buna golf oynamak gibi bakmıyor, ki bu kabul edilebilir bir şey. Yanlış ya da sapkın olarak görüyorlar. Kabul edilemez. Oysa aslında gayet normal. Dolayısıyla, kendilerini oldukları gibi bıraksalar muhtemelen çok daha düzgün bir hale gelecek olan çok sayıda yaralı insan var."

"Bu da mantıklı," dedim.

Başını salladı ve devam etti, "Başka bir deyişle, *ben* erkeklerin seks yapmayı sevdiği gibi seks yapmayı seven bir adamım ve erkeklerin golf oynamayı sevdiği gibi daha fazla seks yapmayı seven bir adamım."

Boone Sadler'da sevilecek daha çok şey vardı.

"Bebeğim, sana ayak uydurabilirim," diye ona güvence verdim.

"Rynnie," eliyle çenemi kavradı, "bunu bilemezsin."

"Haklısın, ama sana duymak istediklerini söylemiyorum, Boone. Seksi gerçekten seviyorum. Ve seninle olmaktan *cidden hoşlanıyorum*."

Tekrar gülümsedi, bu sefer sadece gözleriyle (hala o yeşil gözler parlıyordu, harika bir gülümsemeydi) ve "Bunu duyduğuma sevindim" dedi.

Sanki bilmiyormuş gibi.

"Ama dediğin gibi, biz yeniyiz," diye devam etti. "Eğer senin için çok fazla olursa, bu benim yoldan çıkacağım gerçeğiyle ilgili değil. Mesele bizim

konusmak zorundayız."

Tüm bunların arkasında ne olduğu konusunda endişelenmeye başlamıştım.

"Geçmişinde bunu beceremeyen bir kadın var mı?" Dikkatlice sordum.

"Bebeğim," diye mırıldandı, yüzünü yaklaştırarak. "Sana öyle olduğunu söylemiştim.

yakamda uyuyan ilk kadın."

"Tamam," diye mırıldandım. "Belki de bunun ne anlama geldiğini anlamamışımdır."

"Sizden önceki kadınlar, sadece kız arkadaş olanlar, alt olanlar ya da her ikisi de olan çiftler, onlar o kadınlar değildi. Bunu biliyordum. Her ikisi de olan çiftle, bunun gelip gelmeyeceğini görmek için biraz zaman harcadım. Ama sonunda olmayacağını anladım ve buna bir son verdim."

Doğru.

Yine nefes almakta zorlanıyorum.

"Yani benim doğru kişi olduğumu mu düşünüyorsun?" "Bunu yaka ile anladığını sanıyordum," diye mırıldandı.

Elimi yatağa doğru uzattım ve ben uzattığımda o da otomatik olarak sırt üstü döndü.

Hedefim ortaya çıkınca göğsüne bir tokat attım ve "Büyük olduğunu düşünmüştüm ama bunun o *kişi olduğum* anlamına geldiğini bilmiyordum" diye çıktım.

Benimle birlikte oturdu ve beni ensemden yakaladı.

Ayrıca gülerек kavgaya ediyormuş gibi görünüyordu.

"Gördüğüm kadarıyla bunu istiyorsun," dedi.

"Uh...*evet*, Boone. Senden resmi erkek arkadaşım olmanı istedim."

"Ben de zaten öyle olduğumu sanıyordum."

"Her neyse," diye

mırıldandım. "Bebeğim, bu iyi."

İyi değildi.

Çok güzeldi.

Bunu söylemedim çünkü o bunu zaten biliyordu. Boone yine ciddileşti.

"Sadece... artık farkındasın, değil mi?" diye sordu. "Eğer çok fazla olursa, konuşuruz. Bir yolunu buluruz."

"Boone, eğer hayat araya girmezse, muhtemelen günde bir kez mastürbasyon yapıyorum. Eğer havamdaysam ve beni tahrik eden iyi bir

kitap ya da çizgi roman varsa ya da hayal gücüm çıldırmışsa, tek başıma bir seans yapabilirim, belki birkaç saat içinde iki, üç ya da daha fazla kez boşalabilirim. Sanırım ayak uydurabilirim."

Bana bakıyordu.

"Yani rahatlayabilirsin," dedim ona. "Ama iinin rahat etmesi için, eğer bu ii beceremezsem, oturup konuşuruz."

İri yarı, sarışın, güzel ve çıplak bir adam üzerime çıkmadan önce bunu söyledim.

"Saatlerce mastürbasyon mu yapıyorsun?" diye sordu.

Gözlerimi devirerek yatağının üstünü taradım ve öfkeyle, "Tanrım, *erkekler*. Seks dürtüsü konusunda piyasayı ele geçirdiklerini sanıyorlar." "Kathryn, gözlerini bana çevir," diye emretti Boone.

Kullandığı isim ve ses tonu yüzünden gözlerim ona kaydı.

"Artık bunu yapmana izin yok," dedi.

"Ne?" diye sordum.

"Kendine dokun. Ben söylemedikçe ya da izin vermedikçe." Oh adamım.

"Beni duydun mu?" diye

sordu. Oh, onu duydum.

Amım da onu duydu çünkü kasıldı. "Evet,"

diye sözlü olarak onayladım.

"Beni anladın mı?" diye itti.

Başımı salladım.

Sert Dom yüzü gevşedi ve "Tamam bebeğim" diye fısıldadı.

Bundan sonra bizi oraya götüreceğini umuyordum.

Ve bir şekilde yaptı.

Pazar günümüzü yeniden yapılandırdı.

"Seks dükkânı. Yarın. Benim için performans sergileyebilmen için sevdiğin aletlerin burada olduğundan emin ol."

Tamam o zaman.

Yippee!

Yüzümdeki ifadeyi beğendi ve bunu beni öperek söyledi.

Öpüştük, dokunduk ve elleştik, ama Boone'un bizi oraya götürmeyeceğini söyleyebilirdim, bu sadece yakınlaşmayla ilgiliydi.

Sonra ışıkları söndürdü, uzaktan kumandayı kaptı ve vantilatörü açtı, biz de sarıldık.

Sırtıma kıvrılmıştı, vücudu tamamen rahatlamıştı, bu yüzden uyumaya yakın olduğunu biliyordum.

Ben de uyumaya yakındım.

Ama tartışmamızı tamamlamak için mırıldandım, "Sen de osun,

biliyorsun."

Beni sıktı. Sonra da
"Teşekkürler." dedi. Ve
gülümseyerek uykuya
daldım.

* * *

"Bebeğim."

Yer
değiştirdi
m.

"Rynnie."

Gerindim.

Bir elin kalçamı kavradığını hissettim. "Uyan tatlım ve yuvarlan.
Kahvaltı zamanı."

Gözlerimi kırıştırdım, arkama döndüm ve orada duran Boone'a baktım,
ayaklı yatakta kahvaltı tepsilerinden birini bir elinde dengeliyordu.

Tamam, bu tamamen bir sonraki seviyeydi.

"Yatakta kahvaltı tepsileriniz var mı?" Sersemlemiş bir şekilde sordum.

"Hayır, komşularımın var, ben de bir tane ödünç aldım. Yukarı itin ki
bunu yere koyabileyim."

"Komşularınızın yatakta kahvaltı tepsileri olduğunu nereden
biliyorsunuz?" diye sorarak ittim ama yaptım.

"Çünkü bazen Remy ile antrenman yapıyorum ve onu almaya gittiğimde
Paul hâlâ yataktaydı ve elinde kahvaltı tepsisi vardı."

Tepsiyi kucağıma koyarken "Ah," diye
mırıldandım. Üzerinde ne olduğuna baktım.

Sonra tekrar ona baktım. "Ne zamandır uyanıksın?"

"Bir süre," diyerek bariz olanı işaret etti, bunu bacaklarımın üzerinden
tırmanarak yaptı ve yanımdaki yatak başlığına yaslanarak yerleşti.

"Ben aynı odada uyurken benim için omlet yaptın ve beni uyandırmadan
yatakta kahvaltı tepsisi almak için komşularımın evine mi gittin?"

Şimdi tepsideki iki çataldan biri olduğunu gördüğüm çatalı eline aldı ve
"Hayır, *bizim* için benedict usulü yumurta yaptım" dedi.

Daha sonra çilek, böğürtlen ve kivi içeren meyve salatası garnitürünün
bir parçası olan bir çileği mızrakladı. Ayrıca tavada

kızarmış patates, iki fincan kahve ve iki küçük bardak portakal suyu. "Tanrım," diye fısıldadım. "Belki *de* sen süper insansın."

Boone kahkahayı patlattı.

Sonra önüme eğildi, büküldü ve beni sertçe öptü. Tadı çilek gibiydi.

Um.

Yum.

Taşınırken "Sadler çatı katında Pazar brunch'ına hoş geldiniz" dedi.

"Bunu her Pazar yapacağız," diye ilan ettim.

Kendini toparlayıp bıçağa uzanırken, "Ben varım," diye kabul etti.

Tepsiye baktım. İki tabak ve bir kase vardı. Bir tabakta dört yumurta, bir tabakta patates ve bir kâsede de salata vardı.

Paylaşıyorduk. Bir

yumurta kesti.

Daha önce hiç yatakta kahvaltı yapmamıştım, yani şunu söylemem yeterli, daha önce hiç yatakta kahvaltı servis edilmemişti.

Başımı yavaşça Boone'a doğru

çevirdim. "Bebeğim," diye seslendim

usulca.

Yumurta, Kanada pastırması, muffin ve sosu ağzına tıktırdı ve gözlerini bana çevirdi.

Bana sorgu için geldiler.

Yüzüme çarptıkları anda değiştiler.

"Bir erkekten hiçbir zaman çok şey istemedim. Sadece kim olduğumu anlamasını ve bundan hoşlanmasını. Çoğunlukla annemin sevgisi, birkaç iyi zaman ve kamyona binmeye devam etme becerisiyle geçen hayatım beni sana nasıl getirdi?"

"Sanırım Lottie'nin bununla bir ilgisi var," dedi.

"Az önce karar verdim, harika bir bekarlığa veda partisi düzenleyecek ve bu partide ben de olacağım."

"Evet," diye cevap verdi. Sonra da, "Sıkı dur, Rynnie. Hava soğursa berbat olur."

Genellikle sabah ilk iş dişlerimi fırçalamam gerekirdi.

Yerimden kımıldamadım.

Mutfak eşyalarımı aldım ve tıkındım.

On Yedinci Bölüm

Hadi Dans Edelim

Ryn

Boone'un mutfak tezgahına yaslanmış, dizüstü bilgisayarında bir şeyler karıştırıyor ve bunu hayal kırıklığıyla yapıyordum.

Boone bize kahvaltı hazırlıyordu.

Yatakta kahvaltı edeli neredeyse bir hafta olmuştu.

Artık Cuma sabahıydı ve Boone hafta sonu izinli olduğu için buna sevinmiştim.

Bütün bir haftayı kavga etmeden geçirmeyi başarmamız ve tesisatçı işini yaptığından beri ben ve Chaos'un evimde olmamamız dışında (şimdilik, daha sonra gerçekten lavabolarım ve küvetlerim olduğunda daha fazlası olacaktı), pek bir şey olmamıştı.

Brett'in ortadan kaybolması dışında. Telefonlarıma bile çıkmıyordu.

Bu kısım beni endişelendirdi/rahatlattı.

Uzun bir tatile çıkması bana iyi bir fikir gibi göründü, belki de işleri karıştırmadan ve belki de istemeden başka bir masum kadını tehlikeye atmadan işler çözülsün.

Ancak Brett bir süre daha etrafta dolandı, görünüşe göre

Bu yüzden onu neredeyse hiç tanımıyor olsam da, bu bana karakterime aykırı geldi.

Yani, tamam, onun ortadan kaybolması beni *çoğunlukla* endişelendirdi ve sadece biraz rahatlattı.

Ancak Brett telefonlarıma çıkmadığı için bu konuda yapabileceğim bir şey yoktu ve böylece hayat devam ediyordu.

O gün Boone, Hawk'ın müşterileri için muhtemelen haince şeyler yapacağı bir gün geçirdi.

Hattie'nin klasik eğitilmiş bir dansçı olduğu ve geri kalanımızın olmadığı bir gün geçirdim - benimle, Pepper ve Lottie ile yeni rutinlerimiz üzerinde çalışacaktı.

Eğer işe geri dönebilirim.

Ve bundan bahsetmişken.

"Sahneye geri dönmem gerek. Smithie'nin maaşı az değildi ama bir düzine kucak dansı işime yarayabilir. Ya da belki yüz tane," diye mırıldandım, ev için istediğim mutfak dolaplarının fiyatlarını inceliyor ve listemdeki rakamların üzerini çiziyordum. Ulaşılması imkânsız görünen rakamlar.

Boone, "Benim satın aldığımı düşünün," dedi.

Başımı ona doğru çevirdiğimde tezgâhın üzerindeki kollarımın üzerine çöktüğüm yerden kalkmadım.

"Ne?" Ben sordum.

"Bir kenara biraz para koydum. Zaten bir şeylere yatırım yapmak için kullanmayı düşünüyordum. Senin ne kadar yatırdığını, benim ne kadar yatırdığımı hesaplayacağız ve evi boşalttığımızda nerede olacağımıza karar vereceğiz. Bir sonraki ev satışında seninle birlikte mi olurum, yoksa kendi payımı mı alırım?"

O gerçek miydi?

"Ciddi misin sen?" Ben sordum.

"Evet," diye yanıtladı. "Smithie'nin sana hak etmediğini düşündüğün parayı vermesi gibi seni sinirlendirmediği sürece, ama adam muhtemelen gezegende PTO veren tek striptiz kulübü sahibi ve senin PTO'n henüz bitmedi, o yüzden verdin. Ve evet, bu seni kızdırsa bile, ama sonra bunu konuşacağız."

"Boone, bu... bu..." Bitiremedim bile.

Bunu yapsaydı çok harika olurdu.

Çünkü durgunluk yerine ilerlemek ya da daha kötüsü annemin kötü günler için bana verdiği tasarruf bonolarını nakde çevirmek ya da daha da kötüsü ev için yeni bir kredi almak için param olacaktı.

Ama daha fazlası, rüyama inandığı anlamına gelirdi. *Bana.*

Boone, yapmakta olduğu omleti (bugün peynirli ve mantarlı omlet, hindi sosis köftesi, yanında smoothie) çevirirken, "İyi bir yatırım olur," diye bitirdi sözlerini. "Burayla ne yapmak istediğini gördüm ve o civarda burası hızla satılacak ve sen de çok para kazanacaksın."

İyi bir yatırım olur.

Onunla ne yapmak istediğini gördüm... ve bir vurgun yapacaksın.

"Boone," diye seslendim.

Omleti sosislerle birlikte tabağa yerleştiriyordu.

Şimdi, bu bazıları için iğrenç ve fazla süslü olabilir, ama kahvaltıda aynı tabaktan yedik.

İkimiz de aynı şeyi yiyorduk ve birbirine yakın yiyorduk, o zaman neden bir tabak daha kirletelim?

Bununla birlikte, smoothie'yi iki bardağa doldurdu, çünkü dilini boğazımdan aşağı ve ağıma sokmuş olsa bile, ya da tam tersi (ağıma onun horozuyla değiştirerek, açıkçası) kimse başkasının ters suyuna bakmak istemezdi.

Bana baktı.

"Kahvaltı ederken oral seks ister misin?" diye sordum.

Kocaman gülümsedi.

Sonra yemeği bana getirdi ve "Hayır, ama bu gece minnettarlığını göstermek için yaratıcı bir yol bulabilirsin" dedi.

Bu çok... tamamen... *oluyordu.* O zaman kocaman gülümseyen bendim.

Eğilip beni öptü ve tabağı yanıma bırakıp içecekleri almaya gitti.

Her sevgi dilinin Boone'un sevgi dili olduğunu düşünerek mutfak eşyalarını çıkardım.

Alınan ve sevecendi. Kolayca iltifat ederdi. Yemek pişirirdi ama aynı zamanda (evet, bu bir Boone şeyiydi, Dom şeyi değil) sabahları birlikte banyoya girdiğimizde diş fırçamı benim için doldururdu. Konuşurduk.

Bunu sık sık yapardık ve yaptığımızda bizi dinlerdi. Çarşamba gecesi beni almak için evime geldiğinde elinde bir buket çiçek vardı ve "dışarıdaydım, onları gördüm ve bana seni hatırlattılar" dedi.

Soluk şeftali, gerçek şeftali ve turuncu güllerden oluşan büyük bir demetti. Muhteşemlerdi.

Tüm bunlar harikaydı.

Ama daha da iyisi, tüm bunları benim de yapmamı kolaylaştırdı (gerçi ona hiçbir şey vermemiştim, bu da endişelenmeme neden oldu, çünkü her şeye sahip bir adam gibi görünüyordu ve doğum günü olduğunda ne yapardım?)

Bunu yapmayı kolaylaştırdı ve orantısız olmayan bir ilişki kurmamızı sağladı. Mesela ben sarılmayı severdim, o sevmezdi (ben severdim, o da severdi).

Seksiydi ve muhtemelen bunu biliyordu, ama ona hatırlatmaktan asla zarar gelmezdi (ve bana her zaman ne kadar muhteşem olduğumu düşündüğünü söylüyordu).

O berbat durumdaydı ve kendi başa çıkma yöntemleri vardı, ben de berbat durumdaydım ve benimkiler de vardı, ama şimdi bu kamburu atlattığımızı göre, ikimizin de boktan konuşmakla ilgili bir sorunu yoktu (yine de, Jeb konusunu henüz açmadığımı söylemeliyim).

Birbirimize mükemmel bir şekilde uyan karanlık ve aydınlık değildik. İkimizin de karanlığı vardı.

İkimizin de ışığı vardı.

Sadece uyuyorduk.

Mükemmel.

Boone, "Yine sersemlemişsin," dedi.

Yemek yediğini ve beni izlediğini görmek için ona odaklandım.

Sonra hâlâ güzel olan ve tezgâhının ucunda duran güllere baktım.

Ona dönerek, "Sana o gülleri ne kadar sevdiğimi söylemiş miydin, tatlım?" dedim.

"Evet," diye yumuşak bir sesle cevap verdi.

"Sadece emin olmak istedim," diye mırıldandım ve omlete yumuldum. Saçımın bir kısmını kulağımın arkasına kaydırıldı.

İşte bu kadar.

Biz.

Mükemmel.

* * *

O gün güvenlik ekibimde Axl vardı, Boone arkadaşlarının bana kötü davranması yüzünden aklını kaybettiğinden beri ilk kez güvenlik ekibindeydi.

Mag özür dilemişti ama ben bunun gerekli olduğunu düşünmemiştim. Mo'nun özür dilemesine gerek yoktu çünkü o her zaman soğukkanlıydı. Auggie de bana kocaman sarılmıştı ve ben bunu bir özür olarak algılamıştım.

Ama belli ki, Axl, Boone gitmeden önce gösterdiğinde aralarında gerçekleşen göz temasıyla, Axl bir pislik olmanın cezası olarak benden kopmuştu.

Birbirlerine olan davranışlarından, diğerlerinin o gün başka işlerde olduğunu ve Axl'ın boş olan tek kişi olduğunu hissediyordum (yani, programlarının kolay olmadığından şüpheleniyordum).

Ama Axl ortaya çıkmadan önce Boone'un onun geldiğini bilmediğinden de şüpheleniyordum ve ayrıca Axl ortaya çıktığında Boone bundan hoşlanmadı ama Axl ortaya çıktığından beri Boone'un başka seçeneği yoktu.

Axl'ın vücut dilinden bugünün garip geçeceğini hissediyordum.

Boone gitmeden önce bana bir öpücük verdi ve kulağıma fısıldadı, "Seninle arası iyi değil, hemen bana haber ver."

Bunu *asla* yapmayacaktım. "Anladım," diye fısıldadım.

Gözlerimin içine baktı, iç çekti ve yalan söylediğimi anladığını biliyordum. Çekip gitti.

Axl beni cipine bindirdi, böylece Hattie'nin hareketlerimizi çalışmamız için yer ayırttığı dans stüdyosuna götürebilecekti.

Rahatsız edici bir sessizlik içinde yol aldık, Boone ve arkadaşı arasında bir sorun haline geldiğim gerçeği benimkini daha da artırdı.

Bunu kesinlikle düzeltmeliydim.

Pronto.

"Axl-" diye başladım.

"Jeb hakkında," diye açıkladı.

Jeb'in hayaleti ortaya çıktığında, hemen çenemi kapattım.

"Şimdi yapmadığını biliyorum ama benimle bu konu hakkında konuştuğunda, seni güvende tutma konusunda başarısız olduğu için onu suçladığını düşündü. Bizimle Jeb hakkında konuştu ve bu konuda suçluluk

duyuyor. Whitney ve onu görüyor

kızıyla çok uğraşır. Küveti boşalıyor ya da garaj kapısı açıcısı bozuluyor, sanki siyah küf istilası varmış ve onları öldürüyormuş gibi ilgileniyor. Onları yemeğe çıkarıyor. Muriel'in kreşinde bir sorun olduğunda ve Whitney oraya gidemezse onu almak için listede yer alıyor."

Tamam, zor olacağını biliyordum ama Jeb hakkındaki tartışmamıza öncelik vermem gerekecekti çünkü Boone bana bunların hiçbirini anlatmamıştı.

Ve eğer bu doğruysa, ki kuşkusuz doğrudu, ya Boone hâlâ Whitney ve Muriel'le ilgileniyor ve bir nedenle bana söylemiyordu ya da biz yeni ilişki mutluluğuna saplanıp kalmışken onlar rüzgârda asılı kalıyorlardı. Çünkü bildiğim kadarıyla, çalışmadığı ya da DPD'deki kirli polislerle neler olduğunu anlamaya çalışmadığı zamanlarda hep benimle birlikteydi.

Axl, "O iyi bir adam ama bu aynı zamanda Jeb'in burada olmaması ve Boone'un belini kırmasıyla da ilgili, bu yüzden Whitney bunu onun kadar hissetmiyor," diye devam etti.

Boone'un üstlendiği bir başka imkânsız çaba.

"Sonuç olarak, seni o kadar iyi tanımıyorum," diye devam etti Axl. "Ama senin açık sözlü ve sert biri olduğunu biliyorum, bu yüzden ona yüklendiğini düşündüm. O benim oğlum ve bu hiç hoşuma gitmedi. Ama beni ilgilendirmedeği halde sana pislik yapmam hoş değildi. Sonra daha da kötü oldu çünkü bunu gerçekten yapmadın."

"Axl, o zaman anladım ve söylemek gerekirse, eğlenceli olmasa da hoşuma gitti çünkü Boone'un arkadaşlarının ona sadık olmasından memnunum."

"Doğru."

"Ve sen de bana karşı bir pislik gibi davranmadın. Sadece normalde olduğun kadar arkadaş canlısı değildin."

"Doğru."

Arabayı sürerken dönüp ona baktım. "Axl, bırak gitsin." Hiçbir şey söylemedi.

"Boone bu konuda sana kızgın mı?" Ben sordum. "Konuştuk."

Muhteşem.

Bana baktı. "Bunu atlatacağız, Ryn."

"Tamam, Boone gerçekten senin işin *olsa* bile, bir sorun yaşadığımızda *bizim seni ilgilendirmedeğimizi* düşünmeni anlıyorum. Aynı şekilde Boone ile arkadaşlığınız da beni ilgilendirmez ama yine de. İstiyor musun?"

onunla konuşmamı ister misin?"

"Bunu atlatacağız Ryn," diye tekrarladı, sonra sesi alçaldı. "Söz veriyorum." "İyi miyiz?" diye sordum.

"Evet," dedi.

Elini uzatıp kısa bir süre dizimi sıkarak bunu noktaladı. Şey...

Güzel.

Yolculuğun geri kalanı uzun değildi, ama neyse ki artık rahatsız edici de değildi.

Resepsiyonda takılan pembe dans mayosu giymiş, kısa filmsi etekli bir kadın bize Hattie'nin kiraladığı yere nasıl gideceğimizi anlattı ve bunu gözlerini Axl'a dikerek yaptı.

Emin değildim ama ağzının kenarında bir miktar salya gördüğümü sandım.

Sürpriz olmadı.

Axl ve ben o tarafa doğru ilerledik, Axl öndeydi, içinde kürk mantomun olduğu giysi çantasını omzuna asmıştı, ben de bir elimde kovboy şapkam, göğsümde içinde altın sandaletlerimin olduğu kutuyla arkadan geliyordum.

Ama aniden durduğunda neredeyse ona çarpıyordum.

Tam bir şey söyleyecektim ki ona baktım ve başını sağa çevirdiğini gördüm.

Ve heykel gibi

hareketsizdi. Tuhaftı.

Sağ tarafa baktım.

Orada küçük dikdörtgen bir pencere vardı.

Ötedeki stüdyoda da Hattie vardı.

Dans etmek.

Durdum, baktım,

büyülenmişim. Onu hiç dans

ederken görmemişim.

Onu striptiz yaparken

görmüştüm, evet. Ama

dans ederken?

Oh...aman...

Tanrım.

Üzerinde yanları lazer kesimli gri bir kapri tayt ve kaburgaları boyunca büzgülü açık pembe bir kazak vardı, ayakları çıplaktı, uzun kıvırcık saçlarını at kuyruğu şeklinde arkaya toplamıştı.

Ve sıçırıyordu. Tekrar.

Tekrar

.

Tekrar

.

Yumuşak bir şekilde yere iner ve trampolin üzerindeymiş gibi bağlanırdı, arka b a c a ğ ı düz, ön bacağı önünde bükülmüş, kolları iki yanında dururdu.

Bir melek gibi uçuyorum.

İzliyor ve nefesimi tutuyordum.

Muhteşemdi.

Birkaç pirouette yaptı, sonra aniden en zarif sıçramayla yere düştü, yan yattı, alt kolu önünde uzandı, sonra bir hareket mucizesiyle ayaklarını buldu ve tekrar pirouet yaptı.

Böylece, odayı beceri, duruş, yetenek ve hayal gücüyle dolu dolu kullandığı bazı hareketler başladı.

Sıçrayışları sanat eseriymiş.

Kollarının çizgisi bir heykeltıraş tarafından yakalanmalı. Tanrım, cidden.

Eğitimli olduğunu biliyordum ama hiçbir fikrim yoktu. Hiçbir fikrim yoktu.

Bu düşünceyle, bir dizi hareketin ortasında, aniden durdu.

Geri döndü.

Onları tekrar yaptı.

Ama durdu.

Geri döndüm.

Tekrar yaptım.

Bu da ne...?

Durdu, geri döndü, tekrar yaptı, ama bu sefer durduğunda, vücudundaki her kasın keskin bir şekilde ortaya çıktığını gördüğümde gerildim.

Bu, yarım bir çömelme hareketi yapmadan, yumruklarını sıkmadan ve acı verecek şekilde uyluklarının üst kısımlarına vurmadan önce oldu.

"Ne oluyor...?" Bu sefer yüksek sesle söyledim. Yine yaptı.

Ve tekrar.

Kahretsin.

Bu böyle devam edemez.

Hareket etmek üzereyken Axl'in yaptığıııı hissettim.

Doğruca kapıya gitti, iki kez sertçe vurdu, sonra içeri girdi. "Hey," dedi sanki sıradan bir selamlaşmaymış gibi.

Ama Hattie bize doğru

döndü. "Ha-"

Yüzündeki ifadeyle tutuklanmadan önce söyleyebildiğim tek şey buydu. Axl'a bakıyordu ve biliyordu.

Onu dans ederken gördüğünü biliyordu, belki. Ama kendine zarar verirken gördüğünü de biliyordu. Kesinlikle.

Bu kötüydü.

Bu kilitlenip bir daha açılmayacak kadar *kötüydü*.

"Hattie," dedim dikkatle, ona doğru bir hamle yaparak.

Sarsılarak uzaklaştı, hızlı adımlarla yürüdü ve mırıldandı, "Üzgünüm.

Gitmem gerek." "Hattie," diye tekrarladım, ben de hızla ona doğru yürüyordum.

Yanına gittiğimde ayakkabılarını ve egzersiz çantasını almıştı ve şaşırtıcı olmayan bir şekilde bunu zarifçe yaparak beni atlattı.

Şapkamı ve ayakkabılarımı bir sandalyenin üzerine bıraktım. "Hattie, tatlım, dayan," diye ısrar ettim.

"Boşluğu kullanabilirsin," diyerek kapıya doğru koştu ve sadece birkaç adım ötede duran Axl'a geniş bir alan açmak için kapıyı açtı. "Özür dilerim, ben sadece..." Sözüünü bitirmeye zahmet etmedi.

Kapıya yaklaştı ve Axl şimşek gibi hareket etti. Onun elini yakaladı.

Sarsılarak durdu ve başını geriye atarak ona baktı. "Hattie."

Oh...

Adamım.

Eriyordum.

Ciddi bir kaka zamanı.

O derin sesi, kızın isminin etrafını o acı veren nazik şekilde mi sarmıştı?

İnanılmaz.

Hattie bunun harika olduğunu düşünmedi.

Şiddetle adamın elinden k u r t u l d u , çok farklı ve acılı bir şekilde "Özür dilerim," diye fısıldadı ve sonra hızla odadan çıktı.

Axl da onun gibi kapıya döndü ama peşinden gitmedi.

Olduğum yerde durdum.

Sonunda, "Axl" diye

seslendim. "Hallediyorum,"

dedi kapıya doğru.

"Axl," adını bu kez daha yumuşak

söyledim. Bana döndü.

Yüzündeki ifadeyi görünce bir adım geri attım.

"Hallediyorum," diye homurdandı.

"Tamam," diye fısıldadım.

"Bunun ne olduğunu biliyor musun?" diye sordu, her kelime o kadar kısaydı ki, tüm harfleri telaffuz etmesi bir mucizeydi.

"Bence babası, New York Şehir Balesi'nin müdürü olmadığı gerçeğini göz önünde bulundurarak ona biraz sert davrandı ve daha azını kabul edilemez buldu. Ve 'biraz sert' derken, hayal kırıklığı fiziksel yollarla iletilebilirdi. Az önce gördüklerimize kadar, striptiz dışında hala dans ettiğini bilmiyordum."

Sözlerimin yüzünde yarattığı hoşnutsuzluk ifadesi karşısında bir adım daha geri çekilerek savaştım.

"Hattie'ye neler oluyor böyle?" Pepper kızı Juno'yla birlikte içeri girerken sordu, beni görünce yüzü aydınlandı, onu yanıma davet etmek için kollarımı iki yana açarken benimkini de aynı şeyi yapmaya zorladım, o da öyle yaptı, koşarak yanıma geldi ve bana sarıldı. "Buraya gelirken neredeyse bizi deviriyordu," diye bitirdi Pepper.

Juno'ya "Selam şekerim," dedim.

"Hey, Rinz," diye karşılık verdi, hâlâ kalçalarımın tutunuyordu.

Onu sıktım. O da bana bir tane verdi, sonra yanıma geldi ve ben de annesine baktım.

Pepper düşünceli bir şekilde Axl'a bakıyordu çünkü Axl bir çocuğun varlığında korkunç derecede öfkeli ifadesini çok az düzeltmişti.

"Dışarıda olacağım," diye homurdandı, sonra hemen kapının yanındaki kancalara gitti, paltomu birine astı, sonra kapıdan çıktı ve arkasından kapattı.

Pepper bana yaklaştı ve "Hattie'yle aralarında bir şey mi vardı?"

diye sordu. Juno'ya baktım, sonra ona "Sonra paylaşırım" dedim.

Juno bana, "Evie'nin Mag'i, Lottie'nin Mo'yu aldığı gibi senin de Boone'u alacağını biliyorum ve Hattie de Axl'ı alacak," dedi.

Eklemediği şey ise Pepper'ın Auggie'yi yakalayacağıydı. "Kavga mı ettiler?" Juno sordu.

"Hayır tatlım, onu dans ederken gördü," dedim. "Onun dansını mı gördü?" Pepper sessizce sordu. Demek haklıydım.

Pepper da onun hâlâ dans ettiğini bilmiyordu.

Ve belki de kendisine açık büyük bir stüdyo alanı olana kadar bunu yapmadı.

Arkadaşıma baktım. "Evet, neyi yanlış yaptığını anlayamadım ama biz de onun her şeyi berbat ettiğini gördük."

Pepper dudaklarını birbirine bastırdı. Başka bir deyişle, beni anladı.

Özetle, babam devamsız bir pislikti. Evie'nin babası ihmalkar bir pislikti. Pepper'ın babası yargılayıcı bir pislikti.

Ve Hattie'nin babası aktif olarak kötü, çocuk-animasyon-filmi-kötü adam seviyesinde bir *pislikti*.

Şeker hastalığı ve bir düzine başka rahatsızlığı olduğu, bakımını çok iyi yönetemediği (yani *hiç* yönetemediği) ve ona bakmak için sık sık evine gittiği için hala hayatındaydı, tamamen hayatındaydı.

Ve bunu yaptığında, adam onu parçaladı. Sistematiik olarak.

Tekrar ve tekrar.

Yani, benim hakkımda çok şey söylemeyebilir, ama o kadar kötüleşmesini isterdim ki, bakımevine ya da başka bir yere yerleştirilmesi gerekirdi.

Ya da sadece öl.

Ama benim savunmam, bu adamın ne kadar kötü olduğuydu.

Kapı açıldı, Lottie içeri girdi ve "Hey" diye seslendi, sonra etrafına bakındı ve kaşları birbirine çarparak "Hatz nerede?" diye sordu.

"Rinz ve Axl onu dans ederken gördü. Rinz ve Axl da onun berbat ettiğini gördü," diye paylaştı Pepper.

"Kahretsin," dedi Lottie, bakışları Axl'ın ötesinde olduğu kapıya kaydı.

"Yani... evet," diye bitirdi Pepper.

Lottie güzel yüzünde hazır bir ifadeyle kapıya doğru ilerlemeye başladı ama kaplanın gözüyle karşılaşmadan önce hızla, "O ilgileniyor," dedim.

Hem Pepper hem de Lottie bana döndü ama sadece Lottie "Ne?" diye sordu.

"O da *işin içinde*," dedim onlara.

"Neyin üzerinde?" Juno sordu.

Ona baktım. "Hattie kötü bir gün geçiriyor," *hayat diye* okuyun, "ve o bunu daha iyi hale getirecek."

"Harika," dedi Juno.

Ah, çocuk olmak ve Axl'in Hattie'yle birlikte oraya girmek için harcamak zorunda kalacağı şaşırtıcı çabayı anlamamak.

"O da mı var?" Lottie

sordu. Ona baktım ve

başımı salladım.

"Nasıl gidiyor?" Lottie itti.

"Şunu söyleyebiliriz ki, eğer kadın Kutsal Kase, adam da Kral Arthur olsaydı, o kupanın Camelot'taki vitrinde yerini alması yaklaşık bir hafta sürerdi."

"Sonunda," diye mırıldandı Pepper.

Ona "*Evet, doğru.*" der gibi bir bakış attım. *Sırada sen ve Auggie varsınız.*

Bana "*Kendi balmumuna dikkat et*" der gibi bir bakış attı.

Bakışımı değiştirdim ve "*Hayatta olmaz*" dedim.

Bakışını değiştirerek "*Her neyse*" dedi.

Bakışımı, *bana kahvaltı hazırlayan ateşli bir adamdan düzenli olarak alıyorum ve vibratörünüze Augustus adını verdiğinizden eminim* diyecek şekilde ayarladım.

Gözlerini devirdi.

Vibratörüne Augustus adını vermiş.

"Dans edecek misiniz, etmeyecek misiniz?" Juno sordu.

"Dans edeceğiz bebeğim," dedi Pepper kızına usulca.

Dikkatimi Lottie'ye çevirdim.

Şimdi pencereden dışarı bakıyordu.

Ben de yanına gittim.

O sadece Smithie'nin kraliçe arısı değildi, bizim de kraliçe arımızdı. Bizden biraz daha yaşlı. Bizden çok daha bilgeydi (Evie hariç, kimse ondan daha bilge değildi, belki Stephen Hawking bile). Ve azımsanmayacak bir kararlılıkla bize göz kulak olma görevini üstlenmişti.

"O iyi olacak," diye söz verdim.

"Değersiz bir baba hakkında bir iki şey bilirim," dedi pencereye ve sonra bana baktı.

Kolumu onunkine bağladım.

"Ve sen iyisin, Evie de iyi, ve bana bak, *ben de* iyiyim. Ve biliyorsunuz, beni bu hale getiren sadece Boone değil. Ben hep böyleydim, gerçekten, çünkü siz varsınız."

Bir saniye sürdü ama Lottie sonunda bıraktı. "İyi bir dansçı mıydı?" diye sordu. "Lottie, *inanamazsın*."

Başını iki yana salladı. "Bunu yıllardır yaptığını sanmıyorum."

Hmm.

Dans alanı.

Yalnız

zaman.

İhtiyaç açıkça geri ekilemezdi.

Eğer gerçekten de kendini tutuyorsa bu bir sorundu. Lottie,

"Hepimiz ona göz kulak olmalıyız, Rinz," dedi.

Talimat alındı.

Gerçi bunu zaten yapacaktım. Başımı salladım.

Kollarımızı çözdü ama beni belimden bağladı ve "Hadi dans edelim" diyerek bizi döndürdü.

Ve sonra dans ettik.

* * *

Axl ve ben Chipotle'da burrito kaselerini mideye indirirken telefonum çaldı.

Tamam, atıştırıyordum. Lottie tleme, düzeltme, rutinleri değiştirme konusunda tam bir ustaydı.

Axl normal bir şekilde yiyordu. Telefonuma baktım.

Joker'di.

Kaşlarını kaldırdığını görünce Axl'a "Joker," dedim. "Selam" diyerek telefonu kapattım.

"Evinizde bir sorun var."

Sandalyemde doęrulдум.

Bu nasıl olabilir?

İlk olarak, sadece tesisat çalışıyordu ve o da Kaos MC'nin son başkanı Tack Allen'in tavsiyesiyle gelmişti. Bu yüzden onu bırakırken kendimi güvende hissettim.

Yalnızca, örneğin bakır karaborsasında satmak için evimdeki tüm bakır boruları sökerek beni kazıklamayacağından oldukça emin olduğum için, bu oldukça sakın görünen bir grup motorcunun gazabına yol açıyordu. Ama kanatları altına aldıkları birine kazık atarsanız, bunu hoş karşılamayacaklarına dair bir his vardı içimde.

İkincisi, çalışan tek kişi tesisatçı olduğu için Joker'in neden orada olduğunu bile bilmiyordum.

"Neden oradasın?" Ben sordum.

"Oradan geçerken adamların evinize bir sürü eşya indirdiğini görene kadar görmemiştim."

Ne?

"Ne tür bir bok?" Ben sordum.

"Bilmiyorum, ama içeri giriyorum ve öğrenmek üzereyim," diye cevap verdi. "Bir saniye içinde orada olacağım," dedim daha fazla gecikmeden.

Bağlantıyı kestim ve şöyle dedim

Axl'a, "Tost kapaklarına ihtiyacımız var."

Belli ki ruh halimi okumuştü çünkü oturduğu yerden kalktı ve şöyle dedi. "Bırak onu."

Deli miydi o?

Mükemmel bir Chipotle burrito kasesinden ayrılmak mı?

"Bunu bırakamayız," dedim ona. "İkimiz de işin yarısını bile bitirmedik. Ve bu bir Chipotle burrito kasesi."

"Ryn, bir durumun var mı?"

"Sanırım var."

"Sana bir kase daha alacağım. Bırak onu."

Kaselerimizi boşalttıktan sonra (ah, insanlık!), hızlıca evime doğru yola çıktık.

Ve Tack'in de Hawk gibi orada olduğunu gördüğümde düşündüğümde daha büyük bir durumla karşı karşıya olduğumuzu fark ettim.

Ve Boone.

"Uh-oh," dedim.

"Siktir," dedi Axl.

Axl park etti, ikimiz de indik, hızlıca hallettik, Axl Hawk'a yöneldi, ben de çimlerin üzerinden Boone'a doğru ilerledim.

"Neler oluyor?" Ona sordum. "Bir doğum yaptın."

Lütfen bana bunun bir ceset olmadığını söyle. Lütfen bana bunun bir ceset olmadığını söyle.

Lütfen bana bunun bir ceset olmadığını söyleyin, diye içimden geçirdim.

"Planlarınız hakkında paylaştıklarınızdan anladığım kadarıyla, tüm yer döşemeleri, ahşap ve fayans ve mutfak için tüm dolaplar. Ayrıca bir Wolf set üstü ocak, bir Dacor mikrodalga fırın ve fırın, bir Sub-Zero buzdolabı ve bir Bosch bulaşık makinesi" diye paylaştı Boone.

Gözlerimi tekrar tekrar kırıştıtarak ona baktım.

Ağzımı tekrar çalıştırabildiğimde, "Ne?" diye sordum.

Boone sözlerine şöyle devam etti: "Bu mahallenin tüm bunların mülk için ifade ettiği değer artışını kaldırabileceğinden emin değilim, ama kolay, bu bok çok daha değerli olsa bile on bin, belki on beş bin daha ekleyebilir ve alabilirsiniz, çünkü çoğu ev alıcısı bu bokun ne kadar değerli olduğunu biliyor."

"Ne?" Tekrar sordum.

Elinde o ana kadar fark etmediğim bir şey vardı ve şimdi onu bana uzattığı için fark ettim.

Bir kağıt parçasıydı.

Onu aldım ve üzerinde şöyle yazıyordu,

Ryn,

Bu borcumun bir kısmı. Sakin ol,

BR

Görünüşe göre Brett ortadan kaybolmamıştı. "Aman Tanrım," dedim nota.

"Evet," dedi Boone bana.

Ona baktım. "Ne alacağını nereden biliyordu?"

"Bilmiyorum çünkü dikkatli davrandık ve kuyruğunuz yoktu ama tahminimce mağazalardan tüm bunlar için fiyat teklifi aldınız ve etrafları arayıp üzerinde adınızın yazılı olduğu fiyat teklifleri istemek ve teklif edilenleri sipariş etmek zor olmazdı."

"Bu mantıklı," diye mırıldandım.

Yeesh.

Brett.

Boone'a "Bunların hepsini saklayamam," dedim.

"Öyle olduğunu iddia edebilirsin," diye cevap verdi.

Onu yakından inceledim, tüm bunlarla ne durumda olduğunu anlayamıyordum ama pek de olumlu görünmüyordu.

"Bunu tartışabilir miyiz?" Ben sordum.

"Bu pislik yüzünden hayatın mahvoldu ve belirsiz bir süre daha öyle kalacak. Yani evet. Korkudan aklını kaçırdın. Korunmadan hareket edemiyorsun. Çalışamazsın. Ve hayatın sana ait değil. Bence bu mutfak dolaplarına değer."

Ve fayans.

Ve ahşap döşeme. Ve aletler.

Birinci sınıf aletler.

Ona bunu hatırlatmadım.

"Ama bu kirli para değil mi?" Ben sordum.

"Bunu bunun için kullanabilir ya da kendine bir yat alabilir. Bu konuda ne yapacağımı tahmin etmek için çok uğraşmanıza gerek yok."

Onu daha da yakından inceledim. "Kızgın mısın?"

"Özgür ve temiz olmanı istiyorum, bu pislik tarafından takip edilmemeni." Bu değildi.

O sabah, Boone günü kurtarmak için içeri dalmıştı.

Ve şimdi Brett ondan önce davranmış ve bunu Sub-Zero tarzında yapmıştı, Boone'un muhtemelen yapmayacağı ve belki de yapamayacağı bir şey (Bilmiyordum, ilişkimizin finansmanını tartışma aşamasına gelmemiştik -Çatı katı güzeldi, arabası da öyleydi, kıyafetleri de öyleydi, çanak çömleğinden bahsetmiyorum bile, ama Sub-Zero'su yoktu).

Tamam, parçalara

ayırıyorum. Ben vardım.

Ayrıca (benim tarafımdan) henüz tanışılmamış Whitney ve Muriel.

Ve Boone'un orduya girme kararını ilk etapta verdiğini hatırlatıyor.

Adamımın süper insan olmadığını (sadece yakın olduğunu) ama bir kahraman kompleksine sahip olduğunu hissediyordum.

"Bunu kabul etmeyeceğim," dedim ona.

"Karar senin," diye homurdandı.

Etrafıma bakındım. "Neden herkes burada?"

"Çünkü Cisco yeniden ortaya çıktı ve bir not bıraktı.

Paylaşmadığı bazı şeylerin Mueller ve Bogart'ı ya da onun işine burnunu sokmaya çalışan diğerlerini içerip içermediğini görmek için onunla konuşun, söyleyebileceğimiz kadarıyla, patron saklansa bile her zamanki gibi iş. Ancak operasyonunda bir köstebek olduğundan şüpheleniyoruz, bu yüzden durum böyle olmayabilir. Ve bu yükü sizin üzerinize bırakması elimizdeki tek ipucu."

"Ah," diye mırıldandım, az önce paylaştıklarından sonra söylenecek pek bir şey yoktu ama elimden gelen tek şey buydu. Sonra normal sesimle, "Onu arayacağım ve kabul edemeyeceğimi söyleyeceğim" dedim.

Boone, "Ve Rynnie, en azından bir gece uyumanı tavsiye edeceğim," dedi, sesinde artık kızgınlık ipliği yoktu. "Bu senin... *bizim*," diye düzeltti, ona dar bir bakış attığımda, "yatırımını en az yirmi beş K azaltıyor, muhtemelen diğer taraftan on geliyor. Bu, arka güvertenizde bir adamın vurulduğunu duymaya değmeyebilir. Ama berbat olmayacak."

Hmm.

Devam

edelim.

"Öğle yemeğini yedin mi?" Yemediğini ve Axl ve benimle Chipotle'a gideceğini umarak sordum.

"Evet," diye cevap vererek umutlarımı kırdı, bunu yaptığını ve açıkça sırtıttığını görünce neden sırtıttığını merak ettim, çünkü sırtıttığını görebiliyordum.

"Axl'la burrito yerken sözümüz kesildi," diye paylaştım.

"Trajedi," diye alay etti.

Gözlerimi devirdim ve ona "Ve Lottie kışımı dans ettirdi, bu yüzden açım" dedim.

"Malları görmek istemiyor musun?"

"Şimdiden Brett'le ilgili her şey yüzünden tekrar tekrar acı çekiyorum. Bir polisi öldürmekten masum, arka kapımda öldürülen, beni tehlikeye atan, hayallerime ulaşmama yardım eden bir adamdan suçlu. Oraya girip bir Sub-Zero'ya aşık olmak ve sonra onu *senin* pişireceğin bir akşam yemeğine davet etme ihtiyacımla savaşmak zorunda kalmak istemiyorum, sadece birinin çatı katınıza bir bazuka nişan almasını ve zar zor kaçtığımız bir patlamaya neden olmasını istemiyorum."

"İyi karar," diye mırıldandı kıkırdayarak. Ne yazık ki komik olmaya çalışmıyordum.

Yine de Boone'u güldürdüğüme sevindim.

"Bu arada, Hattie ile Axl'dan sonra bir şey yaşadık.

Her şeyi konuştum. Yani onunla aramız iyi. Ama Hattie ile arası pek iyi değil. O yüzden dikkat edin, bu konuda oğlunuzu desteklemeniz gerekebilir."

"Hattie'nin nesi var?"

"O gerçekten çok iyi bir dansçı. Bale. Klasik eğitilmiş." "Öyle mi?"

"Ve Axl onu dans ederken gördü."

Sırtışına karşı koyamayarak bir "Ah" *çekip* arkasına yaslandı.

"Ve sonra kız berbat etti, çok endişe verici bir tepki verdi, adam bunu gördü, hemen yanına gitti, onun yanında olmaya çalıştı ve kız odadan kaçtı. *Whoosh!*" Bu son kısma elimle dramatik bir hareket ekledim.

Boone artık gülümsemedi.

"Yani... evet," diye bitirdim.

"Sadece sen, ben ve hafta sonu olması iyi olacak çünkü sadece sen, ben ve hafta sonu olduğunda başına hiçbir şey gelmez."

Evet, öyleydi.

Çok iyi.

"Git yemeğini ye," diye emretti ve ağzını benimkine değdirmek için eğildi. "Benim işe dönmem gerek."

Yemeğe gitmedim.

Hawk, Joker ve Tack'e merhaba demeye gittim, Axl'ı topladım ve Chipotle'a geri dönüp aynı lanet şeyleri sipariş ettik.

* * *

"Buna bir son vermek zorunda kalacağımı biliyorsun," diye açıkladım.

O akşam, yemekten sonraydı.

Bulaşıkları yıkıyorduk ve sonra film izleyecektik.

Ya da Boone'u ikna edebilirsem bir ID kanalı. *Haftalardır* gerçek polisiye izlememiştim.

"Neye son verelim?" diye sordu, bir kaseye biraz sarımsak püresi sıyrarak, Boone'un elinde muhtemelen Pazar brunch'ında ayak parmaklarını kıvrandıracak kadar iyi bir latke tarzı bir şey olacak püre.

"Bulaşıkları yıkamama yardım ediyorsun,"

diye cevap verdim. Gözleri bana çevrildi.

"Neden?"

"Yemek

yapıyorsun."

"Yani?"

Bulaşık makinesine bir tabak attım ve tamamen ona döndüm. "Dengemiz var. Sen sarılıyorsun. Ben sarılıyorum. Bana muhteşem olduğumu söylüyorsun. Ben sana seksi olduğumu söylüyorum. Bana sikini emmemi emrediyorsun. Ben de emiyorum. Yemek yapamazsın ve bulaşıklara yardım edemezsin. Bu bizim dengemizi bozar."

"Ryn, seninle olmayı seviyorum." Çok tatlı.

Hala.

"Boone, senin evin tek oda, banyo ve çamaşırhane hariç. Benimle kanepede oturup bir film seçebilirsin."

"Kokunu seviyorum. Bulaşık makinesine bulaşık koyarken bile ellerinin hareketini seviyorum. Seninle atışmayı seviyorum ve bunu yirmi metrelik bir alanda bağırarak yapmıyorum. Seninle olmayı seviyorum, Ryn. Ve bunu yaparken püreyi bir Tupperware'e boşaltıyor olmam umurumda bile değil."

Ciddi misin?

Ciddi misin?

Kahraman kompleksi olmasına şaşmamalı.

Tepeden tırnağa, beyninden kalbine kadar *harikaydı*.

Az önce söyledikleriyle ilgili hislerimin büyüklüğünü açıklamak için, "Dengemizi tamamen mahvediyorsun!" diye çıkıştım.

Güldü ve beni kollarına aldı, bu berbattı çünkü ellerim ıslaktı ve ona dokunamıyordum.

"Bırak ne yapıyorsam yapayım," dedi sessizce. "Her neyse," diye cevap verdim.

"Ve ben de senin ne yaparsan yapmana izin vereceğim," diye devam etti. "Evet, sen rüya adam olacaksın ve ben-"

"Sakin onu bitirme," diye homurdandı sertçe sıkarken.

Çenemi kapattım.

"Mükemmel olduğuna karar verdiğin kişi olmamakla ilgili gerçek bir sorunun var Kathryn," dedi Boone öfkeyle. "Bunu sana baban verdi. Bunu sana o verdi. Ve eğer bu noktadan sonra söyleyeceğim hiçbir şeyi duymuyorsan, bunu duyman gerek. Sen bir rüyasın, Ryn. Ve bu senin muhteşem olmanla ya da harika bir vücuda sahip olmanla ya da emrettiğimde horozumu emmenle ilgili değil. Bu senin sert, komik, tatlı ve çok cömert olmanla ve hiçbir şeyin seni yavaşlatmasına izin vermemenle ilgili. Benden bu kadar hoşlanman berbat olmaktan çok uzak. Ama senden ne kadar hoşlandığımı ve neden hoşlandığımı paylaşma işinde başarısız olduğum açık, Ryn, az önce söyleyeceğin gibi şeyler söylediğinde."

Ona baktım.

"Sana verdiği şeyi bırakmana nasıl yardım edeceğimi bilmiyorum ama o kaybetti, Ryn. Kaybetti." Bunu bir kez daha sıkarak söyledi. "Bunu bu şekilde görmenin senin için zor olduğunu biliyorum, ama tam bir pislik olan bir babayı kaçırdın. Ama *o da sana* sahip olmayı kaçırdı. Ve eğer sana yaptığı şey yüzünden o adamdan nefret etmeseydim, onun için üzülürdüm."

Tek söylediği Boone'un ne olduğuydu. Muhteşem.

Ama bu sonuncusu sürpriz oldu. "Babamdan nefret mi ediyorsun?"

"Evet."

"Boone, onunla tanışmadın."

"İhtiyacım yok. İstemiyorum. Ve umarım hiç yapmam."

Vay be.

"Ama Boone, nefret etmek iyi bir şey değildir."

"Benim babam da seninki gibi olsaydı mutlu olur muydun?" Ne demek istediğini anladım.

"Evet." Ne demek istediğini anladığımı gördü.

"Tamam, ben harikayım ve sen de harikasın, bu yüzden çıldırma iptal edildi. Hâlâ dengemiz var," diye karar verdim.

Boone, yüzü çatlamadan ve dudakları yukarı kalkmadan önce bana b i r saniye kaşlarını çatı.

"Tanrım, çok tatlısın."

"Pazar brunch'ı için o püreyle latke tarzı bir şeyler de sipariş edeceğim."

Gülmeye başladı.

Ayak parmaklarımın üzerinde yuvarlandım ve o bunu yaparken onu öptüm.

Sevişmeye başladık ve belki de sevişirken ellerimle Boone'un saçlarını biraz ıslattım.

O Boone'du ve ben onu öpüyordum. O yüzden aldırmadı.

On Sekizinci Bölüm

Kötü Öğretmen

Ryn

Bir sonraki Çarşamba günü, duvarları yeniden örmekle ilgili ne kadar çok YouTube videosu izlersem izleyeyim, bunun görüldüğü kadar kolay olmadığını fark ettim.

Bu da bana Hound'la sohbet etme şansı verdi: "Dinle kardeşim, büyük bir projen var. Üstlenmen gerekmeyen şeyleri üstlenme. Duvarlar iyi durumda. Astarla, boya ve yoluna devam et."

Sohbetimiz bu kadar sürdü.

Ama yakından incelediğimde haklı olduğunu gördüm.

Derinlemesine düşündüğümde, Hound'un birkaç kelimeyle benimle değerli bir içgörü paylaştığını fark ettim.

Eğer bu hayalin peşinden gidecek, bunu yapacak ve hayatımı bu şekilde idame ettireceksem, bu tür kararlar vermem gerekecekti.

Ev inşa etmiyordum.

Evleri

mükemmelleştirmiyordum.

Onları çeviriyordum.

Ve eğer bir şeyin düzeltilmesi gerekmiyorsa, onu düzeltmek için hiçbir neden yoktu. Özellikle de tamir etmek için zaman ve para harcamak için bir neden yoktu.

Bu yüzden birkaç boya daha almak için boya dükkanına gittik.

Böylece mekânda kullanacağım renk paletinden emin olabildim.

Sonra, hepsini bağladıktan ve yarım saat boyunca evde dolaştıktan sonra, Hound ile ikinci sohbetimi kazandım.

Çok daha kısaydı.

"Tanrım, yaşama isteğimi kaybediyorum."

Sonra bir Sharpie aldı, kendime diğer renklere bakma fırsatı vermek için dışarı çıkmadan *önce* seçtiğim renklere duvara büyük oklar çizdi.

Büyük ve Bilge Tazi'dan ikinci ders.

Kararsızlık ve tereddütle zaman kaybetmeyin. Sonra dedi ki, "Boya dükkanına gidiyorum. Tek *başına*."

İçimden bir ses bunun boya parçalarının sergilendiği yere yaklaşmamak için olduğunu söylüyordu. Bunun akıllıca bir karar olduğunu da hissediyordum.

Son olarak, Hound'un projeye boya bağışlayacağına dair bir his vardı içimde, çünkü bir başka his daha vardı ki, artık boya almak dışında boyacıya gitmek için bir neden kalmadığından, ona geri ödeme yapmama izin vermeyecekti.

Bu arada, Hound boya dükkanındayken Tack'ten bir telefon aldım.

Selamlaştıktan sonra lafı dolandırmadan, "Boya, badana ve çamur yapan bir arkadaşım var. Bir süreliğine yarı zamanlı bir çırağa ihtiyacı olup olmadığını sormamı ister misin?" Durakladı. "Senin işlerin hallolduktan sonra yani."

Bunu istiyor muydum?

Ücretsiz duvar kesme dersleri mi?

"Bu harika olur, Tack," dedim ona.

"Tamamdır. Sana haber veririm."

Sonra telefonu yüzüme

kapattı. Kaos çocuklarını çok severdim.

Bu noktada, bundan sonra ne olacağına dair bir yol ayrımında olduğumdan ve Brett'in teslimatlarıyla birlikte olabilecek pek çok "nexts" olduğu için Boone ile oturup nasıl başa çıkacağımıza dair bir plan yapmamız gerektiğinden, Mag beni eve götürdü. Yarım saat bitkilerimi sulamam ve bazı önemli erzakları almam için evime uğradıktan sonra.

Mag'in beni götürdüğü "ev" (benimkinden sonra) Boone'un eviydi.

ve ben zamanımızın büyük çoğunluğunu geçirdik.

Pedimi sevmediğinden değildi.

Mutfağı mı sevmiyordu ve halıyı sökmesine izin vermediğim sürece içinde yemek pişirmeyi reddediyordu.

Halı konusunda onu kesinlikle duydum.

Ama iki ev tadilatı projesine ihtiyacım yoktu ve açıkçası Boone'un evini tercih ettim çünkü birincisi harikaydı, ikincisi harika taş eşyaları vardı ve üçüncüsü arka kapısında kimse öldürülmemiştir ve sadece arka kapısı olmadığı için değil.

Ve şimdi Boone evdeydi, Mag ikimize de "Sonra" diyerek gitti ve benim Boone'a kendi hediye versiyonumu verme zamanım yaklaşıyordu.

Güller harikaydı.

Ama aklımdaki şeyle onu şaşırtmayı umuyordum.

Ona bir hoş geldin öpücüğü verdikten ve gün boyunca yıpranmadığını görmek için dikkatlice bir kez daha baktıktan ve akşam yemeği için ev yapımı pizza isteyip istemediğimi sorduktan sonra (*öyleydim*, sadece... daha *sonra*), ekmek makinesini çıkardı (evet, Boone'un ekmek makinesi vardı, adamım harika değil miydi?) ve kışımı banyoya soktum.

Bu bir riskti.

Bunu kışkırtmak benim görevim değildi.

Ama benim deneyimim, eğer oynamak istiyorsam, dışarı çıkıp oynamak isteyen birini bulduğum yönündeydi, bu yüzden oynama havasında olup olmadığımı tahmin etmek gereksizdi.

Erkeğin senin Dom'un olduğunda bunun nasıl gittiğini bilmiyordum. Ama görecektik.

Banyodan çıktığımda üzerimde, dizimin yaklaşık on santim yukarısına kadar inen, son derece dar, ekoseli bir kalem etek, boğazıma kadar düğmeli, kapüşonlu beyaz bir bluz, saçlarım seksi bir okul topuzu, burnumda şeffaf camlı siyah çerçeveli gözlükler ve ayaklarımda dört inçlik, sivri topuklu, rugan kırmızı topuklu ayakkabılar vardı.

Bir çeşit mutfak aletinin vızıltısını duyabiliyordum.

Boone iş kıyafeti olan kargo, bot ve dar tişörtten ev kıyafeti olan kot pantolon, daha yıpranmış dar bir tişört ve tecrübesine dayanarak tahmin edebileceği gibi çıplak ayaklara geçmişti.

Tezgâhta bir şeyler yapıyordu ama banyo kapısının açıldığını duyunca kafasını kaldırdı, bakışları bana kilitlendi ve vücudu hareketsiz kaldı

Tamamen.

Topuklarım ahşap zeminde tıkırdayarak ona doğru etkili bir şekilde yürüdüm. Yanına geldiğimde sadece başını çevirip beni izledi.

Orada durdum ve azarlayarak, "Bay Sadler, notlarınız hakkında konuşmamız gerekiyor," dedim.

Boone bana baktı.

Kalbim çarparak bana baktım.

Boone bana daha çok baktı.

Tamam, lanet olsun.

Yani cevap: kışkırtmak bana düşmez.

Sonra tezgâhın üzerine eğildim, Boone'un ellerinden biri sırtımdaydı, diğeri eteğime giriyordu.

Oh, *evet*.

Sıkı bir uyumdu, ama açıkça kararlıydı ve elini bacaklarımın arasına sokmayı ve parmaklarını amımın şişmiş dudaklarında gezdirmeyi başardı.

"Islak," diye

fısıldadı. Klitorisime

fiske vurdu.

Kalçalarım sarsıldı.

Belli ki iç çamaşırı giymiyordum.

Kötü öğretmen.

"Kathryn, biz işleri böyle halletmeyiz," diye homurdandı. Uh-oh.

Belki de tepkisini yanlış anladım.

Klitorisimi okşadı.

Ama bu gerçekten *doğru* hissettirdi.

"Öğretmen bir ders alacak," diye mırıldandı.

Evet.

Bacaklarım titremeye başladı.

Boone elini sırtımdan, diğer elini bacaklarımın arasından çekmeden önce, "Olduğun yerde kal," diye emretti ve sonra eteğim kalçalarımın üzerinden zorla yukarı çekildi.

Yırtıldığını duyduğumu sandım.

İniltimi kesinlikle duydum.

Boone elini kığımında gezdirdi.

"Sana bacaklarını sıkı tutmanı söylemediğim sürece, benim için açılacaksın Kathryn,"

Boone talimat verdi.

Bacaklarımı açtım.

Elini geri kaydıldı ve seksimi avuçladı.

Kıpırdamadan durdum ve bekledim.

Hareket etmedi.

Kıpırdamadan durdum ve biraz daha bekledim.

Elini geri kaydıldı ve bir şimşek gibi hızlı bir şekilde, kalçalarımın sarsılmasına ve bacaklarımın kilitlenmesine neden olan lezzetli bir acıyla kıcıma indi.

Gözlerimi yavaşça kapattım.

Evet.

Ders başlasın.

* * *

Yataktaydık.

Ters kovboy kıızıydım, tasmalıydım, ipek Boone'un yumruğunun etrafına sarılmıştı ve bana izin verdiği orgazma kadar ona binmeme rehberlik etmeyi yeni bitirmişti ve ona binmeye devam ediyordu.

Tezgahın üzerine eğilmişken beni tokatlamıştı.

Sonra beni onun üzerine kaldırdı, sırt üstü yatırdı ve o.

Gelmeme izin vermeyerek beni yatağa götürdü, eteğim gitmişti. Bluzum da, gözlüklerim de çoktan gitmişti, giydiğim dantelli demi-cup sütyen göğüslerimin altından çekilmişti ve ayağımdaki topuklu ayakkabılar yerinde duruyordu.

Ve o anda bulunduğumuz yere giden yol uzun ve sonunda son derece tatmin ediciydi.

Tasmamı çekiştirerek, durmamı ve onunla dolu dolu yapmamı istediğini bildiğim bir şekilde sıkıca kavradığını hissetmeden önce ona nazıkçe bindim.

Ben yaptım.

Boştaki elini sırtımın alt kısmında, kıcımda, kalçalarımın ve omurgamda gezdirdikten sonra, "Tırman Kathryn," diye mırıldandı.

Eşarbi tutuşunu gevşetti ve ben de tırmandım.

Ayağa kalktı ve "Yüzünü bana dön ve domal" diye emretti.

Ona doğru ilerledim.

Bana baktı, sonunda sütyenimin kıvrıldığı alt taraftaki mememi kaldırdı, başını ona doğru eğdi ve meme ucumu içine çekti.

Ağız.

Miyavladım ve kalçalarım onun kalçalarına karşı kasıldı.

Meme ucumu bıraktı ve bana bakmak için başını geriye eğdi.

"Bayan Steiner'dan çok daha iyi."

Ona gülümsedim.

Eşarbi öne doğru çekti, çekiştirdi ve ben de yüzümü ona doğru eğdim.

Diğer elini kaldırdı ve saçlarımın arasından geçirerek beni başımın arkasından tuttu.

"Sana yemek hazırlamamı bekleyeceksin, sonra çıplak ve yakalı pizza yiyeceksin, sonra da nasıl bağlandığını göreceğiz bebeğim."

Çarşamba gecesi fuck-a-thon.

Yaşasın!

"Tamam, Boone," diye fısıldadım.

Gözleri yüzümde gezindi ve ben orada değilmişim gibi mırıldandı: "Ve sen bir rüya olduğunu düşünmüyor musun?"

"İyi bir denizaltı veriyorum," diye küstahça böbürlendim.

Boone gözlerimi yakaladı. "Her şeyin en iyisini veriyorsun, Ryn. Sen banyodan çıkana kadar bu fanteziyi beslediğimi bile bilmiyordum. Sonra sen banyodan çıktın ve sikimin patlayacağını sandım."

Güzelmiş.

"Sanırım genç bir delikanlı olarak hiç yapamadığın çeşitli şeyler hakkında konuşmamız gerekiyor Dom, bir ucube olduğunu düşünüyor ve dürtülerini uzak tutuyorsun," diye önerdim.

"Bunu kesinlikle yapacağız." Ona

tekrar gülümsedim.

Beni tekrar çekiştirdi ve dudaklarını dudaklarıma değdirdi.

Bana gevşeklik verip çekilmeme izin verdiğinde, "Üzerini temizle ve yemeğe bak. Dough muhtemelen şimdiye kadar makinenin kapağını açmıştır."

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum ama hamurun mahvolması ve pizza sipariş etmek zorunda kalmamız umurumda değildi (Boone'un ev yapımı malzemelerinin bomba olduğunu düşünmüştüm).

Sadece dünyayı sarsacak enerjiye sahip olması için karnını doyurmasını istedim.

Tekrar.

"Pekâlâ," diye kabul ettim, ama buna gerek yoktu.

"Tırman, yan yat bebeğim. Bacaklarını bağla," diye emretti. İtaat ettim.

Boone beni temizledi.

Boone pizza yaparken ben de yatakta aynı pozisyondan izledim.

Boone beni dizlerimin üzerine çöktürdü ve pişirirken yüzümü sıktı.

Ama pizzayı onun yatağında çıplak

yemedim. Sütyenim ve ayakkabılarım

hâlâ ayağımdaydı.

Ve Boone beni

besledi. Sonra beni

bağladı.

Ve evet, öyle olacağını zaten biliyordum.

Ama bu bir rüyaydı.

* * *

Çalan bir telefon ikimizi de uyandırdı.

Boone kıpırdandı, "Benim," diye mırıldandı, yani onun telefonuydu ve ben de yarı onun üzerinde, yarı onun yanında, geri yerleştim.

Sonra Boone eşarbın kuyruğunu tuttu ve tembelce okşadı, aynı zamanda sırtımı okşarken, "Hey, baba" diye gelişigüzel selam verdi.

Oturmak için ayağa fırladım ve neredeyse boğuluyordum.

Boone sırtımdaki atkıyı bırakırken bana kısmen şaşkın, çoğunlukla endişeli bir bakış attı.

"Bekle," dedi *babasına*. "İyi misin?" diye sordu bana. İyi değildim.

Boone bir yandan *tasmamı* okşarken bir yandan da sevgili babasından gelen telefona cevap veriyordu.

"Evet," diye yalan söyledim.

Tekrar üzerine yatmam için sırtıma baskı yaptı ve sonra babasına döndü. "Ne oldu?" Sonra, "Arayan Ryn'di."

Aman Tanrım.

"Kathryn. Kathryn Jansen. Hayatımdaki kadın. Durum ciddi."

Birkaç kelime.

Lafi dolandırmak yok. Doğrudan.

*Hayatımdaki kadın. Bu
ciddi bir şey.*

Aman Tanrım!

"Elbette yapacaksın," dedi kararlı bir şekilde.

Bu kelimelerin ne anlama geldiğini bildiğime dair bir
his vardı içimde ve... Eyvah!

"Ne? Bu Pazartesi mi? Harika," diye devam etti. "Ne zaman geliyorsun?"

Bir saniye bekle.

Ne oluyordu?

"Harika. Evet. Hawk'la konuşacağım. O iyi olacaktır. Seni
havaalanından almamı ister misin yoksa araba mı kiralayacaksın?"

Aman Tanrım, aman Tanrım, aman *Tanrım*.

"Tamam. Evet. İlk gece dışarı çıkarız, ikinci gece de size evimde yemek
hazırlarım." Duraklama ve "Evet." Duraklama ve korkutucu bir "O da orada
olacak." Duraklama ve "Harika. Dört gözle bekliyorum baba. Anneme
sevgiler." Sonra bağlantıyı kesti, bana baktı ve gereksiz bir şekilde,
"Babamın Pazartesi günü Denver'da bir son dakika toplantısı varmış. Bu
bazen olur ama genelde daha önceden haber verir. Hafta sonu yapmaya
karar verdiler. Yani bizimkiler Cuma günü burada olacaklar."

Cuma

mi?

Mesela

...

Yarın mı?

"Boone-" Ben başladım.

Ama telefonu tekrar çaldı, ona baktı, sırtıttı ve aramayı cevaplamadan
önce bana "Bekle" dedi.

Sonra.

Şunu

dinle.

"Selam anne." dedi.

Sırıtiyordu.

Hiperventilasyon geçiriyordum.

"Babama söyledim," dedi. Sonra, "Evet, çünkü erkekler bunu yapmaz
çünkü bu hafta sonu onunla tanışacakken böyle şeylere derinlemesine
dalmamıza gerek yok."

Oh Tanrım, oh Tanrım,

oh Tanrım. Beni

soruyordu.

Ama tabii ki öyleydi!

"Kathryn, ama herkes ona Ryn der," diye devam etti iç çekerek. Durakladı ve "Çok güzel, çok komik. Onu seveceksin."

O değildi.

İyi bir denizaltı verdim.

Kanıtlar, Boone'a iyi bir kız arkadaş verdiğimi gösteriyordu.

Yapmadığım şey, bir erkek arkadaşın ailesi tarafından böyle düşünüldüğü gibi iyi bir kız arkadaş vermektir.

Hiçbir erkek arkadaşımın ailesi benden hoşlanmamıştı.

Kendime çok yeterdim. Kız gibi değildim. Aptallara tahammül edemezdim. Erkeklerin bana patronluk taslamasından hoşlanmıyordum (vekil öğretmenlik yapmadığım zamanlarda).

Ve son olarak, bir *striptiz kulübünde* çalıştım. Pek çok aile, erkek çocuklarının böyle bir şey yapmasını istemezdi.

Benim çok geniş olmayan tecrübelerime göre, *hepsi*.

"Anne, o burada ve bu hafta sonu seninle tanışacağını biliyor, bu yüzden cidden gergin. Yarın onunla buluşacağın için bunu masaya yatırabilir miyiz, böylece kızımı görebilirim?"

"Cidden gergindim" şeklindeki paylaşımı üzerine göğsüne bir tokat attım. Bana tekrar sırtıttı.

Ona ters ters baktım.

"Doğru. Ben de seni seviyorum. Görüşürüz," dedi telefonda.

Sonra onu yatağa fırlattı, önce yukarı çıktı sonra da aşağı inerek üstüme çıktı.

"Seni sevecekler," dedi.

"Boone, ben bir striptiz kulübünde çalışıyorum," diye hatırlattım ona.

"Sona giden bir yol olarak, ama önemli değil. Yargılayıcı değiller."

Bunu göreceğiz, muhtemelen felaketle.

"Yanlışıklıkla suçlularla arkadaş oluyorum," diye devam ettim. "Bunu bilmeyecekler."

Bence bu iyi bir karardı.

"Boone." Ellerimi yüzünün iki yanına doğru kaldırdım. "Hiçbir erkek arkadaşımın ailesi beni sevmedi."

"Sanırım tüm eski sevgililerinin ezik olduğunu tespit ettik, bebeğim, bu nasıl bir sürpriz olabilir? Birisi onları oldukları gibi yaptı."

Hmm.

Bu ilginç bir yaklaşımdı.

"Beni mutlu ediyorsun."

Bunu söyledikten sonra gözümü kırıştıtararak onun muhteşem yüzüne baktım.

"Ordudan ayrıldıktan sonra yaşadığım sorunların gözlerinden kaçtığını sanmayın," diye devam etti. "Ve bunun onları endişelendirmediğini ya da Jeb'in yaptıklarından korkmadıklarını düşünmeyin çünkü Jeb'in yaşadığı sorunların aynısı bende de var."

Doğru.

Şimdi Jeb'den bahsettiğine göre, Jeb hakkında konuşmak için iyi bir zaman olabilirdi. Ben Jeb hakkında bir tartışma başlatamadan Boone konuşmaya devam etti.

"Beni güzel, birlikte olduğum, harika giyinen, beni güldüren ve mutlu eden bir kadınla göreceklerini ve senden hoşlanmayacaklarını mı düşünüyorsun?"

"Tamam, ailen konusunda sakın olacağım tatlım. Ama şimdi Jeb hakkında konuşmamız gerektiğini düşünüyorum."

Başını iki yana salladı. "İşe gitmem gerek, Jeb hakkında konuşacak vaktimiz yok."

Bu doğrudu.

Yine de.

"Tamam, ama bebeğim," diye fısıldadım, başparmaklarımı yanaklarında gezdirerek, "onun hakkında konuşmak için bir zaman bulmalıyız."

"Jeb'e olanlarla ilgili sorun şu ki, konuşacak bir şey yok. O öldü. Sona erdi."

"Boone," dedim nazikçe.

"Kathryn," dedi sabırsızlıkla.

Ellerimi göğsüne doğru kaydırmadan önce yüzünü dikkatlice sıktım ve "Zorlamayacağım. Sadece bunun bir son olmadığını söyleyeceğim. Senin için değil. Karısı ya da onu önemseyen herhangi biri için de değil."

"Bu konuda haklısın," diye homurdandı.

Şimdi zor bir durumdaydım çünkü Axl'la bu konuyu konuştuğumuzu bilmesini istemiyordum ama Axl'la bu konuyu konuştuğumuzu da ondan saklamak istemiyordum.

Kahretsin!

"Doğru, biz konuşurken konu açıldı ve zaten bildiğimi düşündüğünü bildiğim bir şekilde söyledi ama Axl bana Whitney ve Muriel'e göz kulak olduğunu söyledi."

"Evet, yani?"

"Bunu yaptığını bana neden söylemedin?"

"Çünkü her gün orada değilim. Ama ne olursa olsun, son iki haftadır Whitney ailesiyle birlikte Kaliforniya'daydı, Muriel'i Disneyland'e, plaja falan götürüyordu, yani bakacak bir şey yoktu."

Oh.

"Senden hiçbir şey saklamıyorum, Ryn," dedi bana, sesi biraz sinirli çıkıyordu.

"Tamam," diye cevap verdim.

"Evinde bir sorun çıkarsa ben ilgileniyorum. Yazın çimleri biçiyorum ve çalılarını buduyorum. Sürekli orada olduğumdan değil."

"Bunun bir sorun olduğunu söylemiyorum, Boone. Bunu onun için yapman çok hoş." "Başka bir adam bulursa, tabii ki ben yokum."

"Başka bir adam bulacak mı?" Dikkatle sordum.

"Geleceği söyleyemem, Ryn."

"Başka bir adamla birlikte olması seni rahatsız eder mi?" diye sordum.

"'Bunu konuşacak vaktimiz yok' kavramında anlamadığın bir şey mi var?" diye sordu.

Çenemi kapadım.

Yüzü yumuşadı ve mırıldandı, "Bu sik konuşmasıydı, tatlım. Üzgünüm."

Nefes a l ı p v e r d i m , bu ruh halinden bu kadar çabuk geri adım atması ve bu şekilde davrandığı için özür dilemesi hoşuma gitti.

"Bunu konuşacağız, söz veriyorum," diye söz verdi. Başımı salladım.

"Onu özlüyorum," diye paylaştı. "Ona kızgınım. Hiçbir işaret yakalayamadığım için kendime kızgınım. Ve kızının babasının ne kadar harika biri olduğunu bilmeden büyüyecek olmasından nefret ediyorum."

"Bu çok fazla," diye fısıldadım. "Evet," diye iç geçirdi.

"Bunu sonra konuşuruz," dedim.

"Evet," diye tekrarladı.

"Bunu bitirmeden önce şunu söyleyeceğim, bunu ortadan kaldıramayacağımı biliyorum. Bu acıyı. Öfkeyi. Daha önce hiç yakınımı kaybetmedim ama bir kız arkadaşı aniden hastalanan bir arkadaşım vardı ve o başaramadı ve arkadaşım hala aynı değil. Keder, onu atlatmak ya da geçmişte bırakmak için çıkılan bir yolculuk değildir. Hayatınızı ona göre ayarlamakla ilgilidir. Ben de size bu konuda yardımcı olmak için buradayım." Omuz silktim

"dinlemek için."

Boone bana baktı ve bunu o kadar uzun süre yaptı ki beni korkutmaya başladı. "Ya da belki bunu aşabilirsin," dedim çabucak. "Belki-"

"Sessiz ol, Rynnie," diye fısıldadı. Ağzımı kapattım.

"Hiç böyle düşünmemiştim," dedi bana. "Oh," diye aptalca cevap verdim.

"Bir gün onun yaptığını anlayacağımı ve anlayışın kafamda doğru olanı yapacağını düşündüm. Ya da uyandığımda bunun diğer tarafında olacaktım ve bu sadece hayatta olan başka bir şey olacaktı."

"Kişisel bir deneyimim yok Boone, ama bu şekilde olduğunu sanmıyorum."

"Evet," diye mırıldandı, belli ki onu yönlendirdiğim aydınlanmayla sarsılmıştı.

Bundan sonra söylemek istediğim şeyi söylememeyi düşündüm ama madem buradaydık ve Boone konuyu kapatmıyordu, ben de söyledim.

"İntihar felsefesine fazla girmek istemiyorum ama nerede olduğunu sadece Jeb biliyordu. Umarım en azından siz, yaptığı şey için ona duyduğunuz öfkeyi, onu yüzüstü bırakan sisteme duyduğunuz öfkeyle değiştirseniz bile, aşmanın bir yolunu bulabilirsiniz."

Bu sözler üzerine aniden sırt üstü dönerek beni de yanına aldı, böylece söylediklerime üzülmediğini anladım. Ve beni kendisine ne kadar sıkı tuttuğundan daha iyi anladım.

"Boone," diye yarı üşümüş bir halde başımı kaldırıp ona baktım.

Üzerimdeki baskıyı biraz olsun azalttı.

Yeşil gözlerinde ne olduğunu gördüğümde zar zor hissettim.

Evet, o sabah adamımı bir dizi aydınlanmaya götürüyordum. "Sadece Jeb nerede olduğunu biliyordu," dedi usulca.

"Evet," diye onayladım.

"O yerde olmasından nefret ediyorum," dedi bana.

Sesinin tonuyla, karşı koymaya çalışmadığım gözyaşlarımın gözlerimi ıslattığını hissettim ve çenesini okşamak için elimi kaldırdım.

"Ben de nefret ediyorum ve onu tanıımıyordum bile."

"O seni severdi, Rynnie. Sadece seni sen olduğun için değil, benim için de severdi."

Böyle düşünmesine bayıldım.

Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı süzüldü. "Buna sevindim."

Boone elini kaldırdı ve başparmağıyla ıslaklığı süpürdü.

Sonra yanağıma değil gözlerime odaklandı ve itiraf etti, "Bunu yapan birinin ne kadar bencil olduğu, geride bıraktıklarını görüp neden bunu alamadığını anlamadığı hakkında sahip olduğun için tam bir pislik gibi hissettiğin bu gerçekten boktan düşüncelerin var. *Onun* nerede olduğunu düşünmek bir kez bile aklıma gelmedi Ryn. Bizi bıraktığı yerde değil. Ama nerede olduğunu. Acı çeken arkadaşımı bir kez bile düşünmedim."

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve başımı salladım.

"Gerçekten de öyle, arkadaşım acı çekiyordu ve bu acıya bir şekilde son vermek zorundaydı ve bu kadar acı çekmesinden nefret ediyorum ve keşke bundan kurtulmanın başka bir yolu olsaydı, ama bununla nasıl başa çıkacağı benim seçimim değil."

Tekrar başımı salladım.

"Yani, size ailemin öyle olmadığına dair söz versem de, sanırım bununla yargılayıcı davranıyordum."

"Hayır," diye karşı çıktım. "Sadece yas tutuyordun."

Yüzümü iki elinin arasına almadan önce gözleri parladı ve dayanılmaz bir tatlılıkla, "Teşekkür ederim bebeğim," dedi.

Ona titrek bir gülümseme verdim.

Yüzümü ona yaklaştırıp ağzını sertçe ağzıma bastırduğunda rahatlamak için ellerimi çenesinden çekmek zorunda kaldım.

Beni nazıkçe ittiğinde, "Ağırdan çıkmaya hazır mısın?" diye sordu.

"Sadece sen

öyleysen."

"Öyleyim."

Tekrar başımı salladım.

Boone bu kez bizi yataktan çıkarmak için bir hamle daha yaptı. Beni banyoya götürürken el ele tutuştuk.

Ve orada, benim için diş fırçamı doldurdu.

On Dokuzuncu Bölüm

Ebeveynlerle Tanışın

Ryn

Cuma günüydü.

Kıyamet günü.

Boone tam o sırada ailesini havaalanından alıyordu.

Onları otellerine yerleştirecek, sonra da bir içki içip anne, baba ve oğul olarak biraz hasret giderecekti.

Ve Mag beni birkaç saat içinde akşam yemeği için onlara bırakacaktı, Boone'un evine uğradıktan sonra eşyalarımı boşaltacaktım.

Yatak odamdaydım, hafta sonu için çantamı hazırlıyordum, Pepper ve Evie Juno ile yatağında tembellik ediyorlardı.

Mag oturma odamdaydı, kız kıza vakit geçirmekten vebadan kaçır gibi kaçıyordu.

Lottie ve Mo, Boone'un ailesiyle birebir vakit geçirebilmesi (ve benim de biraz mola verebilmem) için hafta sonu onlarla kalmama izin vermeyi teklif etseler de Boone, anne babası yanımda olduğu için iş yapma şeklimizi değiştirmeyeceğimize karar vermişti.

Onun yatağında uyuyordum.

Ve hafta sonumuzu birlikte geçiriyorduk (sadece çoğu zaman için,

ailesiyle birlikte).

Bununla savaşılabildim. Boone'un pes edeceğini biliyordum. Kendimi rahatsız hissetmemi istemediğini biliyordum.

Ancak Jeb hakkındaki o konuşmadan sonra, bunu ailesinin yanında yapmak zorunda kalsam bile, nabzını tutmak için adamıma yakın olmak benim için önemliydi.

Boone bazı şeyleri kabullenmişti ama babamın hayatımı ne kadar derinden etkilediğini fark ettiğimde (ve bunu bilmiyordum), bunu anlamamanın bunun ötesine geçtiğiniz anlamına gelmediğini biliyordum.

Özellikle de Boone'un uğraştığı "o" değil.

Gergindim çünkü Boone ailesini gerçekten seviyordu ve benim de onların beni sevmesine ihtiyacım vardı.

Ayrıca iyi bir durumda değildim çünkü günlük kontrol görüşmesinde anneme Boone'un ailesinin şehre geleceğini ve onlarla buluşacağımı da söylemiştim.

Açıkça bir şey söylemedi ama Denver'da yaşadığı ve onun benim için önemli olduğu kadar kendisi için de önemli olduğunu hissettiği ve henüz onunla tanışmadığı için incindiğini söyleyebilirdim.

Pennsylvania'da yaşıyorlardı ve ben de onlarla buluşuyordum.

Dürüst olmak gerekirse, annemin Boone ile tanışmasını onun için güvenli kılacak bir yol bulmalıydık.

Ama o kadar mutluydum ki, *sonunda* en iyi erkeği buldum şaşkınlığı içindeydim, tamam, bir kız çocuğu olarak benim hakkımda pek bir şey söylemiyordu, ama aklıma gelmedi.

Bu yüzden gergindim, ailelerle tanışmak üzereydim ve tüm bunlar vardı.

Boone'da zaten bir sürü şeyim vardı.

Ama toparlanıyordum çünkü kızlarımı (artı Mag'in kıcını, dolayısıyla onu oturma odasında, bizden olabildiğince uzakta) Flatiron Crossing alışveriş merkezinde çok fazla para harcadığım bir alışveriş çılgınlığına sürüklemiştim.

Ve şimdi - yatırım yapmam gereken bir evim, o evin ipoteği, haftalardır uyumadığım bir evde ödediğim kira ve ara verdiğim bir işim olmasına rağmen (gerçi maaşlı, ama Smithie bunu sonsuza kadar yapamazdı, çünkü ona izin vermezdim ve bu Brett / Kirli Polis sorununun çözülmesi o kadar uzun sürecek gibi görünüyordu) - iç çamaşırları, ayakkabılar ve el çantaları da dahil olmak üzere her kıyafet hafta sonu Ebeveynlerle Buluşma için yepyeniydi.

Berbat durumdaydım.

"Berbat durumdasın," diye ilan etti

Pepper. Juno kıkırdadı.

Bu arada Hattie bizimle gelmeyi reddetti.

Bu arada, kızların anlattığına göre, Hattie işe tam zamanında gelmiş, süslenip püslenip sahneye çıkmış, üzerine bir şeyler giymiş ve hemen sonra da çekip gitmişti, çünkü Hattie birdenbire çok meşgul olmaya başlamıştı.

Hiçbirimizin bilmediği *bir* şey yapıyordu. Sormuş olsak bile.

Tekrar tekrar.

"Ya benden hoşlanmazlarsa?" Yeni bir çift yırtık skinny jean'i katlayarak sordum (yeni bir çift açık kahverengi, açık parmaklı, yüksek topuklu bootie, dar beyaz nervürlü bir atlet ve soluk pembe, hafif, sarkık bir boyfriend hırka ile uyumlu olacaktı).

"Seni çok sevecekler," dedi Evie.

"Senden hoşlanmamaları kimin umurunda?" Pepper ekledi. "Boone seni seviyor."

Çıldırmış gibiydim, aniden Pepper'a odaklandım ve "*Benden hoşlanmaları kimin umurunda?*" diye bağırdım. Benim *umurumda!*"

"Bebeğim, sakın ol."

Bu ses Mag'in durduğu kapıdan geldi.

"Evie ve tüm kadınlar için, lütfen şunu kabul edin, bir erkeğin bir kadına rahatlamasını söylemesi, o kadın üzerinde neredeyse her zaman ters etki yaratır," diye onu eğittim.

Dudakları büküldü, söylediklerimi duymazdan geldi ve şöyle dedi: "Boone'un ailesiyle birkaç kez tanıştım. Sağlam insanlar. Gülünç derecede uyumlular. Oğullarını gerçekten seviyorlar. Seni ürkütmek gibi olmasın ama bana annesini hatırlatıyorsun."

"İğrenç," diye mırıldandı Pepper.

"Danny," diye fısıldadı Evie ısrarla.

"Bu kötü bir şey değil ve annesiyle tanıştığında beni anlayacaksın," dedi Mag ve gülümsedi. "Yani belli ki babası senden hoşlanacak."

"İğrenç," diye tekrarladı

Pepper. Juno kıkırdadı.

Evie gözlerini devirdi.

"Annesi de öyle," diye bitirdi Mag.

"Aradığım kişi o," diyerek Mag'e durumu açıkladım. "Bunu anlıyorum," diye cevap verdi Mag. "Ben onun için tekim," diye devam ettim.

Mag, "Boone size karşı hıyarlık ettiğimiz için kığımızı tekmelediğinde bunu bizimle paylaştığı için bunu kesinlikle anladım," dedi.

Vay be.

Yine de yikes değil çünkü... *ne kadar tatlı.*

Evie, Pepper'a "Danny'ye bunu yaptığı için hâlâ biraz kızgınım," dedi. "Anlıyorum," dedi Pepper Evie'ye.

"Bana kötü davranmadı," dedim Evie'ye. "Sadece mesafeliydi ve oğlunu destekliyordu."

"Yine de hiç hoş değil," diye yanıtladı Evie.

"Her neyse," diye araya girdi Mag. "Bitti. Demek istediğim, imkansız gerçekleşse ve Boone'un ailesi seni sevmese bile, Pepper haklı, o seviyor. Bunu görecekler, yani görmezlerse asla bilemezsin."

Ama benden hoşlanmayabileceklerini söylediğinde yüzümdeki kanın çekildiğini hissettim.

Muhtemelen Evie'nin "Danny!" diye bağırmasının nedeni de buydu. Mag Evie'ye, "İmkânsız olduğunu söyledim," dedi.

"Bundan hiç bahsetmemeliydin," diye karşılık verdi Evie.

"Tamam, bu konu hakkında konuşmayı bırakmamız gerekiyor," dedim. "Odaklanmam lazım. Toplanmam lazım. Meditasyon yapmalıyım. Bir kadeh tekila içmeliyim. Bu geceki kıyafetimi yeniden düşünmeliyim. Bir Valium'a ihtiyacım var."

"Kıyafetin harika," dedi Pepper yatağımdan kalkarken. "Eğer değiştirirsen delirirsin."

Juno onunla birlikte uzaklaştı ve yanıma geldi. "Her zaman çok güzel görünüyorsun, Rinz."

Doğru.

İşte böyle. O kadar da iyi değildim.

Ama ben biraz daha iyiydim.

Ona gülümsedim. "Teşekkürler, tatlım."

"Buradan gidiyoruz," dedi Pepper Juno'nun elini tutarak. "Onları öldürün derdim ama yapacağınızı zaten biliyorum," dedi bana.

Bana göz kırptı. Juno

bana el salladı.

Ve gittiler.

"Hayatta kalacak mısınız?" Mag onlar kaybolduktan sonra sordu.

"Ukalalık etmeyi bırakmazsan Boone'a bana kötü davrandığını söyleyeceğim," diye karşılık verdim.

Mag gülmeye başladı ve sonra oturma odasına geri döndü. Bu düşündüğüm gibi bir tehdit değildi.

Not edildi.

"Toplanmana yardım edeyim," diye teklif etti Evie ve sonra o da yataktan kalktı.

Toplanmama yardım etti. Daha sonra ben makyajımı tazelerken (çok fazla değil ama kesinlikle çaba sarf ediyordu), saçlarıma dökümlü bukleler yaparken, ayak bileğime kadar uzanan yırtık olmayan skinny jean'imi giyerken, üzerine krem rengi, omzu açık, kolları İspanyol paça bir bluz, boğazımın dibine oturan ince bir kolye ve nude askılı sandaletler giyerken benimle takıldı.

İşim bittiğinde, vakit gelmişti.

Boone'un yerine gittik.

Çantamı bıraktıktan sonra Evie ve Mag beni şehir merkezindeki Jax Balık Evi'ne götürdüler.

Bana cesaret verdikten sonra, Mag beni içeri götürürken Evie arabada kaldı.

Bizi kapıdan içeri soktuktan ve Boone'u bulduktan sonra başını eğdi ve kulağıma "Harika olacak Ryn" dedi.

Ona baktım.

Bana gülümsedi.

"Hey," diye selamladı Boone, belli ki bizi görmüş ve kapıda beni karşılamıştı.

Benim adamım.

Harika bir adam.

Ona baktım.

Bana gülümsedi. Tamam, şimdi daha iyiydim.

"Ben gidiyorum. İyi eğlenceler. Ailene selamımı söyle," dedi Mag.

"Olur. Sonra," diye yanıtladı Boone, elimi tuttu ve "Hazır mısınız?" diye sordu. Hayır.

Başımı salladım.

Elimi sıktı, gözleri ışıldadı, böylece benim ne yaptığımı bildiğini anladım.

hazır değildi.

Sonra beni ailesine götürdü.

Bunu yaptığında neredeyse yüzüstü düşüyordum.

Boone'un babası koltuğundan kalkmış, o kadar içten görünen dostça bir gülümsemeyle gülümsüyordu ki, eğer öyle olmasaydı, Robert De Niro'ya oyunculukta taş çıkartırdı.

Ayrıca uzun boylu, zayıf, çok çekici bir adamdı.

Hayır.

Çünkü Boone'un annesi Ralph Lauren'in karısına benziyordu, daha gençti ama daha az muhteşem değildi.

Ralph hakkında bir belgesel izlemiştim, karısı yetmişli yaşlarındaydı ama otuz beşten çok kırk beş yaşında bir kadın gibi görünüyordu.

Bayan Lauren yumuşak başlı, tatlı dilli ve kocasına açıkça tapan biriydi.

Bunu hedef olarak işaretlemiştim (bir erkek bulduğumda) ve o ana kadar tamamen unutmuştum.

Şimdi hatırladım.

Hiçbir zaman yumuşak dilli olmayabilirdim (olmak da istemezdim, bu ben değildim), ama tatlı (sadece benim versiyonum) olduğumu, erkeğime açıkça tapabildiğimi ve Boone'un annesinin zamansız güzelliğine öldüğüm güne kadar sahip olduğumu umuyordum.

Ellili yaşlarında olmalıydı ve yirmi beş yaşında görünen otuz beş yaşında bir kadın gibi görünüyordu.

Mag'e onu mu

hatırlattım? Ne kadar

tatlı değil mi?

"Baba, bu Ryn," diye tanıttı Boone masaya oturduğumuzda. "Rynnie, bu benim babam Porter."

Porter Sadler elimi sıcak bir şekilde tutarak, "Ryn, seninle tanıştığıma *gerçekten* memnun oldum," dedi.

Tamam, "gerçekten" vurgusu iyi hissettirdi.

"Sen de," diye cevap verdim.

Annesi de ayaktaaydı ve elini uzatmış bana gülümsüyordu.

"Ryn," dedi onu aldığımda. "Ben Anne-Marie. Tanıştığımıza memnun oldum." "Ve sen," diye cevap verdim.

Gitmeme izin verdi.

Boone ve babası sandalyemi çekmeye çalışırken birbirlerine çarptılar.

Baba gibi, oğul gibi.

Sırıttılar ve Porter geri çekildi.

Kare masaya oturdum, erkek, kız, erkek, kız, yani Anne-Marie ile karşı karşıyaydım.

Boone beni altına aldı ve gördüğüm şeyi gördüğümde emin olmak için her iki ebeveynini de hızlıca bir kez daha taradım ve Boone'un babasının vücuduna, annesinin saçlarına ve gözlerine sahip olduğunu fark ettim.

İlk kez kardeşlerinin neye benzediğini merak ettim.

"Kapıdaki Mag miydi?" diye sordu annesi.

"Evet, kalamadı. Selam söyledi," diye yanıtladı Boone.

"Evie arabadaydı, arkadaşım, onun kız arkadaşı," diye açıkladım.

"Alışveriş yapıyorduk. Sanırım eve gitmeye hazırdı."

"Ah," diye mırıldandı Anne-Marie, belli ki erkekler ve alışveriş konusunda tecrübeliydi. Sonra, "Arkadaşın Mag'in kız arkadaşı mı?"

I yapmadı istiyorum için olsun içine ve
bütün Lottie-eşleştirme Ben bir striptizciyim olayına yol
açabileceğini düşünerek.

Neyse ki Boone'un hazır bir yanıtı vardı.

"Ortak arkadaşlarımız var," dedi.

"Ah," diye mırıldandı Anne-Marie.

"Boone bize bir ev çevirdiğini söyledi," diye söze girdi Porter.

"Evet," diye onayladım, ellerimle bir şeyler yapmak için önümdeki menüyü aldım ama incelemedim.

Anne-Marie, "Buradayken görmeyi çok isteriz," dedi. Ona gülümsedim. "Bu harika olur."

O da gülümsedi.

Servis görevlisi geldi ve bir içki isteyip istemediğimi sordu. "Cin gimlet," diye sipariş ettim. "Hendrick's lütfen."

"Cinini bilen bir kız," dedi Porter onaylayarak.

"Cin içmeyi pek bilmem," diye itiraf ettim. "Sadece Hendrick's'i Bombay, Tanqueray ya da Beefeater'dan daha çok sevdiğimi biliyorum."

"Demek istediği, cin *seven* bir kız, böylece birlikte içebileceği biri olacak," diye paylaştı Anne-Marie, bu da önündeki martininin votka olduğu anlamına geliyordu.

Porter, "Hendrick's'i hepsinden daha çok seviyorsa, cinden anlıyor demektir," dedi.

Anne-Marie başını salladı, *erkekler ve onların gösterişli fikirleri*

içki jesti.

Ona sıırttım.

"Bu içki siparişini verdikten sonra, sizin için biraz meze hazırlamamı ister misiniz?" diye üsteledi sunucu.

Menüme baktım.

Sadlerlar istiridye sipariş etti.

Yemeğimde ne istediğime karar verdim ve istiridyelerin bunun içinde bir yeri yoktu çünkü bir kez denedim, ağzımda hareket etti ve istiridyelerle işim sonsuza dek bitti.

Sonra menümü bir kenara koydum.

Anne-Marie, "Bu çok güzel bir üst," diye belirtti.

"Teşekkürler, ayrıca çok güzelsiniz," diye cevap verdim. "Bana Ralph Lauren'in karısını hatırlatıyorsun. Daha genç olmana rağmen."

Kaşları havaya kalktı. "Ricky

Lauren?" "Onu gördün mü?"

Yüzü ısındı ve daha da çarpıcı oldu. "Evet, bu büyük bir iltifat, teşekkür ederim."

"Acaba lanet olası bir aynada otuz yaş daha yaşlı olan kendisine baktığını ve kendi yansımasına iltifat ettiğini biliyor mu?" Porter Boone'a sordu.

Boone gülmeye başladı.

Anne-Marie tersledi, "Porter!"

"Sevgilim, onun gözleri mavi, senin yeşil ve ondan otuz yaş büyük. Kör değil," diye karşılık verdi Porter. Bana döndü ve göz kırptı. "Biz Sadler erkeklerinin belli bir tipi vardır."

Şimdi gülmeye başlayan bendim.

"Porter!" Anne-Marie yine tersledi.

"Ne?" diye sordu ona.

"Bir kadının yaşını *asla* tartışmazsınız... ve oğlunuzun kız arkadaşına annesine benzediğini söylemezsiniz" diye belirtti.

Porter, "Yine söylüyorum, *o kör değil*," diye karşılık verdi.

"Aman Tanrım, bizim hakkımızda ne düşünüyor?" Anne-Marie tavana sordu.

O zaman onların da gergin olabileceğini düşündüm.

"Kocanızın komik olduğunu düşünüyorum ve birinin size benzediğimi söylemesinin inanılmaz bir iltifat olduğunu düşünüyorum" dedim. Ve dikkatini bana çevirdiğinde, sözümü şöyle bitirdim: "Ve bu şimşek çakması değil çünkü ben

Oğlundan *gerçekten* hoşlanıyorum ve senin de benden hoşlanmanı istiyorum. O kadar ç e k i c i s i n k i."

Yüzü tekrar ısındı ve bunun o n a çok güzel olduğunu söylediğim için olmadığını hissettim.

Tamam, belki de bu düşündüğüm kadar kötü olmayacaktı.

Belki de harika olacaktı.

Eğer şu striptizci olayından uzak durabilirsek. En azından bir süreliğine.

Ev çevirme işimi kurup y ü r ü t m e m ve artık striptiz yapmamam için gereken süre kadar.

Porter boğazını temizledi.

Boone bacağımı sıkı.

Porter Phillies'in o sezonki şansından bahsederek bize bir mola verdi (kulağa korkunç geliyordu). Sonra Boone ile Boone'un artık Rockies taraftarı olduğu konusunda hafif bir tartışma yaşadılar ki Porter bunun endişe verici bir vefasızlık göstergesi olduğunu düşünüyordu. Boone belli ki aynı fikirde değildi. Benim içkim servis edildi, onların istiridyeleri servis edildi ve hepimiz ana yemeklerimizi sipariş ettik.

Servis görevlisi rahat bir tavırla uzaklaştıktan sonra, Anne-Marie ağzına bir istiridye atmadan önce, "Boone bize bir erkekler kulübünde dans ettiğinizi söyledi?" diye sordu.

Lanet olsun.

Boone gerildi.

Vücudum o kadar gerildi ki ikiye ayrılacağını sandım. "Annie," diye homurdandı Porter.

Anne-Marie kocasına kısaca, "Daha önce de paylaştığım gibi, eğer bu konuda utanması gerektiğini düşünüyorsa, nedenini bilmiyorum," dedi. "Bizim de böyle hissettiğimizi bilmeli ve bu konuyu kapatmalı."

Bana baktı.

Sonra da ortaya koydu.

"Ben gençken ve üniversitedeyken, bütün işi annemin kuşağının yaptığını sanırdım. Sütyenlerini yaktılar, falan filan." Şimdi boş olan istiridye kabuğunu daire içine aldı. "Sonra girdiğim ilk işte patronum bana 'Günüşığı' dedi. Orada bulunduğum süre boyunca, toplantılarda bile, 'Günüşığı' bunu dikkatimize sundu' derdi. Ya da 'Günüşığı' bunu dosyada buldu' derdi. Çok aşağılayıcıydı."

"Aman Tanrım, bahse girerim," diye cevap verdim.

"Bir avukat için çalışıyordum. Paralegaldım," diye bilgi verdi. "Ondan durmasını istedim. O da *bana bu* kadar hassas olmayı bırakmamı söyledi. Bu bir iltifattı. Neşeli bir mizacım vardı. Bunun bir iltifat gibi gelmediğini anlatmaya çalıştım ve tekrar kaçınmasını istedim. Ona nasıl davranması gerektiğini söylememden hoşnut değildi, söylediğim şey bana nasıl hitap edilmesini istediğim olsa bile. Bir ay içinde işten çıkarıldım. Ama ondan önce, bir baş belası olarak damgalandığım açıktı. İşimi kaybetmemek için, bir dahaki sefere başka bir işte böyle bir şey olduğunda, ki oldu, çenemi kapalı tuttum."

Bu *en kötüsüydü*.

"Çok özür dilerim," dedim sanki ciddiymişim gibi, çünkü kesinlikle ciddiymdim.

"Demek istediğim şu ki, Ryn, bir kadını hayatı hakkında verdiği kararlar nedeniyle yargılayan bir kadın, kadın değildir. Hayatınız boyunca egzotik bir dansçı olmak isteyerek büyümüş olsanız bile, bu sizin seçiminiz olacaktır ve bir kadın başka bir kadına seçimleri hakkında kötü hissettirdiği ya da daha kötüsü, onları elinden almaya çalıştığı anda, kaybettik demektir."

"Savaşta mıyız?" Porter sohbet eder gibi sordu.

"Seninle değil, sen aydınlanmışsın," diye cevap verdi Anne-Marie umursamazca. Porter birasına uzanırken, "Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun," diye mırıldandı. "Anladığına sevindim," dedim Anne-Marie'ye.

Ama Porter şöyle cevap verdi: "Karımın demek istediği, tatlım, anlayacak bir şey yok."

Aman Tanrım.

Bu harikaydı!

Çünkü Boone'un ailesi, özellikle de annesi (ama aynı zamanda babası), tamamen *harikaydı*.

Önce ona sonra da kıza
gülümsedim. Onlar da
gülümsedi.

Sonra Anne-Marie'nin yüzü oğluna doğrulttuğunda sertleşti. "Ve şimdi rahatlayabilirsin."

"Senden bu konuyu Ryn'e açmamamı istediğimi hatırlatırım," diye karşılık verdi, çok mutsuz bir şekilde.

Uh-oh.

Anne-Marie, "Bunu sordun çünkü bu durumdan utandığı çok açık ve ben de onu rahatlatmak istedim," diye karşılık verdi.

Boone, "Yine de senden bu konuyu açmasına izin vermeni istedim ve bunun çok fazla bir şey olduğunu düşünmedim," diye karşılık verdi.

Anne-Marie biraz utanmış
görünüyordu. Ama sadece biraz.

"Oğlum, annen ne zaman istenileni yaptı ki?" Porter not aldı ve bana baktı. "İşte ben böyle aydınlanıyorum. Beni ezip geçiyor."

Anne-Marie, "İstemiyorum," diye itiraz etti. "İstiridye mi yiyoruz?" diye sordu.

"Evet," diye cevap verdi.

"Boone ve ben istiridye sever miyiz?" diye zorladı. "Sen seversin," diye burnunu çekti.

"Karides kokteyli yemeyi tercih ederim," dedi. "Ama istiridye senin en sevdiğin yemek."

"*Yoksul değiliz*, Porter Sadler." Zarif, parlak cılalı, mükemmel yuvarlak ve uzun tırnaklı elini masaya doğru uzattı. "Karides kokteyli istiyorsanız, sipariş edin."

Dehşete düşmüş görünüyordu ve nedenini açıklamakta tereddüt etmedi.

"Kadın, karayla çevrili bir eyalette deniz ürünü yenmez. Bu restoranda olmamızın tek nedeni Denver'da en sevdiğin restoran olması ve Boone'u gördüğümüzde *hep* buraya gelmemiz."

Gözlerini bana çevirdi. "Bu onun kuralı. Karayla çevrili eyaletlerde deniz ürünleri yok. Sanki uçaklar icat edilmemiş gibi. Ve soğutma."

Porter, deli olduğunu düşünmemi istemiyormuş gibi hızlıca, "Bu kesin ve katı bir kural değil," dedi. "Evde yiyoruz ve denize kıyımız yok."

"Zar zor," diye mırıldandı Anne-Marie.

Boone'a döndüm ve "Annenle babanı çok seviyorum" dedim. Boone bir süre gözlerimin içine baktı.

Sonra bana doğru eğildi, boynumdan yakaladı, beni kendi tarafına çekti ve yakışıklı yüzünü yüzüme dayayarak kahkahayı bastı.

* * *

Boone'la birlikte onun evine gittiğimizde yaptığımız gibi, önce o içeri girer, ben kapıda beklerdim, o karanlıkta kötü adamların pusuya yatmadığından emin olmak için ışıkları yakardı, ben de o izin verdiğiğinde içeri girerdim. Ve o gece ailesiyle akşam yemeğinden sonra Porter saati not etmeden önce biraz caz dinlemek için El Chapultepec'e gittiğimizde yaptığımız şey buydu ve kendini "kaka" ilan etti.

Gerçi gecenin üstesinden gelebilecek gibi görünüyordu ama Anne-Marie zayıflamamış gibi davranıyordu.

Sabah Uber'le gelip kahve ve çörek yiyeceklerdi, evi gösterdikten sonra da Racines'te geç saatte brunch yapacaklardı.

Sonra eve dönerken Boone'u yarın akşam onlara lazanya pişirmeme izin vermesi için ikna ettim. Ona annemin tarifi olduğunu, nasıl yapılacağını bana onun öğrettiğini ve mutfak repertuarımdaki lezzetli olduğuna söz verebileceğim tek şey olduğunu söyledim.

Dört gözle bekliyordum.

Hepsini.

"Sorun yok bebeğim," diye seslendi Boone.

İçeri girdim, döndüm, kapıyı kapattım, kilitledim ve şöyle dedim: "Umarım annenle baban gibi didişmeye başlarız. Çok eğlenceliler."

Arkamı döndüğümde neredeyse ağlayacaktım, çünkü Boone tam oradaydı, bunu beklemiyordum ve beni korkutmuştu.

Boone'un elleri doğrudan kıcıma gittiğinde artık korkmuyordum, ben yer değiştirdim ve geriye doğru yürüyordum, Boone ileri doğru yürüyor ve konuşuyordu.

"Bu kotları beğendiğimi söyleme fırsatım olmadı," diye mırıldandı kıcıımı sıkarken.

"Bildiğim iyi oldu," diye mırıldandım, ellerimi göğsünde gezdirirken. "Ve gömleğin de harika," diye devam etti.

"Kollar can sıkıcıydı. Yemek yerken araya giriyorlar."

Bacaklarımın arkası yatağa çarptı ve sonra bluzum gitti.

Bu, o sorunu halletti, o gece başka bir şey yediğimden değil.

Boone'un öyle olmasını umuyordum.

"Seni seveceklerini söylemiştim," diye fısıldadı.

"Onları seveceğimi söylemeyi unuttun," diye fısıldadım.

Bana gülümsedi.

Sonra başını eğdi ve beni öperek içime girdi ve yatağa düştük.

Ve Boone'un o gece yemek yemeyi bitirmediğini görecektim.

Ama ağzında bir şey olan tek kişi o olmayacaktı.

Yirminci Bölüm

Hayatımda Hiç

Ryn

Tek bir endişem bile olmadı ve bunu Boone'a da söyledim. Gördüğünüz gibi ben de geç olgunlaşan biriydim," diye açıkladı Anne-Marie.

Ertesi sabahı ve Boone'un yuvarlak yemek masasında oturuyorduk, Anne-Marie ve ben.

Boone ve Porter mutfaktaydı, Boone annesine biraz daha kahve yapıyor, Porter da bir çörek daha alıyordu.

Sadler'ların kahveyi bir kenara bırakabileceğini söylemek için. Porter da çörekleri kaldırabilir.

"Sana bu saçmalıkları anlatmasına izin verme," dedi Porter masaya yaklaşarak. "Hayatının her döneminde fotoğraflarını gördüm ve yarısından fazlasında yanında bulundum ve her zaman muhteşemdi."

Saçlarının tepesini öpmek için eğilmek üzere durdu. Anne-Marie mutlu bir şekilde gülümsüyordu.

Porter doğruldu ve sandalyesine geri dönerek, "Ama şaka değil, Boone cılız, çirkin, küçük bir serseri," dedi.

Kahvemde boğuldum.

"Porter!" Anne-Marie ısırdı.

Porter, "Yalan söylemiyorum," dedi.

"Gerçekten," dedi Anne-Marie bana dönerek, "eğer bu hafta sonunu onu öldürmeden atlatırsam, bu bir mucize olacak."

Boone mutfaktan, "Eğer bu hafta sonunu ikinizi de öldürmeden atlatırsam, bu bir mucize olacak," dedi.

Anne-Marie oğluna doğru döndü. "*Ben rol yapmıyorum.*"

"Anne, kız arkadaşına ne kadar çirkin bir pislik olduğumu söylüyorsun." "Boone Andrew Sadler! Ağzını topla!" diye bağırdı öfkeyle.

Aman Tanrım, bu insanlar çok komikti.

"Anne, ben otuz üç yaşındayım. Kendi evimde 'siktir' diyebilirim, özellikle de sen kadınım la bu saçmalaktan bahsedip dururken," diye karşılık verdi Boone. "Sanırım ondan hoşlandığımı anladın. O yüzden sen gittikten sonra da burada kalmasını istiyorum."

Gülme isteğine karşı savaştım ve kazandım.

"Sanki bana kendin söylememişsin gibi, tatlım," diye hatırlattım, ama o anki ruh hali içinde bunu dikkatle yaptım.

"Evet, Rynnie, ama bunun babamın üç çörek yemesi üzerinden tartışılmasından pek hoşlanmıyorum," diye karşılık verdi Boone.

"Sayıyor muyuz?" Porter sordu.

"Porter, gerçekten. Kolesterolün," dedi Anne-Marie alçak sesle. "Turp gibiyim," diye açıkladı.

Bana bir kez daha başını salladı, bu seferki *erkekler ve onların sağlıkları hakkındaki sanrıları* anlamına geliyordu.

Porter, "Biliyor musun, bu o kadar da zekice değil, şimdi bize karşı çete kuracak bir kadının var," diye işaret etti, sallanan kafayı ya da gönderdiği mesajı kaçırmadı.

"Sonunda," diye karşılık verdi ve bana, "*Hayal* edebilirsin," dedi son kelimeyi korkunç bir tonda, "ben ve evimde dört erkek çocuk. Size söyleyeyim, her şey onların f-kelimesine olan eğilimleriyle başlamıyor ve bitmiyor."

Sahte bir ürperti verdi.

İyi bir taneydi.

Bunun üzerine kendimi gülmeye bıraktım.

"Oğullarımın kadınları bulacağı günü iple *çekiyorum*, böylece her şeyden... her şeyden... kurtulmuş olacağım," diye bitirdi.

Daha çok güldüm.

Telefonum çalmaya başladı.

Porter, "Her saniyesini çok sevdin," dedi.

Telefonumu almak için ayağa kalktığımda, "Oğullarımdan biri yanımda f-kelimesi kullandığında kullanmıyorum," diye cevap verdi.

"Anne, vazgeç artık. Ben bir erkeğim. Küfür ederim. Kumar oynamam, hile yapmam ya da çalmam. Kendini şanslı say," dedi Boone annesine son Nespresso fincanını getirirken.

Ayrıca annesine kahve getiren bir evlattı ve bunun da bir anlamı olmalıydı.

Yani, cidden.

Bu insanları sevdim.

Onlara gülümsemeyi bıraktım ve telefonumu kontrol ettim. Kalbim sızlıyordu.

Angelica.

Telefonu yüzüme kapattığından beri ondan haber almamıştım, şimdi ne oldu?

Haftalar önce mi?

Bu arada annem, Ang'in Etsy işi yapan bir arkadaşı için "iş" bulduğunu ve çıkartma tasarlamak ya da yer tutucuları oymak için daha fazla zamanı olması için paketleme ve postalama işlerini yapacak birine ihtiyacı olduğunu söyledi.

Yarı zamanlı çalışıyordu. Masanın altından nakit para (muhtemelen Angelica hükümetten ne koparırsa koparabilsin diye). Ve bence tamamen düzmece.

Annemin yorumu: "En azından deniyor." Benim yorumum: Saçmalıktı.

Ama kimse bana sormadı ve ben de artık bu işin içinde değildim, yani benimle bir ilgisi yoktu.

Şimdi de o arıyordu.

Çocuklardan haber yoktu. Görünüşe göre Portia okula dönmüştü. Brian'ın nasıl biri olduğunu bildiğim kadarıyla, Jethro her zaman Jethro olacaktı, ebeveyni olmasa bile onunla ilgilenecek biri olacaktı.

Kendimde değildim ve onları özlememiş gibi davranmak için elimden geleni yapıyordum ama artık bu konuda hiçbir şey yapamazdım, her ihtimale karşı güvende olmazlardı çünkü ben güvende değildim, bu yüzden her zamanki gibi... ileriye.

Ve yine o arıyordu.

Telefon çalmayı bıraktı, ona çok uzun süre baktım.

Ama Angelica ne zaman bir şey istese, her şey yeniden başlıyordu.

Ya da çocuklarla ilgili kötü bir şey olabilir.

Telefonu kaptım, Sadler'lara döndüm ve ikisinin bana dostça bir merakla baktığını gördüm, birinin kaşları çatılmıştı ve "Üzgünüm. Buna bakmam gerekiyor. Bir saniye." dedim ve banyoya doğru ilerledim.

"Hey," diye cevap verdim.

"Kardeşin hastanede," diye açıkladı. "Onu bugün taburcu edecekler, sonra da zaten tutuklandığı için hapse girecek, gerçi o kadar sarhoştur ki muhtemelen bunu hatırlamıyordur. Ve kefaletle serbest bırakılması gerekecek. Ben artık bu işin içinde değilim. Ne düşünürsen düşün, hiç param yok. Olsaydı bile, onun sarhoş kışına vermezdim. Ve kafasını o kıştan çıkarana kadar çocuklarını görmeyecek. Bunu söylediğimi ona söyleyebilirsin. Ayrıca hala içiyorsa buraya gelmeye *çalışmamasını*, yoksa polis çağıracağımı da söyleyebilirsin."

Tuvalete giden yolu yarılamıştım ki, "hastane" kelimesini duyunca durdum. "Hastanede mi?" Fısıldadım.

"Araba kullanırken park halindeki bir arabaya çarptı. Ondan başka kimse yaralanmadı. Emniyet kemeri takmıyormuş ve kafasını çok kötü çarpmış, kolu mahvolmuş, her yeri parçalanmış. Beyin sarsıntısı geçirmiş olabileceğini düşündüler, bu yüzden onu bir gece tuttular. Şimdi onu serbest bırakıyorlar, boku yemiş durumda ve buna *sevindiğimi* söylemeliyim. Belki bu sayede *uyanır*."

Sorularım vardı, yaklaşık bir milyar tane, ama o kinini kusmaya devam etmeden önce sorularımı dile getiremedim.

"Bil diye söylüyorum, onunla işim bittiğine göre seninle de işim bitecek, Brian'ı kaybetmek kolay olmadı. Bu kadar erken hamile kalmak ve bir hayatımın olmaması da kolay değildi. Tüm arkadaşlarım eğleniyor ve bir şeyler yapıyordu. Okula gidiyorlardı. İşe başlamak. Daire tutuyorlardı. Giyinip kuşanıp kulüplere gidiyorlardı. Ben ise evde Portia ile şişmanlıyordum ya da kirli bebek bezlerini değiştiriyordum ve kocam da içmekten uyuyamıyordu. Belki biraz eğlenmek istedim. Belki de *normal* olmak istedim. Ya da bir süreliğine öyleymiş gibi davranmak. Ve anlamadığı için bir kaltağın yüzüme vurmasını istemedim. Tek yaptığım aşık olmaktı ve sonra bir baktım ki hayatım tuvalete."

Tanrı şahidim olsun, onun saçmalıklarına ayıracak vaktim yoktu. Bu yüzden "Annem biliyor mu?" diye sorarak kestirip attım.

"Annene oğlunun bu kadar büyük bir pislik olduğunu söylemeyeceğim. June iyi bir kadındır. Ya da en azından *bana* karşı her zaman terbiyeli olmuştur."

"Ne hastanesi?"

"İsveççe."

Telefonu ona kapattım ve arkamda çok yakınımda olan Boone'a çarparak döndüm, neredeyse üstüme çıkacaktı.

Başımı arkaya eğdim.

"Kardeşim bir kaza geçirdi. İsveç Hastanesi'nde." "Çantayı al bebeğim, gidelim," diye cevap verdi hemen.

Çantama koştum.

Boone'un yoluna geri döndüğümde annesi çantasını omzuna almış, anne ve babası da kapıya doğru ilerliyordu.

Porter, "Biz de geleceğiz," diye karar verdi. Nonononononono.

"Ben-"

Porter nazıkçe ama kararlı bir şekilde, "Biz de seninle geliyoruz, bebeğim," dedi.

Doll.

Boone'un, oğlunun kız arkadaşlarına "bebek" diyen bir babası vardı. Ağlamak istedim.

Yapmadım çünkü Boone'un eli benimkinin etrafında sıcak ve güçlü bir şekilde kapandı ve kendimi toparladım.

Boone'un Charger'ının önünde kimin oturduğuna dair ufak çaplı bir tartışma yaşadık; Anne-Marie'nin aceleyle sürücü tarafına geçip arkaya o şekilde binmesi, Porter'ın yolcu tarafının arkasına geçmeden önce beni nazıkçe kenara koyması ve Boone'un da elini başımın üstüne koyup beni öne katlamasıyla çözüldü.

Boone bizi bir dakika kadar yolda tuttukten sonra kekeleyerek, "Kardeşimin... onun bir sorunu var. Ve kazadan önce içiyordu. Başka kimse yaralanmadı," dedim ve son cümleyi çok hızlı söyledim.

"Sorun değil tatlım, değil mi?" Anne-Marie öne doğru eğildi ve kolumu okşadı. "Şimdi seni hastaneye götürelim ve kardeşine kavuşturalım. Tamam mı?"

"Evet, tamam."

"Seni arayan kişi annene söyledi mi?" diye sordu.

"Uh...hayır-hayır. Hayır."

Evet.

Hala kekeliyorum.

"Benim ya da Boone'un onu aramasını ister misiniz, yoksa bunu siz yapabilir misiniz?" "Ben gerçekten, şey, bilirsin, karar vermedim-"

Anne-Marie nazikçe, "Anneni ara, Kathryn," diye emretti.
"Doğru, evet, doğru," diye fısıldadım, telefonumu kaldırarak.
Boone'un eli kalçama dolandı ve bırakmadı. "Hey, şekerparem," diye selamladı annem.
"Anne-" Sesim çatallaştı.
Boone'un parmakları gerildi.
"Ryn," diye fısıldadı annem. "İyi misin, bebeğim?"
"O iyi. Onu serbest bırakıyorlar. Ama Brian bir kaza geçirdi. Boone şu anda beni İsveç'e götürüyor."
"Yola çıkıyorum," dedi.
"Anne," diye yutkundum. "İçki içiyordu. Tutuklanmış. Serbest bırakıldığında onu gözaltına alacaklar."
"Tamam, Kathryn. P e k a l a , tatlım. Seni anlıyorum. Önce kardeşinin iyi olup olmadığına bakalım. Ön tarafta buluşalım. Tamam mı?"
"Evet, anne."
"Boone'un kullanacağını mı söyledin?" "Evet," dedim.
"Tamam. Güzel," dedi.
"Ailesi bizimle birlikte. Sana söylediğimi hatırlıyor musun? Şehirdeler."
Annem ilk başta bir şey söylemedi, emindim çünkü hala onunla tanışmadan önce onlarla tanışmamın büyük bir hayranı değildi, özellikle de onlar uzakta yaşarken ve o yaşamazken, tekrar etmeye değdi.
Şimdi, muhtemelen hepsiyle tanışacağı için daha az hayranıydı.
"Tamam, onlarla tanışmak çok güzel olacak," dedi. "Boone da, sonunda." Hiç de eğlenmemiş gibi bir kahkaha attım.
Boone'un parmakları daha sıkı sıkı.
Annem bana "Ryn, her şey yoluna girecek," dedi. "Evet," diye yalan söyledim.
"Yakında görüşürüz."
"Evet," diye tekrarladım.
"Güle güle, şekerparem."
"Güle güle, anne. Seni seviyorum."
"Ben de seni seviyorum, Kathryn." Adamım.

Annem.

Telefonu

kapattık.

Elimdeki telefonu düşürdüm.

"Rynnie, benimle misin?" Boone şefkatle sordu.

"Evet," diye mırıldandım, pencereden dışarı bakarken *Brian'ın ailesini korkutmak ve hayatını daha da berbat etmek için Boone'un ailesinin şehirde olmadığı bir hafta sonu seçemeyeceğini* düşündüm.

"Ryn, hey," Boone kalçamı salladı. "Benimle kal."

İleriye doğru baktım.

"Evet," diye fısıldadım.

"Tamam," dedi Boone, elini kalçamdan çekti ve yüzünü yukarı çevirdi.

"El," diye sordu.

Elimi onunkinin içine koydum.

Parmaklarını sıkıca etrafına doladı, kendine doğru çekti ve kalçasına dayadı.

Boone'la olan bu temas, onun ne kadar harika biri olduğunu gösteren bu işaret, ilk kez kendimi daha iyi hissetmemi sağlamadı.

* * *

Yani bir kız, bir erkeğin ailesiyle tanışmak, erkeğin kendi ailesiyle tanışması, herkesin birbiriyle tanışması ve tüm bunların ne kadar kötü gidebileceği hakkında çeşitli korkunç düşüncelere sahiptir.

Ancak en çılgınca hayallerimde bile, İsveç Tıp Merkezi'nin lobisinde yaşananlar belki de *kimsenin* hayal edemeyeceği kadar kötüydü.

Neyse ki annem de Sadler'lar da (üçü de) aynı şeyi yapıyordu, bu yüzden gariplik stratosfere değil, sadece tehlikeli bölgeye ulaştı.

Belki de zayıftı ama umurumda değildi.

Üniformalı bir polisin asılı olduğu Brian'ın odasının önüne geldiğimizde, Boone'dan benimle içeri gelmesini istedim.

Angelica yırtık olduğunu ve kötü görünüyorsa Boone'a ihtiyacım olduğunu söyledi.

Ve Brian son zamanlarda bana pek iyi davranmıyordu, bu yüzden eğer böyle davranmaya devam ederse Boone'a ihtiyacım olacaktı.

Annem gıkını bile çıkarmadı, Porter ve Anne-Marie de. Sadler'lar bize kahve getireceklerini ve bekleme odasında olacaklarını söylediler.

Boone, Boone olarak, tek bir kelime söyledi. "Kesinlikle."

Boone içeri girmek için polisle konuştu.

Önce annem içeri girdi ve Boone onun ardından içeri girdiğimizde elimi tuttu. Ve Brian yıkılmıştı.

Belli ki cam kırıkları vardı çünkü yüzünün her yerinde küçük kesikler vardı. En kötü yaraların dizisi, tahminimce en büyük yaradan geliyor gibiydi. Bandajın altındaki yara alnının tam ortasıydı. Ve kolu askıdaydı.

Evet, o kafa yarası vardı ve nasıl görüldüğü ve ne kadar inanılmaz derecede *kötü* olabileceğini nasıl açıkça ortaya koydu.

O da solgun görünüyordu, ama solungaçlarının etrafı yeşildi, ilki sağlığı ve durumu, sonuncusu ise akşamdan kalmaydı.

Evet, son bir şey daha.

Yatağa kelepçelenmişti.

Annemi gördüğünde utangaç görüldüğünü fark ettim. Beni gördüğünde kızgın görünüyordu.

Boone'u görünce öfkeleni.

"Bu herifle ciddi misiniz?" Bize söylediği ilk sözler bunlardı.

"Brian, bu Boone, kız kardeşinin erkek arkadaşı ve-" Annem başladı. "Şimdi de onu mu beceriyorsun?" Brian bana sordu.

Nefesimi içime çektim.

Boone kıpırdamadan durdu.

Bu arada Brian da annemin gittiği Lottie ve Mo'nun partisine katılmıştı.

Orada bir sürü insan vardı, onun da Boone'la tanıştığını sanmıyordum. Ama belli ki kim olduğunu biliyordu.

Brian, "Muhtemelen ailene ve arkadaşlarına karşı kullanman için her türlü boktan şeyi almasını sağlayabilirsin, seni becermesine izin verirsin," diye devam etti.

Annem, "Brian, içinde bulunduğun duruma odaklanmak istemediğini tahmin edebiliyorum," dedi. "Ama hiçbir zaman kız kardeşinle bu şekilde konuşman doğru değil."

Boone'un eli benimkini pompalamaya başladı.

Brian, "Anne, benimle bir çocukmuşum gibi konuşmayı kes," dedi. "O zaman çocuk gibi davranmayı bırak," diye karşılık verdi.

Brian tekrar Boone ve bana baktı.

"Biliyorsun, Ryn'in A-Takımı kışını benim bokuma sokmasına ihtiyacım yok. Böyle pazılara sahip olmak için kaç tekrar yapıyorsun, *kardeşim*? Siktir, şaka gibisin."

"Brian, konuşmayı kes," diye tersledi annem.

Boone aniden bana döndü ve ısrarla "Ryn!" diye bağırdı.

Ama hepsi bu kadardı.

Her şey karardı ve ben dışarıdaydım.

* * *

"Siktir git."

"Beni sikmek mi? Tanrım, kız kardeşin az önce hastane odanda nefesini tutarak bayıldı çünkü bir yandan sevdiği erkek kardeşinin hayatını mahvetmesini izlerken bir yandan da ona iğrenç şeyler fırlatmasını dinlemekle başa çıkamıyor. Bir polisin sizi gözaltına almak için dışarıda beklediği bir oda, çünkü etrafınızda döndüğünü sandığınız bir dünyadan çıkamıyorsunuz. Onun gününü mahvettiğin için değil. İlk yıllarda seninle ilgilendikten sonra hayatının son birkaç yılını mahvettin."

"Aziz Kathryn."

"Evet, bana öyle geliyor."

"Olabilir, çünkü senin aletini emiyor."

"Tanrım. Sen şakadan anlarsın Brian, ne kadar büyük bir şakacı olduğunu görüyorum."

Gözlerimi açtım.

Brian'ın hastane odasının köşesinde bir sandalyedeydim, annem kolumda oturmuş elimi tutuyordu.

Biraz kambur duruyordum ama Boone ve Brian'ın birbirleriyle bu şekilde konuştuklarını duyunca doğruldum ve fısıldayarak "Anne" dedim.

Başını salladı ve fısıltıyla "Bırak olsun" dedi. Ben de başımı salladım ve "Anne" diye tekrarladım.

"Bunu duyması gerek."

"I-"

"Sessiz ol, Kathryn."

Onun ötesine baktım ve sadece Boone'un vücudunun çizgilerinden bile ne kadar kızgın olduğunu anlayabiliyordum.

Yatağın ayak ucundaydı, muhtemelen ellerini kardeşimin üzerine koymaya kalkışmayacağı **b i r** yerde duruyordu.

Brian yüzü kızarmış ve çileden çıkmış bir halde oturuyor, Boone'a doğru eğiliyordu.

Ama annemle beni duymuş olmalıydı çünkü doğrudan bana bakıyordu.

"Aziz Kathryn uyanıyor," dedi küçümseyerek.

Boone kardeşimin beni görmemesi için yana kaydı.

Ayrıca "Tanrım, hâlâ sarhoşsun." dedi.

"Sadece birkaç tane içtim ve bu o kadar da büyük bir mesele değil." "Lanet olası bir hastanedesin."

"Bir kaza geçirdim!"

"Aklını başına topla, bir kazaya *sebepe oldun, kardeşim*. Ve sen çok şanslısın, hiçbir fikrin yok. Birine vursan, hapisten çıktıktan sonra hiç umut olmazdı, o kadar zayıfsın ki, suçluluk duygusu seni yok ederdi ve hayatının geri kalanını lanet olası bir şişenin dibinde geçirirdin."

Annem yüzünü buruşturdu.

Boone'a seslenmek için ağzımı açtım.

Annem başını salladı.

Ağzımı kapattım.

"Biliyor musun, seni buraya ben çağırmadım,"

dedi Brian. "Kız kardeşin çağırdı."

"Kız kardeşimin ne istediği umurumda değil, anlamıyor musun?"

"Evet, bunu kız kardeşinden önce anladım."

Yüzümü buruşturdum.

Annem elimi sıkıca tuttu.

"Biliyor musun dostum," diye söze başladı Boone, "seni buraya getiren şeyin ne olduğunu bilmiyorum ama kendine çeki düzen versen iyi olur. Çünkü o iki kadın sana ne olduğunu duyduklarında buraya gelmek için her şeyi bıraktılar. Hayır, kendine ne yaptığını. Buraya gelip iyi olduğunu görmek ve arkanı kollamak için her şeylerini bıraktılar. Bana bakıp kardeşinin kaza geçirdiğini söylediğinde Ryn'in yüzündeki ifadeyi hayatım boyunca unutmayacağım. Asla unutmayacağım. Çünkü o bakış lanet olası ruhumda bir delik açtı."

Gözlerimi sıkıca yumdum.

Brian buna yanıt vermedi.

Boone konuşmaya devam edince gözlerimi tekrar açtım.

"Ve eğer kendine çeki düzen vermezsen, bir dahaki sefere bu ya da buna benzer bir şey olduğunda, eğer öyle ya da böyle bir trajediyle sonuçlanmazsa, canlarını sıkmayacaklar. Ve kendini özlemeyeceğine ikna etmeye çalışabilirsin, ama eğer bu boku gerçekleştirirsen, lanet olası günlerinin geri kalanında onları kaybettiğin için kendine işkence edeceksin."

Bununla birlikte döndü ve gözleriyle beni yaktı.

"Bebeğim, bu odadan benimle birlikte çıkmanı gerçekten çok istiyorum," dedi. "Git," diye teşvik etti annem. "Ben ağabeyinle konuşacağım."

Annemi Brian'la yalnız bırakmak istemedim.

Ama yüzündeki ifadeyi ve Boone'dan geldiğini hissettiğim duyguyu görünce başımı salladım ve ayağa kalktım.

Boone elini uzattı.

Ona doğru ilerledim ve aldım ama durdum ve Brian'a baktım. "Seni o kadar çok seviyorum ki," diye fısıldadım.

Brian'ın başı, irkilmesinin verdiği güçle yana kaydı. "Lütfen, kendine gel," diye bitirdim.

Sonra Boone beni odadan çıkardı.

* * *

"Porter bana bir Samsung aldı. Benimle konuşuyor. Onun her şey olduğunu düşünüyor. Ama bir buzdolabının neden seninle konuşması gerektiğini anlamıyorum," dedi Anne-Marie anneme.

"Bir buzdolabının yiyecekleri soğuk tutmak dışında ne işe yaradığını gerçekten anlamıyorum," dedi annem Anne-Marie'ye. "Bir arkadaşım bunlardan bir tane aldı, fiyatı beş bin doların üzerinde. Ve su bile dağıtmıyor."

"Delilik," diye mırıldandı Anne-Marie.

"Ama Maria bana bunların buzdolaplarındaki en harika şey olduğunu söyledi," dedi annem. "Eminim Ryn bunlardan birini buraya koyarak ne yaptığını biliyordur. İnsanlar bunların harika olduğunu düşünüyor, bu evi buzdolabı yüzünden satabilir."

"Şey, bunu anlayabilirim. Eğer bir şarap dolabı olsaydı," diye cevap verdi Anne-Marie. İkisi de kıkırdamaya başladı.

Boone, kolunu omuzlarıma dolamıştı ve beni ön tarafım onun tarafına gelecek şekilde tutuyordu (ve bu yakın bir şekilde tutulmuş olacaktı),

Kolunu gererek beni şefkatle sıktı.

Başımı omzuna koydum ve beline doladığım kollarımla ona karşılık verdim.

İkimiz de buzdolabının benim tarafımdan alınmadığını paylaşmadık.

"Annie! Yeni plan!" Porter evin derinliklerinde bir yerden bağırdı. "Gelecek ay Savannah'ya tatile gitmiyoruz. Denver'a geliyoruz. Ryn'in fazladan bir çift ele ihtiyacı var."

"Sana söylemiştim," diye mırıldandı Boone.

"Porter Sadler, uçuşlarımızı ve tüm turları ayarladık!" Anne- Marie bağırarak karşılık verdi.

"Sanki ben bir sürü eski eve bakmak istiyorum!" diye bağırdı. "Ben istiyorum!" diye karşılık verdi.

"Aydınlanmış bir adamın laneti!" diye bağırdı.

"Tanrım," dedi Boone nefesinin altından.

Sessizce gülmeye başladım.

"O deli. Savannah'ya gitmeyi çok isterim," dedi annem.

Anne-Marie, "Görünüşe göre fazladan bir biletim olacak," diye cevap verdi. Tekrar kıkırdamaya başladılar.

Boone bizi hareket ettirdi, beni arka kapıdan çıkarmak için onları genişçe sıyırdı.

Sonra beni arka bahçenin ortasına götürdü.

Ve orada, beni kendisine çevirdi ve kollarını omuzlarıma dayadı ama yüzünü benimkine çok yaklaştırdı.

"Yani bu kontrol sorununuz, bayılana kadar nefesinizi tutmanıza kadar uzanıyor, böylece sizi mahveden bok size gelmeyi bırakacak mı?"

İşte başlıyoruz.

"Belki," dedim.

"Bebeğim, *bayılmıştın*. Nefesini tuttuğunu bilmeseydim seni yakalamak için hazırdım, kendine zarar verebilirdin."

"Bu daha önce sadece bir kez oldu," diye onu temin ettim. "Dur tahmin edeyim, babanla."

"Evet."

Ağzı gerildi. Evet.

İşte geldik.

Alnımı göğsüne koydum ve ben koyduğumda kollarını göğsüne sardı.

omuzlarımın etrafında.

Benimkini onun ortasına sardım.

"Benim huzurum için Rynnie, dikkatli olmalısın ve bunu yapmayı bırakmalısın," diye mırıldandı başımın üzerinden.

"Annen ve baban kardeşimin alkol sorunu olduğunu biliyor." "Evet."

"Ve annem sizinle ve onlarla, hastane yatağına kelepçelenmiş oğlunu kontrol etmek için hastaneye giderken tanıştı."

"Ve?"

Başımı geriye doğru eğdim ve gözlerini yakaladım. "Boone, kendini benim yerime koy."

"Kardeşlerimden biri benim kontrolüm dışında bir sorun yaşadı diye annen benim hakkımda kötü düşünür ve kendi gözünü çıkarırdı."

İyi bir noktaya değindin.

Ve bu doğruydı.

Devam etti.

"Ve ailemin bugün gördüğü şey, kardeşini çok seven bir kız kardeşti, sorunları ne olursa olsun, onun incindiği ve başının belaya girdiği düşüncesiyle darmadağın olmuştu. O kadar kötü durumdaydı ki zar zor konuşabiliyordu."

Hmm.

"Ve oğluna kavuşmak için her şeyi bırakan bir annesi olduğunu gördüler."

Bu daha iyi bir bakış açısydı.

"Annen de arkanda seni kollayacak bir adam ve ailesi olduğunu gördü."

Başka daha iyi bir yol.

"Başka bir deyişle," diye devam etti, "annem ve babam evi inletirken o ikisinin buluşup pahalı buzdolapları hakkında kıkırdamalarını mı tercih ederdim? Belki. Ama tanışma şekilleri de hiç fena değildi."

"Bay Brightside," diye fısıldadım, ona doğru bastırarak.

"Rynnie, dünyayı kontrol edemezsin. Boktan ebeveynleri var diye yeğenlerin için her şeyi yoluna koyamazsın. Boktan ebeveynleri var, ama sahip oldukları ebeveynler onlar ve bu konuda yapabileceğin hiçbir şey yok. Hayatın akışını istediğiniz gibi ayarlayamazsınız."

Değer verdikleriniz için her şey mükemmel olacak. Nefesini tutup kardeşini susturamazsın, böylece onun çirkinliğini duymak zorunda kalmazsın, erkeğin ve annen de duymaz. Ve bebeğim," yaklaştı, "dikkat et. Hattie'nin Axl'ı içeri almasını sağlayamazsın ve Axl'a içeri girmesi için gerekli aletleri veremezsin. Bu nasıl olacaksa öyle olmalı, ya da olmayacaksa öyle olmamalı."

Sonuncusunu göreceğiz.

"Tanrım, Ryn, beni dinliyor musun?" diye sordu.

Hattie ve Axl'a karışacağımı kesinlikle biliyordu.

Yine de durum ciddiydi, bu yüzden "Evet Boone, seni duyuyorum ve haklısın" dedim. Hattie ve Axl hariç, ama bunu o anda paylaşmayacaktım, çünkü bunu zaten biliyordu. "Ve dikkatli olacağım. Ve ben... Bilmiyorum."

"Gitmesine izin vermenin bir yolunu bul."

Ona sıırıttım. "Belki daha fazla sekse ihtiyacım vardır."

Kıkırdamaya başladı ve söz verdi, "Bu konuda yardımcı olabilirim.

Bu konuyla ilgileneceğimden emin olabilirsiniz."

Daha da yaklaştım, hâlâ ona

sırıtıyordum. Sonra ciddileştim.

"Ama gerçek şu ki, üzerinde çalışacağım. Söz veriyorum. Tamam mı?"

"İyiden de öte. Ve ben buradayım. Ve yardım

edeceğim." Ona sımsıkı sarıldım.

Eğildi ve ağzını benimkine değıdirdikten sonra "Tamam" diyerek konuşmamızı bitirdi.

"Baban Tazı'nın alet kemerini bulmadan önce içeri girsek iyi olur. Tazı'nın alet kemerine kimsenin dokunmasından hoşlanmadığını fark ettim."

Boone yine kıkırdamaya başladı ama beni eve doğru çevirdi.

O anda çok dikkatli olduğumu söyleyemezdim, Boone hariç, ne kadar tatlı olduğu için, ama üç ebeveynimizin de döndüğümüz anda arka pencereden uzaklaşmasını kaçırmadım.

Boone, "Hepsi belgelenebilir," diye

mırıldandı. O da bunu kaçırmadı.

"Çok şirinler."

"Evet, annene kız arkadaşının işinden bahsetmemesini söylemedin, ta ki kız arkadaşın bundan bahsedinceye kadar.

birlikte."

Sesi hoşnutsuz geliyordu.

Bu da şirindi.

"İçimi rahatlatmakta haklıydı."

"Doğru olan babamın söylediği. O bir buharlı silindir." "O zaman kendine iyi bir kız arkadaş bulmuşsun."

"Bunun sadece yataktayken geçerli olduğunu fark ettim," diye belirtti.

"Bu kötü mü?"

Yürümeye devam ederken bile yüzünü benimkine yaklaştırdı. "Azıcık bile değil," diye homurdandı.

Ona buruşturulmuş bir burun verdim. O da öptü.

Sonra, eve çarpmadan önce, bizi nereye götürdüğüne dikkat etmeye başladı.

Ailelerimizin hepsi mutfak dolaplarımın kalitesinden memnunmuş gibi davranıyordu.

Sertifikalı değil.

Ama tamamen aptalca.

Ve biliyor musunuz?

Bayıldım.

* * *

O akşam annem ve ben Boone'un mutfağında lazanya yapıyorduk.

Boone ve ailesi Boone'un oturma odasında sohbet ediyorlardı ama hepimiz aynı alanda olsak bile çoğunlukla bize yer veriyorlardı.

Annem erişte, doğranmış haşlanmış yumurta ve mozzarella peyniri ile uğraşıyordu.

Et sosu ve süzme peynirle uğraşıyordum.

İşimizi yapabileceğimiz kadar yakın bir yere sıkışmıştık.

"Evini gerçekten beğendim," dedi nefesinin altında.

"Evet," diye kabul ettim.

"Ve ailesi de harika," diye devam etti. "Evet," diye katıldım.

"Ve ondan gerçekten hoşlanıyorum."

"Evet," dedim, daha derinden ve azımsanmayacak bir duyguyla.

"Ryn, nasıl olduysa öyle oldu ve bitti. Bunu geride bırakmalısın."

Annem beni tanırdı.

"Biliyorum. Boone beni o noktaya getirdi."

"Peki şu anda benim kızın kafasında ne var?"

Ona baktım.

"Boone'un Brian'la konuşma şekli. Eğer iyileşirse ya da iyileşmezse ama buradan devam etmenin bir yolunu bulursak, Boone benim adamım ve benim adamım olacak, anne. Bunu hissediyorum. O hiçbir yere gitmiyor. *Asla*. Ve Brian benim kardeşim. Tüm bu kelimeleri aşabilirler mi bilmiyorum. Onları durdurmalıydık."

"Biliyor musun, ben bir anneydim." Oh adamım.

"Anne," diye fısıldadım.

"Kardeşinin başına gelenlerin darbesi, o adamın seni onun yaptığı gibi savunduğunu görmenin ışıltısıyla savaşıyor."

Lanet olsun.

Gözlerimin yanmaya başladığını hissettim.

"Benim kızım hiçbir erkekten böyle bir şey görmedi. Bir kere bile. Tüm hayatı boyunca. Ve biliyorum," dedi içinde gevşek bir erişte olan elini daire içine alarak, "kadınların erkeklere ihtiyacı yoktur falan filan. Benim bahsettiğim bu değil. Sana bakan bir baban yoktu. Sen kardeşine baktın ve bugün bile bunun için sana yaslanmak zorunda kalmam beni incitiyor. Bu yüzden Ryn, erkek, kadın ya da Marslı olması umurumda değil, sadece düştüğünde seni yakalayacak ve sonra senin için savaşacak birine sahip olduğun için kendimden geçtim."

"Sana sahiptim," diye hatırlattım ona.

"Bebeğim, ne demek istediğimi anlıyorsun,"

dedi nazikçe. Başımı salladım.

Ne demek istediğini anladım.

"Şimdi, o ve Brian'la ilgili iki şey var," diye devam etti. "Birincisi, seninle konuşma şekli, Ryn, iyi değildi. Genel olarak iyi değil ama ona olan kız kardeşinle iyi değil. Ve birinin bunu ona açıkça ifade etmesi gerekiyordu."

Bunu tartışamam.

Boone'un her şeyi çok açık bir şekilde ortaya koyduğunu söyleyebiliriz.

"Ve ikincisi, kardeşinin bazı gerçeklere ihtiyacı var. Sen ona birkaç tane verdin. Ben ona birkaç tane verdim. Angelica ona birkaç tane verdi. O kaza ve şu anki durumu da birkaç tane. Ve Boone da bugün ona birkaç tane verdi. Brian'ın dışarıdan biri olarak gördüğü birinden davranışlarının onu seven insanları nasıl etkilediğini öğrenmesinin önemli olduğunu düşündüm ve bunun doğrudan ve hatta öfkeli bir şekilde gelmesinin iyi olduğunu düşündüm."

Hmm.

Bunu tartışabilirim.

"Onun iyileşmesine giden yol bizden geçmeyecek. Bunu sağlayacak olan şey kişisel bir farkındalık olacak," diye devam etti. "*Bu da* kendisine ve sevdiği insanlara zarar verdiğini en ince ayrıntısına kadar anlamasından geçecek. Ve ben oğlumu tanıyorum. Bununla mücadele edecek iradeyi bulduğunda, Boone'a bunu işaret ettiği için kızmayacak. Seni savunacak bir adamın olduğu için mutlu olacak."

Bundan pek emin değildim.

"Ryn, eğer değilse, bu yapacak daha çok işi olduğu anlamına gelir," diye buyurdu annem. "Doğru," dedim kararsızca.

"Doğru," dedi kararlı bir şekilde.

"Sanırım artık yüzümüze karşı konuşmaktan vazgeçmeliyiz," dedim ona.

Başını salladı. "Katılıyorum. Ama onu kurtarmayacağız, Ryn. Sonuçlarıyla yüzleşiyor. Bize nasıl izin verirse ona destek olabiliriz ama bu şekilde değil. Dün gece çok daha kötü olabilirdi. İstemeden de olsa uzun bir süre ona olanak sağladık. Bu artık sona eriyor."

Kafa sallama sırası
bendeydi. Derin bir
nefes aldı.

Bunu yaptıktan sonra mırıldandı: "Hadi şu lazanyayı bitirip adamını ve ailesini doyuralım, çünkü benim Sezar salata sosumu hazırlamam gerekiyor."

Annemin de işin içinde olmasıyla Sezar salatası yapıyordu. Sıfırdan. Bana öğretmediği bir şey. Ve harika bir şeydi.

İşimizi bitirdik ve ben ortalığı toplarken annem Boone'u arayarak giyinmek için ihtiyaç duyduğu tüm malzemeleri bulmasına yardım etmesini istedi.

Boone anneme yardım etmek için uzun bacaklı adımlarını atarken bana yumuşak bir bakış attı ve nazikçe sırtıttı.

Ona bir tane geri verdim.

Sonra gözlerim kanepeye kaydı ve Anne-Marie'nin telefonunda bir şeyler yaptığını gördüm.

Ama Porter'ın bakışları benim üzerimdeydi.

Benimkini yakaladığında, kendi nazik sırıtışıyla gülümsedi. Kalbim sıkıştı ve bu hoş olmayan bir şey değildi.

Ona bir tane geri verdim.

Yirmi Birinci Bölüm

Benim Sonsuzluğum

Ryn

Tamam, o zaman boya. Sonra döşeme. Sonra mutfak. Ve bu hafta sonu dışarı çıkıp aydınlatma konusunda kesin kararlar vereceğiz ve banyo malzemelerini sipariş edeceğiz. Ve sadece söylüyorum, annenin ışıklandırma konusunda hala haklı olduğunu düşünüyorum."

"Babam ışıklandırma konusunda haklı." "Bence krom kullanmalıyız." "Cilalı nikel." Salı sabahıydı. Boone'un ailesi gitmişti.

Kardeşim, tuttuğu avukata göre (annemin bana verdiği habere göre Brian benimle irtibata geçmemiştii), diğer arabaya verdiği hasarın miktarı ve kanındaki alkol seviyesi nedeniyle muhtemelen hapis yatacağı bir duruşmaya kadar hapisten çıkmıştı. Fazla değil. Birkaç gün. Belki birkaç hafta. Ama belki de ona (başka bir) uyanış çağrısı yapmaya yetecek kadar.

Pazar günü Boone, ailesi ve ben annemle brunch yaptık (Sadler'ların Boone ve benimle onsuz zaman geçirmeye ihtiyaçları olduğunu söyleyerek karşı çıkmaya çalıştı.

ama Anne-Marie bunu duymak istemedi). Sonra Porter'ın isteği üzerine hep birlikte ev için gerekli donanım ve eşyalara bakmaya gittik.

Mag ve Evie, Axl, Auggie, Lottie ve Mo akşam yemeği için bizimle buluştu ve annem Boone'un arkadaşlarıyla resmen tanıştı.

Bu konuda gerçekten mutlu görünüyordu. Gün için mutluydu. Yemek için mutluydu. Arkadaşlarımın ne kadar harika olduğu için mutluydu. O ve Anne-Marie çok iyi anlaştılar, yeni bir arkadaşına sahip oldukları için çok mutluydular. Benim adıma da mutlu.

Onun mutluluğu beni de mutlu etti. Ve bizim de buna ihtiyacımız vardı.

Boone'un ailesi Pazartesi öğleden sonra ayrıldı ve annem Pazartesi gecesi telefon ederek Angelica'nın Brian'ın ilk aradığı kişi olduğunu söyledi. Ve hastaneye sadece ellerini ondan temizlediğini paylaşmak için gitti.

Yani şimdi, eziyete geri dönmüştü, ama bir planla.

Smithie's'de hala sahneye çıkamadığım için biraz huzursuzlanmaya başlamıştım, ancak evime odaklanmak için zamanım olduğu için bunun berbat olduğunu söyleyemezdim, bu da geleceğim için hayallerimin peşinden koşmak anlamına geliyordu.

Boone aydınlatma konusunda, "Bu hafta sonu onlara bir kez daha bakacağız ve mağazada karar vereceğiz," dedi.

"Tamam," diye kabul ettim.

"Kim aradı?" diye sordu.

Evle ilgili her şeyin kaydını tuttuğum defterimden Boone'a baktım. "Kim aradı? Ne zaman?"

"Brian hakkında."

Arka bahçemdeki konuşmamızdan beri bu konuyu açmamıştı. Annem ve ben bu konu hakkında konuşmuştuk ama Boone konuyu kapatmıştı. Muhtemelen beni üzmemek için. Ya da kendini kızdırmamak için.

Kısa süre içinde ikincisi olduğunu anladım.

Ancak o sırada bunu bilmiyordum, bu yüzden deftere dönüp konuştum.

"Angelica. Beni aradığında onunla işinin bittiğini söyledi. Bunu ona söyleyebileceğimi ve temizlenmediği sürece çocuklarını göremeyeceğini söyleyebileceğimi de paylaştı. Brian'la işinin bitmesinin benimle de işinin bitmesi anlamına geldiğini söyleyerek ilişkimizin altına bir çizgi çekti ve Brian'ın ona yaptıklarından sonra hayatının nasıl tuvalette olduğunu, çok erken çocuk sahibi olduğunu, kulüplere falan gidemediğini ve normal olmak için biraz zamana ihtiyacı olduğu için böyle bir şey yaptığını anlattı."

Boone'un cevap vermediğini fark ettiğimde ilk olarak nereyi boyayacağımı (mutfak) konuşuyor ve not alıyordum.

İşte o zaman, ne yazık ki gecikmiş bir şekilde, odanın havasını hissettim. Boone'un ruh halini.

Ona baktım.

Oh adamım.

Yüzündeki granit ifadeyle eğildiğim tezgâhtan doğruldum ama bir şey söyleyemeden sordu: "Yani seninle işi bitti ama hâlâ ağabeyinin sözcülüğünü mü yapıyorsun?"

"Boone-"

"Benimle taşak mı geçiyorsun?" diye kükredi.

Vay be.

Bu aşırı oldu.

"Orada mıydı?" diye sordu.

"Pardon?" Hâlâ patlamasının etkisinden kurtulmaya çalışırken sordum. "Hastanede miydi?"

"Onunla işinin bittiğini söylemeye gitti," diye paylaştım.

"Ve sonra seni aradı. Sevişmek, çocuk yapmak, kovduğunda evini, kovduktan sonra parasını almak istediği bir adamdan ellerini yıkadı ve işler gerçekten zorlaştı, lanet olası çocuklarının babasıyla işi bitti, seni aradı ve sen anneni aramak, kardeşinle ilgilenmek zorunda kaldın ve o da eve gidip televizyonun karşısında cips yedi."

Ne yazık ki Angelica'ya göre, muhtemelen işin özü buydu. "Boone, bu-"

"Bu berbat bir şey, Ryn." Elini kaldırdı ve bana bir parmak salladı. "Ve o kadının *bokunu* yemekten *bıktın*."

Ona kilitlenmesi için bir saniye vermeye karar verdim. Boone o saniyeyi almak istemedi.

"O kaltağın bir ipucu bulması lazım. Ama öğreneceği tek bir şey var, o da senin onun paspası olmadığı."

"Tamam, burada temkinli davranıyorum ama Angelica'nın Angelica olmasının neden sizi tetiklediğini anladığımdan emin değilim."

"Çünkü hepimizin büyümekten başka seçeneği yok, Ryn. Evet, günlerimi basketbol ve video oyunları oynayarak ve kankalarımınla bira içerek geçirmek istiyorum."

Boone'un "kankalarım ile bira içiyorum" demesine gülmek için kendimi zor tutuyordum.

"Ama bunu yapamam," diye devam etti. "Ödemem gereken bir ipotek, planlamam gereken bir gelecek ve ilgilenmem gereken sorumluluklarım var. İki çocuk doğuramaz ve sızlanıp duramaz, bir kulüp kızı olamaz ve herkesin onun için adım atmasını bekleyemez. Özellikle de *senden*. Sen yeterince adım attın. Ve artık sana bok atılmayacak."

Ve işte oradaydı.

Bahsetmediği kısım, günü kurtarmak için orada olduğuydu ve eğer Angelica benimle uğraşmaya devam ederse, bu onun kahraman sokak kredisine sürekli darbe anlamına gelecekti.

Olayı kavraması için ona zaman tanımak amacıyla yine sessiz kaldım.

Bu kez alıyor gibi görüldüğünde, ona yardım etmek için, "Beni kollamanı seviyorum" dedim.

"Anla bunu, Ryn," dedi sertçe. "Bunu sevmeni seviyorum ama bu benim senin için kim olduğumun bir parçası. Bu sana verdiğim şeyin bir parçası. Ve bu senin hayatın, senin ailen, kararları sen vermelisin, ama Angelica'nın son yaptığı gibi sana bok atmaya başarlarsa devreye girerim ve şu anda yaptığımız gibi bir tartışma yaparız."

Evet.

Benim kahramanım.

"Bununla yaşayabilirim."

Derin bir nefes aldı, geniş göğsü aldığı nefesle birlikte genişledi ve nefesini bıraktı.

Bunu yaptıktan sonra, bomu dikkatlice indirdim.

"Onunla biraz barış yapmam gerekiyor. Portia ve Jethro'yu görmemeyi kabullenemiyorum."

"Anlıyorum," diye cevap verdi. "Ama onu bulmak için bir bok yemeyeceksin." Dudaklarımı birbirine bastırdım.

"Kathryn," dedi uyarıcasına, gözleri ağzımdaydı.

"Onlar için bok yemeye değer ve onları özlüyorum Boone," dedim sessizce. "Siktir" diye tıslaması için bir süre geçmesi gerekti.

Aramızdaki üç adımı geçtim ve elimi karın kaslarına koydum.

"Doğru yolda değil ama hayatı raydan *çıktı*. O da buna katıldı," diye son cümleyi hızlıca söyledim, o da araya girmeye hazır görünüyordu... *hararetle*. "Ama arkadaşlarının sahip olduğu şeylere özlem duyduğunu görebiliyorum ve

yok. Bu konuda depresyona girdiğini ve sorumluluklarının büyüklüğüyle yüzleşmekte zorlandığını görebiliyorum. Şımarık davranıyor, evet. Ve bencil, evet. Ve çocukça, evet. Ve hiç büyüyecek mi bilmiyorum. Ama o köprüye geldiğimizde geçeceğiz. Şimdilik biraz zaman tanınmalı, Brett ve o polislerle olan bu bulutun altından çıkmalı ve sonra da çocukları görebilmek için üzerinden geçebileceğim bir köprü inşa etmenin bir yolunu bulmalıyım."

"Tamam, ama çiziceğin bir çizgi olmalı Ryn," diye öğüt verdi. "Sırtını kırmak, hayallerini askıya almak, kendinden geçecek kadar gergin olmak..." Başını iki yana salladı.

Ben de başımı salladım. "Seninleyim. Ve söz veriyorum, çizginin çekilmesi gereken bir yerde olduğumu düşünüyorsan dinleyeceğim ve neler olup bittiğinin farkında olacağım, böylece zamanı gelirse bunu kendim yapacağım."

Sanki doğruluğumu değerlendiriyormuş gibi beni inceledi.

Sonra mırıldandı, "Bu sözü kabul ediyorum bebeğim," eğildi ve ağzını benimkine dokundurdu.

Tanrım, bunu yapmasına bayılıyordum.

Elimle karın kaslarına bastırırken, diğer elimle de ona doğru eğildim.

"Ve tekrar ediyorum, beni kollamanı seviyorum,"

dedim. "Güzel," diye cevap verdi.

"Annem de bayılıyor."

Gözlerinde bundan memnun olduğunu gösteren bir şey parladı ve "Sevindim" derken ağzı gevşedi.

"Bana verdiğin için teşekkür ederim ama aynı zamanda ona da verdiğin için teşekkür ederim."

"Kahretsin, çok tatlısın," diye mırıldandı.

"Ben de senin hakkında hep bunu düşünüyorum."

Kollarını bana doladı ve öpüşmeye başladık.

Havalanmama izin verdiğinde ona, "Ama sadece söylüyorum, diğer insanların davranış biçimleri senin kahraman statünü etkilemez" dedim.

Kaşları havaya kalktı. "Benim neyim?"

"Senin kahraman olmaya ihtiyacın var Boone," diye cevap verdim. "Bunu anlıyorum. Senin bu yönünü seviyorum. Çok duygusal olmak istemem ama sen benim için osun ve onların yaptığı hiçbir şey bunu etkilemiyor."

"Kahraman olmam mı gerekiyor?"

Ses tonunu tam olarak anlayamadım.

Ben de temkinli bir şekilde, "Bebeğim, biz daha birlikte olmadan önce, bana neler olduğunu öğrenmek ve yardım edebilmek için olayları araştırdın. Brian'ın beni azarladığını duydun ve onu yere serdin. Whitney'nin çimlerini biçiyorsun çünkü kocası orada değil. Daha şeyhin oğluyla olan meseleye girmedik. Ve sen de lanet bir komandosun. Bence kanıtlar senin bir kahraman kompleksine sahip olduğunu gösteriyor ve bu kötü bir şey değil."

Bana baktı.

Sonra gerçekten de başını geriye attı ve kahkahayı bastı.

Söylediğim şeyin komik olduğundan emin değildim ama yine de o bunu yaparken ona gülümsedim.

Ayıldığında beni sıktı ve "Bunu ciddiye alıyorum çünkü sen bilirsin" dedi.

"Pardon?" Ben sordum.

"Bebeğim, her seferinde günü kurtarmak için yarışyorsun. İnsanlar sana bok gibi davransa bile, sen devam ediyorsun."

Hmm.

"Bu bir kahraman olmakla ilgili değil," diye devam etti. "Bu iyi bir insan olmakla ilgili."

Hmm yine.

"Ama Brett'in oraya önce girip ev konusunda bana yardım etmesine biraz bozulduğunu hissettim," dedim.

"Bu farklı, Ryn, çünkü sen benim kızımsın ve hiçbir erkek başka bir erkeğin kızının üzerine on binlerce dolarlık bir şey koymasını istemez."

Oh.

Doğru.

u.

"Bu mantıklı," diye mırıldandım.

Bana sırtıyordu ve içinden "Ama sonuçta bu senin için en iyisinin ne olduğuydu ve hayattan ne istediğinle ilgiliydi, bu yüzden sana aletimi sallamadığımı ve seni geri vermeye zorlamadığımı hatırlatırım" dedi.

Hayır, öyle bir şey yapmadı.

Ona yaklaştım.

Boone ipucunu aldı ve benimle tekrar öpüşmeye başladı.

Mo o günkü güvenlik görevimi almak için gelene kadar bunu yaptık.

Boone çıkarken Mo ile el sıkışıp kol kola girdikten sonra bana döndü ve yürümeden önce çenesini kaldırıp şefkatli bir bakış attı

Kapıdan dışarı.

Ve biliyordum.

O adama aşkıttım.

Hayatımı onunla yaşayacaktım. Ona
bebekler verecektim.

Boone Andrew Sadler'ı severek ölecektim (yıllar yıllar sonra).

Sabahki konuşmamızdan aynı fikirde olmayacağını biliyordum ama dolambaçlı bir şekilde, onunla aramda ördüğüm duvarın yıkılmasını sağladığı için Angelica'ya teşekkür etmeliydim.

Tabii ki, bunu ona asla

söylemem. Ya da Boone'a.

Bu onu gerçek dışı yapmazdı.

Ama sonuçta bir önemi yoktu.

Çünkü o benimdi.

Önemli olan tek şey buydu.

Kulağa ne kadar iğrenç ve romantik gelse de umurumda değildi.

O sabahı, çenesini kaldırışını ve gitmeden önce bana bakışını hatırlayacak
ve günlerimin geri kalanında bunu yapacaktım.

Çünkü Boone'un sonsuzluğum için önemli olan tek şey olduğunu fark
ettiğim andı.

Yirmi İkinci Bölüm

Dul Kadın ve Fare

Boone

Boone'un çalan telefonu onu uykusundan uyandırdı.

Ryn'in saçları göğsünün her tarafındaydı, eşarbı karnından aşağı sarkıyordu ve sarkmadığı tarafının üzerinden sarkıyordu ve o gece onu o kadar iyi çalıştırmıştı ki, gürültüden bile seğirmedi.

Bu da sabahın neredeyse üçünde telefonu çaldığında -başını çevirip saatine baktı- gülümseyecek gibi hissetmese bile gülümsemek istemesine neden oluyordu.

Onu uyandırmamak için dikkatle ama hızla hareket ederek gürültüyü sona erdirdi. Ekranı kontrol etti.

Arayan Hawk'tı.

Boone çalıştıkları işleri hızlıca gözden geçirdi ve Jorge, Auggie ve Zane'in (Hawk'ın ekibinin bir başka üyesi) bir görev için şehir dışında olmaları dışında, gece çalışması gerektiren hiçbir iş yoktu.

Telefonu temkinli ama tetikte bir şekilde "Yo, Hawk" diyerek açtı.

"Sana bir adres mesaj atıyorum. Sana burada ihtiyacım var. Çabuk ol. Ve gizli modda, Boone."

Boone gerildi ve Ryn'in kıpırdanmasına neden olan da buydu.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu Hawk'a.

"Evet ve hayır. Mueller ve Bogart'ın ikisi de öldü," diye yanıtladı Hawk.

Bu haber üzerine Boone kendini yatağın üç santim yukarısına itmekten alıkoyamadı, bu da Ryn'i heyecanlandırmadı.

Bu onu uyandırdı.

Başı yukarı kalktı.

Ama lanet olsun.

Lanet Cisco.

Bir şeylerin gevşemesini bekleyemezdi.

Kabul etmek gerekir ki, Ryn için berbat olan bu durum uzayıp gidiyordu ama Cisco bunu çok daha uzun süredir hissediyordu.

Ailesi şehri terk edeli neredeyse iki hafta olmuştu. Ryn resmi olarak PTO'dan çıkmıştı, ama Smithie ona hala ödeme yapıyordu ve bu hoşuna gitmiyordu. Bir erkeği yanında tutmak giderek zorlaşıyordu. Ve bu konuda hiçbir yerde hiçbir şey olmadığı için, ekip artık 7/24 bir erkeğin gerekli olup olmadığını düşündükleri konusunda iki tartışma yaptı.

Hawk üzölmektense güvende olmanın daha iyi olduğunu düşünüyordu. Boone kararsızdı.

Üzgün olmaktansa güvende olmanın daha iyi olduğu konusunda kesinlikle hemfikirdi.

Ama Ryn zorlanıyordu. Smithie'nin bir revü düzenleyeceğini ve açılış gecesinde büyük bir gösteri yapacaklarını duyuran bir basın bülteni göndermek üzereydiler. Smithie ek ışıklandırma ve özel efekt cihazları yerleştirmiş ve sahnesini kızların rutinlerine uygun hale getirmişti.

Neredeyse gitme vakti gelmişti.

Ryn, Lottie, Pepper ve Dominique ile rutinleri üzerinde çalışıyor olsa da (Hattie değil, Hattie tam kapanma modundaydı, bu da Ryn ve tüm Rüya Takımının mücadelesi ettiği başka bir şeydi), Ryn'i hayatına geri dönmeye yaklaştırmıyorlardı.

Ve açıkçası, bununla birlikte, Ryn'in Felon Fairy Godfather'ı meseleleri kendi ellerine almaya karar vermişti.

Tekrar.

"Siktiğimin Cisco'su," dedi Hawk'a.

"Ne?" Ryn yarı uykulu, yarı endişeli fısıldadı.

"Cisco değildi," dedi Hawk. "Cinayet intiharı." Vay anasını.

"Ne diyeyim?" diye sordu.

"Buraya gel, Boone," diye emretti Hawk. "Ve abuk ol. Eddie'nin bakmamız için burayı daha ne kadar temiz tutabileceğini bilmiyorum. Axl senin evine ve Ryn'e göz kulak olmak için yola ıktı. Tahmini varış süresi beş dakika."

"Bana mesaj at, oradayım," dedi.

Hawk, "Dışarı," diye yanıtladı ve bağlantıyı kesti.

Boone elindeki telefonu bıraktı ve gölgelerin arasından kadınına baktı.

"Gitmeliyim, tatlım."

"Brett iyi mi?"

"Bildiğim kadarıyla, ama gitmem

gerek." "Neden onun adını söyledin?"

"Bebeğim, onun bu işle bir ilgisi yok." Eliyle onun yanağını kavradı. "Hemen sonuca vardım. Ama bir yere gitmeliyim ve oraya hızlıca varmalıyım. Eve gittiğimde konuşuruz. Tamam mı?"

Bir adım bile atmadı.

Başıyla onayladı.

Tanrım, bu kadını seviyordu.

Kimya öğretmeni kıyafetiyle banyodan çıktığı anda farkına varmıştı.

Bu seksle ilgili değildi.

Bu, Ryn'in ona atma olarak söylediğini düşündüğü bir şeye odaklanması ve ona asla unutamayacağı bir anı vermek için harekete geçmesiyle ilgiliydi.

Asla unutamayacağı bir orgazm değildi (gerçi o gece ona verdiklerini de unutmayabilirdi).

Onun için kendini bu şekilde ortaya koymanın nasıl bir cesaret gerektirdiğini hayal bile edemiyordu.

Ama onun için kendini ortaya koymak için her şeyi yaptı. Artık bunu yapabileceğini biliyordu.

Ama şu anki oyunlarının ötesinde, ama onu geliştirmeye hizmet edebilecek bir şekilde kendini ona karşı savunmasız hale getirmek için ciddi bir cesaret gerekiyordu, yoksa yüzüstü düşebilirdi.

Onun için

yapıyorum.

Boone buna

bayıldı.

Ve onu

seviyordu.

Bunu yapmadan önce sevilecek ne kadar çok şey olduğunu gösteriyordu.

Bu.

Oh, evet.

Kesinlikle.

Hem de sonrasında.

Örnek olarak, sabahın üçünde yataklarından kalkması gerektiğini söylemesi ve kadının sorular sorarak onu yatırmaması.

Ama gözlüklü ve topuklu ayakkabılı tatlı Ryn'i, erkeğine göz kulak oluyordu, işte o an anladı.

Onu hızlıca öptüğünde, kadın ondan uzaklaştığında ve adam yataktan kalktığında bunu şimdi daha iyi biliyordu.

Boone giyindi ve kapıdan çıkmadan önce onu bir kez daha öptü.

Mesaj ondaydı ve yaptıkları araştırmayla adresi zaten biliyordu.

Bogart'ın Englewood'daki eviydi.

Arabasına binmeden önce Axl'in cipini gördü ve dostunun dışarıda bir yerlerde bir şeylere göz kulak olduğunu biliyordu.

Sonra arabasıyla o adrese gitti ve üç blok ötede, sokak lambalarının arasındaki gölgelere park etti ve Bogart'ın aralık olan arka kapısına gelene kadar sokak lambalarının ışığında salınarak ara sokaklara girdi ve çitlere yakın yürüdü.

Kapıyı omzuyla yavaşça açarak içeri girdi, böylece ses çıkarırsa durdurabilecekti. Arka tarafa doğru ilerledi ve Hawk o oraya varmadan arka kapıyı açmıştı.

Üstündeki ışık hareket sensörlüydü ama devreye girmede. Ampul hala orada.

Boone karanlıkta net göremiyordu ama yine de ampulün ucundaki gümüşün bir kısmını görebiliyordu.

Birisi vidasını sökmüş.

Hawk'ın bir merdivenle geldiğinden de şüpheliydi.

Başka bir deyişle, o gece gizlilik modunda gelen ilk kişiler onlar değildi.

Boone içeri girdi.

Eddie oradaydı.

Hank değildi.

Mag oradaydı. Mo yoktu.

Çok fazla insan, çok fazla ilgi.

Mürettebat azdı.

Ayrıca Eddie ve Mag'in cep telefonu ışıklarıyla aydınlatılan iki ceset vardı ve ilk bakışta cinayet intiharı olduğu anlaşıyordu.

Boone bu saçmalığa bir an bile inanmadı.

"İtiraf," diye homurdandı Eddie.

Boone dikkatini ona çevirdi ve perdeler kapalı ve telefon ışıkları alçakta olduğu için onu görmekte zorlandı. Ama Eddie'nin başı, vücudu olan karanlık gölgenin üzerinde bir şeyi işaret eder gibi sallandı ve konuşmaya devam etti.

"Crowley'i öldürmek için komplo kurduklarını çünkü fahişelerden bedava para aldıklarını ve bazı pezevenklere koruma sağlamak için para aldıklarını öğrendiğini söylüyor. Cinayeti Bogart'ın işlediğini ama Cisco'yu suçlamanın Mueller'in fikri olduğunu söylüyor. Mueller artık bununla yaşayamayacak noktaya gelmişti. Bogart, Mueller'in onu ortaya çıkıp itiraf etmesi için ikna etmeye çalışmasından memnun değildi. Bu mutsuzluk, Mueller'in artık kendini güvende hissetmediği noktaya kadar büyüdü, çünkü Bogart'ın kendisini ortadan kaldıracığının ya da ailesine zarar vereceğinin kesin olduğunu düşünmeye başlamıştı. Bu yüzden Mueller, Crowley'e hak ettiği adaleti sağlamak için bildiği tek yolla durumun icabına baktı."

Özetlemek gerekirse, bu onu sonunda kahraman olmaya hazırladı. Mueller kötülük yaptı, suçluluk duygusuna kapıldı, ikisi de mavili kardeşleri için nihai adalete hizmet etti.

Tam bir saçmalık.

Boone bu konuda yorum yapmadı.

"Bir intihar notu için çok fazla," dedi. Eddie

kısaca, "Evet," diye cevap verdi.

"Peki sen nasıl buradasın ve başka kimse yok?" Boone sordu.

"Çünkü Mueller'den durumun halledildiğini ve Hank, ben, Mitch ve Slim ile Hawk ve adamlarının geri çekilebileceğini söyleyen bir mesaj aldım."

Boone nefesini içine çekti.

"Mesajımı aldıktan yaklaşık beş dakika sonra Hank aradı, o da benim gibi Mueller'in numarasından bir mesaj aldığını, kızın güvende olduğunu ve Cisco'nun temiz olduğunu söyledi. Kızın Ryn olduğunu tahmin ediyoruz," diye bitirdi Eddie.

Boone boğazının düğümlendiğini hissetti, bu yüzden sorusunu ağzından çıkarmak için çaba sarf etti.

o.

"Ne oluyor lan?"

Eddie, "Beni yakaladın," diye tam olarak cevap vermedi. "Çok düzenli," diye araya girdi Mag.

"Şüphelerimizde haklıyız. Sadece bu ikisi değil. Daha büyük bir şey," Hawk

dedi. "Ve işler karışmaya başladı, bu yüzden ölü ağırlığı kesiyorlar ve vagonları daire içine alıyorlar. Eğer akıllılarsa, her ne yapıyorlarsa bu ikisinin sonuyla bitecek." Gölgesi bir kolunu sallayarak cesetleri gösterdi. "Ama içgüdülerim bana bu işin böyle gitmeyeceğini söylüyor."

Boone'un tahminine göre, "Ortamdan uzaklaşın, dinlenin, yeniden organize olun, daha akıllı ve daha güçlü bir şekilde geri dönün."

"Evet," diye onayladı Hawk.

"Hareket sensörlü ampulü söktün mü?" Boone Hawk'a sordu. Ama Eddie araya girdi. "Ne?"

Hawk ona, "Arkadaki ampul orada ve bağlantı yapmayacak kadar sökülmüş," dedi.

Eddie başını salladı ve Boone bunu zihnine not ettiğini biliyordu.

"Peki Corinne Morton ve Ryn?" Boone sordu.

Eddie cevapladı.

"İntihar notunda bunun da olduğunu söylemeyi unuttum. Morton, Cisco'yu temizlemek için. Ryn, aynı şey için. Gerçi notu yazdığı söylenen Mueller'e göre bu Bogart'ın fikriymiş. Bir suçluyu yakalamış ve Ryn'e tuzak kurmuştu ve Bogart, Mueller'in kirli olduklarını bildiği için müvekkili adına onlara baskı yaptığını söylediği Morton'a bu işi kendisi yapmıştı. Yani onu sadece bir araç olarak kullanmak istemediler, aynı zamanda onu susturmak için de yaptılar."

"Bu notu okumak istiyorum," dedi

Boone. Eddie'nin cep telefonunun ışığı o tarafa doğru sallandı.

Boone kendi silahını ateşledi, birkaç santim önünde, yere doğru tuttu ve hiçbir şeyi rahatsız etmemeye dikkat ederek o yöne doğru ilerledi.

O hareket ederken Mag, "Peki ya ölü fahişe?" diye sordu.

"Ondan hiç söz edilmedi," diye yanıtladı Eddie.

"Onu unuttun mu?" Mag devam etti.

Eddie gizlemediği bir iğrenmeyle, "Bu sikiklerle, sanırım onlar için kızın bir önemi yoktu," diye cevap verdi.

Dokunmadan üzerine eğilerek notu okudu.

Küçük, dağınık el yazısı.

Dar çizgili kağıdın çizgileri üzerinde kesin olsa da.

Eddie'nin söylemedikleri de dahil olmak üzere, Eddie'nin tek bir sayfada özetlediği pek çok şey vardı. Eddie ve Hank'in, Mueller'in "Tony için bu işin sonunu getireceğini" bildiği "iyi polisler" oldukları ve Mueller'in tüm yaptıkları için üzgün olduğu için uyarı alan kişiler olduğu.

Güzel, parlak ve fiyonkla bağlanmış.

Boone yaklaştı ve ışığını tam üzerine tuttu.

Bir adamın eli. Tükenmez kalemde derin bir çöküntü. Ortağını öldürmek ve kendini vurmak üzere olduğunu bilen bir adamın stres altında yazdığını gösteriyor olabilir. Kafasına silah dayamış ve bu dünyadaki zamanının hızla sona ereceğini bilerek yazmış olabilir.

Boone onlara gidip kendilerini becermelerini söylerdi.

Kendisine tuzak kurulduğunu ve suçu üstleneceğini bilseydi, o kağıdın üzerinde el yazısı değil, kanı olurdu.

Mueller'le bir kez karşılaşmıştı ama içten içe Mueller'in de aynı türden bir adam olduğunu biliyordu.

Ama bu işin arkasındaki adamlar, her kimlerse, Mueller'in elinde olmayan bir not bırakmazlar.

Tabii harika bir kalpazan tanımıyorlarsa.

"Bilinen tüm kalpazanların izini sürmeliyiz," diye mırıldandı

Boone. "Evet," diye onayladı Hawk.

Boone doğruldu, döndü ve ışığını cesetlerin üzerinde gezdirdi.

Öldür ya da öldürül senaryosunu sahnelemişlerdi.

Üslerini koruyorlar.

Ama aynı zamanda ikisinden daha büyük bir pislik olduğu bilinen Bogart'ı da nihai kötü adam haline getiriyor.

Kevin Bogart için sonunda kahraman yok.

Bogart'ın elinde bir silah vardı. Sahneye bakılırsa, silahı tutarken ölmüş.

Göğsünden vurulmuş.

Doğrudan kalbe.

Sırt üstü yatıyordu.

Boone dikkatini başka

yöne çevirdi. Mueller

berbat durumdaydı.

Cesede yaklaştı ve yanına çömeldi.

Başından vurulmuş, sağ taraftan, silah 45'likmiş, bu yüzden Bogart sırt üstü yatıyormuş. Bu kadar küçük bir alanda bu kalibrede bir merminin gücü onu tam oraya savurdu, kalbini yok etti, yere düşmeden ölmüştü.

Mueller, ortağının tam karşısında yere oturmuş, bir koltuğun önüne yaslanmış, bacaklarını çaprazlamadan önüne uzatmıştı. Silahı hâlâ elindeyken elini indirmişti. Gevşekti ama oradaydı, yan tarafındaydı.

Boone ışığıyla bir tarama daha yaptı.

Mueller'in arkasındaki duvar, kurşun deliği. Bogart'ın bir pislik olduğu mesajını gözden kaçıran varsa diye söylüyorum, arkadaşına ateş etmesinin nedeni, öldürdükleri kardeşine adalet dağıtmak *değildi*. Onun yerine kendi kışını kurtarmaya çalışıyordu.

Boone yana doğru bir süpürme hareketi daha yaptı. Kan sıçramaları ve beyin parçaları odanın bir metre ötesine, yere ve duvarın dibine yayıldı.

Kışının üstünde otururken öldürüldü.

Koltuğunu koruyarak öldü. Başından geriye kalanlar yana doğru sallanıyordu, vücudu çökmüştü ama dik duruyordu.

Bağdaş kurmayın. Bacaklar düz.

Bacak bacak üstüne atmak o atışı yaptıktan sonra onu dik tutmazdı ama bacak bacak üstüne bile atmamıştı.

Onu dik tutacak hiçbir destek yoktu.

"Kırk beşlikle giderken nasıl oldu da yana düşmedi?" Boone sordu. Eddie yaklaştı ve çömeldi.

Hawk yaklaştı ve aynısını yaptı.

Sıçramalardan kaçınmak için hepsi cesedin bir tarafında sıkı bir şekilde toplanmıştı.

Mag yaklaştı ama cep telefonunu havaya kaldırıp cesedin üzerine doğrultarak onlara doğru baktı.

"İşte. Gömlek," diye

homurdandı Mag. Hepsi

onun gömleğine odaklandı.

Düğmeli. Pamuklu.

Göğüste küçük kırışıklıklar. Zar zor algılanabilir.

Sanki biri malzemeyi avucunun içine almış gibi.

"Bogart'la aralarında bir boğuşma olmuş olabilir," dedi Eddie. "Kurşunu yemesi için onu sabit tutan biri de olabilir," dedi Hawk.

kaydetti. "Sağ tarafına çömelin, sıçramalar etkilenmeyecektir." Mag ışığını hareket ettirdi. "Halida çizik yok."

"Bilinci yerinde değil mi?" Boone sordu.

Eddie, "Birinin şakağıma kırk beşlikle tıkaması için kıpırdamadan oturmazdım," dedi.

"Onu neden alıkoysunlar ki?" Mag sordu.

"Belki değil Bilinçsiz. Belki de aciz durumda." Hawk ayağa kalkarak Eddie'ye "Bunu bildirecek misin?" diye sordu.

"Hank beş dakika ötede benim ağrımın sıcak gelmesini bekliyor. Ve bunun yaklaşık on dakika önce gerçekleşmiş olması gerekirdi," diye yanıtladı Eddie.

Hawk başını salladı ve Mag ile Boone'un hareket ettiğini gösteren bir el hareketi yaptı. Boone, Hawk'ın Eddie'ye alçak sesle, "Konuşacağız," dediğini duydu.

"Evet," diye onayladı Eddie.

Arka kapıda Hawk, "Buluşma yeri, ofis," diye emretti ve hepsi farklı yönlere doğru gecenin içinde eriyip gittiler.

* * *

"Dul kadın ve fare."

Konferans odasıyla uğraşmadılar.

Mo ve Axl çağrılmıştı ve en son Axl geldikten sonra Hawk başladığında hepsi iş istasyonlarının önünde duruyordu.

Boone, Axl'ın orada olmasını sözlü olarak sorgulamadı. Ama bu onu tedirgin etti.

"Mamá Nana'yla buluşmamız fare sayesinde duyuldu. Crowley'nin dul eşi Eddie, Hank ve Ally'den bahsetti," diye devam etti Hawk.

Mantıklıydı, nk Hawk'ın ekibinin hamle yaptığını kimse bilmeyeceği gibi, yakından izliyor ve yapıyor olsalar bile, hiçbir ısı uygulanmamıştı.

Kötü adamlar muhtemelen  şeyi biliyordu.

İlki, Bogart ve Mueller Ryn'i ziyaret ettikten sonra, oyuncular Hawk'ın ofislerinde buluştu.

İkincisi, Mamá Nana bir görüşme ayarladı.

Ve son olarak, Lynn Crowley bazı ziyaretlerde bulundu.

Slim ve Mitch'in de sorular sorduğuna dair söylentiler olabilir.

Ama Hawk'ın n, Lee'nin, hatta belki de Kaos'un Ryn'in evinde yardım etmesi, i çamaşırlarının dğmlenmesine neden oldu.

Kendilerinden iki kişiyi öldürmeleri

yetti. Dikkat çekmişlerdi.

şimdi onu saptırıyorlardı.

Hawk, "İyi haber şu ki, Ryn paçayı kurtardı," dedi. İşte oldu.

Axl'in orada olmasının sebebi.

"Bundan emin misin?" Axl sordu.

Hawk cevap olarak, "Belki de Cisco'nun onu güvende tutma arzusunun boyutunu bilmiyorlardı, bu da kuklalarının ölmesine neden oldu ve bu onları açığa çıkardı" dedi. "Boone ve Ryn o zamanlar yeniydi, bu yüzden belki de Boone'un kadınına olan bağılılığını hafife aldılar, bu da bizim korumamızı sağladı ve aptal değiller, bunun dikkatimizi çektiğini biliyorlar. Her iki durumda da bir daha o kadar aptal olmayacaklar."

Mantıklı geldi.

Yine de önlemler alınacaktı.

"Ama önlem alacağız," diye Boone'un düşüncelerini dile getirdi Hawk ve gözlerini Boone'a dikti. "Panik düğmesi her zaman yanında olacak. Ayrıca dairesine de bir tane yerleştirdik. Arabasına bir takip cihazı yerleştireceğiz. Dorian'la Smithie'de bazı eğitim seansları yapıyoruz. Nereye gittiğini ve orada ne kadar kalacağını size bildiriyor."

Boone başını

salladı. Bu işe

yaradı.

Mag, "Bu, Cisco'nun bir sıçanı olabileceğini bildiği ve onu kapatmadığı anlamına geliyor," dedi.

"Ben de yapmazdım," dedi Hawk. "Bana sadık bir ekibim vardı, onları seçmeye başlamaz, elimdekilerin bağılılığını sarsmaz ve ekibimi gereksiz yere zayıflatmazdım. İhtiyacı olanı almak için tuzağa peynir koyardım. Geçmişte Cisco'yu hafife almıştık. Bu adam onun bir haydut olduğunu düşünmemizi istiyor. Herkesin onun bir haydut olduğunu düşünmesini istiyor. O bir haydut değil. Kararlı biri. Sabırlı. Ve zeki. Biraz peynir koymuş. Sadece onu yiyeni yakalayıp yakalayamayacağını göreceğiz."

Boone, "Bu Mamá'yı oraya koyuyor," dedi.

Hawk, "Mamá nerede olduğunu biliyor, ama daha da fazlası, Cisco onu oraya koyduğunu biliyor, bu yüzden Ryn'i güvende tutmak için fazladan mil gittiğini düşünüyorsanız, Mamá için nereye gideceğini hayal edebilirsiniz," diye yanıtladı.

"Yani annemin de temize çıktığını mı düşünüyorsun?" Axl sordu.

Hawk başını salladı. "Tam olarak değil. Bence annem kendi başının çaresine bakabilir. Ama öğrendiğimiz her şeyden haberdar olduğu için bunu en iyi o yapabilir."

Söz veriyorum.

"Cisco ve Mamá'nın bulundukları yere nasıl geldiklerinin hikâyesini biliyor musun?" Boone sordu.

"Bilmiyordum ama sordum, annem de konuşkan biriydi, çünkü sanırım Cisco'yu Cisco yapan şeyin ne olduğunu bilmemi istiyordu. Artık uyuşturucu satıcısı erkek arkadaşı için fahişelik yapmak yerine Columbia'da edebiyat okuyan Cristina adında bir kızla ilgili olduğunu biliyorum," diye yanıtladı Hawk.

"Tanrım, Columbia. Annem ülkenin en iyi üniversitelerinden birine diploma vererek işi bir adım öteye taşıyor," diye mırıldandı Axl.

Hawk, "Okul harcını ya da kirasını ödeyen anne değil," diye paylaştı. "Tanrım," dedi Boone ve Axl.

"Bu kız Cisco'nun mu?" Mag, bunun Cisco'nun Evie'ye odaklanmayacağı anlamına geleceği umudunu gizlemeden sordu.

Hawk, "Hayır, o sadece birinin umursamasına ihtiyaç duyan bir kız," diye cevap verdi. "Ve Cisco da bunu yaptı."

Pekala.

Tanrım.

Ve Boone yine bu adamdan hoşlanabileceği hissiyle savaşıyordu.

"Yani Cristina için bir şeyler yapıyor..." Boone bunun peşini bıraktı.

Hawk onu aldı. "Annem böyle bir iyiliğin elden kaçmasına izin vermez."

Boone, "Ona zirveye çıkması için ihtiyacı olan şeyi verdi," diye tahmin etti.

Hawk başını salladı ama "Bunu paylaşmadı. Ama oraya varmak için bir sıçrama gerekmiyor. Kabul edemeyeceği eğilimleri olan Valenzuela'nın alaşağı edilmesine yardımcı olduktan sonra, Cisco gibi saygı duyabileceği bir adamı, kendi hassasiyetlerinden bazılarına, önemli olanlara sahip bir adamı güçlü bir yere getirdi. Ve bunu yaptıktan sonra, ona borçlu olur."

Mag, "Bu onun çöküşü olabilir," dedi.

Hawk, "Yanılıyor olabilirim ama tahminimce Cisco'yu temizlediler, Mamá'ya olan ilgilerini kaybedecekler," diye cevap verdi. "Kimse onun ağının boyutunu bilmiyor. Sadece geniş olduğunu biliyorlar. İşlerin kızıışmasını istememesini anlıyorum. Ama onun gibi birinden uzak durmalarını anlıyorum, sadece hedef alınması halinde sorulacak sorular

yüzünden değil

Açıkça yasadışı bir şey yapmadığı için ya da başarısız olurlarsa ve intikam almak için hareket ederse manevra yapabileceği için, ama dışarı çıkarılırsa birinin hesap vermesi gereken bir isyan olabileceği gerçeği. Ama sonuç olarak, kendilerini mahveden cesur hamleler yaptılar ve bu gece ciddi bir yön değişikliği yapacaklarına dair işaretler görüyorum."

Mo, "Bunu yapmak oldukça cesur bir hareket," diye belirtti. "Evet," diye onayladı Hawk. "Ama bunun bir son olduğunu inkâr edemezsin." Adamlar başlarını salladı çünkü hiçbirini bunu inkâr edemezdi.

Hawk, "Lynn Crowley'nin evinde böcek istiyorum ve gözüm üzerinde olsun," diye emretti.

Başka bir deyişle, Ryn güvendeydi, Cisco temizdi, ancak ekip pes etmiyordu.

Bu Boone'un pek hoşuna gitmedi. "Tamamdır," dedi Mag.

Axl sesindeki şüpheyle, "Lynn Crowley'nin onlar için çalıştığını düşünmüyorsun," diye araya girdi.

Hawk ona, "Bence çok korkmuş ve onların kontrolü altında," dedi. Boone araya girerek, "Biraz daha dayan," dedi.

Bunu kısmen kendi zamanlarında, kısmen de Hawk'ın parasıyla yapıyorlardı ve eğer kötü adamlara inanılabilirse, Ryn güvendeydi. "Kazıkları çekmiyor muyuz?"

Hawk onunla göz göze geldi.

"Benim için çok önemli olan ve tüm kariyerlerini toplumun iyiliği için bazı pis işlerle uğraşarak geçirmiş iki adamım var. Ve bu tür şeyler rozet taşıyan herkesi bulandırır. Ama daha da ötesi, her gün işe giderken bir pislikle yan yana olma ihtimalim olduğunu bilmek içimi kemirirdi. Slim pisliklerle uğraştı, insanlığın ne kadar alçalabileceğini biliyor, gizli görevde yaşadı. Bu konuda kendini tutuyor. Ama Mitch'e işkence ediyor. Ve ben bunun durdurulmasını istiyorum."

Boone bunu anladı.

Kesinlikle.

Çenesini kaldırdı.

Hawk, "Cisco ile bir bağlantı kurmanı istiyorum," diye devam etti. "Sana güvenli bir telefon vereceğim. Bunun onun için yapıldığından şüpheliyim. Rahat bir nefes alıp işine dönecek ve kendisini hedef aldıklarını görmezden gelecek değil. Ve onu kontrol edemeyiz. Amacımız aynı olabilir ama birbirimize ters düşeriz. Birlikte çalışmak isteyip istemediğini görmeliyiz.

Eğer öyleyse

bir değer olacaktır."

Boone bunu sorgulamadı. Çok daha k t leriyle çalışmışlardı.

Hawk onları kovdu ve Boone güvenli bir telefonla oradan ayrıldı.

Kendi cep telefonundan numaraya baktı, güvenli olana koydu ve eve giderken Cisco'yu aradı.

Cisco cevap olarak, "Dur tahmin edeyim, ilginç bir gece geçirdin," dedi. "Haberin olsun."

"Doğru anladın. Haber ekipleri ve her şey, adamım. Polis polis cinayeti intiharı mı? Büyük bok."

"Yani temize çıktın," dedi Boone ona. "Ne diyeceğim?" Cisco sordu.

"Mesaj gönderildi, sen vardı çerçevelenmiş. İntihar Not oldu a çok Crowley, Morton ve Ryn'e olanlar hakkında uzun bir itiraf."

"şey... kahretsin," dedi Cisco yavaşça.

"Ve buradan itibaren Hawk birlikte çalışmak istiyor."

"Kahretsin," diye tekrarladı Cisco, bu kez espriyle.

Boone ona, "Bunların hiçbiri bizi eğlendirmiyor Cisco," dedi. " yle olduğumu mu sanıyorsunuz?" diye sorduğunda tüm mizah sesini terk etti.

"Bence bir şeylerin yapılması gerekiyor ve bunu yapmanın en iyi yolu da zıt uçları çiğneyip ortada buluşmayı ummak değil."

Cisco cevap vermekte acele etmedi.

Sonra dedi ki, "Belli ki halletmem gereken bazı şeyler var."

Belli ki.

"O zaman oturup konuşuruz," diye bitirdi Cisco.

"Borçluyum," diye yanıtladı Boone. "Ve son olarak, Ryn'e hâlâ borçlu olduğunuzu düşündüğünüz her şeyi  denmiş sayın."

Cisco'nun notunda "kısmi"  demeden bahsedilmesi dikkatinden kaçmamıştı. "O iyi mi?" Cisco sordu.

"Bu gece eve döndüğümde haberimi paylaştığımda çok daha iyi olacak." "Birlikte yaşamak," diye mırıldandı Cisco. "Bu hızlı oldu."

Resmi olarak değil.

Ama seni güldüren, derin hissettiren ve harika bir sevişme olan biriyle tanışmanın yeni parlaklığı geçmiyordu.

Ve Boone bunun asla olmayacağını biliyordu.

İstikrarsız başlangıçlarını göz önünde bulundurarak, yine de ihtiyaç duydukları türden bir durumla karşılaştıklarında köşelerine çekilebilecekleri kendilerine ait bir alanları olması gerektiğini düşünüyordu.

Ama birkaç ay içinde, evet.

Bunu resmileştirmek için hamleler yapardı.

Bundan birkaç ay sonra, bunu resmileştirmek için daha fazla hamle yapacaktı. Cisco, "Ona iyi bak Sadler," dedi.

"Sanki bunu bana söylemek zorundaymışsın gibi," diye cevap verdi Boone. "İşimiz bitti. Yakında konuşuruz." Ve sonra telefonu kapattı.

Eve dönüşü uzun sürmedi ama iki kez evlenmiş, iki kez boşanmış ve ikisi ilkinden, biri sonuncusundan olmak üzere üç çocuğu olan, hiçbir kendisiyle yaşamayan Kevin Bogart hakkında biraz düşündü.

Ama Lance Mueller on sekiz yıldır evliydi, (o geceye kadar) evlilikleri devam ediyordu ve ikisi de lisede okuyan iki çocukları vardı.

Şimdi kirlı bir polis olan bir babaları vardı, ama muhtemelen fahişelerden bedava para almıyordu ve Hawk'ın ekibi bu pisliği temizlese bile, Mueller'in karısı ve çocukları muhtemelen hayatlarının geri kalanını sadece bunu yapmakla kalmayıp aynı zamanda ortağını da öldürdüğünü düşünerek yaşayacaklardı.

Bu da Boone'un ekipteki diğer askerlerin tüm bunlar hakkında ne düşüneceklerini merak etmesine neden oldu.

Kontrolden çıkarsanız, sadece ölmekle kalmazsınız, aynı zamanda hafızanız çirkin şekillerde lekelenir, hem kamuoyu önünde hem de daha kötüsü sevdiklerinize karşı.

Hawk'ın bir fareyi ortaya çıkarmak ve sadece bu olan kişilerin sadakatini kaybetmemekle ilgili söylediklerine geri döndü. Sadık. Zayıf halkayı bulurken aynı zamanda takımı güçlü tutmak.

Mürettebatının bu işin ne kadar büyük olduğu, kimin dahil olduğu ve hatta ne yaptıkları hakkında hiçbir fikri yoktu. Uzaktan görülebilen tek askerler Mueller ve Bogart'tı.

Bu, bu operasyonun arkasında beyin sahibi birinin olduğu anlamına geliyordu. Ama bu gece devasa bir yanlış adımdı.

Bunun gibi dramatik olaylar neredeyse her zaman sonun başlangıcını haber verirdi. Bu da Boone'un Hawk ve kendisinin bir bakıma yanılıp yanılmadıklarını merak etmesine neden oldu.

Fırtınayı atlatmak ve daha güçlü bir şekilde geri dönmek için çömelmiyorlardı.

Ama bunun yerine, her ne yapıyorlarsa, bitmek üzereydi. İstediklerini elde edeceklerdi. Ve onu korumak için umutsuz bir hamle yapmaya değerdı.

Bu konuyu yarın Hawk'la konuşacaktı.

Artık evdeydi ve arabasını park edip koşarak merdivenleri çıktıktan sonra Ryn'i şüphelendiği gibi buldu.

Uyanık, kanepeye kıvrılmış ve televizyon izliyor. Muhtemelen ID kanalını.

"İyi misin?" diye sordu hemen, ayaklarını yere koyup yanına gelecekmiş gibi kıvrılarak.

"Ben iyiyim bebeğim," diye cevap verdi, ayağa kalkmaması için hiç vakit kaybetmeden yanına gitti.

"Herkes iyi mi?" diye devam etti, gözleri onun yüzünde yoğunlaşmıştı.

"Herkes iyi." Onun yanına oturdu, ayaklarını sehpanın üzerine koydu ve onu yanına çekti. "Ama bazı iyi haberlerim ve bazı tuhaf haberlerim var."

"Önce bana tuhaf haberleri ver," diye patronluk tasladı. "Mueller ve Bogart'ın ikisi de öldü."

Nefesi kesildi.

"Siz de benim gibi atlamadan önce söyleyeyim, Cisco değildi. Bu bir cinayet intiharıydı."

Bir nefes daha.

"Mueller itiraf etti," dedi ona. "Her şeyi. Cisco temize çıktı. Bazı önlemler alarak hayatına normal şekilde devam edebilirsin," diye ekledi, böylece bu önlemlerin neler olduğunu paylaştığında hazırlıklı olacaktı.

"Cinayet intiharı mı?" Başını salladı.

"Gerçekten mi?" diye itti. Adam başını salladı.

"Kahretsin," diye mırıldandı.

"Kaçırdıysanız diye söylüyorum, iyi haber, sizin için yapıldı," diye belirtti. "Evet, bir de tuhaf haberim var. Sen sadece kötü haberi saklıyorsun.

Haber şu ki, bu sizin için yapılmadı."

Komik. Sadık. Cömert. Muhteşem. Tatlı bir sikiş.

Ve zeki.

Bu onun kızıydı.

"Hawk'ın en iyi arkadaşlarından ikisi polis, tatlım," diye hatırlattı ona. "Bunu anlıyorum," dedi kız.

Çoğunlukla kucağında olması için onu kendine çekti.

"Ama senin için bitti," diye tekrarladı. "Smithie'ye geri dönebilirsin ve saçma sapan kürk mantonla etrafta kasıla kasıla dolaşabilirsin ve ev için bir program belirleriz ve bitirmek için birkaç adam tutmak istersek, böylece onu piyasaya sürebilir ve bir sonraki projeni aramaya başlayabilirsin ve hayat sadece hayat olur."

"Hayat sadece hayat olacak," diye tekrarladı. "Muhtemelen tuhaf olacak kısım da bu."

Onu kısa bir süre öptü, geri çekildi ve "Buna alışacağız" dedi.

Kadın ona gülümsedi, adam orada bir rahatlama gördü ve bu onu memnun etti.

Ayrıca orada daha derin bir şey görmüştü ve bu, Boone'un ona karşı hissettiği duyguların derinliği konusunda onunla aynı şeyi hissettiği anlamına geliyordu ve bu onu şaşırtmamıştı. Bunu haftalardır görüyordu.

Yine de çok hoşuna gitti.

Ve son olarak, geceliğini giydiğini ama yakasının hâlâ üzerinde olduğunu fark etti.

Bu da bir sonraki öpücüğünün kısa sürmeyeceği anlamına geliyordu. Öpüşme sırasında onu kucağına aldı ve yatağa taşıdı.

Bu, harcamak istediği çabanın sonuydu. Bundan sonra bütün işi ona yaptırdı.

* * *

İki gün sonra, Boone Mag'le birlikte başka bir iş için dışarı çıkmış ve ofise dönerken, Hawk oditoryum tarzı devasa odanın tepesindeki yerinden çıkıp seslendi: "Beyler. Buraya gelin."

Boone Mag'e baktı, Mag Boone'a baktı ve sonra Hawk'ın ofisine doğru yürüdüler.

Masasının arkasında oturmuyordu ama Hawk sık sık oturan bir adam değildi.

Yan tarafa yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuştu.

Mag, içerideki son kişi, kapıyı kapattı.

Her iki adamının da gözlerini aldığı anda, Hawk onlara verdi.

"Eddie'den bir telefon aldım. Bildiğin gibi, Mueller ve Bogart'la ilgili olay Englewood'da oldu, onların polis departmanının yetki alanında, bu yüzden Eddie ve Hank dışarıdaydı. Yine de Eddie oradaki adli tabibi tanıyor ve onu aramış. Adli tabip, Mueller'in toksin testinde yüksek oranda Rohypnol çıktığını, Bogart'ın kalbine ateş edemeyeceği gibi kendi kafasına nişan almakta da zorlanacağını, bu yüzden olayı çifte cinayet olarak değerlendirdiğini söylemiş."

Boone bu muazzam hata karşısında rahatladığını hissetti.

"Yani, onları yakaladık," diye belirtti. "Ya da en azından elimizde bir şey var ve bu polislerin görmezden gelemeyeceği bir şey."

Hawk başını salladı.

Sonra da "Rapor az önce hazırlandı. Cinayet intiharı olarak değerlendirildi. Ve Rohypnol'den hiç bahsedilmedi."

"Ne oluyor lan?" Mag sordu.

"Eddie'nin sorusu buydu. O da adli tabibi aradı. Beş kez. Adam sonunda cevap verdiğinde, Eddie'ye bu sonuçlardan bahsettiğini reddetti ve her iki adamın ekranında da Rohypnol bulunmadığı konusunda kararlıydı."

Kahretsin, lanet olsun.

Boone, "Ona ulaştılar," dedi.

Hawk bir kez başını salladı. "Onu yakalamışlar." "Kahretsin," diye mırıldandı Boone.

Mag, "Ve haklıyız, bu büyük bir olay," dedi.

Hawk bir kez daha başını salladı. "Haklıyız. Bu büyük bir olay. Çünkü bu değildi. Eddie bu haberi alınca soruşturmayı yürüten memurlara gidip intihar notu üzerinde bir değerlendirme isteyip istemediklerini ve arka kapı ışığını basıp basmadıklarını sordu. Davaya bakan dedektif, ME'nin kararı nedeniyle notun değerlendirilmesine gerek olmadığını ve ışığı basmak için de bir neden olmadığını, çünkü Eddie'nin bu konuda izinden gittiğini ve işe yaradığını söyledi. Savcı dosyayı olduğu gibi kapatacak. Bu tabutun çivisi akşam haberlerinde çakılacak."

"Ama şimdi Eddie dışarıda," dedi Boone uğursuz bir sesle.

"Eddie dışarıda bir yerde," diye onayladı Hawk. "Ve bu yüzden onu ve Hank'i bu işin önüne koydular. Slim, Mitch ve beni mesajlarında belirttiklerinden bahsetmiyorum bile. Güç onlarda. Elllerinden gelenin fazlasını yapmaya hazırlar. Ama makul olabilirler, bize istediğimizi verdiler. Hepimiz için geri adım atma ve çenemizi kapama zamanı."

Kimse bir şey
söylemedi. Hawk
sessizliği bozdu.

"Lee bu işte daha iyi, bu yüzden adamları ona ödeme yapıp yapmadıklarını ya da ona karşı bir şey yapıp yapmadıklarını öğrenmek için ME'nin peşine düştüler. Eddie dışarıda. Şu anda çok göz önünde. Hank, Slim ve Mitch de. Malik notun bir kopyasını alıp alamayacağına bakacak. Tüm bunları aldıktan sonra, oradan devam edeceğiz."

Bu kez Boone ve Mag başlarıyla onayladılar.

Hawk onları kovmaya hazırlanırken, "Pekâlâ beyler, olay gittikçe karmaşıklıyor," dedi. "Boone, sen Cisco'ya anlatmaya devam et. Ben Mamá'ya söylerim. Ve bir sonraki emirlerinizi aldığınızda, öğreneceksiniz."

İki adam da çenelerini kaldırdı ve kapıdan çıktı.

"Tanrım. Roofied. Muhtemelen kafasının bir yerinde neler olup bittiğini bilecek kadar farkında ama bu konuda bir şey yapmaktan tamamen aciz. Mueller'ın bu şekilde öldürülmesinden dolayı kendimi kötü mü hissediyorum?" Mag iş istasyonlarına giderken sordu.

"Hayır. Adama karşı pek sevgi beslemiyorum ve bundan da anlayabilirsiniz, hiç değil, ama bu çok sert. Adalet adil olmalı. Ne yaptığı ve nasıl bir adam olduğu bilinmeli ve bunun bedelini ödemeli. Ama ailesi onun fahişelerle yatmak için karısını terk ettiğini düşünüyor ve ortağını öldürmeden önce onlara para bile ödemiyor ve kapalı bir tabut garantisi mi veriyor? Uyuşturulmuş ve onu yere sermeden önce bir dövüş şansı bile verilmemiş mi?" Boone başını salladı.

"Uğursuz şey," diye mırıldandı Mag.

"Daha kötülerini de gördük," diye belirtti

Boone. "Evet," diye iç geçirdi Mag.

Yan yana duran çalışma masalarına geçtiler ve Boone, Mag'in üzerinde #1 BOYFRIEND yazan isim levhasını gördü.

Bunu ona Evie vermişti. Çok aptalcaydı. Mag'e bu konuda çok boktan şeyler söylediler.

Boone'un, o plaketin en değerli varlığı o l u p olmadığını merak ettiği bir şekilde sırtından yuvarlandı.

Daha önce varlığı görmeye giderken konuştukları şey, bu konuda haklı olduğunu düşünd ü r ü y o r d u .

Böylece onları ağır işlerden çıkarıp varlıklarını görmeye giderken k o n u ş t u k l a r ı şeylere götürdü.

Çok daha hafif bir şey. "Bu hafta sonu mu?" diye sordu.

"Bu hafta sonu," diye onayladı Mag.

Boone meraktan ve hazırlıklı olmak için, "Yüzük ne kadardı?" diye sordu.

"Bilmek istemezsin," diye mırıldandı Mag.

Boone kıkırdamaya başladı. "Sen yeni bir on beş dolarlık plaket alacaksın, Evie de Tiffany'yi alacak."

Mag gözlerinin içine baktı ve "Buna değer." dedi.

Boone degeceğini biliyordu.

Kahretsin, ama o biliyordu.

Bir elini kaldırdı, Mag'in omzunu yakaladı ve sıktı. Sonra iki adam da işlerine geri döndü.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Gerçekten Sevimli

Ryn

Telefon geldiğinde evdeki aydınlatmaları boşaltıyorduk.

Tamam, Boone boşaltıyordu.

Bunu yaparken onu hayranlıkla izliyordum.

Tüm o kaslar kasılıyordu.

Yum.

"Yardım edebilirsin," dedi tam telefonum çalmaya başladığında. "Gösteriyi kaçıracak mıyım?" diye sordum.

Kıkırdadı ve o şekilde diziyi sevmemden hoşlandığını anladım.

Cumartesi günüydü, sahte cinayet intiharından bir buçuk hafta sonraydı.

Ve bu arada, Bogart ve Mueller için gerçekten üzölmüyordum (aileleri için üzölsem de, özellikle de tüm medya tantanasıyla, *çirkindi*).

Ama yine de.

Böyle olmazdı.

Smithie's'deki işime geri dönmüşüm.

Basın bülteni yayınlanmıştı ve Smithie gelecek ay gerçekleşecek olan revünün büyük prömiyeri hakkında tam bir telaş içindeydi.

Dorian ise (her zamanki gibi) bir salatalık kadar sakindi.

Evdeki alışmaları sürdürmek için bir ekip kiralamamız gerekmedi, çünkü ilk olarak geceleri çalışmam gereken günlerde bile çalışıyordum (sadece diğerklerinden daha geç geldim) ve ikinci olarak da her zaman yardım etmek için gelen bir veya iki Kaos adamı vardı.

demeyi inatla reddettiler.

Ayrıca, ödemeyi reddettikleri için bunu yapmalarını talep ettiğimde gelmeyi bırakmayı inatla reddettiler.

Ve son olarak, öğle yemeklerini benim almamı inatla reddetmeye devam ettiler ve bunun yerine, her zaman benimkini alacak şekilde manevra yaptılar.

Bu, Tack'in beni bir kez daha arayıp "Dinle, Ryn. Kriz falan yok. Her şey yolunda. Ve ne kadar berbat olursa olsun, her şeyin yolunda gitmesinin çok sıkıcı olduğunu fark ediyoruz. Yani iki seçenekleri var. Ya arabalar üzerinde çalışacaklar ya da dükkanda çalışacaklar. Erkekler dükkânda çalışmaktan nefret ediyor ve garajımız hepsinin arabalar üzerinde çalışmasına yetecek kadar büyük değil. Daha da kötüsü, hepsi orada olsaydı, arabalar üzerinde *nasıl çalıştıkları* konusunda birbirlerine girerlerdi. Yani dürüst olmak gerekirse, bize bir iyilik yapıyorsun. Biz motorcuyuz. Arada bir manzara değışikliğine ihtiyacımız var. Onlara bir manzara değışikliği verin."

Tam bir pislikti.

Beni tamamen benimsemişlerdi, görmek istedikleri bir projeyi üstlendiklerinden bahsetmiyorum bile ve Tack, yapmak istedikleri şeyi yapmalarına izin vermem için bana çelme takıyordu.

Tack ile bu işe girmedim.

"Yardım etmeye devam etmek istiyorlar, öğle yemeğini ben ısmarlıyorum" dedim.

Bana karşı ıkacağın ya da başka bir saçmalık söyleyeceğini düşünmüştüm. Hayır.

"Anlaştık." dedi.

Sonra da telefonu kapattı.

Doğrusunu söylemek gerekirse, bedava işgücüne sahip olmak biraz kafamı karıştırdı (her gün çocukları beslemek ucuz değildi, yine de kalifiye işgücü kadar maliyetli değildi).

Ama ben kim oluyordum da bir motorcunun manzara değışikliğini reddediyordum?

Bu, duvarların boyandığı anlamına geliyordu. Daha fazla çalışma gerektirmeyen odalarda zeminler indirilmişti. Hound bana fayans döşemeyi

öğretmişti ve mutfak dolapları yapıldıktan sonra backsplash'i yapmışım (ve harika görünüyordu).

Elektrikçi bir sonraki hafta işini yapmak için gelecekti. Tesisatçı bir sonraki hafta banyoları yapmak ve mutfaktaki işleri bitirmek için geri gelecekti.

On kişilik bir ekibim yoktu. Yapmamız gereken bazı önemli işler vardı ve düşün­düğüm­den çok daha fazla zaman aldı (bir sonraki için bütçe ve programlama amacıyla not aldım).

Ama bu hızla devam edersek yaz bitmeden pazara çıkmış oluruz.

Ve bunun, sonbaharda bir sonraki evi satın almak için piyasaya çıkacağımız anlamına gelmesini umuyordum.

Çünkü cidden.

Bu ev çevirme işi çok *eğlenceliydi*.

Kızlarımı seviyordum, Smithie ve Dorian.

Ama soyunmaktan *çok çok* daha iyiydi.

Ve hayata dönüşen iyiliğin en iyi yanı, tüm iyiliğin bu olmamasıydı.

Akmaya devam etti.

Evie ve Mag artık nişanlıydı.

Lottie ve Mo'nun düğünü için planlar kızışıyordu.

Gerçi Pepper ve Auggie hâlâ aptalca davranıyorlardı. Ama Pepper'ın Evie ve Mag olayını, Boone ve benim olayımı anladığını ve iyi düşündüğünü hissediyordum (bu yüzden ona düşünmesi ve doğru sonuca varması için zaman tanımak için geri çekiliyordum ve eğer yapmazsa, tekrar geri çekiliyordum).

Tek üzücü olan, Hattie'nin hemen hemen her yönden arkadaş boşanmasını başlatmış olmasıydı.

Kötü davranmıyordu.

Günlerce mesajlara cevap vermedi, plan yapmaya çalıştığımızda her zaman meşguldü ve tam da bunu yapmak için doğrudan taleplerde konuşacak bir şey olduğunu reddetti.

Pepper'ın sinirlerini bozuyordu.

Evie'yi endişelendiriyordu.

Ve bu Lottie'nin komplo kurmasına neden oluyordu (gözleri Hattie'ye her takıldığında bunu görebiliyordum).

Bu konuda oldukça rahattım çünkü Lottie bana Boone'u ayarladı.

Yeterince konuştuk.

Dünyada her şeyin yolunda olduğunu söyleyemezdim.

Hâlâ Angelica'nın hayatında değildim, bu da Portia ve Jethro'nun hayatında olduğum anlamına geliyordu. Kardeşim hala benimle konuşmuyordu (ve şimdi de annemle konuşmuyordu). Ve ben hala tüm bunlar hakkında ne yapacağımı bilmiyordum.

Ama en azından artık 7/24 güvenlik altında değildim. Bu da bir artı.

Ve Boone ile Yatakta Brunch'tan bir gün önce olan Cumartesi gününü, ateşli, yapılı, alfa, Dom erkek arkadaşımın kutuları taşımasını izleyerek geçirdim.

Tam bir artı.

Taşıdığı yükü bırakmak için çömelen Boone'un şovunu izledim (tatlı) ve arka cebimden çalan telefonumu çıkardım.

Gözlerimi Boone'un kalçasından ayırıp cep telefonuma baktım ve ekranda gördüğüm şey karşısında "Oh olsun" dememi engelleyemedim.

"Ne?" Boone sordu.

Dudaklarımı birbirine bastırdım, biraz ovuşturdum, Boone'a baktım ve "Brian" dedim, telefonumu kulağıma götürmeden hemen önce (böylece telefonumu kulağıma götürmemi engellemeyecekti) zamanlamayı ayarladım ve geçici bir "Hey" ile selamladım.

"Ryn," dedi sessizce.

Ses tonu başımı öne eğmeme ve dikkatle dinlememe neden oldu. "Tamam, ben... Sana ihtiyacım var," dedi.

Anında başımı kaldırdım ve Boone'u, benim tatlı Boone'umu tam karşımda gördüm.

"Bana ne için ihtiyacın var, Brian?" Yumuşakça sordum.

Boone bir elini kaldırdı ve boynumun yan tarafına doladı.

"Çocukları görmekten yeni döndüm ve ben, şey... ayığım, Ryn. Sadece sekiz gün gibi kısa bir süre oldu ve bunun biraz... *süreceğini* bilene kadar sana ya da anneme bir şey söylemek istemedim. Ama Ang... Çocukları göremedim ta ki..." Sustu.

"Biliyorum. Bunu yapacağından bahsetmişti," dedim.

"Evet, yani... evet. Bunu o yaptı. Ben de bir toplantıya gittim ve biraz... bilirsiniz, sosu bırakmam biraz zaman aldı. Bir süreliğine her gün biraz düştüm ama ben sadece, bilirsiniz..." Nefes aldığını duydum ve bunun onun için ne kadar zor olduğunu görünce kalbim kanadı ama sözünü kesmedim. "Kahretsin, Ryn, sadece benimkini görmeye ihtiyacım vardı

çocuklar."

"Biliyorum," diye fısıldadım.

"Yani o izin ver Ben bkz. onlar bugün
ve...ve...Tanrım!" o aniden patladı.

Katı davrandım, ama Brian devam etmeyince, "Ne?" diye sordum.

"Bilmiyorum, belki otuz beş, kırk kilo falan."

Ne?

"Kim?" Ben sordum.

"Portia," diye cevap
verdi. "Ne?" Çığlık
attım.

Boone parmaklarını telefonu tutan elimin bileğine doladı.

Başımı ona doğru sertçe
salladım. Ağzı gerildi.

Bu sırada Brian konuştu.

"O sıksa, Ryn. *Süper* sıksa gibi. Gözleri oyuk oyuk. Bu beni
korkutuyor."

"Neler oluyor Brian?" diye sordum. "Seni görmek
istiyor."

Boone'dan uzaklaştım, kapıya doğru yöneldim ve "Hemen oraya
gidiyorum" dedim.

"Tamam, seninle orada buluşuruz," dedi Brian
hemen. Kapıya yaklaşıyordum, Boone da
yanımdaydı.

"Portia ben etrafta olmadığım için mi yemiyor?" Doğru anladığımı teyit
etmek için kardeşime sordum.

"Siktir," diye tısladı Boone.

"Angie hayır diyor. Angie sadece bir dönemden geçtiğini söylüyor. Ama
ona doğrudan sordum Portia, annesi seni görmesine izin verene kadar açlık
grevinde olduğunu söyledi."

"Allah kahretsin," diye ısırdım. Uzak durmamalıydım. Barış
yapmalıydım. Allah kahretsin! "Bu ne zamandır oluyor?" Boone,
aydınlatmayı almak için ödünç aldığımız Mo'nun kamyonetinin kilitlerini
çalarken sordum.

"Bilmiyorum Ryn, çünkü ben," sesi çatallaştı, "her şeyi sikip attım ve
bebeklerimi görmedim."

"Tamam Brian, sen oraya git, ben de oraya gideceğim ve sen içeri girene
kadar

Oraya git. Ve annemi arayacağım. Ayrıca lanet olası Brenda'yı da arayacağım," dedim Boone kapımı açtıktan sonra kendimi taksiye attım.

Ayrıca temizlediğim anda kapattı. Hiç vakit kaybetmeden.

Adamımı sevdim.

"Tamam Ryn, ama ben Brenda'yı arayacağım. Sen de annemi ara," dedi Brian. "Tamamdır, kardeşim," diye ısırdım. "Yakında görüşürüz."

"Ryn," diye seslendi. "Ne?"

"Ne?" diye sordum.

"Ben de seni çok seviyorum."

Nefes almayı tamamen bıraktım.

Brian'ın bağlantısı kesildi. "Bebeğim," diye hırladı Boone. Nefes almaya başladım.

Boone ancak o zaman sordu: "Yeğenin yemek yemiyor mu?" "Beni görene kadar açlık grevi yapıyor."

Boone kontağı açarken, "Lanet olsun," diye mırıldandı.

"Angelica bunun bir evre olduğunu söylüyor. Ama muhtemelen 50 kilo civarında olduğunu söyleyebilirim. O yaştaki bir çocuk kaç kilo olmalı bilmiyorum ama sağlıklı bir kilodaydı. Brian onun çok zayıf olduğunu söylüyor. Otuz beş kilo falan olduğunu söylüyor. Uzun boylu bir kız. Otuz beş kilo çok az."

"Annen onları bir süredir görmedi mi?" Boone kolunu koltuğuma dolamış, omzunun üzerinden bakarak garaj yolundan geri geri çıkarken sordu.

"Hayır. Brian'la olanlardan dolayı bunu düşünmedim. Ama onlardan bahsetmedi ve ben de onları göremediğim için kendimi kötü hissetmemi istemediği için bahsetmediğini düşündüm."

"Tamam, on beş dakika içinde orada olacağız, tatlım. O yüzden annenle telefonda konuş."

Annemle telefonda konuştum.

Kapıdan çıkmadan önce annemle yaptığım kısa konuşmada üç şey öğrendim.

Birincisi, Brian'ın kazasından beri çocukları sadece bir kez görmüştü.

İkincisi, o zamanlar Portia'nın kilo alıyor gibi göründüğünü fark etmişti, ama yine o zamanlar bu endişe verici değildi ve bunun Portia'nın hayatındaki yetişkinlerle yaşananlardan kaynaklandığını düşünüyordu. Ancak annem Angelica'yı bu konuda dikkatli olması için uyarmıştı.

Ve üçüncüsü, şu anda çok korkmuştu.

Bağlantıyı kestiğimde Boone, "Kardeşinle konuştuğunda nasıldı?" diye sordu.

"Portia konusunda
çıldırıldı." "Onun dışında."

"Ayık," dedim ona.

"Üzgün müsün?" diye
sordu.

"Toplantılara gidiyor. Ayık olduğunu söylüyor. Kısa bir süredir. Çok değil. Sekiz gündür. Ama Angelica çocuklarını görmesine izin vermedi ve sanırım bu onun yardım bulması için bir katalizör oldu." Dikkatli bir şekilde derin bir nefes aldım, bu aynı zamanda verdiğim anlamına da geliyordu. "Bir süre önce toplantılara başladığını söyledi. Bir süre sonra bırakmış. Ama şimdi devam ediyor."

Boone cevap vermedi.

"Bana iyi davrandı, Boone. Telefon görüşmesini beni sevdiğini söyleyerek bitirdi." Boone'un "Tamam bebeğim" demesi bir saniye sürdü.

Evet.

O benimleydi.

Brian'a bir şans verecekti. Bana mı?

"Yine düşecek," dedim.

"Belki. Belki de değil. Şu anda çalışıyor ve bunun için olumlu bir takviyeye ihtiyacı var."

"Evet," diye kabul ettim.

"Ve kızının açlıktan ölmesi ve annesinin bu konuda bir şey yapmaması, bu konuda kalması için oldukça yoğun bir teşvik."

Bunu tekrar söyleyebilirdi.

"Evet," diye tekrarladım.

"Bebeğim, bu kötü ama bu iyi. Ailesi yaklaşıyor. Hepiniz onunla ilgileneceksiniz. O iyi olacak. Buna odaklanın."

"Evet," diye fısıldadım.

Avuç içi yukarı bakacak
şekilde elini uzattı. Ben de
tuttum.

On beş dakikadan az bir sürede Angelica'nın
evindeydik. Brian çoktan oradaydı.

Boone ve ben onunla ön yürüyüşün sonunda karşılaştık ve onu görmek beni sarstı.

Kötü anlamda
değil. İyi
anlamda.

Çünkü gözle *görülür şekilde* ayık görünüyordu.
Daha sağlıklı, cildinin rengi daha iyi, gözleri uyanık.
Ve o gözler benimle Boone arasında gidip geliyordu.
Boone'da son buldu.

Boone bunu halleden kişiydi. Kısaca.
"Bizim işimiz bitti, dostum," diye
açıkladı. Brian şaşırılmış görünüyordu.
Sonra da "Ben bir pisliktim." dedi.
"Ve bitti," dedi Boone kesin bir ifadeyle.
Brian, "Ben *tam* bir *pisliktim*," diye
devam etti. Boone da öyle yaptı.
"Evet, dostum, ve *bitti*."

Brian bana dönmeden önce sanki başka bir gezegenden gelmiş gibi ona
baktı.

"Ryn-" diye başladı.

"Annem yolda ve ben seni seviyorum, sen de beni seviyorsun, hepsi bu
Bri.

Bu kadar. Benimle misin?"

Gözleri buğulandı.

"Dostum, ağlama yoksa kendimi kaybederim,"
diye uyardım. Kafası seğirdi.

Sonra mırıldandı: "Ağlama konusunda çok tuhafsın."

"Her neyse-"

"Aaaaaauuuuntieeeee Rynnnnnnnnie!" sesini duymadan önce kelimenin
tamamını söyleyememiştim.

Angelica'nın evine doğru d ö n d ü ğ ü m d e Jethro'nun kollarını açmış,
bana doğru geldiğini gördüm.

Tama
m.

Kahr
etsin.

Yani ağlayacaktım.

Yeğenim bana tren gibi çarptı ve bir ayağımın üzerine
geri gittim. Ben de eğildim ve kollarımı ona doladım.

"Hey, ahbap," dedim, sesim komikti.

Başını geriye attı.

"Hey!" diye bağırdı yüzüme.

Tanrım, çok tatlıydı.

Ve *Tanrım*, o ana kadar bunu hissetmek için kendime izin vermemiştim. Ama onu *çok* özlemiştim.

"Nasılsın?" diye sordum.

"*Harika*," dedi.

Bunun genel olarak doğru olduğundan emin değildim. Daha çok doğru gibiydi çünkü ben oradaydım.

Benim işime yaradı.

Geri çekildi ve bağırdı, "Hey, baba! Geri döndün!" diye bağırdı ve sonra babasına çarptı.

Boone elini sırtımın küçük kısmına koydu.

Başımı kaldırıp ona baktığımda eve baktığını gördüm. Dikkatimi oraya çevirdim.

Angelica üzerimize doğru geliyordu. Aman Tanrım.

"*Jethro, eve gir!*" diye bağırdı.

Jethro önce annesine, sonra babasına, bana döndü ve sonunda gözleri Boone'a takıldı.

"Sen kimsin?" diye sordu.

"Jethro, ne dedim ben?" Angelica yanımıza gelerek sordu.

"Ben teyzenin erkek arkadaşım," diye cevap verdi Boone.

Jethro, Boone'a *iğrenç* bir yüz ifadesi takındı.

Annesini de tamamen görmezden geldi.

Ama geri kalanımızın yapamamasını sağladı.

"Tabii ki ö y l e s i n . Tabii ki bir striptizci sert bir vücuda sahip olur," diye alay etti Angelica.

Yeni geliştirilmiş Ryn, ağzımı kapalı tuttum.

Boone burnunun ucuyla Angelica'ya baktı.

Brian mırıldandı, "Angie."

Bu onun dikkatini çekti. "Burada ne işin var Brian? Bugün çocukları görmene zaten izin verdim."

"Portia için endişeleniyordum," dedi ona.

"Sana söyledim, endişelenecek bir şey yok. Sadece öfke nöbeti geçiriyor. Bir öfke nöbetini yenmenin en iyi yolu ona hiç ilgi göstermemektir," diye karşılık verdi Yılın Annesi Angelica.

Brian, "O çok zayıf, Ang," dedi.

Angelica, "Acıktığı zaman yer," diye karşılık verdi.

"Sence?" Brian sordu. "Çünkü o kadar kiloyu birkaç öğün atlayarak vermiş olamaz."

Angelica, "Yaramazlık yapan bir çocuğa teslim olmazsın," diye buyurdu.

"Sadece teyzesini görmek istiyor. Ve teyzesi de tam burada," dedi Brian eliyle beni işaret ederek.

"Çocukların kiminle görüşeceğini *ben* söylerim ve *kız kardeşine* burada istenmediğini söyledim," diye karşılık verdi Angelica.

"Ang, bunu konuşalım-" Barışı sağlamaya çalışmaya başladım. Bana saldırdı. "Konuşacak bir şey yok."

Bir şey söyleyecektim ama önce Brian konuştu.

"Çocukların kiminle görüştüğünü söylemiyorsun, Angie."

Ona doğru savruldu. "İstiyorum."

Brian, "Nerede olduğunu anlıyorum," diye cevap verdi. "Ama benim nerede olduğumu da görüyorsun. Ne olursa olsun, ben her zaman onların babasıyım ve çocuklarımızla ilgili kararları birlikte alıyoruz. Ya da içlerinden biri iyi durumda olmadığında ve sen onunla ilgilenmediğinde kendi başıma karar veririm."

"Yani artık onların babasısın, öyle mi? Bizi terk edip gittiğinde, iki çocuk büyütmek için beni tek başıma bıraktığında onların babası değildin," dedi Angelica.

"Ben çekip gitmedim, sen beni kovdun."

"Bana başka seçenek bırakmadın."

"Ve onları tek başına büyütüyordun, Angelica."

"Öyle de olabilirdi."

Brian irkildi, belki de kız kardeşimin önyargısı yüzünden bunun hiç de adil olmadığını düşündüm.

Bazıları sırasında sarhoş olabilirdi (tamam, belki de çoğu), ama onlara sahip olma zamanı geldiğinde her şeye sahipti ve Angelica'nın onu geri almak için maddi olarak ve ailesiyle birlikte birçok yönden güvence altına alındığından emin oldu.

Kendini topladı ve dikkatlice şöyle dedi: "Sadece kendimden bahsetmiyordum. Ve ikimiz de onları tek başına büyütmediğini biliyoruz, Ang. Hem de hiç."

İşte bu tamamen doğrudu.

Angelica, Angelica olarak, bu noktadan vazgeçmek istemedi. O yüzden vazgeçmedi.

"Eğer bizi bırakmasaydın onlara ihtiyacımız olmazdı.

bizi gerçekten terk etmeden önce."

"Bunu duydum ama tarihi yeniden gözden geçirmeyelim, tamam mı?"

Brian sordu.

İkisinin de Jethro'nun orada olduğunu fark etmemesinden endişelendim.

Angelica hemen geri atılıp başka bir hamle denerken umursamadığını kanıtladı.

"Çocukların yerine şişeyi seçtiğinde onların babası olma hakkında vazgeçmiş o l d u n " dedi.

"Şimdi böyle bir seçim yapmayacağım."

"Yani iyileştigiinize inanmam mı gerekiyor?" diye sordu. "Neye inandığın önemli değil. Şu anda önemli olan Portia'da," diye karşılık verdi Brian.

"Belki siz bunu başka bir yere götürebilirsiniz ve ben ve Boone da çocukları dondurma yemeye götürebiliriz," diye önerdim.

Bana doğru döndü. "Çocuklarımı *hiçbir yere* götüremezsin." Gözleri benden öteye gitti, yüzü soldu ve bana geri döndü, daralmış ve haince. "Seni lanet *orospu*."

Boone bana yaklaştı.

Buna neyin sebep olduğunu görmek için döndüğümde Angelica'nın annesi Brenda'nın bize doğru geldiğini gördüm.

Brenda, "Jethro, bebeğim, eve gir," diye seslendi.

"Evet, Jethro, eve gir," diye ekledi Angelica.

"Eve girmeyecek çünkü Jethro annemin söylediği hiçbir şeyi yapmıyor çünkü annem bizim annemiz değil."

Bütün gözler Portia'nın sesinin geldiği yürüyüş yoluna çevrildi. Boone'a çarparak bir adım ya da yarım adım geri attım.

Aman

Tanrım.

Lanet olsun.

Aman *Tanrım*.

Yazın Denver güneşinin altında titremeye başladım.

Tamamen titriyordum.

Boone'un kolu arkadan göğsüme dolandı.

Ve bu iyi bir karardı çünkü birisi bir orospuyu kesmek üzereydi.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Brenda.

Angelica, "Portia, kardeşini al ve eve gir," diye rica etti.

"Hayır," diye cevap verdi. "Ryn Teyze *nihayet* geldi ve ben de Ryn Teyze'yle gidiyorum." Bana baktı. "Seninle yaşayacağım. Ben ve Jethro

seninle yaşayacağız. Babam iyileşmeye çalıştığı için bizi alamazsa, *gerçek* annemizle yaşamalıyız."

Angelica'nın vücudu bir darbe almış gibi hareket etti.

Portia'nın tüm bu karmaşanın içine ne kadar çok şey kattığına şaşırırmamam gerektiğini çabucak anladım ve Boone'dan, ama daha çok Angelica'dan uzaklaşıp kollarımı iki yana açtım.

"Buraya gel tatlım, seni özledim. Gel de teyzene bir sarıl," diye ısrar ettim.

"Hayır," diye cevap verdi. "Ben gidip eşyalarımı toplayacağım."

Bunun üzerine, inceden de ince vücudu döndü, pek de sağlıklı olmayan saçları savruldu ve Angelica, "Ben senin annemim, bebeğim," diye seslendiğinde yürüyüş yolunda ilerlemeye başlamıştı.

Portia döndü.

"Öyle mi?" diye alaycı bir şekilde sordu. "Öyle mi?

Gerçekten mi?" "Evet. Gerçekten," dedi Angelica kısık bir sesle.

"Hepiniz babama kızgınsınız çünkü içki içiyor. Ve hepiniz Ryn teyzeye kızgınsınız çünkü..." başını salladı, "Nedenini bilmiyorum. Ve hepiniz Nanna'ya kızgınsınız çünkü artık yardım etmiyor. Hepiniz büyükanneme kızgınsınız çünkü o sizin işinize karışıyor. Ve hepiniz *bana kızgınsınız çünkü* ben kötü bir çocuğum. Gördüğüm kadarıyla kızmadığınız tek kişi *kötü bir anne olduğunuz için sizsiniz.*"

"Daha dikkatli olmalısın Portia," dedi Angelica ona.

"Daha iyi bir anne olmalısın, *anne.*" Annesinin yanından bana baktı. "Seninle yaşayabilir miyim?"

Brian ona doğru ilerleyerek, "Hayır," dedi. "Ama benimle yaşayabilirsin." Uzanıp Jethro'nun elini tuttu ve sözlerini şöyle bitirdi: "Hadi gidip eşyalarını toplayalım."

"Brian, çocuklarımı alamazsın," diye uyardı Angelica.

Ona döndü ve sakince şöyle dedi: "Öyleyim Ang. Sana açıkça söyleyeyim, ben şu anda bunun iyi olduğu bir yerde değilim, ama sen onların benimle daha iyi olduğu bir yerdesin. Bunda benim de payım var ve bu kadar berbat iki ebeveynleri olması beni mahvediyor. Ve bu beni daha çok üzüyor, bunda senin payını göremiyorsun. Ben de şu anda zararımı bildiğim bir yerdeyim, bu yüzden tekrar berbat edersem annemi arayacağım," başını salladı, o tarafa baktım ve annemin bize katıldığını fark etmediğimi gördüm, "ya da Ryn ya da Brenda. Ama bebeğim, sen kendini toparlayana kadar

çocuklar benimle."

Portia elini tutup çekiştirmeden ve "Gidelim baba," demeden önce bunu ancak bitirebildi.

Brian Angelica'ya öyle bir bakış attı ki, bu bakış beni de etkiledi.

Sonra kızının onu yürüyüş yoluna kadar sürüklemesine izin verdi, Jethro da arkasından. "*O çocukları benim evimden alamazsın!*" Angelica çığlık attı ve

onları takip edecekmiş gibi bir hareket yaptı.

Hiçbir yere varamadı.

Brenda onun önündeydi.

"Yüce Tanrı adına yemin ederim ki, o adamı durdurursan beni bir daha asla göremezsın," diye tehdit etti.

"Anne-" diye mızızlanmaya başladı Angelica.

"*Shutyourmouth*," dedi Brenda çok keskin ve çok hızlı bir şekilde, hepsi tek bir kelimeydi. "*Torunumun* durumunu fark etmedin mi?"

"Brian'a yardım etmeye gidiyorum," dedi annem usulca, aceleyle yürürken. Angelica annesine cevap vermedi.

Ben annemi takip edemeden bana döndü, yüzü öfkeyle çarpılmıştı.

O kadar kötüydü ki, Boone önüme geçmek için hareket etti.

"*Hepsi senin yüzünden!*" diye bağırdı.

Ama Brenda kolunu sertçe sallayarak onu geri döndürdü ve parmağıyla yüzünü işaret etti.

"*Senin yüzünden.*" Elini bıraktı. "Tanrım, sana karşı nerede yanlış yaptım?"

"Bu kadar *büyütülecek* ne var anlamıyorum," diye tersledi Angelica. "Sadece *öfke nöbeti* geçiriyor."

Brenda ona, "Kızın neredeyse hiçbir şey yapamadan yok olup gittiğinde, Angelica, bu sadece bir öfke nöbeti değildir," diye bilgi verdi. "Şimdi neden gelmeme izin vermediğini biliyorum ve bu midemi bulandırıyor. Lanet olası *midem bulanıyor.*"

Boone'a, "Annemle Brian'a yardım etmeliyiz," diye mırıldandım. Angelica tekrar bana doğru döndü.

"Lanet olası evime bir adım bile atmayacaksın."

"Arabada bekleyeceğiz," diye mırıldandı Boone bana.

"Yapmayacaksın. İçeri girip bebeklerimin toplanmasına yardım edeceksin, böylece bu sahne onlar için bitecek ve babalarıyla birlikte evde olabilecekler," diye buyurdu Brenda.

Angelica tekrar dönmeye başlamıştı. "O bir sarhoş, anne."

"O değil. Şu anda değil. Haftalar önce Bob'un numarasını almak için beni aradı ve Bob bana işi kendisinin yaptığını söyledi."

Bob kimdi?

"Yani sarhoşlarla takılan bir sarhoş," diye alay etti Angelica.

"Bundan daha iyisini biliyorsun. Bob dokuz yıldır ayık," diye karşılık verdi Brenda.

Oh.

Tamam.

Bob'u tanı mıyordum.

Bob'un Brian'ı bir toplantıya götürdüğünü biliyordum. Bob'u gerçekten severdim.

Boone elimi tuttu ve düello eden çiftin yanından geçtik. Angelica'nın bunu kaçırma ihtimali yoktu.

Ama yapmadı.

"Doğru, işte gidiyor. Benden her şeyimi aldı, şimdi de çocuklarımı alacak."

"Biliyor musun Ang," diye başladı Brenda, "bunun üzücü yanı, *kalbimi kıran yanı, beni öldüren yanı*, adamının kendini neredeyse öldürmesi ve çocuklarını kesinlikle kaybetmesi. Ama ya sen? Brian o çocukları bu evden alacak, kendine çeki düzen verecek, o çocuklara babalık yapacak ve sen haklı olduğundan emin olana kadar zamanını herkesin sana nasıl yanlış yaptığına kendini ikna ederek geçireceksin ve sonra yine de iyi bir anne olamayacaksın. Hatta belki de düzgün bir insan bile olamayacaksınız. Bir masaj rezervasyonu yaptıracaksın."

Ouch.

Boone beni eve çekti.

İçeri girdikten sonra elini bıraktım ve Portia'nın odasına doğru ilerledim. Kapıya geldim ve durdum.

Babası küçük pembe bir bavulun içine kıyafet katlıyordu. O da doldurulmuş hayvanları çöp torbasına tıktırıyordu.

Görünüşe göre annem Jethro'yla birlikte eşyalarını topluyormuş.

Portia bana baktı ve gözlerim yaşlarla dolduğunda erimesi iyi oldu çünkü çok korkutucu derecede zayıftı.

"Gel buraya bebeğim," diye fısıldadım.

Oyuncaklarını bıraktı ve bana doğru koştu.

Eğildim ve onu kollarımın arasına aldım, sonra onunki bana dolanınca kığımın üstüne düştüm.

Narin bedeni bir hıçkırıkla sarsıldı.

Benimki de ona karşılık verdi.

"Bir daha gitme Rynnie Teyze," diye boynuma sarıldı.

"Gitmeyeceğim, tatlım."

"Söz ver." "Yemin et."

Daha sıkı tuttu.

Gitmesine izin vermedim.

Boone, "Ne yapabilirim dostum?" diye sordu.

"Doldurulmuş hayvanlarını bitirdin mi?"

Brian sordu. "Tamamdır," dedi Boone.

Portia'yı yakınımnda tuttum ve o kendi gözyaşlarını dökmeden önce ben kendi gözyaşlarıma kilitlendim. Burnunu çekmeye başladıktan sonra da onu kucağıma aldım.

Dikenli ıslak kirpiklerinin altından bakıp "Yeni erkek arkadaşın gerçekten çok tatlı" diye fısıldarken onu kucağımda tutmaya devam ettim.

Boone profilden bakıyordu, şimdi Brian'ın giysileri başka bir çöp torbasına doldurmasına yardım ediyordu.

Hâlâ dudaklarının seğirdiğini görüyorum.

"Öyle, kızım, öyle," diye kabul ettim.

Başını omzuma yasladı ve bir süre düşündükten sonra, "Eşyalarımızı babama bıraktıktan sonra dondurma almaya gidebilir miyiz?" diye sordu.

Bu soruya, iki farklı erkek ağzından, çok kesin iki "Kesinlikle" yanıtı aldı.

Sonsöz

"Benim Kahramanım"

Boone

Boone çimlerin üzerine oturmuş, dizlerini yukarı kaldırmış, dirseklerini onlara dayamış, poposunu bacaklarının arasında gevşek tutarak Ryn'e ve arka bahçede koşuşturan çocuklara bakıyordu.

Frizbi ile başlamıştı.

Ama on dakika önce frizbi arka çitin üzerinden uçmuştu, kimse onu almaya gitmemişti, bu yüzden şimdi ne yaptıklarına dair hiçbir fikri yoktu.

"O bokun içinde orada olmadığımı inanamıyorum."

Bu, Boone'un yanında aynı pozisyonda oturan, gözleri kız kardeşinde ve çocuklarında olan erkek kardeşiydi.

Boone az önce Brian'a Ryn'den, Cisco'dan, cesetlerden ve kızlarına hala nasıl bakmaları gerektiğinden bahsetmişti.

Tam üç haftadır ayık olan bir adama bu kadar yüklenmek ağırdı.

Ama sesine bakılırsa, Boone bunun onu şişeye geri götürmeyeceğinden şüpheleniyordu.

Sanki artık kendini sıkı tutmak için ikiden fazla önemli nedeni varmış gibi konuşuyordu.

Her zaman öyleydi.

Sonunda bunu görmesi iyi oldu.

Boone ona, "Kendine çok fazla kızma, yapabileceğin bir şey yoktu," dedi.

"Annemin ölü adamlardan haberi var mı?" diye sorduğunda Brian'ın ona dönük olduğunu biliyordu.

Ryn'in kardeşine baktı ve omuz silkti. "Bilmiyorum. Sadece eğer söylemezse, ona söyleyecek olanın ben olmadığımı bilin."

Brian'ın gözleri tekrar kız kardeşine kaydı. "Eğer bunu ondan saklıyorsa ve sen de bunu yaptıysan, Ryn kışına tekmeyi basar."

"Mm," diye mırıldandı Boone onaylayarak.

Gerçi onun kışına zaten sahipti, sadece daha iyi bir şekilde.

Şimdi çok daha sağlıklı görünen ama hâlâ zayıf olan Portia'nın neredeyse kafa vuruşunu izlerken sessizlik oldu ama Ryn onu belinden yakalayıp yukarı çekti ve kontrolsüzce gülmeye başladılar.

Neye, Boone'un hiçbir fikri yoktu.

Ama lanet olsun, onun kadını böyle güldüğünde çok güzeldi.

Ve işte bu onun hayatı olacaktı.

Üç çocuk (sonunda). Ve

Kathryn.

Jeb'in bu kadar kötü bir durumda olması ve kendisi için böyle bir gelecek görememesi onu hala parçalıyordu.

Ama Boone yapabilirdi.

Bunu açıkça görebiliyordu.

Ve eğer babası Tanrı'nın her yerde olduğu konusunda haklıysa, o zaman Jeb Boone'un buna sahip olacağını biliyordu.

Ve bu Boone'un içine bir şeyler yerleştirdi, çünkü Jeb'in bundan çok hoşlanacağını biliyordu.

Angelica'nın evinin önündeki olaydan bu yana sadece birkaç hafta geçmişti.

Velayet için dava açmakla tehdit etti, ancak hala gerçek bir işi olmadığı ve çocukları da olmadığı için bunu nasıl yapacağını kimse bilmiyordu, bu yüzden kimseden maddi yardım almadı.

Brian da dahil.

Brian da akşam toplantılarına gidiyordu ve bunu her gün yapıyordu. Boone bunu biliyordu çünkü Ryn'le birlikte çocuklarla çok vakit geçiriyorlardı. "Hastane hakkında konuşmalıyız."

Boone Brian'a dönerek, "Sana bu işin bittiğini söylemiştim. İhtiyacım yok

o."

Brian ona döndü. "Bunun beni bencil bir herif gibi göstereceğini biliyorum, ama öyle düşünmemen çok iyi. Buna sevindim. Senin hakkında ve kız kardeşim için nasıl bir adam olacağın hakkında çok şey söylüyor. Ama ben seviyorum."

Boone sesini

kesti. "O

haklıydı."

"Pardon?" Boone sordu.

"Ryn. Angie konusunda haklıydı. Seninle ilgili her şey ortaya çıkmadan önce bile biliyordum, onu bokunu çekerken yakaladım." Nefes nefese kaldı ve devam etti. "Hamile kaldığında çok heyecanlanmıştı. Ben çıldırmıştım. Sabah bulantıları başladığı anda, kesinlikle göstermeye başladığında, her şey kafasına dank etti ve her şey gerçek oldu, biliyordum. Portia'mız vardı, tek yapmak istediği onu anneme, Brenda'ya, Ryn'e bırakmak ve bir şeyler yapmaktı. Arkadaşlarıyla takılmak. Vegas'ta hafta sonları. Bir şeyler işte. Yani, yeni doğmuş bir bebeğimiz var, o zamanlar zar zor para kazanıyordum ve o Vegas'a mı gitmek istiyor?"

Brian dehşet ve şaşkınlık karışımı bir ifadeyle bakıyordu, Boone da aynı şeyi hissediyordu.

Evet.

Tanrı

m.

Boone hiçbir şey söylemedi.

"Onu hamile bırakarak sıçtım dostum. Yine sıçtım, yine yaptım. Doğum kontrol hapı kullandığını sanıyordum. Hayır."

Doğum kontrol hapı kullandığını sanıyordu,
ama *hayır* mı? *Tanrım*.

Brian devam etti.

"'Onları yoldan çekin' dedi. Ben de 'Bunu konuşmamız gerekmez miydi?' dedim. O da, 'Ben iki tane istiyorum. Şimdi iki tane alacağız. Sonra da işimiz bitecek.' dedi. Sanki Jethro'yu dışarı itebilirmiş ve işi bitebilirmiş gibi, yemin ederek söyledi."

"Siktir, dostum," dedi Boone alçak sesle.

"Evet. Ve ben babam gibi davranmayacaktım. Bana uyana ya da var olduklarını hatırlayana kadar bir ailem yokmuş gibi davranmayacaktım. Orada kalacaktım. Onlara göz kulak olacaktım. Ama bunu yapmak için biraz *yardıma* ihtiyacım vardı."

Brian bir nefes daha verdi. Boone sessiz

kaldı.

Brian, "Yardım edin," diye mırıldandı, başını salladı ve sonra devam etti. "Yani Ryn bunu öğrenmeden önce biliyordum. Ve ben utandım. Angie için utandım. Kendimden utandım. Çocuklarım için endişelendim. Tüm bunların nereye gideceği konusunda endişeliydim. Ang'in büyümemesinden endişelendim. Her şey için endişelendim, dostum. İçki içince bir dakikalığına kendini daha iyi hissediyorsun. Ama gerçekten iyi hissediyorsun. Ama sonra daha fazla içkiye ihtiyaç duyarsın. Aşağı doğru sarmal. Kısır döngü. Sürekli kırbaç. Kırbaç acısını dindirmenin en iyi yolu? Evet, tahmin ettiniz. Daha fazla içki."

Sessizliğe gömüldü.

Boone doldurmadı.

"Hırsını Ryn'den çıkardı," diye fısıldadı. "Buna dayanabilirdi, kardeşim. Çelik gibi güçlüdür bizim Kathryn. O kadar büyük sıçtı ki, Ryn bunu anladı, anladığı için ona kızdım."

Boone, "Bunu ona söylemen gerekiyor," diye paylaştı.

Brian ona baktı. "Bunu ona yapmama asla izin vermeyeceğini biliyorsun, dostum. Eğer canımı yakarsa, acımı dindirmek için her şey yolundaymış gibi davranacak. Bunu yapmak için kendi acılarına katlanacak, böylece ben bunu hissetmeyeceğim."

Evet.

Boone bunu biliyordu.

"O zaman onu dinlemesini sağlamalısın Brian, çünkü bunu ona sen vermelisin ve onun da bunu duymaya ihtiyacı var. Ayrıca herkesin acısını durduramayacağını da öğrenmesi gerekiyor. Güven bana dostum, bunu yaparsan ona bir iyilik yapmış olacaksın."

Brian'ın bakışları tekrar kız kardeşine kaydı. Biraz zaman aldı.

Ama sonra dedi ki, "Bir zaman bulacağım."

"Bunu ondan biliyorsun, ama benden de bilmen için söyleyeceğim, bu işte seninle birlikteyiz Brian. Senin ayıklığın. Çocuklara göz kulak olman. Bize ihtiyacın olursa, yanındayız."

Bu Brian'ın dikkatini tekrar çekti. "Siz ikiniz yenisiniz."

"Ben kız kardeşine aşığım, o da bu çocuklara aşık ve sen onun ruhunun bir parçasına sahipsin. Yani o da var, Brian. Ve ben de varım."

Brian ona baktı, sonra dudakları seğirerek başını salladı.

"Senden gerçekten hoşlanmak istemiyordum çünkü lanet olası bir geri dönüşle katilsin ve çok iyi görünüyorsun. Bir erkeğin içi rahat etmez, kız kardeşi ona denktir. Bastığı yere tapacak çirkin bir adama ihtiyacı var."

"Bunu yapan iyi görünümlü bir adama katlanmak zorunda kalacaksın."

Brian'ın başı sarsıldı.

Sonra bir kahkaha patlattı.

Boone ona sırtıttı ve gazozundan bir yudum aldı, gözleri Ryn'e gitti.

Avlunun karşısında duruyordu, elleri kalçalarında, çok sevdiği şortunun üzerinde, onlara gülümsüyordu.

Jethro "Komik olan ne baba?" diye bağırarak onlara doğru geliyordu.

"Boone komik, ufaklık," dedi Brian, gazozunu bir kenara bırakıp Oğlunu yakalamak için dışarı çıktı ve onu yakaladığında gıdıklamaya başladı.

Jethro o kadar çok kıvranmasına rağmen kahkahalarla çığlık attı ki, babası güçlkle toparlanabildi.

Sonra Boone aniden elindeki gazoz kutusunu sallayarak yedi yaşındaki bir çocuğu yakalamak zorunda kaldı; çocuk onun aletinin üzerine düşmeden ve teyzesiyle bir hafta boyunca iş yapmasını imkânsız hale getirmeden önce.

Portia kucağına yerleştikten sonra Ryn'in mavi gözlerini ona çevirdi ve "Bu akşam senin peynirli makarnanı yiyebilir miyiz Booney?" diye sordu.

Onunla ikinci kez birlikte olduğunda "Booney" olmuştu.

Brian'ın bir toplantıya gidebilmek için çocukları getirdiği ve Boone'un onlara tütsülenmiş peynirli makarna yaptığı ilk seferdi.

Portia'nın bir flört olduğunu öğrendiği zaman.

Mavi gözleri olan her kızın onunla flört etmesini kabul ederdi, bu yüzden hamburger yapmaya niyetli olmasına rağmen "Evet" dedi.

"Yaşasın!" diye bağırdı.

"Ama şimdi markete gitmeliyiz ve geç oluyor, bu yüzden gitmeliyiz," diye karar verdi, onu itti, kendisiyle birlikte salladı, sonra kolunun altına aldı, tüm bunlar olurken kız ciyakladı.

"Kim babamla gidiyor, kim benimle ve... *Booney ile gidiyor?*" Yanlarına gelen Ryn sordu.

Boone ona bir bakış attı.

Ona bir öpücük gönderdi.

Tüm bunlar için kesinlikle bir şaplak yiyorum.

"Ben!" Boone, Portia kolunun altında sallanırken onları Fransız kapılarına doğru götürürken Portia ağladı.

"Ben!" Jethro kapıları açmak için hızla ilerleyerek bağırdı. "Kimse babasıyla takılmak istemiyor mu?"

Brian sordu.

"Ben! Seninle takılacağım, baba!" Portia, Boone'un kolunun altından bağırdı. "Ben de!" Jethro bağırdı.

Brian kazandı, çocuklar onun çift kabinli kamyonetine doluşurken, Boone ve Ryn de Boone'un Charger'ına bindiler.

Yola çıktıklarında Ryn, "Sonsuza dek onlarla bu kadar çok vakit geçiremeyeceğiz Boone," dedi. "Pazar günlerimizin rahat geçmesinden hoşlandığını biliyorum ama-"

"Tatlım, ben sık mı dedim?" diye sormak için sözünü kesti. "Hayır."

"Tamam o zaman."

Çenesini kapattı.

Arabayı o sürdü.

O bir şey söylemedi. O da söyledi.

"Her şey yolunda, Rynnie."

"Öyle, Boone. Her şey yolunda," dedi Boone'un kendisine bakmasına neden olan bir sesle.

Yüzü yumuşacıktı.

"Bebeğim?" diye seslendi. Kız ona baktı.

Adam tekrar yola bakmak zorunda kaldığında, kadın ona doğru geldi, boylu boyunca uzandı ve boynunun yan tarafını öptü.

Yerine dönmeden önce kulağına "Seni seviyorum" diye fısıldadı.

Parmakları direksiyon simidinde o kadar sıkılaşmıştı ki, kalıcı bir iz bırakmamaları mucizeydi.

Tüm olanlardan sonra bunu hiç söylememişti. O da söylememişti.

"Booney," diye bitirdi.

Ve Boone'un bu sözlerle karşılık verme şansı olmadı.

Çünkü gülmekten kırıldı.

* * *

O gece Ryn çıplaktı, yataklarında göğüs göğüse onun üstündeydi ve geriye doğru sayıyordu.

"Pazartesi ve Perşembe annemde. Brenda'nın çarşamba, cuma ve

gelecek Pazar. Smithie'nin yerinde olmadığım Salı ve Cumartesi günleri de beraberiz." "Tamam," diye mırıldandı, eğer onu yeterince sert becermediğini düşünüyorsa

çünkü çok sert boşalmıştı ve henüz kendine gelmemişti. "Emin misin?"

Onu yakından inceliyordu.

"Evet."

"Tamam," dedi. Sonra, "Sanırım günlerimde Brian'a onları yaz kampından çıkarıp çıkaramayacağımı soracağım ve biz çalışırken evde benimle takılabilirler. Bence Kaos onları çok sever."

Kaos'un onları seveceğini biliyordu. Bu Kulüp tamamen aileyle ilgiliydi ve bu konuda herhangi bir şüphesi olan varsa, kızlarını nasıl tehlikeye attıklarına ve bunun için nasıl kan döktüklerine dair küçük bir hikaye bunu ortadan kaldırabilirdi.

Ama o buna pek aldırmış etmedi.

Ryn'in neden bu kadar neşeli olduğunu anlıyordu. O kendi elementindeydi.

Çocuklarını geri aldı. Kardeşine kavuşmuştu. Evinde çalışmalar devam ediyordu.

O mutluydu. Bu

Ryn'di. Lanet

olsun.

Çok çalışmak ve halkıyla ilgilenmek, onun kızını bu hale getiren şeydi.

Sikeyim.

"Ben de seni seviyorum, Rynnie," diye

fısıldadı. Kadın yavaşça göz kırptı.

Sonra da "Ne?" diye sordu.

Onları üstte olacak şekilde yuvarladı, kızın yüzüne baktı ve "Arabada sana söyleyemeden beni güldürdün. O yüzden şimdi söylüyorum." Yüzünü yaklaştırdı. "Seni seviyorum, Kathryn Rose Jansen. Tanıdığım en iyi kadınsın. Gördüğüm en iyi kız. Olabilecek en iyi kız kardeş. Dünyadaki en iyi teyze." Sırıttı. "Ve şimdiye kadar yaşadığım en iyi sikiş."

Kadının kahkahalarla patlamasını izlediğinde bu iyiliğe karşılık verdiği için kendinden çok memnundu.

Kadın ayılıp başını iki elinin arasına aldığı anda ona gülümsüyordu.

"Bunu seviyorum. Gushy'yız, ama *sinirli* gushy'yız," diye

ilan etti. "Gushy ile ilgili bir sorun mu var?" diye sordu.

"Sadece *sinirli ve duygusal* değilse. Ben sert bir hatunum. Korumam gereken bir ünüm var." Buna gülen oydu.

Bunu yaparken onu öptü ve başını kaldırdığında ona, "En iyisi bana plaketimi almaya devam etmek" dedi.

Kafası karışmış
görünüyordu. Ve evet.

Bu bile ona sıcak gelmişti.

"Senin neyin?"

"Plaketim, tatlım. Mag ve Evie arasında bir şey oldu, Evie ona bir plaket aldı. Üzerinde adı ve 'Bir Numaralı Erkek Arkadaş' yazıyor. İş yerindeki masasında, ona aldığı yeni plaketin yanında duruyor. "Bir Numaralı Nişanlı."

Kıkırdamaya başladı.

Gerçekten

kıkırdamaya.

Çok tatlıydı.

Ve çok da sıcaktı.

"İşte *bu* çok duygusal," dedi.

Kesinlikle öyleydi.

Ciddileşti ve fısıldayarak, "Brian'la ne konuşuyordunuz?" diye sordu.

O da ciddileşti. "Bebeğim, bunu sorma."

"Boone-"

"Bana vermesi gereken bazı gerçekler vardı Ryn ve ben de bunu yapmasına izin verdim. Senin için de bazı gerçekleri olacak ve sen de bunu yapmasına izin vermek zorunda kalacaksın."

Bu yalana izin vermeye hazır değildi, bunu yüzündeki ifadeden ve ağzının açılmaya başlamasından anlayabiliyordu.

O da ona daha fazlasını verdi. "O ve benim hastanedeki o saçmalığı geride bıraktığımıza, onun için bir şey ifade eden şeyi onarmak için gerçekten çaba gösterdiğine dair herhangi bir endişen kaldıysa, sadece söylemek için, onları bırakabilirsin."

Çenesini kapattı.

Boone konuşmaya

devam etti.

"Ayrıca çocukları almamızın sorun olup olmadığını sormayı da bırakabilirsin. Portia ve Jethro harikalar. Onların yanında olmayı seviyorum. Seni onların yanında izlemeyi daha çok seviyorum. Belki de en önemlisi, onlara sahip olmak, kardeşine kendini toparlarken endişeleneceği bir şey daha vermek anlamına geliyor, yani kardeşini geri kazanmış

oluyorsun. O yüzden ona söylediğimi sana da söyleyeceğim. Ben varım. Bizden istediği şey için varım. Senin benden istediğin şey için varım. Ne için varım

O çocukların hayatlarında sağlıklı bir şeyler olması için buna ihtiyaçları var. Bu bir fedakârlık değil, çünkü tekrar ediyorum, Portia ve Jethro'yu çok seviyorum. Harikalar."

Gözleri biraz nemlendi, ama Ryn, her ne sebeple olursa olsun (ve sadece ona zarar vermediği sürece olduğu gibi olmasına izin vermek zorundaydı), ondan daha iyi olmadıkça, su işlerini tutmaya çalıştı.

O da bu işi halletti.

Yine de, bunu yaptığında, yüzünde çözemediği bir ifade vardı. Yine de hoşuna gittiğini biliyordu.

Ama "Ne?" diye fısıldamasına neden oldu.

Yüz ifadesi yumuşadı ve "Hiçbir şey" diye fısıldadı.

Sonra başını kaldırdı, ayağının üzerinde iterek onu sırtına aldı, tüm bunları yaparken onu öptü.

Ondan bu heyecanı alıp alamayacağını görme zamanı.

Boone çaba gösterdi.

Ve sonunda başardı.

* * *

Bir sonraki Cuma günü Boone çalışma masasındaiken Hawk'ın ofis müdürü Elvira ofisinden çıktı ve "Posta çağrısı!" diye bağırdı.

Elinde bir şey tutarak yan taraftaki basamakları çıkmaya başladığında tüm erkekler (sadece üç kişi vardı, Boone, Zane ve Auggie) ona baktı.

Boone'un diğer adamların da kendisi gibi şaşkın olduğunu anlaması için onlara bakmasına gerek yoktu, çünkü hiçbirisi ofisten posta almamıştı.

Ama kızın elinde ne olduğunu ve kendisine doğru geldiğini fark ettiğinde gülmeye başladı.

"Böyle olmaya devam ediyor," dedi, sıranın yarısında ona doğru giderken, "kendime bir tane almam gerekecek. Üzerinde 'Slayer' ya da 'Long Suffering Diva' yazan ya da uygun anlarda çevirebileceğim ve üzerinde 'Alfa Benliğini Ofisimden Çıkar, Kafamı Karıştırıyorsun' yazan bir tane."

Bununla birlikte, önünde beyaz harflerle kazınmış mavi plaka bulunan alüminyum plakayı masasına çarptı.

"Senin adına sevindim," dedi, "ama Ryn'e şaşırdım çünkü, evet, bu çok klişe."

Sashayed uzaklaştı.

Boone plakete bakıp gülümsedi. Çünkü
şöyle yazıyordu:

BOONE ANDREW SADLER

"KAHRAMANIM"

Bir Sonraki Harika Okumanızı Keşfedin

En sevdiğiniz yazarlar hakkında ön gösterimler, kitap önerileri ve haberler alın.

[Daha fazlasını öğrenmek için buraya dokununuz.](#)

Rüya Takım Hattie ve Axl ile
devam ediyor - onların yürek
burkan aşk hikayesini
kaçırmayın!

2021 Yazında Kullanılabilir

Dream Bites'ta neler piştiğini görün: Komandolarla Yemek Pişirmek.

Kasım 2020'de kullanılabilir

Hawk Delgado'nun komandoları Daniel "Mag" Magnusson, Boone Sadler, Axl Pantera ve Augustus "Auggie" Hero'nun mutfaklarına davetlisiniz ve kadınları için hazırladıkları güzelliklerden bazılarını sizlerle paylaşıyorlar.

Sadece komandolarla vakit geçirmekle kalmayacaksınız, aynı zamanda Rüya Takımı da adamlarıyla birlikte görünecek ve bir dizi özel konuk yıldızlar. Ayrıca, dışarıda bırakılmaktan hoşlanmayan sürpriz bir kaynaktan bazı bonus tarifler de bulacaksınız.

Denver'a bir yolculuk, birkaç kısa öykü ve biraz da anılar için kemerlerinizi bağlayın,

ve bir sürü harika yemek.

Bu yemek kitabından elde edilen gelirin yarısı Rock Chick Nation Charities'e aktarılmaktadır. KristenAshley.net adresinden daha fazla bilgi edinebilirsiniz.

Yazar Hakkında

Kristen Ashley, aralarında Rock Chick, Colorado Mountain, Dream Man, Chaos ve Fantasyland serilerinin de bulunduğu yetmişten fazla aşk romanının ödüllü ve *New York Times* çoksatan yazarıdır. Kitapları on dört dile çevrilmiş ve üç milyondan fazla satmıştır. Gary'de doğan ve Brownsburg, Indiana'da büyüyen Kristen, Purdue Üniversitesi'nin dördüncü nesil mezunudur. O zamandan beri Denver'da, İngiltere'nin West Country bölgesinde yaşamış ve şu anda Phoenix'te ikamet etmektedir. Bağımsız yazarlığa başlamadan önce on sekiz yıl boyunca bir hayır kurumunda yönetici olarak çalışmıştır.

yayıncılık kariyeri. Şimdi tam zamanlı olarak yazıyor.

Arkadaşlık, aile ve güçlü bir kız kardeşlik Kristen'in tüm romanlarında hakim temalar olduğu için Kristen, okuyucularına geri vermek ve güçlü bir kadın topluluğunu teşvik etmek için tasarlanmış bir dizi program olan Rock Chick Nation'ı yarattı. Programları arasında, okuyucuların aday gösterdiği kâr amacı gütmeyen kadın kuruluşları için fon toplayan ve bugüne kadar 146.000 doların üzerinde bağışta bulunan Rock Chick Rewards da yer alıyor.

Daha fazla bilgi

edinebilirsiniz:

KristenAshley.net

Twitter @KristenAshley68

Facebook.com/KristenAshleyBooks

Instagram @KristenAshleyBooks

KRISTEN ASHLEY İÇİN ÖVGÜ

"Kristen Ashley'nin kitapları bağımlılık yapıyor!"

-Jill Shalvis, *New York Times* çoksatan yazarı

"Kristen Ashley'nin kitaplarına bayılıyorum!"

-Maya Banks, *New York Times* çoksatan yazarı

"Romantizmde eşsiz, kaçırılmaması gereken bir ses."

-Carly Phillips, *New York Times* çok satan yazarı

"Kristen Ashley bunu nasıl yapıyor bilmiyorum; sadece [Dream Man serisini] okuyorum ve onun dünyasında mutlu bir şekilde kayboluyorum."

-Frolic

"[Kristen] Ashley büyülüyor."

-*Publishers Weekly*

"Ashley'nin bir kitabını elinize aldığınızda, sizi bolca duygu, ayrıntılı bir aile dramı ve cızırtılı bir seks bekliyor demektir."

-RT *Kitap Yorumları*

Rüya Yapıcı

"Ashley'nin Rüya Takımı serisinin bu mükemmel ilk romanı, hayranlarının beklediği alfa kahramanları ve yüksek oktanlı gerilimi içeriyor, ancak testosteron ve adrenalini rahat evcilik anlarıyla dengeliyor. gerilimlerine bir tutam tatlılık katmak isteyenleri memnun edecektir."

-Publishers Weekly

Diğer Yazar: Kristen Ashley

Rüya Adam Serisi

Gizemli Adam
Vahşi Adam
Kanun Adam
Motosikletli Adam

Colorado Dağ Serisi

Kumar Tatlı
Rüyalar Lady
Luck
Breathe
Jagged
Kaleydoskop

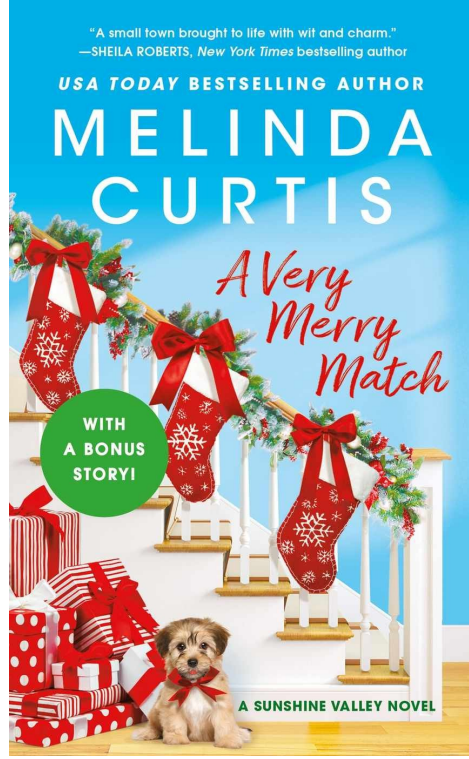
Kaos Serisi

Rüzgâra Sahip
Ol Ateşin
İçinde Ride
Steady
Ateşin İçinden Yürümek

Rüya Takım Serisi

Rüya Yapıcı

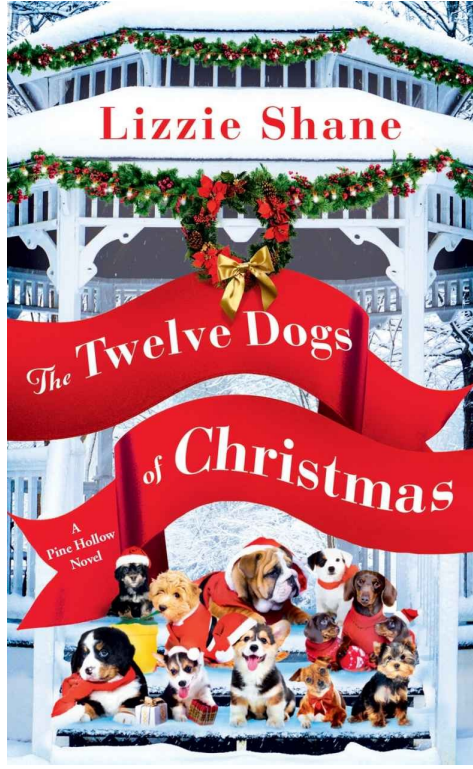
Bu büyüleyici çağdaş romanslara aşık olun!

ÇOK NEŞELİ BİR MAÇ

tarafından Melinda Curtis

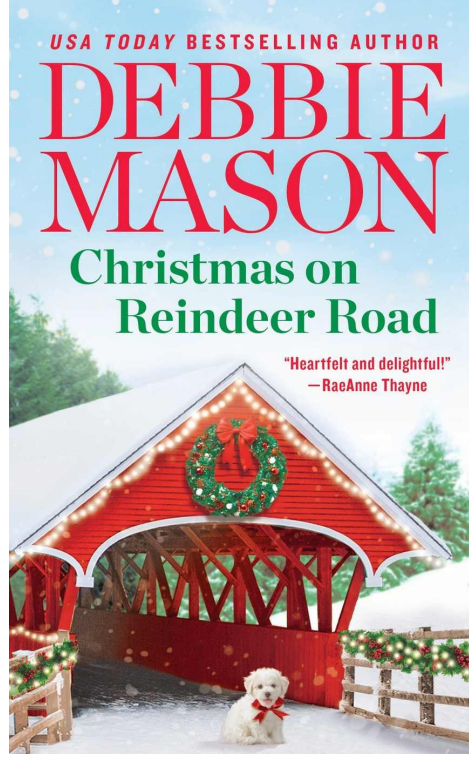
Mary Margaret Sneed tatilini genellikle öğrencileriyle birlikte kurabiye pişirerek ve ilahi söyleyerek geçirir. Ancak bu yıl, kurabiye ve kızak çanlarını değiştirip ikinci bir işe girmiştir; kasabanın belediye başkanı ona kur yapmaya başladığında asla kabul edemeyeceği bir işe. Ancak kasabanın işgüzar çöpçatanları, biraz ökseotunun düzeltmeyeceği hiçbir şey olmadığına karar vermiştir... ve Dullar Kulübü'nün dediği olursa, Mary Margaret ve belediye başkanı bu yılki en iyi Noel hediyesini alabilirler. Hope Ramsay'den bonus bir öykü içerir!

NOEL'İN ON İKİ KÖPEĞİ
tarafından Lizzie Shane

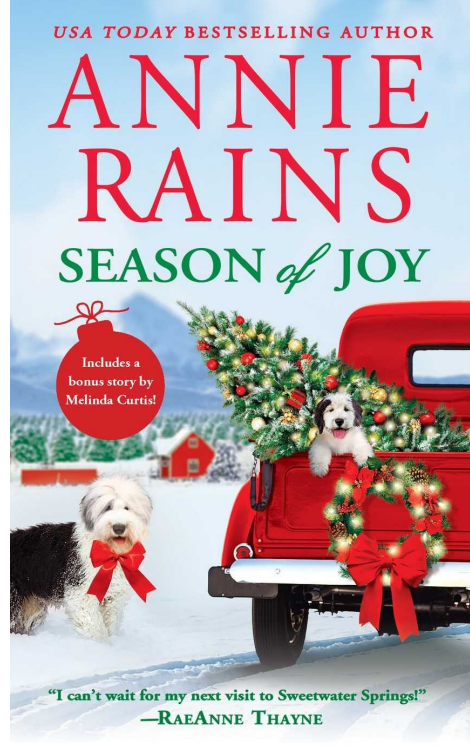
Ally Gilmore'un ailesinin kurtarma barınağındaki bir düzine köpeğe yuva bulmak için sadece dört haftası vardır. Ancak fonlarını kesen Cimri meclis üyesiyle yüzleştğinde, Ally onun beklediğinden çok daha makul ve yakışıklı olduğunu görür... özellikle de ona yardım edeceğine söz verdikten sonra. Birlikte daha fazla zaman geçirdikçe, Pine Hollow dedikodu değirmeni Grinch'in Ally'ye Pine Hollow'un tatillerden daha fazlası için onun evi olduğunu gösterebileceğine ikna olur.

**Instagram'da @ReadForeverPub ile daha fazla
harika okuma bulun**

REN GEYİĞİ YOLUNDA NOEL
tarafından Debbie Mason

Gabriel Buchanan, karısı öldükten sonra üç oğlunu büyötmeye odaklanmak için New York'taki cinayet masası dedektifliği işini bırakmıştır. Ancak Highland Falls'a döndüğünde, bela aramak zorunda değildir. Bela onu bulur - yaramaz üvey oğullarını yetiştirmek için mücadele eden güzel komşu Mallory Maitland. Oğullarına kalplerinin istediğı Noel'i yaşatmak için birlikte çalışmaları gerektiğinde, onlara verebilecekleri en iyi hediye birliktir bir aile olmak olduğunu görebilirler.

NEŞE MEVSİMİ

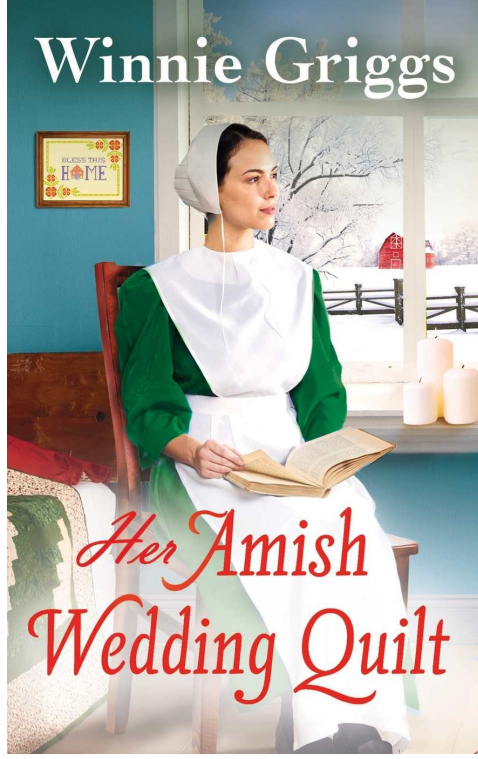
tarafından Annie Rains

Bekâr baba Granger Fields için Noel, yılın en yoğun ve en kârlı zamanıdır. Ancak bir yangın ağaç çiftliğini harap edince Granger, kendisi işini kurtarmaya odaklanırken özgür ruhlu Joy Benson'ı kızlarına bakması için ikna eder. Çok geçmeden Joy'un şenlikli fikirleri ve neşesi Granger'ı bir iş ortağına ihtiyacı olduğuna ikna eder. Kalabalıklar çiftliğe döndükçe, Joy ile hayat ev gibi hissettirmeye başlar. Granger, Joy'u ait olduğu yerin burası olduğuna ikna edebilecek midir? Melinda Curtis'ten bonus bir öykü içeriyor!

Bizimle

Facebook.com/ReadForeverPub

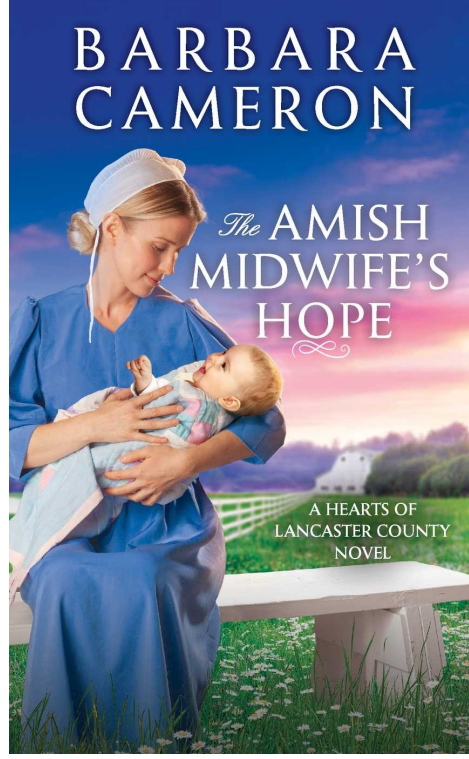
adresinden iletişime geçin

AMİŞ DÜĞÜN YORGANI

Winnie Griggs tarafından

Evleneceğini düşündüğü adam başka bir kadını seçince, Greta Eicher enerjisini dükkânında güzel yorganlar yapmaya ve dul Noah Stoll'un sevimli küçük çocuklarına bakmasına yardım etmeye harcar. Ancak Noah'ya karşı hisleri daha da derinleştğinde, onu aşka bir şans daha verecek kadar inançlı olmaya ikna edebilecek midir?

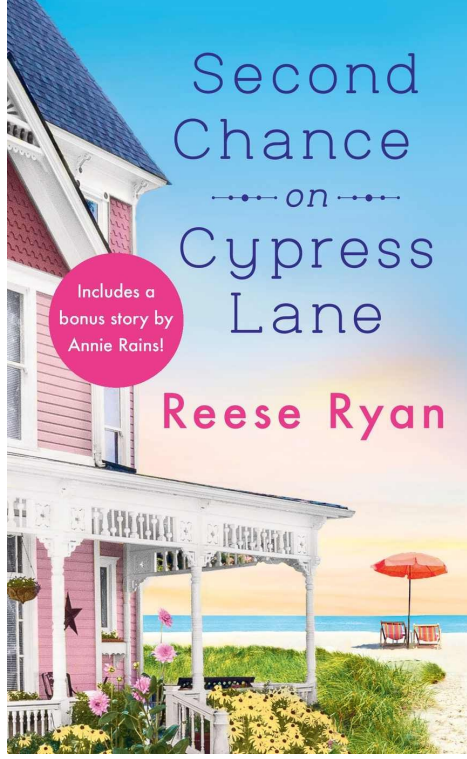

AMİŞ EBENİN UMUDU

tarafından Barbara Cameron

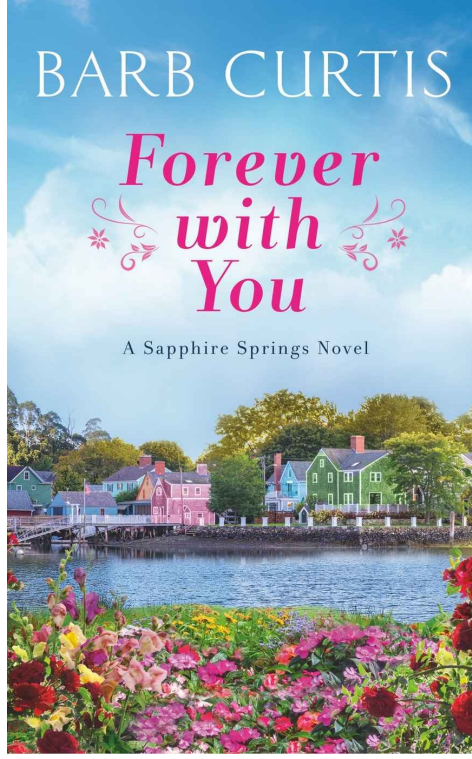
Dul Rebecca Zook işini çok sevmektedir, ancak genç ebe içten içe bir daha aşkı bulup bulamayacağını ya da kendi ailesine sahip olup olamayacağını merak etmektedir. İşe yeni başlayan yakışıklı Samuel Miller'la tanıştığında, bekâr babayla arasında hemen bir bağ oluşur; hatta Rebecca onun tatlı küçük kızıyla da yakınlaşır. Bu mükemmel bir eşleşme gibidir ve Rebecca geleceği kucaklamaya hazırdır... yeter ki Samuel kalbini bir kez daha açabilsin.

**Bonus içerikleri ve daha fazlasını read-
forever.com'da keşfedin**

CYPRESS LANE'DE İKİNCİ ŞANS
tarafından Reese Ryan

Yükselen yıldız muhabir Dakota Jones haber yapmaya değil, haber vermeye alışkındır. Bir skandal işine mal olduğunda, yeniden toparlanmak için gidebileceği tek bir yer vardır. Ama Güney Carolina'daki küçük kasabasında büyük bir sorun vardır: Dexter Roberts. Dakota'nın kalbini kıran ilk adam aniden hayatına geri dönmüştür. Ona kendisini incitmesi için bir şans daha vermeyecektir ama neler olabileceğini merak etmekten de kendini alamaz. Annie Rains'in bonus öyküsü dahildir!

SONSUZA DEK SENİNLE

tarafından Barb Curtis

Leyna Milan, aile miraslarının bağlayıcılığı olduğunu bilir ama ailesinin restoranını işletebileceğini kanıtlamaya karardır. Elbette Leyna, büyükbabasının isteklerini yerine getirmenin, eski sevgilisinin şaraphanesinde ikinci bir yer açmak ya da Jay'in seksi sırtışını görmezden gelmek ve yıllar önce paramparça ettiği kalbini korumak anlamına geleceğini hiç beklemiyordu. Ancak birlikte yakın bir şekilde çalıştıkça, belki de ilk aşkın ikinci bir şansı hak ettiğini keşfetmeye başlar...